

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Bl. Dec. 1929

HARVARD LAW LIBRARY

Received JUL 5 1929

**ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ
МАТЕРІАЛЫ,**

ИЗВЛЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІЙ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

*хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и издан-
ные подъ редакціей и. в. архиваріуса сего архива*

Дм. Ив. Довгялло.

Выпускъ тридцатый.

ВИТЕБСКЪ.

Губернская Типо Литографія.

1903.

30

11

Историко-юридические материалы, извлеченные из актовых книг губерний Витебской и Могилевской, хранящихся в Центральном архиве в Витебске.

Изданы под редакцией
архивариуса Витебского Центрального архива А. М. Сазонова.

- Выпускъ I. Витебскъ, 1871 г., LV+374 [а) приходо-расходныя книги г. Могилева 1679—1681 гг. и б) 15 актовъ, извлеченныхъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1593—1626 гг.].
- „ II. Витебскъ, 1871 г.; 1—379 [а) приходо-расходныя книги г. Могилева 1683—1684 гг.; б) 9 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1630—1646 гг.; в) 3 акта изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1670—1731 гг., и г) инвентарь всѣхъ имѣній, принадлежавшихъ Полоцкой гр.-уніат. архіепископіи—1730 г.].
- „ III. Витебскъ, 1872 г.; 1—444 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1685 г. и б) два акта изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1765 и 1777 гг.].
- „ IV. Витебскъ, 1873 г.; 1—431 [а) приходо-расходныя книги г. Могилева 1686 и 1688 гг. и б) 3 акта изъ книгъ Полоцкаго Магистрата 1652 г.].
- „ V. Витебскъ, 1874 г.; 1—314 [а) расходная книга г. Могилева 1688 г. и б) 17 актовъ изъ книгъ Полоцкаго магистрата 1652—1676 гг.].
- „ VI. Витебскъ, 1875 г.; 1—409 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1689 г. и б) 23 акта изъ книгъ Полоцкаго Магистрата 1676—1771 гг.].
- „ VII. Витебскъ, 1876 г.; 1—511 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1690 г. и б) 75 актовъ изъ книгъ Могилевскаго магистрата 1577—1691 гг.].
- „ VIII. Витебскъ, 1877 г.; 1—530 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1691 г. и б) 90 актовъ изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1597—1634 гг.].
- „ IX. Витебскъ, 1878 г.; 1—546 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1692 г. и б) 73 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1635—1647 гг.].
- „ X. Витебскъ, 1879 г.; 1—544 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1695 г. и б) 92 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1646—1706 гг.].
- „ XI. Витебскъ, 1880 г.; 1—536 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1697 и б) 149 актовъ изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1706—1716 гг.].
- „ XII. Витебскъ, 1881 г.; 1—530 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1698 г. и б) 171 актъ изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1716—1725 гг.].
- „ XIII. Витебскъ, 1882 г.; 1—530 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1699 г. и б) 202 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1725—1736 гг.].
- „ XIV. Витебскъ, 1883 г.; 1—528 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1700 г. и б) 225 актовъ изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1736—1747 гг.].
- „ XV. Витебскъ, 1885 г.; 1—528 [а) реестръ шафарскій 1706 г. и б) 194 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1747—1756 гг.].
- „ XVI. Витебскъ, 1886 г.; 1—510 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1709 г. и б) 132 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1756—1766 гг.].

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ
МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІЙ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

*хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и издан-
ные подъ редакціей и. д. архиваріуса сего архива*

Дм. Ив. Довгялло.

Выпускъ тридцатый.

ВИТЕБСКЪ.
Губернская Типо-Литографія.
1903.

Печатано по распоряженію Г. Попечителя Виленскаго Учебнаго Округа.

JUL 5 1929

Настоящий, тридцатый, выпуск „Историко-Юридическое Материалов“ заключаетъ въ себѣ акты, извлеченные исключительно изъ книгъ бывшихъ присутственныхъ мѣстъ Могилевской губерніи и подраздѣленъ нами на три отдѣла.

Отд. I, стр. 1—188, содержитъ въ себѣ тридцать три отдѣльныхъ акта, которые объединяетъ между собою ихъ отношеніе въ исторіи церковно-религіозной жизни въ Валерускомъ краѣ.

На первомъ мѣстѣ въ этомъ отдѣлѣ должны быть отнѣчены документы, относящіеся прямо и непосредственно къ исторіи земной въ этомъ краѣ вѣры православной, церкви „старожитнаго греческаго благочестія“. Такие акты напечатаны здѣсь по №№ 1, 2, 3, 7, 9, 10 и 18. Это рядъ документовъ православныхъ церквей и королевскихъ подтвержденій древнихъ фундушей. Они упоминаютъ прежде всего вопросъ о личности фундаторовъ и строителей церкви и вопросъ о матеріальномъ обеспеченіи клира. Тамъ мы видимъ: что 1) церковь **В а р а в и ч е к а я**, въ Могилевской экономіи, во имя Святителя Николая, „построена стараньемъ и коштомъ“ крестьянъ **Благовичскаго войтовства**, Могилевской экономіи; что до 1679 года мѣстные священники имѣли одинъ только домъ, не отнесенный съ разрѣшенія Могилевскаго старосты и д.б. существовать безъ всякаго наданья и безъ земли. Въ этомъ же году, по просьбѣ мѣстнаго священника о. Семена Ширмы, король Стефанъ Ваторій надѣлилъ **Благовичскій** причтъ землемъ въ томъ же селѣ **Благовичахъ** въ количествѣ десяти волокъ и застыкомъ, на 33 морговъ, „на которомъ стоитъ самый храмъ **Благовичскій**“. Къ этому, священнику дозволено построить близъ своей усадьбы мельницу и карчму и получать съ нихъ возможные доходы. Въ королевскую казну за мельницу и карчму положена ежегодная подать въ размѣрѣ 8 польскихъ злотыхъ. Фундушомъ ставится только одно условіе, чтобы священники **благовичскаго** прихода имѣли благословеніе и грамоту отъ „своего старшаго, владыки Полоцкаго“ ¹⁾.

2. **Л у ч и н с к а я** Св. Николаевская церковь получаетъ на подтвержденіи привиллегій короля Сигизмунда III, въ 1592 году, землю въ селѣ **Лучинѣ**, съ постройками на этой землѣ и прочимъ, что изъ оброчныхъ статей „наданна къ этой церкви принадлежитъ“, какъ обозначалось въ прежнихъ ревизіяхъ. А къ этому „согласно давнему же обычаю“ за **Лучинскою** церковью подтверждается и все то, что она получала отъ сосѣднихъ владѣльцевъ **Соколовскихъ**, именно: по 6 пудовъ меду и съ острова **Чорнки** половину доходовъ отъ рыбной ловли и **бобровыхъ** гоновъ ²⁾. Мы не знаемъ: когда именно эта церковь была обращена въ

¹⁾ Док. № 1. Благовичи, имѣніе село Чаусовскаго уѣзда.
²⁾ Док. № 2. Село Лучинъ Рогач. у.

униатскую, но то несомненно, что въ 1763 году она была униатской и къ ней была приписана вновь построенная въ Мазоловской слободѣ филия ¹⁾).

3. Хотѣтовская церковь получила земельныя угодья въ 1604 году отъ королевскихъ ревизоровъ, которые надѣлили ее четырьмя увологами земли и урочищемъ Антоновка, близъ деревни Петровичей. Король Сигизмундъ III въ 1606 году утвердилъ фундушъ Хотѣтовской церкви. Такъ какъ при этой церкви были въ ту пору три священника, Леоновичи, то всѣ они получили пожизненное право пользованія фундушомъ; а къ этому прибавлено: „по животъ ихъ, по нихъ повоосталые, которые бы на тотъ станъ духовный были годными, тую церковь со всеми грунтами и пожитками держачи, подъ благословенствомъ и послушенствомъ старшаго пастыря своего, владыки Полоцкаго, быти мають“ ²⁾).

4. Кутеевская Оршанская церковь Рождества Христова получила въ 1629 году отъ Стеткевичей, матери и сыновей, слободу Вѣльковщину и село Кутеню съ приселкомъ Поддубцами; при этой церкви основывается православной общежительной монастырь, который навсегда долженъ оставаться въ древнемъ восточномъ православіи. Благочестивые жертвователи ставятъ цѣлый рядъ условій, которыя имѣютъ своею цѣлью одно, чтобы возможно крѣпче сохранить въ Вѣльковскомъ Кутеевскомъ монастырѣ и мѣстномъ народѣ русское исконную вѣру православную, съ ея обрядомъ. Этотъ документъ въ высшей степени драгоценно улоняетъ значеніе для Бѣлорусскихъ монастырей Киево-Печерской Лавры и Виленскаго Св. Духовскаго монастыря ³⁾).

5. Церковь св. Николаевская въ г. Пропойскѣ получила въ 1634 году отъ кор. Владислава IV привиллегію, которой утверждаются въ ея владѣніи всѣ „древнія“ ея земельныя угодья, именно: при г. Пропойскѣ двѣ вологи, обрубъ Явинская Головшина, двѣ вологи въ дер. Яскевичахъ, отчина Крупишчина, одна волога въ деревни Вируляхъ и отчина Воковщина, со всѣми съ нихъ доходами. При означенной церкви были два священника Езерскіе. Въ привиллегіи ставится такое условіе: какъ эти священники, такъ и ихъ потомки мужскаго пола, которые будутъ грамотными, имѣютъ отправлять богослуженія по чину греко-русской религіи ⁴⁾).

6. Ворисо-Глѣбскій монастырь въ Новогородкѣ въ 1648 г. получилъ отъ Новогородскаго воеводы, Георгія Литгавора Хрептовича, дарственную запись, по которой совершитель обеспечиваетъ на своемъ имѣніи „Островъ“, Оршанскаго пов., по сто польскихъ золотыхъ ежегодно на поминъ его дѣда и отца, которые погребены въ каменной Ворисо-Глѣбской церкви, въ Новогородкѣ ⁵⁾).

7. Братская Спасская церковь въ м. Дубровнѣ, въ 1699 г. получила отъ графа Казимира Яна Сапѣги, воеводы Виленскаго, въ качествѣ фундуша четыре вологи въ деревнѣ Вережеевѣ, Савинскаго войтовства. Священникъ этой церкви также получилъ теперь полное право пользоваться доходами съ озна-

¹⁾ Док. № 22.

²⁾ Док. № 3. Хотѣтовская церковь нинѣ Чаусевскаго уѣзда.

³⁾ Док. № 7.

⁴⁾ Док. № 9. Препойскъ нинѣ мѣст. Быховскаго уѣзда.

⁵⁾ Док. № 10 и 11.

чайныхъ угодій; но обусловлено слѣдующее: „согласно своему обычаю братство изъ своей среды выбираетъ старосту; этотъ староста, получивъ сей (фундушъ), имѣетъ это наданье вручать преемственно слѣдующимъ другъ послѣ друга священникамъ, со всеми принадлежностями, безъ всякихъ препятствій ¹⁾).

Далѣе, въ этомъ отдѣлѣ находится нѣсколько актовъ, имѣющихъ отношеніе къ исторіи собственно униатской церкви. Въ частности подъ №№ 15, 18, 21, 24, 25—28 напечатаны фундуши и крѣпостные акты униатскихъ церквей.

1) Въ 1716 году владѣвшіе им. Жлобинъ супруги Рудомино-Дусяцкіе, Христофоръ и Франциска, въ день Спаса Преображенія (6 августа) заставили своихъ крѣпостныхъ крестьянъ принять унию; обращена тогда въ унию и мѣстечковая Жлобинская церковь. „Для выщпаго преуспѣванія сей святой вѣры униатской и ради содержанія при этой церкви униатскаго священника“, въ дополненіе къ давнему участку „Острову“ и озеру „Криница“ и ежегодной ругѣ, въ количествѣ полѣ мѣрки „жлобинки“ съ каждой хаты, — Жлобинскій причтъ получилъ нынѣ новый фундушъ. Отъ мѣстечковой Жлобинской земли ему опредѣлено пять морговъ полевого грунта, два съ половиною морга погноевъ, два морга подъ огороды и плацъ для постройки причтовой усадьбы. Означенные помѣщики, при этомъ, не забыли сказать: „а такъ какъ обратившіеся нынѣ въ унию были по вѣрѣ схизматиками (= православными), то до тѣхъ поръ пока святая вѣра (униатская) укрѣпится и у cadaго человека уничтожится колебаніе (nieowiarstwo) и кто-либо отважится хулить эту униатскую вѣру, на такового, по объявленію священника, Жлобинскій дворъ налагаетъ штрафъ по десети копѣ грошей въ пользу двора и священника ²⁾).

2) Въ 1750 г. владѣлецъ им. Хальчъ-Вышній — Антоній Халецкій, принудившій своихъ крестьянъ принять униатскую вѣру, увеличилъ древній фундушъ мѣстной церкви, которая была построена и фондована его предками и въ теченіе „многихъ вѣковъ была православной“, — именн) устанавливается хлѣбная руга: по одной мѣрѣ жита отъ cadaго домохозяина въ м. Хальчъ, Руднѣ Бѣзихъ и со слободъ Побушки, Романовой и Тербовши. Къ этому прибавляется двѣ трети волоки земли къ „поповской волокѣ“ съ сѣножатью уроч. „Просѣнное“, источникъ „Святловскій“ и половина доходовъ съ озера „Ужолое“. Священнику дозволяется и слѣдующее: „доходъ отъ браковъ, погребеній и крещеній священникъ имѣетъ получать безъ всякаго препятствія со стороны двора ³⁾).

3) Въ 1756 году получаетъ новый фундушъ униатская церковь въ с. Озеранахъ, къ которой „издревле принадлежала цѣлая волость Хомицкая, т. е. деревни: Хомичи, Подоселы Озераны, Крушиновка и фундушъ, съ теченіемъ времени почему то утраченный. Настоятель Старобыховскаго монастыря регулярныхъ латеранскихъ канониковъ Ремигій Пѣхниковичъ записываетъ на Озеранскую церковь три волоки въ дер. Озеранахъ и сѣножати: Довгая-Плеска, Корчица, Паненчинъ Дубъ, Корчъ и др. и ругу: каждый хозяинъ обязывается дать по чет-

¹⁾ Док. № 13.

²⁾ Док. № 15.

³⁾ Док. № 18.

верти жита или иного хлѣба. Ему же предоставлено право помола хлѣба на дворовой мельницѣ. Въ фундушѣ этомъ говорится нѣсколько словъ и о причетникѣ: „Дьякъ же долженъ быть вполне опытный въ своей профессіи, ревностный и знающій уставъ; онъ долженъ научать молодежь-крестьянскую зимнею или лѣтнею порою, — особенно въ свободное время, — начаткамъ вѣры, что принадлежитъ къ интересамъ непосредственно наблюдающаго за симъ священника, отъ коего онъ совершенно зависитъ“¹⁾. Право патроната Старобыковского монастыря въ отношеніи къ Озеранской церкви на дѣлѣ подтверждается презентой настоятеля Старобыковского монастыря и всей братіи его Іоанну Юдичу на Озеранскую Николаевскую церковь, отъ 2 марта 1756 г.²⁾.

4) Въ 1773 году владѣлецъ им. Лѣсно будовничій Оршанскаго повѣта Лѣвъ Шеметь даритъ разными угодьями построенную имъ деревянную униатскую церковь во имя Іоанна Крестителя въ дер. Лѣсно, именно на содержаніе священника записывается полторы волоки и на содержаніе причетника половина волоки. Причту Лѣснянской церкви предоставляется право: а) брать лѣсъ въ дачѣ Лѣснянской, какъ на ремонтъ причтовыхъ помѣщеній, которыя были выстроены помѣщикомъ, такъ и на отопленіе, б) ловить рыбу въ рѣкѣ, идущей отъ мельницы, в) молоть хлѣбъ для своей надобности, и г) курить водку и продавать ее не гарницами и не крестьянамъ Лѣснянскимъ, а оптомъ и на сторону. Фундаторъ обязывается самъ впредь починять церковь; починка же причтовыхъ строеній возлагается на причтъ и прихожанъ. Въ настоящемъ же документѣ сохранился весьма цѣнное для мѣстной исторіи, описаніе самой церкви Лѣснянской, съ ея имуществомъ, священническихъ построекъ и обмежеваніе земельныхъ угодій причта. Изъ описанія церкви, сдѣланнаго въ видѣ визитаціонной краткой записки, можно видѣть, что церковь Лѣснянская не имѣла иконостаса; въ ней было три алтара—главный во имя Іоанна Крестителя, а боковые—одинъ въ честь Богоматери, а другой—Антонія. Утверью и ризницей, какъ видно, Лѣснянская церковь была не бѣдна. Была даже чаша съ дискосомъ—изъ серебра, что нужно считать по тому времени весьма рѣдкимъ. А вотъ списокъ богослужебныхъ книгъ въ этой церкви: Мшалаы два—Супрасельскаго изданія, Октоихъ, Трефолой, Ирмологій, Псалтырь, Часословъ и Требникъ... Въ церковномъ имуществѣ отмѣчаютъ даже „три мортирки (мозжеры) для стрѣлянья на случай феста“³⁾.

5) Въ 1775 г. супруги Богдановичи надѣляютъ фундушомъ построенную ими униатскую церковь въ селѣ Р е у ч ѣ. Церковь эта послѣ присоединенія части Бѣлорусіи по 1-му раздѣлу къ Россіи, была отдѣл на отъ своей прих. Друцкой церкви. Поэтому, владѣльцы даннаго имѣнія возымѣли заботу объ образованіи при своей церкви самостоятельнаго прихода для своихъ Реучанскихъ подданныхъ и для подданныхъ дер. Синчуковъ помѣщ. им. Халыпина и им. Козебродѣ. На Реучанскую церковь на дано земли три смѣны (по $536 \times 54 = 28.944$ кв. саж. въ каждой), „всего же двѣ волоки“; огородъ для слуги церковнаго; священникъ обязанъ по своему усмо-

¹⁾ Док. № 21.

²⁾ Док. № 20.

³⁾ Док. № 24.

тѣмъ давать въ каждомъ полѣ часть для поѣва церковнику; священникъ же долженъ имѣть при церкви пѣвца. Священникъ получаетъ право построить на церковной землѣ броварь, но съ тѣмъ, чтобы водку не продавать въ розницу, а оптомъ. Священнику предоставлено пользованіе лѣсомъ на постройки и на дрова, изъ Реучанской дачи; ловля рыбы на р. Кривой, и мливо хлѣба на дворной мельницѣ. Починку храма фундаторы принимаютъ на себя, а причтовые постройки относятся къ работамъ священника ¹⁾. Къ этому фондушу, присоединяется обмежеваніе земельныхъ угодій, наданныхъ церкви Реучанской ²⁾; вводъ вновь назначеннаго причта во владѣніе означеннымъ фондушомъ ³⁾ и заносъ раньше упомянутаго помѣщика-сосѣда Іосифа Богдановича, съ предоставленіемъ права помолва хлѣба на принадлежащей ему мельницѣ ⁴⁾.

Уніатскія церкви, обезпечиваясь матеріально, увеличивались и въ числѣ. Такъ, отъ 1760 года сохранился документъ, содержащій въ себѣ письменное ходатайство крестьянъ Савиноваго войтовства предъ своею помѣщицей о разрѣшеніи построить имъ церковь въ деревнѣ Савино Малое и просьбу надѣлить ее затѣмъ фондушомъ. Крестьяне пѣлыми означеннымъ войтовствомъ отступили въ унію и отдѣляются отъ своей Дубровенской приходской церкви. Правда, прямыхъ данныхъ у насъ подъ руками нѣтъ, чтобы указать: когда именно была воздвигнута эта церковь, но что она была вскорѣ построена,—доказательствомъ служитъ фактъ явни вышесозначеннаго акта въ судѣ священникомъ Савинской церкви Іеронимомъ Бакю въ 1768 году ⁵⁾.

Къ 1768 году построена была вновь уніатская церковь въ Мазаловской Слободѣ, приписаная къ Лучинской церкви и на освѣщеніе ея выдана грамота митроп. уніатскихъ церквей Фелицианомъ Филипомъ Велодковичемъ ⁶⁾.

Къ исторіи уніатской церкви въ Бѣлорускомъ краѣ имѣютъ тѣсное отношеніе и акты настоящаго отдѣла, напечатанные подъ №№ 29--33. Здѣсь дается матеріалъ для біографіи уніатскаго архіепископа Смоленскаго Іосифа Ленковскаго; его духовное завѣщаніе и другіе акты, коимъ онъ распределяетъ, незадолго передъ смертію, все свое имущество.

Подъ № 5 напечатанъ декретъ комиссарскаго суда по дѣлу объ убіеніи въ г. Вишневѣ, 12 ноября 1623 г., навістнаго фанатическаго поборника уніи Іосифата Кунцевича. Мы воспроизвели этотъ актъ потому, что до сихъ поръ въ исторической литературѣ, насколько намъ извѣстно, не было актовой записи настоящаго документа. Такимъ образомъ, печатаемая редакція носитъ особый характеръ: это уже въ полномъ смыслѣ официальный документъ, съ которымъ должно быть сопоставляемы извѣстныя въ печати редакціи. Помимо этого содержанія мы печатали этотъ важный актъ и потому, чтобы показать нѣкоторые оказавшіяся разности съ тѣми редакціями, которыя у насъ были подъ рукою.

¹⁾ Док. № 25.

²⁾ Док. № 26.

³⁾ Док. № 27.

⁴⁾ Док. № 28.

⁵⁾ Док. № 19.

⁶⁾ Док. № 22.

Для обрисованія быта уніатскаго духовенства какъ бѣлаго, такъ и чернаго напечатаны два документа. 1) Староста Рогачевскій Леонардъ Поцѣй заноситъ въ судъ жалобу на священника замковой Рогачевской Богородицкой церкви, Дмитрія Андреевича, обвиняя его въ томъ, что означенный священникъ не служитъ, хотя и подпискою обязался,—каждую субботу; что подаренные въ эту церковь старостою Рогачевскимъ серебряную чашу и дискось—однажды принесъ, будучи пьянымъ, во дворъ старосты и бросилъ у крыльца на землю, приговаривая: „пусть также упадутъ ихъ головы!“; что онъ годъ за годомъ проводитъ въ карчмѣ, производитъ соблазнъ, бьетъ народъ какъ въ мѣстечкѣ, такъ и въ волости; что онъ обрѣзаетъ восковыя свѣчи и продаетъ жидамъ либо въ карчмѣ въ Рогачевѣ, либо носитъ въ Выховъ; а въ 10 день іюня 1676 года дошелъ до того, что тайно взялъ изъ подъ алтаря въ Космо-Даміанской Рогачевской церкви нѣсколько десятковъ великихъ свѣчъ и продалъ ихъ. Въ документѣ засвидѣтельствовано, что съ помянутымъ священникомъ не могъ управиться и духовный судъ¹⁾. 2) Къ судебному отвѣту привлечена была и цѣлая обитель женская Кутенская Оршанская съ настоятельницей ея Магдалиною Коссовой во главѣ. Обвиненіемъ служило, будто бы, то, что выдавъ подъ закладную 4 тыс. злот. польск., означенная Магдалина Коссова требовала вдвой, опираясь на приписку въ закладной, гдѣ обозначены были еще другихъ 4 тыс. злот. польск. Документы же залогодателей Коссовыхъ между тѣмъ, изгнаны въ им. Кубличахъ, Пол. воев., 18-го марта 1708 года, во время нашествія русско-московскихъ войскъ на это мѣстѣ. Монахини и подъ присягой твердо стояли на своемъ²⁾.....

Наконецъ, собственно къ исторіи жизни р.-католической церкви относятся слѣдующіе шесть документовъ въ настоящемъ выпускѣ.

Въ 1605 году владѣльцы м. Лукомля, Фридрихъ и Романъ Лукомскіе, воспользовались тѣмъ, что умеръ священникъ православной Пятницкой церкви, фундушъ которой былъ наданъ ихъ предками, и эту церковь съ людьми, грунтами, принадлежащими ей, со всѣмъ огуломъ добровольно даютъ и даруютъ на римско-католическій Лукомскій костелъ, единственно по праву патроната³⁾. Въ 1621 году графъ Александръ Ходкевичъ далъ фундушовую записку, когоруо обязался выстроить въ м. Шкловѣ доминиканскій монастырь. На этомъ основаніи Виленскій р.-католическій епископъ Естафій Воловичъ и далъ въ 1623 г. грамоту на основаніе означеннаго доминиканскаго монастыря⁴⁾. Въ 1624 г. шкловскіе доминикане получили отъ того же епископа новую грамоту, чтобы принять въ свое вѣдѣніе Шкловскую приходскую уніатскую церковь во имя Петра и Павла, со всѣми ея угодьями, при чемъ на ихъ обязанность возлагается пастырское попеченіе и объ уніатскихъ прихожанахъ этого прихода⁴⁾. Въ 1632 году послѣдовала даже папская булла, когоруо п. Урбанъ IV утверждаетъ за Шкловскими доминиканами ихъ владѣніе уніатскою церковью и разрѣшаетъ доминиканамъ со-

¹⁾ Док. № 12.

²⁾ Док. № 16.

³⁾ Док. № 23.

⁴⁾ Док. № 6.

вершать всё требы для униатовъ 6. Петропавловскаго Шидовскаго униатскаго прихода ¹⁾).

Въ 1716 году Мстиславская іезуитская коллегія получаетъ по фундушеровой записи два имѣнія: Грязь или Чепенки въ Мстислскомъ воев. и Засѣль въ Витебскомъ воев., въ цѣляхъ просвѣщенія мѣстныхъ жителей, въ особенности мѣстныхъ шляхтичей, въ свободныхъ наукахъ ²⁾

Въ 1720 году Оршанскій коморникъ Іосифъ Василевскій передалъ Витебскимъ іезуитамъ находившійся у него по закладной отъ супруговъ Шабельниковъ плацъ въ г. Витебскѣ, на предмѣстьѣ Задунайскомъ, по лѣвой сторонѣ, еоди итти Великою улицей изъ верхняго замка, за фортой Задунайскою ³⁾.

Во второмъ отдѣлѣ настоящаго выпуска напечатано (стр. 142—360), пятнадцать документовъ, относящихся къ гражданскому быту и исторіи Могилевской XVII и XVIII вв. Собственно—XVII вѣка—четыре документа (№№ 34—37). Три изъ нихъ (№№ 34, 36 и 37) рисуютъ состояніе общественной безопасности въ восьмидесятыхъ годахъ XVII вѣка въ Могилевской Вѣлоруссіи. Въ м. Пропойскѣ мѣстные мѣщане, по инициативѣ Пропойскаго старосты Красинокскаго и его супруги, напали на королевскаго оборщика Черныяскаго, избили его, и все его имущество забрали; а когда былъ приглашенъ товарищемъ пострадавшаго возный, то онъ напелъ какъ лошадь, такъ и другое имущество пострадавшаго во дворѣ гг. Красинокскихъ. Пострадавшимъ предъявленъ въ судѣ перечень забранныхъ у него вещей, съ расцѣнкой каждой, по тогдашней стоимости, всего на сумму 1748 злот. 16 грошей. Документы за № 36 и 37 описываютъ нападеніе, предпринятое подъ начальствомъ арендаторовъ и державцовъ Рѣчицкаго (Рогачевскаго) староства, жидовъ Шлемы и Гешли Шмуйловичей, ихъ челядью и подговоренными людьми доминиканскаго костела въ г. Рѣчицѣ, при чемъ изъ вадоманнаго сундука было взято костельной утвари и облаченій на 1000 злотыхъ. Жалобщикъ-ксендзь одновременно заявилъ суду, что означенные державцы-жиды въ воскресные и праздничные дни церкви римской, вопреки заповѣди Божьей, имѣя въ своемъ держаньѣ мѣщанъ и волость староства Рѣчицкаго, выгоняли ихъ тянуть неводъ и исполнять разныя тяжелыя работы ⁴⁾. Такъ какъ въ означенномъ домѣ жилъ оборщикъ таможенныхъ пошлинъ Дамесъ, то при описанномъ нападеніи забрали у него четверку лошадей, избили его помощника шляхтича Костю, заграбили сто шестьдесятъ шесть злотыхъ и похваляются убить какъ Дамеса, такъ и Костю ⁵⁾.

Четвертый документъ № 35 даетъ подробную картину содержанія петигорскаго полка во время пребыванія его въ Горволѣ, въ 1685 году.

Последніе одинадцать номеровъ представляютъ собой инвентари деревень, застѣнковъ, имѣній и ревизію города Могилева 1745 года. На выясненіи

¹⁾ Док. № 8.

²⁾ Док. № 14.

³⁾ Док. № 17.

⁴⁾ Док. № 36.

⁵⁾ Док. № 37.

всей важности документовъ этого рода намъ нѣтъ надобности останавливаться, такъ какъ это, безспорно, самые драгоценные акты для экономической исторіи края, положенія помѣщиковъ и крѣпостныхъ крестьянъ, каковая исторія еще очень скудно разработана. Что касается ревизіи г. Могилева 1745 года, то, можно сказать, что передъ нами рѣдкій документъ, рисующій прежде всего добросовѣстную дѣятельность лицъ, стоявшихъ во главѣ городского управленія въ то доброе старое время. Тутъ переписаны всѣ городскіе обыватели по „сотнямъ города“ съ показаніемъ: какой плацъ кому изъ домохозяевъ принадлежитъ, какой онъ мѣры, чью—городскую, церковную или частную собственность представляетъ данный плацъ, съ обозначеніемъ: занятъ ли онъ жильемъ или садомъ, огородомъ, сѣнокосомъ и т. д. Во вторыхъ эта ревизія указываетъ намъ болѣе или мѣнѣе точно: гдѣ находились церкви, монастыри, кладбища и различныя общественныя мѣста. Въ указателѣ географическихъ названій къ настоящему выпуску мы старались собрать этотъ матеріалъ въ одно мѣсто. Поэтому, помѣстили сюда и адреса наиболѣе важныхъ общественныхъ Могилевскихъ дѣятелей половины XVIII вѣка, какъ: священники, бурмистры, райцы, лавники и другія лица. При нѣкоторой долѣ добавленій получается въ итогѣ весьма интересная панорама жизни Могилева. Но мы не можемъ здѣсь взять на себя трудъ востановлять этой картины жизни, такъ какъ это отвлекло бы насъ далеко въ сторону отъ прямой цѣли настоящаго краткаго примѣчанія къ актамъ выпуска.

Замѣтимъ здѣсь одно. Напечатанная въ этомъ выпускѣ ревизія Могилева содержитъ особую графу, въ которой показана мѣра каждой усадьбы. Громадное значеніе этой подробности уясняется сразу, если знать, что оцѣнка городского недвижимаго имущества точно устанавливалась въ зависимости отъ величины cadaqua участка. Города съ магдебургскимъ устройствомъ сами облагали этимъ себя оборотомъ. Въ частности мы знаемъ, напр., слѣдующее, чрезвычайно интересное постановленіе („уфалу“) Могилевского магистрата отъ 3 апрѣля 1625 года:

„Эшодшисія на ратушѣ, мы, бурмистрове, райцы и лавники такъ старое, іако и новое рады и лавицы, не дванадцать чл-ка посольства обраные, ижъ мы будучы пишно потребными грошей на потребу всего места, а не могучи поболать провѣнтами местьскими, уфалили есмо: брать съ прута селитобного по два потройныхъ; а съ отпионныхъ по потройному; съ морговъ сеножатныхъ и полевыхъ по два потройныхъ, съ болотного по потройному; съ коморъ крамныхъ по золотому полокому. А до важницы з мнейшихъ по дванадцать грошей, зъ локтей по два потройныхъ, зъ іатовъ месныхъ резницнихъ шесть копъ грошей Литовскихъ. Которую уфалу брать злетили есмо сотникомъ рочнымъ; а они отдавати мають до шафаровъ местокнихъ. Што пре даметь до книгъ местокнихъ Могилевскихъ есть записано ¹⁾).

Третій отдѣлъ настоящаго выпуска съ отдѣльнымъ счетомъ страницъ (1—164),—включаетъ въ себѣ сто восемьдесятъ шесть номеровъ актовъ изъ самой

¹⁾ Мог. Маг. кн. № 45, л. 162 об. 163.

древнѣйшей въ Витебскомъ архивѣ актовой книги Могилевской губ., именно актовой книги Могилевского магистрата за 1577 г.. Этими документами съ 21 марта по 5 октября 1577 г.. мы начинаемъ рядъ точнаго копированія древнѣйшихъ актовъ, какъ самого драгоценнаго матеріала для изученія древняго бѣлорусскаго языка. Къ этому присоединяется и другѣ основаніе. Въ послѣднее время замѣтно нѣкоторое особенное оживленіе въ историческихъ трудахъ, посвященныхъ Литвѣ XVI вѣка. Труды 1900—1901 гг. въ области исторіи Литовско-польскаго государства, принадлежащія профессору П. Н. Жуковичу, профессору М. В. Довнаръ-Запольскому, магистерская диссертация М. И. Лаппо и др. заставляютъ издателей памятниковъ нашихъ западно-русскихъ архивовъ откликнуться на это научное движеніе и дать все, что можно, въ области освѣщающей религіозное, политико-экономическое, юридическое состояніе и народный бытъ западно-русскаго, а посему и нашего Бѣлорусскаго края, со всеми мелочами дѣятельности различныхъ его „урядовъ“. Ко всему присоединяется и то соображеніе, что указанная древнѣйшая книга значительно подверглась тлѣнію и особенно въ началѣ ея чернила настолько выцвѣли, что нужно особое стараніе для одного только прочтенія актовъ.

Въ заключеніе настоящихъ замѣчаній считаемъ долгомъ предупредить тѣхъ лицъ, кои будутъ пользоваться указателями къ настоящему 30-му выпуску, что тутъ не дается указателей къ послѣднему отдѣлу. Послѣдніе имѣютъ быть приложены къ цѣлой книгѣ Могилевскаго Магистрата за 1577 годъ, окончаніе которой предположено въ 32-мъ выпускѣ „Историко-Юридическихъ Матеріаловъ“.

Д. м. Довняло.

О т д ѣ л ъ п е р в ы й .

№ 1.

1579 г., августа 8 ¹⁾

1767 г., июля 13. Фундушъ Благовичской св. Николаевской церкви, Благовицкаго войтовства, Могилевской экономіи (нынѣ же Чаусскаго у., Могил. губ.).

Настоящимъ актомъ король Стефанъ Баторій надаеъ священнику Благовицкой церкви святителя Христова Николая „о. Семену Ширмѣ и его преемникамъ, которые будутъ имѣть благословеніе ихъ Начальника владыки Полоцкаго и грамоту отъ него“, въ вѣчное владѣніе: десять уволокъ земли въ томъ же селѣ Благовичахъ и застѣнокъ при дорогѣ въ Чаусы, мѣрою въ 33 морга, на коемъ находится самая церковь и домъ священника, „построенный съ дозволенія Могилевскаго старосты“ и прочіе застѣнки, принадлежащія къ 10 уволокамъ. При этомъ священнику дозволяется построить мельницу и карчму, „и отъ сего часу вспомнены священникъ Семень Ширма з оныхъ десяти волок и застѣнков, на замок Могилевски, платити ничего не повиненъ, только з карчмы и млыну, як онъ и по нимъ будущіи другіи священники должны будутъ платити на нас, Господаря, каждое раты, по золотыхъ осим, а болѣжъ жадныхъ податковъ платиты не повинны“.

Оршанскаго земскаго с. кн. № ³/₈ л. 328—329.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt siedmego, msca Julij trzynastego dnia.

Przed nami, Antonim Hlebickim Jozoffowiczom, prezydentem, Józeffem Kaietanem Zambrzyckim, sędziami y Hieronimem Szemiothem pisarzem urzędnikami ziemskimi powiatu Orszanskiego na rokach S-o Trojeckich zasiadającami, comparendo personaliter patron J. Pan Kazimierz Swiado,

¹⁾ П р и м ѣ ч. Надъ чертою указывается дата составления документа; внизу, подъ чертою, — дата той именно лѣткы, копія которой печатается. Этого обозначенія далѣе держимся при каждомъ документѣ. Фед.

№ 1.

skarbnik Trocki opowiadał, prezentował y ad acta podał kopią nadania od Najjasniejszego Krola Jmśc. Polskiego Steffana Batorego w Bogu wielebnemu Jmśc. xieżdu Semenu Szyrmie, parochowi cerkwi Błahowickoy Swiatytela Chrystowa Mikołaja w ekonomij Mohilowskiey leżącey na dziesięć włok gruntu y zascianek w roku ty-sięcznym pięćsetnym siedmdziesiątym dziewiątym, msca Au-gusta osmego dnia danego in rem et partem tegoż parocha służącego y należącego, który, podając do akt, prosił nas, sądu, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niey inferowa-ną rzeczą była do xiąg ziemskich spraw wieczystych po-powiatu Orszanskiego przyięta y wpisana. Jakoż my, sąd, oną przyiowszy wpisać w xięgi de verbo ad verbum pozwo-lili, ktorey tenor sequitur talis:

Stefan Batory, miłostiju Bożyjeju, Korol Polski, Zmuydski Mazowecki, Inflantski, kniaz Sedmihorodski y innych. Oznay-muiemy tym naszym listem: bił nam, Hospodaru, ezolom swiaszczennik cerkwi Błahowickoy Swietitela Chri-stowa Nikołaja Semen Szyrma y prosił nas, Hospodara, o toie, — de on do onyia cerkwi Błahowickoy, kotoraiia postanowlenna staraniem y kosztem poddanych naszych a wiernych Christowych, nachodziaszczysia w ekonomij Mohi-lowskiey w woytowstwie Błahowickom ze dla rozmnozenia chwały Bożyje bez wsiakoho od nas Hospodara nadania y bez zemli, pry ktoroy cerkwie Błahowickoy zo-staieczy y nie maiuczy zadnoho wyzywlenia, prynużden był, nas Hospodara o toie prosity, daby my iemu z łaski naszeia Hospodarskiia na onuju cerkow nadali szob on swiaszczennik miał wyzywlenie y wzyraiem na to, aby ezas od czasu taia swietobliwaia recz jako to cerkow bez słusznego smotrzenia nie przyszła de spustoszenia, a chwała Bożaja dla parochian w tey cerkwi odprawowaty sia nie prestała, a choteczy onuii wiecznie zatrymat, daby chwała Bożyia nie prestawa-ła, a tym bolsz rozmnazala sia, nadalismo na onuii cerkow

Błehowickuju ziemi w tem że seli Błahowiczach wołok deset y zastenok, w kotorym morgow trzyccac trzy y z innymi zastenkami należaczymi do desety wołok, przez kotory zastenok idet doroha do Czauś, na kotorym zastenku cerkow Błohowicka stoit y dom swiaszczeniczski za pozwoleniem starosty naszoho Mohilowskiego postanowleny. I na tom że zastenku poswolaiemo onomu swiaszczenniku młyn y karczmu wystanowit y wsiakia pożytki y korysty jak jemu, tak po nim buduczym, kotoryia budut, tuiu cerkow Błahowickuju Swiatytela Mikoła derżat z onych desiatu wołok, zastenokow, młynu y karczmy zberat y dla swoieho wyzewlenia upotreblat, iak iemu, tak y po nim buduszczym swiaszczennikom pry tey cerkwi pozwolaiem y od wsiakich podatkow y teżarow łozonnych na wołost z onych desiaty wołok y zastenokow uwolniaiem y z ekonomij wyluczajem y od seho czasu wyż pomieniony swieszczennik z onych desiaty wołok y zastenokow na zamok Mohyłowskii Semen Szyrma płatyty niczoho nie powinien, tolko z karczmy y młynu, iak on y po nim buduczya, druhia swieszczenniki dołżni budut płatit na nas Hospodara kożdoie raty po zołotyeh osim, abolsz żadnych podatkow płatyty nie powinny. Kotoryia deset wołok z zastenkami, młynom y karczmoi do tey cerkwi Błahowickoy swiaszczenniku Semenu Szyrmie y po nim buduszczym swieszczennikom, kotoryia budut za błahosłowieniem ich starszeho władyki Połockoho za hramotoiu ieho we wecznoie władanie podaiem y na to dalismo ses nasz list ili fundusz z podpisaniem ruki naszeja Hospokarskii y z naszeiu peczatieiu. Pisan w Dysnie leta od Narożenia Bożyiaho tysecz a piacsot semdesiat dewiatoho, mesieca Auhusta osmoho dnia.

U tey kopij nadania Krolewskiego przy znaku pieczęci byley podpisanie Nayjasnieyszego Krola Jmśc. oraz y pisarza. Przy tym konkordancya tey że kopij z autentykem przy wycisnioney na białey masci pieczęci y przy podpisach

№ 1.

jego mśc. xiędza w. oficyna y pisarza, a na ostatniey stronie konnotacya ręką W. J. Pana Kaszyca, komisarza J. K. M. ekonomij Mohilowskiey temi wyrażają się słowy: (L. S.) Stefanus Rex. Wonsław Ahrypo, pisar mpr.

Ze ta kopia de verbo ad verbum cum suo originali iest zgodna ktora in archivo diecessano Mscisławensi konserwue się, dla lepszey wiary y wagi przy zwykley pieczęci podpisuję się. Datum w Bezwodziczach roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt piątego, msca Nowembra siodmego dnia stili veteris. Xiędz Paweł Protosewicz zakonu s. Bazylego w. wiceofficial, starszy Bezwodzicki mpr. Jan Grembicki, konsistorza Mscisław. pisarz mpr. Tysiąc siedmset sześćdziesiąt szostego, dnia szostego Februarij kopia funduszu ex archivo diocesano Mscisław. J. P. Xiędzu Szelepinowi Dziekanowi Hołow. na cerkiew Błohowicką daną y służącą, przedemną komisarzem J. K. M. ekonomij Mohilow. produkowaną konnotuję Jozef Kaszyc, komisarz J. K. M. ekonomij Mohilowskiey.

Ktora to takowa kopia za podaniem oney przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemsk. spraw wieczystych powiatu Orszan. przyięta y wpisana.

№ 2.

1592 g., iуля 1.

1755 g., марта 21. Королевская привилегія, подтверждающая фундушъ церкви святого Николая въ селѣ Лучинѣ Рогачевской волости (нынѣ Рогачевск. у., Могил. губ.).

Король Сигизмундъ III надаеть священнику („попъ“) Лучинской Николаевской церкви Антонію Лешковичу въ пожизненное спокойное распоряженіе: церковь св. Николая, съ принадлежащими къ ней людьми, грунтами, пустопорожними землями, сѣножатями, зарослями, рыбными ловлями и бобровыми гонами и вступъ въ островъ Чорнку „такъ, какъ предки его, первые священники сей церкви пользовались“. Настоящая грамота дается на основаніи представленныхъ означеннымъ священникомъ двухъ докумен-

товъ: 1) удостовѣренія старосты Рогачевского, Коневского и Дубицкаго Романа Воловича въ томъ, что онъ отдалъ указанному священнику „церковь св. Николая въ селѣ Лучинѣ, Рогачевской волости, и къ ней пахотную землю, записанную на эту церковь въ актахъ ревизоровъ, со всякими постройками на церковномъ плацу, съ лугами, рыбными ловами и всякими прочими угодьями, издревле принадлежащими къ сей церкви и 2) удостовѣренія отъ того же лица въ томъ, что „на эту церковь св. Николая г. Скоковскіе издавна выдаютъ по пяти пудовъ меду, а съ Острова Чорнки—половину рыбныхъ лововъ и бобровыхъ гоновъ“, каковой доходъ согласно давнему обычаю также имѣеть итти на священника Лучинской церкви.

Рѣчицкаго (Рогачевского) грод. кн. № 275/20, л. 760—761:

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiąt piątego, msca, Marca dwudziestego pierwszego dnia.

Na urządzie J-go K-oy M-ci grodskim powiatu Rzeczyckiego przedemną Ignacym na Chlewnie Chlewinskim, podstarosciem sądowym powiatu Rzeczyckiego od J. O. xiążęcia Jmśc. Albrychta Radziwiłła, starosty sądowego powiatu Rzeczyckiego installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny Jmśc. ociec Jan Okulicz, prezbiter cerkwi Luczynskiey extract potwerczenia na rzecz w nim wyrażoną ad acta xiąg grodskich powiatu Rzeczyckiego podał, którego thenor sequitur estqne talis:

August Trzeci z Bożey łaski Krol Polski, Wielki Xięże Litewski, Ruski, Pruski, Zmuydski, Mazowecki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflanski, Smolenski, Siewierski y Czernihowski, dziedziczny xięże Saski y Elektor. Oznaymniemy tym listem extractem naszym, komu to wiedziec należy, iż w xiągach metryki kancellaryi naszej mnieyszey W. X. L-go znajduie się potwerczenie sweszczenniku wołosti Rohaczewskoie Luczynskomu, za listom starostynym na cerkow S. Mikoły, z hrunt y przynależytosciami ieie, za Nayjasnieyszego predecessora naszego Krola Jmśc Polskiego y Wielkiego xiążęcia Litewskiego Zygmunta Trzeciego w roku tysiącnym pięcsetnym dzie-

№ 2.

wiedziesiąt wtorem, miesiąca Julij pierwszego dnia dane, y suplikowano nam iest przez panow rad y urzędnikow, przy boku naszym rezydnujących, abyśmy to potwierdzenie z tychże xiąg metryki kancelaryii naszej mnieyszey W. X. Litewskiego per extractum authentice wydać pozwolili, które, słowo do słowa z ruskiego wypisuiąc, tak się w sobie ma:

Żygimont Treti Bożiu Miłostiu Korol Polski, Weliki Kniaz Litowski etc. oznajmujem sim listom naszym wsim wobec y każdomu zosobna, komu to wedati należy: Pokładał pered nami bohomolec nasz sweszczennik Luczynski Mikolski pop. Antoney Leszkowicz list starosty naszoho Rohaczewskoho, Konewskoho y Dubickoho urozonoho Romana Wołowicza pod peczatiu y z podpisom ruki jeho własnoie, kotorym listom on oddał jemu cerkow Swetoho Mikoły w sele wołosty Rohaczewskoe w Luczyne y ku ney zemlu, kotoraiia iest w sprawach rewizorskich opisana na tuiu cerkow w tomże sele Luczynie z budowaniem wsiakim na płacu cerkownym, zemlu pasznoju z zarosłami, senozatmy, łowy rybnyemi y inszymi wsiakimi pożytkami zdawna do toie cerkwi należaczami, także y z tym, iż jeho dochoditi maiet od Skokowskoho wodłuh dawnoho obyczaiu podatok y łowy rybnyie, hony bobrowyie z ostrowa Czornki po połowicy z nich jako na to list marszałka hospodarskoho pisara y rewizora zamkow ukrainnych nieboseczyka Pana Iwana Wołowicza, tot swieszczennik pered nami wkażywał, w ktorom to opisano, iż zdawna na tuju cerkow Swetoho Mikoły Skokowskie wydaiut y wydawati zawždy powinni medu po pet pudow pełnych, a z ostrowa Czornki łowow rybnych, honow bobrowych po połowicy używajut. Pry kotorym pokładaniu tych listow bił nam Hospodaruzołom tot sweszczennik Antoney Leszkiewicz, aby iesmo tuiu cerkow Mikoły w sele Luczyne pry nem zostawiwszy, z tym wsim, szto kołwiek do nieje przysłuchaiet do żywota jeho listom przywilejem potwerdzili. W czem my,

Hospodar wideczy byt czołom bitie jeha słusznoie, tui po-
menenoju cerkow swetoho Mikoły w sele Luczynie,
w wołosti Rohaczewskoy leżaczuju, so wsim na wse
szto kolwek zdawne do neie należało y teper należyt jemu
Antoniu Leszkowiczu sim listom prywilem naszym do żywo-
ta jeha daiem y utwierzaiem: maiet on tui cerkow Swe-
toho Mikoły y szto kolwiek do nieje ludey, hruntow, zeml
pustych, senozaty, zarosley, łowow rybnych y honow bobro-
wych dali od Skokowskoho wodłuch starodawnoho obyczaju
uchodow w ostrow Czornku należyt derżati y w pokoiu uży-
wati do żywota swoieho tak, jako prodki jeha perwszyie
sweszczenniki toie cerkwi używali, a parafij wsiakie toy
cerkwi zdawna należaczye w posłuszestwe jeha byty maiut,
a inszyie sweszczenniki jemu wo wsem nikotoryie perekazy
mimo ses list prywiley nasz delati powinni ne budut. Z ko-
torye cerkwi on nikotoryie powinność polniti ne maiet, tol-
ki za nas Hospodara Boha prositi powinien budet. I na to
dalismo jemu ses list prywiley nasz z podpisom ruki naszoie
hospodarskie y z naszoin peczatiu. Pisan w Krakowie leta
Bożoho Narożenia tyseca piatsot dewetdesiat wtoroho, mesie-
ca Jula perwoho dnia. Sigismundus Rex. Jarosz Wołowicz
pisar.

My tedy, Krol, do pomienioney suppliki łaskawie się
skłoniwszy z wyż wyrażone potwierdzenie z xiąg przerzeczonych
metryki kancellaryi naszej mnieyszey W. X. L-go ekstraktem
stronie potrzebującey wydać y dla większey wagi pieczęc
W. X. L-go przycisnąć rozkalisny. Dan w kancellaryi naszej
W-o X-wa L-go dnia dwunastego, miesiaca Nowembra roku
Panskiego tysiąc siedmsetnego piędziesiąt piątego, panowania
naszego dwudziestego wtorego roku. U tego ekstraktu potwier-
zenia przy pieczęci W. X-wa L-go podpisy rąk y konnota-
cya his exprimuntur verbis: Michał xiąże Czartoryski kanc-
lerż W-go X-wa L-go. Za sprawą J. O. xieżęcia Jmśc. Micha-
ła na Klewaniu y Żukowie Czartoryskiego, kanclerża wiel-

№ 3.

kiego W-o X-wa L-go Homelskiego, Jurborskiego, Uswiatskiego, Poduswiatskiego etc. starosty. Jozef Mikłaszewicz, metrykant W. X. L.

Ktory to ekstrakt potwierżenia za podaniem przez wyż wyrażoną osobą ad acta iest do xiąg grodzkich powiatu Rzezyckiego przyięty y wpisany.

№ 3.

1604 г., ноября 1.

1715 г., октября 7. Фундушъ Хотеловской (Горбовской) церкви, Могилевского староства, Горбовицкаго войтовства.

Королевские ревизоры, Янъ Корсакъ и Янъ Чижъ, при обревизованіи Могилевского староства въ 1604 году, усмотрѣли, что Хотеловская церковь, при которой было три священника („попа“): Федоръ, Федька и Илья Легоновичи, — не имѣла никакого фундуша. „Опасаясь же, чтобы когда-либо такая святыня, какъ церковь эта, не пришла въ запусѣніе будучи безъ приличнаго содержанія и прихожане не остались бы безъ Богослуженія“, — ревизоры отдѣлили въ застѣнкѣ Антоновкѣ, при селѣ Петровичахъ, Горбовицкой волости, четыре уволокѣ, съ которыхъ никакой общественной повинности не должны вестѣ; а съ 4-хъ другихъ уволокъ — обязаны вносить по 105 литов. грошей въ королевскую казну. — Отъ 1 ноября 1604 г. было выдано ревизорами удостовѣреніе въ указанномъ наданьи, съ тою оговоркою, что, „по настоянію мѣстнаго старосты тѣмъ „попамъ“ и ихъ преемникамъ при сей церкви даны четыре уволокѣ впредь до милостиваго утвержденія на вѣчное владѣніе со стороны короля“.

Священники Хотеловской церкви представили данное имъ ревизорами удостовѣреніе, съ ходатайствомъ объ утвержденіи фундуша. 1605 года 20 февраля король Сигизмундъ III подписанъ грамоту, въ которой приведено помянутое ревизорское удостовѣреніе, и дальше сказано: „согласно сему акту и обмежеванію нашими ревизорами, тѣ 4 уволокѣ земли со всѣми ихъ угодыми и доходами мы, Государь, оставляемъ вѣчно при оной Хотеловской церкви, и какъ вышеупомянутые священники Федоръ, Федько и Илья Легоновичи имѣютъ владѣть ими со всѣми доходами и пользоваться пожизненно, такъ и послѣ нихъ оставшіеся ихъ потомки, которые будутъ пригодны къ духовному званію и которые ту церковь со

всѣми землями и доходами будутъ держать съ благословенія и подь послушаніемъ старшаго пастыря своего, владыки Полоцкаго“.

Оршанск. града кн. № 6/6, л. 311—312.

Roku tysiąc siedmsetnego piętnastego, msca Oktobra siedmego dnia.

Na rokach święto-Michalskich ziemskich Orszańskich porządkiem prawa Pospolitego et iuksta novellem legem coequationis iurium z koroną Polską w Orszy sądow nie odprawowanych przed nami Janem Wonlarskim sędzia, Gabryelem Ostrouchem, podsędkiem, Leonem Szemiotkiem, pisarzem, urzędnikami ziemskimi Orszańskimi—stanowszy oczewisto u sądu Jmśc Pan Antoni Zankowicz takowy przywiley ad acta xiąg ziemskich Orszanskich podał w te słowa pisany:

Zygmont Trety Bozyieiu myłostyiu korol Polski, weliки kniaz Lytowski, Ruski, Pruski, Zomoydski, Mazowecki, Inflandski, Sywerski, Gotski, Wandalski, dedyczny korol. Oznaymniem sym naszym listomm: bili nam Hospodaru czołom swieszczenniki cerkwi Chotełowskoie, Fedko, Fedor y Jlia Lewonowyczy y pokładały pered nami list rewizorow naszych urożonoho Jana Korsaka y Jana Czyża, koto-ryie za roskazaniem naszym otprawniuczy rewizyiu w starostwie Mohilewskom, a baczeczy toż pry cerkwi Chotełowskoy zadnoho nadania nie było, na czom by swiaszczenniki wychowanie wodle stanu swoieho duchowno-cho mieli, nadały y fundowały w woytowstwie Horbowickom pry sele Petrowiczach w zastenku Antonowce czotyry wołoki zemli zo wsimi pożytkami ich iako to dostateczney w lyste ich opisano iest y dołożono y prosili nas Hospodara z wysz pomeneniyie swieszczenniki, abychemo to im lystom naszym potverdili. W czom my baczeczy prozbu słuszniiu y czyneczy to dla pomnożenia chwały Bożoie, —laskawe na to pozwolili, weleli iesmo tot list rewiz-

№ 2.

zorow naszych w ses nasz list upisaty, y słowo ot słowa tak se w sobe maiet. ●

Jan Korsak skarbowy Welykoho kniazstwa Lytowskoho y zemski Oszmianski pisar, a Jan Ciż sekretarowe J. K. M. z rozkazania J. K. M., rewizorowie Mohilewskie oznaynuiem, iż trom swiaszczennykom cerkwi Chotelowskoie, na imie Fedoru, Jlli, Fedoru Lewonowiczom nadali iesmo im zemli zastenok uroczyszom w Antonowce, kotory pry stene Petrowickoy, w ktorom zastenku wołok osm, ku cerkwi toy wysz menenoy, a ne wydeczy zadnoho nadania na tuiu cerkow obawiauczy se, aby za czasom recz tak swiatobliwaia ta cerkow bez słusznoho opatrenia nie spustela, zaczym by sie chwała Bożaiia dla parafianow odprawowat nie mohła, a choteczy one weczne zatrymat, wydeczy swetobliwy umysł, woliu Korola Jeho Miłosty Pana naszego miłostywoho, iż on wielikich nakładow na budowanie kostelów y nadania na onyie nelutuiet, tuiu recz małuiiu wołok czetyry z toho zastenku na tuiu cerkow funduiemy y tym popom y następcem ich naznaczamy y podaiemy do dalszoie łaski y stwerczenia wecznoho J-ho K-oy M-ty Pana naszoho miłostywoho za przyczynoiu Jeho Miłosty pana starosty tutesznoho, z kotorych czotyroch wołok zadnoho płatu y powinnosty na wołost włożonoho płatyt nie powynny budut, a z czotyroch wołok maiut płat płatyt do skarbu J-ho K-oy M-ty tak za czynsz, żyto y owes z odwozem y zo wseiui inoiu powinnostu zamkowiui y starostynskoiu po hroszey stu y piety Litowskich, a nad to bolsz zadnych powinnostey y tezarow na wołost włożonuju wypolniat nie budut powynny. Pisan w Mohilewe roku tysecza sześćset czetwerteho mieseca Noiabra perwoho dnia. U toho lystu peczatey prytysnennych dwe y podpis ruk rewizorow naszych po polsku tymi słowy: Jan Korsak ręką swą. Jan Ciż, sekretarz J-go K-oy M-ci ręką.

Wodłuh kotoroho lystu y zawedenia od rewizorow na-

szych tyie czotyry wołoki gruntu zo wsimi ich naleznostiami y pożytkami y my Hospodar dla chwały Bożoie pry toy cerkwi Chotiałowskoy weczne zostawuiem, kotorych maiut z wysz pomeneniyie sweszczenniki Fedko, Fedor y Ilia Lewonowiczy zo wsimi ich pożytkami na sebe derżat y toho uzywat, aż do żywota swoieho, a po żywote ich potomki, po nych pozociałyie, kotoryie by na tot stan duchowny były hodnymi, tuiu cerkow zo wsimi gruntamy y pożytkami derżaczy pod błahosłowenstwom y posłuszeństwom starszoho pastyra swoieho władyki Połockoho byty maiut. I na to dali iesmo im ses nasz lyst z podpisom ruki naszoie Hospodarskoie y z naszoiu peczatiu. Data takowa: Pisan w Warszawie, leta Bożoho narożenia tysecza szesetsot piatoho, meseca Fewrala dwadcatoho dnia. U tego przywileiu podpis ręki krolewskiej nad pieczęcią wielką tymi słowy: Sigismundus Rex. Przy pieczęci zas pod spodem porusku tymi słowy: Jarosz Wołowicz podskarbi nadworny y pisar.

Kotoryż to przywiley za podaniem onego przez osobę wysz mianowaną iest do akt xiąg zemskich Orszanskich spraw wieczystych wpisany.

№ 4.

1621 г., июня 9.

1789 г., октября 7. Фондушъ доминиканскаго монастыря въ м. Шкловѣ (нынѣ Могил. губ. и уѣзда).

Настоящій документъ отъ 10 іюля 1623 г. на пергаментѣ, на основаніи того, что графъ Александръ Ходкевичъ во славу Божию и Пресвятой Дѣвы Маріи, въ честь всѣхъ своихъ предковъ и наследниковъ и въ цѣляхъ распространенія католической вѣры въ городѣ своего графства—Шкловѣ изволилъ выстроить церковь и при ней монастырь и надѣлать его разными угодьями, какъ прописано въ фондушѣ, явленномъ въ Оршанской земствѣ 1621 г., 9 іюня,—Епис-

№ 4

копѣ Виленскій Естафій Воловичъ даеть и свое согласіе и разрѣшеніе на учрежденіе въ Шкловѣ доминиканскаго монастыря.

Оршанскаго града кн. № 15/15, л. 898—899.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt dziewiątego, msca Oktobra siódmego dnia.

Na urządzie Joy Imperatorskiey Mości sądu powiatowego Orszanskiego, przed nami Wincentym Gordziałkowskim sędzią, Janom Chłudzińskim y komenderowanym z Orszanskiego niższego ziemskiego sądu Michałem Kurezem zasiadającymi, osobiscie stanowszy w Bogu przewielebny J. X. Michał Powśłowski S. T. Prezentat zakonu Kaznodzieyskiego dokument na pergaminie pisany stwierdzający fundusz klasztoru Dominikanskiego Szklowskiego do akt podał sequenti tenore.

Eustachius Wołowicz Dei et Apostolicae sedis gratia Episcopus Wilnensis ad perpetuam rei memoriam universis et singulis presentes literas nostras inspecturis, lecturis pariter et audituris notum facimus et attestamus,--quo modo illustrissimus et magnificus dominus Alexander Chotkiewicz, comes de Sclovo in Mysza, palatinatus Trocensis, considerata vita humane, brevitatem et immortalī felicitate beatorum, bonorum que terrenorum facta cum coelestibus thesauris comparatione vidit in humanis nil adeo esse firmum et stabile, nil tam eximii valoris et pretij quos supernae illius regionis majestati aequari aut in aliquo comparari possit eam tamen paruo pretio consequi posse unde non immerito viso quod presens vita nil aliud sit, quam velox cursus ad mortem decrevit in animo hoc posillo temporis, quod piis hominum conceditur operibus pro terrenis acquirere caelestia pro caducis mereri aeterna. Idcirca statuit de iisdem bonis sibi celitus conceditis quem Deus optimus liberaliter locupletare dignatus est partem non postremam tanquam incensum Deo gratum oblatum futurae gloriae pignus Divinae majestati offerre atque iisdem bonis suis haereditariis ad lau-

dem et gloriam Dei omnipotentis beatissimae que virginis Mariae Sanctorumque omnium honorem suae antecessorum, successorum, que suorum animarum salutem zelo et charitate propagationis fidei catholicae in civitate Sclovensi comitatus sui ecclesiam una cum monasterio a fundamentis erigere extruere ac fundare certisque ac competentibus ponis fructibus redditibus et emolumentis inscriptione coram actis terrestribus Orseasibus in terminis Sanctissimae Trinitatis sub anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo, die nona mensis Junij celebratis facta specificatis et enumeratis dotare atque religiosos patres, fratres ordinis praedicatorum Sancti Dominici provinciae Albae Russiae Sancti Hiacinti introducere et ibidem collocare eisque bona fundata cum omnibus et singulis utilitatibus proventibus, fructibus, redditibus, dominiis, juribus et emolumentis, quibus libet, ac quibuscunque pertinentiis alias universis iam assignatis et circum scriptis dare, conferre, incorporare, approbare et donare donatione perpetua et inrevocabili super quo nostrum expressum et specialem postulavit assensum confirmationem que nostrum (prestito ad praefata consensu nostro) supra memoratae foundationis coram actis terrestribus Orsanensibus factae et recognitae de super necessariam et opportunam in forma iuris et stili instanter requisivit; nos vero cum nil magis in votis habemus, quam pia fundatorum desideria prognoveri juxta et quam totius explori ac plenos animarum gregies sub uno Pastore in ovili domini cernere fidemque catholicam orthodoxam augeri, id circo pium ac fervens ejusdem illustrissimi et magnifici Domini Palatini Trocensis fundatoris desiderium libenter amplectimus ipsiusque piae voluntati quantum in Domino possumus, benigne annuimus atque expressum nostrum et specialem ad praefata praebemus assensum, ac ut in praefata civitate Scloviensis ecclesia unacum monasterio a fundamentis erigatur et extruatur; certisque bonis, fructibus, proventibus, redditibus et emolumentis in

№ 4.

praefata inscriptione recensitis et enumeratis pia ejusdem fundatoris liberalitate dotetur et provideatur atque ut in ea praefati religiosi patres, fratres ordinis praedicatorum sancti Dominici me roduéantur et cöllocentur conventusque ipsorum ibidem constituatur facultatem et licentiam auctoritate nostra ordinaria damus et concedimus in Dei nomine per presentes. Quoniam vero coram actibus terrestribus Orsanensibus in terminis Sanctissima Trinitatis sub anno millesimo sexcentessims viesimo primo die nona mensis Junij celebratis in scriptio foundationis conventus et ecclesia Scloviensis patrum ordinis praedicatorum per illustrissimum et magnificentum dominum Alexandrum Chotkiewicz Palatinum Trocensis legitime et in favorem ecclesiae facta est, idcirco ad requisitionem et instantiam ejusdem illustrissimi et magnifici domini Palatini Trocensis predictam inscriptionem nec non praefati conventus et ecclesiae ejusdem foundationem et dotationem approbandam, ratificandam et confirmandam esse duximus uti quidem in omnibus punctis, clausulis, conditionibus et articulis approbamus, ratificamus et confirmamus in Dei nomine tenore presentium ut autem premissa vigorem obtineant perpetua firmitatis presentes literas nostras manu nostra subscribimus sigillique nostri appensione communiri mandavimus. Actum et datum Vilnae in curia nostra Episcopali anno Domini millessima sexcentessimo viessimo tertio die decima mensis Julij. Praesentibus reverendis et nobilibus Dominis Joanne Kurkowski Vilnensis. Gaspero Zaliwski Posnaniensis Cañonicis. Joane Zyganty juris utriusque doctore et curia nostra causarum auditore generali. Andrea Pawelkowitz publico actorum curia nostrò notarij. Alexandro Miaskowski, Floriano Darowski et aliis fide dignis testibus ad id specialiter vocatis et rogatis.

U tego documentum podpisy rąk wyrażaią się przy zawieszoney z czerwonego jedwabiu na sznurze w bleszaney puszcce na czerwoney massie wycisniętey pieczęci temi słowy: Eustachius

Wołowicz, Episkopus Wilnensis L. S. Joannis Zyganty Curie illustrissimae ac reverendissimae Dominis cansarum auditor generalis m. p.

Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich sądow powiatowych Orszanskich przyięty y wpisany.

№ 5.

1624 г., января 22.

1675 г., іюня 22. Дѣло объ умерщвлении въ гор. Витебскѣ Іосафата Кунцевича, уніатскаго архієпископа Полоцкаго, по рѣшенію назначеннаго королемъ Сигизмундомъ III комиссарскаго суда подъ предсѣдательствомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги.

Примѣч. Настоящій документъ составляетъ копию той явки, которая записана 22 іюня 1675 г. въ Оршанскомъ гродѣ и вмѣстѣ съ тѣмъ официальную выпись акта, занесеннаго въ гродскія Витебскія книги самими совершителями сего акта въ 1624 году 22 января. Въ литературѣ до настоящаго времени не было въ обращеніи актовой явки, хотя самый документъ въ печати извѣстенъ по нѣсколькимъ редакціямъ частнаго происхожденія. А. И. Сапуновъ приводитъ русскій переводъ редакціи изъ рукописной хрошки гор. Витебска („Вит. Стар.“ т. I, стр. 223—238) и въ прим. (51) къ сему документу излагаетъ краткій перечень редакцій. Наша редакція, помимо ея официального характера, обращаетъ вниманіе и нѣкоторыми особенностями.

Оршанскаго грод. кн. № 20—20, л. 750—757.

Лета отъ нароженя Сына Божого тясеча шестсотъ семдесятъ пятого, м-ца Іюня двадцать второго дня.

Передъ нами судями каптуровыми по щасливе скончономъ елекциномъ сойме и по обраню на панство наяснѣйшого Яна третяго, Божю милостю, Короля Его Милости аж до щасливого коронацыи на судахъ вышнихъ засядающими, постановившисе очевисто Его Милость панъ Михаль Кгозлинскій видымусъ с книгъ вгродскихъ Витебскихъ з декрету комиссарскаго о забите в месте Его Королевской Мило-

№ 5.

сти в Витебску святое памяти благословенного отца Иосафата Кунцевича, архіепископа Полоцкого, ферованого повладаль и ку автыкованю до книгъ ватуровыхъ Оршанскихъ подалъ, просечи, абы былъ уписанъ. Который видумысь мы суди огледавши велели семо до книгъ уписать, а уписуючы у книги слово до слова такъ се въ себе маеть:

Видумысь съ книгъ справъ вгородскихъ воеводства Витебского.

Лета от нароженя Сына Божого тысяча шестсотъ двадцать четвертого, мца Генвара двадцать второго дня, передо мною Яномъ Уженецкимъ подвоеводимъ Витебскимъ постановившисе Ясновельможный Его Милость панъ Левъ Сапега, воевода Виленскій, староста Могилевскій, яко комисаръ отъ Его Королевской Милости пана нашего милостивого на покаране окрутного забитя светобливое памяти отца Иосафата Кунцевича, архіепископа Полоцкого, з другими ихъ милостями паны колежгами своими, до Витебска зсланными, декретъ суду своего комисарского у Витебску учиненый ку автыкованю до книгъ вгородскихъ Витебскихъ далъ, который уписуючы у книги слова отъ слова такъ се в себе маеть:

My komisarze: Leo Sapieha, woiewoda Wilenski, Mohilewski starosta, dzierzawca economiey Brzeskiey, Krysztoph Drucki Sokolinski, kasztelan Mscislawski, surogator woiewodstwa Polockiego, Jezierski et cet. starosta, Alexander Corwin Gosiewski, referendarz, y pisarz, W. X. L. Wieliski, Panski, Kypiski et cet. starosta, Alexander Dadzibog Sapieha Orszanski, Czeczerski, Propozycki et cet. starosta, a za listem osobliwym Jego K. M. ci byl przy nas On. Pan Mikolaj Zawisza woiewodzic, surogator y woyt Witebski z pokazaniem y listu Jego K. M. ci Pana naszego Mikolajowego komisarygo nauczynienie sprawiedliwosci y pokaranie mieszczan Witebskich o okrutne y niewinne zamordowanie wielebnego byca Jozephata Kuncowicza, archiepiszopa Polockiego, wladcyki

Witebskiego y Mscisławskiego zesłani złożywszy termin obudwum stronom na dzień piętnasty, miesiąca Stycznia, zjachalismy się do Witebska; potym trzeciego dnia, to iest siedmnastego dnia tegoż miesiąca wezwalismy do siebie Jch mości Panow urzędnikow ziemskich Witebskich, -- Pana Michała Unichowskiego chorążego, Pana Samuela Starosielskiego sędziego ziemskiego, Pana Jana Dermonta Siwickiego pod-sędka y urząd sądowy grodzki Witebski: Pana Jana Użenieckiego, podwoiewodzego, pana Philipa Osipowskiego, sędziego, Pana Bazylego Szapkę Chotolskiego, pisarza y generałów: Połockiego—Iwana Skirmonta, a Witebskiego -- Krzysztopha Buienicza, gdyż my iurisdike naszą fundowawszy comisarską radzie mieyskiej y wszystkim mieszczanom Witebskim wola y rozkazanie J-go K-oy M-ci opowiedzieli, a nie mogąc da-ley tey sprawy dla krotkoscii czasu tego dnia rozsądzać y konczyć do dnia jutrzeyszego odłożyliśmy, nakazawszy, aby sie obiedwie strony, powodowa y odporna, do sprawy przygotowawszy przed nami stawili. Tedy nazajutrz dnia osmnastego Januarij z strony powodowej od Jmśc. w Bodze wielbnego oycy Jozepha Wielamina Ruckiego, metropolity Kijowskiego, wszystkiego duchowieństwa religiey starożytney Greckiey pod posłuszenstwem Jms. będącego y wszystkiey kapituły archiepiskopiey Połockiey y Witebskiey oycowie Alexander Szkoldzicki y Hrehory Bycinski wespół z sługami świętobliwey pomiecy oycy Jozafata Kuncewicza, archiepiskopa Połockiego, ociec Dorophey, archidiakon, y urodzeni Mikołaj Okołow, Emanuel Kantakuzen— grek, Jan Losowski, Hrehory Uszacki, Tomasz Sielawa, Stephan Strachocki, Paweł Kraiewski, Piotr Krukowski, Thimophey Czeczerski, Fiedor Silkiewicz, a burmistrzowie, raycy, ławnicy y inszy mieszczanie Witebscy sami personaliter mianowicie: Wasili Bonicz, Siemion Niesza, Fiedor Suchoruk, Fiedor Spica, Piotr Iwanowicz—burmistrze; Karp Choroszko, Bohdan Ostapowicz, Bohdan Siłkowicz, Zachary Czarnowski, Hrehory Owsieiewicz, Michał-

№ 5.

ko Horbun, Wasili Koroban, Jan Hutor — rayce; Hapiey Wasilewicz, Siemion Koziół, Bohdan Stephanowicz, Zdan Szczur, Ofanas Wołk, Mikoła Hutor, Filon Nikiforowicz — ławnicy; Hrehory Ronicz, pisarz; a pospolstwa: Stephan Spica, Filip Wosk, Ozarko Wasilewicz. Gdy się stanowili, naprzodesmy list J-go K-oy M-ci comisarski przed nimi przeczytali, który po tytule Krola Jmsci tak się w sobie ma. Wielmożnym y urodzonym Leonowi Sopiezie wojewodzie Wileńskiemu, Samuelowi Sanguszkowi Kowlskiemu, Witebskiemu, Krzysztophowi Sokolinskiemu — Mscisławskiemu kasztellanowi, Alexandrowi Korwinowi Gosiewskiemu, referendarżowi y pisarzowi W. X. L. Alexandrowi Sapiezie, Orszanskiemu staroscie, komisarżom, do actu niżej opisanego naznaczonym uprzeymie y wiernie nam miłym, łaske naszą krolewską, wielmożni urodzeni uprzeymie y wiernie nam mili. Wzielismy pewną wiadomość że rada, mieszczenie y pospolstwo miasta naszego Witebska niedawnemi czasy ucziniwszy znaczny bunt seditią przeciw wielebnemu niegdy oycu Josaphatowi Kuncewiczowi, władcyce Połockiemu, na ten czas w mieście Witebsku w diocezyiey swey y starszenstwu duchowęstwa podległym residującemu, namysliwszy się y naradziwszy się z dawnych czasow na zły uczynek, a na gwałt, we dzwonek uderżywszy przerzeczzonego władykę we dworże jegoż gwałtownie naszli y okrutnie na śmierć zamordowali. Zabiegaiąc tedy, aby takowe swowolęstwa y postępek nieznosny gury nie brał, ale raczey słusznie odniósł karanie, uprzeymosci y wiernosci waszey, ktorých nam wiary y w rzeczach sobie powierzonych, biegłość dobrze wiadoma iest, zlecić to umyslilismy, iakoż zlecamy omni modum dając potestatem, abyscie uprzeymosc y wiernosc wasza o czasie y terminie sądzenia sprawy tey statecznie się z sobą porozumiawszy, do miasta przerzeczzonego Witebska zjachali y o tak srogim buntownym y zacznym uczynku gorącym prawem y processem inquirowali, winnych surowie karali, sprawe te dla zatrudnienia innych Rzeczy

Pospolitey spraw bez wszelkich zwłok, appellatij, informatij naszych dalszych vigore executionis, iako nayprędzey sua definitia sententia uspokoiłi. A że abusi sunt łaski naszey krolewskiej y według powinności swey strzedz pokoju pospolitego nie umieli; więc na bñnty y seditie rozlanie krwie niewinney Kaplanskiej rospuscili się, dalszą reusitatem legum, jako nayprędzey na wieczney pamiętce przykład uprzey. y wier. wasza pociągat, takim sposobem, aby już więcey wolności y praw Magdeburgskich przez antecesyory naszymy y nas samych łaskawie nadanych nie używali; pomienionych mieszczan Witebskich iako legum publicum et auctoritatis nostrae contemptores od nich oddalą, a cokolwiek dekretem swym ustanowią pro rato przymiemy, co uczynią uprzymosci y wiernosci wasza s powinności swey y dla łaski naszey absentia, ktorego in compromissis non obstante neque actum presentis commisionis legitimi impedienda. Dan w Warszawie dnia dziewiętego miesiąca Grudnia roku Panskiego tysiąc sześćsett dwudziestego trzeciego panowania krolewstw naszych Polskiego trzydziestego szostego, Szwedzkiego trzydziestego roku. Po ktorym przeczytaniu od Jm. wielebnego oycy metropolity y od wszystkiego duchowienstwa, także y od sług zeszłego oycy władyki wysz pomienionych sługa nieboszczyka oycy archiepiskopa Jan Hrehory Uszaczki, a przed nim wespoł na miesce instigatora W. X. L. od nas przydany urodzony Pan Andrzej Dunin Koninski skarge o takowe enorme crimen cacies (?) y zatym o obraze Majestatu J-go K-oy M-ci Pana naszego miłosciwego przełożyli na burmistrzow, raycow, ławnikow y na wszystko Pospolstwo miasta Witebskiego, iż oni sprzodka wielebnego niegdy oycy Jozaphata Kuncewicza, archiepiskopa Połockiego, od J-go K-oy M-ci Pana naszego miłosciwego nominowanego y według porządku cerkwi Bożey od oycy Jozepha Wielamina Rutskiego, metropolity Kijowskiego, y od innych władyków poświęconego, przyiwszy iako się godziło posłuszeństwo powinno onemu jako pa-

№ I.

sterzowi swemu przez całe trzy lata oddawali, lecz potym w roku tysiąc sześćset dwudziestym pierwszym, niejakis Maxim Harasimowicz, a teraz nowo nazwany Mełety Smotrycki, za przyjachaniem tu do panstw J-go K-oy M-ci na jakiego Theophana Greczyna, ktury sie mianował bydz Patriarchą Jeruzalimskim, a posłany był od cesarza Tureckiego do narodu Moskiewskiego, aby ich namawiał y poduszczał na złamanie przymierza y podniesienie woyny przeciwko Krola Jegomości Pana naszego miłosciwego y Rzeczy Pospolitey Korony Polskiej y W. X. L. y dał narodowi Moskiewskiemu rosgrzeszenie z przysięgi na pokoy z panstwy Krola Jmśc. uczyniony, aby w ten czas kiedy cesarz Turecki z woyski swemi na Panstwo J-go K-oy M-ci nastąpi, Moskwa z drugą strone wszystkimi siłami swemi nastąpiła. A sprawiwszy to w Moskwie umyślnie tu do Panstw J-go K-oy M-ci przyiechał nie mając tedy drogi do Jeruzalem, iedno aby w Panstwach Krola Jego Mosci podczas tey woyny miedzy ludzmi, bunty zamieszania czynił, iakoż y poddanym J-go K-oy M-ci kozakom nizowym ganił to y strofował o to, że przy krolewicu Jmści w Moskwie byli y zakazał, aby tego na potym nie czynili. U tego tak złego człowieka, poddanego cesarza Tureckiego, a zdrayce Jego K-oy M-ci y Rzeczy Pos. ktory tu w panstwach Krola Jegomśc. żadney władzy y jurysdyciey na to nie miał, ten Maxim Harasimowicz, człowiek prostego stanu, ktory się nazwał Meleneyem Smotryckim, ważył sie brać święcenie na władcytwo Połockie, wielką uymą władzy Maiestatu Krola Jmśc. Pana naszego, ktoremu to właśnie należy nominować y podawać arcybiskupy, biskupy, metropolity y władzyki w Koronie Polskiej y W. X. L., jako to prawa y ufały seymowe wyraznie opiewaią roku tysiąc pięćset osmdziesiąt osmeo, że żadna osoba biskupstwa ku ubliżeniu prawa krolewskiego otrzymać nie ma, alias to wszystko ma być irritum ex inane. Osobliwie statut stary waruie aby żaden, ktorego kolwiek

rodzaju y dostoięstwa nie smiał duchowne benefitium podawania naszego iakim kolwiek sposobem upraszać, ani dane od kogo przyjmować bez naszego dozwolenia pod winą przywołania confiscatney dobr swoich y rodziców y blizkich iego y wiele inszych praw y ufał seymowych tym podobnych. A burmistrzowie, raycy, ławnicy y mieszczanie miasta Witebskiego nie dbaiąc nic na to, że Smotrycki nie słusnie przeciwko prawu pospolitemu y przeciwko władzy Majestatu Krola Jmsci, władętwo Połockie sobie przywłaszczać y tytułować smie, opuściwszy swego własnego pasterza oycy Jozaphata Kuncewieza, ktoremu, iako od Krola Jmśc. podanemu przez trzy lata posłuszenstwo powinne oddawali, spisy y bunty przeciwko niemu y na zdrowie iego czynic zaczęli, nie dbaiąc nic na mandaty Krola Jego Mosci y listy zaręczne, o bezpieczeństwo zdrowie iego wyniesione. Na co naprzod pokładali protest nieboszczykowski wypisem z xiąg grodzkich Połockich daty roku tysiąc sześćset dwudziestego pierwszego, msca Apryla dwudziestego osmego dnia, attestacij dwie wielmoż. panow stlachty obywatelow wojewodstwa Witebskiego, iż takowy bunty y seditie ich widzieli, iedna daty roku tysiąc sześćset dwudziestego pierwszego, Augusta szesnastego dnia, druga na seymiku gromnicznym w roku tysiąc sześćset dwudziestym wtorym, February wtorego dnia; nic to nie pomogło swowolnym buntownikom, ani rozkazanie J-go K-oy M-ci, ani upomnienie Jegomości pana wojewodzine y zakładanie winy onych nie zatrzymało. Znowu w roku tysiąc sześćset dwudziestym wtorym przez cały rok takowyż bunty seditie schacki pokątne umowy y spisy na zdrowie y rozlanie niewinney krwi oycy władęki pasterza swego y na tych, którzy wedle porządku starożytney religiey Greckiey y prawil świętych oycow, iego iako własnego pasterza swego posłuszni byli czynili, na cerkiew gdzie nieboszczyk cciec archiepiskop z swieszczennikami swemi służbę Bożą odprawował nachodzili, popow y sług bili, aparaty cerkiewne

№ 5.

gwałtem pobrali. O co gdy przed sąd Jmśc. Pana Mikołaja Zawiszy, surrogatora y woyna Witebskiego, zapozwani byli zszedszy się na ratusz nie chcąc się dać sądzić bunt uczynwszy do kamienia się rzucili; czapki do kupy zrzuciwszy sposobami coniuraty rebelli zwierzchności J-go K-oy M-ci w osobie Jm. Pana woyna Jmści samego zniewazali, na oycu Władyce się targali, bić, zabić wołając, aż za ledwo z ratusza Jmśc. Pan woyn y nieboszczyk zdrowia swego na on czas uniesli, chociaż cerkwi kilku potym Jmśc oycu władyce ustąpili, ale wszystkie z nich apparaty y skarby cerkiewne, złote, srebrne, jedwabne y insze różne ochędoztwa pobrali ogólnie cerkwie zostawiwszy. Na co pokładali wypis z xiąg groda Witebskiego roku tysiąc sześćset dwudziestego wtorego Februarij dwudziestego pierwszego dnia. Drugą protestacją daty tegoż roku Februarij dwudziestego trzesiego dnia opowiadanie nieboszczykowskiego o takowe bunty, odpowiedzi y pochwały na urządzie grodskim Witebskim uczynione relacją woznego jenerała Połockiego Iwana Skirmunta wypisem z xiąg grodu Witebskiego daty roku tysiąc sześćset dwudziestego wtorego, Marca piątego dnia postąpienia Jego Mości cerkwi pustych, odartych. Relacją drugą tegoż jenerała Połockiego, tegoż roku y dnia widzenia, nayscia gwałtownego na cerkiew w zamku niżnim Błahowieszczęską s tumultem zbuntowanym y pobicia popow y sług kamieniem pokładali y inszych wiela protestacij y relacij jeneralskich na pomienionych mieszczan Witebskich y na niektórych Połockich, którym to takowym nie pohamowanym buntom, seditiom y tumultom chcąc Jm. Pan woiewoda Witebski z władzy swey zabieżeć, zsyłał do nich na ratusz Jmśc Pana Użenieckiego podwoiewodzego swego Witebskiego z listem zaręcznym, aby takowych tumultow, seditij, schacek pokątnych y conspiratij przeciwko zwierzchności J-go K-oy M-ci y oycu władyce nie czynili y we wszystkim się przeciw onemu y popom jego spokojnie zachowali, założywszy na

każdego z nich występnego winy po tysiącu rubley groszey na Krola Jmśc. y winy w konstitucyach na turbatory Rzptej opisane, czego dowodząc pokładali wypis z xiąg woytowskich Witebskich daty roku tysiąc sześćset dwudziestego trzeciego, Junii czternastego dnia. Niedbali nie y na zaręke na się wł zoną, ale tym barzies w złościach swych upornie nie ustaiąc, a przywodząc swoy zły umysł Bogu y ludziom obrzydły, mając w tym sobie za spolne y iednokie y woli y porozumienia pomocniki -- Pana Lwa Hurka, pisarza ziemskiego Witebskiego, Pana Mikołaja Wasilewskiego, horodniczego Witebskiego, Pana Jana Kisiela Dorohinickiego, Panow Mikołaja y Jana Naszkowskich y Pana Jana Kotowicza za własną wolą, wiadomością y osuchą ich, mając też w tem ci mieszczanie Witebsey namowy y porozumienie z mieszczany Mohilewskimi, Orszanskimi y z niektórymi mieszczany Połockimi y Wilęskimi, zbuntowawszy sie ze wszystkim pospolstwem miasta Witebskiego y z poddanymi szlacheckimi y inszych roznych jurisdicij w roku blisko przeszłym tysiąc sześćset dwudziestym trzecim, Nowembra dwunastego dnia w niedziele rano, o godzinie osmey, skoro po jutrzni kazawszy uderzyć na gwałt we dzwon ratuszny y we wszystkie dzwony cerkiewne, nie mając żadney przyczyny y potrzeby do Jmśc. oycy Archiepiskopa Połockiego, zapomniawszy wprzod bojazni Bożey, wstydu ludzkiego y srogiego karania na gwałtownikow opisanego, wzruszając pokoy pospolity z wielkim tumultem ludzi, ktorych było o kilku tysięcy, naszedszy mocno gwałtem ci pomienione obżalowane osoby sami osobami swemi y s pomocnikami swemi na dwor Jmśc. Archiepiskopa Połockiego w miescie Witebskim wedle cerkwi Świętey Przechystey stojącey, gdzie Jmśc. sam osobą swoją ze wszystkimi sługami swemi był, y uczyniwszy okrzyk, iako jedni nieprzyiaciele, dobywszy się gwałtem w dwor, wrota y płoty rozłamawszy, mieszkanie, gdzie Jmśc. sam był, słomą obwłokszy palić po-

№ 5.

czeli byli y dobiwszy się gwałtem do samego domu, wykonywając swoy zły tyranski umysł, czego nie tylko chrześcianie, ale y poganie sami nad swym przełożonym zwłaszcza duchownym nieczynili, podiowszy ręce na pasterza swego okzutnie tyranskie nie miłosiernie zabili, zamordowali y czyniąc już po śmierci nad ciałem wielkie urąganie, włócząc za nogi po podworżu pastwią się, obnażywszy z odzienia, zostawiwszy tylko w iedney włosienicy, w ktorey jako ociec y pasterz pobożny trudzając ciało swoje chodził, bijąc y depożąc nogami w twarz Jmśc., zadając y po śmierci na ciele rany y tak okrutnie zamordowane ciało Jmśc. wziowszy za nogi, jako jedni tyrani, z gory Przeciscienskiey, ktura dosyć nad rzeką Dzwina jest wysoka y przykra, nad którą y dwor Jmśc. stoy, zrzucili, a po tym ciż mężoboycy, włożywszy w czołn, a uwiązawszy powrozami u szyie y u nog kamienia nie mała, w też włosienice zawiwszy, za miasto Witebskie w gorze w rzekę Dzwinę utopili. W ten że czas sług Jmśc. a mianowicie: oycy Doropheia Leykowicza, archidiakona, Pana Mikołaja Okołowa, Pana Emanuela Kantakuzina, Pana Hrehorra Uszackiego, Pana Jana Losowskiego, Pana Thomasza Selawe, Pana Stephana Strachockiego, Pana Pawła Kraiewskiego, Pana Piotra Krukowskiego, Pana Thimopheja Czeczerskiego, Pana Fiedora Tukowicza y wiele inszey czeladzi Jmśc. okrutnie kijmi pobili y inszemi roznemi broniami poranili y wszystkim dom weysrzodku, jako iedni nieprzyiaciele na wielkie urąganie splądrowali y majątność Jmśc. wszystką od mała do wiela, złoto, srebro, pieniądze gotowe, kobierzce, szaty, naczynie kuchienne, cyne, miedz y insze rozne rzeczy, sprawy, fundusze na rozne majątnosci cerkiewne, dekreta rozne, obligi iako wszystka majątność tych pomienionych y innych sług Jmśc. to iest srebro, pieniądze, suknie, szable y wszystko od mała do wiela gwałtem pobrali y z piwnicy nieboszczykowskiey pobrawszy napitki, ciesząc się z tego, tak złego niesłuchanego tyranskiego uczynku swego popili y ob-

zarszy się czyniąc szkody, odbiwszy do swirnow zamki, pobrawszy zboże, od wozow okien y drzwi żelazo podziarawszy, blony, piece potłukszy, wszystko popsowali y wniewicz obrocili, ktorych wszystkich szkod samego Jmśc. y sług na regestrze do xiąg urzędowych podanym, summa czyni złotych polskich trzy tysięci siedmdziesiąt y dziewięć.

Ktore to ciało nieboszczykowskie, tyransko okrutnie zamordowane y utopione dostawszy z wody na urzędzie zamkowym Witebskim okazane iest. Po przełożeniu tey žaloby pokładali przed nami drugi wypis z xiąg grodzkich Witebskich daty roku tysiąc sześćset dwudziestego trzeciego, Nowembra piętnastego dnia protestacye od sług nieboszczykowskich uczynioney y relatią Stanisława Koscieniewskiego wypisem z tych że xiąg grodzkich Witebskich, daty tegoz roku, Nowembra osmnastego dnia, oglądania ciała zabitego, zamordowanego oycy Jozaphata Kuncewicza, archiepiskopa Połockiego.

A po wyczytaniu tych prawnych processow strona obżalowana: burmistrze, raycy y ławnicy y niektorze z pospolstwa mieszczenie Witebscy będąc oczewisto na sądzie przed nami wszyscy jednostaynie sami przez sie powiedzieli: „prawda to iest, Jaśnie Wielmożni Mościwi Panowie comissarze, ze za przodkow naszych y za nas samych zawsze s podawania y za listami Krolow Jehmosciow, Panow naszych Miłosciwych, Władykow tu do Witebska przymowano, jakoż nieboszczyk godney świętobliwey pamięci ociec Jozaphat Kuncewicz, archiepiskop Połocki, władyka Witebski y Mscisławski, gdy w roku tysiąc sześćset osmnastym, na władcyctwo tu do Witebska wjechał, listy J-go K-oy M-ci Pana naszego Miłosciwego pokazał, przyielismy go za pasterza naszego, a przypatrzywszy się jego świętobliwemu żytiu y dobrej dozornej nauce pasterskiej, bacząc też y to, że namnieyszey odmiany w ceremoniach cerkwi Bożey nie czynił, ale wszystko wedle concilij y prawil oycow świętych odprawował y we wszystkim wiare starożytnego Greckiego zakonu trzymał, wielieśmy z

№ 5.

tego cieszyli y onego, iako pasterża swego szanowali, iego łaaskę y miłość ku sobie wszyscy oycowską my znali, y trwało to lat trzy. Aż potym za grzechi podobno przodkow naszych y nas samych z dopuszczenia Bożego niejaki Melęty Smotricki przysłał niejakiego Silwestra, w odzieniu czernieckim, samo wtorego z listami swemi do miasta tutecznego Witebskiego, którzy stali w zamku we dworze Pana Lwa Hurka, pisarza ziemskiego Witebskiego, skąd ci niema, ni czerney y Iwan Kamieniec pop, a poddany J-go K-oy M-ci tuteczny Witebskij, ktury y téraz przy panu Hurku, pisarzu, iest, przywiązawszy się zbuntowawszy tajemnie pospolstwo y potym z Panem Hurkiem, pisarzem, s Panem Adamem Kosowem, pisarzem, na on czas, grodskim Witebskim y z inszemi osobami, s Panem Mikołaiem Wasilewskim, horodniczym Witebskim w protestathey Jmść. oycy archiepiskopa wyrażonemi, przyszedszy na ratusz roku tysiąc sześćset dwudziestego pierwszego, Marca trzeciego dnia, podali list, w którym się ten Melęty napisał archiepiskopem Połockim władyką Witebskim y Mscisławskim, jakoby za wolą y wiadomością J-go K-oy M-ci, Pana naszego miłosciwego, na ten stan duchowny od patryarchi poświęcony był, a oycy władykę Kuncewicza apostatę nazywał. Ktory list iako do zwiedzenia ludskiego pełen słow przed Jchmosciami naszymi mosciwemi Pany pokładany. W ten że czas ci panowie obywatel, ktorze z temi czerneami na ratusz przyszli, pospolstwo y niektorze z starszych, iako --Naum Wołk, Siemien Niesza y drudzy niektorzy, przywiązawszy się do nich czytać ten list kazali, a po przeczytaniu zaraz obyczaem gwałtownym buntownym nie namowiwszy się gruntownie z nami wszystkiemi, nie dając się hamować, posłuszeństwo oycu władyce Jozaphatowi, własnemu należnemu pasterzowi swemu, miwo wolą y list J-go K-oy M-ci wypowiedzieli, a przywiązawszy się do tego Smotryckiego skrypt jakis tey nie-należney y niesłuszney obedyięcyey, ktory gotowy y rękami

swemi podpisany, ci panowe obywatele, szlachta zwysz pomienieni na ratusz przyniesli, niektorzy z starszych y pospolstwo podpisali, cerkwie y popow przez gwałt na tego Smotryckiego odebrali. A potym gdy listy J-go K-oy M-ci o tem do nas zaszli, Jmśc Pan woiewodziec y woyt nasz przybywszy sądzić y karać o to chciał, toż pospolstwo y niektorzy starszy przez bunty y seditie swoje sądzić się nie dali, czapki z głów zbieraiąc na kupe mietali y mało oycy władykę nie zabili; także y sam Jmśc. Pan woiewodziec woyt nasz z oycem władyką w wielkim niebezpieczeństwie być musieli y lubo cerkwie znowu oycu władyce za listem J-go K-oy M-ci do pierwszej iego possessyi y władzy przywrocili, ale posłuszeństwa od tego czasu żadnego oycu Josaphatowi nie czynili. A w roku tysiąc sześćset dwudziestym trzecim dla schadzek prywatnych szopy dwie, jedne za Dzwina, a drugą na Zadunaiu w miescie zbudowali, czego gdyśmy niektorze starszy bronili, tedy naszym y niektorze collegowie iako się to niżej wyrazi, gdy każdy z nas osobie sprawę dawać będzie, przywiązawszy się do pospolstwa, zabraniać tego swowolęstwa y karać swowolnych nie dopuscili. A w tym ociec władyka tu do nas przyiachał y lubo był przystrzeżony od nas niekorych o tych conspiratiach y niebezpieczeństwie, ale nieboszezyk pokorą ludskoscia, przykładem pobożności na ostatek chlebem y solią rozumiejąc ich zniewolić y do upamiętania przywieść, raczey niezgode nasze między nami domowe ugadzał, y wiele razy koło tego pracował, ufaiąc niewinności swey; gdyż y do tych szop od nich nowo zbudowanych nigdy nie chodził, ani czeladzi swey nie posyłał, ale z okna swego słuchając spiewania y hukow, ktoremi na wzgarde y urąganie iemu w szopie przez rzekę przeciwko dworu Jmsci postawioney odprawowali, mawiał, że nie wiedzą sami co czynią y Pana Boga za nich prosil. A w tym dnia dwunastego Nowembra, gdy nieboszezyk w cerkwi sobornej na jutrzni był, a pop tuteczny Wi-

№ 5.

tebski Jlia na posadzie Zaruczayskim przy cerkwi Woskresenskiej będący, który przed tym długi czas w posłuszeństwie Jmści był, a potem do pospolstwa zbuntowanego przylączył, oderwawszy się od posłuszeństwa Jmści. oycę władzyki y mimo dwor Jmści. niepotrzebnie, ale jakoby na wzgardę y urąganie Jmści. często się przychadzał,— od czeladzi Jmści. zatrzymany był; ale gdy o tem Jmści. dano znać przy nas kilku, ktorzysmy tamże w cerkwi na jutrzni byli, kazał go wypuścić: ktorego zaraz puszczone. Ci iednak niezbożne ludzie pospolstwo, którzy w conspirathey przeciw Jmści. byli radzi, tego pretextu okazyiey nabywszy y we dzwony uderzyii y wielką na walnością w dom się Jmści. włomawszy takie okrutne zamordowanie, rozlanie niewinney krwi y wszystko to, co w propositiey iest powiedziano wykonali, y my, ktorześmy pod on czas w cerkwi na jutrzni byli musieliswy od takiego tyranstwa y tumultu zdrowie swoje unosić, bo też by y nas od nich, gdybysmy tego bronie chcieli, podkalo. Potym z tych mężoboycow mordercow siła pounciekało, ktorych registrze WW. naszym mosciom panom podaiemy, a kogośmy mogli ułapic, tych w więzieniu zatrzymawszy przed sąd WW. naszych mosciwych Panow stawuiemy y oddaiemy. O co nie omieszkalismy na urządzie grodzkim Orszanskim na tych niezbożnych ludzi protestatią uczynie, a iż tak uczynek tak szkaredny tyranski niesłychany się stał nierozumieemy, aby taki jurista nalese się mógł, który by miasto to y nas w nim wszystkich mieszkających ochronie y uwolnie miał. Przetoż sami szczyrże y prawdziwie pod summieniem jako się co działo przełożywszy y zosobna obrony nasze y prywatne, iako każdy z nas sam za sie justyficowac będzie referuiemu. A wiare y odwagi, ktore przodkowie naszy y my sami przy tym zamku J. K. M. y Rzeczy Pospol. zdrowie swoje ochronie wynosząc, przodkom J. K. M. samemu J. K. M. y Rzeczy pospolitey oddawali, przypominaiąc uniżenie prosiemy, abyście Wm. nasi moscie Panowie przez inquizitią winne z tych wy-

nalazszy pokarać, a tych cosmy niewinni ochronić raczyli“.

A czynią justifikacją każdy za sie:

Naprzod Wasili Bonicz, burmistrz, podał nam na pismie obmowe swoje, w ktorey te są obrony, ze przyczyną śmierci s. pamięci oycy władyki nigdy nie był, a nie tylko radą albo pomocą, ale y pomyszeniem nie iest winien y owszem gdy się buntowali Stephana, pastora, iako pryncypała sądzić chciał, tedy Naum Wołk, burmistrz y lantwoyt na on czas będący z collegom swym Bohdanom Ostapowym, raycą, karać pastora zabronili. A o budowanie szop, iż się ich kilka przeciwko buntownikom protestowało, — wypis z xiąg woytowskich Witebskich pod datą roku tysiąc sześćset dwudziestego trzeciego, Augusta dwudziestego osmego dnia pokazał y do listu nieboszczyka oycy władyki w wiligią śmierci do Jmśc. Pana woiewody Witebskiego pisanego, w którym Nauma Wołka, Siemiona Niesz, burmistrzow, y innych niektorych winnie, a onego zyczliwym sobie y spokojnym człowiekiem bydz mieni odzywał sie; a przy tym samo siodm do odprzysiężenia się brał

Po nim Siemion Niesz, burmistrz, Bohdan Ostapow, rayca. Hrehory Bonicz, pisarz mieski, tym się excipowali; że mając, między sobą zawod prawny wyiachali byli na ten czas z miasta do Jmśc. Pana woiewodzica, woyta swego Witebskiego w wiligią własnie śmierci oycy władyki, to iest w sobote, a tego dnia dwunastego Nowembra, ktorego się to zaboistwo stało w Bieszenkowiczach w maiętności Jmśc. kniazia Jana Druckiego-Sokolinskiego, pisarzą W. X. L. byli. Rospis tey sprawy którą mogli miec miesiāca Nowembra dwudziestego czwartego dnia przed Jmśc Panem woytem swym w Bockach y do tego atestatā Jmśc. kniazia Sokolinskiego, pisarza W. X. L. položywszy, w ktorey Jmśc. pisze, że tego dnia dwunastego Nowembra już w wieczor przyiachawszu do Bieszenkowicz mil dziewięć od Witebska, tam nocowali, — do odprzysiężenia się brali.

№ 5.

Rayca Hrehory Owsieiewicz stanowszy taką o sobie sprawę dawał, że więcej niż dwie niedzieli przed tym tumultem w Witebsku nie był, o tym nie wiedział, radą y pomocą nie był. Dawsze na piśmie takową obmowę do odprzysiężenia się brał.

Bohdan Sidzkowicz, rayca, podawszy obmowę na piśmie, iż w tym tumultcie nie był, przyczyną śmierci oycy władki nie iest y do odprzysiężenia się brał.

Michayło Horbun, rayca, słownie sie wymawiał y do przysięgi brał się. Karp Choroszkow, Phiłon Hrom, Zachary Matwieiewicz, Wasili Koroban, rayce, ci stanowszy każdy z nich na piśmie obmowy niewinności swey podali y do przysięgi się brali.

Hapiy Wasilewicz, ławnik, podał attestacją od niektórych panow obywatelow Witebskich, że czasu tego tumultu stał z niemi wedle cerkwi świętey Błahowieszczenia w zamku niżnim y nigdzie od nich nie odchodził y że do tego tumultu nie iest przyczyną do przysięgi się brał.

Filon Nikiporowicz, ławnik, ustnie się sprawując do sług samego oycy władki odzywał się, ktorze powiedzieli że po zabiciu iuz oycy władki wszedł do dworu bez broni y nic nie czynił, y powiedział ten Filon, ławnik, że w tym tumultcie byli poddani pana sędziego ziemskiego Witebskiego, na jimie Rabiec y Lapka.

Bohdan Stephanowicz Bosik, ławnik, stanowszy powiedział, że ieszcze przed tym tumultem od niedziel dwu zachorzał y podczas zamordowania oycy władki na smiertelney posciele leżał y z domu niegdzie nie wychodził aż do dopioro, przy czym y do przysięgi się brał.

Timophey Matwieiewicz, ławnik, stanowszy przez kartę obmowę niewinności swey podawał y do odprzysiężenia się brał.

Siemion Koziół, ławnik, stanowszy podał atestacją niejakich ludzi nie znacznych, ktorzy go wyswiadczają, że tego dnia, ktorego oycy władki zamordowano on, Koziół, w domu swym na przedmiesciu wesele corki swey odprawował y

w. tym. tumulcie nie był, przyczym y do przysięgi się brał. № 5.

A pospolstwo, ktorzy w protestaciey są obwinieni, tylko Stephan Spica, Filip Wosk, Azarko Wasilowicz stanowszy dawali o niewinnosci swey sprawie, że w ten czas y w mieście nie byli, kiedy się ten exus stał, w czym y do odprysiężenia się brali. A przy takowych swych wywodach o wolność od takiego swego obwinienia prosili.

Na ktorze mowy burmistrzów, raycow, ławników y pospolstwa miasta Witebskiego instiygator Krola Jmś. y sładzy Jmś. oycy władzyki tak powiedzieli, iż co wnoszą przed W. naszych mosciwych Panów obrony swoje, iedni iakoby tu na ten czas być nie mieli, drudze atestatiami ludzi mało komu znaiomych y swoich, że znać adhaerentów szczycąc się golemi słowami. A tak srogięgo tyranskiego uczynku, tumultu y rebelly przyczyną być się nie powiadaia. Isc to im nie może. Naprzod że wszystkie miasto Witebskie wyjowszy kilku zdawna w buncie, sedycyach y rebelly od nieboszczyka oycy władzyki Połockiego obwinione iest. ukazuje się to z protestów, relacij generalskich y atestacij od ich mosciow panow obywatelów tutecznych, publicznie danych y z samego ich przyznania, że czernców podeyrzanych od tych apostatów, turbatorów y zdraycow Rzeczy Pospolitey przysłanych przy-mowali na Ratuszu nad zakazanie J-go K-oy M-ci y Pana wojewody tutecznego, odprawowali ich na Ratuszu spiski y namowy: do tumultów; działy się na Ratuszu publice, to też inż nie prywatny, ale publiczny występek y obrazenie majestatu J-go K-oy M-ci stało się. Ktorych buntów, sedicy y rebelly, aby burmistrzowie y rada pospolstwa bronili nie ukaznie się tylko gołe słowa, a priwatne protestacye, ukazniać że im w tak jasney sprawie, excesie y uczynku złym excesie isc nie może, bo sami do tego będąc powodem pospolstwo namewiali, buntowali rade y osuche im. W tym dajac y na ten zły uczynek namowiwszy, zbuntowawszy y zgoro-

№ 5.

wawszy sami umyślnie pod ten czas w samey wieczor w sobote z miasta wyiachawszy w mili tylo nocowali, a do Bieszenkowicz, co atestacya Jmśc. Pana pisarza swiadczy w wieczor w niedziele przyiachali. Drudzy z domu wynieść złemu zabiegać umyślnie nie chcieli, ale ieszcze głównych buntownikow, zdraycow z miastu wypuscili y onych ochronili, bo gdyby zaraz wszystkich zatrzymali, snadnieby winnych znależć się mogło, ktorzyby wszystkie rady y consenta panow burmistrzow, raycow y ławnikow odkryli, okazali, zaczym tedy, iż wedle porządku praw magdeburskich nie zachowali się bo powinność ich niesie y przysięga każe rosterkom y tumultom zabiegać, a oni w dzwon mieyski ratuszny na tumult bunt y męzoboystwo na zniesienie zwierzchnosci od Krola Jmśc. sobie podaney obrócili, cituiąc s prawa Magdeburskiego porządku mieyskiego z części pierwszey list osmy y dziewiąty ex jure civili ex compendio resolutionum juris solio tysiã sześcet siodmego opisany, gdzie by kto mogąc y powinien będąc przyszłemu złemu zabiegac, a nie zabiegał, tym samym iest wzdradzie y actorem złości, a pogotowiu gdy kto na rozlanie krwi y na tumult radzi sam go czyni, za czym wprzod większa rzecz, iako obrażenie Maiestatu J-go K-oy M-ci Pana naszego miłosciwego y znieważenie zwierzchnosci rozlaniem okrutnym morderskim krwi niewinney pasterskiey biskupiey sposobem rebelly popełnionej karanie na gardle, według artykułu trzeciego y czwartego tegoż rozdziału pierwszego zasłużyli wolność, stracili maiętnosci y części pozbyli. A według tegoż porządku praw Magdeburskich, artykuła szostego, listu osmego domawiał się instygator, aby na męki byli dani, bo ze oni ze złości swey non providebant futuro mało W. naszym mościwym Panom, jako strożom oyczyzny, o całosc dostoięstw Maiestatu J-go K-oy M-ci należy provide, abyscie przez męki o większosci buntow wywiedziawszy zabezpiec mogło według tegoż ich prawa y porządku mieyskiego, aby iako ci,

ktorzy dereguiąc władzy y zwierzchnosci Krola Jmśc. za-
biwszy oyca władkye z urzędu zdrowia y majątnosci złupi-
li za tą srogą śmiercią jako prawo Magdeburskie opisuie
pokarani byli. Priwatne zas osoby, iako słudzy zeszłego oyca
władkyi, szlacheice uczsciwi gwałtow, ran, okaleczenia, kijmi
obelzienia, pastwienia się nad niemi, poszarpaniem sposobem
łupu majątności tak nieboszczykowskiy, iako y pomionionych
sług według prawa statutu ziemskiego, rozdziału jedynastego,
artykułu pierwszego y wtorego, nagrodzenie y sowitoscia
oprawione były, a zaręki tych rubli, którą Jm. Pan woiewo-
da Witebski przez urząd swoy grodzki na Kr. Jmśc. założył
na nich y na majątnosciach ich wskazana była -- unieżenie
prosili, a tych ktorzy Jmśc. oycu archiepiskopowi przychiln,
y posłuszni byli y w tym zamordowaniu nie są winny:
Piotra Iwanowicza, burmistrza, Phiłona Hroma, Jana y Mi-
kułe Huszcow y Zdana Szczura, aby wolnemi o tey żało
by uczyniono y przy wolnosciah zostawiono domowiali się-

My comissarze tych mow, controwersij, pism, alegatij y ex-
cepty przesłuchawszy, chcąc dostatecznieyszą wiadomość w
tey sprawie wziąć, ktoby za takowego brzydkiego y srogięgo
excessu na większą przyczyną dał y iey aktorem był, uczy-
nilismy inquisitią y dostateczną skrutinią, nad to Nauma
Wołka, burmistrza y innych kilku nam zawięznia podanych
na questie dać kazalismy z czego wszystkiego z przyznania
własnego tych dwuch burmistrzow y innych wielu ludzi
mieszczan Witebskich bacząc to, że oni niebożczyka wieleb-
nego oyca Josaphata Kuncewicza, archiepiskopa Połockiego,
s porządneho J-go K-oy M-ci podania za władkyi przyiowszy
lat trzy za pasterza swęgo mieli, w zgodzie y pokoiu przy-
stoinym żyli, a potym za wznieceniem tak szkodliwego
buntu y sediciy przez listy y posłanie Melencya Smotryckie-
go zmowy y spisy od czasu nie małego na zabicie y zamor-
dowanie pomienionęgo oyca władkyi przełożonęgo pasterza
swęgo czynili y po kilkakroc o to się kusili, aż na koniec

dnia dwunastego Nowembra w roku blisko przeszłym tysiąc sześćset dwudziestym trzecim ten zły zamysł swoy wykonali, nie dbając nic na bojazu Bożą, na zwierchność Krola Jwśc. Pana naszego miłosciwego, na srogość prawa Pospolitego, na dzień święty niedzielny, w który wszelkich robot koscioł y eerkiew święta zakazuie, pogotowiu tak złego uczynku, morderstwa czynić nie godziło się. A rada mieyska, burmistrzowie, raycy, ławnicy powinni będąc y mogąc temu zabiegać pospolstwa nie hamowali y owszem chocia sami niektorzy z nich, mianowicie: Naum Wołk y Siemion Nieszaburmistrze z inszemi z miasta w sobote odjachali, jednak niedaleko miasta byli, a bracie, synowie y czeladz ich z drugim pospolstwem wespół ten zły uczynek wykonali, skąd sie znaczny, ze y rada mieyska oprócz kilka nieboszczykowi zyczliwych wszystkie tego złego uczynku consensa byli y są; zacych wszystkich mieszczan nie tylko pospolstwo, ale y rade mieską winnych we wszystkim tym złym uczynku nayduiemy y uznawamy. A mocą y władzą od J-go K-oy M-ci pana naszego miłosciwego nam daną, prawa Magdeburskie także y wolności od płacenia cełł przez przodki J-go K-oy M-ci nadaney y od J-go K-oy M-ci Pana naszego miłosciwego utwierdzoney odsędzamy y bierzemy ie od nich y iuz oni prawa Magdeburskie y wszystkie wolności od płacenia mytt, ktorych dotąd używali, straciwszy, więcej tego prawa y żadnych wolności zażywać nie mają, ale mają bydz pod prawem y jurisdiccją Pana wojewody Witebskiego teraznieyszego y na potym będącego posłuszeństwo y powinności wszelkie Jch Mość. Panom wojewodom Witebskim teraznieyszemu y na potym będącym, do zamku J-go K-oy M-ci Witebskiego czynić mają y powinni będą tak, iako przodkowie ich przed nadaniem temu miastu prawa Magdeburskiego czynili. Zacych ratusz ex nunc znieść nakazuiemy y dzwony miastu miec zakazuiemy. A w miasto ratuszy gosciny dom, iako przed tym był, miec pozwalamy. A w sądowych sprawach

wolną appellatią maia, miec za dworem J-go K-oy M-ci. Myta też od towarow y handlow swoych wszelakich według ustawy skarbowey płacic maia, y powinni będą do skarbu J-go K-oy M-ci. A iż oprócz kilku pomienionych osob przy wszystkich tego złego uczynku wina nauduje się słusznie by też wszyscy za ten zły uczynek swoy gardłem karani byc mieli. Jednak my, moderuiąc srogość prawa Pospolitego, chocia ten zły uczynek do wszystkich należy kazniey, karania do mniejszey liczby skasuiemy. To iest tych więźniow, ktorych sami mieszczanie poymawszy nahomowanych więźniami podali y s concessy ich na questiach, a niektorych z inquisitiei y z powołania niniejszymi bydz uznawamy mianowicie: Nauma Wołka, Siemiona Niesze, burmistrzow, Iwana Huzniszczowa, który we dzwon ratuszny na gwałt dzwonił, Hryszka Skorube, Hawryła Romanowicza, Jermaka Hayduka, Fursa Szapowałowa syna, Bohdana Kowala, Hryszka Bibke, Hawruka Puszkarczka, Jaska Lubezyna, Iwana Alachima, Romana Daniłowicza, Fiedora Koszaka—ganczarza, Fiedora Ciecierke, Jakuba Szyńkarza, Stephana Truchonowa, Bazylego Chursa, Piotra Wasilewicza Połoczanina, który do tey sprawy do Witebska przybywszy, tym złoczyńcom radą y pomocą był, chcąc sądy comissarskie trudnić y przeszkodzac, o co będąc przed nas pozwany y pytany przyznał się: ze mieszczanie Połosci z bratszczykami Wilenskiemi maia ligę, spisy y często składali pieniędzy na bunty y on ten spis y registra u siebie chował y teraz w domu swoim ma w Połocku, y syn iego Wasiley pod czas zamordowania oycy władyki Połockiego był tu w Witebsku. Jego tedy iako aktorem expryncypałem buntow, s ktorych to zamordowanie okrutne stało się, wespoł z drugimi wysz pomienionemi złoczyńcami z inqzities y powołania, jako criminos seditiosos ex rebelle na gardle pokarać nakazalimy. Także y tych, ktorych nam urząd mieyski na registrze podał, ktorze będąc winnemi przywódcami y aktorami tych buntow sedytiy tak szka-

№ 5.

radnego złoczynstwa y popełniwszy ten zły uczynek przed przyjazdom nas commissarzew uciekli, mianowicie: Fiedora Niewhoda Cura, y syn iego, Waska y Matysa Jeremijaszczykow, Iwana Lesuna, który z zabitego ciała nieboszczykowskiego płaszcz złupił y z nim uciekł, Mikita Szewca z synem iego Dawydem, Dawyda starego Błohowiszczenskigo popa y syna iego Ille Dawydowicza, Woskresenskigo popa, Zaruczajnskigo Okułe Bałbyszke Świętoduskigo, Piotra Alexiejewicza Woskresenskigo Iwana Kamięca popow, którzy pospolstwo do tego okrutnego złoczynstwa y pasterzoboistwo y napominaniem swym poduszczali y przywodzili Danczuka Hayduka, Jaska Kozaczka Isakowicza, Sicka Cara który z łupu czare srebrną nieboszczykowską wziowszy uciekł, Tiszke Kożemiakę, Stephana Pasiora, głównego buntownika y przywodze na zabicie nieboszczykowskie, Satka Jakubowicza, Fiedora Fanka, Michałka Wilimowa, Moysieia Dołhego, Jana Naszkowskigo, Mikołaiia Naszkowskigo, Hryszka slezarża, Mikołajia Oleynika, którzy ci dwoy iuż z więzienia uciekli, Bohdana Łytke, Andrzeja Kolesnika, Iwana Szasyna, Marka Rzeznika, Iwana Acmaka, Dziemieszka Kowala, Kuryłe Muszyna, Jaska Dzienisiney zięcia, Piotra Hałuzyna, Waska Prorucha, Fiedora Manuszowa, Siemiona Starynskigo z dziecmi, Daniłka Wysockiego, Zdana Koniuszka, Prokopa Moskala, Siemaszka Moskala, Maxima Moskala, Taraska piroznika Dzienisowa, Matfeia Ihnatowa, Iwanka z podwodney ziemi Hawryłka Szapowała z posadu Zadunajnskigo, Iwana Złukta, Kondrata Łukasza, Hawryłe Złukta, Andrzeia Złukta, Andrzeia Klewczyka, Hawryle Byka, Moseia Drahila, Niesz Drahila, Pilipa, Apanasa Koka s posadu Słobodnskigo, Iwana Kozła, Alexieja Moskala, Iwana Olszanika, Hryszka Pasiora Anosiewkę, Choma Socziwke, Fiedora Czerebieszowicza, Jakowa Dabonosa, Oleszka Arciemowa, Jesipa Hołka, Mikite Zabłockiego Zacharczyna, Iwana Moskala, Waska Piekusza, Pawła Szarype, Ofanasa Pawłowicza s posadu Ruskigo, Mikołaiia

Kocielnika, Demencija Sliżyka s posadu Zaruczayskiego, areszta Ciemrukowa Srapyrową, Siemiona Chlusto ze fuga facit teos na gardło wskazalismy, — gzieby kolwiek który z nich poscigniony był bez żadnego sądu y miłoserdzia na gardle karani bydz maia. A maiętności ich wszystkich leżące y ruchome w Witebsku y gdzie kolwiek będące, jako po zdraycach y perdueles turbatorach pokoju Pospolitego ad fiskum J-go K-oy M-ci przysądzamy. A sługom nieboszczyka oycy archiepiskopa wysz mianowanym, jako na ranach tak y na szkodach przysięge nakazawszy, do wykonania dzień trzecij składamy. A po przysiędze na wiązki według stanu każdego z nich y szkody ktorych na regestrze summa podali złotych trzy tysiące siedmdziesiąt dziewięć sonito, na mieszczanach Witebskich przysądzamy y na odprawę, która ad daty tego dekretu naszego za niedziel sześć udziałana być ma, założywszy na sprzeciwnych rzeczy osądzoney trojaki zaręki do Jmśc. Pana woiewody Witebskiego odsyłamy.

A iż sie początek tego złoczynstwa za dzwoneniem we dzwon ratuszny y cerkwi y inszych stał, tedy wszystkie te dzwony tak ratuszny, iako y cerkiewne Jmśc. Panu woiewodzicowi woytowi na ten czas Witebskiemu odebrać y do cekawzu oddać nakazuiemy, z ktorych ma bydz dzwon wielki ulany na pamiątki, za wiadomością przyszłego oycy archiepiskopa Połockiego, z napisem tego złoczynstwa y do cerkwi sobornej świętey Przechystey, przy ktorey nieboszczyka zamordowano, ma byc oddany. A od tego czasu, przy inszych cerkwiach wszystkich, oprócz tey świętey Przechystey dzwonow miec nie maia bez pozwolenia y osobliwey dispensathey welebnego oycy metropolity Kijowskiego teraznieyszego y na potym będących z ramienia Krola Jmśc. podawanych. Cerkiew też te S. Przechystą ozdobną swym kosztem mieszczanie zbudować maia y powinni będą. A insze po nas arbitrarías juditią ex decisioni J-go K-oy M-ci Pana naszemu miłosciwemu zostawuiemy. A iż tu są mieszczanie roznych juris-

№ 5. dictiy, który ten okrutne uczynek spólnie popelnili, a przed nami comissarzami teraz się nie usprawiedliwili, tedy za prozbą mieszczan J-go K-oy M-ci Witebskich pozostałych, wolny mowienie na potym przy instigatorze Krola Jmśc. z niemi im zastawniemy.

A iż Piotr Iwanowicz, burmistrz Zdan Szczur Fikon Brom, Karp Choroszko, Jan Hutor, rayca, Mikołay Hutor, ławnik, Iwan Szczur, Wasko Kieka, Hrehory Bonicz, pisarz, Ozarko Wasilewicz,— ci wszyscy sławney pamięci archiepiskopowi Połockiemu posłuszni byli y do żadnych buntow, seditii nie wiazali się y w ten dzień niedzielny przy wielebnym oycu archiepiskopie niektorzy z nich na nabożystwie byli; tych wysz pomienionych osob samych z domami y majątnosciami ich od tych wszystkich pen wolnemi czyniemy; a używania wolnoscii od płacenia cełł, iesli za występek wszystkiego miasta y oni tracic, czyli przy tey wolnoscii będąc niewinnemi zostać mają, na wołę y decysią J-go K-oy M-ci Pana naszego miłosciwego puszczaemy.

Ktora sprawa iako się przed nami toczyła, w ten dekret nasz wpisawszy, pieczęciami zapieczętowawszy y rękoma naszymi podpisawszy, do akt grodskich Witebskich wpisać kazalismy.

Pisan w Witebsku roku tyziac sześćset dwudziestego czwartego, miesiąca Januarij dwudziestego wtorego dnia. У того декрету ихъ милостей пановъ комисаровъ печатей притисненыхъ чотыре и подписъ рукъ ихъ милостей теми словы: Leo Sapieha, woiewoda Wilenski. Chrisztoph Sokolinski, kasztelan Mścislawski. Alexander Corwin Gosiewski, referedarz y pisarz W-o X-a L-go. Alexander Dadzibog Sapieha, starosta Orszanski, Mikołay Zawisza, surrogator y woyt Witebski.

Который тотъ декретъ за покладаньемъ Ихъ Милости Пановъ комисаровъ до книгъ вгродскихъ Витебскихъ уписанъ есть. Съ которыхъ книгъ сей видымусъ в року тепереш-

нимъ тысяча шестсотъ тридцать девятомъ стороне потребу-
ющей есть выданъ. Писанъ у Витебску. У того видымусу
печать владу кгредского Витебского есть притиснена а под-
писъ руки писарское тыми словы (чистое мѣсто: подписи, нѣтъ).

Который видымусъ за очевистѣмъ вышереченное особы
поданемъ до книгъ каптуровыхъ Оршанскихъ есть уписанъ.

№ 6.

1624 г., февраля 3.

1789 г., ноября 7. Епископская грамота съ дозволеніемъ
доминиканамъ Шкловскаго монастыря принѣтъ въ полное свое
распоряженіе церковь во имя Петра и Павла, бывшую до того
приходскою въ Шкловѣ. Грамота эта дается Смоленскимъ ла-
тинскимъ епископомъ Евстафіемъ Воловичемъ въ цѣляхъ больша-
го процвѣтаніи вновь основаннаго доминиканскаго Шкловскаго
монастыри и утвержденія р.-католической вѣры среди православ-
ныхъ въ тѣхъ областяхъ. Помянутая приходская церковь пере-
дается доминиканамъ со всѣми ея угодьями, подъ условіемъ от-
правленія дсминиканами всѣхъ обязанностей пастырскаго попече-
нія о душахъ прихожанъ.

Оршанскаго грод. суда №¹³/₁₃, л. 902.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca
Nowembra siodmego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mosci sądu powiatowego
Orszanskiego, przed nami Wincentym Gordziałkowskim, sę-
dzą, Janom Chludzinskim y komenderowanym z Orszanskie-
go nizszego ziemskiego sądu Michałem Kurczem zasiadaiący-
mi, osobiscie stanowszy w Bogu przewielebny J. X. Michał
Powłowski S. T. presentat zakonu Kaznodzieyskiego doku-
ment na pergaminie drukowany na rzecz niżej wyrażoną
służący ad acta podał, którego tenor talis:

Eustachius Wołowicz, Dei et Apostolicæ sedis gratia
Episcopus Vilmensis universis et singulis, quorum interest
autque modo libet interesse poterit presentibus et futuris no-

№ 6.

titiam iterum habituris significamus tenore presentium. Expositum nobis esse potitionem Jll-mi a Mg-ci Dom. Alexandri Chodkiewicz Palatini Trocensis comitis in Sz k ł o w quatenus iuxta concessum per nos facultatem superfundando simul et extruendo conventu ecclesiam Sz k ł o w i e n s i ordinis predicatorum, ecclesiam quoque parochialem ibidem consistentam et fundatam juris patronatus et collationis eiusdem Jll-mo Domini palatini Trocensis, iisdem patribus uniremus et incorporaremus. Nos igitur attendendos quaecum in praedicta civita Sz k ł o w i e n s i existat Ecclesia Parochialis sub titulo SS. Petri et Pauli Apostolorum, cui annexa est cura animarum et sacramentorum administratio, quam prefati patres repugnante ipsorum professione sine facultate loci ordinarij nequaquam possunt sustinere aut quoque modo eandem ecclesiam suo monasterio inscribere, unire aut incorporare. Idcirco ad instantiam episkop. Jll-mi Dom. fundatoris prefataeque ecclesie Unici collatoris et patroni considerata in irrimiis inter schismaticos in illis partibus fides catholicae propagatione et augnientae maioribusque in illis longinquis Christi fidelibus in sacramentorum administratione subsidio et aliis rationibus animum nostrum moventibus praefatam ecclesiam parochialem Sz k ł o w i e n s e m cum omnibus et singulis, bonis utilitatibus, fructibus, redditibus, dominiis juribus, proventibus et emolumentis ac quibuscunque aliis pertinentiis universis adeam quomolibet pertinentibus et spectantibus dicto monasterio Sz k ł o w i e n s i, patrum ordinis praedicatoris auctoritate ordinaria et apostolica nobis de super concessa inscribimus, unimus et incorporamus perpetuo et in aevum dummodo prefata ecclesia debitis non fraudetur obsequiis aut in illa cura animarum ullatenus negligatos atque ut in ea ab iisdem patribus per nos et offitium nostrum approbatis sacramenta ecclesiastica administrantur et cura animarum eidem parochio subiectatum diligentorum exerciatur divinaque offitia tam

diurna que nocturna ibidem observari solito et consuelo juxta ritum morem et consuetudinem sanctae matris ecclesiae catholicae Ei citra famen civitates piam alterius parochialis ecclesiae praeiudicium adporugantur et ad impleanturi, ut omnia ad maiorem divinae Majestatis laudem orthodoxe fidei catholicae incrementum animarum que salutare diriguntur; praefatam ecclesiam a nostris accessore que nostrorum jurisdictione visitationibus, correctionibus, exterisque juris dispectionibus, quibus exterae ecclesiae parochiales sub vitae sunt nulla tenus eximentes ut autem premissa debitum perpetuae firmitatis obtineant vigorem presentes literas nostras manu nostra propria subscripsimus, sigillique nostri impressione communiri mandavimus. Actum et datum in Werki curia nostra episcopali anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, die tertia Februarii, praesentibus reverendis: Joannis Ziganti curiae nostrae consul generalis. Andreas Pawłkiewicz publico aktor noster notarius generosis ac nobilibus Nicolao Chamiec, Floriano Darowski, Alexandro Miaskowski et aliis fide dignis testibus requisito.

U tego dokumentu przy zawieszoney z czerwonego iedwabiu na sznurze w blaszanej puszcze na czerwoney mascie wycisnietey pieczęci podpis temi słowy: Eustachius Wołowicz, Episcopus Viln.

Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich sądow powiatowych Orszanskich przyięty y wpisany.

№ 7.

1629 г., сентября 29

1768 г., января 9. Фундушь Бѣляковскаго—Кутейнскаго Оршанскаго православнаго общежительнаго монастыря.

Анна Богдановна Стеткевичъ, урожд. Огинская и ея сынъ Иванъ Вильгельмовичъ Завѣрскій-Стеткевичъ надають свою землю

№ 7.

издавна названную Бѣляково, а потомъ вновь прозванную слободу Бѣльковщину, близъ города Оршы, между р. Днѣпромъ и Кутеенкой, на означенный монастырь. Въ настоящемъ фундушѣ дѣлается оговорка, чтобы монастырь оставался навсегда въ православно-греческомъ благочестіи, подѣ властью Константинопольскаго патріарха, и доходы съ угодій шли на содержаніе школы елинно славяно-латинско-польско русской, которая будетъ устроена при монастырѣ. Весьма подробно помимо всего опредѣляются правила для избранія и утверженія игуменовъ сего монастыря.

Оршанск. земск. суда № 8/8, л. 407—412.

Roku tysiąc siedymset sześćdziesiąt osmego, msca Januarij dziewiątego dnia.

W kancellaryi ziemskiej przedemną Piotrem Antonim Woropajem ziemskim powiatu Orszanskiego, aktualnym y przysięgłym regentom, circa akta terrestria a od W. J. Pana Hieronima Szemiotha, pisarza ziemskiego powiatu Orszanskiego installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielobny J. Xiędz Genadiusz Deraszkiewicz, ihumen monasteru Kutejenskiego Orszanskiego extract funduszu po rusku pisanyi ob vetustatem temporis zbutwiały na cerkiew monastera Kutejenskiego Orszanskiego zakonnikom czerncom tegoż monastera przez zeszyłych S. P. Wielmożnych Jchmosciow Panow Annę Bohdanownę Oginską Wilhelmovą Statkiewiczową podkomorzyną Brasławską y Jana Wilhelмовicza Zawierskiego-Stetkiewicza chorążego Orszanskiego w roku tysiąc sześćset dwudziestym dziewiątym, msca Septembra dwudziestego dziewiątego dnia uczynionego, a w roku tysiąc sześćset trzydziestym pierwszym, msca Nowembra dwudziestego dziewiątego dnia w trybunale głównym W. X. I-go przyznanego ex post vero w roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt osmym, miesiąca Junij pierwszego dnia w sposob przenosu ad acta xiąg ziemskich Orszanskich podanego in rem et partem tychże zakonników czerncow monasteru Kutejenskiego Orszanskiego służącey y należącey ad acta xiąg ziemskich Orszanskich spraw wieczystych ob rationem

w tychże actach nie naydującego się tegoż funduszu podał. Ktory podając do akt prosił mnie, Regenta, a żeby pomieniony ekstrakt funduszu ze wszelką w nim inferowaną rzeczą był do xiąg ziemskich powiatu Orszan. przyięty y wpisany. Jakoż ja, Regent, ony prąjowszy, wpisać w xiągi de verbo ad verbum pozwołem, ktorego tenor sequitur estque talis:

Wypis z knih ziemskich powietu Orszanskich.

Leta ot narożenia Syna Bożeho tysieczasześćsot sześćdziesiąt osmoho, miesieca Junia perwoho dnia.

Na rokoch sudowych ziemskich po Swiatoy Troycy, Swiate Rymskom, na zawtraje prypałych y sudownie u w Orszy poradkom prawa Pospolitoho otprawowanych, pered nami Hieronimom Komarom, sudjen, Stanisławom Kazimierom Boratynskim, podsudkom, a Ludwikom Karolem Wisłouchom pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Orszanskich postanowiwszysie oczewisto u sudu Pan Bazyli sub-extrakt z knih hołownych trybunalnych Minskich pry samom originale funduszu monastyr a Kutejenskoho Orszanskoho na rzecz w nim niżej opisanuju pokładał y w sposob perenosu ku wpisaniu do knih ziemskich Orszanskich podał, prosieczy, aby był upisan, kotoryi ekstrakt upisujeczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie majet.

Wypis z knih hołownych trybunalnych w Minsku otprawowanych.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysecza szeszesot trydcát pierwoho, miesieca Nojabra dwadcat dziewiatoho dnia. Pered nami sudiami hołownymy na trybunał u Wielikom Kniaztwie Litowskim z wojewodstw, ziemi y powietow na rok teperesznyi tysieczaszeszsesot trydcát perwyi obranymi, postanowiwszy sie oczewisto pered nami u sudu ich miłost, jey miłost Pani Anna Bohdanowna Ohynskája Wilhelmowaja Stetkiewiczowaja, podkomorzyna Brasławskája y jeho miłost Pan Jan Wilhelmowicz Stetkiewicz-Zawierski, choruży Orszanski, pokładali piered nami list swoy

№ 7.

dobrowolnyi fundusznyi wieczystyi zapis jeh miłostiam dany y należacyi monastyrewi zakonnikom czerncom monastyra cerkwi Roźdestwa Chrystowa czesnomu hospodynu otcu Joilu Trucewiczu y wsim zakonnikom monastyra Kutejenskoho y ich nastupcom zakonnikom na rzecz mianowicie u tom liście niżej opisanuju, kotoryi tot list swoy y to wsie, szto w niem opisano iest ustnym zeznaniem swoim stwierdywszy, zadali nas, sudu, aby tot list był do knih upisan, ktoroho my, sud, ohledawszy y czytanoho wysłuchawszy, wieleli iesmo do knih wpisaty, kotoryi upisniuczy w knihi słowa do słowo tak sie w sobie maiet:

Ja, Anna Bohdanowna Ohinskaja Wilhelmowaja, Stetkiewiczowaja, podkomorzynaja Brasławskaja, a ja, Jan Wilhelmowicz Zawierski Stetkiewicz, choruży Orszanski, oboie my spolnie, zhodnie, a nie rozdielnie za odyń czołowiek, czynim jawno y soznawajem sym naszym fundacyinym wieczystym zapisom wsim wobec y koźdomu z osobna, chtoby o tom tepier y na potom zawzdy wiedaty chotiel, do wiadomosty prywodiaczy, iż szto iesmo pierwiej seho ziemi zdawna nazwanuju Bielakowo, a tepier nowo prozwanuju slobodu Bielkowszczyznu z ludmi w niey osełymi w powete Orszanskom pod miastom Orszoju ob meżu nad rekoju Dnieprom z odnoje storony, druhim bokom ot khruntow mieyskich miasta Orszanskoho iduczy ot Dniepra ułoczkoju po prawie, tretym, y czetwertym bokom ob meżu ot rzeczki Kutejenki, w odnom obrubie, prawom kupnym wespoł z Jeho miłostiu panom Bohdanom Wilhelmowiczom Stetkiewiczom u Jeho miłosty kniazia Jana Iwanowicza Borysowicza Łukomskoho, sudyca ziemskoho Orszanskoho nabyliesmo. I majuczy my tuju Bielkowszczyznu w mocy, władzy y w dzierzeniu swoim, a zachowujuczy w tom wodłuh Prawa Pospolitoho, hde opisuiet, iż wolno koźdomu imieniami swoimi wsiakimi, jako kolwiek nabytymi, jako chotia szafowaty, odaty, prodaty, darowaty,

na cerkow zapisaty, a tak ja, Anna Ohinskaja Stettkiewiczowaja, a ja, Jan Stettkiewicz Zawierski, ni z czje namowy, ale sami po dobrej woli swoiey nasleduiuczy, prykładom prodkow swoich swiatobliwych błahocześciwych y pobożnych kniazey, panow narodu Ruskoho, chotieczy samym sobie, rodycom miłym y potomkom naszym w pomnożenie chwały Bożeje pamiatku niesmiertnuju zostawity, a nie mniej y na to wzgląd majuczy, iż syn moy miły mene Anny Stettkiewiczowoi, a brat moy rożonyi mene Jana Stettkiewicza Zawierskoho, Jeho miłost Pan Bohdan Stettkiewicz Zawierski podkomorych Brasławski, wespoł z małżonkoju swoieju knieżnoju Helenoju Bohdanownoju Solomiereckoju, starostiankoju Kryczewskoju y Ołuczyckoju nabywszy y kupiwszy prawom wieczystym u potomkow nieboszczyka Kaspra Szwejkowskoho, podkomoroho Witebskoho imienie prozywaiemoie zdawna seło Kutenia z prysełkom Poddubcami w powiecie Orszanskom meży khruntow imienia Kopyskoho leżaczych, ---tyie sełka, a osobliwie swoiu czastku tohoż imienia zemli Bielkowskoje na cerkow Bożeju wiecznymi czasy nadawszy, w niem monastyr założenia Roźdestwa Christowa inoczeski ludey zakonnych z pewnymi kondycyami fundowali y wiecznym prawom nadali y zapisami swoimi na wradie przyznanyimi stwierdyli, jako to szyrey na funduszu w zapisach Jeh miłostey iest opisano. Tohdy y my, wziawszy formu y prykład z funduszu Jeho miłosty Pana Bohdana Stettkiewicza y małżonki jeho, aby tot monastyr w sudy zakonnyie y poradnoie odprawowanie Chwały Bożeje wodłuh poradku swiatoje sobornoje apostolskoie cerkwi prawosławnoie w błahocześci pod posłuszeństwom y błahosłowieniem tronu Patryarcha Konstantynopolskoho pomnożał sie y rozszyrał, czoho my, jako błahocześciwyie diety synopłożenia cerkwi swiatoje Wostocznoe prahnuczy, aby krom wsiakoie trudnocy snadniey y bezpieczniey czyn obszczeżytelny toho monastyra Kutejenskoho cerkwi

№ 5.

Różdestwa Chrystowa tak w prełożenstwie, jako w posłuszaniu w niem braty inokow niniejszych y na potom buduczich po nas successorow w nieotmiennosty w wiecznyie hody trwał, wsmotrywszy w tom pobożnoho muža hospodyna otca Joila Trucewicza, ihumena tohoż monastyra Kutejenskoho pod posłuzenstwem y błahosłowieniem swiateyszoho patryarchy Konstantynopolskoho,—sim listom dobrowolnym zapisom naszym, aby sie tot monastyr za łaskoju Bożeju rosszyrał y rozmnożał, tuju wyż mienienuju ziemi y z ludmi Bielkowskuju slobodu z khruntom do nieho służaczym na tuju cerkow Bożyju Różdestwa Chrystowa na monastyr Kutejenski z pewnymi nižey opisanymi kondyciami nadaiem, na tot monastyr obszczeżytelnyi wieczne fundujem, zapisuiem y w moć, w dierzenie, wieczystoie używanie so wsim na wsie Hospodyn u otca Joilu Trucewiczu, Ihumenu Kutejenskomu, braty y inokom y ich successorom obszczeżytyia wradownie czerez jenerała tuju slobodu Bielkowszczyznu zarazom podaiem, postupujem, y z nieje sie wsi zrekaiem, wydawaiem y niczoho sami na siebie, potomkow bliżnych, krownych, powinnych naszych y ni na koho innoho, z toje slobody Bielkowszczyzny nie zostawujuczy ani wymujuczy, na nich — otca Ihumena y wsiu bratju inokow obszczeżytyia wiecznymi czasy wliwajem takowym sposobom, iż uzo ot toho času ot daty w sem liste naszym nižey opisanoie u každoho sudu y prawa na tuju Bielkowszczyznu Joila otca ihumena y braty niniejszych y ich successorow obszczeżytyia monastyra Kutejenskoho na wsi potomnyie czasy prymowano, poczytano y rozumieno byty maiet, z takowym dokładom, odnak, iż dla wsich prypadkow y niebezpieczenstw uważajuczy przszlyie czasy, tak wzhladom prawa y trudnosty jeho, jako y wzhladom, uchoway Boże, otmieny jakowyie w naboženstwie cerkwi swiatoje wostocznoje blahosłowienia Tronu Konstantynopolskaho Patryarchy,

my po Bozie y Jeho swiatorych, samych siebie, potomkow naszych y wsie nasze domowstwo a osobno Jch Miłostey panow obywatelcy powiatu Orszanskoho ludey, narodu naszo-ho Ruskoho, a nie inszoie wiery y naboženstwa ot cerkwi swiatoie sobornoje wostocznoie apostolskoje, nie odstępujucy, z kostelom Ruskim niezuuniowanych, jeno pry starożytnem naboženstwie Prawosławija Hreczeckaho trwajuczym pod posłuszeństwom y blahosłowieniem swiateyszoie stolicy patryarchy Konstantynopolskoho buduczych, patronami y oboroncami toy fundacyi naszoje naznaczaiem y z oborony naszoje onoho niewyimujem y nie wyłuczajem y owszem ot wsiakich krywd boronity y zastupowaty obiezujemsie. Wolno też bndet za sim fundownym listom naszym otcu Ihumenu y z bratyju swojeju, inokami, w tej Bielkowszczyzynie jako na własnom khrunte ich cerkownom wodłuh najlepszoho baczenia swojeho cerkow y monastyr derewom albo y murom badowaty, rosszyraty, a pochoczutli szkołu nauku pisma y jazykow Jelino-Słowienskoho, Lotynskoho, Polskoho y Ruskoho także y drukarniu wodłuh możnasty miety wolny budut y pożytkow wsiakich z poddanych, z khruntow, z łow rybnych y z iezami na rece Dniepre, z karczmy na toi słobode zażywaty, pożytki, jakije tepier iest y na potom wynayty y nazwany byty mohut, do monastyra prywłaszczaty y wsiakoje zwierchnosty nad poddanymi wodłuh woli y upodobania swoieho używaty, zbiehow poddanych prawnie u wszelkom sudie dochodity: w czom otcu Ihumenu y bratyi nikotoroje trudno-sty, my sami, potomkowie naszye y nihto innyi zadawaty nie maiem y moczy nie budem, osobliwie y po teperesznym funduszu naszym objasniajem. Jesli za łaskoiu Bożyju monastyr u Bielkowiczach zbudowany dokończon budet, tedy aby dla przedłużenia zamieszania poradku jeho,—prawilo, czyn y ceremonia tak y sławosłowije Bożyie zwyczajnym cerkwi Bożyie sposobom nikoli na potom w tom mo-

№ 7.

nastyru Bielkowskom fundacyi naszoie nieustupowało. po zeystiu z seho swieta ihumena, bratya, inocy toho monastyra naszoho, wsiakoko cerkownoho czynu y stanu inoczeskoho z prytemnostyiu preimenitych w cerkwi naznaczywszy w monastyre sober z poradku sobie, abo też za zhodoju y jednestaynym zezwoleniem y z inszoho monastyra takowehož obszczeżytelnoho prawila y cwiczenia inoczeckoho duchownohe cerkwi swiatoje wschodnieje prawosławiiia Hreczeskoho jedynemyslnoho y posłusznieyszeho a nie odstupnika y tomu nowym prozwiskom y nie unijata ale żytyiem pobožnoho y blahoczestywoho, w wiere prawosławnoi doswiadczoneho muža obraty wolny y mocny budut. A obrawszy y list nasz swiedocznyi z elekcyi za pieczatju monasterskoju y s podpisom ruk osob starych tomu elektowi wydawszy niebolsz po szto innoje tolko wodluch nazwiska do pryniatę paterycy to iest dla potwerczenia na starszenstwo ihumenstwo Bielkowskoje do prawosławnoho y starožytnoho swiatoho monastyra czestayie obiteli cerkwi Uspienia Preswiateje Bohorodicy Pieczerskoho obszczeżytelnoho Kijewskoho archimandryty tamoszniego, albo do monastyra Prawosławnoho Bratskoho Wilenskoho cerkwi Soszestwija Swiatoho Ducha do archimandryta y wsiey bratyi poslaty y za potwerczeniem ot tamtych, z ktoroho pochoczut monastyrey na pismie uzo sobie za ihumena otca y starszoho miety maiut, czym monastyr Pieczarski Kijewski y monastyr Bratski Wilenski za prysłaniem elekcyi tolko do podania paterycy a to ot blahoczestywych a nie odstupnych archymandrytow y nie ot nniatow y do monastyra naszoho Bielkowskoho, a nie do zadnoho uradu y zwierchnosty należaty majut; khdyž im wzhladem odstapstwa onych wolno budet y z inszoho hde pochoczut blahoczestywoho monastyra takoweje potwerczenie, albo paterycy na ihumenstwo pryimowaty, a na konec prez niedostatek y trudnost albo niebezpieczeństwo, tohdy y miezy soboju sobornie jako wyžey pomienilo wolno budet bra-

tyi monastyru naszoho Kutejenskoj y Bielkowskoj sobie ihumena obrawszy onoho potwierdyty, paterycu jemu odaty y w prawa jeha posłannymibyty majut. A jesliby ihumen w czynie prawlenija swoieho nie obszcze z bratyieju żył, albo w pobożnocy osłabiel, lub w dozoru y czułości zleniwiel, lubo w obyczajach znikczemniał; a szto bolszaja, jesliby w wierze prawosławnoy y spowiedanoy y dohmatach cerkwi swiatoje wschodnieje sobornoje apostolskoje zmienil, o czem bratya y wsi cerkownye dowiedawszy y posterehszy majut o tem wpered do monastyrey Pieczerskoj Kijowskoj y do Bratskoj Wilenskoj, albo jako sie wyzey rekło y do inszych dat znaty y daley takowoho bezczynija nie tierpiaczy, inszoho ihumena sobornie obraty y na potwierzenie onoho elekta wodłuh wyzey opisanoho sposobu otosłaty majut, szto iednak pora lnie y poważnie w Ducha pobożnocy y swiatobliwocy otprawowano, a nie w duchu hniewa y zarosty wzruszona y nie na cmietenie cerkownoie wczynana byty mает elekcyja, czoho statecznym a prawdywom doswiedzeniem probowano y jako nie za bunt bratyi wsieje, tak y bratyi zawistnoy w osobliwocy razdor czyniaczoy za swiatobliwost poczytano byt nie mает, o czym prywatnie wodłuh prawa duchownoho za wziatiem informacyi od monastyrey blahoczestiwych wyszey pomienienych postupowano byty mает, w ktorych oboich monastyrey tak w samym Holownom Kutejenskom ot Jeho Miłosty Pana Bohdana Stekiewicza y małżonki Jeho Miłosty fundowanom, jako w monastyry naszym Bielkowskom, aby sie prawom cerkownym nyma nie diejela za archiepiskopa w ktoroho diecezyi powiet Orszanski, a mianowite za prawosławnoho, ktoryi by pod posłuszeństwom y błogosłowieniem swiateyszoho Patryarchy Konstantynopolskoj jedynomysłnych w wyznaniu wiery y dohmat swiatoje westocznoje cerkwi był, a inaczey tolko za patryarcha Konstantynopolskoj y Mitropolita naszoho Ruskuho prawosławnych starożytnoho nabożenstwa Hreczeskoj

№ 71

a jesliby ani archiepiskopa, ani Mitropolita prawosławnych cerkwi swiatoje Wostocznoje posłusznych nie było, tohdy tolko za patryarcha Konstantynopolskoho w pierszom pomianiu cerkownom y w ekteniach swiaszczenni inocy y kryłozanie Hospoda Boha prosity majut. Toż sie możet rozumiety y o sprawlenij duchownom, jesliby w czom toho monastyra naszoho Bielkowskoho ihumen z bzatyieju potrebowal, a nadto żaden z stanow wyższych duchownych, patryarcha, Metropolit, Episkop do toho monastyra naszoho deło żadnoho miety y nikotoroho ustupu nijakim sposobom czynit nie majut y moczy nie budut wiecznymi czasy Jakoż y my sami y potomkowie naszymy wzhladom naruszenia seho listu naszoho, jesliby się jakoje ot nas dejety miało, zakładaiem na siebie zaruki kop czetyresta hroszey liczby Litowskoje, obrazujuczy onuju jhumeniu naszemu, ale jednak warunkiem, iesliby czoho Boże uchoway na koniec za jakim kolwiek sposobem y postupkom przysłych czasow do toho prychoditi, albo y pryity miało, żeby się jhumen y brateja inocy tiepiecznie y na potom buduczyie z posłuszeństwa y błahosłowienia swiateyszoho Patryarchy Konstantipolskoho wyłomali y pod nim byty nie choteli y szto by kolwiek u wiere dohmat cerkwi swiatoje Uzhodnieje protiwnoho unosili, albo y wniesli, tohdy sim listom funduszom naszym tak deklarujem, że nam samym, a po nas potomkom naszym y wsiemu domowstwu naszemu, także y panom obywatelom powiatu Orszanskoho tolkoż błaczestwym synom cerkwi Wostocznoje apostolskoje sobornoje posłusznym, u tikowyi tot monastyr nasz imienia Bialkowszczyznu chot krom wsiakoho obwieszczenia wradowoho wolno budet wziaty y zajechaty otobraty y inszym błahoczestwym otdaty, fundowaty y postanowity. Khdyż tot uwies fundusz wo wsich punktach y kławzulach swoich na tych dwoch paragrafach zawieszony iest, aby tot monastyr nasz Bielkowskij y ihumen z bratieju pod władzou, posłuszeństwom y błahosłowieniem swiateyszoho stolicy

Konstantynopoiskoje zostawał, y aby ihumen z bratijeju w obszczom żytyi nieotmiennie trwajuczy prebywał, jakoż y ses list fundusz nasz u každoho sudu y prawa w tom wsiem, szto sie wyzey pomieniło pry zupolnoy mocy za ważnyi pryimowan byty majet wiecznymi czasy. I na tom ja, Anna Ohinskaja Wilhelmowaja Stetkiewiczowaja Brasławskaja y ja, Jan Wilhelmowicz Stetkiewicz Zawierskij, chorąży Orszanski, dali jesmo hospodynu otcu Joilu Trucewiczu, ihumenu Kutejenskomu y Bielkowskomu y usiey o Chryste Bratij niniesznym y na potom buduczym inokom monastyra Kutejenskoho Bielkowskoho obszczeżytyia ses nasz list wieczystyi fundusznyi zapis z naszymi pieczatmi y z podpisami własnych ruk naszym, do ktoroho za ustnymi y oczewistymi prozbami naszymi ludi zacnye pieczaty swoje pryłożyt y rukami swoimi własnymi podpisati raczyli: Jeho miłost Pan Krzysztof Stetkiewicz, podkomory Brasławski. Jeho miłost Pan Martyn Wołodkowicz, sudzia ziemski Minski. A Jeho miłost Pan Konstanty Woyna z Jazienca. Pisan w Orszy roku tysieczy sześćsot dwadecat dewiatoho, miesieca Sentebra dwadecat dewiatoho dnia. U toho listu pieczatey prytysnienych piat, a podpis ruk tymi słowy: Anna Oginska Stetkiewiczowa ręką swą Jan Stetkiewicz, chorąży Orszanski. Krzysztof Stetkiewicz ręką swą. Martin Wołodkowicz, sudzia ziemski Minski. Konstanty Woyna z Jazienca manu propria.

Kotoryi tot iist u sudu pered nami pokładanyi y soznanyi do knih hołownych trybunalnych jest upisan, s ktorych y ses wypis pod pieczatju ziemskuju woiewodstwa Minskoho wielebnomu otcu Joilu Trucewiczu ihumienowi monastyra Kutejenskoho iest wydan. Pisan u Minsku.

U toho ekstraktu pieczat ziemskaja woiewodstwa Minskoho jest prytysnena, a podpis ruk tymi słowy: Mikołay Wiazewicz pisar. Alexander Służko, kasztelan Zmnydski, marszałek trybunalski. Adam Owsiany, podsędek y deputat Lidski. Jerży Gimbut, deputat Starodubowski. Piotr Korsak, deputat

№ 7.

Polocki. Jerzy Kałurowski z Wołkowyska, deputat z wojewodstwa Trockiego. Adam Korsak. Adam Rajewski, deputat Kowienski. Stefan Wołodkiewicz, deputat wojewodstwa Mscisławskiego. Piotr Wołodkiewicz, deputat wojewodstwa Minskiego. Stanisław Andruszewicz, pisarz ziemski y deputat Mozyrski. Krysztof Judycki, woyski y deputat Reczycki. Samuel Druszkowski, deputat Nowogrodzki.

Kotoryi ekstrakt za oczewistym zwyż rzeczonoje osoby podaniem do knih ziemskich Orszanskich jest upisan, z kotorych y ses wypis pod naszymi wradowymi pieczatmi y s podpisom ruki mojeje pisarskoje w Boze wielebnomu hospodynu otcu Jermołaju Zubace ihumenu y wsim zakonnikom monastyru Kutejenskoho Orszanskoho iest wydan. Pisan u w Orszy. U tego ekstraktu zapisu fundoszewego wieczystego w roku tysiąc sześćset dwudziestym dziewiątym, miesiąca Septembra dwudziestego dziewiątego dnia czynionego, a w roku tysiąc szescset trzydziestym pierwszym, mscia Nowembra dwudziestego dziewiątego dnia w Trybunale głównym W. X. L. przyznanego ex post w roku tysiąc szescset szescdziesiąt osmym, miesiąca Junij pierwszego do akt xiąg ziemskich Orszanskich przy samym originale w sposob przenesu podanego przy pieczęci na czerwoney mascie wycisniatey, a ob vetustatem temporis odpadley podpisy rak tak wielmoż. Jmśc. Pana pisarza ziemskiego Orszanskiego, jako też korrecta Jmśc. Pana Regenta, oraz dwie konnotacye ręką tegoż Jmśc. Pana Regenta zapisane tymi wyrażają się słowy: Ludwik Wisłouch, pisar. Skorrykhował s knihami Prybytek.

Ktory to takowy ekstrakt przenosu zapisu fundaszowego wieczystego przez Wielmożnych J. PP. Annę Bohdanownę Oginską Wilhelmową Stettkiewiczową, podkomorzyną Brasławską y Jana Wilhelmowicza Stettkiewicza Zawierskiego chorążego Orszanskiego, uczynionego za podaniem onego zwyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 8.

1682 г., 4 марта.

1789 г., октября 7. Булла папы Урбана IV, утверждающая доминиканский монастырь въ Шкловѣ, съ предоставленіемъ монахамъ сего монастыря приходской униатской церкви, во имя апи. Петра и Павла.

Оршанскаго град. суда №¹⁵/15, л. 900—901.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca
Oktobra siódmego dnia.

Na urządzie Jey Imperatorskiey Mosci sądu powiatowego Orszanskiego, przed nami Wincentym Gordziałkowskim, sędzią, Janem Chludzinskim y komenderowanym z Orszanskiego nizszego sądu ziemskiego Michałem Kurczem zasiadającymi, osobiscie stanowszy w Bogu przewielebny J. X. Michał Powślowski S. T. presentat zakonu Kaznodzieyskiego papieską bulłę na konwent Szkłowski zakonu Kaznodzieyskiego służącą ad acta podał sequenti tenore:

Urbanus quartus, servus servorum Dei, dilecto filio officiali venerabilis fratris nostri Episcopi Vilmensis salutem et apostolicam benedictionem.

Pastoralis officii cura meritis licet in parvis nobis ex actō comissa nos inducit, ut personarum Ecclesiasticarum praesertim regularium schismaticorum errores et prava dogmata frequentibus verbi Dei praedicationibus destruere et eos ab eorum erroribus revocare studentium statui et necessitatibus, ut promptius ad hujus modi ministeria vacare et commodius sustentari ac in sua vocatione ad Dei aeterni laudem divini cultus incrementum utilius permanere valeant pro pensis studiis intendamus et in his ejusdem officii nostri partes et per unionis beneficior. ecclesiasticorum ministerium favorabiliter interponamus prout rerum personarumque qualitatibus debite pensatis in Domino conspiciamus salubriter expedire exhabita siquidem nobis nuper pro par-

№ 8.

te dilectorum filiorum prioris et conventus domus regularium fratrum praedicatorum oppidi Szklowienna Vilmensis diecesis ac nobilis viri Alexandri Chotkiewicz Palatini Trocensis et comitis in Sclow ac moderni et uniei Patroni Parochialis ecclesia Sanctorum Petri et Pauli dicti oppidi petitio continebat quod tam ipse Alexander quam venerabilis Frater noster Eustachius Episcopus Vilmensis considerantes Fratres dicti ordinis non ita pridem in dicto oppido introductos ac schismaticorum in illis partibus degentium error est et prava dogmata refutanda illosque ad premium sanctae Romanae Ecclesiae adducendum necessarios et idoneos existere ipsosque ab eorum exemplarem vivendi normam nec non verbi Dei praedicationes et alia spiritualia exercitia quibus pro laudabili eorum instituto vigilanter et assidue vacant uberes in vinea Domini fructus producere et curam animarum patronorum dicte ecclesiae quae de jure patronatus laicorum videlicet dicti Alexandri Comiti fundatione vel dotatione existit administrationemque sacramentorum ecclesiasticorum melius fratribus dicti conventus quam probris secularibus attenda magna schismaticorum hujus modi in illis partibus quantitate convenire si praefata ecclesia ad presens forsitan vacat seu cum primum cum vacare contigengerit domui regulari fratrum dicti oppidi perpetuo uniretur et incorporaretur ex hoc profecto divini cultus incremento et animarum profectui non modicum consuleretur; quare pro parte prioris et conventus ac Alexandri praedictorum asserentium ecclesiae praefate et illi forsitan annexorum fructus reddus et proventus viginti quatuor ducatorum auri de camera, secundum communem existimationem valorem annum non excedere, nobis fuit humiliter supplicatum quatenus ecclesiam praefatam antea domui et conventui praefatis per te ut asseritur utinam eisdem domui et conventui de novo porrectus unire et annexere taliterque in premissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos

igitur qui fidei propagationem ubique dilatari et ministro-
rum ecclesiasticorum numerum augeri sinceris desideramus
affectibus certam de premissis notitiam non habentes ac Ale-
xandrum advocandum palatinum et comitem ac priorem nec
non conventus hujusmodi singulares personas, a quibus vis
ex communicationis suspensionis et interdicti aliisque eccle-
siasticis sententiis censuris et poenis a jure vel ab homine
quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet in-
nodatus existit, ad officium presentium dumtaxat conse-
quendum benedictione absolventes et absolutos fore consenti-
re quorum supplicationibus indinati ex voto. Congregationis
dilectorum filiorum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae Cardi-
nalem decretorum consilij Tridentinij interpretaetum discre-
tioni tuae per apostolica scripta mandamus quatenus vocalis
ad id qui fuerunt evocandi et verificato prius coram te dicto
jure patronatus ex fundatione vel dotatione hujus modi ec-
clesiam prefatam cum annuo de hujus modi ac omnibus ju-
ribus obventionis et emolumentis universis dum modo tamen
dicti Alexandri palatini et comitis ac patroni ad hoc acce-
dat assensus et cum animarum dictae ecclesiae patronorum
que nulla tenus negligatur nec debitis fraudetur obsequiis
sed illius onera et conjuncta officia tam diurna quam no-
cturna supportentur reservata eidem et pro tempore exsi-
stenti praeposito Vilnensi ordinaria jurisdictione et superio-
ritate super eadem parochialiae ecclesiae competentibus aucto-
ritate nostra sine alicujus et quatenus dicta parochialis ec-
clesia ad presens non vacat sine aliquo illam obtinentis
praejudicis eadem auctoritate nostra unias annectes et in
corpores nos enim si unionem annectionem et in corporatio-
nem praefate per te vigore presentium fieri contingerit, ut
probetur presentes literas sub quibus similium vel dissimi-
lium quarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus
derogationibus vel aliis contrariis dispositionibus minime
comprehendi, sed semper ab illis eripi et quoties illae ema-

№ 9.

nebunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et reintegratas plenarie, ac de novo etiam sub quocunque posteriori data quodocunque eligenda concessas esse et fore, sic que petendo quosvis iudices ordinarios et delegatos etiam sedi apostolicae nuntios iudicari et definiri, debere, nec non si praefatis, si illas fieri contingerit, ut probetur dicta talia debitis non fraudentur obsequiis et illius cura animarum nulla tenus negligatur sed ejus congrue supportentur onera consveta. Datum Romae apud sanctam Petrum. Anno Incarnationis Domini millesimo sexcentesimo tricesimo secundo quarto Marcij. Pontificatus nostri anno decimo.

U tey bulli podpisy rąk wyrażają się przy zawieszoney na białym sznurku ołowianej wycisnietey pieczęci temi słowy: Pro Eminentissimo D-no cardinali Barberino summo N Wannus L. S. Petrus Bollinus—C. Fontanus.

A na zatyłku suscepta takowa: Anno Dom millesimo sexcentesimo nonagesimo die marti quae fuit dies undecima mensis apr. ad acta Consistorij Liquoniam iuxta uterionem oblatam non constat in actis; iterum oblatum per me infra scriptum susceptum Martinus Fiałkowski Parochus Ruson. sacrae apostolicae aut. publicus et consistorii Leopoliensis notarius mpr.

Ktora to takowa bulla za podaniem onej przez wyż. wyrażoną osobę do akt iest do xiąg sądow powiatowych, Orszanskich przyięta y wpisana.

№ 9.

1634 г. января 17.

1754 г. марта 23. Копія привиллеги короля Владислава IV, подтверждающей фундушъ православной Св. Николаевской церкви въ гор. Пропойскѣ („Пропоysku“), по ходатайству священниковъ означенной церкви Петра и Василія Езерскихъ. Ко-

роль Владиславъ укрѣпляетъ слѣдующій фундушъ: 1) въ г. Пропойскѣ—двѣ уволоки, идущихъ черезполосно съ городскою землею; 2) вотчина—подъ названіемъ Язвинская Головщина; 3) въ деревни Васкевичахъ—двѣ уволоки и вотчина Крупинщина и 4) въ деревни Бируляхъ одна уволока и вотчина Боковщина—съ бортями, пчелами, подданными; съ ихъ повинностями и медовою данью; лѣсами, борами, рѣками, рѣчками, лугами, сѣножатями, огородами, озерами и т. д. При этомъ, утверждая за священниками Петромъ и Василюемъ Езерскими сей фундушъ, съ освобожденіемъ отъ всякихъ пошлинъ въ казну,—привиллегія представляеть, „чтобы они сами и послѣ ихъ смерти, ихъ потомки мужскаго пола, грамотные, разъ они будутъ священниками при сей церкви,—отправляли Богослуженія по обряду греко русской религіи“.

Въ документѣ поясняется, что древнія привиллегіи и всѣ дѣла Николаевской Пропойской церкви истреблены русскими войсками изъ подъ Смоленска, во время недавней осады и раззоренія г. Пропойска.

Рѣчьцево с. ви. № 275/20, л. 241—242.

Roku tysiąc siedymsett piędziesiąt czwartego, msca Marca dwudziestego trzeciego dnia.

Na urządzie J-go K-oy M-ci grodskim powiatu Rzeczyckiego przedemną, Kasprem Antonim Ulunkowskim, podstolim y podstaroseim sądowym powiatu Rzeczyckiego od J. O. xiężęcia Jmsc. Albrychta Radziwiłła, starosty sądowego powiatu Rzeczyckiego installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny oyciec Wincenty Stasewicz, prezbiter cerkwi założenia S. Mikołaja Propoyskiej, kopią fundnszu przywileju ad acta podał, in eum tenorem pisana:

Widymus z xiąg grodzkich kapturowych powiatu Rzeczyckiego.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczna sześćsott sześćdziesiątego, msca Septembra siódmego dnia. Przed nami sudziomí hołownymi kapturowymi powetu Rzeczyckoho po obdukcyci Najjasniejszoho Jana Kazimiera Korola Jeho Miłosty, Polskoho y wielikoho kniastwa Litowskoho na administrowanie sprawiedliwosty swiatioie od ich miłosty panow y obywatelcy zhodne na seymiku w Rohaczewie w roku

№ 9.

tysieczna szescset szescdziesiat dziewiatom, msca Januara pietnacatoho dnia obranymi sudiami w mieste Jeho Korolewskoy Milosty Bobruyski deputowanymi postanowiszy sie oczewisto welebny otec Karp Petrowicz, prezbiter Propoyski, przy cerkwi Swiatoho Mikołaja zostajuczy, prywiley Nayjasnieyszaho Korola Jeho Milosty Władysława Czetwertoho do cerkwi Swiatoho Mikołaja w Propoysku zostajuczy, służaczy z reczoju w nem niżey wyrazonoju podał prosiaczy, aby był aktykowan, pryniat, upisan. Kotoryi wpisujuczy słowo do słowo, tak se w sobe majet.

Władysław Czwarty z Bożey łaski Krol Polski, Wielki Xiaże Litowski, Ruski, Pruski, Zmuydski, Mazowiecki, Inflantski, Szwedski, Podolski, Wandalski, dziedziczny Krol, obranyi Car Moskiewski, oznaymuiemy tym przywilejem naszym komu by o tym wiedziec należało, iż doniesiono iest do nas przez niektorych panow, rad y urzędnikow naszych dwornych, przy boku naszym rezydujących, imieniem Piotra y Wasila Jezierskich swieszczennikow założenja S. Mikołaja w miescu naszym Propoysku będących prozba, abysmy pewna dobra nasza starostwa Propoyskiego w powiecie Rzeczyckim leżące w miescie Propoysku włok dwie w miedzach z miastem idące y otczyne w obrębie przezywającym Jazwinska Głowszczyzna, osobliwie we wsi Waskiewiczach włok dwie y otczyna Krupinszczyzna y we wsi Birulach włoka jedna y otczyna Bokowszczyzna z barciami, pszczołami, poddanemi, powinnością, danią miodową, puszcami, borami, lasami, poddanemi, powinnością, rzekami, rzeczkami, morgami, łakami, sianożęciami, ogrodami, wypustami, jeziorami, wolnym łowieniem ryb y wszelkiego zwierza, na ktore dan, iż podczas blisko przyszłej expedycyi Moskiewskisy, nieprzyjacielskiej gdy nieprzyziaciel Smolenski pładrując miasto nasze Propoysk, przywileja od antecessorow naszych y wszystko sprawy y dokumęta na fundacyą tey S-go Mikołaja cerkwi

dane naprzodkom ich służące pozabierał y popalił,--- abys-
my onym de nowo te dobra konferowali y przy dzierzeniu
onych tych dobr zachowali powagą naszą krolewską na
wieczne y potomne czasy nie naruszenie stwierdzili.—My,
Krol, na przyczynie panow rad y urzędnikow naszych przy
boku naszym na ten czas rezydujących, czyniąc to ponieważ
evidenter z protestacyi doniesionych przed nami preżętowa-
nych y produkowanych pokazało, ze antiquitus te dobra wyż
namienione do cerkwi S. Mikołaja z rewizyi komissarzow
naszych należało, aby tedy Chwała Boska po wszytkim pan-
stwie naszym nie ustannie odprawowała y rozmnożała, upa-
trując: łaskawie na to pozwoliwszy, wyż mianowana grun-
ta włoki, morgi, sianożęci, otczyni z barciami y pszczołami,
borami y lasami, puszciami, jeziorami, wolnym łowieniem
ryb y zwierza, poddanemi, danią miedową y wszelakimi po-
żytkami na przerzeczoną cerkiew S. Mikołaja w Pro-
poyску będącą wiecznemi czasy podaiemy pomienionym
Piotru y Wasilowi Jezierskim, swieszczennikom przy tej
cerkwi S. Mikołaja w Propoyску będących konferuiemy tak,
iż oni sami y potomkowie ich męskiey płci
pisma umiejętni przy tej cerkwi post fata onych prezbite-
rami będąc służby Boże podług religij Greckiey
Ruskiey odprawować mają, y też wyż mianowaną
dobra z gruntami, morgami poddanemi y ich powin-
nością, borami, barciami, pszczołami, danią miedową, puszcza,
lasami, rzekami, rzeczkami, jeziorami, wolnym łowieniem
ryb y zwierza wszelkiego, z łakami, sianożęciami, wypu-
stami y wszystkiemi in genere et spetieżytkami y przy-
należnościami tak jako dotąd y przodkami antecessorami ich
y oni sami trzymali y trzymają spokojnie y nie naruszenie
dzierzeń y używać,żytki wszelkie na się obracać mają
tak oni sami, jako y następujące po nich,—wolni będą y
nam do skarbu naszego pogotowiu starostie y dzierżawcom
tamecznym, y nikomu żadnych najmnieyszych z tych dobr

149.

podatkow jakim kolwiek sposobem uchwalonych y postanowionych dawac y powinnosci naymnieyszey pełnie nie mają; tylko za nas y szczęśliwe panowanie nasze Pana Boga przy liturgiach prosić—powinni będą, co summienie y sukcesorow onych onerując obligujemy. Na co dla lepszey wiary rękę się naszą podpisawszy pieczęć W. X. L. przycisnąć roskazalismy. Dan w Warszawie siedymnastego Januaryi roku Panskiego tysiąc szescset trzydziestego czwartego, panowania naszego Polskiego wtorego, a Szwedskiego trzeciego roku.

U tego przywileja Wilikaho Kniastwa Litowskoho peczat przytysnenoja, a podpis ruki Nayjasnieyszego Korola Jehu Miłosty tymi słowy: Władysław Rex. Niżey peczaty podpis ruki w tyie słowa: Marcyan Tryzna, Referendarz y pisarz W. X. L.

Kotoryi ze tot prywiley Nayjasnieyszoho Korola Jehu Miłosty za podaniem onoho do knih hołownych kapturowych czerez osobu wyż mianowanuju jest aktykowan, przyniat y upisan, z ktorych xiąg y ten widymus pod pieczęcią urzędową y podpisem pisarskim, roka Panskiego tysiąc siedymset jedynastego msca Marca dwudziestego osmeo dnia wielebnomu w Bogu oycu Laryonowi Piotrowiczowi prezbiterowi cerkwi Propoyskiej S. Mikołaja, jako sukeessorowi legitimi iest wydan. Pisan w Rohaczewie. U tey kopij przywileju funduszu przy pieczęci podpis ręki pisarskoy temi słowy: Paweł Heronim przez doma z Starych Kielczow Kielczewski pisarz grodski Rzeczycki mpr. U tey kopij funduszu widymus correcta his verbis: correxit cum actis Gruszowski mpr.

Na tey kopij funduszu na cerkiew założenia S. Mikołaja Propoyskiej za odebraniem ad archiwa metropolitana od w Bogu wielebneho Jmsć. xiedza Wineentego Stasewicza prezbitera cerkwi Propoyskiej przez Jasnie wielmożnego w Bogu Nayprzewielebnieyszego Jmsć. xiedza Cezarego Stebnowskiego Z. S. B. W. S. T. Doktora Opata Onufreyskiego, officyala Mscisławskiego y Orszanskiego przy pieczęci lakiem cerwonym przycisnioney y podpisami konnotaeya ręki wyraża się.

tami słowy: Roku tysiąc siedmsett piedziesiąt czwartego dnia ^{№ 10.} dwndziesiątego wtorego Februaryj, pod czas wizyty jenerałney autentyk widymusu z xiąg grodu Rzeczyckiego funduszu najjasniejszych monarchow polskich do siebie odebrawszy dla ulokowania onego in archivo Metropolitano tę kopiją tegoż widymusu zostawuję. Ktora ze się zgodza z autentykiem pomienionego widymusu funduszu na cerkiew Propoyską S. Mikołaja dla lepszey wiary y wagi przy moiey pieczęci ręką moją własną podpisuję. U tey kopij funduszu widymusu podpis przy pieczęci wyrażony temi słowy: Cezary Stebnowski Z. S. B. W. S. T. Doktor, Opatt Onufreyski, official Mscislowski y Orszanski.

Ktora to kopia funduszu widymusu za podaniem onego przez w Bogu Wielebnego Jmsc. xiędza Wincentego Stasewicza, prezbitera cerkwi Propoyskiey założenia S. Mikołaja; ad acta jest xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego przyięty y wpisany.

№ 10.

1648 г. февраля 10.

1768 г. іюня 16. Запись Новоградскаго воеводы Георгия Литтавора-Хрептовича съ обезпечениемъ на им. Островъ, Орш. пов. ежегодной выдачи на монастырь при церкви муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогордкѣ по сто грошей польск. Такъ какъ въ этой церкви погребены его, Хрептовича, отецъ и дѣдъ, то онъ обязываетъ братію монастыря еженедѣльно по субботамъ отправлять заупокойную литургію съ паннихидой.

Оршанскаго суда кн. № 8/8, л. 208--209.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt siódnego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed nami, Adamem Bartoszewiczem, Jerzym Kazimierzem Kureczem, Jozetem Kaietanom Zambrzyckim sędziami y

№ 10.

Heronimom Szemiotkem pisarzem, urzędnikami ziemskimi powiatu Orszanskiego na rokach S. Troieckich zasiadającymi comparendo personaliter patron: Jmśc. Pan Benedykt Cybulski, łowczy Oszmianski opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt trybunalski zapisu fundacionego od J. W. Jmśc. Pana Jerzego Littawora Chreptowicza, woiewody Nowogrodzkiego, Jchmśc. oycom zakonnikom cerkwi swiętych Borysa y Hleba męczennikow w roku tysiąc sześćset czterdziestym osmym, msca Febrnarij dziesiątego dnia danego, a w roku tysiąc sześćset czterdziestym dziewiątym, msca Maia dwunastego dnia w trybunale głow. W. X. L-go przyznanego in rem et partem tym że Jchmśc. zakonnikom służacy y należący sequenti pisane tenore.

Wypis z knih hołownych trybunalnych u Wilnie otprawowanych.

Leta ot Narożenia Syna Bożoho tysiecza sześćset sorok dewiatoho miesieca Maja dwanadcatoho dnia. Pered nami sudiami hołownymi na trybunał w Welikom Kniaztwie Litow. z woiewostw, ziemi y powetow tepereszny tysecza sześćset sorok dewiaty obranymi postanowiwszy sie oczesto u sudu wielmożny Jeho Miłost Pan Jerzy Littawor Chreptowicz, woiewoda Nowohrodski, pokładał y przyznał list swoy dobrowolny fundacyiny zapis wodłuh prawa sprawlenny, dany y należaczy w Bozie wielebnym otcem zakonnikom pry cerkwi swiatych muczenikow Hleba y Borysa u Nowogrodku buducznych na rzecz w niem niżej pomienienuju proseczy, aby tot list do knih hołownych trybunalnych był upisan, kotory upisujeczy u knihi slowo do słowa tak sie w sobie majet:

W imie Boga w Troycy Jedynego Amen. Ku wieczney tey rzeczy y potomnych wiekow pamięci, Ja, Jerzy Litaworski-Chreptowicz, woiewoda Nowogrodski, wszem wobec y kożdemu zosobna, komu to wiedzieć należy, tym moim funduszowym listem wiadomo czynię, iż ja pio zelo ku Panu Bogu motus, a chcąc, aby tam, gdzie ciała w Panu Bogu Jchmśc

Pana dziada y Pana oycy mego odpoczywają w Nowogrod-
ku w cerkwie murowanej S-ych Hleba y Borysa męczenników
chwała Boża za duszę onych odprawowała się tym moim
funduszowym listem zapisuję y wnoszę, aby syn mój P.
Adam Littawor-Chreptowicz, potomstwo y sukcesorowie
jego y każdy dzierżący majątność Ostrowia, w wojewod-
stwie Minskim y w powiecie Orszanskim leżącej, kupney
przez mnie u Jmśc. Pana Wankiewicza, wojskiego Minskie-
go, za trzydzieście tysięcy złotych polskich na wieczne nie-
odzowne czasy, z prowentow dorocznych tej majątności do
tej w Nowogrodku będącej cerkwi nie pochybnie w każdym
roku w niedzielę szrodoposną według nowego kalendarza do
starszego klasztoru tameyszego po złotych stu polskich da-
wali, a powinność na onych te, jako fundator wkładam, aby
w każdym roku y tygodnie w piątek y sobotę służbę Bożą
rekwialną y molebien do Nayswiętszey Panny Maryi za du-
szę Jchmśc. Pana dziada y Pana oycy mego z przypomnieniem
y mnie odprawowali. Ktorey powinności swey aby dosyć czy-
nili, dozorcą czynię syna mego Pana Jana Littawora-Chrep-
towicza y jego w potomne czasy majątności Wiszniewa
dzierżącego sukcesora. I na to ja, Jerzy Littawor-Chrepto-
wicz, wojewoda Nowogrodcki, ten mój list funduszowy spra-
wiwszy, dałem oycom zakonnikom cerkwie świętych Borysa
y Hleba męczenników, który za żywota mego iednak żadney
wagi y mocy nie ma, aż po zeysciu moim z tego swiata, to
iż dopiero syn mój Pan Adam y każdy na majątność
Ostrow sukcesor w każdy rok pod sowitą zaręką do
klasztoru cerkwie świętych Hleba Borysa męczenników terminu
wyż opisanego niepochybiąc płacie powinien po złotych
stu polskich, do ktorego po precisnieniu pieczęci rękę się
swo podpisał y użyłem Jchmśc. Panow przyjacioł, ludzi zac-
nych o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk niżej na pod-
pisiech imiony mianowanych. Pisan w Wilnie roku tysiąc
sześćset czterdziestego osmego, msca Februarij dziesiątego dnia.

№10.

U toho listu fundacyinoho pry peczatiach podpis ruki tymi słowy: Jerzy Littawor-Chreptowicz, wojewoda Nowogrocki, ten fundusz ręką swą własną podpisałem. Albrycht Stanisław Radziwiłł, kanclerz W. X. Lit. jako pieczętarz podpisuję się. Do tego funduszu proszony pieczętarz Alexander Hilary Połubienski, wojewodzie Parnawski, dzierżawca Rudobielski mpr. Do tego funduszu pieczętarz Ostapchi Littawor-Chreptowicz, podkomorzy Nowogrodski.

Kotory ze tot list do knih hołownych trybunalnych iest upisan, z kotorych y ses wypis pod pieczatiu ziemskoiu wojewodstwa Wilenskoho w Bodze wielebnym otcom czerncom monastyru Nowhrodskoho iest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu trybunalskiego zapisu fundacyinego, aryngi początkową y konkluduiącą pismom ruskim pisane maiącego, przy wycisnioney na białey mascie pieczęcy podpisy rąk tak Jasnie Wielmożnego Jmśc. Pana Marszałka trybunalskiego, jako też Jasnie Wielmożnych J. PP. sędziow y pisarża trybunału głównego W. X. L. oraz korrekta Jmśc. P. Regenta temi wyrazają się słowy: Paweł Sapięha wojewoda Witebski marszałek trybunalski. Marcian Wołowicz pisar. Jan Korsak deputat wojewodstwa Połockiego. Jan Jotkowski sędzia grocki deputat powiatu Orszanskiego. Mikołay Kondzierzawski deputat Słonimski. Stefan Alexander Kossakowski, deputat Minskigo wojewodstwa. Adam Stankiewicz, ciwun Trocki, sędzia grocki Zmuyd. y deput. xięstwa Zmuyckiego. Jan Smogorzewski, sędzia grocki y deputat powiatu Wołkowyskiego. Montygało Jan Władysław wojewodstwa Trockiego deputat mpr. Adam Raiecki chorąży Poznan., deputat powiatu Kowienskigo. Hrehory Kunicki z Wielkich Kunic podczaszy, deputat Starodubowski. Alexander z Gromadzina Gromacki, sędzia grocki Rzeczycki, deputat wojewodstwa Witebskiego. Władysław Jerzy na Chalczu Chalecki, deputat Rzeczycki. Skaryhował Rowinski.

Ktory to takowy ekstrakt trybunału główn. W. X. L. za-

pisu fundacyjnego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona J. P. Benedykta Cybulskiego, łowczego powiatu Oszmianskiego do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 11.

1648 г. февраля 10.

1768 г. іюня 16. Запись воеводича Новгородскаго Адама Георгіевича Литтавора-Хрептовича, съ обязательствомъ согласно распоряженію своего отца, ежегодно уплачивать изъ доходовъ имѣнія Острова, Оршанскаго повѣта, по сто злот. польскихъ въ пользу Борисоглѣбской каменной церкви въ Новгородкѣ, „гдѣ погребены тѣла отца и прадѣда“ его, Адама Хрептовича, и на Виленскій на Лукишкахъ доминиканскій монастырь, фундованный отцомъ его Георгіемъ Литтаворомъ-Хрептовичемъ—ежегодно по 1600 польскихъ злотыхъ.

Оршанскаго грод. суда № ⁸/₈, л. 214—215.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt siedmego, msca Junij szesnastego dnia.

Przed nami Adamem Bartoszewiczem, Jerzym Kazimierzem Kurczem, Jozeffem Kaietanem Zambrzyckim sędziami y Hieronimem Szemiotkem, pisarzem urzędnikami ziemskimi powiatu Orszanskiego na rokach S-o Troieckich zasiadającymi comparendo personaliter patron Jmśc. Pan Benedykt Cybulski, łowczy Oszmianski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt trybunalski zapisu fundacyjnego od Jasnie Wielmożnego J. Pana Adama Littawora-Chreptowicza, woiewodzica Nowogrodzkiego Jchmśc. XX. Dominikanom Lukiskim roku tysiąc sześćset czterdziestego osmego msca Februarij dziewiątego dnia danego, a tysiąc sześćset czterdziestego dziewiątego, msca Maia dwunastego dnia w trybunale głównym W. X. L. przyznanego ad rem et partem tychże Jchmśc. xięży Dominikanow służący y należący sequenti pisany tenore:

№ 11.

Wypis z knih hołownych trybunalnych w Wilnie otprawowanych.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysecza sześćset sorok dwiatoho, msca maia dwanadcatoho dnia. Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał w Welikom Kniastwie Litewsk. z woiewostw, ziemi y powietow na rok tepereszny tysecza szescset sorok dewiaty obranymi postanowiwszyse oczewisto u sudu Jeh Miłost P. Adam Littawor-Chreptowicz, woiewodzie Nowohorodski pokładał y przyznał list swoy dobrowolny, dany y należaczy Jasnie Wielmoż. Jeho miłosty Panu Juriu Littaworu Chreptowiczu, woiewodzie Nowohorodskomu, na rzecz w nim niżej pomenenuiu proseczy, aby tot list do knih hołownych trybunalnych był upisan, kotoryi upisujeczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie majet:

Adam Littawor-Chreptowicz, woiewodzie Nowogrodski wszem wobec y każdomu zosobna, komu o tym wiedziec należy, tym listem moim wiadomo czynię, iż J. W. J. P. Jerzy Littawor-Chreptowicz, woiewoda Nowogrod., Pan rodzic y dobrodzieiy moy, czyniąc między nami potomstwem rodzoną bracią y P. siostrą naszą w dobrach tak oyczystych, jako y przez Jmśc. samego kupnych do rownego działu pomiarkowanie, naznaczył nam poruwnane części y iedne iuż ustompił, a drugie po długo szczęśliwym życiu swym testamentem legował odłączywszy majątność Ostrow przez Jmci samego W. J. Pana Wankiewicza, woyskiego Minskiego za trzydziecie tysięcy złot. polskich kupną w woiewodstwie Minskim y w powiecie Orszanskim leżącą, którą pio zeło ku Panu Bogu motus, jako do rownego działu nie należącą, odłączył tak temu na wieczne czasy onerował legacyami naprzod, aby w każdy rok, w niedzielę szrodoposną według nowego kalendarza do konwentu kościoła Lukiszskiego oycem Dominikanom nowo przez Jmśc. fundowanym po tysiącu sześćset złotych polsk. dochodziło, do cerkwi SS. Hleba Borysa męczennikow w Nowogrodku murowaney, gdzie

ciała J. Pana dziada y Pana oycy Jegomości, a ^{1811.}
pradziada y dziada mego odpoczywają, aby w
kożdy rok tegoż terminu, to iest w niedzielę szrodoposną
według nowego kalendarza po złotych sta polskich według
funduszu oddawano. Ktoremi legacyami wyż pomienioną ma-
iętność Ostrow J. W. J. P. rodzic dobrodziey nasz na
wieczne potomne czasy onerowawszy dał mnie Adamowi Litt-
worowi-Chreptowiczowi woiewodicowi Nowogr. synowi swemu
tę majątności w zawiadywanie, abym ja, potomstwo moje y
każdy na wieczne czasy dzierżący, z tey majątności intratę
biorąc, tym legacyom wyżej opisanym według funduszow na
to sprawionych dosyc czynił. Co ja w siebie uwazywszy, a
widząc rzecz słuszną podiołem się tego: mam tedy y powi-
nien będą, ja sam, potomstwo moje y kto kolwiek dzierżący
tey majątności Ostrowia tym wyżej opisanym przez J. P.
rodzica dobrodzieja mego fundowanym dosyc czynię na wiecz-
ne nieodzowne czasy legacyom nie mając prawa y mocy ni-
komu tey majątności Ostrowia przedawać, zastawować y
jakim kolwiek prawem małżące, albo komu zapisować, albo
wiem kożdy kto ieno kolwiek tey majątności possessorem
będzie na wieczne nieodzowne czasy powinien tym legacyom
wyżej opisanym dosyc czynić, a jeżelibym lubo będąc dzier-
żącym tey majątności Ostrowia lubo ktoż kolwiek na tym
wyżej opisanym terminie ktorey z tych nie uczynił dosyc
legacyi, tedy każdy do ktorego kolwiek sądu, prawa y ur-
zędu wolen będzie mnie, abo kogoż kolwiek dzierżącego po-
zwac, a sąd y urząd na innych dzierżącego wolnych mająt-
nościach ma wskazać y skuteczną odprawę uczynić tey nigdy
żadnemi nie onorując przewodami. Z ktorey majątności
Ostrowia służbę woieną y wszystkie onera reipublice
słusznie uchwalone, tak ja sam, jako y każdy dzierżący ma
y powinien wypełniać. Jednakże ja, Adam Littawer-Chrepte-
wicz woiew. Nowogr. za żywota J. P. rodzica dobr. mego tych
legacyi wyżej opisanych pełnie nie powinien y żadney wagi

№11.

y mocy nie maia, aż post sera fata J. P. rodzica dobr. mego; a jeżeliby Pan Naywyszszy s woli swey przenayswiętszey wprzody na mnie, a niżeli na dobrodz. mego J. P. rodzica smierec dopuscie raczył, tedy wolno będzie Jmsc. komu in-szemu wysz pomienioną mаетność Ostrow dać w zawiadywanie, ażeby podługo szczęśliwym zyciu Jmśc. te legacye wypełniał. Na co dałem ten moy list J. W. J. P. Jerzemu Littaworowi-Chreptowiczowi, woiewodzie Nowogr. panu rodzicowi y dobr. memu, pod pieczęcią y z podpisem ręki mey, także pod pieczęciami y z podpisami rąk ludzi zacnych Jchmśc. Panow przyjacioł ustnie odemnie uproszonych, a na podpisach ręka y imiony mianowanych. Pisan w Wilnie roku Panskiego tysiąc sześćset czterdziestego osmego, msca February dziewiątego dnia.

U toho listu przy pieczęciach podpis ruki tymi słowy: Adam Littawor-Chreptowicz woiew. Nowogr. ręką swą. Albrycht Stanisław Radziwiłł, kanclerz W. X. L. do tego listu podpisuie mpr. Do tego listu proszony pieczętarz Alexander Hilary Połubinski, woiewodzie Parnawski, dzierzawca Rudobelski mpr. Do tego listu proszony pieczętarz Ostafiey Littawor-Chreptowicz, podkomorzy Nowogrodski.

Kotory tot że list do knih hołownych trybunalnych iest upisan, z kotorych y ses wypis pod pieczęciu ziemskoiu woiewodstwa Wilen. Jego miłosty Panu woiewode Nowhorodskomu iest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu trybunalmającego w sobie oryngą początkawa y konkludniąca po rusku pisaną przy wycisnioney na białey masci pieczęci podpisy rąk tak J. W. J. P. marszał. trybunalskiego, jako też J. W. J. P. pisarza y sędziow tryb. oraz correkta J. P. regenta temi wyrażają się słowy: Paweł Sapieha, woiewoda Wil. mar. Tr. Jan Korsak, deputat woiewodstwa Połockiego. Stefan Alexander Kossakowski, deputat Minsk. wojew. Mikołay Kondzierzawski, deput. Słonim. Marcyan Wołowicz, pisar. Adam Stankiewicz Ciwun Trocki, sędzia gr. Zmuycki y de-

put. xięstwa Zmuyckiego. Jan Smogorzewski, sędzia grocki y ^{№ 12.}
deput. powiatu Wołkowyskiego. Jan Jotkowski, sędzia gr. y
deput. Orszan. Montygayło Jan Władysław woiewodst. Tr. dep.
mpr. Adam Raiecki, chorąży Parnawski deput. Kowienski
Hrehory Kunicki z Wielkich Kunic podczaszy, deput. Staro-
dubowski Alexander Gromadski, sędzia grocki Rzeczycki, deput.
Witebski. Władysław Jan na Chalczu Chalecki, deputat Rzo-
czycki. Skoryhował Rowinski.

Ktory to takowy ekstrakt trybunalski za podaniem onego
przez wyż wyrażonego patrona do akt iest do xiąg ziemsk.
spraw wieczystych pow. Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 12.

1686 г. октября 12. Протестъ Леонарда Потѣя, старосты Ро-
гачевскаго съ изображеніемъ поступковъ о. Дмитрія Андреевича,
пресвитера замковой церкви въ м. Рогачевѣ во имя Рождества
Богородицы. Означенный пресвитеръ обвиняется въ различныхъ
недостойныхъ дѣяніяхъ и главнымъ образомъ въ нерадѣніи, буй-
ствѣ и нетрезвой жизни.

Рогачевскаго уѣзд. суда № 258/3, л. 636.

Żałował y solenniter protestował Jmśc. Pan Andrzej Ka-
szuba, podstarosci Rohaczewski imieniem wielmożnego Jmśc.
Pana Leonarda Pocieja, sędziogo ziemskiego woiewodstwa Brze-
skiego. starosty Rohaczewskiego na wielebneho oycy Dmitra
Andrzejowicza Umanskiego prezbitera na ten czas zamkowe-
go Rohaczewskiego o to, iż ten wielebny ociec Dmitr zo-
stawszy prezbiterem wysz pomienioney cerkwi założenia Na-
swiętszey Panny Narodzenia, za promotią osobliwo wielmoż-
nego Jmśc. Pana starosty Rohaczewskiego tamte się obligo-
wał na ten czas przed samym Jmśc. Panem starosto w każ-
de sobote odprawić służbę Bożą, a jeżeliby czasem tego nie
wypełnił, tedy w tym że tygodniu miał to kączyć zawsze y tako.

№ 12.

dał karte na siebie, że niczym nie miał tey karty naruszać. Czemu wszystkiemu dość nigdy nie chciał czynić. A Jmśc. Pan starosta przy tey iego obligatij dał kielich srebrny s patyno do tey cerkwi na chwale Boża. O co tedy Jmśc. P. podstarosci Rohaczewski tak sam przez sie iako y ich mśc. PP. przyjacioł tego wysz pomienionego prezbitera upominał, aby temu dość czynił, co sie przyobiecał. Tedy ieszcze samego słowy uszczypliwemi J. P. podstaroscego Rohaczewskiego zelum zesromocił y w niebytnosci we dworze samego będąc opiły przynioszy kielich z patyno w ganku przed swiernem na ziemie porzucił y mowił: niech tak głowy ich padają także y on się, iego niestatki y nieczulość, to iest osobliwie ze cały rok od roku karczmy pilnuie, dziwa robi, lud biie tak w miasteczku iako y po włosci. Lubo o to był zapozywauy do wielebnego Jmśc. oycy protopopy Rohaczewskiego y był sądzony o to, ale po staremu swoich nałogow nie chce się polamować, iako cerkiew Boską roznemi czasy krywdzi, swice potaiemnie obrzyza wielkie y ten воск żydom do karczmy przedaie lub się do B y c h o w a nosi y przedaie, na to iest dowody wielkie na włosci Rohaczewskiej y iest wiele protestatij w xięgach zamkowych Rohaczewskich na tego oycy Dmitra od mužow włosci Rohaczewskiej ze prawie swiecy wszystkie w cerkwi wykorzenil y już nie ktorzy ludzi uskorzając każdego czasu na niego prawie za nieczynienie na chwałę Bogą daną tey s. ofiary. A nie tylko w tey cerkwi zamkowej, gdzie z najazdu to czyni, ale y w cerkwi SS. Kozmy y Damiana Rohaczewską protopopską w tym teraznieyszym roku, msca Juni die 10, swiecy z pod oltarza cerkiewne schowane potaiemnie pobrał, ktorych było kilkadziesiąt wielkich swiec, o co wielebny ociec protopop żalował y skarżył przy xięgach zamkowych Rohaczewskich y na dowod tego z tego uczynku wziol dwor-no atestatią do należnego sądu duchownego. O co tedy aby prawnie rosprawić Jehm. P. Podstarosci Rohaczewski przed

№ 13.
sądami Jasnie Wielmożnego Jmśc. Xiędza Metropolity wszyst-
kiej Rusi, z wysz pomienionym oycem Dmitrem dał swoją
protestacją do xiąg grodzkich Rzeczyckich zapisać. Року ты-
сеча шестсотъ семъдесять шостого, мца октября дванадцато-
го дня на вrade оповедано J. Lewanowicz Wołk, namiesnik
grad. Rzeczycki.

№ 13.

1699 г. іюля 1.

1766 г. апрѣля 29. Фундушова запись Казимира Ивановича Са-
пѣги, воеводы Виленскаго, братству православной (ritus graeci) Спас-
ской церкви въ мѣстечкѣ Дубровнѣ. На содержаніе пресвитера при
означенной церкви навсегда и ненарушимо записывается четыре
уволоки земли въ деревнѣ В е р е м ѣ в ѣ, Дубровскаго графства,
съ правомъ на сей землѣ сѣять, ставить карчмы и фольварки и
всякія съ нею получать доходы, селить крестьянъ и т. д.; при
этомъ описывается особая роль выбраннаго братствомъ старосты-

Оршанскаго гр. суда кн. № 7/7, л. 740—741.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt szostego, miesiąca
Apryla dwudziestego dziewiątego dnia.

Przed aktami ziemskimi y przedemną Piotrem Antonim
Woropajem ziemskim powiatu Orszanskiego Regentem od W. J. P.
Hieronima Szemiotha, pisarza ziemsk. pow. Orszan. installowanym
comparendo personaliter Pan Jan Piłat list dobrowolny za-
pis z nadaniem włok czterech gruntu na cerkiew Spas-
ką rytus graeci we wsi W e r e m i e j o w i będących od J.
W. J. P. Kazimierza Jana Sapięhy woiewody Wilenskiego,
hetmana W. W. X. Lit. roku tysiąc sześćset dziewiądziesiąt
dziewiątego, msca Julij dnia pierwszego dany ad acta xiąg
ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał w
te słowa pisany:

Kazimierz Jan Sapięha, hrabia na Bychowie, Zaslawiu y
Dąbrownie woiewoda Wilenski, hetmann W. W. X. Litt.
wszem wobec y koźdemu zosobna, komu by o tym wiedziec
należało teraz y na potym będącego wieku, oznaymuię tym

№13.

moim listem dobrowolnym zapisem, iż ja, chcąc, aby jako najsświętsza chwała Boska pomnożała się ad perpetuam rei memoriam; tedy w miescie moim Dąbrownie do cerkwi Świętego Spasa confraternitatis ritus graeci konferowałem dla sustentamentow prezbitera przy tey że cerkwi włok cztery ze wszelkiemi przynależytosciami, morgami, sianożęciami, tak jako się w obrębie swoim znajdują we wsi Weremiejowie, w woytowstwie Sawinskim hrabstwa mego Dąbrowińskiego leżąca. Ktore to włoki jako na fundusz tey cerkwi na chwałę Boską oddane nieporuszone zostawać mają przy tey że cerkwi; nikt onych odbierać nie ma, żadnego nie wynajdując pretextu, czego sukcesorowie moi pod utratą błogosłownistwa Boskiego odbierać nie będą mogli owszem pilno przestrzegać mają, aby ten fundusz nie poruszony zostawał, ktorego participes obligantur zawsze divinam placare majestatem. Wolen tedy y mocen będzie pomieniony prezbitier przy tey cerkwi zawsze successive będący, siać, orać, na pomienionych włokach karczmy, folwarki stawić y wszelkie według upodobania wynajdować pożytki, chłopow osadzac y onych ad sua pociągać servitia, nie podlegając żadnemu czynszowi, podatkowi, składankom jak zamkowym tak też y mieyskim, excepto laudum podatkow Rzeczy Pospolitey waruję też y to, aby pomieniona confraternitas obrawszy według zwyczaju ex medio sui starostę, obiawszy tedy takowy starosta ma successive tę kollacyą nastempującym po sobie prezbitierom ze wszelkiemi przynależytosciami nulla obstante diffigultate oddać y pusić w possessyą y spokojne używanie. Na co dla lepszey wiary ten list moy dawszy przy pieczęci mey ręką się własną podpisuię. Pisan w Wilnie roku tysiąc sześćset dziewiądziesiąt dziewiątego dnia pierwszego miesiąca Julij.

U tego listu dobrowolnego zapisu przy wycisnioney na białey mascie pieczęci podpis ręki J. W. Sapięhi temi wy-

раза się słowy: Kazimierz Sapieha wojewoda Wilenski, het-^{№14.}
man W. X. L. mpr.

Ktory to takowy dobrowolny zapis za podaniem onego
przez wyż wyrażoną osobą do akt iest do xiąg ziemskich
spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyjęty y wpisany.

№ 14.

1716 г. апрѣля 17.

1719 г. января 17. Фондушова запись супруговъ Цивин-
скихъ въ пользу Мстиславской іезуитской коллегіи. Надаются два
имѣнія. Изъ нихъ одно въ воеводствѣ Мстиславскомъ подъ на-
званіемъ—Грязь съ деревнями: Грязь (иначе Чеменки)
Городокъ съ правомъ патроната уніатской церкви, при коей фун-
душа двѣ уволки и Колокаи (иначе Дроздовка) и два
плаца по Апанасковской улицѣ въ городѣ Мстиславѣ; на од-
номъ изъ этихъ плацовъ по привилегіи Сигизмунда III устроена
лавка съ продажей всякихъ ликеровъ и товаровъ. Другое фонду-
шное имѣніе въ Витебскомъ воеводствѣ, Оршанскаго повѣта, подъ
названіемъ Засѣкля (съ правомъ патроната уніатской церкви,
имѣющей двѣ уволки земли) и застѣнки: Лоськово, За-
польщина, Астаповка, Мартиновка, Нарковскій,
Франовскій, Услѣдовскій и деревня Молодые
съ застѣнкомъ Воропаевскимъ. Въ фондушѣ ставятся
опредѣленные условія относительно поминовенія жертво-
вателей и назначенія доходовъ съ фондушоваго дара. Одно изъ
последнихъ: „если бы кто-либо изъ фамиліи Цивинскихъ, герба
Варня, или кто-либо изъ нашихъ кровныхъ родственниковъ, или
какой-либо изъ шляхтичей, пожелалъ изучить свободныя науки,
то коллегія Мстиславская, фондовапная нами, имѣетъ одному изъ
нихъ преемственно предославлять квартиру самую ближайшую къ
школѣ, приличное одѣяніе и продовольствіе.... Молодежь же шля-
хетская различныхъ повѣтовъ и воеводствъ имѣетъ воспитываться
въ свѣтскихъ наукахъ въ благочестіи и страхѣ Божьемъ, а про-
стота, паче же наши крѣпостные, — чтобы были направляемы къ по-
знанію Бога.

Оршанскаго гр. суда № 6/6, л. 592—595.

Roku tysiąc siedmsetnego dziewiętnastego, msca Januarij
sedmnastego dnia.

Na rokach trzykrolskich ziemskich Orszanskich porząd-

№ 9.
kiem prawa pospolitego w Orszy sądownie cdprawowanych przed nami Władysławem Mazeyko Korzeniewskim, cześnikiem y rotmistrzem J-go K-oy M-ci powiatu Orszanskiego na mieyscu wielmożnego Jmśc. Pana Jana Wonlar-Larskiego sędziego ziemskiego Orszanskiego zasadzonym Gabryelem Ostrouchom, podsądkiem, Leonem Szemiotem pisarzem urzędnikami ziemskimi Orszanskimi stanowszy personaliter wielmożny Jmśc. Pan Stanisław Kazimierz Enoinski, woyski Mscisławski opowiadał y taktó pektore przyznał fundusz w Bogu wielebnym Jehmśc. xięży Jezouitow Societatis Jezu collegium Mscisławskiego dany, służący y należący, który ustnym swym ptzyznaniem facto pectore według konstitucij stwierdziwszy prosił nas urzędu, aby ze wszystko w nim wyrażoną rzeczą był przyięt y do xiąg inferowany, do ktorego przyznania funduszy wielmożny Jmśc Pan Jan Wonlab Larski, sędzia ziemski Orszan., a sama Jemśc. Pani Marianna Szweykowska Larska, sędzina Orszanska, jako aktorka o obciążente majątności S i e l c a, także Jmśc. Pan Michał Popławski, podstoli Krzemieniecki o przebranie symmy na S i e l c y o co zaszła w trybunale W-o X-a Litt-o y dekretatione krzywdy tak wielkie pozachodziła, także względem pretensij Jemśc. Panny Anny Prokopowiczowny tenże Jmśc. Pan Jan Wonlar-Larski, sędzia ziemski Orszanski y Jehmśc Panowie Atanazy Bochdanowicz y Dominik Grzymayło iako opiekunowie precypuae Jmśc. Pan Atanazy Bochdanowicz y sama Jeymśc. względem swey pretencij do Jmśc. Pana woyskiego mającey Jmśc. Pan Jerży Jurewicz starosta Nowodworski, Jmśc. Pan Józef Wasilewski, komornik Orszanski o pretensie swoje do Jmśc. Pana Enoinskiego, woyskiego Mscisławskiego mające przypowiadanie czynili:

Jakoż my, urząd, fundusz presentowany oglądawszy y czytanego wysłuchawszy a przypowiadanie czynione od wszystkich Jch Mośc. przyiowski kazaliśmy ony do xiąg inserować, ktore wpisując w xięgi de verbo ad verbum tenor sequitor talis:

My, — ja Stanisław Kazimierz Piotrowicz z Enoinska Eno-
inski, woyski woiewodstwa Mscisławskiego y ja, Konstancja
Barbara Uniechowska Stanisławowa Kazimierzowa Enoinska
woyska Mscisławska, małżakowie, jedna osoba za obie, a
obie za iedną, liczący rozumiejąc, czyniemy wiadomo y jaw-
no zeznawamy tym naszym listem dobrowolnym fundaszo-
wym zapisem, komu by o tym terazniejszego y potym na-
stępującego wieku ludziom wiedzieć będzie należało, iż my
doznawszy od naywyszego Pana Boga Oyca, Syna y Ducha
Świętego w Nierozdzielney Troycy Jedynego rozliczonych
łask nam mizernemu stworzeniu swemu od mładosci lat
naszych hoynie swiadczonych w szczegulney providencij-
Boskiej, za przyczyną Nayswiętszey Panny Mariey Matki
Bozkiej y świętych patronow naszych dzierzaniem oyczy-
stych y wieczystych fortun naszych jako dziedzicowie y
wiecznikowie rządzący, chcąc te wszystkie dobrodzieystwa
Jego święte pomnożenie a większey chwały Boskiej, ile gdy
tu w Białoruskich krajach wiele dusz chrzescian-
skich w herezii y grubey niewiadomosci o Bogu zostających
pokazanie się, — nową fundacją jako kolwiek nagrodzić oraz
też y za grzechy nasze, z ułomności natury ludzkiej przez
wszystek wiek życia naszego popełniony, dobremi uczynkami
Majestat Stworecy naszego przejednac na zbawienie duszne
sobie zarobić, woiewodstwu zaś Mscisławskiemu kapłanami y
nauczycielami przysłużyć się umysliwszy, — do tego zakonu o
Bogu wielebnych patrum Societatis Jezu dla poratowania dusz
chrzescianskich w winnicy Chzystusa Pana ustawicznie przez
missionarżow swoich pracujących młodz szlachecką u pobożności
bojazni Bożey y w naukach wyzwolonych przez nauczycielow
informujących, grzesznych do pokuty przez gorliwych kazno-
dzieiow przywodzących, do awczarni jednego pasterza Naywy-
szego Biskupa Rzymskiego rozdających, kościoła Bożego błędnym
owcom drogę pokazujących, proste do znajomości Boga przez
katechizmy prowadzących nayosobliwey o sobie upodobawszy a

№14.

do tego też ze nasi siostrzycowic W. X. Jan et Charissimus Caroliis Jllniczowie Societatis Jezu od Christusa Pana do tegoż zakonu Societatis Jezu swięte swoje powołanie wziowszy a nim iwacuią, z miłości ku krwi naszej większą ochotę do tego funduszu wziowszy, także od zwierzchności swiętej stolicy Rzymskiej katolickiej apostolskiej przedsięwzięciu naszemu pomysłną benedykcią otrzymawszy z naszej dobrej woli y nie z żadnego podeyscia, przymuszenia pogłowiu bron Boże ni od kogo żadnych pieniędzy nie biorąc, ani jakiego pod Rzeczą Pospolitą stanem rycerskim szlacheckim y krewnymi naszymi pod pocziwoscią sumnieniem dobrym y bojaźnią Bożą nie czyniąc, lecz wolności szlacheckiej w tym dysponowaniu dobr naszych własnych z szczegulney łaski Bożey do szafunku naszego nam danych zażywając, dwie maiętności nasze wieczyste prawu ziemskiemu podległe, jedno w woiewodstwie Mscisławskim, drugą w woiewodstwie Witebskim y w powiecie Orszanskim leżące wolne, swobodne żadnemu od nas y od antecessorow naszych długami y ciężarami nie onerowane, to iest maiętności Hraz, w woiewodstwie Mscisławskim leżąca, ze trzema zmianami sianozęciami, różnie nazywającymi się, ze wsiami nazwanymi Hraz alias Czemenki, Horodok, z cerkwią unij swiętej fundowaną na włokach dwuch y collacją oney, Kolo ka ie alias Drozdowka z stawami, młynami, sadzawkami, do tego dwa płace przeciwko sobie z budynkami-- obudwa na ulicy Apanskowskiej, w mieście Mscisławiu: jeden z onych z budynkami, kosztem Jewela żyda wystawionemi, libertowany przywilejem J. K. M. Zygmunta Trzeciego z wolnym szynkiem wszelkich liquerow y przedawaniem w nim wszelkich in genere towarow żadnym exacciam skarbowym nie podległe. Drugą maiętność naszą w woiewodstwie Witebskim y w powiecie Orszanskim, dwor Zasiekł, więc Hrazin bliżey dworu z cerkwią Unij swiętej fundowaną na włokach dwuch y colacją oney, z zascienkami nazwanymi: Los-

kiewo, Zapolszczyzna, Astapowka, Marcinowka, tak też zascianki: Narkowski, Trunowski, Witułdowski, do tey że majątności Zasiękła wieś Mołotycz z Woropaiewskim zasciankiem y z innemi, iako się o tym w testamentie ostatniey woli naszej y w inwentarzu rzetelniey od nas zmianuie y dokłada, excepto folwarku Dubowo alias Ambrosowszczyzna, nazwnego lubo się w pierwszym prawie funduszowym sine reflexione dołożyło było, ten jako cale do pomienionych dwóch majątnosci nie należący, ekscludie się y do tego funduszu naszego należeć nie ma. A wysz mianowane dwie majątności nasze a wsi ze wszystkiemi zasciankami, z dworami, z gumnami, z pszczołami y barciami, z gruntami, lasami, borami, sianożęciami wszelakiemi y z drzewem wszelkim bartnym y jałowym, stawami, rzekami, rzeczkami, sadzawkami, młynami, karczmami, arędami, poddanemi y ich dziećmi y żonami, z końmi, z bydłem rogatym y nie rogatym, zbożem zasianym y nie zasianym y wszystkim od mała do wiela sprzętem y naczyniem domowym, zgoła ze wszystkiemi przynależytosciami, jakim by kolwiek tytułem miały być specyfikowane, do tych dwóch majątnosci naszych przysłuchaiącemi tak, jako z dawnych czasow te majątności w szerokościach, granicach, medziach w sobie miały y teraz mają, żadney naymnieyszey ni na kogo części y cząstki nie wymując, nie wylączając a nie excypuiąc na wieczne, potomne y nigdy nie odzowne czasy na zakon w Bogu wielebnych patrum Societatis Jezu prowincyaе Litvaniae y na collegium od nas de nowa radice fundwane, aby w miescie J-go K-y M-ci Mscisławie było erigowane ejusdem patribus Societatis Jezu wysz pomienionym nadzieimy y ku pomnożeniu większey chwały Bożey daruiemy y w wieczystą possessyją temuż collegium Mscisławskiemu, in persona zaś w Bogu przewielebnomu Jmśc xiędzu Michałowi Andrzejowi Tamburynowi jenerałowi Societatis Jezu Wielebnemu Jmśc. xiędzu Macieiuowi Kariskiemu,

№14.

provincialowi prowincji Lituaniae Societatis Jezu; Jmśc. xiędzu Krzysztofowi Szulcowi, rektorowi collegium Orszanskiego; Jmśc. xiędzu Hieronimowi Czerskiemu, rektorowi Mscisławskiemu Soc. Jezu y wszystkim po nich successorom patribus teyże Societatis Jezu oddalając wszystkich krewnych naszych jakim by kolwiek tytułom do nas odzywających się, podaemy, postępujemy y reakter intromituemy, przy ktorey intromissyey jeneralskiemy urzędowey podaliśmy też inwentarze tych dwoch majątności naszych żadnych obligacij na wielebnych oyców Societatis Jezu na collegium od nas fundowane nie kładąc, tylko żądając tego, aby nas samych, krewnych y dusze dobrodzieyców rodziców naszych zmarłych, ofiarami świętymi y modlitwami przed Boskim Maiestatem według swego institutum wspierali; przytym, — aby ciała nas grzesznych obojga po życiu y wypłaceniu długu tey śmiertelnosci w kościele Mscisławskim tey że Societatis Jezu według obrządku kościoła świętego katolickiego Rzymskiego pogrzebione były, żadney pompy świeckiey y mniej potrzebney okrom calumne y dwunastu swiec około ciał naszych nie żywiając tylko starając się o to, aby duszy nasze jak nayprędzey mszami świętymi ratowane byli nie tylko a patribus Societatis Jezu, ale jako od różnych zakonnych kapłanów, tak też od prezbiterów Świętey Unij ile mozno usilnie affektujemy y o to też żądamy, aby na ubostwo po złotych stu dano y rozdzielono za każdego z nas obojga dusze zaraz przy pogrzebie, albo prętko potym, na co in defecta gdy by gotowych nie było pieniędzy, tedy choć sprzedawszy co z ruchomych naszych rzeczy, albo z koni, czyli z bydła, aby obmyslić te jałmużne świętę na ubogich raczyli, a jeślibysce ktory z familij Enojskich z herbu Varnia, albo krewny nasz ktory czyli jaki kolwiek mianowicie szlachcic chciał udać do nauk wyzwolonych, tedy aby ieden z nich successive od collegium Mscisławskiego, od nas fundowanego, miał stancyą iaką blizszą od szkół, odzienie uczciwe y wivende ze

tego ruciedą denegovali trzymamy po wdzięczności superiorum tegoż collegium; młodz zaś szlachecka roznych powiatow y wojewodstw w pobożności, boiazni Bożey, naukach wyzwolonych aby się cuiczyla, a prostota, naybarzিয়ে poddani nasi, aby do poznania Boga była prowadzona zalecamy, kterych to poddanych iuz intromitowanych moc daiemy aby z tych maiętnosci kiedy kolwiek wyszłych in quokbet foro gdieby kolwiek przemieszkiwali requirowało y zyskiwało pomienione collegium Mscisławskie, et voto przerweczone maiętnosci nasze daiemy, daruiemy y w realną intromiśsya patrum collegii Mscisławiensis S-s Jezu puszczamy y nową fundacją ustanowiamy na pomnożenie chwały Bożey y dość uczynienie za grzechy nasze. Nikomy przez to, iż nasze własność Bogu naszemu ofiaruiemy, krzywda dziać się nie może, przeto nikt z krewnych naszych pogołowiu obcych tego funduszu, aby nie uzkazał y ni wczym do wąpliwości nie przywodził, strasznym sądom Boskim y surowym na duszy y ciele skaraniem zaklinaiąc przy zarękach stu tysięcy tynfow nie schodząc z sądu realney summy wyplaceniem obwiązujemy; dokładając y te, iesliby się nam za żywota swego trafiło maiętność Zasiekł z dworem y ze wszytkimi przynależnościami jako się wyżej pomieniło w powiecie Orszańskim a wojewodstwie Witebskim leżącą wiecznością przedać, tedy za te summy pienięzny mamy maiętność w wojewodstwie Mscisławskim przyległo kupić, a do kościoła Mscisławskiego Societatis Jezu podług tego funduszu naszego przyłączyć; gdzie my sami we wszytkich punktach y paragrafach ten nasz wieczysty fundusz dotrzymać y ni wczym ońego naruzać pod zaplaceniem zarąk sto tysięcy tynfow także nagrodzeniem szkod, nakładow prawnych gołosłownie rzeczonych nie będziemy mogli; o którą zaręke y w czym kolwiek temu zapisowi nie dość uczynienie daiemy moc y pozwalamy nas samych do wszelkiego sądu y prawa, urzędu grodzkiego, ziemskiego y głównego trybunalu J-go K-oy M-ci zadworneho

№14.

Archiepiskopskiego a pod czas interregnum kapturowego y wszelkiego supselium wojewodstwa powiatu zapozwać y zakazać, gdzie my będąc zapozwanemi lub zakazanemi oprócz żadnych zwólk, obmow spraw, dilaciy y excepty stanąć y skuteczną a nie odwłoczną rosprawę przyiąć powinni będziemy, a y po zapłaceniu by nie poiednokrotnie żarąk, przecie ten nasz fundacyny zapis na wieczne potomne y nigdy nie odzowne czasy przy nie naruszoney ma zostawać mocy. I na to ja, Stanisław Kazimierz Piotrowicz z Enoynska Enoynski, woyski Mscisławski y ja, Konstancja Barbara Uniechowska Stanisławowa Kazimierzowa Enoynska, woyska Mscisławska, małżakowie, ten nasz wieczysty zapis de nowa radice fundusz salwa eiusdem dispositione ad melius dalismy patirbus Societatis Jezu in genere et in specie wyżej specyfikowanym przez nas w mescie Mscisławskim fundowanym s podpisem Jchm. P pieczętarzów od nas ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Zasięklu roku tysiąc siedmsetnego szesnastego, msca Apryla dnia siedmnastego. U tego funduszowego zapisu podpisy rąk Jchmśc. PP. pieczętarzów temi słowy: Stanisław Kazimierz z Enoynska Enoynski, woyski wojewodstwa Mscisławskiego Konstancja Barbara Uniechowska Enoynska woyska Mscisławska ręką swą. Ustnie oczewisto podług prawa proszony pieczętarz od Wielmożnych Jmśc. Pana Stanisława Kazimierza Enoynskiego, woyskiego wojewodstwa Mscisławskiego, y Jey Mosci Paniey Konstancij Barbary z Unichowskich Enoynskiej woyskiej Mscisławskiej, małżakow, do tego zapisu fundacyjnego danego Nayprzewielebniejszym w Bogu J. P. xięży Jezuitom zakonnikom Sacietatis Jezu rezidencyi Mscisławskiej podpisuję się Klimenty Piotr Wołłowicz, referendarz W. X. L. starosta Chwodanski mp. Ustnie proszony pieczętarz od Jchmśc. wysz pomienionych do tego zapisu fundacyjnego podpisuję się Krzysztof Kazimierz Wołłowicz, podkomorzy wojewodstwa Mscisławskiego starosta Kopciaski. Ustnie y oczewisto proszony pie-

czętarz od Jchmśc. mianowanych do tego zapisu fundacyjnego ^{№ 15.}
podpisuie się Franciszek Woyna Jesieniecki, sędzia Mscisławski.

Ktory że to list zapis fundacyjny, za przyznaniem onego do akt przez wyż mianowaną osobę, iest do xiag ziemskich spraw sądowycy przyięty y wpisany.

№ 15.

1716 г. августа 16.

1754 г. марта 6. Фондушь Жлобинской униатской церкви, которымъ на содержание священника при этой церкви назначается близъ мѣст. Ж л о б и н а полевой земли пять морговъ, удобренной 2½ морга, два огорода, одинъ плацъ подъ усадьбу причта, и лугъ между озеромъ Затоннымъ и рѣкою Днѣпромъ. Кромъ сего издавна было надано къ этой церкви озеро Крыница и отдѣльная земля. Отъ крестьянъ же на содержание причта указывается руга по полмѣркѣ-Жалобинской отъ каждой хаты. Съ каждаго отпаднаго отъ униі назначается штрафъ въ пользу двора и причта по десяти злотыхъ польскихъ.

Рѣчицк. грод. суда № 20, л. 1·6.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiąt czwartego, msca Marca szostego dnia.

Na roczkoch Marcowych powiatu Rzeszyckiego w roku wyż na dacie porządkiem prawa pospolitego w miescie J-go K-oy M-ci Rohaczewie sądzic przypadających, przed nami, Kasprem Antonim Uląkowskim, podstolim y podstaroscim, Józefem Dominikiem Faszcem, sędzią, Janem Thadeuszem Malinowskim, starostą Hołowackim, na teraznieysze roczki obranym pisarzem, urzędnikami sądowymi grodzkimi powiatu Rzeszyckiego od Jasnie oswieconego xiężęcia Jmści Albrychta Radziwiłła, starosty sądowego powiatu Rzeszyckiego ustanowionymi comparendo personaliter patron Jmśc. Pan Antoni Truszynski, komornik powiatu Rzeszyckiego, fundusz na cerkiew Żłobinską w Bogu wielebnemu Jmśc. xiędzu Jozefowi Hlybowskiemu, prezbiterowi Żłobinskiemu od wielmożnych Jchmśc. Panow Krzysztofa y Franciszki z Chaleckich Rudominow, starostow Radunskich dany, służący y należący ad acta xiag

№ 15.

grodzkich powiatu Rzeczyckiego podał prosić nas. urzędu ażeby ze wszystką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego przyjęty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski w xięgi wpisać rozkazaliśmy. Który wpisując verbum de verbo tali sequitur tenore:

W Imie Boga Oycy w Troicy Świętej Jedyne go niech będzie na cześć y chwałę na potomne czasy Bogu Przedwiecznemu, Maryi Pannie y wszystkim świętym Amen. Ja, Krzysztoff Rudomina-Dusiacki, starosta Raduński, y ja Franciszka na Chalczu Chalecka Krzysztofiowa Rudominowa, staroscina Radunska, małżakowie, a na tedy będące wieczystemi pany majątności Żłobina, w powiecie Rzeczyckim leżącego, oznajmujemy tym naszym dobrowolnym nigdy nie poruszo- nym na potomne czasy listem, zapisem fundacyinym, przy- wiedzac do wiadomości koźdemu, chcącemu wiedziec, lub sły- szać o tym, iż my rzeczeni Rudominowie starostowie Ra- duńscy, dzierżąc te majątność naszą Żłobin wiecznością a chcąc pociągnąc dusze poddanstwa naszego ku Majestatowi Boskiemu a od błędnej wiary schizmatyckiej odprowadzie, a gdy w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym szesna- stym, msca Awgusta szostego dnia podług umyslenia naszego y dołączeniem się starszych wiary uniatkiej y z poświęce- niem onych do teyże cerkwi w miescie Żłobinie będącey, na dniu wyrażonym, tedy umysliliśmy dla większego roszyr- zenia tey wiary świętej uniatkiej y dla utrzymania swie- szczennika przy tey cerkwi ko.wego czasu będącego uniac- kiego, tedy nadaliśmy takowemu swieszczennikowi przy tey cerkwi będącemu za obligą niż wyrażoną odłączywszy od tegoż miasta Żłobina grunta polnego morgow pięć, a pognoynych także morgow puł trzecia, ogrodow dwa y też plac na plebanią ieden,—to za jedno uczyni teraz z dawnym popowskim co się wyraziło Ostrow bartnych drzew zdawna nadaną łąką między jeziorom Zatonnym y Dnieprom, na których gruntach ma sobie siedzieć, używać, pożytkow

wynajdować z paszni y jeziora zdawna nadanego do cerkwi nazwanego Krynica bez żadney przeszkody od nas żyjących, a bardziey od nas byłych zawiadowców, dzierżawców tey maiętności, nazwanoy Złobina y na potym od podsądzących dzierżawców tey maiętności; po których tak rozumiejąc, że tey woli naszey wieczystey przeczyć nie będą y nie będą mogli. A każdy takowy swieszczennik przy tey cerkwi będący na potomne czasy ma oblięę odprawować za nas żyjących wyrażonych, błagając majestat Boski o odpuszczenie grzechow naszych, a po długim życiu z tego mizernego podółu obowiazujemy straszliwym sądom Boskiem, aby za duszę naszą wieczny czasy była ofiarowana służba Boża w tey że cerkwi, co piątek w każdym tygodniu, żadnego nie uchybiając, każdego przy tey cerkwi będącego infirmujemy y upraszamy. A nim ta wiara święta rozszerzy się y nie dowiarstwo każdemu człowiekowi wynidzie,—ktorzy byli schizmaticckiey wierze y miało by być jakie bluznierstwo o o tey wierze uniackiey, przez ktorego tedy za dowodem swieszczennika na takowego przed dworem Złobinskim ma być wina z tego wzięta na dwor kop dziesięć, a na cerkiew kop dziesięć; także podług dawnych zwyczajow ze włości do Złobina przysłuchający ma dochodzić z kozdey chaty switskey osieniny po puł miarki Złobinki mają wydawać żyta temuż swieszczennikowi cerkwi wyż wyrażoney; w tedy doniesszy do wiadomości chcącemu o tym wiedziec ręko ma naszymi swierdzilismy y podpisalismy. Pisan we dworze Wirni roku tysiąc siedmsetnego szesnastego, msca Augusta dziesiątego dnia. U tego funduszu przy pieczęci podpisy rąk takowe: Krzysztof Jan Dusiatski Rudomina, starosta Radunski; Franciszka Chalecka Rudominowa staroscina Raduńska.

Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt, jest do xiąg grodzkich powiatu Rzezyckiego przyięty y wpisany.

№ 16.

1718 г. іюня 28.

1719 г. января 12. Судебное рѣшеніе дѣла по жалобѣ Иосафата Кублицкаго и монаха Полоцкаго францисканскаго монастыря Ѳомы Кублицкаго на настоятельницу Кутеенскаго Оршанскаго монастыря Магдалину Коссову и монахинь сего монастыря, о закладной на им. Путятинъ или Славны въ суммѣ 8000 польск. злот.

Оршанскаго гр. суда № 6/, л. 570—571.

Roku tysiąc siedmsetnego dziewiętnastego, msca Januarij dwunastego dnia.

Na rokach trzykrołskich ziemskich Orszanskich, porządkiem Prawa Pospolitego w Orsz y sądownie odprawowanych przed nami Janem Wonlar-Larskim sędzią, Gabryelem Ostrońchem podsądkiem, Leonem Szemiotkom pisarzem, urzędnikami ziemskimi Orszanskimi, gdy s porządku rejestrowego ku sążeniu przypadła sprawa W. Jmśc. Pana Jozefata podczaszego Połockiego, w Bogu Wielebnego Jmśc. xiędza Tomasz z zakonu s-go Franciszka konwentu Połockiego Kublickich z w Bogu Wielebną Jejms. Panią Magdaleno Kosowowną, starszą monastyru Kuteięskiego Orszanskiego zakonu świętego Bazylego W-go y wszystkimi Jchmśc. PP. tegoż monastyru Kuteięskiego za remisso y dekretem urzędu naszego ziemskiego Orszanskiego, kadencyi rokov Troieckich w roku tysiąc siedmsetnym osmnastym, msca Junij dwudziestego osme go dnia za załobą w dekrete remisynym wyrażoną Jchmśc. PP. Thomasza miecznego Brasławskiego, Jozefata podczaszego Połockiego, Kublickich podsędkowiczow woiewodstwa Połockiego z Bogu Wielebną Jemśc. Paną Magdalena Kosowowną, starszą monastyru Kuteięskiego Orszanskiego zakonu S-go Bazylego W-go y wszystkimi Jchmśc. PP. tegoż monastyru za złączonemi aktoratami ab utriusque do rejestrow naszych uczynionemi, mianowicie: za załobą Jchmśc. PP. Kublickich podsędkowiczow Połockich, mieniać o to, iż co zeszła z tego

swiata wielebna Jeymsć. P. Ofrosinia Chlewinska, starsza monastyru Kuteińskiego, nabywaiąc w zastaw dobra załujących Jchmsć. wieczyste Puciacin alias Sławny nazwane w pow. Orsz. o granice z dobrami monastyru Kuteińskiego, leżące, nie większe summę pieniędzy na te dobra do rąk zesłego z tego swiata godney pamięcy Jmsć. Pana Karola Kublickiego rodzzonego aktorow przez rękę Wielebney Jems. P. Alexandry zakonniczy y szafarki tegoż monastyru dała, jako tylko cztery tysiący złotych polskich curentis moneta, a na blankietach od aktorow na prawo zastawne z podpisami rąk Jchmsć. PP. Pieczętarzow na ręce zesłego Jmsć. P. Karola Kublickiego powierzonych, a przez J. P. Karola Kublickiego zesłęły w Bogu Wielebney Jemsć. P. Chlewinskiej za wzięciem sumy czterech tysiący złotych oddanych zapisując na onych prawo zastawne, drugie cztery tysiące złotych w akcyą przypisać kazała y tak sobie na osm tysiący złotych prawozastawne, niedawszy więcey nad cztery tysiące złot. zformowała. Na którą akcyą, za postrzezeniem ze zesłego Jmsć P. Karola kublickiego rodzzonego aktorow zesła Jmsć. P. Chlewinska, starsza monastyru Kuteińskiego, list rewersalny warunkowy zapis od siebie na imie Jchmsć. PP. Thomasza y Jmsć. Pana Karola Jozefata Kublickich dała opisując się Jchmsć., iż lubo prawa zastawne na osm tysiący złotych na dobra załujących sobie zapisała, jednak przy okupnie tych dobr większey sumy nad cztery tysiące złotych curentis moneta, aktorom pożyczoney załujących Jchmsć. y successorów Jchmsć. pretendować nie miała y za odebraniem sumy czterech tysiący złotych dobra załującym, ze wszystkim tym jako aktorowie zostawili, ustąpić obowiązała się pod zaręko osm tysiący złotych polskich. Czym y successorek swoich Jchmsć. PP. starszych Kuteińskich y cały monastyr Kuteiński obowiązało, w którym wszystka rzecz szerzey y dostateczniej wyrażono była. Ktory list dobrowolny warunkowy rewersalny. zapis pod czas rabunkow Moskiewskich w roku

2026.

przeszłym 1708, msca Marca 18 dnia w maiętnosci y dworze aktorow — Kublicze nazwanym w wojewodstwie Połockim leżącym, moszkale szkatule rozbiwszy przy innych wielu sprawach na rozna dobra aktorom służących zabrały, o co jest osobliwy przez aktorow do grodu wojewodstwa Połockiego zanesiony proces. Ktore to dobra aktorow wieczyste obżałowane Jehmśc. Panny Kutieięskie w summie czterech tysięcy złotych currentis moneta zastawy trzymając względem awkciowaney summy drugich czterech tysięcy złotych niesłusznie przez Jeymśc Panne Chlewinską przypisanych za wieczyste sobie usurpując nie mało poddanych żałujących wieczystych z tych dobr aktorow Puciaciana alias Słau ny nazwanych z żonami, dziećmi, końmi, bydłem, zbożem wszelkim a wszelkim sprzętem gospodarskim powyprowadzawszy nawet y budynki chłopskie posprowadzawszy w dobrach swoich monastyrskich funduszowych prosadziwali y zonych frubtifikacij, a mat na tym mając, lecz gdy za asygnacyami J. W. Jehmśc. PP. hetmanow W. X. L. Jm. P. woyskowi Polskiego y cudzo ziemskiego zaciąga dobr obżałowanych Kuteięskich funduszowych monastyrskich z chorągwiami y regimentami zjezdźzali, tedy obżałowaną Jehmśc. PP. Kuteięskie czyniąc folge dobrom swoim funduszowym y żałującym Jehmśc. umyslnie nigdy o tym wiedzieć nie dając, którzy służyć woynę zawsze, by dobra swoje od impetycy Jehmśc. PP. woyskowych przez osobliwie Jasniewielmożnych Jehms. PP. Hetmanow Wielkich W. X. L. ordonanse przy staraniu swoim bespecznie uwolnić y ochronić y one w całości conserwować mogli, lecz czyniąc tak wielkiej szkodzie żałujących dobra Jehmśc. wieczyste ziemskie et natura ciężarom żołnierskim nie podlegające dzierżać ustawy do funduszowych dobr swoich przyłączyli one do adiwizyi y dyspartymentu Jehmśc. panom woyskowym y innemi Jehmśc. samopiąt zabierając na decyzją naszą sądową dali. A iak my, urząd, po tey sprawie Jehmśc. PP. Thomasza y Jozafata Kublickich, podsądkowiczow Połockich z w Bogu

Wielebna Jemśc. Panią Magdelena Kosowowną starszą monastyru Kuteińskiego Orszanskiego zakonu S-go Bazylego W-go y wszystkiemi Jchmśc. PP. tegoż monastyru z oczewistey obudwuch strą kontrowersij pozłączonych aktoratach, stosując się do prawa pospolitego y samey słusznosci, tudziesz prawa zastawnego od Jchmśc. PP. Kublickich, Jchmośc. Pannom Kuteińskim monastyru Orszanskiego na majątność Puciacin danego z inwentarzem y listem na przyznanie onego danych blizszą do juramentu przy prawie zastawnym Jeyśc. Panie Magdalenie Kosowownie, ihumenie monastyru Kuteińskiego Orszanskiego z Jemśc. Panną Alexandrą y innymi samopiąt na tym, iako prawdziwie osm tysięcy złotych summy zastawney na majątność Sławny alias Puciacin dali, iako prawo nie na blankiecie pisane wzięli y iako rewersału żadnego Jchmśc. PP. Kublickim na przyięcie czterech tysięcy złotych za majątność Puciacin nie dawali uznawamy y ony na przyszłej kadencij sądow naszych wykonać nakazujemy, a po wykonanym juramencie prawo zastawne iako słuszne y prawne z listem na przyznanie z inwentarzem intromisyą y wszystkiemi possessionis dokumentami przy zupełney mocy zachowujemy y utwierdzami; według ktorego spokojną possessyą majątności Sławnow alias Puciacina w prawie wyrażoną s terminem okupna utwierdzamy y approbujemy a względem wiolencyi y naiazdow przez Jchmśc. PP. Kublickich w majątności Sławnych alias Puciacinie w posesiy zastawney Jchmśc. będącey uczynionych być potrzebną inquizycyą uznawszy, na expediowanie oney W-go P-a Gabryeia Ostroucha, podsędka kolegę sądow naszych naznaczamy, którą inspacią przyszłej kadencyi odprawić obliigujemy ninieyszym wysz na dacie pisanym za przywołaniem nakazu naszego przez jenerała stron do prawa od aktorow patron Jchmśc. za mocą prawną sobie do tey sprawy daną Jmśc. Pan Silwestr Rozanowicz personaliter stawając podług dekretu sądow naszych przeszłej kadencyi

№1

od Jchmśc. PP. Kublickich, aby Jemśc. Panna starsza Kuteińska z innemi pannami s mo piąt jurament wykonała do-
praszał się. Jemśc. Panna starsza Kuteińska samopiąt z inne-
mi zakonnicami swemi juramęt wykonali takowy: Ja, Magda-
lena Kosowowna, ihumenia, my, — Paraxia Kaminska, namies-
nica, Safronia Marcinkewiczowna, Anfisa Lankowska y Jew-
frosinia Pawtarac, zakonnicy tegoż klasztoru Kuteińskiego
Orszanskiego zakonu S-go B-go W-go przysięgamy Panu Bogu
Wszehmogącemu w Troycy Świętey Jedynemu na tym, iako
prawdziwie ośm tysięcy złotych summy zastawney na ma-
iętnaść Stawry ¹⁾, alias Puciacin dali. Jako prawo nie na
blakiecie pisane wzięli y jako rewersała żadnego Jchmśc.
PP. Kublickim na przyięcie czterech tysięcy złot. za maie-
ność Puciacin nie dawali. Jako na tym wszystkim spra-
wiedliwie przysięgamy jak nam Panie Boże dopomóż; a
jesli niesprawiedliwie, ubi nas Panie Boże na dusze, na cie-
le y na wszystkim dobytkie.

Po wykonanym juramencie dekret approbatur.

Ktura sprawa, jako się cytowało iest do xiąg ziemskich
Orszanskich spraw sądowych zapisana.

№ 17.

1720 г. октября 7.

1720 г. октября 7. Передаточная запись на плаць земли
въ г. Витебскѣ, на Задунайскомъ предмѣстьи, по Великой улицѣ,
идя изъ нижняго замка отъ Задунайской форты—съ лѣвой сторо-
ны. Коморникъ Оршанскій Иосифъ Василевскій передаетъ таковой
въ пользу Витебской іезуитской коллегіи, а сверхъ сего два ему,
Василевскому, принадлежащихъ векселя.

Оршанскаго грод. суда № 6/6, л. 745.

Roku tysiąc siedmsetnego dwudziestego, msca Oktobra
siodmego dnia.

¹⁾ Въ данномъ случаѣ чтение „Stawry“ (passim „Stawny“?) является единственно возможнымъ.

Na rokach Święto-Michalskich ziemskich Orszanskich przed nami Stefanem Gutowskim na miejscu Wielmożnego Jmśc. Pana Jana Wonlar-Larskiego, sędziego ziemskiego Orszanskiego rokow Święto-Michalskich wysadzonym sędzią, Gabryełem Ostrouchem podsędkiem, Leonem Szemiotkiem pisarzem, urzędnikami ziemskimi Orszanskimi stanowszy personaliter Jmśc. Pan Jozef Wasilewski, komornik Orszanski, dobrowolny wlewkowy swoy zapis służący w Bogu Wielebnemu Jmśc. xięzu Stanisławowi Dybkowskiemu, rektorowi collegium Witebskiego wszystkim Jchmśc. xięży Jezuitom collegium Witebskiego y ze wszelką rzeczą w nim opisaną przyznał y nas urzędu prosił, aby był do xiąg ziemskich inferowany y wpisany, ktorego my, urząd, ogłondawszy y po dostatku szczytanego wysłuchawszy, kazaliśmy do xiąg ziemskich Orszanskich, inferować y wpisać, który wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Ja, Jozeph Wasilewski, komornik powiatu Orszanskiego, czynię wiadomo tym moim dobrowolnym wlewkowym zastawnym zapisem danym w Bogu Wielebnemu Jmśc. xiędzu Stanisławowi Dybkowskiemu, rektorowi collegium Witebskiego y wszystkim Jchmśc. xięży Jezuitom collegium Witebskiego, na to, iż co ja, Wasilewski, komornik Orszanski, mają prawem wlewkowym zastawnym od szlchetnego Matffieya Szabelnika y małżaki Jego, mieszczan J-go K-ey Mei miasta Witebska, plac pewny w summię trzydziestu talarach litych zastawny w pewnym ograniczeniu w Witebsku miescie J-go K-ey M-ci leżący na przedmiesciu Zadunaiskim idąc z zamku niżnego Witebskiego z forty Zadunaiskiej ulico Wielko po lewey stronie jak się sama w swym ograniczeniu ma podług dokumentow, w których granice wyraża pomieniony plac wespół ze wszystkimi dokumentami na ten plac służącemi, Jmśc. xiędza Dybkowskiemu, rektorowi collegiuma Witebskiego y wszystkim Jchmśc. xięży Jezuitom Witebskim wlewam y zapisuję y tym-

№ 17.

że Jchmsć. xięży Jezuitom Witebskim obligow dwa datami w nich wyrażonymi jeden na talarow dwudziescia z prawem zastawnym na płac, w tym że miescie J-go K-ey M-ci Witebskie łączący od wyż wyrażonego Matfieya Szabelnika dany, a drugi od Prokopa Kołupaia mieszczanina J-go K-ey M-ci tegoć miasta Witebska na talarow dziesięć dany mnie Wasilewskiemu, komornikowi powiatu Orszanskiego, wlewkiem służący wespół ze wszelkimi dokumentami prawami zastawnymi wlewkowymi, z listy na przyznanie danymi, owo zgoła ze wszelkimi na to służącymi dokumentami pomienionemu wyż Jmsć. xiędzu Dybkowskiemu, rektorowi collegio Witebskiego y wszytkim Jchmsć. xięży Jezuitom collegium Witebskiego wlewam y wiecznymi czasy a nigdy nieodzownymi zapisuję, żadney sobie a nie successorom swym salvy nie zachowuję y wszystkich tych dokumentow na ich mosciow xiąży Jezuitow collegium Witebskiego wlanych rzekam. I na tom ja, Józef Wasilewski, komornik powiatu Orszanskiego w Bogu Wielobnemu Jmsć. xiędzu Dybkowskiemu rektorowi collegium Witebskiego dał ten moy dobrowolny, wlewkowy zapis z podpisem ręki mey y Jchmsć. Panow pieczętarzow odemuję oczewisro uproszonych. Pisan w Orszy tysiąc siednsetnego dwudziestego, msca Oktobra siodmego dnia. U tego dobrowolnego wlewkowego zapisu pidpisy rąk temi słowy: Józef Wasilewski komornik powiatu Orszanskiego. Ustnie oczewisto proszony pieczętarz od Jmsć. Pana Józefa Wasilewskiego, komornika Orszanskiego do tego wlewku Jchmsć. xięży Jezuitom Witebskim danego podpisuję się Stefan Gutowski mp. Ustnie proszony pieczętarz od wysz pomienioney osoby do tego wlewku podług prawa podpisuję się Leon Szemiotek, pisarz ziemski Orszanski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wyż wyrażoney do tego wlewku podług prawa podpisuję się: Jan Zakrewski ręką swo.

Ktory że to list dobrowolny wlewkowy zapis za przy-

znaniem oczewistym przez osobe wyż wyrażoną jest do akt ^{№ 18.}
xiąg ziemskich spraw wieczystych przyięty y wpisany.

№ 18.

1750 г. февраля 28.

1762 г. января 19. Фундушъ на церковь въ м. Вышемъ Хальчѣ. Подкоморій Рѣчицкаго повѣта Антоній Халецкій въ виду того, что эта церковь, въ теченіе многихъ вѣковъ принадлежала православнымъ, а нынѣ обращена на униатскую, прибавляетъ къ древнему фундушу ругу и опредѣляетъ составъ прихода.

Рѣчицкаго грод. суда кн. № 281/26, л. 66—67.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt wtorego, msca January
dzie wietnastego dnia.

Na urzędzle J-go K-ey M-ci grodskim powiatu Rzechyc-
kiego przedemną Kaietanom Podbereskim podstaroscim sado-
wym powiatu Rzechyckiego od J. O. xieźęcia Jmśc. Albrychta
Radziwiłła sądowego powiatu Rzechyckiego stty installowa-
nym comparendo personaliter wielebny ociec Jan Niedzay
presbiter Wyszszego Chalczu fundusz sobie na też cer-
kiew służący ad acta xiąg grodskich powiatu Rzechyckiego po-
dał, którego tenor sequitur talis.

Antoni na Chalczu Chalecki, podkomorzy powiatu Rze-
chyckiego, wszem wobec y każdemu zosobna taraznieyszego
y na potym będącego wieku ludziom, komu wiedzieć o tym
będzie nalczało, oznaymuie, iż w dobrach moich Chalcz. Wy-
szy cerkiew ieszcze od antecessorow moich erygowana y
ufundowana, oraz dla prezbitera, aby przy niey mieszkając
swoy sustentament miał, nadanie y donatywe mają eo lubo
od tak wiele wiekow do d y z u n i j była należąca et per
consequens poddanstwa w tych dobrach w siekcie sysmatyckie
w błądzie odszczepienstwa od kościoła Rzymkiego trwające,
gdy za osobliwą łaską Bożą y allaboracją duchowięstwa

1498.

Rzymskiego katolickiego do jedności wiary prawdziwej Rzymskiej (Katołickiej) iednostaynie y dobrowolnie przystąpiło, w czym ja z opatrności Boskiej za panowanie moiego zostawszy od Boga ubonifikowany, iako pokornie nieskączone maiestatowi jego oddaę dzienki tak chcąc, aby ta świętobliwa akcyą incrementum miała, chwala się Boska w dobrach moich pomnożala, koło zbawienia dusz poddanstwa moiego nie ustajace było staranie po smierci w Bogu wielebnego Chrizanta Pileiewskiego, protopopę Homelskiego, w Bogu wielebnemu prezbiterowi Janowi Nieczajowi prezento na plebanią greko-uniacką tuteyszey cerkwi Chalczanskiej od siebie konferowawszy ad vite tempora tegoż w Bogu wielebnego prezbitera przy tey że cerkwi y plebanij konserwować przyrzekszy fundusz do tey że cerkwi z takowę donatywą na wieczny czasy czynią, to iest każdego roku w Bogu wielebny prezbiter Chalczanski tak terazniejszy, jako y nastempcy, od iego każdego gospodarza w Jeseni po miarce żyta wybierac od którego parafij tak samo miasteczko Chalcz jaké też za rzeką Sożem rudnio Bieziach nazwana sloboda Pobuszká, sloboda Romanow y sloboda Giernebowsza należeć powinny, takoz gruntu w trzech oznaczonych do szluki popowskiej dwie trzecie z łaką za Sożem urocziszczem Prosiennoj y z rzodbem Swiatłobokim trzymać y z onego prófitować, z jeziora zwałotnego (nazwanego Dikoloiá, ktore od prezbitera powinno być zakonczone y dwornym niewedgm powinno być ciagnone) tedy z polowu tego jeziora masię podowar ryb prezbiterowi dostawać od szlabow y pogrzehaw, takoz y od krzestu podług dawney ustawy dochod do siebie odbierać powinien bez zadney od dworu przeszkody; we ulpnych dwornych na chlebatylo y swoią potrzeba bez miarke y odwołki wolno mleć, excepto brań, z ktorych po swianna miarke dochodzić. W czym tak ja, iako y successorowie moi wszystko dotrzynać powinni będą. Pisań roka sybiac siedmset piędziesiątego, mscá Februaryi dwadziestego

osmego dnia: w Chalezu. U tego funduszu na cerkiew. W wy-
szego Chaleza, służącego podpis ręki, kollatorskiej, przy-
wycisnionej na laku czerwonym: pieczęci tymi się wyrazi: słow-
wy: Antoni na Chalezu Chalecki, podkomerzy powiatu Rzecz-
czyckiego mp. A na wierzchu: takowego funduszu kinnotacy-
y podpisy: wizitatorskie temi słowy: ten fundusz ad acta wi-
zitoria: ingrosowawszy in anno tysiąc siedmset piędziesiąt
wtorym, dnia: czternastego Januarij juxta vetus, in qua fi-
dem: podpisujemy: xiędz Hrehory z Illiczow Pieslak, dziekan
Miedzielski, paroch Biezecki, vizytator generalny, m. p. Xiędz
Theodor Badaj, dziekan Minski, paroch Miłodecki, vizytator
generalny.

Ktory to: takowy fundusz za podaniem przez wyż: wyra-
zoną osobę: ad. akta iest do xiąg grodzkich powiatu Rzecz-
kiego: przyięty y wpisany.

№ 19.

1750. г. марта 2.

1768. г. января 2. Просьба крестьянъ Савинскаго войтовства
на имя ихъ владѣлицы, жены Мстиславскаго воеводы, г-жи Самѣги,
чтобы она дозволила имъ построить униатскую церковь въ дерев-
нѣ Малое Савино и надѣлила фундушемъ. Просьба мотиви-
руется тѣмъ, что они, просители, отдѣлилась отъ Дубровенской
церкви и приняли унию.

Оршанскаго грод. суда № 8/8, л. 399—400.

Roku: tysiąc siedmset sześćdziesiąt osmego, miesiąca Ja-
nuarij wtorego dnia.

W: kancellaryi ziemskiej przedemną: Piotrem Antonim
Woropaiem ziemskim powiatu Orszanskiego aktualnym: y
przysięgłym regentem circa acta tarestriana: od W: J. Pamo:
Hieronima Szemiota, pisarza ziemskiego Orszanskiego. instal-
lowanym: comparendo personaliter w: Bogu: wielobny: J. xiędz:
Hieronim Baka, paroch: cerkwi: Sawinskiej supplicy: on wby:

№ 19.

towstwa Sawinskiego J. W. J. Pani Sapiezynie, woiewodzinie Mscisławskiej, pani swey w roku tysiąc siedmset piędziesiątym, Marca wtorego dnia z rzeczą w tey supplice wyrażoną podaną ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał sequenti pisaną tenore:

Jasnie Wielmożna Pani, a Pani nasza Miłościwa y dobrodzieyko! My, mężowie, niżej wyrażeni imionami y nazwiskami, woytowstwa Sawinskiego, idziemy z tą naszą pokorną suppliką do J. Wielmożney miłościwey Pani naszej a upadszy do stop panskich upraszając o takową łaską, abys raczyła z łaski swejey Panskiej pozwolić nam wystawić cerkiew uniacką we wsi Sawinie małym, a oraz y fundusz na one według należytości dopraszamy się łaski panskiej wydać, gdysny odłenczywszy się dobrowolnie nie o przymusie, tylko przez dor y oswiecenie Ducha przenayswiętszego od cerkwi Dombrowienskiej y do wiary iedności kościoła Rzymskiego y posłuszenstwa przystompwszy o co milonowemi supplikami supplikujemy łaski Pani naszej miłościwey będąc powinniemi za miłe penowonie y nie zamierżone lata błagać maiestat Boski, w tey cerkwi świętey, jako wierni y wieczysti poddani. Dat w Sawinie roku tysiąc siedmset piędziesiątego, marca dnia wtorego J. W. Pani a Pani naszej miłościwey dobrodzieyki podpisujemy się trzema krzyżykami. U tey snpliki podpisy rąk trzema krzyżykami dla nieumiejętnosci pisma poddanstwa Sawinskiego wyrażających się his verbis: Ja, Michałko Szayka, woyt Sawinski podpisuję się dobrowolnie z całym woytowstwem przystempuiąc do iedności swsętey trzema krzyżykami. Prokop Jakuszow. Masiey Palczonek. Do tey suppliki podpisuję się ręką własną Fiedor Palczonek. Lukyan Prokopow. Awsiey Wosipow. Zmitrok Siomin. Pauluk Romanow. Jurka Autuszkin. Macwiey Jakuszow. Auchim Antonow. Wosip Tyrynów. Iwan Paulukow. Samus Prokopow. Jakow Onufrejow. Prachor Sciepanow. Daniło Kawryhin. Lowko Baskow. Wasil Anikiejow. Dawyd

Wasiłow. Kuzma Aulasow. Daniło Jakuszow. Apanas Iwkin. Michałka Parchwienow. Jakim Andrejow. Harasim Danilin. Kasciuk Makarow. Karpieka Sciepanow. Marka Awłasow. Sioma Żukow. Zaebarya Palczonek Aniska Iwanow. Anton Andrejow. Lewon Andrejow. Kondrat Lehczyło. Prachor Jermolow. Marko Palczonek. Atroch Wosipow. Jakow Lewonow. Zmitrok Niznik. Wasil Naumow. Iwan Sciebnia. Łukian Jaskin. Pawłuk Jakuszow. Alexiey Aloszka. Maxim Jurkin. Wosip Woszkin. Lawon Romanow. Achrem Hraczyszko. Siamion Mikićcin. Wasil Bawhukow. Daniło Slibelin. Iwan Slibelin. Zmitrok Tomasz. Daniło Kałbasionek. Pietrok Wobły. Marcin Siedniow. Piotrok Michałkin. Sawka Siedniow. Iwan Kuryła. Daniło Jakuszow. Marka Tamanow. Awakum Prakopow. Tymofiey Sawiniec. Mikita Izakow. Sioma Baskoszny. Makar Nawrotniow. Siemion Slibin. Mikita Szkutow. Iwan Szawiel. Michałka Astapow. Arciem Wobły. Wasil Kałbasionek. Wasil Paronka

Ktora to takowa suplika za podaniem oney przez wyż wyrażonego w Bogu wielebnego Jegomosci xiędza Hieronima Baki, parocha cerkwi Sawinskiey, od woytowstwa Sawinskiego Jasnie Wielmożney J. Pani Sapieżynie, woiewodziney Mscisławskiey w roku tysiąc siedemset pięćdziesiątym, Marca wtorego dnia podaney do akt jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięta y wpisana.

№ 20.

1756 г. февраля 6.

1759 г. марта 9. Презента Іоанну Юдичу на должность священника при Озеранской униатской церкви, данная настоятелем Старобыховскаго монастыря регулярныхъ латеранскихъ канониковъ; адресована Полоцкому униатскому архіепископу Флоріану Гребницкому.

Рѣчицкаго грод, суда № 278/23, л. 493—494.

Roku tysiąc siedmset pięćdziesiąt dziewiątego, msca Marca dziewiątego dnia

№ 20.

Na roczkach Marcowych grodzkich powiatu Rzeczyckiego w roku de super na dacie exprimowanym in loco juditorum solito, w miescie J-o K-ey M-ci Rohaczewie porządkiem Prawa Pospolitego sądzących się przed nami, Kajetanem Podbereskim, podstaroscim Kazimierzem Wiszczyńskim, rotmistrzem na teraznieysze roczki obranym y przysięgłym na mieyscu W. J. P. Faszczu sendzią, Jozefem Leonem Dernałłowiczem, pisarzem, urzędnikami sądowymi grodzkimi powiatu Rzeczyckiego od Jasnie oswieconego xieżęcia Jmśc. Albrychta Radziwiłła, sądowego powiatu Rzeczyckiego, starosty installowanemi, comparens personaliter patron Jmśc. Pan Fłoryan Wołk-Lewonowicz, prezent na cerkiew Ozieranską od W. Jmśc. xieżdza Stanisława Remigiusza Piechnikiewicza, proboszcza Starobychowskiego kanonikow regularnych Lateranenskich Janowi Judiczowi daną y służącą ad acta xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego podał, sequenti thenore pisaną:

Jasnie Wielmożnemu w Bogu Nayprzewielebnieyszemu Jmśc. xieżdu Floryanowi Hrebnickiemu z Bożey y stolicy świętey apostolskiey łaski Kijowskiemu, Halickiemu y całej Rusi arcybiskupowi Połockiemu, Witebskiemu, Mscisławskiemu y Mohylewskiemu, biskupowi Kijowskiemu pieczarskiemu opatowi, Tronu Papieskiemu assystentowi, xiądz Stanisław Remigiusz Piechnikiewicz, proboszcz z całym conventem Starobychowskim canonikow regularnych Lateranenskich, gdy wakujie od prezens w dobrach naszych, Chomickei włości, cerkiew parochialna Ozieranska pod tytułem S-go Mikołaja w kollacyey naszej, a to po odsądzeniu W. O. Bazylego Kordziuka, dekretem konsystorza Mscisławskiego, do ktorey to cerkwi S-go Mikołaja, ażeby nie wakowała podług prawa dziedzicowi w takowych okolicznościach przyswoitego,—Jana Judicza mnie wielce zaleconego Jasnie Wielmożnego Jmśc. Pana dobrodzieia prezentować umysliłem; jakoż ninieyszym listem upraszam, żebyś W. Jmśc. Pan dobrodziei tego prezentowanego poświęcić y approbować ze-

chciał *nomine* Jana Judycza a nie innego y do pomienionej cerkwi S-go Mikołaja za aktualnego parocha ustanowić y inwestować raczył, starania dusz ludzkich administracją sakramentów świętych y rzeczy duchownych władzą y dyspozycją doczesnych dochodów zupełnie onemu polecił, jako to do pasterskiej J. W. Jmśc. Pana Dobrodziea dyspozycji należy. Na dowód czego listem ręką swoją własną podpisał. Dat w konwencie Staro-Bychowskim canon. regular. Lateranenskich anno Domini tysiąc siedemset pięćdziesiąt szóstego dnia czwartego Februarii. U tego prezentu na cerkiew Ozieranską przy pieczęci na opłatku wycisnionej podpis ręki fundatora temi słowy: Remigius Piechnikiewicz Canon. Regul. Lateren., paroch conwentu Bychowskiego manu propria. A na zatyłku takowego prezentu suscepta y konnotacya takowa: Anno Do-ni millesimo septingentesimo quinquagesimo sexto die Juni secunda Martii vetus secundum in Stronie ad acta curialia Archiepiscopalia Połoceniensie inductum. Michał Stetkiewicz, apostolicus et curie actorum notarius. Tysiąc siedemset pięćdziesiąt siódmego, dnia dwunastego Januarii secundum vetus pod czas vizity te prezente wielebnego oycza Jana Judycza do cerkwi Ozieranskiej konnotowałem Cezary Stebnowski arcybiskup Smolenski, opatt Onuffreyski manu propria.

Który to takowy prezent za podaniem przez wyż wyrażonego patrona ad acta, iest do xiąg gzdskich powiatu Rzezyckiego przyjęty y wpisany.

№ 21.

1759 г. іюля 12.

1759 г. марта 9. Возобновление древняго фундуша униатской св. Николаевской церкви, въ с. Озеранахъ. Совершителемъ является кс. Станиславъ-Ремигій Пѣхникевичъ, священникъ старобыховскаго монастыря канониковъ латеранскихъ. На содержание

№ 21.

причта отводится три уволки земли при деревнѣ Озеранхъ, нѣсколько сѣножатей, и право помола хлѣба. Между прочимъ ставится условіе: „Дьякъ же долженъ быть вполне опытный (dokonały) въ своей профессіи, ревностный и знающій уставъ (ustawicznу); онъ долженъ научать молодежь-крестьянъ зимнею или лѣтнею порою, особливо если позволить время, начаткамъ вѣры. что подлежить къ интересамъ непосредственно наблюдающаго за симъ священника, отъ коего совершенно зависитъ.

Рѣчицкаго град. суда кн. № 278/23, л. 491—493.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt dziewiątego, msca Marca dziewiątego dnia.

Na roczkach Marcowych grodzkich powiatu Rzeczyckiego w roku de super na dacie exprimowanym in loco iudicioerum solito w mieście J-go K-ey M-ci Rohaczewie porządkiem prawa pospolitego sądzących się, przed nami Kaietanom Podbereskim, podstaroscim, Kazimierzem Wiszczyńskim rotmistrzem na terazniejszy roczki obranym y przysięgłym na mieyscu W. J. Pana Faszcz sędzią, Jozefem Leonem Dernałowiczem pisarzem, urzędnikami sądowymi grodzkimi powiatu Rzeczyckiego od J. O. X. Jmści Albrychta Radziwiłła sądowego powiatu Rzeczyckiego s-tty installowanymi, comparendo personaliter J. P. Floryan Wołk-Leonowicz patron ten undusz na cerkiew Ozieranską s-tta Mikolsko fod wielmożnego w Bogu przewielebnego J. X. Stanisława Remigiusza Piechnikiewicza kanonikow Lateranenskich konwentu Starobychowskiago y cołoniei Żurowickiey proboszcza wielbnemu oycowi Janowi Judiczowi, parochowi ritus graeci Ozieranskiemu dany, służący y należący ad acta xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego podał, w te słowa pisany, ktorego tenor sequitur estque talis.

W Bogu w Troycy Świętey nierozdzielney na część y chwale xiądz Stanisław Remigiusz Piechnikiewicz kanonikow regularnych Lateranenskich konwentu Starobychowskiego y cołoniei Żurewickiey proboszcz y pasterz wszem wobec y koź-

demu z osobna komu by o tym wiedzieć należało teraz y na potym będącego wieku ludziom do wiadomości podaie, iż ductus zelo ku pomnożeniu chwały Bożey, oraz zkloniwszy się ad multas preces wielebneho oycy Jana Judicza, prezbitera cerkwi Ozierańskiej, dotąd bez funduszu rzetelnie opisanego zostaiącego, takowy in perpetuum umysliłem do cerkwi Ozieranskiej Unickiej pod tytulem S. Mikołaja uczynić fundusz, tey impendendus pro semper obligacyą, ażeby tak pomieniony ociec Judicz, jako też successores jego za prezento legitimi tych dobr actoris ustanowieni pro levamine duszom w czyscu zostającym fundatorow, collatorow, benefactorow y parafianow tak żywych, iako y umarłych w tey że cerkwi co niedziela jedną mszą, drugą za mnie terazniejszego fundatora y collatora tudziesz successorow moich wiecznemi czasy odprawowali, to się ma rozumieć, za powodzenie teraz zyjącego, a post sera fata za duszę moją y successorow moich. A ze ab antiquo do tey że cerkwi Ozieranskiej cała włość Chomicza scilicet wieś Chomicze. Podsioly, Ozierany, Kruszynowka należały y tam parafią swoją mieli, zaczym secundum antiquam praxim przy teyże sine ulla excepcione cerkwi zostawać mają et (одно слово не разобрано) prezbitera Ozieranskiego należać powinne że pro sustentatione prezbitera przy tey że cerkwi Ozieranskiej ufundowanego ab antiquo fundusz od antecessorow swoich ustanowiony, tylko nie wiem quo casu et fato tak od przeszlego aligenowanego prezbitera Ozieranskiego, jako y terazniejszy nowo poświęcony wyż wspomniony nie znayduie się, ad prezens wypisany fundusz więc, ażeby tak terazniejszy xiedz paroch, jako też y successorowie jego nie byli quasi adcefali przy swey cerkwi pronunc et perpetuis temporibus, jako dziecie ad presens tamteyszey włości y cerkwie pomienioney imieniem całego konwentu, jak było zdawna. Na com ludziew wiadomych starych z włości teyże, to iest Sciepana Mackiewica, drugiego Zaiąca, trzeciego Wasila Hołon-

№ 21.

czyną, przy obecności terazniejszego księdza prezbitera Symona Morozkowskiego mego administratora tejże własności i generała wysadził. Ludzie z wyszczególnieni zeznali i zrewidowali ten niniejszy fundusz, ułożony pod juramentem tychże ludzi jako był, za co na nie i najmniej antiquitus nadanego nec posterius przydanego nie ruinując, lecz coby in suo robore vigore et pertinentijs te cerkiew perpetuis temporibus zostawała niniejszym funduszem moim pro gloria Diwina i na sustent oycy Jana Judicza i sukcesorow jego za moją prezento lub sukcesorow moich in posterum installowanych tym funduszem do cerkwi Ozierranskiej przyłączam gruntu własności Chomickiej we wsi Ozierranach włók trzy bez żadnych zmian jak zwyczaj pomienieni ludzie zeznali, oraz sianożęsi do tych należące: pierwsza sianożęć w uroczyszczu nazywająca się Dowhaja Pleska ob miedze z jednej strony Andrzeja Dowhila, z drugiej strony puszczo; druga sianożęć w uroczyszczy nazywająca się Korczycy ob miedze, z jednej strony Wasila Hołonczyzna, z drugiej strony puszcza; trzecia sianożęć w uroczyszczu nazywającym się Panięczyn Dąb od miedzy z jednej strony Sciepana Hołonczyzna, a z drugiej strony las; czwarta sianożęć w uroczyszczu nazywającym się Korcz od miedzy Sciepana Mackowicza; a na błocie dwie sianożęci, na których ciosy opisane; przy tym uroczyszcze nazywające się Prudziszcz; sosna jedna u kurhanu sosna druga ob miedze Macweia Mackowicza, drugie uroczyszcze u Struhoch sosna jedna z pszołami Dawid Diwhaliszyn; te uroczyszcze Hodonysło w Prudku puste; także zboże każdy z swoich siedzibności po czwierci żyta lub innego zboża dać powinien. (Przy tym wolne mlecie pozwala się krom zbytnej importacji, ile w niedostateczności młynów). Dziak zaś żeby był doskonały w swojej profesji, pilny i ustawiczny, młodzież poddanych zimową lub letnią porą, osobliwie kiedy czas pozwoli, nauczał rudymenta fidei co się

należy do xiędza parocha, jako immediante spectans interesa y od niego dependuiący w jurizdykeyi znpelney, ktory to fundusz we wszystkich artykułach y punktach zwyż specyfikowanych terminach aprobuie et inviolabiliter perpetuis temporibus confirmue. Dat in convento vetero Bychoviensi canon. regular Lateranensium anno Domini millessimo septentessimo quinquagesimo sexto, die decimo secunda mensis Julii, U tego funduszu przy pieczęci na opłatku wycisnioney podpis ręki fundatora his exprimitur verbis Remigius Piech-nikiewicz kanonicus regularis Lateranensis prepositus conventus Bychoviensis mpr. A na zatyłku takowego funduszu konnotacya takowa: tysiąc siedymset piędziesiąt siedmego, dnia dwunastego Januaryi secundum vetus, podczas vizity ten fundusz cerkwi Ozieranskiey connotowałem Cezary Stebnowski, arcybiskup Smolenski Opat Onufreyski mpr.

Ktory to takowy fundusz za podaniem przez wyż wyrażonego patrona ad akta, jest do xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego przyięty y wpisany.

№ 22.

1763 г. сентября 30.

1763 г. декабря 13. Разрѣшеніе митрополита Фелиціана-Филиппа Володковича на освященіе Лучинской церкви, вновь сооруженной въ Мозаловской слободѣ Іосифомъ Львовичемъ Дерналовичемъ. 8 декабря 1763 г. эта церковь была освящена.

Рѣчицкаго гр. суда № 281/26, л. 810.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt trzeciego, msca Decembra trzynastego dnia.

Na urządzie J-go K-ey M-ci grodzkim powiatu Rzeczyckieg) przedemną Kaietanom Podbereskim, podstaroscim sądowym powiatu Rzeczyckiego W. O. J. O. xięcia Jmci Albrychta Radziwiłła sądowego powiatu Rzeczyckiego, starosta, installo-

№ 22.

wanym comparendo personoliter Jmśc. Pan Antoni Narkiewicz, dyspozytor Mazałowski, indult na poświęcenie cerkwi Mazałowskiej od J. W. J. X. Metropolity całej Rusi wydany do akt xiąg grodzkich powiatu Rzeczyckiego podał, w te słowa pisany:

Felicianus Filippus Wołodkowicz Dei et apostolicae sedis gratia archiepiskopus Metropolitanus Kijoviensis, Halicensis et totius Rusiae prototronius, Episkopus Władimirensis et Brestensis, archimandryta Kijowo-Peczerensis, ad modum reverendo dekanu Rohaczewiensi nobis in Christo Dilecto salutem in Domino. Noverit ad modum reverenda dilectio vestra quo modo magnificus Jozephus Leo Dernałkowicz dapifer et notarius terrestris Districtus Rzeczyczensis consulendo Christi fidelium suorum subditorum commoditati et animarum salutis potissimum ex ratione non semper facilis additus ad ecclesiam parochialem Luczynensem aliam ecclesiam eidem affiliatam et unitam seu potius oratorium publicum pro sua in Deum pietate religionis zelo ac devotionis fervore in bonis suis hereditarijs villu s ł o b o d k a M o z a ł o w s k a nuncupata de novo erexerit illamque seu illud sat convenienter ornaverit nobisque supplicari fecerit quatenus pro celebratione in illa seu illo certis temporibus misse sacrificijs alijsque divinis officijs per parochum Luczynensem sive de illius consensu alium idoneum presbiterum per agendis benedictionum ipsius auctoritate nostra ordinaria providere dignaremus nos vero nos sine viginti cordis nostri solutii hoc pium et laudabile opus flagransque Christianie pietatis et charitatis studium recipientes ante omnia eandem ecclesiam seu oratorium publicum villu s ł o b o d a M o z o ł o w s k a dicta exlesia parochiali Luczynensi animus incorporamus et in visceramus plenoque regimini parochi loci illius commitimus; postea vero ad benedictionem ipsius devenire volentes ad modum reverenda dilationi vestrae tenore presentium commitendum esse duximus requirentes ab ea quatenus

ad locum loci condescendet ibidemque visae omnimodo consumatione fabiae ejusdem ecclesia et ab intra adoratione tum facto senitionis locus ecclesiasticus subiactat interdico aut aliquod ecclesia parochialis exinde oriatur praejudicium ecclesiam predictam seu oratorium adhibitis ad id solitis et conscietis ceremonijs dummodo unio sacro chrismate non intercedat auctoritate nostra ordinaria benedicat ac in benedicta divina officia celebrari permittit, ac si fuerit aliqua eidem disassignat tempora ejusdem Divini officij peragendi statuatur illamque ordinationem cum presenti unionis et commissionis nostra instrumento penes parochum relinquat. In quorum fidem dan w Lodimie dnia dwudziestego Septembra roku tysiac siedmset szesćdziesiąt trzeciego.

U tego indulta podpis jasnie wielmożnego Metropolity przy pieczęci wycisnioney tymi słowy: Felician Filipius Wołodkowicz, Archiepiskopus Metropolita całej Rusi. Michał Stepczanski cancellarius. A connotatia Jmśc. xiędza dziekana Rohaczewskiego tymi słowy: Roku tysiac siedmset szesćdziesiąt trzeciego, miesiąca decembra osmego dnia, Za rozkazem Jasnie Wielmożnego Pana y Archipasterza Miłosciwego, za wydanym tym indultem, przy assistencii Jchmśc. xięży Bazylianow Rohaczewskich y Kazimierzowskich, tudzież Jchmśc. xięży Janie Okuliczu prezbiterom Luczynskim y Mazalowskim, Janem Hlybowskiem prezbiterom Zlobinskim, Hrehorym Bibokiem prezbiterom Deniskowskim, Wincentym Byczkowskim prezbiterom Pobołowskim, Kazimierzem Łapieką prezbiterom Rudniewskim, pisarzem dekanatu Rohaczewskiego, do majetności Mazalowa zjachawszy, cerkiew ze wszystką należytością poświęcił. In fidem takowego cerkwi wyswiecenia ręką naszą własną podpisuję. Pisan w Mazołowiu ut supra. Xiędz Bazyli Hlybow prezbiter Solonski, dziekan Rohaczewski mp.

Ktory to takowy indult za podaniem przez wyż wy osobę ad acta iest do xiąg grodzkich przyięty y wpi

№ 28.

1766 г. марта 26. Копія фондуша на р.-католическій костель въ мѣстечкѣ Лук о м л ѣ. Отдается земля крестьяне и угодыя, прежде принадлежавшіе Пятницкой церкви въ томъ же мѣстечкѣ, какъ она предъ симъ издавна имѣла и теперъ имѣеть. Означенный фондушъ надають 17 сентября 1605 г. подкоморій Оршанскій Фридрихъ Лукомскій и Романъ Валтасаровичъ Лукомскій, владѣвшіе совмѣстно гор. Лукомлемъ.

Оршанскаго грод. суда № 7/7, л. 713—714.

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiąt szóstego, mca Marca dwudziestego szóstego dnia.

Przed aktami ziemskimi y przedemną Piotrem Antonim Woropaiem ziemskim powiatu Orszanskiego regentem od W. J. Pana Hieronima Szemiotha, pisarza ziemskiego Orszan. installowanym comparendo personaliter J. P. Antoni Boratynski ekstrakt po rusku pisany funduszu na kościół w mieście Lukomlu będący służącego, roku tysiąc sześćsetnym siedymdziesiąt wtorym, msca decembra dnia dwudziestego osmiego ex archivo diecesano Episcopatus Vilnensis wydany ad akta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał, sequenti tenore pisany:

Anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo die vigesima octava mensis Decembris ad requisitionem et postulatam magnifici ac generosi Domini Samuelis Lukomski kollataris legitimi ecclesiae parochialis in Lukomle, districtus Orszanensis fundatie et dotatie fundationes originales jura et munimenta praedictae ecclesiae Lukomlensis archivo diecesano episcopatus Vilnensis deposite et reperiande per me ad Albertum Cazimirum Beynart, cancam Wilnen. et cancellarium tunc diecesis Episkopatus Vlnensis S. R. M. Secretarium Ruthenico idiomate antiquo in philuris papyraceis scripta sub scriptioibus fundatorum et sigillo authenticis munita per extractu presentia

de verbo ad verbum cum ipsis originalibus fideliter concordata et collationata extradita sunt, horum autem literarum foundationis is est qui sequitur tenor:

Ja Frydrych Lukomski, podkomory Orszanski, starosta Kryczewski y Oluczycki, a ja Roman Baltazarowicz Lukomski na Sczydutie czynim jawno y wyznawaiem sami na siebie sim naszym dobrowolnym wyznanyim wieczystym listom wsim wobec y kożdemu z osobna, komu by to wiedziat należało ninieysznym y na potym buduczym ludiam, iż szto ktoraju cerkow w mestie naszym spolnym Lukomskom u powiecie Orszanskim leżaczom założenie Piatnicy Swiatoie od prodka naszoho do czasu khrunt y poddanymi była nadanaja, a iż tiepier po zoystiu z seho swietia popa toie cerkwi Piatnickoje, tohdy taja cerkow w szafunok nasz przyszła y dostała się. My, tedy, nie prywłaszczaiuczy toie cerkwi, poddanych, khruntow do nieje należących ku własnomu pożytkowi swojemu ale tuju cerkiew wyszey mianowanuju z ludmi, khrunt y do nieje należącymi, jako przed tym zdawna miała y tiepier maiet, niczoho na siebie tych khruntow y ich pożytkow na zonn, diety, bratiu, bliskich powinowatych swoich nie zostawujuczy, ani wymuiczy ale wsie ohułam daiem, daruiem y sim listom naszym zapisuiem y na czest y na chwałę Panu Bogu Wszechmohuczemu w Troycy Swietoy Jedynomu, Nayswietszey Panny Mary Matce Bożoy y wsim Swietym Bożym na kostiel Rymski, Katolicki Lukomski wiecznemi y nie porusznemi czasy y wzo ot seho czasu y daty niżej w siem liste naszym pomienienye my sami, zony, dety, bratia, bliskiie y powinowatye naszym u tui cerkiew y we wsi pożytki ustupować się nie maiem y mocy miat nie budem wiecznymi czasy; a chtoby z bliskich naszych w tui cerkow y khrunt y ustupować się chociel, tohdy my sami, a po nas potomki naszym, — tyie khrunt y oczystiati maiem y powinni budiem. I na toż dali iesmo sies nasz list dobrowolny opis pod na-

№ 23.

szymi pieczatmi y s podpisy ruk naszych, a na twerdost seho listu naszoho prosili iesmo o pryloženie pieczatek y o podpisy ruk Jch Milosty Panow y braty naszoie Jch, Milosty kniazia Juria Sierhieiewicza, kniazia Pawła Bohdanowicza Lukomskiego, a Jeho Milosty Pana Iwana Kołontaja, szto Jch Milosty za oczewistoiu y ustnuu prozboiu naszoiu do seho listu naszoho pieczat pryložyt y ruki podpisat raczyli. Pisan u Lukomlu leta ot narozenia Syna Bożoho, tysieczna szescot piatoho, miesieca Sentebra siemnaca toho dnia Frydrych Lukomski, podkomorzy Orszanski, starosta Karaczewski y Ołuczycki ręką swą. Lukomski Roman na Sczydutie mp. Ustnie proszony pieczatarz Paweł Lukomski na Bohdanowie ręką swą własną. Iwan Kołontaj ręką własną pieczatarz ustnie proszony.

Roku tysieczna szescot piatoho, miesieca Oktobra szostoho dnia pered sudom ziemskim Połockim był pokazywan y do knih dany Alexander Juszkiewicz pisarz. U tego extractu pry wycisnionej na białej mascie pieczęci podpis reki Jmśc. xiedza Beynarta protunc kancellariusza tymi słowy: ex archivo diecesano Episkopatus Vilmensis extract ad Albertus Kazimirus Beynart canonicus et cancellarius tunc Diecesie Episkopatus Vilmensis

Ktory to takowy extract za podaniem onego przez wyż wyrazoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyiety y wpisany.

№ 24.

1773 г. марта 9.

1773 г. апрѣля 27. Фундушь Лѣснянской Іоанно-Крестительской церкви, Оршанскаго повѣта. Будовничій Оршанскій Левъ Шеметь, построивъ для своихъ крѣпостныхъ крестьянъ, униатовъ по дврь, приходскую церковь, — отводить на содержание при ней священника полторы влоки и на дьяка полъ влоки. Кроме сего особое право предоставлено на постройку винокуреннаго завода

на пользование лѣсомъ, рыбную ловлю, помоль хлѣба. Самъ владѣлецъ обязывается починать церковь на свой счетъ. Затѣмъ дается описаніе причтовыхъ построекъ, церкви съ ея инвентаремъ, и ограниченія огородовъ.

№24.

Orshauckaго град. суда № 11/11, л. 121—122.

Rokn tysiąc siedmsett siedmdziesiąt trzeciego, miesiąca
Apryla dwudziestego siódmego dnia.

W kancelaryi ziemskiej Jey Imperatorskiej Mosci powiatu Orszanskiego comparendo personaliter W. J. Pan Leon Szemioth, budowniczy powiatu Orszanskiego, sanus mente et corpore, existens dobrowolny wieczysty list fundacyiny de novo radice uczyniony in rem et partem przyszley cerkwi parochialney ritus greco uniti w dobrach wieczystych Lesno nazwanych w powiecie Orszanskim, w dekanacie Toloczynskim, leżących służący y należący przyznał y takowe przyznanie podpisaniem się w protokule ad normam konstytucyi novelle legis stwierdził. Którego to funduszu thenor sequitur estque talis.

W Imie Oycy, Syna y Ducha Świętego, na wieczne czasy niech się stanie. Ja, Leon Szemioth, budowniczy powiatu Orszanskiego, czynię wiadomo tym moim dobrowolnym wieczystym y nigdy ni od kogo nie poruszonym listem fundacyinym de novo radice uczynionym y napisanym et in rem et partem przyszley cerkwi parochialney ritus greco uniti w dobrach swoich wieczystych Lesno nazwanych w powiecie Orszanskim, a dekanacie Toloczynskim, leżących kosztem moim pod tytułem S-go Jana Chrzciciela erigowanej tudzież in emolumentum w Bogu wielebnych J. K-zy parochow praefati ritus greco uniti przy teyże cerkwi S-go Jana Chrzciciela parochialney succedenter odemnię y następcow moich prezentować się mających, a od J. WW. Arcybiskupow Połockich prawnie y kanonicznie jnstallacyą umocnionych danym y służącym na to, iż ja, wyż wyrażony budowniczy

№24.

p-tu Orszanskiego zważywszy, jako poddani moi Liesnianscy w kilku wioskach, a mianowicie Lesnie, Odlewnikach y Kalinowie mieszkający, nie mając w bliskosci własnego parocha, w uczenszczeniu do służby Bożej y w używaniu według obrządku swojego świętych sakramentow nie mało trudności mają, -- umysliłem ku rozmnożeniu chwały P. Boga, oraz ku duchownemu pożytkowi tych że poddanych moich wyż mianowanych wieczystych de nowo fundowaney cerkwi Lesnianskiej pod duchowną pieczołowitość podać y wruczyć umysliłem y tym pismem moim funduszowym poddaję y wruczam. A gdy na takowy fundusz od J. W. J. X-za Jasona Junoszy Smogorzewskiego, Arcybiskupa Połockiego, Witebskiego, Mscisławskiego, Orszanskiego y Mohylowskiego, Biskupa zupełne y wyraźne otrzymałem pozwolenie, przetoż na przystoyny obchod parochow tam zostawć mających daie, darnie, postanowiam y wiecznie zapisuię w tresc następującą: na parocha pułtory włoki gruntu, na dziaka zas puł włoczę, na wieczne a nie odzowne czasy naznaczam, nadaję y zapisuię; a oraz te pułtory włoki gruntu xiędza parocha y puł włocze dziaka z łakami wchodnemi od gruntow dwornych y od wiosek ograniczywszy, kopcami osypawszy y granice onych opisawsze do aktualney possessyj przyszłego parocha, odemnie prezentowanego, ustąpić y pod cerkiewną jurisdycją oraz pod pasterską władzę J. W. J. X-za Arcybiskupa Połockiego terazniejszego y następcow Jegomości podać y inkorporować deklaruję y powinien będą. Wolen y mocen będzie tak przyszły paroch, jako y następcy jego browar na swoim gruncie funduszowym na własną swoją potrzebę postawić, z tym warunkiem, ażeby parochowie Lesnianscy żadnych szynkow w plebanij nie mieli, y garcami poddanym Lesnianskim nie przedawali, ogułem zas na stronę przedać wolno. Nadto odemnie prezentowany y successorowie jego wolne z puszczy Lesnianskiej drzewa wywiezienie tak na reparacyą plebanij, jako też y na opał

każdego bez żadney od dworu przeszkody mają mieć czasu; tudzież wolne na rzece od młynu idącey, okrom stawu, zabijania jazow y łowienie ryb, jakim chcąc sposobem, interea mliwo w dwornym młynie byłe by pod swoim imieniem, endze zboże do mlecia nie przyimowali, każdego czasu wolno będzie. Na ostatek ja, wyżej wyrażony budowniczy, repara-cyą nadmienioney cerkwi Lesnianskiej moim własnym kosztem mam y powinien będę czynić. Reparacya zaś pleba-nij w przyszłe czasy do parocha y parochian należeć będzie.

Który to takowy moy dobrowolny wieczysto fundacyiny de nova radice zapis względem opisanych w nim gruntow, sia-nożęci na potomne czasy uczyniony, ani przez mię same-go, ani przez następcow moich wzruszony, odmieniony być nie powinien. Aby zaś J. W. pasterzowi ninieyszemu hic et nunc wiadomo było, w tymże terazniejszym funduszu wyrazam, iż wybudowana plebania tym sposobem: izba biała z komorą, na przeciw piekarnia z spieżarnią, pomiędzy ktoremi zabu-dowaniami sieni zamczyste, swiren, staynia y chlew. Pleba-nija wkoło ogrodzona parkanem. Cerkiew zaś w tym zostaje porządku: nowa brusowana, gontami pobita, z iedną ko-pułą, z iednym krzyżem większym, częścią pozłacanym, częścią zielono malowanym, y dwoma małemi na przeciw kopuły y za kopułą stojącemi, z chorkiem przed facyatą dla wieży (?) grania uczynionym; na przeciw drzwi cer-kiewnych dzwonica nowa brusowana okragła z kopułą iedną y krzyżem, w ktorey dwa dzwony zawieszono, jeden mniey-szy, drugi większy; od dzwonicy niedaleko szpital stoi. W cerkwi pięć okien wielkich w proporcyą jey, z chorem y zakrystyą, oraz z ambonką; w ktorey cerkwi trzy ołtarze pok obtyka malowane gładkie. W wielkim ołtarzu obraz Pana naszego Jezusa Chrystusa w ramach snicierską robotą zrobionych y fangaltem wyzłoconych, za zasłonkami mate-rylanemi, atlasowemi z konpaną srebrną przed nim; na lichtarzach drzewnianych niebiesko malowanych sześć swiec

№ 24.

stoją y zasuwają się ten obraz obrazem S-go Jana Chrześciciela. Na oltarzu cyborium snickerskiej roboty, w niej puszka cyny angielskiej szalką nową atlasową ozdobioną y na oltarzu na lichtarzach drewnianych niebiesko malowanych sześć świec stoją; przed venerabilem para małych; towalnie na oltarzu rąbkowe z koronkami; gradusy wszystkie liczne trzy malowane ciemnoczerwone przy oltarzach. Wchodząc do cerkwi poboczny oltarz, jeden po lewej stronie Najświętszej Panny za fieranką bogatą; drugi S-go Antoniego, przed którym po trzy pary świec stoją na lichtarzach. W cerkwi dzwonek trzy, turybulan jeden, kociołek miedziany we środku pobielany ieden na wodę święconą. W zakrystyi humoratów dwa, alby trzy, jedna rąbkowa z kompaną; druga szwabską, trzecia tkacka z korunkami w dole; ornatów cztery, jeden bogaty, sztofowy, biały z kwiatkami złotymi, galonem obłożony; drugi kitayczany niebieski; trzeci komłotowy w paski; czwarty załobny harusowy; — kielichów dwa, jeden srebrny z patyną srebrną, drugi angielskiej cyny, cynowy z patyną cynową. Mszalów dwa, jeden wielki supraslski, drugi mały teyże edycyi Oktoichnowy ieden. Trafoloy ieden. Jermaloynik drukowany ieden. Psalterz ieden. Czasownik ieden; trebnik ieden. Krzyż wielki, snickerskiej roboty, na nim przybity rozpięty Pan Jezus, wyrznięty ieden. Na oltarzach krucyfiksów trzy; chorągwie dwie; noszące obraz ieden; portalelow na oltarzach trzy; mozdzerzykow do strzelania pod czas festu trzy. I na to ten funduszowy wieczysty czyniąc zapis przy uproszonych pieczętarzach ręką własną podpisałem y zwykłą pieczęcią utwierdziłem. Pisan w Struniu dnia dziewiątego Marca podług nowego kalendarza tysiąc siedymset siedymdziesiąt trzeciego roku.

U tego wieczysto fundacyjnego listu zapisu przy swycisnioney na czerwonym laku pieczęci podpis ręki tak samego aktora, jako też WW. J. PP. pieczętarzow; a na drugiej stronie opisanie ogrodow y gruntu funduszowego z ograda

niczeniem, takż z podpisem aktora y pieczętarzow tychże samych tymi wyrażaią się słowy: Leon Szemioth, budowni- czy pow. Orszanskiego. Ustnie y oczwisto proszony pieczętarz od W. J. P. Leona Szemiotha, budowniczego powiatu Orszan- skiego do tego funduszu na plebanią uniacką przy cerkwi w mąiętności Lesney w pow. Orszan. leżącej z nadaniem gruntu pułtory włoki na prezbitera, a pułwłoki na dziaka uczynionego podług prawa podpisuję się: Hieronim Szemioth pisarz ziemski pow. Orszan. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wyż wyrażoney do tego funduszu pod- lug prawa podpisuję się Jerży Stankiewicz s-ta Swirydowski

Opisanie ogrodow y gruntu funduszowego do cerkwi y plebanij uniackiej w mąiętności Leśney w pow. Orszan leżącej, nowoerygowanej przez mnie Leona Szemiotha, budow- niczego pow. Orszan. wydzielonego y na potomne czasy w possessyą prezbiterom Lesnianskim aktualnym postąpionego w ten sposob wyrażone. Roku terazniejszego tysiąc siedym- set siedymdziesiąt trzeciego, msca Apryla dwudziestego wto- rego dnia. Naprzod przy zabudowaniu plebanij Lesnianskiej ogrody z sianożęciami do rzeczki Hnitko nazywającej się koncem, a bokiem do scieny, od gumna dwornego Lesnianskie- go idące; z miany dwie gruntu od gruntow Wołkonosow- skich y Nowoselskich wsi bokiem leżące, koncami do gruntow Kruhlanskich wpierające, drugim bokiem od gruntow dworu Lesnianskiego sytuowane. Trzecia zmiana za rzeczką. Hnitką przy granicy takż Wołkonosowskiej oraz Skla- powskiej bokiem, a koncem do granicy wsi Labrowczyna wpirająca, drugim zaś bokiem takż od gruntu y sianożęci dworu Lesnianskiego leżąca. Takowe ogrody, grunta z siano- żęciami, na wyrażonych miejscach sytuowane, włok pułtory zupełnie w sobie zawierające w potomne czasy funduszowe do cerkwi y plebanij Lesnianskiej należeć maią. Takż wygon prezbiterom Lesnianskim raz na zawsze bez żadney prepedy- cyi pozwala się. Osobliwie dla dziaka, sługi cerkiewnego,

№24.

pułwłoki grunta po Prokopie Nowiku wakujące, we wsi Lesney leżące, wyznaczam y do gruntow cerkiewnych wyżej wyrażonych przyłączam, za funduszowe inkorporują; na którym pułwłoczcu służyć cerkiewny pisma ruskie umięjętny mieszkać ma y wszelkie należyte posługi do cerkwi prezbiteram Lesnianskim pełnić powinien. Na dowod y do trzymanie takowego ograniczenia ręką się własną podpisuję. Dat w Lesnych, jako wyżej Leon Szemioth, budowniczy pow. Orszanskiego. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od W. J. Pana Leona Szemiotha, budowniczego pow. Orszanskiego do tego opisania granicznego gruntu y sianożęci funduszowych podług prawa podpisuję się Hieronim Szemioth pisarz ziemski pow. Orszanskiego. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wyżej wyrażoney do tego opisania granicznego gruntu y sianożęci funduszowych podług prawa podpisuję się Jerzy Stankiewicz s-ta Swiridowski.

Ktory to takowy wieczysto fundacyiny list zapis za przyznaniem onego przez wyżej wyrażoną osobę, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych pow. Orszanskiego przyjęty y wpisany.

№ 25.

1775 г. сентября 18.

1775 г. ноября 15. Фондушъ Ревчанской Петро-Павловской церкви Оршанскаго повѣта.

Будовничій Оршанскій Бонифацій Богдановичъ и его супруга Анна, въ виду того, что приходская Друцкая церковь осталась на польской сторонѣ, даютъ фондушъ на Ревчанскую церковь, бывшую до сихъ поръ приписной. На содержание священника и причта дается три смѣны земли. огородъ и лугъ, кромѣ того обусловливается право построения винокуреннаго завода, пользование лѣсомъ, рыбная ловля и помоль хлѣба. Фондаторы обязываются починять церковь.

Оршанскаго суда кн. № 12, л. 359—360.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, mscia Nowembra piętnastego dnia według kalendarza Rzymskiego.

Na rokach ziemskich prowincyi Orszan. w kancellaryi sądzących się przed nami Antonim Hlebickim Józefowiczem prezydentem, Jdzym Kazimierzem Kurczem, Hieronimem Szemiothem, sędziami ziemskimi prowincyi Orszanskiey zasiadającymi comparendo personaliter W. J. P. Banifacy Dworzecki Bohdanowicz, budowniczy powiatu Orszanskiego, sanus mente et corpore, existens fundusz de nova radice ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą przyznał y takowe przyznanie podpisanem się do protokołu przyznań ad normam novellae legis konstytucyi stwierdził. Ktorego tenor sequitur talis:

My, Bonifacy y Anna z Burdziłowskich Bohdanowiczowie budowniczyowie Orszanskie, małżonkowie, czyniemy wiadomym naszym dobrowolnym wieczystym y nigdy nie poruszonym de novo radice funduszowym uczynionym y napisanym listem in rem ac partem przyszłej cerkwi ritus graeco uniti w dobrach naszych wieczystych Krzywa nazwanych w wiosce Reucze w prowinc. Orszan. w Tołoczynskim leżących dekanacie, kosztem naszym własnym pod tytułem świętych apostołów Piotra y Pawła errygowaney, przed tym affilliiowaney do cerkwi parafialney w polskiej stronie pozostałej, Druk zwanej, którą kordonem od cerkwi parochialney odlączoną za wiedzą y wyrażną wolą J. W. J. P. xiędza Arcybiskupa Połockiego na potomne czasy za aktualną parochialną uznając in emolumentum J. XX-ty parochow ritus graeco uniti przy tejże cerkwi ss. apostołów Piotra y Pawła parochialney naszymi y następstwa naszego prezentami, a pasterstwa Połockiego instalacją prawnie umocnionych danym y służącym na to, iż my wyż wyrażeni Bohdanowiczowie małżonkowie, budowniczyowie powiatu Orszanskiego, zważywszy, jako poddani nasi Reuczanscy y W. J. Pana Jozeffa Bohdanowicza kracycastryiesznego naszego brata Chalepianscy ze

№ 25.

wsi S y n c z u k o w, tudziesz W. J. Pana Mizgiera podstolica Orszanskiego K a z i e b r o d z e y po wsiach swych mieszkają-
cy, łatwego do przeciętej kordonem cerkwi przystępu ani w
bliskosci po tey stronie nie mając parocha, do uczęszczania do służ-
by Bożej y do używania świętych sakramentow sposobności
nie mieli, co im dotąd z wielką działo się przykrością ku
rozmnożeniu więc chwały Pana Boga, oraz ku duchowney
rzeczonych poddanych naszych wygodzie, cerkiew R e u c z a n -
ską ufundować umyslilismy, a gdy na takowy fundusz od
J. W. J. xiędza Junoszy Smogorzewskiego, Arcybiskupa Po-
łockiego, Witebskiego, Mscisławskiego, Orszanskiego y Mohi-
lowskiego Biskupa, kawalera orderu S-go Stanisława zupełne
y wyraźne otrzymalismy pozwolenie, przetoż ten fundusz nasz
niniejszym pismem naszym w potomne wieki czyniąc na
przystoyny obchod parochow, mających tam zostawać, dajemy,
darujemy, postanowiamy, ustępujemy wiecznie y nienaruszenie
zapisujemy w następujących wyrazach, to iest: na parocha
grunta dłużyny w każdą zmianą sążni pięćset trzydzieście
sześć y szyrżyny pięćdziesiąt cztery po włok dwie, krom
sianożęci y ogrodow siedzibnych z budowlą plebanską, w
każdą zmianą równość wynoszącą. Przy tym odrod dla po-
sługacza cerkiewnego, do zasiewow tylko warzywnych y do
zabudowania na tymże ogrodzie mieszkalnego,-- wzdłuż sążni
piętnastie, a wszerz jak włoka wynosi przy cerkwi leżąca,
nazywająca się P o s c i e n n a, obok kowala gruntu siedzibnego
na nim mieszkającego przez nas fundatorow postawić się
mającego; pasznych zaś gruntow cseść posługacz cerkiewny
dla swych zasiewow od parochowskich włok y sianożęci
według woli parocha ma mieć w każdej zmianie sobie
udzieloną. A kantor xiędza parocha y jego successorow sta-
raniem do usług cerkiewnych być konserwowany y sustentowa-
ny powinien. Co na wieczne y nieodzowne czasy naznaczamy,
nadaiemy y zapisujemy. Oraz te grunta z łakami ograni-
czywszy, kopcami osypawszy y granice onych opisawszy do

aktualney dzierzawy przyszłego parocha od nas prezentowanego ustąpić y pod cerkiewną jurysdykcyą, oraz pod pasterską władzę J. W. Jmśc. xiędza Arcybiskupa Połockiego teraznieyszego y następcow Jego wruczyc, poddać obowięzujemy się y powinni będziemy. Wolen tedy y mocen będzie tak przyszły paroch, jako y następcy jego browar na swoim gruncie funduszowym, na własną swoją potrzebą postawić, z tym jednak warunkiem, ażeby ani ninieyszy paroch, ani jego następcy kwartami y garcami szynkować przedawać nie wazyli się. Na hurt zaś, alias ogułem przedawać paroch, wolen z następcami swemi, parochami Reuczanskimi. Nad to od nas prezentowany fundowany xiędz paroch y successorowie jego wolni z puszczy Reuczanskiey drzewa wywozić na reperacyą y opał plebanij, każdego czasu bez żadney od dworu przeszkody, tudziesz na Krzywey rzece, wedle funduszowych gruntow wolne jazow od brzegu do brzegu z obu stron rzeki zabijanie, jako y poddani nasi zabijac zwykli, z wolnym na teyże rzece wspomnionemu xiędzu jakim kolwiek sposobem ryb łowieniem; przy tym plebanskie mliwo własne nie pod żadnym pretextem od postronnych sprowadzone ludzi w młynie dwornym do melcia bez żadney płaty y miarki brania zawsze wolne. Na ostatek reperacyą nadmienioney cerkwi Reuczanskiey naszym własnym kosztem my y successorowie nasi czynić powinni będziemy, reperacya zaś plebanij w przyszłe czasy do parocha y jego starannosci nie chibnie należec będzie. Za co my, fundatorowie, tak po teraznieyszym parochu Reuczynskim jako y successorach iego w potomne czasy mieć chcemy, aby coroczne mszy świętych szesnascie rekwalnych za duszy Bazylego y Stefana, rodzicow naszych, tudziesz innych wszystkich od nas zbawionych potrzebujących pomocy w mękach zostających czyscowych odprawowane były, takowym sposobem: w czwierć roku trzy czytane, a czwarta spiewana z panachidami. Dni zaś świętych łacinskich paroch z następcami swemi nigdzie

№ 25.

nie oddając się w własnej funduszowej celi, a co ruskie święta y niedzielne według rytuału za parochian y kollatorow żywych odprawować powinniemi będzie. Co aby na wieczne y nigdy nie odzowne czasy moc, wagą y wależnością przy zwykłych pieczęciach y uproszonych WW. J. PP. pieczętarzach podpisom rąk własnych stwierdzamy. Pisan w majątności naszej Krzywa, dnia osmnaściego miesiąca Wrzesnia, tysiącznego siedmsetnego siedmdziesiąt piątego r. k.

U tego funduszu wieczystego przy wycisnionych na czerwonym tału dwóch pieczęciach podpisy rąk tak samych wielmożnych aktorow, jako też WW. J. PP. pieczętarzow temi wyrażają się słowy: Bonifacy Dwerzecki Bohdanowicz, budowniczy powiatu Orszańskiego. Anna Bohdanowiczowna. Ustnie oczewisto proszony pieczętarz od W. J. Panow Bonifacego Dwodźeckiego y Anny z Burdziłowskich Bohdanowiczow, budowniczyow Orszanskich małżonkow do tego wieczystego funduszowego listu zapisu na rzecz w nim wyrażoną danego podpisuję się—Antoni Hlebicki Jozeffowicz sędzia, prezydent sądow ziemskich y woyt powiatu Orszańskiego, dworzanin skarbowy W-go X-wo L-go. Prawnie proszony pieczętarz od osob wyż wyrażonych do tego wieczystego funduszowego zapisu podpisuję się Jdzy Kazimierz Kurcz, sędzia ziemski prowincyi Orszanskiej. Prawnie proszony pieczętarz od osob wyż wyrażonych do tego funduszu na rzecz w nim wyrażoną danego podpisuję się Piotr Antoni Woropay, regent y sekretarz ziemski prowincyi Orszanskiej.

Który to takowy funduszowy list wieczysty zapis za przyznaniem onego przez wyż wyrażoną osobę iest do ksiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyi Orszanskiej przyjęty y wpisany.

№ 26.

1775 г. октября 25.

1775 г. ноября 15. Обходъ границъ земли, вновь отведенной на Ревчанскую Петро-Павловскую церковь, Оршанскаго повѣта.

Оршанскаго суда, книга № 12/12, л. 358.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, msca Nowembra piętnastego dnia, według kalendarza Rzymskiego.

Na rokach ziemskich w kancellaryi sądzących się prowincyi Orszańskiej Jey Imperatorskiej Mści przed nami Antoniem Hlebiekim Jozeffowiczem, prezydentem; Idzym Kaziemierzem Kurezem, Hieronimem Szemiothem, sędziami ziemskimi prowincyi Orszańskiej zasiadającymi *compensando personarum* W. J. P. Bonifacy Dworzezki Bohdanowicz, budowniczy Orszański, *sans mente et corpore, existens obodnicę ze wszelką w nię inferowaną rzeczą, przyznał y takowe przyznanie podpisaniem się do protokału przyznan ad normam konstytucyi novellae legis stwierdził, ktorey tenor sequens talis:*

Obodnica gruntow nowo fundowanej cerkwi Renczańskiej przezemnie Hipolita Zaborowskiego Siebieskiego y na dziekanią Połocką obranego dziekana, plebana Dziernowickiego, od J. W. J. xiędza Arcybiskupa Połockiego, zesłanego na ten czas kommissarza, dnia dwudziestego piątego msca Pazdziernika według starego kalendarza tysiącznego siedmsetnego siedmdziesiąt piątego roku sporządzona:

Nayprzed ogród siedziębny z zabudowaniem szerżyny jak jedna włoka, dłużyni od drożki zagumienney do ulicy przez wieś idącey. Naprzeciwko tego przez ulicą stanowiąc takię szerokosci, aż do rzeki Krzywa nazwaney, drugi ogród

N26.

przeciw pustowney włoki przez dwa pułwłoczne chłopskie ogrody w zamian za siedzibny naprzeciw funduszowey włoki ogrod chłopom postąpiony tey że szyrzyni jako y dłużyni pierwszy siedzibny plebanski ogrod y na przeciw onego takż przez ulicę sianożęci aż do Krzywey rzeki.

Na przeciw siedzibnych ogrodow w pierwszą zmianą wlok dwie pomiędzy siedzibnych Reuczanskich, zaczowszy od poprzeczney zagumienney drożki, wzdłuż zmian drożka przelożona, z jedney a z drugiey strony miedza, zawierając między sobo szyrzyni gruntu sążni piędziesiąt cztery prosto idące, dłużyni gruntu sążni pięćset trzydziście sześć, aż do kopców w koncu zmiany po rogach zaśypanych, z których przy jednym w lewey stronie w sosnie nad kopcem stojącey rubież zarabany, w drugiey zmienie, zaczowszy od rzeki Krzywey sianożęci sążni piędziesiąt cztery, jako y grunt od miedzy do miedzy szerokosci rownie w każdym miejscu prosto idącey teyże samey y w pierwszey zmianie dłużynie, aż do dwóch kopców po rogach wysypanych y rubieżem w sosnie nad kopcem stojącey w lewey stronie naznaczonych, w trzeciey imienie, zaczowszy od miedzy zasciankowej Czernieszczyzna zwaney wszere rownie jako y w pierwszych zmianach wzdłuż w każdym miejscu jednostayną mając szerokość prosto zawierając w sobie dłużyni także pięćset trzydziście sześć do dwóch kopców po rogach wszere teyże samey odległości sążni piędziesiąt cztery jako y z początku w lewey stronie nad kopcem w dwóch sosnach rubieże narabane, tę wszystkie wlok sześć między gruntow pasznych wioski Reucza mieszkańców; przy tym przy cerkwi samey na włosci Poscienna zwaney ogrod dla posługacza cerkiewnego wzdłuż sążni piętnastie, a szerokość jak wloka wynosi.

Razem z zabudowaniem przy siedzibney wloce kowala za cerkwią mieszkającego wyż wzmiankowane grunta pilnie

wierniey doskonale rubieżami, kopcami oznaczywszy y osypawszy. w czasy potomne zwierzchnosci Arcybiskupstwa Polockiego, tudzież parochowi Reuczanskiemu y następcem jego z zupełną wiadomością w bezpieczną dzierżawą, mocą prawa fundatorskiego sporządzoną obodnicę, z wycisnieniem zwykłych pieczęci podawszy, dla większey wiary y wiadomości rękoma własnemi stwiedzamy y podpisujemy się. Dan miesiąca y roku jako wyżej. U tey obodnicy przy wycisnionych na czerwonym laku dwóch pieczęciach podpisy rąk tak samych aktorow, jako też pieczętarzow temi słowy: Bonifacy Dworzecki Bohdanowicz, budowniczy powiatu Orszanskiego. Anna Bohdanowiczowa. Ustnie oczewisto proszony pieczętarz od WW. J. PP. Bonifacego Dworzeckiego y Anny z Burdziłowskich Bohdanowiczow, budowniczych Oszanskich, do tey obodnicy gruntow nowo fundowaney cerkwi Reuczanskiey in rem et partem teyże cerkwi daney podpisuję się Antoni Hlebicki Jozefowicz, sędzia prezydent sądow ziemsk. y woyt powiatu Orszanskiego dworzanin skarbowy W. X. L-go. prawnie proszony pieczętarz do tego dokumentu podpisuję się Jdzy Kazimierz Kurcz, sędzia ziemski prowincyi Orszans. Prawnne proszony pieczętarz od osob wyż. wyrażonych do tey obodnicy podpisuję się Piotr Antoni Woropay rem-t (?) y sektetarz ziemsk. provin. Orszanskiey.

Ktora to takowa obodnica za przyznaniem oney przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg ziemskich prowincyi Orszansk. przyjęta y wpisana.

№ 27.

1775 г. октября 25.

1775 г. ноября 15. Вводъ причта Ревчанской церкви, Оршанскаго повѣта, во владѣніе вновь надѣленнымъ на содержание его фундушомъ.

Оршанскаго суда книга № 12/12, л. 356.

№ 27.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, msca Nowembra piętnastego dnia według kalendarza Rzymskiego.

Na rokach ziemskich w kancelaryi sądzących się Jey Imperatorskiej Mosci prowincyi Orszanskiej przed nami Antonim Hlebickim Józefowiczem, prezydentem Jdzym Kazimierzem Kurczem y Hieronimem Szemiothem, sędziami ziemskimi prowincyi Orszanskiej zasiadającymi, stanowszy osobiscie patron Jegomość Pan Szymon Ramsza, skarbnik Witebski, opowiadał, prezentował y ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyi Orszan intromissyą ze wszelką w nięy inferowaną rzeczą, podał, w te słowa pisaną:

Ja, wozny, Jey Imperatorskiej Mśc. prowincyi Orszanskiej zeznawam tym moim relacyinym czynioney intromissyi kwitem, iż w roku terazniejszym tysięcznym siedmsetnym siedmdziesiąt piątym, msca Padziernika dwudziestego piątego dnia, według starego kalendarza, byłem użyty y wezwany od WW. J. Panstwa Bonifacego y Anny z Burdziłowskich Bohdanowiczów, budowniczych powiatu Orszanskiego, małżonkow do wsi Reucza w maiętnosci Krzywa nazwaney, w powiecie Orszan. leżącey, dla podania y intromitowania w posesyą wieczystą włok szesciu, to iest: w każdą zmianę po włok dwie, w tey że maiętnosci Krzywa zwaney w dobrach Jch mość wieczystych vigore prawa wieczysto funduszowego od wyż wspomnionych WW. J. PP. Bonifacego y Anny z Burdziłowskich Bohdanowiczow, budow. pow. Orszan., małżonkow, sub data roku terazniejszego tysięcznego siedmsetnego siedmdziesiąt piątego, msca Wrzesnia osmnastego dnia Jaśnie W. J. xiędzu Arcybiskupowi Połockiemu okazanego y w kancelaryi ziem. Orszan. przyznanego. Jakoż ja, wozny, Jey Imperatorskiej Msci in haerendo funkcyi moiey oraz rekwiżycyi WW. J. PP. budowniczych, przybywszy na dniu supra wyrażonym do wsi Reucza w maiętności Krzywa nazwaney, w powiecie Orszanskim leżącey, wyż rzeczony włok sześć

z sianozęciami, ogrodami, lasami y zaroslami według wyżej wspomnionego funduszowego prawa, nemine contradicente et repugnante, w possessyę aktualną wieczystą arcybiskupstwa Połockiego zesłanemu w Bogu przewieliebmemu J. xiędzu Hippolitowi Zaborowskiemu Siebiezskiemu y na dziękanią Połocką obranemu dziekanowi kommissarzu podałem, intromitowałem y o takowey possessyi okolicznym sąsiadom oznaymiałem. Na dowod czego ten moy kwit intromissionis parti actoreae, wydając podpisem ręki mey własney stwiedzam. Datum ut supra. U tey intromissyi podpis woznego takowy: Bazyli Starzec, wozny Jey Imperatorskiey Mści prow. Orszanskiey.

Ktora to takowa intromissya za podaniem oney przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyi Orszanskiey przyięta y wpisana

№ 28.

1775 г. сентября 18.

1715 г. ноября 15. Запись Іосифа Дворжецкаго-Богдановича въ пользу причта Ревчанской церкви, Оршанскаго повѣта, съ предоставленіемъ права бесплатнаго помола хлѣба на мельницѣ, принадлежащей помянутому Іосифу Б. совместно съ коллято-ромъ сей церкви Бонифаціемъ Богдановичемъ.

Оршанскаго суда книга № 12/13, л. 357.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, msca Nowembra piętnastego dnia, według kalendarza Rzymskiego.

Na rokach ziemskich w kancellaryi sądzących się Jey Imperatorskiey Mści prowincyi Orszanskiey, przed nami Antonim Hlebiekim Józofowiczem prezydentem, Idzym Kazimierzem Kurczem y Hieronimem Szemiothem, sędziami ziemskimi prowincyi Orszanskiey zasiadającymi, comparando personaliter patron J. P. Szymon Ramsza, stolnik Witebski, assekuracyiny skrypt ze wszelką w nim inferowaną rzeczą

№28.

ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyi Orszanskiej podał w te słowa pisany:

Ja infra scriptus czynię wiadomo y jawno wyznawam wszem wobec y kożdemu, komu by o tym teraznieyszego y na potym będącego wieku ludziom wiedzieć będzie należało, tym moim assekuracyinym, a nigdy ode mnie y sukcesorow moich nie poruszonym skryptem de nowo nadanego od brata moiego funduszu do cerkwi Reucze nazwaney pod tytom świętych apostołow Piotra y Pawła danym na to, iż będącemu przy tey cerkwi parochowi w zobopolnym młynie z bratem moim a kollatorem rzeczoney cerkwi W. J. P. Bonifacym Bohdanowiczem, budowniczym Orszanskim na przypadającym mnie roku mliwą bez miarki y potomne czasy pozwałam y nadaię y wioskę moią Sięczuki nazwaną do tey parafiy Rzeuckiey ze wszelką podług dawnieyszych zwyczajow wolnością przyłączam, obowiązując w tym, aby będący paroch przy odprawowaniu mszey ss. w pomienioney cerkwi y in mementie mnie y sukcesorow moich w potomne czasy nie zaniedbywał. I na tem dał ten moy dobrowolny assekuracyiny skrypt z podpisem ręki y przy wycisnieniu pieczęci własney y z podpisem rąk WW. J. PP. pieczętarzow ustnie y oczewisto ode mnie uproszonych. Dat w Chalapiance roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego msca Septembra osmnastego dnia. U tego assekuracyinego skryptu przy wycisnionej na czerwonym laku pieczęci podpisy rąk tak aktora, jako też pieczętarzów temi wyrażaia się słowy: Jozef Bohdanowicz Dworzecki, krayczyc powiatu Orszanskiego (L. S.). Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od W. J. P. Jozefa Bohdanowicza, krayczego pow. Orsz. do tego dobrowolnego assekuracyinego skryptu na rzecz w nim wyrażoną podług prawa podpisuję się— Franciszek Szybieko, skarbn. pow. Orsz. Ustnie oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby do tego skryptu danego prawnie podpisuję się Wincenty Szemioth, strażn. pow. Orszan.

Ktory to takowy skrypt za podaniem onego przez wyż^{№ 29.} wyrażonego patrona do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyi Orszanskiey przyięty y wpisany.

№ 29.

1778 г. октября 5. Дарственная запись Смоленскаго униатскаго архіепископа Іосифа Лепковскаго, по которой всю сдѣланную имъ серебряную посуду и вещи отдаетъ брату своему Михаилу Лепковскому.

Оршанскаго земск. суда № 14/14, л. 3.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Oktobra piątego dnia, według Rzymskiego kalendarza.

Przed nami Franciszkem z Olszyna Buczynskim ciwunem, Kazimierzem Szkulteckim y Bernardom Lepkowskim, assessorami ziemskimi, powiatu Orszanskiego, urzędnikami z woli Najjasnieyszey Monarchini Katerżyny Alexiejowny, Pani Naymiłosciwszey, w sędzie niższym zasiadającymi comparendo personaliter Wielmożny Jmśc. Pan Michał Lepkowski, stolnik ziemi Wiskiey, rotmistrz powiatu Orszansk. wyznawające piśmo Jasnie Wielmożnego Jmśc. xiędza Lepkowskiego, Arcybiskupa Smolenskiego, Opata Onufreyskiego, ze wszelką w niey inferowaną rzeczą in rem et partem suam służące y należące ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał, w te słowa pisane:

Z Bożey łaski Jozeff Lepkowski, arcybiskup Smolenski, Opat Onufreyski, czynię wiadomo tym moim wyznawającym piśmem, iż co ja, sporządziwszy srybra stołowe, takowe srybro publicznie przed moimi domownikami wielmożnemu Jmśc. Panu Michałowi Lepkowskiemu, rotmistrzowi powiatu Orszanskiego y dzieciom jego darowałem, rezerwując sobie usum do życia, jakowe gołosłowne darowanie, a żeby przez ludzi

№30.

szukających bez pracy y nabycia własnego substancyi naganiane nie było prezentibus te moje darowiznę stwierdzam y registr tego srybra przyłączam, dając mu samemu y dzieciom jego moc jako swoje własne do swojej possessyi odebrać y onego, cum succesoriibus wiecznie używać. Dokładam y to y solennie waruję, iż co my w życiu z bratem moim mając rozne interessa ieden u drugiego braliśmy, pozyczaliśmy summ pieniędzy, deponowaliśmy w szchowanie y rozne miewaliśmy porachunki między sobą. O takowe nasze porachunki żaden z successorow moich apomnieć się moey mieć nie ma, a to choćby się jakowe zostały sumownych lokacyi re-inanenta te in usum brata moiego y successorow jego cedere maia, ponieważ vigore obietnic moich Bogu y xiędzy Bazylilianom Orszanskim wszystko dopełniłem w sumach lokowanych na dobrach y folwarku funduszowym, chciwie zaś szukającym sukcesyi tym moim pismem przecinam drogę, bez zycia moiego prace y zebranie Bogu oddawszy, z tegoż przykazania y o bliźnich nie zopominam. A żeby jakowey nie podlegali z okazji głów niespokoynych kłotni, te moje wyznanie na pismie uczynione ręką własną podpisuję. Pisan w Michałowiczach. U tego scriptu wyznawającego podpis ręki Jasnie wielmożnego aktora temi wyraża się słowy Jozeff Lepkowski, arcybiskup Smolenski, Opat Onufreyski.

Ktory to takowy skrypt dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszańskiego przyięty y wpisany

№ 30.

1778 г. марта 8.

1778 г. октября 5. Опись столовой, чайной и проч. посуды 'изъ серебра,' принадлежашей Смоленскому униатскому архіепископа Іосифа Дитковскому.

Оршанск. вѣнок. суда № 14/1, л. ..

Roku tysiąc siedymset siedmdziesiąt osmego, msea okto-
bra piątego dnia, według Rzymskiego kalendarza.

Przed nami Franciszkiem z Olszyna Buczynskim ciwu-
nem, Kazimierzem Szkulteckim y Bernardem Lepkowskim
assesorami ziemskimi powiatu Orszanskiemu urzędnikami z woli
Nayjasniejszey Monarchini Katerżyny Alexiejowny, Pani Nay-
miłosciwszey w sądzie niższym ziemskim zasiadającemi, compa-
rendo personaliter W. Jmśc. Pan Michał Lepkowski, stolnik
ziemi Wiskiey rotmistrz powiatu Orszanskiego registr ze wszel-
ką w nim inferowaną rzeczą od J. W. Jmśc. xiędza Jozeffa
Lepkowskiego, arcybiskupa Smolenskigo, opata Onufreyskiego
sobie dany ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu
Orszanskigo podał, w te słowa pisany:

Registr srybra stołowego, przezemnie niżej na podpisaniu
wyrażonego spządzzonego z własnego nabycia pracą y sta-
rannoscia, W. J. Panu Michałowi Lepkowskiemu y sukcesso-
rom jego darowanego y należącego, w roku terazniejszym
tysiąc siedymset siedymdziesiąt osmym dnia osmego Marca
sporządzony.

Wazy przedługowate wielkie dwie.

Wazy okrągłe mniejsze dwie.

Blatów pod wazy większe z uszami dwie

Blatow do pieczystego bez uszu cztery.

Połmiskow iedney formy dwadziescia cztery.

Salatyrek fugowanych iedney formy cztery.

Lichtarżow stołowych wielkich sześć.

Lichtarżow na stolik małych składanych dwa.

Szozypcow wielkich dwoie.

Małe trzecie iedne.

Taca do pedawania roznych rzeczy iedna.

Nożow stołowych Anspurskich par dwanascie.

Lyżek iedney formy letkich par dwanascie.

Cukierniczka na cukier iedna.

№31.

Puszka na herbatę jedna.

Solniczki wyzłocane na nożkach małe dwie.

U tego rejestru wyraz podpisu Jasnie W. aktora his verbis takowy: Regestr ręką mą własną podpisuję Józef Lepkowski, arcybiskup Smolenski; Opat Onufreyski mpr.

Który to takowy regestr za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

31.

1778 г. сентября 3.

1778 г. сентября 7. Донесение вознаго о ввoдѣ Михаила и сына его Ивана Михайловича во владѣние деревнями Адрианово и Пугачево, принадлежавшихъ по закладной Оршанскимъ базилианамъ.

Оршанскаго земск. суда № 14/14, л. 1.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Septembra siódmego dnia według Rzymskiego kalendarza.

Na urządzie Jey Imperatorskiey Mosci ziemskim powiatu Orszańskiego, w sądzie niższym comparendo personaliter wozny, infra scriptus, kwit swoy relacyiny czynioney intromissyi officioze zeznał, w te słowa pisany:

Ja, wozny, powiatu Orszanskiego niżej na podpisaniu ręki mey wyrzony, czynię wiadomo y zeznawam tym moim relacyinym czynioney intromissyi kwitem, iż w roku terazniejszym tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmym, msca Septembra trzeciego dnia byłem użyty y wezwany od wielmożnych Jchmśc. Panow Michała Lepkowskiego, stolnika ziemi Wiskiej, rotmistrza powiatu Orszanskiego y syna jego Jana, in tuitu zapisu wieczysto wlewkowego zrzeczonego osobliwego prawa zastawnego, post fata świętey pamięci Jasnie Wielmożnego Jcgomśc. xiędza Lepkowskiego, Arcybiskupa

Smoleńskiego y Siewierskiego, Opata Onufreyskiego, zakonu S-go Bazylego Wielkiego, Orderu S. Stanisława kawalera, fundatora Orszanskiego klasztoru Jch mościow xięży Bazylianow do wsiow Adryanowa y Puhaczewa, w powiecie Orszanskim leżących, od majątności Wysokiego przez wielmożnych Jch Mościow Panow Kukiewiczow, koniuszych Orszanskich małżonkow odłączonych y w summie czterech tysięcy talarow bitych, świętey pamięci fundatorowi Orszanskiego klasztoru Jchmościow xięży Bazylianow onerowanych, jakoż ja, wozny, zadość czyniąc prawu pospolitemu y rekwiżycyj pomienionych Jch mościow na dniu wspomnionym do wsiow Adryanowa y Puhaczewa in asistentia nobilitatis przybywszy y w zapis wlewkowy de datu et actu w nim exprimowane, sanus mente et corpore weyrzawszy, supra wyrażone wsie Adryanow y Puhaczew ze wszystkimi poddanemi w nich, utriusque sexus mieszkającemi, sine ulla prepeditione, w possessyą zastawną wielmożnym Jch mość. Panom Michałowi oycu y Janowi synowi Lepkowskim podałem ac iudiciale iutromitowałem, oraz posłuszeństwo tymże Adryanowskim y Puhaczewskim chłopom dla tych że wielmożnych Jchmość. Panow Lepkowskich wypowiedziałem y o takowey Jch mość. spokojney possessyi okolicznym sąsiadom nemine contradicente ogłosiłem, oznaymiłem. Na dowod tego ten moy intromissyiny kwit własną ręką podpisawszy y stwierdziwszy parti actoreae wydałem. Actum ut supra. U tego kwitu relacyinego podpis ręki woznego his verbis: Jan Kawecki, wozny powiatu Orszanskiego.

Ktory to takowy kwit relacyiny za ustnym y oczewistym woznego zeznaniem jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyiety y wpisany. Za pieczęć na ekstrakcie wyrażoną poszlegą piędzi 25 kopa wzięto.

№ 82.

1778 г. іюля 18.

1778 г. октября 5. Духовное завѣщаніе Смоленскаго уніатскаго архієпископа Іосифа Лепковскаго.

Оршанскаго земск. суда № 14/14, л. 6—7.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, msca Oktobra piątego dnia, według kalendarza Rzymskiego.

Przed nami Franciszkiem z Olszyna Buczynskim ciwnem, Kazimierzem Szkuldeckim y Bernardem Lepkowskim assessorami ziemskimi powiatu Orszanskiego urzędnikami w sądzie niższym z woli Najjasniejszey Monarchini Katarzyny Alexiejewny Pani Naymiłosciwszey zasiadającymi, comparendo personaliter Wielmożny Jegomość Pan Michał Lepkowski stolnik ziemi Wiskiey y rotmistrz powiatu Orszanskiego testament J. W. J. xiędza Jozefa Lepkowskiego, Arcybiskupa Smolenskiego y Siewierskiego, Opata Onufreyskiego, zakonu S-go Bazylego Wielkiego, orderu S-go Stanisława kawalera in rem et partem sobie y synowi swemu W. Jmśc. Panu Janowi Lepkowskiemu służący, oraz y W. W. Jmśc. Panom Lisowskim należący ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał w te słowa pisany:

W Imie Oyca y Syna y Ducha Świętego. Amen. Ja, Józef Lepkowski, Arcybiskup Smoleński y Siewierski, Opat Onufreyski, zakonu świętego Bazylego Wielkiego, Orderu S-go Stanisława kawaler, zdrowy będąc na umysle, a chorym na ciele y mając do uszu głos nie odbity statutu Pawła Świętego „statutum est semel hominibus mori“, takowym przerażony wyrokiem, iż ten dług wypłacie potrzeba, którego że iest czas nie pewny, przeto wczesnie z rady wielkiego prałata Ruskiego y kraiowego rządcy umysliłem ostatniey woli moiey testamentową uczynić dyspozycyą w poniżey wyrażony sposob: A naprzod duszę moią, przenaydroższą krwią

Zbawiciela Pana odkupioną temuż Bogu y Stworcy moiemu w ręce Przenajświętsze oddaę; ciało moje grzeczne teyże ziemi jako lepiąnkę ziemię wracam; co się zaś tycze rozporządzenia dobr y majątku lubo Biskup zakonnik jestem, jednak mający dziedziczne przez wiek dobra y różne majątki, ażebym w nieporządku nie zostawił sukcesorow y zamiast obligacyi wdzięcznością, nie porzucił poswarow, pokrótce rozporządzam fundusz moy Orszanski na chwałę Bożą, uczyniony ze wszystkimi do niego przynależnościami, z folwarkiem Michałowiczami y summą dwadziestą tysięcy tal. bitych przezemnie zapisaną, a rewersami od kapituły zakonney przyiętą, aprobuę, ratyfikuję, umacniam, utwierdzam y miłością Bożą brata moiego rodzzonego Wielmożnego Jmśc. Pana Michała Lepkowskiego, rotmistrza powiatu Orszanskiego, a po nim Wielmożnego Jmśc. Pana Jana Lepkowskiego syna iego, a moiego synowca, jako naturalnych kollatorow scisle obowiazanie, iż by mieli w swoiey opiece, protekcyi y od wszelkich nieprzyacioł następcow bronili, zastępowali y najmnieyszey krzywdy czynić nikomu niedozwolili. Wyciąga też święta sprawiedliwość, ażebym czyniąc fundusz familij swoiey nie przepomniał, a zatym cokolwiek ieszcze mam na części każdemu ut sit sua sorta beatus takowy czynie rozdział: dobra moie dziedziczne, ktore pod fundusz nie podpadaia, iako jure naturali na brata moiego rodzzonego Wielmożnego Jmśc. Pana Michała Lepkowskiego, rotmistrza Orszanskiego spadaia, zaczym żadnych zapisow nie potrzebuia, summę zas dwa tysiące czerwonych złotych in paratis ieszcze znajduja,—co się synowcowi moiemu wielmożnemu Jmśc. Panu Janowi Lepkowskiemu rotmistrzowi Orszanskiemu dla pamiątki na duszę stryjowską wespół z daną summą na okupną Hołynki y Rymek daję, daruję y zapisuję temuż synowcowi moiemu Jmśc. Panu Janowi; srebro stołowe moie dawno darowane y pod registrzem oddane, dar ten ninieyszym pismem roboruję y umacniam, także y karetu na cztery osoby,

№32.

trypą, — pasową wybitą dobrowolnie synowcowi moiemu darowaną, dla zapytania similiter niniejszym pismem stwierdzam. Summę zaś dwa tysiące czerwonych złotych y tysiąc trzysta siedmdziesiąt dwa rubli redukując złoto na ruble w komput sześć tysięcy pięć set zpełna rubli na obligu u J. W. Jmśc. Pana Michała Kochowskiego generał-leutenaanta woysk Rossyjskich będącą na familią Jchmosciow panow Lisowskich siostrzanow moich y siostrzenic daruję y zapisuję dysportymantując Wielmożnemu Jmśc Panu Janowi Lisowskiemu, kormornikowi Połockiemu, że już tysiąc rubli recenter dałem gotowemi, więc ten sua sorti już powinien być beatus Jmśc. Panu Tadeuszowi rubli tysiąc, Jmśc. P. Antoniemu rubli tysiąc; Jmśc P. Wincentemu rubli tysiąc; Jmśc. P. Ignacemu rubli tysiąc y Jeymśc. Pannie Antoninie, siostrze Jchmośc., a moiej siostrzenicy tysiąc rubli, drugiey zaś siostrzej Jchmśc., a moiej siostrzenicy lubo są exdotati, jednak y tych nie przypominając, jako to Jeymśc. Pannie Maryannie Jakutowiczowej rubli pięć set, z tegoż obligu zapisuie, a Jey mośc. Pani Reginie Jurewiczowej oblig na summę tallarow bitych pięć set przezemnie daną wrocic Jchmosciow Panow opiekunow obliguję, Jeymśc. Panie Elżbiecie Bohdanowiczowej zaś gotowemi summy na to wyznaczoney rubli pięćset wypłacić, ciż opiekunowie mają wielmożnemu Jmśc. Panu Bernardowi Lepkowskiemu imiennikowi moiemu, podstolemu ziemi Wiskiey teraznieyszemu sędziemu ziemskiemu Orszanskiemu rub. tysiąc z wyż wspomnionego obligu daię, daruję y zapisuję, która to summa że inż z prowizyą za lat kilka należy, więc y te, co się pozyszcze in partes sortes Jchmśc. dysponuję. Więcej nie mając nic do rozporządzenia, tylko brata moiego Wielmoż. Jmśc. Pana Michała Lepkowskiego, rotmistrza y Jms. xiędza Haraklego Lisowskiego, superiora klasztoru Orszanskiego, exekutorami tego wszystkiego wyznaczam, usilnie obligując, ażeby zadość każdemu się stała; fundusz moy Orszanski nie mał w murach procz cerkwi tylko

iest rozpoczęty do dokączenia ktorey osoby zyczliwey y rownie z fundatorem stojący się potrzebuie, zaczym obliguie przeswietny zakon, przez wdzięczność fundatorom przyna- leżną, ażeby od starszestwa Orszanskiego Jmśc. xiędza Harakle- go Lisowskiego nie oddalali y owszem od kapituły do kapi- tyły prołagowali, a jesliby tenże Jmśc. xiędz Lisowski we- dług rekomendacyi sobie odemnie y od J. W. Jmśc. x. Smo- gorziewskiego, Arcybiskupa Połockiego, do Opatstwa Onufrey- skiego a sufraganij Połockiey był promowowany, tedy prze- swietny zakon, lubo superjora dać tam może, przecie tego, ktorego Jmśc. xiędz Lisowski rekomendować będzie, ażeby- zgadzaiąc się z moią myślą, iak naylepiey spolną radą mury Orszan. klasztory y oficyny do wygodnego pomieszkania z należytą klauzurą pomurowali y wydoskonalili, aże się ex- pens na to niekładnie zapasy folwarkow zbożowe w Zgardzie y Michałowiczach będące Jmśc. xiędzu Lisowskiemu dobrze wiadome y przez niego w czasie należytym udysponowane na to wystarczyc mogą obliguie scisle. W reszcie tegoż Jmśc. xiędza Haraklego Lisowskiego, ażeby w krzywdy wszystkich ludzi tak Onufreyskich jako y Michałowskich w służbie moiey będących weyrzał, popłacił y we wszystkim żeby P. Boga za mnie prosili należycie ukątetował. To wszystko, co się wyraziło na cześć y chwałę P. Boga w Troycy Świętey Jedynego ofiarowawszy ten testament ręką moią własną przy zwykłej pieczęci podpisuie y wielmożnych Jchmśc. PP. pie- częci podpisuie y wielmożnych Jchśc. PP. pieczętarzow upro- siłem. Pisan w rezydencyi naszey Chodosowie. Roku ty- siąc siedmset siedmdziesiąt osmego, msca Lipca osmna- stega dnia.

U tego testamentu przy wycisnionej na czerwonym laku pieczęci podpisy rąk tak samego J. W. aktora, jako też y W. J. M. PP. pieczętarzow temi wyrażają się słowy: L. S. Józef Lepkowski, Arcybiskup Smolenski, Opat Onufreyski, Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od J. W. J. X-za

№ 38.

Józefa Lepkowskiego, Arcybiskupa Smolenskiego y Siewierskiego Opata Onufreysk. zakonu S-go Bazylego Wiel-go, Ord. S-go Stanisława kawalera, do tey testamętowey dyspozycyi na rzecz we srzedzinie wyrażoną wielmożnym Jchmoscim panom sukcessorom tegoż wielmożnego Jmśc. xiędza Arcybiskupa Smolenskiego danego, podług prawa podpisuję się Walerjan Zwieroząb Zubowski, obozny y sędzia ziemski powiatu Orszan. Oczewisto proszony pieczętarz od Jasnie Wielmożnego Jmśc. xiędza Józefa Lepkowskiego, Arcybiskupa Smolenskiego, do tey testamętowey dyspozycyi na rzecz w srzedzinie wyrażoną wielmożnym Jchmśc. sukcessorom tegoż J. Wielmoż. Jmśc. xiędza Arcybiskupa daney podług prawa podpisuję się Michał Jodko. Proszony pieczętarz od J. Wielmoż. Jmśc. xiędza Lepkowskiego, Arcybiskupa Smoleńskiego, zakonu W. Świętego Bazylego fundatora to tego testamętu podpisuję się Antoni Dłuski, pułkownik Orszan. Starosta Kuszelski mpr.

Ktory to takowy testamęt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyjęty y wpisany.

№ 38.

1778 г. сентября 14.

1778 г. октября 5. Передаточная запись на им. Адриано и Пугачово отъ Смоленскаго униатскаго архіепископа Юсифа Лепковскаго своему родному брату Михаила Лепковскому и племяннику.

Оршанскаго суда книга № 14/14, л. 4—5.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca oktobra piątego dnia, według Rzymskiego kalendarza.

Na nrzędzie Jey Imperatorskiey Mości ziemskim powiatu

Orszanskiego przed nami Franciszkiem z Olszyna Buczynskim, Ciwunem y starostą possolskim, Kazimierzem Szkulcekim y Bernardem Lepkowskim, assesorami w niższym tegoż powiatu Orszanskiego sędzie ziemskim zasiadającymi comparendo personaliter wielmożny Jmśc. Pan Michał Lepkowski, stolnik ziemi Wiskiej y rotmistrz powiatu Orszanskiego wlewkowy wieczysto zręczony zapis ze wszelką w nim inferowaną rzeczą ad acta xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał, ktorego tenor sequitur estque talis:

Ja, Jozef Lepkowski, arcybiskup Smolenski y Siewierski, Opat Onufreyski zakonu świętego Bazylego Wielkiego orderu świętego Stanisława kawaler y fundator klasztoru Orszanskiego Jch mościow xiędzy Bazyljanow, czynię wiadomo tym moim wlewkowym zapisom wielmożnym Jch mość. Panom Michałowi oycowi, a moiemu rodzonemu bratu y Janowi synowi, moiemu też synowcowi Lepkowskim, danym na to, iż co ja, wyż ręczony Józef Lepkowski, Arcybiskup Smolenski, et cetera, czyniąc fundusz w Orszy dla Jchmość. xięzy Bazyljanow dwadziescie tysięcy talarow bitych summy wiecznością y nieodzownie zapisałem. lokując takową summę na roznych dobrach y wioskach, przynosząc oraz z iednych na drugie też summę jak z interessow wypadalo prawa zawsze na imie moje y klasztoru Orszanskiego brałem, niewchodząc w rachunki czy summy tyle, czyli więcej nayduie się dopiero więc przy słabości zdrowia mego, zdrowy będąc na umysle obrachowawszy się sam z sobą y z klasztorem, oraz specyfikacją doskonałą y lokacją całej tej summy sporządziwszy, ponieważ nayduią superatę (ani chcąc cieniu okazać do zamieszki, owszem do jednomyslności miłością Boga pociągając), o którą successore moi mogliby upominać się y Orszanski klasztor Jchmościow xięzy Bazyljanow klócić, zaczym ja mocą fundatorską ile własności moiej talarow bitych trzy tysiące

№24.

na wsiach Andryanowie y Puhaczowie od wielmożnych Jch mość. Panow Kukiewiczow, koniuszych Orszanskich, zastawionych lokowane, odłączam y wielmożnym Jchmosciom Panom Michałowi Lepkowskiemu, stolnikowi ziemi Wiskiey, rotmistrzowi Orszanskiemu y synowi jego Janowi daję, daruję, zapisuję y ninieyszym wlewkowym zapisem possessyą tych wsiow transfunduję; intromitować się rowno z dato tego moiego wlewkowego zapisu juridice pozwalam; dokumęta na te wsie nam służące do rąk ich mosciow oddaie. Wolen tedy y mocen brat rodzony moy wielmożny Jmść. Pan stolnik, a po naydłuższym jego życiu synowiec moy rządzić, dysponować, pożytkow wszelkich wynaydować, mocą prawa wielmożnych Jchmociow Panow Kukiewiczow, koniuszych Orszanskich, sumę podnieść y oną gdzie chcąc według upodobania swego obrócić, oraz we wszystkim według woli swojej władać; warując to tylko, iż poniewasz na wyż wspomnionym prawie nie już trzy tysiące talarow bitych, ale cztery tysiące talarow bitych naydnie się, gdyż wielmożni Jchmość aktores czyniąc wieczną obligacyą, a od zakonu ekceptowaną dwuch mszy świętych w tydzień w cerkwi naszej Orszanskiej za duszę dziada swego w Bogu zesłego Stanisława Lutyka, podczaszego Zmudzkiego, talarow bitych tysiąc na też wsi wniesli y do prawa przypisali; zaczym wielmożny Jmść. Pan stolnik, brat moy, obywszy te wsie nayprzod klasztor Orszanski ma zabezpieczyć dokumętom od siebie, iż ich ta summa przy exempcyi wsiow Andryanowo y Puhaczewa, idque tysiąc talarow ma doysc klasztorowi, a tym czasem prowizyą co rocznie septem acento płacic obowięzany będzie ewikcyą całej wspomnioney summy, iako iest od aktorow na majątności Wysokim opisane y wszelkie obowięzki wyrażone. Te ze wszystkim na osoby brata moiego wielmożnego Jmść. Pana stolnika y syna jego Jana, synowca moiego, wlewam, transfunduję et in omni casu o te wsie kłotnie do aktorow zastępowania prawo

zakołowacie, co się zaś tu wyraziło, ażeby większą moc y wagą miało przy zwykłej naszej pieczęci własną ręką stworzonym przy uproszonych wielmożnych Jchmość. Panach pieczętarzach Pisan w S w k ł o w i e roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Siemnia czternaście dnia. U tego wlewkowego wieczysto. zrzecznego zapisu przy wycisnionej na czerwonym laku pieczęci podpisy rąk tak samego Jasnio Wielmożnego aktora, jako też y wielmożnych Jchmościow panow pieczętarzow temi wyrażają się słowy: Józef Lepkowski, Arcybiskup Smolenski, Opat Onufreyski mpr. L. S. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od Jasnio Wielmożnego Jmść. xiędza Józefa Lepkowskiego, Arcybiskupa Smolenskigo y Siewierskiego, Opata Onufreyskiego zakonu Świętego Bazylego Wielkiego, Orderu Świętego Stanisława kawalera fundatora, Orszanskigo klasztoru Jchmościow xięży Bazyljanow do tego zapisu wieczysto wlewkowego zrzecznego osobliwego prawa zastawnego na dwie wsie Andryanow y Puhaczew w powiecie Orszanskim leżące od głównej majątności Wysockiego odłączone od Wielmożnych Jchmościow panow Kukiewiczow, koniuszych Orszanskich małżonkow, dotąd mnie służącego y klasztorowi Orszanskiemu w summie czterech tysięcy talarow wielmożnym Jchmościom Panom Michałowi oycowi stolnikowi ziemi Wiskiej rotmistrzowi y Janowi synowi rodzonemu bratu y synowi jego z obowiązkiem wypłacenia klasztorowi Orszanskiemu Jchmościow xięży Bazyljanow post exemptionem tych wsiow talarow bitych tysiąca danego y służącego podług exemptioni prawa podpisuję się Antoni Maxymilian Dłuski pułkownik powiatu Orszanskigo, starosta Kuszelewski. Podług prawa proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby do tego zapisu wlewkowego prawa zastawnego na wieś Andryanow y Puhaczew w powiecie Orszanskim Wielmożnym Jchmość. Panom Michałowi oycowi y synowi Janowi Lepkowskim, rotmistrzom Orszanskim y stoln. Wiskim podpisuję się Wale-

№ 34.

ryan Zubowski obozny y sędzia ziemski powiatu Orszan-
skiego. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wy-
rażoney osoby do tego zapisu wlewkowego prawa zastawnego
na wieś Andryanów y Puhaczew w powiecie Orszan-
skim Wielmoż. Jchmśc. PP. Michałowi oycowi y synowi Ja-
nowi Lepkowskim, rotm. y stoln. Wiskim, podpisuję się
Michał Jodko.

Który to takowy wlewkowy wieczysto zrzeczny zapis
za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest
do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego
przyjęty y wpisany.

Отдѣлъ второй.

№ 84.

1685 г. іюня 4. Перечневая вѣдомость денегъ и разныхъ военныхъ вещей, забранныхъ насильно у королевскихъ сборщиковъ въ м. Пропойскѣ мѣщанами, по приказанію владѣльцевъ сего мѣстечка—Красинскихъ, съ дополненіемъ—изъ донесенія вознаго.

Рѣчицкаго суда, книга № 252/3, л. 322—333.

1685, mscia Juni d. 4. Registr zabrania summy pieniędzy, koni, kulbek, strzelby y innych rzeczy niżej wyrażonych z rysztunku, do woyny należącego, w mieście Propoyskim od mieszczan Propoyskich za rozkazaniem Jmśc. Pana Bazylego Krasinskiego, chorążego Smolenskiego, starosty Propoyskiego y samey Jeymśc. Paniey Anny Kłeczkwskiej Krasinskiej, starosciney Propoyskiej, samych pryncypałow, co się referuję do procesa y relatyw jeneralskiej.

Dnia 3 Juni odebralismy summy pieniędzy na chorągiew złotych 833; s tey summy collega moy Jmśc. Pan Zabięła odebrał do rąk swoich złot. 232, reszty przy mnie zostało tey summy złot. 600 y jeden złoty. Moich własnych pieniędzy dziesięć czerwonych złotych y piętnascie talerow bitych.

Koń szpakowaty pocztowy	120
Pistolety francuskie par dwie w nowey osadzie .	77
Futro grzebietowę nowe, lisie, niekroione, pod kontusz	75
Futro szlamowę lisie, nowe nie zażywane, półtora blama	72

	Złotych. ^{№34.}
Mierzyn siwy czeladniczy kosztujący	65
Drugi mierzyn wrony, kosztujący	77
Zmuedzin gniady	53
Wsiądzenie niebieskie aftowane w kwiaty.	30
Muskiet w starej osadzie z zamkiem francuskim na dciesięć guint	30
Pałasz w całą czarno oprawny	43
Wsiądzenie drugi s poduszko ciemno-zielono nie aftowano	20
Ptaszyna, kostią sadzona, z zamkiem kozackim	20
Kaftannik mieselbasowy barchatny, podszyty bawel- ny funt. 3	18
Kulbaka pocztowa z woyłokiem	15
Płat falendusowy niebieski, jedwabem aftowany podszyty	12
Żupan czeladniczy meselbesowy zielony, bawelno scilany	12
Kulbaka czeladnicza z woyłokiem y potrzebami	10
Garet lisich do futra tegoż pięć	10
Noży we srebro oprawne, trzonka krystalowę nie zazywane	10
Sabla czeladnicza	9
Ładowniaca na suknie niebieskim suto aftowano sreb- rem y złotem	8
Druga na suknie korolowym suto awtowana srebrem	8
Puł kilimie pstre	8
Czapka zawykowa kormazynowa nożkami lisiemi podszyta	8
Woyłok wełniany, meselbasem kryty, skurka kozłowa żółta, nowa	7
Szabla czeladnicza druga	7

№34.

	Złotych.
Juki juchtowe	7
Chusty białe y ręcznik	7
Prochownica Awruckiey roboty na skurze Turc- kiey koscio sadzona	6
Druga rzezania snickerskiego Wędziarska z prochem z kluczem z wozkem.	6
Procha krzyczewskiego baryłkę funtow pięć	5
Kożaniec w capę czarno oprawny złocisty	5
Chust czeladniczych par dwie	5
Drugi woylek niekryty, z skurko kozłową żółtą	4
Brzytw s paskiem y kamieniem	3
Ostra nie aftowane juchtową nowe	3
Prochownica trzecia nie zażywana Witebskiey ro- boty	3
Czapka karmazynową czeladnicza aftowana	3
Skura kozłowa żółta na boty	3
Strżemana jedna polorowane	2
Pokrowce do pistoletow jarzynkową nowę	2
Strżemiona Moskiewskie	1
Łyżka mosiężna	1
Kanczuk tatarski	1
Arapnik	1
Ołowiu funtow cztery	1
Kłoda francuzka	1
Kart dwie kłodek dwie zkrągłych Gdanskich	1
Aftek tuzynow sześć mosiężnych	18
Minucie gr. 16	—
Kalumarz „ 15	—
Baryłka nowa „ 15	—
Ladunkow robionych buntow 3.	
Kul lanych 166, dwa pokrowcy do muszkietu y ptaszniczy	1

Ja, jenerał J go K-ey M-ci powiatu Rzeczyckiego niżej na podpisie ręki mey mianowany zeznawam tym moim relacynym guitem, iż w roku teraznieyszym 1685, mscą Juni 5 dnia byłem użyty od Jmśc. P. Samuela Zabiely, towarzysza y deputata chorągwie Jmśc. Pana Stephana Czerniawskiego do maiętności y domu Jmśc. P. Thomasza Fiedorowicza nazwaney F u z e k, w powiecie Rzeczyckim leżącey, dla opatrowania zbitego collegi Jmśc. Pana Jana Białyny Zyzniewskiego od mieszczan Orszanskich ja, jenerał dość czyniąc powinność urzędu mego przybywszy tak z stroną szlachtą na ten czas będącą Jch mościami Panem Janem Zabłockim y Pawłem Podhaiskim widziałem samego Jmśc. P. Jana Zyzniewskiego, towarzysza y deputata chorągwie wysz mianowanej na smiertelney posciele leżącego, wszystkiego kiimi zbitego poczowszy od głowy, aż do samych nog, po plecach, ręki y nogach rany tyranskie zbite, sinio spuchłe, tak też y na czeladzi im trech osobach, na pierwey Jana Bocewicza pocztowego wszystkiego kiimi zbitego; drugiego Jakuba Skaninskiego także kiimi zbitego y w głowę muszkietom kilka razy uderzonego; trzeciego Czurke małego także jak y drugiego zbitego na wszystkich razy zle sinie popuchło; gdzie przy takowym tyranskim a nie miłosernym zbiciu Jmśc. P. Zyzniewski pretendował sobie szkody w zabraniach tak pieniędzy na chorągiew wybranych, jako też y własnych swoich koni y z rysztunku rycerskiego funt złota, srebro rachując y z czeladniczym koniem, co na osobliwym regestrze connotowane są na złot. polskich 1748 y groszy 15; tak też za uproszeniem Jch mśc. Panow deputatow dla lepszey wiary byłem w miescie Propoysku z Jemśc. Pani Krasinskiej, starosciney Propoyskiej; pytaiąc się o tym, iezeliby to miało tak być. Gdzim za przebyciem moim y z to wysz pomienioną szlachtą widziałem konie Jmśc. P. Zyzniewskiego własne w zamku na staini stojące y rysztunek rycerski, który sama Jmśc. Pani staroscina w alkerżu na scienie pre-

(оконч. слова не разобрано) y pieniądze w workach tych Jmśc. P. Zyzniewskiego pieczętowane, w tym alkierzu leżące, tak też z ust samey Jemśc. Pani starosciney y namiesnika tamecznego slyszalem to, ze dla potwierzenia bralismo lyszki od Jm. P. Zyzniewskiego w pieniądze lyszko pieczętowano A tak ja, jenerał wypytawszy się o wszystkich rzeczach, które w regestrze mianowane są, gdzie y od kogo iest, com widział y slyszal, tam wszystko w ten moy relatiyny quit spisawszy ku zapisaniu do xiąg grodzkich Rzeczyckich podałem y przyznałem. Pisan ut supra. Янъ Жизневски, енераль Е. К. М. повету Речицкогo. Alexander Sawicki, jenerał J-go K-oy M-ci powiatu Rzeczyckiego.

№ 85.

1685 г. августа 10. Вѣдомость о расходахъ и натуральныхъ повинностяхъ по содержанию Петигорскаго полка во время мѣстопробыванія въ Горволѣ, со справочными цѣнами на продукты.

Рѣчицкаго суда книга № ²⁵⁸/₃, л. 343—345.

Rewizia przy wysciu z Horwola chorągwie Petyhorskiej Wielmożnego Jmśc. Pana chorążego woiewodstwa Brzeskiego przez nas towarzystwa teyże chorągwi, przezemnie Jerzego Puhaczewskiego y Jana Kazimierza Telszewskiego czyniona dnia dziesiątego Augusta, roku tysiąc sześćset osmdziesiąt piątego.

Jmśc. Pan chorąży na komende z podsztu Jmśc. Pana pułkownika koni dwanasie; Jmśc. Pana porucznika koni dwa na swoy poczet konia pułtora wziol, żyta beczek piętnasie y puł, jęczmienia beczek piętnasie y puł, owsa beczek trzydziesie y iedna, pszenicy beczek trzy y czwiertek pułczwarty, grochu beczek trzy y czwiertek pułczwarty, gryki beczki puł osma y czwierci trzy; mięsa czwierci piętnasie y puł; słoniny połci piętnasie y puł; masła garcy trzydziesie y jeden; oleju garcy trzydziesie y

№35.

ieden; syrow kop cztery y item masła garci dwa; żyta beczek trzy, baranow cztery.

Jmśc. Pan Kureisza na poczet Jmśc. Pana chorążego koni cztery y swoich dwa wziół ze wsi Ostrowczy cy y slobody Jakimowskiey, żyta byczek sześć, jęczmienia beczek sześć, owsa beczek dwanascie, pszenicy beczki pułtory, grochu beczek trzy, gryki beczki pułtory, syrow kop pułtory; mięsa czwieri sześć; masła garci dwanascie; oleju garci dwanascie; słoniny półci sześć, baranow dwanascie.

Item Jmśc. Pan Kureysza ze wsi Jakimowicz żyta puł beczki, owsa czwiertek cztery, krup jęczmiennych czwiertka iedna, baranow cztery.

Ten że Jmśc. ze wsi Ostrowczy cy żyta czwiertek trzy, owsa czwiertek trzy; u stanownego gospodarza w Horwolu: owsa beczek dwie y cewiartek cztery, jęczmienia beczka jedna, pszenicy czwiertka jedna, sadlo jedne; syrow pięć; resztat u Jmśc przebranego złotych sto sześć y groszy siedmnascie y puł.

Jmśc xiędze kapelan na koni dwuch, żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, gryki czwiertek pięć, masła garci cztery, oleju garci cztery, słonini półci dwa, mięsa czwieri dwie, baranow cztery, soli husek ¹⁾ dwiescie; za reszte legumin złotych siedm y groszy pułosmiu.

Dobosz na koni dwa, żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, gryki beczka, słoniny półci dwa, oleju garcy cztery, baranow dwa, syrow pięć.

Czyrulik na koń ieden, żyta pułtory beczki, jęczmienia beczka, pszenicy czwiertka, owsa beczek dwie, gryki puł beczki, słoniny półci, oleju garcy dwa, masła garcy dwa, mięsa czwieri dwie; resztat przebrania złot. pięć y groszy siedm.

Jmśc. Bzycki: żyta beczka jedna, jęczmienia beczka, owsa beczek dwie, gryki pułbeczki, grochu czwierz beczki, pszeni-

¹⁾ Читается неясно; по мѣстамъ—„kuzek“ (?) и даже chustek.

nici czwierć beczki, słoniny pół, mięsa czwierć, oleju garcy cztery, masła garcy cztery, syrow siedmnascie, baranow dwa.

Jmśc. Pan Szczerbinski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa cztery, gryki beczka, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwierci dwie, oleju garci cztery, masła garci cztery, syrow trzydziestie, baranow cztery; restat przebranego złot. siedm y groszy 10.

Jmśc. P. Kawecki, koni dwa, żyta beczek dwie, jęczmienia, owsa beczek cztery, griki puł beczki, grochu puł beczki, pszenicy beczka, słoniny półci dwa, baranow trzy.

Jmśc. Pan Zubricki: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwierć jedna, masła garcy cztery; oleju garci cztery, syrow dwadzieście pięć.

Jmśc. Pan Rusiecki: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwierci dwie, masła garcy dwa, oleju garcy dwa, syrow trzydziestie cztery.

Jmśc. pan Brzoszka: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa cztery beczki, gryki beczka, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwierci dwie, syrow siedm.

Jmśc. Pan Zołtowski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, gryki beczki, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwierci dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziestcia, soli chuzek dwiescie.

Jmśc. Pan Wołotkiewicz na koni cztery, będąc deputatem na kontentią: żyta beczek cztery, jęczmienia beczek cztery, owsa beczek osm, gryki beczek dwie, pszenicy beczka, groch beczka, słonini półci cztery, mięsa czwierti cztery,

№35.

masła garci osm, oleju garci osm, syrow kopa, baranow osm, soli husek czterysta. Honora na tych sto restat przebranych złotych sto sześćdziesiąt osm y groszy dziesięć.

Jmśc P. Stocki także będąc deputatem na koni cztery: żyta beczki cztery, jęczmienia beczek cztery, owsa beczek osm, griki beczka, pszenicy beczka, grochu beczka, słoniny półci cztery, mięsa półci cztery, masła garcy osm, oleju garcy osm, syrow kopa, soli husek trzysta, baranow osm; honor na tym złotych sto, restat przebranych złotych pięćdziesiąt y osm.

Jmśc. Pan Zydowicz żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenicy puł beczki, grochu pułbeczek dwanasie.

Jmśc. Pan Szpakowicz: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa dwie, gryki beczka, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czterć, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziescie, soli husek, baranow cztery, restat przebranych złotych dwadziescia pięć y groszy dwadziescie.

Jmśc. Pan Struś: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenicy puł beczka słoniny półci dwa; mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziescie, soli husek dwiescie, baranow cztery, restat przebranych złotych sześć y groszy 5.

Jmśc. Pan Kosinski: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa beczek cztery, griki beczka jedna, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, baranow cztery, syrow trzydziescie, soli husek dwiescie; restat przebranych złotych trzydziescie y trzy.

Jmśc. Pan Parczewski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, gryki beczka, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny półci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, baranow

cztery, soli husek dwiescie, restat pzebranych złotych czter-nascie y groszy 15.

Jmść. Pan Haraburda: żyta beczek dwie; jęczmienia dwie, owsa cztery, griki beczka, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słonini połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziescie, baranow cztyry, soli husek dwiescie. Restat przebranych złotych trzy y groszy dwadziescie.

Jmść. Pan Puhaczewski: żyta beczek dwie, jęczmienia, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenici pułbeczka, grochu puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy dwa.

Jmść. Pan Bielecki: żyta beczek dwie; jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenici puł beczki, grochu puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garci cztery, oleju garci cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie. Restat przebranych złotych dwanascie.

Jmść. Pana Falkowski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, grochu puł beczki, pszenici puł peczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garci cztery, oleju garci cztery, baranow cztyry, soli husek dwiescie.

Jmść. Pan Alexander Bielski: żyta beczek dwie, jęczmie-nia beczek dwie, owsa cztery, griki beczka, pszenici puł beczki, grochu puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garci cztery, oleju garci cztery, syrow trzydzie-scie, baranow cztery, soli husek dwiescie.

Jmść. Pan Zukowiecki: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, słoniny połec ieden, syrow trzy.

Jmść. Pan Jakub Bielski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny połec dwa, mięsa czwierci dwie, masła garci cztery, oleju garcy cztery, baranow

1885.

cztery, soli husek dwiescie, restat przebranych złot. 38 y groszy dwadziescie pięć.

Jmśc. Pan Jeziarkowski: żyta beczka jedna, jęczmienia beczka, owsa beczek dwie, grochu czteré beczki, griki puł beczki, pszenicy czwierz beczki, słonini poleć, mięsa czwierz, masła garcy dwa, oleju garci dwa, syrow piętnascie, baranow dwa, soli husek sto.

Jmśc. Pan Sapinski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa cztery, griki beczka, grochu puł beczki, pszenici puł beczki, słoniny połcow dwa, mięsa czwierzci dwie, masła garci cztery, oleju garcy cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie.

Jmśc. Pan Gradowski: żyta beczek dwie, owsa czyty, griki beczka, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny poleci dwa, mięsa czwierzci dwie, masła garcy cztery, syrow trzydziescie, oleju garcy cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie; restat przebranych złotych sześć y groszy piętnascie.

Jmśc. Pan Degoecki: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka jedna, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny poleci dwie, mięsa czwierzci dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie; restat przebranych złotych trzydziescie cztery.

Jmśc. Pan Koscia: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, griki beczka, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny poleci dwa, mięsa czwierzci dwie, masła garci cztery, oleju garci cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie; restat przebranych złot. 30.

Jmśc. Pan Stephan Bielski: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa cztery, griki jedna, grochu puł beczki, słoniny poleci dwa, mięsa czwierzci dwie, masła garcy cztery, syrow trzydziescie, baranow cztery, soli husek dwiescie, restat przebranych złot. 22 y groszy 22.

Jmśc. Telszewski: żyta beczek dwie, owsa ¹²²⁵ cztery, gryki jedna, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziescie, baranow cztery, soli husek dwiescie; restat przebranych złot. dwadziescie osm y groszy pięć.

Jmśc. Pan Kosmowski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, gryki beczka jedna, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny połci ieden, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleiu cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie.

Jmśc. Pan Drozdowski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa cztery, grochu iedna, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny połci dwie, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, baranow cztery, soli husek dwiescie, syrow trzydziescie; restat przebranych złot 7 groszy 15.

Jmśc. Pan Kazimierski: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa cztery, griki beczka, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie, masła garcy cztery, oleju garcy cztery, baranow cztery, syrow trzydziescie, soli husek dwiescie; restat przebranych złotych czternascie.

Jmśc Pan Tulczycki: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, pszenicy puł beczki, griki beczka iedna, grochu puł beczki, słoniny połci.

Jmśc. Pan Szulc: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa beczek cztery, pszenicy puł beczki, griki beczka iedna, grochu puł beczki, słoniny połci, syrow puł kopy.

Jmśc. Pan Tolwinskij: żyta beczek dwie, jęczmienia dwie, owsa cztery, gryki jedna, grochu puł beczki, pszenicy puł beczki, słoniny połci dwa, mięsa czwieri dwie; masła garcy cztery, oleju garcy cztery, syrow trzydziescie, baranow czty-

№35.

ry, soli kuzek dwieście; restat przebranych złotych piętnaście y groszy piętnaście y puł.

Jmśc. Pan Patkowski: żyta beczek dwie, jęczmienia beczek dwie, owsa cztery, griki beczka iedna, pszenicy puł beczki, grochu puł beczki.

Jmśc. Pan Wyrwicz,--koń ieden: żyta beczka iedna, jęczmienia beczka iedna, owsa beczek dwie, griki puł beczki, grochu czteré beczki, pszenicy czteré, masła garcy dwa, słoniny półec, oleju garcy dwa, syrow piętnaście, baranow dwa, soli kuzek sto; restat przebranych złot. 8 gr. 5.

Jmśc. Pan Milkiewicz: owsa beczek dwie, żyta puł beczki, syrow dwa.

USTAWA w klobie towarzyskim ustawiona przeszedzsy na konsistentią do Horwoła według ceny na ten czas będącego zbożą, na koń ieden: żyta beczka iedna czyni złot. 7 y groszy 15; jęczmienia beczka iedna złot. 6; owsa beczek dwie złot. 8; gryki puł beczki złot. 2; grochu czteré beczki złot. 1 y groszy 20; pszenicy czteré beczki złot. 2; słoniny półec ieden złot. 3; mięsa czteré jałowiczego złot. y jeden, baranow dwa złotych 2, masła garcy dwa złotych 3, oleju garcy dwa złotych 3, syrow piętnaście złoty y groszy 15. Jerzy Puhaczewski. Jan Kazimierz Taliszewski.

Року тысяча шестсотъ осмъдесять пятого, м-ца Августа 20 дня постановившысе очевисто товарищъ Его Мил. Пана Конъстантътовъ Шуйского, хорунжого воеводства Бреского панъ Станиславъ Гарабурда тотъ документъ ревизи на вrade повладал ку актыкованю до книгъ гродскихъ Речичких подал, просечи, абы былъ вписанъ. Jan Lewonowicz Wołk, namiesnik grodski Rzeczycki.

№ 36.

1687 г. 30—31 августа.

1687 г. сентября 3. Жалоба о нападении на домъ ксендзовъ доминикановъ въ г. Рѣчицѣ, разграблении утвари костельной и о насилияхъ религіознаго характера въ Рѣчицкомъ староствѣ.

Рѣчицкаго суда книга № 258/3, л. 721.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысяча шестсотъ осмдесятъ сего, мца сентября третего дня на враде оповедано.

На враде Е-го К-ой М-и вгородскомъ Речицкомъ передо мною Стефаномъ Анътономъ Скорыною, чешникомъ Черниговскимъ подьстаростимъ вгородскимъ Речицкимъ отъ ясневелможьного Его Милости Пана Юзефа Богуслава Слушъки, гетмана полъного Великого Князства Литовского, старосты Рѣчицкого, установленнымъ, *przewielebny w Chrystusie Jmśc. xiędz Dominik Waranowski przeor Ostroladowicki, wikary Rzeczycki, imieniem swoim y imieniem całego conwentu Jchmśc. xięży Dominikanow Rzeczyckich, przeciwko Szłomę y Heszlu Szmojłowiczom, żydom areNDARZOM y dzierzawcom Rzeczyckiego* на ten czas starostwa, zaniósł swą soleną protestacją y žalobę o to, iż pomienieni żyды Szmojłowiczowie, jako niewierni, nie respectującъ на Pana Boga, ku obrazie Majestatu Jego Świętego y zniewadze kościoła Bożego, także Jchmśc. xięży Dominikanow conwentu Rzeczyckiego smieli y wazyli się w roku teraznieyszym tysiąc sześćset osmdziesiąt siódmym, dnia trzydziestego y dnia trzydziestego pierwszego, ms-ca Augusta на dom kościołowi Rzeczyckiemu należoncy, który częścią od Jmśc. Pana Przesmyckiego, a częścią od Jmśc. Pana Jerzego Damesa, pisarza cełł Rzeczy Pospolitey komory Rzeczyckiey w budowaniu nadany, на płac Jmśc. Pana Jakusza Chaleckiego, stolnika Rzeczyckiego w mieście R z e c z y c y będący, gdzie apparatus, kielichow y roznych rzeczy koscielnego porządku złożenie było, mocno gwałtownie czeladz y roznych ludzi samym obżałowанымъ żydom imionami y nazwiskami

№37.

wiadomych nasłać, ktorzy subordinowani ludzi dni niż pisanых napadszy na dom kościoła Jehmśc. xięży Dominikanow w niebytności samego Jmśc. Pana Damesa y substituta Jmśc. Pana Kazimierza Koscie, kłótkę do izby odbiwszy, klucz kościelny w izbie na kolku wiszący wzięli y skrzynię ze złożeniem kościelnym tymże kluczem odemknawszy, kielichow, apparatus y roznych rzeczy na złotych tysiąc, dobrą rachując monetą, zabrali y do dworu zaprowadzili y w inszych rzeczach nie mało zaszкодzili y po izbie na rozgardę chwały Bożey porozrzucali. Co wszystko na osobliwym reiestrze iest opisano, a czasu prawa dowiedzioną będzie. Nie chcąc też zamilczec, jako goroncy kapłan ku chwale Bożey, iż w dzień niedzielny y w inne święta uroczyste kościoła Rzymского do niewoda ciągnienia y roznych robot ciężkich pełnienia w dzierzeniu swoim mieszczan y włóść starostwa Rzeczyckiego mając, przeciw przykazaniu Bożemu wygoniali. Wziawszy tedy żałujący Jmśc. Pan Waranowski, wikary Rzeczycki o takowej jawney zniewadze kościoła świętego y oppressiey całego conwentu Rzeczyckiego wiadomość, a chcąc tego u należytego sądu prawnie powierac gwałtu tego, szkod poczynionych, na niewiernych obżałowanych żydach Szlome y Heszle Szmoyłowiczach dochodzić, dał te swoje opowiedanie do xiąg grodzkich Rzeczyckich zapisać. Што есть записано.

37.

1687 г. августа 30.

1687 г. сентября 4. Жалоба о нападении на квартиру Георгия Дамеса в г. Рѣчицѣ, разграблении имущества, находившагося тамъ и побояхъ причиненныхъ Казимиру Костѣ. При этомъ дознание вознаго по сему дѣлу.

Рѣчицкаго суда книга № ²⁵⁸/₃, л. 726—727.

Лета от нароженя Сына Божого тысяча шестсотъ осмьдесятъ сегого, месеца Сеньтебря четвертого дня.

Na wradzie gospodarскомъ вгородскомъ Речицкомъ, передо мною Стефаномъ Анѣтономъ Скороною, чешъникомъ Черниговскимъ, подстаростимъ вгородскимъ Речицькимъ, отъ неневеликого Его Мил. Пана Іозефа Богуслава Слушъки, гетмана польного великого князства Литовского старосты Речицького установленымъ, *załował y soleniter protestował się Jmść. Pań Jerzy Dames, pisarz cełl Rzeczy Posp. W. X. L. komorzy Rzeczyckiey na niewiernych żydow Szłomę y Heszlą Szmojłowiczow, arędarzow y dzierżawcow starostwa Rzeczyckiego, pisarzow cełl Rzeczy Pospolitey komory Rzeczyckiey o to y takowym sposobem: iż pomienieni żydzi Szmojłowiczowie wziowszy przed się zły y nieprzystoyny umysł, nie pomniąc na stan swoy żydowski, na Bożą bojazń y surowość prawa pospolitego lekce sobie waząc, — przysposobiwszy gromadę czeladzi y mieszczan Rzeczyckich we władzy u siebie mających z orężem do boju należącym, imionami y nazwiskami sobie dobrze wiadomych, w roku teraznieyszim tysiąc sześćset osmdziesiąt siódmym, dnia trzydziestego Augusta mocno gwałtownie *querico modo* sposobem na gospodę żalującego Jmść. Pana Damesa do *conuentu* Jmść. xięży Dominikanow Rzeczyckiego należącą, w mieście J-go K-oy M-ci Rzeczyckiey leżącą, gdzie się cła Rzeczy Pospolite W. X. L. odbierali, w niebytności samego Jmść. Pana Damesa y substituta Jmść. Pana Kazimierza Koscie, naszedszy, staynią kłótką zamkniętą odbili y z niey czworo koni Jmść. Pana Damesa, kosztujących złotych osm set, nie wiedziąc z jakowych przyczyn zabrali y do dworu swego. w Rzeczyckiey będącego, zaprowadzili y nie dosię na tym mając: ieszcze na zajutrz, to iest dnia trzydziestego pierszego tegoż miesiąca Augusta, także z gromadę ludzi przy czeladzi swey, powtórnie na też gospodę Jmść. Pana Damesa naszedszy, czeladnika y substytuta Jmść. szlachticza rodowitego w powiecie Oszmianskim osiadłego, na imie Kazimierza Koscie, porwali, y do dworu zaprowadziwszy wiele niemilosiernie*

№37.

kijami po kilka krotnie pokładając zbili y z mordowali y za niezywego ze dworu wynioszy porzucili, od ktorego zbicia y z mordowania tak tyranskiego niewiedziec jeżeli żyw będzie. Nie przestając tedy y na tym żałującym Jmśc. Panu Damesowi spoźnie z temi to żydami na komorze Rzeczyckiey cłami Rzp. zawiadującym z obwentey kwitowego na pisarza przychodzoney od różnych ludzi kupieckich zebraney na częśc Jmśc. Pana Damesa należącej złotych sto sześćdziesiąt sześć grabieżnym sposobem zatrzymali. Na ostatek na samego Jmśc. Pana Damesa y substituta Jmśc. wyżej przerzeczonego Pana Kazimierza Kością zabiciem na śmierć groząc odpowiedz y pochwałkę uczynili. O ktore takowe gwałtowne na gospodę nayscie, o zbicie czeladnika żałującego Jmśc. Pana Damesa, Pana Koscie, o zebranie koni, o dishonor skarbu Rzeczy Pospol. W. X. L., o zagrabienie y zatrzymanie złotych sta szesciudziesiąt szesciu Jmśc. Panu Damesowi należących, o odpowiedz y pochwałkę na zdrowie chcąc Jmśc. Pan Dames z obżałowanemi żydami prawnie czynić, dał tę żalobę swą do xiąg grodzkich Rzeczyckich zapisać. При которомъ оповеданю ставши очевисто енерал повету Речицкого Алекъсандръ Савицъки квити свои релацияны призналъ теми словами: Ja, jenerał J-go K-ey M-ci powiatu Rzeczyckiego, niżej na podpisie ręki mey mianowany, zeznam tym moim relatijnym kwitem, iż będąc ja użytym od Jmśc. Pana Jerzego Damesa, pisarza. cełł Rz. Pos. W. X. L. komory Rzeczyckiey z stroną szlachtą Pany Janem y Mik ołaiem Zawackim y Panem Andrzejem Chmielewskim roku ni nieyszym tysiąc szesćset osmdziesiąt siódmym miesiąca Septembra wtorego dnia ziczdzałem do gospody Jmśc. Pana Damesa w miescie J-go K-oy M-ci Rzeczyckiey będącej, gdzie widział czeladnika Jmsci na imie Pana Kazimierza Koscie na poscieli leżącego, barzo spuchłego, od głowy aż do nog kijmi zbitego, twarz wszystka porzarpana y szyia, od ktorego bicia nie wiem jeżeli żyw będzie; widziałem też u stayni zaszczepkę odla-

maaa, z ktorey za odbiciem kłódki mienił Jmśc. Pan Dames koni czworo wziętych, kosztujących złotych osmset, także grabieżnym sposobem zatrzymanych od żydów przereczonych złotych sto sześćdziesiąt sześć sobie z kwitowego pisarstwa celnego należących opowiadał, co wszystko ze się stało od żydów Szloma y Heszla Szmojłowiczow, arędarżow y dzierzawcow starostwa Rzeczyckiego mienił. A tak ja jenerał com widział y słyszał tam, wszystko na ten moy kwit spisawszy z pomienioną wyż szlachtą do xiąg grodzkich Rzeczyckich podałem y przyznałem. У того квиту подъпись рукъ тыми словы: Alexander Sawicki, jenerał Jego K-ey M-ci powiatu Rzeczyckiego.

Которое оповедане при сознанию енералскомъ есть до книгъ вгородскихъ Речицкихъ записано.

№ 38.

1746 г. декабря 1.

1769 г. февраля 17. Инвентарь части Домбровскаго графства, подъ названіемъ застѣнокъ К о з л ы.

Оршанскаго суда книга № ⁸/₈, л. 901.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Februarij siedmnastego dnia.

W kancellaryi ziemskiej przedemną Piotrem Antonim Woropajem ziemskim powiatu Orszanskiego aktualnym y przysięgłym regentom circa acta terrestria od wielmożnego Jmśc. Pana Hieronima Szemiotha, pisarża ziemskiego powiatu Orszanskiego installowanym, comparendo personaliter J. Pan Kajetan Brzostowski, namiestnik Teolinski exerpt z inwentarza hrabstwa Dąbrowińskiego części J. W. xzny Jmści Teodory Sapieżyney, wojewodziney Mscisławskiej, zascianku Kozły nazwanego, w roku tysiąc siedmset czter-

1878.

dziesiątym pierwszym, Decembra pierwszego dnia pisanego, ad acta ksiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego podał, in eum tenorem pisany:

Excerpt z inwentarza hrabstwa Dąbrowskiego części J. W. książny Jmści Teodory z Sołtanow Sapieżyney, wojewodziny Mscisławskiej, zascianku Kozły nazwanego, pod datą roku tysiąc siedmset czterdziestego pierwszego, Decembra pierwszego dnia pisanego, a teraz w roku terazniejszym tysiąc siedmset sześćdziesiąt dziewiątym, miesiąca Februarij piętnastego dnia z podpisem ręki W. J. P. Franciszka Sołtana, podstarościego sądow powiatu Rzeczyckiego, ekonoma Teolinskiego, przy pieczęci jest wydan.

Zascianek KOZŁY

włoka jedna y czwierać, morgow dwadziescia pięć, prętow
dwadziesci dwa.

Dom ieden—Sciepan Kirojow, trzy ma włoki: osiadley czescina jedna, przyjemney szescina iedna, starych morgow siedem, przybylych morgow trzy, przybylych prentow pientnascie.

Dom jeden—Hauryło Szorach trzy ma włoki, osiadley osmine, przybylych morgow trzy.

Dom jeden—Paweł Woronik trzyma włoki osiadlych pięć dwudziestych czwartych włoki, przyjemney pięć dwudziestych czwartych, przybylych morgow trzy, przybylych prętow pientnascie.

Dom jeden—Waśka Waśkow—trzy ma włoki, osiadley osmine, przyjemney osmina.

Mikita Strach trzyma morgow starych jeden y prentow cztery.

Osip Harasimow—morgow starych dwa.

Hapiey Szauko—morgow starych jeden, prentow jedy-nascie.

Maxim Szauko — prętow starych dwadziescie y dwa.

Matwiey Alexiejow — przybyłych morgow jeden, prentow dziesięć.

Alexiey Trebun — przybyłych morgow jeden, prentow pięć.

Karniey Batura — przybyłych prentow dwadziescia.

Alexiey Hryszkow — przybyłych prętow dziesięć.

W tym zascianku włok jedna y czwierć, morgow dwadziescia pienć, prentow dwadziesci dwa, włok osiadłych puł y osmina, a tynfow piendziesiąt cztery, czyni złotych trzydziescie trzy, groszy dwadziescie dwa y puł; przyiemnych puł y osmina; tynfow piędziesiąt cztery, czyni złot. trzydziescie trzy gr. dwadziesci dwa y puł. Włoka jedna y czwierć morgow starych dwanascie, prentow siedm. po złotych dwa, złotych dwadziescie cztery, groszy czternascie; przybyłych trzynascie, prentow pientnascie po złot. jednemu, groszey pietnastu, złotych dwadziescia, groszy siedem y puł. Czyni czynszu z włoki y morgow złot. sto dwanascie, groszy sześć y puł; podroszczyzny z włok osiadłych tynfów dziewiętnascie, groszy pientnascie, złotych dwanascie, groszy pienć y pienć osmych czensci.

Summa roczney intraty złotych sto dwadziescie cztery, groszy dwanascie y część osma.

Do tego excerptu inwentarza podpisując się wyrażam, iż Sciepan Kirejow miał synow trzech: Mikita Sciepanowego, Bilipa Sciepanowego y Seweryna Sciepanowego, których ludzi zagraniczni ze wsi Chwilat włosci Znierowickiey za granice zabrali.

U tego exerptu inwentarza przy wycisnioney na laku czarnym pieczęci podpis ręki W. J. Pana Sołtana, podstarosciego Rzeczyckiego temi wyraża się słowy: Franciszek Sołtan starosta powiatu Rzeczyckiego.

Który to takowy excerpt za podaniem onego: przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany:

№ 39.

1745 г., мая 31.

1746 г., августа 30. Ревизія всѣхъ жилыхъ домовъ и садовыхъ огородовъ города Могилева внутри окопа средняго и дальняго, а также и за окопомъ.

Могилевскаго магистрата книга № 805/225, л. 1—97.

Roku 1746, msca Awgusta dnia 30.

Rewizyia wszystkich domow żyłych y ogrodnych sadowych m-sta J-o K. Msci Mohilowa, w wale srzednim y dalnym, jako y za wałem, za zgodnym konsensem szlachetnych panow radnych y sławetnych panow pospolitych pięciu przemian miasta J-o K. Mci sesyami oznaczono, za woytowstwa szll. Pana Philimona Dziegcierzewicza woyta, burmistrzow, radziec y ławnikow, a przez nas Jana Jaroszewskiego, Thomasza Chomętowskiego, Heliasza Żywotkiewicza, radziec y sławetnych: Alexandra Baczarowicza, Trofima Siwołapa, Romana Głuchowicza, Karpa Sierheiewicza, pospolitych Mohylowskich, sesiami w roku 1745, ms-ca Maia 31 dnia, item w roku 1746, m s-ca Junia dnia 6, do tego destynowanych, uczynioną y sporządzoną.

S E T N I A O S T R O Z K A.				
	Pręty.	Prętki.	Łokcie.	NB.
Pan Bazyli Timofiejowicz Kazarewicz	1	1	—	żyłe.
Pan Paweł Kuziewka	1	5	—	żyłe.
Szll. Pan Heliasz Żywotkiewicz, rayca Mohilewski	1	—	—	żyłe.
Na prawey stronie ułeczka:				
Na gruncie mieskim J-msc Pan Theodor Horoszko	1	—		żyłe.
Nu cerkiewnym Brackim Karp Żywotkiewicz	1	5	—	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Leyzarkowszczyzna grunt y dom mieyskij	—	—	—	
Pan Michał Czechowicz, kamienica	1	5	—	żyłe.
Ozarynowszczyzna Panow Kazkiewiczow Hrehorego y Mikołaiia	1	—	—	żyłe.
Dom kupieckiy murowany wielkiy	—	—	—	
Przy teiże ulce po drugiej stronie kamienica cerkiewna Bracka, pod zwonnico	1	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Bracka cerkiew z klasztorem y z szpilem aż do samego rogu do ulky Plebanskiej	—	—	—	
Powracaiąc nazad w uleczce od kamiennicy cerkiewney Brackiej:				
Pan Aleksander Swiatoharewicz	—	6	2 $\frac{1}{2}$	żyłe.
Pan Jan Żywotkiewicz	—	6	2 $\frac{1}{2}$	żyłe.
U tegoż P. Jana mieskiego gruntu	—	2	—	
Na gruncie mieyskim Chomka Rak za kontraktem	—	3	—	żyłe.
Zelman Dawydowicz na mieskim gruncie	1	—	—	
Grunt P. Jakoba Kazanowicza:				
Mieszka Asip Cyrulik	—	5	—	żyłe.
Odpisanego puł pręta	—	5	—	
P. Jan Awtuszkiewicz	1	—	—	żyłe.
Atroszka Tkacz, grunt cerkiewny	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
P. Zacharyiasz Leoszkiewicz, na gruncie cerkiewnym Brackim na rogu w uleczce	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Na drugiej stronie ulky:				
Mikita Karczyha na gruncie cerkiewnym	—	4	—	żyłe.

№39.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Prę-ki.	Łokcie.	NB.
Na tymże gruncie cerkiewnym Brackim:				
Maxim Pałamarz	--	5	--	żyłe.
Jan Kalinowski	1	$1\frac{1}{2}$	--	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	$1\frac{1}{2}$	--	
Ztąd idąc ulko koło plebanii na Wielko ulice mimo klasztoru xięży jezuitów na lewej stronie na rogu dom bywszy pana Piłata, a teraz Panien zakonnych Brackich; mieszka Romanowa siedlaricha wdowa	1	--	--	żyłe.
P. Jan Całabanowicz	1	--	--	żyłe
P. Zacharyasz Wołk	4	--	--	żyłe.
Temuż odpisnego	--	$2\frac{1}{2}$	--	
Dom pana Trackewicza na gruncie panien Brackich	--	5	--	żyłe.
Dom Pana Atowskiego na gruncie Pa- nien Brackich mieszkający	--	$6\frac{1}{2}$	--	żyłe.
Dom Pana Asipowskiego	--	5	$3\frac{1}{2}$	żyłe.
P. Jana Piharewicza	--	5	$3\frac{1}{2}$	żyłe.
P. Piotr Alexandrowicz	1	1	--	żyłe.
Pustosz niebożczyka P. Kazimierza Przybyckiego	--	$8\frac{1}{2}$	--	
Mikita Strzełka na gruncie Panien Brackich	--	$2\frac{1}{2}$	--	żyłe.
P. Bazylij Kasielowski na gruncie Panien Brackich	--	$2\frac{1}{2}$	--	żyłe.
Grunt niebożczyka Hrehorego Czortka, a teraz Panien Brackich	--	9	--	
Od tychże Panien Brackich w tyle od wału grunt P. Kucewicza w pusztoży	2	--	--	
Dom Panij Seybutowscy	1	--	--	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Kamienica cechu krawieckiego y dom drzewniany żyje Ostrowsky	3	2	—	żyłe.
Kamienica Kazkiewiczowka, pustoszy; na tymże gruncie żyje wdowa Onisimowa	—	8	—	żyłe.
Tegoż gruntu pustoszy	1	—	—	
Grunt Kazkiewiczowsky a teraz Panij Ullijany Siewiarinowey	3	1 $\frac{1}{2}$	—	ogrod.
P. Jakub Kucewicz, woyt	—	6	—	żyłe.
Temuż odpisnego	1	—	—	
Od tego gruntu klasztor Panien Brackich	—	—	—	
Kamienica Szunkiewiczowska; mieszka żyd Szłoma panow Kazkiewiczow.	1	5	—	żyłe.
Tychże panow Kazkiewiczow imbar murowany z sklepami	3	5	—	żyłe.
Przeciwko kamienicy Szunkiswiczowskiej pod wałem dom żydowsky oycy Jana	—	6	—	żyłe.
Kamienica Pana Bazylego Kuziewki	2	—	—	żyłe.
Odpisnego	—	2 $\frac{1}{2}$	—	
Kamienica Zamarjanska	—	—	—	
Kamienica Puciacinska	—	—	—	
Marka, żyda, plac, na którym mieszkaia żydzi, tamże y cyrulik Karniey; te grunta w iednym położeniu mają w sobie miary (a trzymają xięże Dominikanie Kniazyscy.	6	—	—	
Ztamtąd powracają od bromy Dobrowienkiej koło samego wału.				
Kamienica P. Łapickiego	1	1	—	

№39.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty	Pręci-ki.	Łokcio.	NB.
Kamienica P. Jakuba Kazanowicza	—	9	—	żyłe.
Grunt miesky mieszka żyd Mowsza, zięc Abrama Judki	1	2	—	żyłe.
Od tego żyda powrociwszy po prawey stronie koło rowa zamkowego, gdzie y kabak stoy: tych domow niemierzo- no do dalszey woli.				
Poczyna się od zamku y mostu zamkowego po prawey stronie:				
Cech rzeczniczy	1	5	—	żyłe.
Na gruncie mieskim żyd Icka Naftol. Chaim Beicałowicz, na gruncie mie- skim mieszkający	1	5	—	żyłe.
	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Na gruncie mieskim mieszka, pod ra- tuszem, Piharewicz ¹⁾	—	6	5	żyłe.
Kamienica cechu kusznierskiego Arciem Biadysz, na gruncie panow Botwinkow	1	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
	—	6	—	żyłe.
Kamienica niebożczyka Alexandra Mołczankowicza mieszka żyd Mow- sza	—	7	—	żyłe.
Pani Jakobow Chomentowska	4	2	—	żyłe.
Na gruncie Brackim mieszka Siła Si- linskyi	—	5	—	żyłe.
Maciey Pachomowicz	—	8	—	żyłe.
Samuel Smykowicz	1	2	—	żyłe.
Tegoż odpisnego ²⁾	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.

¹⁾ Приписка другимъ почеркомъ: „1757 г. miasto przyzna-
to na wieczność Samuelu Szkutku“.

²⁾ Инымъ почеркомъ приписано: „teraz do Spasa“.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
P. Janowey Leoszkiewiczowey grunt trzyma Pan Hrehory Leoszkiewicz.	2	9	—	
Grunt panow Kozłowskich, na którym mieszka Pani Skicarzewska.	—	9	—	żyłe.
Item też Pani Skicarzewska przyku-piła gruntu Spaskiego miaro od-pisnego	1	5	—	
Smyczycha Samuelowa, wdowa	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Kamienica żyda Beimana z przyku-piono turmo od miasta mier-żona	—	9	1	
Od tej kamienicy po prawey stronie ulky kathedra Świętego Spasa.				
Po lewey stronie teyże ulky dom Pana Hrehorego Chomętowskiego, w którym mieszka Pan Alexan-der Baczarowicz	1	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	4	—	
Ogrod Pana Leona Leoszkiewicza, a teraz trzyma P. Aleksander Swi-tohorowicz	1	1	—	
Plac juryzdyki Święto Spaskiey roz-ne ludzie mieszkają.				
Na prawey stronie ku wału plac Jmsci P. Skorki pusty z sklepami.				
Od tego placu na lewo rękę kamienica Pana Bazylego Dziegcierzewicza, burmistrza	4	3	—	żyłe.
Pana Jana Korobanky trzyma Pan Stefan Korobańka	2	1 $\frac{1}{2}$	—	
Grunt przed tym P. Timofieya Leosz-kiewicza a teraz P. Stefan Koro-bańko	1	9	—	

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Od tych placow y uleczy na lewą rękę ulicy wielkiej przedziez do samego rogu roznych domow na jurzdic Spaskiej.				
Ztąd na prawo rękę plac cerkiewny Bracky Jawlenie Ikony Naswiętszey Panny Mariy.				
Plac Rozynkowiczowski pusty	2	—	—	
Kamienica Leoszkiewicza Samuiela, a teraz należy do katedry.	3	7	—	żyłe.
Kamienica kupcewiczowska	3	2	—	żyłe.
Druga kamienica Kupcewiczowska P. Piotra Rakusy	2	5	—	żyłe.
Plac Sewerynowiczowski pusty	1	7	—	
Rozynkowiczowski tegoż pusty	1	3	—	
Dom P. Jerzego Leoszkiewicza na rogu samym przy wałe.	3	2	—	żyłe.
Karpiłowka y jurzdyka Spaska pod samym wałem.				
Andrzej Krasowskij	1	—	—	żyłe.
Pan Roman Onosko burmistrz	2	7	—	
Grunt Sewerinowsky, należący katedrze	1	9	—	
Tworowszczyzna xięży karmalitow mieszka Dwoinikowicz	1	5	—	żyłe.
Dom Jmści Pana woyta Dziegcierzewicza	3	—	—	żyłe.
Item dom Pana woyta Dziegcierzewicza; mieszka Miecznik	—	6 ¹ / ₂	—	żyłe.
Na samym rogu plac pusty.	—	5	—	

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Od bromy wietrżney na pra- wo ręke od samego wału do ulicy Brackiey Jurzdy- ka plebanska niemierzona. A po lewey ręce na rogu przed cza- sy gdzie stary ratusz był, a teraz więzy jezuci	4	—	—	żyłe.
Ztąd minowszy kamienice Beymanową, kamienica P. Stefana Korobanky, burmistrza	1	6	—	żyłe.
Dom P. Jana Kozłowskiego: żyd mie- szka	1	3	—	żyłe.
Dom P. Moskiewicza mieszka Szmit .	1	6	—	żyłe.
Kamienica Ozarynowszczyzna Panow Kazkiewiczow	1	4	—	żyłe.
Cekawz mieski skarbowy				
Za bromo Oleyno po lewey ręce koło wału.				
Żyd Szłoma na gruncie mieyskim .		5	—	żyłe.
Szpital Pokrowsky.				
Grunt P. Jakuba Kucewicza, woyta, plac, na którym mieszkają żoł- nierz Kaluszewskij y Hanna Czar- cicha		7 ¹ / ₂	—	żyłe.
Izba cechu szwieckiego: mie- szka Mausiey Kwitkow	—	6	—	żyłe.
Tegoż pustosz		4	—	
Plac cerkwi S-o Pokrowa: mie- szka Iwan Bondarż	—	5 ¹ / ₂	—	żyłe.
Na tymże placu Pawluk Bądarz .	—	5 ¹ / ₂	—	
Na gruncie cerkwi S-o Pokrowa Piotr Szyndzier	1	1	—	żyłe.

№39.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Na gruncie S-o Pokrowa Fieska Fal- kowsky	—	5	—	żyłe.
Na tymże gruncie Iwan Hawra	—	5	—	żyłe.
Na gruncie S-o Pokrowa Hrehory złotnik	—	9	—	żyłe.
Na gruncie cerkwi S-o Pokrowa Iwan Oleynik	—	7	—	żyłe.
Na gruncie cerkwi S-go Pokrowa żyd Zroył mieszka	1	6	—	żyłe.
Na tymże gruncie Hanna Taraczycha.	—	3	—	żyłe.
Na tymże gruncie Asip Doilid.	—	—	—	—
Na gruncie S-o Pokrowa Jakim Surta.	—	9	—	żyłe.
Dom przezbitera oycy Jana Jllinskiego.	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8	—	—
Na gruncie cerkwi S-go Pokrowa Marka Kołodka	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	—
Item cerkiewny ogród Marka	—	4	—	żyłe.
Oycy Jana Jllinskiego w iednym poło- żeniu sad y ogród	5	8	—	—
Stefan Dziemidowski mieszka	—	4	—	żyłe.
Powrociwszy na prawę rękę od wału.				
Karp Czaszko mieszka	1	5	—	żyłe.
Odpisnego tegoż	2	—	—	—
Iwan Szendzierz	—	4	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	4	—	—
Na tymże gruncie Sazon	—	4	—	żyłe.
Sołochina chata, a teraz Jakow Doylid.	—	4	—	żyłe.
Sołochina chata, a teraz ociec prezbi- ter Awakum	—	4 ¹ ₂	—	żyłe.
Do Piatrakowey chaty ogród mieskij .	—	9	—	—
Michałka bondar	—	4	—	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Iwan Kaziniec	1	4	—	żyłe.
Plac P. Stefana Rakusy	4	4	—	
Macwieijcha Kazinczycha grunt P. Pawła Boezarowicza	1	—	—	żyłe.
Starka Kaziniec	1	—	—	
Tegoż plac odpisnego	1	—	—	
Dom Sapockow w pustoszy	6	5	—	
Od ulki Kałkowej na lewey strone.				
Żyd Dowid na mieskim gruncie.	—	7	—	żyłe.
Tegoż żyda ogrod	—	7	—	
Andrey mieszka na gruncie mieskim Item ogrod	—	7	—	żyłe.
Ogrod Iwanichi Szędziarichi.	3	1	—	
Ogrod P. Stefanowey Rakusy trzymaj Andrey	5	6	—	
Mieszka Pustosz	2	3	—	
Ogrod Hrehory złotnik	5	5	—	
Plac mieski przedanyi J-o Msci Panu Zabie	2	2	—	
Dom bywszy P. Piotra Rakusy, a teraz Jmści Pana Zaby	7	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Timofiey y Jan Ronia ogrod	1	6	$\frac{1}{2}$	
P. Sarafinowiczowa	—	—	—	żyłe.
Dom Prokopyia Huka, a teraz x. Bernardyni	—	5	—	żyłe.
Dom Timofieya y Jana Ronij	1	2	—	żyłe.
Mieskiego gruntu mienił przyłonczonego w dom. Przy tymże swym domu mienił, excepto Mikity Drekuna, plac, na którym imbar stoi nad strugą. Ten grunt zamkowyi.				

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Item Samujela Mazurky ławnika gar- nąc za grunt zamkowy, a to grunt miesky zostaiący. Oyca przezbitera Isidora Pokrowskiego.	1	-	-	żyłe.
W u ł c e:				
Tegoż ogrod	2	4	-	
Jana Rebrowicza ogrod, a teraz Isi- dor, prezbitor Pokrowski	-	5	-	
Grunt Jerzego Leoszkiewicza, a teraz Isidor Pokrowsky trzyma ogrod	6	-	-	
Szymcha, żyd, grunt mieysky	-	4	-	
A żyte szklar niżej na gruncie mieski.	-	4	-	
Szymon żyd, na gruncie mieskim	-	4	-	
Raina, wdowa	-	4	-	
Mowsza Wulfowicz, żyd.	-	3	-	
Iwan Chlebnik	-	4	-	
Waska Bahamaz	-	4	-	
Marcin Harbuz	-	4	-	
Anisim Korobańko	-	4	-	żyłe.
Item ogrod.	-	4	-	
P o d r u g i e y s t r o n i e:				
Piatrok Zienkow	-	4	-	żyłe
Tegoż ogrod	-	4	-	
Pawlicha Baczkowa	-	4	-	żyłe.
Maximicha Bakalarycha pustosz	-	-	-	
Leyzar Mowczanow	-	2 ¹ / ₂	-	żyłe.
Jan Nagaszynski	-	2	-	żyłe.
Marcinicha wdowa	-	2	-	żyłe.
Szymon, żyd	-	5	-	żyłe.
Żyd Treciak	-	4	-	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
W tyle od szkoły żydowskiej.				
Timofiej y Jan Ronia sad	1	1½		
Kuzmy Hlebnika a teraz Timofiej y Jan Ronia sad	2	1	—	
Szkoła żydowska.				
Tu się poczyna od Niepra po lewie.				
Grunt mieysky, a teraz Hirsz żyd, zięć Cierebiczow mieszka mieni za plac Bernardynski	3	2½	—	żyłe.
Grunt mieski Piekło (!)	1	3	—	żyłe.
Grunt mieyski, a teraz Jmśc Pan Boh- danowicz mieszka	1	4	—	żyłe.
Na gruncie mieskim dom żydowski Krawczycha, a teraz żyd Mowsza mieszka.	1	8	—	żyłe.
Szai Ickowicz	—	5	—	żyłe.
Róg ulicy ku Dniepru.				
Ella Mowszowicz na gruncie mieskim.	—	5	—	
Wasil na gruncie mieskim	—	4	—	
Siomka Miaszok	—	5	—	
Rubin Abramowicz, żyd, na gruncie mieskim	—	3	—	
Ztąd powrociwszy na lewo ręke.				
Łaznia mieska	—	—	—	
Stefan Swiderski, a teraz Awsiey żyje na mieyskim	—	4	—	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Na mieskim kaplar dragun Józef Melinowsky mieszka	1	2	—	żyłe.
Na gruncie mieskim żyd inteligator. Leyzar Mołczan na mieskim gruncie.	—	4	—	żyłe.
Faika żyd na mieyskim	—	4	—	żyłe.
Iwan Szwiec na gruncie mieskim oo. Brackich	—	5	—	żyłe.
Iwan Szwiec na gruncie mieskim oo. Brackich	2	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Sawka Doylid, na mieskim	—	3	—	żyłe.
Ieka Iźroielowicz na gruncie mieskim należący oo. Brackim	1	2	—	żyłe.
Jurka Piatrusza	1	5	—	żyłe.
Zyd Dowyd, na gruncie mieskim	1	—	—	żyłe.
Ogrod Jerzego Piatruszy	2	5	—	
Gabryel Hołowczyniec	1	—	—	żyłe.
Beyman Szmeier	1	1	—	żyłe.
Rapton, grunt mieski, a teraz mieni Bernardynskyi	—	—	—	
Kuzma Chlebkow ogrod	1	—	—	
Iwan Romanowicz ogrod	—	2 $\frac{1}{2}$	—	
Samuelicha Muzykancicha, na gruncie mieskim, mieni Pana Krywobłockiego	—	—	—	
I inne chaty 4 mieniły Pana Krywobłockiego bez miary	—	—	—	
Kądrat Piharewicz, a teraz syn Jan Piharewicz	1	—	—	żyłe.
Marija Cielepnicha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	2	—	
Bazylyi Makowień	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Siomku Miaszok, ogrod	1	5	—	
Warka Murawskaia	—	5	—	żyłe.
Cech Garbarskij	2	2 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Żyd Nachman	—	7	—	żyłe.
Gałach kowal	—	3	—	żyłe.
Icka, żyd, y Szmoila Mowszowicz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Kuzma Chlebkow	1	—	—	żyłe.
Domka, syn Siomkin	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Saija, żyd, Ickowicz	1	6	—	
P. Hapon Biziewicz, burmistrz, imbar, chaty dwie y łaznia	1	—	—	żyłe.
Kołodzinskyi Timofiej y Jan Ronia	1	3	—	
Od tegoż placu powrociwszy na lewą rękę ku bromie Oleyney zamkowe placu, na których żydzi mieszkaia	—	—	—	
Za bromo Dobrowiensko:				
Maksim Hołowczynic, kowal, ogród	2	6	—	
Ogród P. Jakuba Kazanowicza	2	4	—	
Alexander Kochanowsky	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród Alexandra	8	4	—	
Jan Kalinowsky ogród	6	—	—	
Janowa Zywotkiewiczowa	1	—	—	żyłe.
Sciepan Chomkowicz	—	3	—	żyłe.
Michałka Strelecky	—	3	—	żyłe.
Na cerkiewnym ss. Hleba y Bo- rysa mieszka Andrei Rozyńka	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tamże na cerkiewnym gruncie mie- szka Czaboczkow zienc	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tamże na cerkiewnym gruncie mie- szka żyd Szachna Szawelowicz	—	2	—	żyłe.
Jakim Awtuszkow, kuszner	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Na cerkiewnym gruncie wdowa Ku- lina Iwanicha	—	4	—	żyłe.

S E T N I A O S T R O Z K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ahapija Muzyczycha na gruncie cerkiewnym	—	5 ¹ / ₂	—	żyłe.
Jan Zamaranka na cerkiewnym	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	2	—	
Waska Murawy na cerkiewnym	—	2	—	żyłe.
Od mostu Hleboboryskiego.				
Dom cechu kowalskiego	2	1	—	żyłe
Na gruncie P. Hutorowiczowey mieszka Nikifor Hołuszko	—	5	—	żyłe.
Iwanicha Staryczycha, wdowa	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Anna Czabotczycha, wadleież (?) Ahapija Maryana czynszczowo	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Marcin Szascitka	—	7	—	żyłe.
Paweł Hapieiwicz	—	5	—	żyłe.
Nikipar Cielapien czynszczowo	—	2	—	
Tegoż odpisnego	—	2	—	
P. Daniela Chomentowskiego pustosz	1	—	—	
Rybnikowsky nad rowem pustosz	—	5	—	
Marusia Pawłowskaia	—	2	—	żyłe.
Lawon Zukowiec ciesla	—	5	—	żyłe.
Lelaszycha uboga pustosz	—	2	—	
Maysiey Zerabiec	—	5	—	żyłe.
Samuel Kuracka	1	—	—	żyłe.
Lelaszycha, wdowa, y z siostrą	—	3	—	żyłe.
Zakonnic Brackich plac goły	—	2	—	
Jlla Puciata na gruncie zakonnic Brackich y Aniska Siedzian	1	2	—	żyłe.
Asip Szańka	—	5	—	żyłe.
P. Bazyli Czada ogrod	5	5	—	
Asip Puchta	—	5	—	żyła.
Tegoż ogrod	1	5	—	

S E T N I A O S T R O Z I K I A

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod Alexandra Wyszukowskiego	1	4 ¹ / ₂	—	
Na gruncie cerkwi Woskresen- skiey Michałka Pocztar	—	2	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	5 ¹ / ₂	—	
Dzianisicha Ruchladczycha	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Odpisnego	—	2 ¹ / ₂	—	
Zmietraczycha Ruchladczycha	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Odpisnego ogrodu	1	2 ¹ / ₂	—	
W rowie przez ulkę po prawey ręce.				
Michał Brzednicki, żołnierz	—	2	—	żyłe.
Tegoż odpisnego Michała	—	5	—	
Jakow pastuch	—	6	—	żyłe.
Siamion Woyłok	—	3	—	żyłe.
Pustosz Fiodora Sawinicza	—	5	—	
Na gruncie cerkwi Woskrese- nija Andrei pastuch	—	3	—	żyłe.
Waska Hadun teraz Mola Krywapu- czycha	—	2	—	żyłe.
Kuprey Mamon, na cerkiewnym	—	3	—	żyłe.
Anton Mamonow, na cerkiewnym	—	5	—	żyłe.
Ahapia uboga, na cerkiewnym	—	3	—	żyłe.
Maysiey Atronka, na cerkiewnym	—	5	—	żyłe.
Paweł Duży, na cerkiewnym	—	2	—	żyłe.
Jarmoła Doylid, na cerkiewny	—	5	—	żyłe.
Pilipa Klikuna pustosz	—	2	—	
Dom P. Jozefa Koralkiewicza teraz P. Samuela Kuziewky	—	7 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogrod kto pasze	1	2 ¹ / ₂	—	
Dom Koszeckin miesky kontraktowy	5	8 ¹ / ₂	—	
Hascia na mieskim Zywockowa wdowa	+	2 ¹ / ₂	—	żyłe.

№39.

S E T N I A O S T R O Z K A.				
	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Arciem Filimonowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Ogrod Alexandra Wyszковского . .	1	2	—	
Dom oycy Simeona, prezbitera cer- kwi Woskresenskiej	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Pan Jan Piharewicz	—	5	—	żyłe.
A po lewey ręce na samym rogu cer- kiew drzewniana wielka.				

S E T N I A P A P I N S K A.
Od cerkwi Jllinskiej po lewey ręce
naczyna się.

Jan Wczyk	—	8	—	żyłe.
Odpisnego tegoż ogrod	—	9	—	
Roman Prokopowicz	—	5	—	żyłe.
Odpisnego	1	1	—	
Grunt P. Tomasza Chomętowskiego mieszka Hawris Komławy	—	3	—	
Tegoż odpisnego	3	4	—	
Grunt Pana Stefana Korobańki, bur- mistrza, mieszka Paweł Makowien.	—	7	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	3	2	—	
Andrzej Makowien	—	6	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	3	2	—	
Parfien Riaznik	—	6	—	żyłe.
Grunt Pana Jakuba Kazanowicza mieszka Siamion Szaytor	—	6	—	żyłe.
Tegoż P. Jakuba Kazanowicza grunt, mieszka Awdakim Murawyi	—	7	—	żyłe.

S E T N I A P A P I N S K A

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Tegoż odpisnego	14	—	—	
Piatrok Wusok	—	4	—	żyło
Tegoż odpisnego	1	—	—	
Ogrod Uscinni Awramichy	1	2	—	
Samuiel Paczynka z bratem	—	6	—	żyło.
Tychże odpisnego	1	1	—	
Atroszka Żukowiec	—	5	—	żyło.
Tegoż odpisnego	2	—	—	
Andrey Zukowiec ogrod	2	1	—	
Pawluk Kaliakin	—	4	—	żyło.
Tegoż odpisnego	2	1	—	
Baturycha Wodzia	—	4	—	żyło.
Teyże odpisnego	—	6	—	
Od gury Jllinskiej na lewo rękę ulkę ku Dniepru idąc.				
Od Sciepana Niemysza a teraz Mu- raszka	—	3	—	żyło.
Tegoż odpisnego	—	6	—	
Kondrat Apanasowicz	—	5	—	żyło.
Tegoż odpisnego	15	—	—	
Dom Pana Stefana Korobańky od Waska Kniaziawicza za dług, mie- szka Ales Papowicz	2	—	—	żyło.
Odpisnego tegoż	6	6	—	
Piatrok Kaba, pałamar cerkwi W os- kresenia dalniey, ogrod	4	5	—	
Ogrod: Awsiey Drahił	9	3	—	
Ogrod: Hawryła Dubariow	4	3	—	
Ogrod: Pola Bielaja	2	2 ¹ / ₂	—	
Ogrod: Apanasa Awierkowicza	—	6	—	

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Powracając nazad od Dniepra, z tey ulki idąc w drugę ulkę do bromy Papinskiej, poprawey stronie.				
Ogrod P. Bazylego Kuziewky w zastawie u P. Samuela Kuziewky Woytowicza	13	—	—	
Ogrod Mieleszka Czesky	3	5	—	
Awtuszka Kiesza	—	5	—	żyłe.
Odpisnego tegoż	1	—	—	
Andrey Zukowiec, ogrod	3	2	—	
Grunt Harasima Kasioraha; żyje Leon kuszniierz	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	3	3	—	
Jarmoła y Andrey Bądariok	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	—	—	
Alaksiey Wołowacz	—	3	—	żyłe.
Odpisnego	1	4	—	
Jan Czesky	—	7	—	żyłe.
Odpisnego	1	1	—	
Ogrod: Ciereszka Bezmienn	3	—	—	
Ogrod: Piatrok Pałamar	1	—	—	
Taciana Legęczycha, ogrod	1	4	—	
Grunt miesky, a teraz P. Jan Piłatowicz, ogrod	8	1	—	
Ogrod Ewtichija Dziewulij, a teraz P. Stefan Korobańko	9	1	—	
Ogrod Samuela Kuziewky	1	7	—	
Ogrod Paciomky, a teraz Samuela Kuziewky	1	5	—	
Tegoż Paciomky druga połowa P. Stefana Korobańky; ogrod	1	5	—	

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Pręci- kl.	Lokcie.	NB.
Ogrod Arciem Klinduch	—	8	—	
Ogrod Anton Apocia	2	4	—	
Chomko Kopszyn	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	4	2	—	
Na gruncie mieskim maiorycha	—	5	—	żyłe.
Odpisnego	2	5	—	
Makieycha papadzia	—	5	—	żyłe.
Odpisnego	1	6	—	
Ulas Wierbickij	—	9	—	żyłe.
Timofieja Harielki, pustosz	—	6	—	
Waska słuha	—	4	—	żyłe.
Romanicha Strachowska	—	6	—	żyłe.
Odpisnego	—	6	—	
Pan Piotr Kazanowicz, burmistrz, od ulki ku wału sad y ogrod	23		—	
A pod gura, przy tymże gruncie, roz- nego drzewa dzikiego lasnego y sadowego	19	—	—	
Anton Apocia, ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
Ogrod Daniły Baszy	3	8	—	
Ogrod Antona Apoci	3	8	—	
Dziemian Strachowskij	—	6	—	żyłe.
Odpisnego	1	8	—	
Prakop Straszewskij	—	8	—	żyłe.
Odpisnego	1	6	—	
Od bromy nazad teiże ulicy powracaiąc na drugo rękę.				
Grunt mieski, pustosz	7	—	—	
Antona Apoci, cegielnia y ogrod	3	5	—	
Asip Mamiaka, ogrod	3	6	—	
Ogrod Antona Apoci	5	6	—	

№ 99.

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod Strachowskaja	3.	—	—	
Grunt mieski legowany od Baszy cerkwi Jllinskoy	3	—	—	
Ogrod Romanich Strachowskija	6.	—	—	
Ogrod Siamionichi, a teraz panow Botwinkow	6	—	—	
Ogrod od Harnowskiego Botwince było	6	—	—	zyle.
Tegoż Hornowskiego ogrod panom Botwinkom	11	3	—	
Ułasa Redzkowa, ogrod	—	4	—	
Tegoż ogrod	1	5 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Ułasa Wierbickiego	2	1	—	
Grun mieyski, pustosz. Makar Murawyi	—	4 $\frac{1}{2}$	—	zyle.
Odpisnego z bratem po połowie	2	1	—	
Ogrod Apanasa wyia Piharewiczowya Grunt y ogrod mieski trzymają xieży Jezowicy	4	7 $\frac{1}{2}$	—	
Odpisnego	—	6	—	zyle.
Ogrod Pana Bazylego Botwinky, woyta. Anton Apocła	3	—	—	
Odpisnigo	3	6	—	
Odpisnigo	—	6	—	zyle.
Odpisnigo	2	—	—	
Plac Panow Botwinkow od Polij.	2	4.	—	
Ogrod Panow Botwinkow od Hurczy- chi, zakonnikow Buynickich, a te- raz PP. Botwinkow	4	5 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod PP. Botwinkow od Kasioraha czyni	4	5 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Pawła Makownia	21	1 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Pawła Makownia	—	6 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Adariy PP. Botwinkom od Wa- silija Makownia; PP. Botwinkom od Cimoszczychi	14	7	—	

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Lokcie.	NB.
Awsieycha Maryia	—	4	—	żyłe.
Odpisnego	3	5	—	
Ogrod Romana Hawriłowicza, aley- nika	2	—	—	
Jarmoly Andreiowicza, pustosz	—	6	—	
Roman Hawriłowicz	—	5	—	żyłe.
Ogrod Jarmoly Andreiowicza	2	3	—	
Od Makieja Jurca Panom Botwinkow, od Kondracychi Puszkariichi Pa- nom Botwinkom	13	2	—	
Ogrod Pana Stefana Korobanky, a te- raz trawa	7	—	—	
Ogrod Chomky Kopszy	7	2	—	
Miesky ogrod Pana Lewentala: grunt miesky, a teraz trzyma Pan Le- wental	12	—	—	
Odrod: Mieszka Czesky.	2	2	—	żyłe.
Hryszka Czeski ogrod	—	—	—	
Ogrod: Maxim Dubar	3	2	—	
Ogrod: Maxim Bondar	2	8	—	
Ogrod: Pana Timofieja Roni, podany cerkwi Jllipskiej	6	—	—	
Grunt miesky, teraz trawa Waska rybnika; teraz trzyma pop Jllin- skij legowany	7	8	—	
Ogrod: Antona rybnika	1	8	—	
Ogrod: Ciarszka Biazmiena	3	6	—	
Ogrod: Apanasowicza	2	—	—	
Ogrod: Piatrok Wusok	5	2	—	
Ogrod: Jarmoly Bandarka we dwuch polozeniach	3	5	—	
Fieska Kalinki, ogrod	5	2 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokole.	NB.
Pręty ogrodne, od rzeki Dniepra brzegowego do wału ostatniego idące, okrom rogów, różnych gospodarzów, jako to: Panów Hrehorego Kolanowskiego, Moskałakowskie, Chomętowskiego, Samuiela Buraczka, Bazylego Makownia, Aleksandrowey, Jllinskiej, Protopopiney,—bez ogrodzenia mają w sobie miary pospołu	149	5	—	
Z gury idąc Jllinskiej do cerkwi Jllinskiej na lewą rękę domy mieszkalące:				
Ciarieszka Bezmienow	1	—	—	żyłe.
Odpisnego	1	2	—	
Grunt mieyskij, teraz trzyma Jan Piłatowicz	—	3	—	
Odpisnego	1	7	—	
Andrey Żukowiec	—	7	—	żyłe.
Odpisnego tegoż	2	5 $\frac{1}{2}$	—	
Filimon Czarnysz	—	9	$\frac{1}{2}$	żyłe.
Hawriła Murawyi	1	—	—	żyłe.
Chomka Ciesła	—	6	—	żyłe.
Odpisnego	1	4	—	
Ułas Redzkin	1	2	—	żyłe.
Odpisnego	—	4	—	
Grunt miesky, legowany od P. Kazkiewicza oycem Brackim. . . .	7	5	—	

S E T N I A P A P I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Od bromy Bychowskiej idąc na lewą rękę:				
Pasznia y sad Dryszcz Bakalarz Hle- boborski	7	5	-	
Pasznia Hrehorowey Czarcichy	14	-	-	
Pasznia Jakubowey Chomentowskiej	20	-	-	
Ogrod Romana Żlebka	10	7 ¹ / ₂	-	
Ogrod Waska Kaszy.	10	-	-	
Podgurze w row tegoż	1	-	-	
Ogrod: Anton Apocia	16	-	-	
Pod gurze tegoż	-	4	-	
Grunt miesky, legowany oycu Stefanu cerkwi Jllinskiej, ogrod	7	3	-	
Jmsci P. Michała Kuziewky, woyta, grunt, na którym rozne budynki y gumno, a teraz Jerzemu synowi	7	-	-	żyłe.
Grunt miesky, a teraz legowany do cerkwi Jllinskiej od Paniy Fieodorowey Kazanowiczowey.	15	3	-	
Ogrod Antona Apocy	1	8	-	
Hawryła Murawy, pustosz	12	4	-	
Ogrod P. Michała Kuziewky, woyta	14	5	-	
Ogrod: Jerzy Sazonowicz.	4	6	-	
Ogrod: Hrehoryi Chromcowicz	4	5	-	
Roman Prokopowicz ogrod y sad	10	-	-	
Ogrod: Iwana Borysowki	3	5	-	
Ogrod: Żudrichi	3	3	-	
Ogrod: Waska Makownia	2	8	-	
Ogrod: Minka Fiadosowa.	4	-	-	
Ogrod: Stesza Baturycha	6	-	-	
Ogrod: Wodzia Prokopicha	1	5	-	

№ 39.

S E T N I A P A P I N S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod: Atroszka Żukowiec	2	4	—	
Grunt miesky a teraz Pan Jan. Piła- towicz trzyma	3	—	—	żyło.
Odpisnego tegoż	13	8	—	
Ogrod: Paweł Trypizion	3	5	—	
Ogrod: Marija, wdowa	—	6	—	
Zofia Legęczycha	—	3	—	żyło.
Odpisnego	—	3	—	
Achrem Czeskij	—	5	—	
Odpisnego	—	7	—	
Sad Panow Kazkiewiczow pod gurą .	11	6	—	
Sad y ogrod P. Skicerewskija . . .	13	5	—	
Grunt miesky trzymą prezbiter Szaf- ranowskyi, ogrod	5	—	—	
Ogrod: Saroczycha	4	8	—	
Ogrod y trawa Hrehorego Chomen- towskiego	14	—	—	
Ogrod Janowey Paciomeczychy . . .	4	5	—	
Ogrod Pana Piotra Kazanowicza, bur- mistrza	33	2 ¹ / ₂	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.				
Od Struhi y Dniepra pole- wey rence:				
Fwieska Baka	—	3	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	7	—	
P. Bazylego Szalesty ogrod	2	4	—	
Dom cerkiewny Zasniennia Naiswiętszey Panny, żyd mieszka	1	6	—	żyło
Apanas Awierkow	—	5	—	żyło
Tegoż ogrod	1	6	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Ułka w teyże ulicy na prawe rękę:				
Piatrok Prakopowicz y Iwan Mielnik po połowie	1	2	—	żyłe.
Tychże ogrod	1	—	—	
Ociec Jan Jllinskiy	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Dom P. wojta Michała Kuziewky, a teraz synowi Jerzemu	2	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Na gruncie oycy Jana Miacelicy Pa- weł Tripizion	1	—	—	
Tamże na tym gruncie mieszka Zmit- rok Harnowskiy	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Dom cerkiewny Zasnięnia Naiswięt- szej Panny	2	5	—	żyłe.
Tamże ogrod cerkiewny	—	6	—	
Przez ułeczkę w gurę:				
Dom P. Głuchowicza		5	—	żyłe.
. Do rowu.				
Tegoż ogrod	2	6	—	
Mialeszka stalar		5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Samuela Paczynky, ogrod	1	—	—	
Saroczynsky, ogrod	2	6	—	
Waska Kulowka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1	—	

NSD.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Jurzdyka xx. Jezowitow.				
Waska Szewczyk, ogrod	4	4	—	
Zmitrok Achimowicz	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	5	—	—	
Michałka Szklar, ogrod	3	6	—	
Millan Kupreiov, ogrod	1	6	—	
Andrey Wakowien, ogrod	2	—	—	
Waska Kabaczko, ogrod	2	—	—	
Ogrod cerkiewny legowany od stala- richy Ahapiy	2	2	—	
Chomicha Prokopicha, ogrod	2	2	—	
Mieleszka Straky, ogrod	3	2	—	
Paweł Piecka, ogrod	2	$\frac{1}{2}$	—	
Z teyże ulky na prawe rękę powracając.				
Waska Kasza	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	7	—	
P Piotr Buraczek mieszka Trofim Kusznierz	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	3	—	
Zachariya Kitka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Ułasa Redzky, ogrod	3	—	—	
W tył przez ulkę.				
Ułas Hrabownik	—	$2\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Waska Bażkow, ogrod	2	8	—	
Daniła Hrodzkiy	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Asip Kulowka, ogród Kuprey Weysa.	4	3	—	
Od wału powracając na pra- wo rękę.				
Aniska Halileiow przeszły	2	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	13	—	—	
Asip Mamiaka, ogród	15	5	—	
Apanas Butay ogród y gumno	15	5	—	
Kondracicha, wdowa	—	5	—	żyłe.
Tayże ogród	8	5	—	
Piatrok Rewa, ogród	7	—	—	
Kupreicha Weysicha	—	6	—	żyłe.
Teyże ogród	2	—	—	
P. Piotr Buraczek	4	—	—	żyłe.
Tegoż sad, ogród y gumno	15	5	—	
Ogród Harasima Jurca	9	5	—	
Piatrok Rewa	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	7	—	
Chomka Korunny	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	3	—	
Awchim Zlabok	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	—	—	
Waska Reznickiy	—	5	—	żyłe.
Odpisnego ogród	3	5	—	
Hriszka Baranacznik	4	—	—	
Fiodoricha Reznickaia	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Teyże ogród	1	3	—	
Daniła Hriaczycha sad y ogród	7	—	—	
Daroszka, pastuch	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	6	—	
Hriszka Ułasowicz	—	6	—	żyłe.

№39.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NR.
Tegoż ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Mieleszczycha, wdowa	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	7	5	—	
Daniła Hriaczycha, ogrod	2	5	—	
Ogrod cerkiewny Najsświętszey Panny	12	1	—	
Asip Mamiaka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Bakałarza Priaczyscynskiego, ogrod .	5	—	—	
Kuzma Rakow.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Jch Msciow xx. Jezowitow Orszan- skich trzy chaty	15	4	—	
Roman Bakałarz Preczyscynski	4	4	—	
Ogrod Łuczychi Papądzi, plac	5	—	—	
Harasim Juriec	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	11	—	—	
Mellan Kiesza	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	9	—	
Nazad idąc ulicy od cerkwi po- wracając na prawę rękę.				
P. Jan Jakubowicz	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Wnuka Alexandry Protopopy	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	8	7	—	
Grunt miesky trzyma Iwan Miekuly; życie Fieska Zlebko	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	4	—	
Pilip Pałamarko	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Scipan Barisawka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NR.
Hawris Komiel, ogrod	3	—	—	
Łapa Piatrok	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Piatrok Tatus	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Harasim Tatus, ogrod	2	8	—	
Iwan Wyczyk, ogrod	1	2	—	
Daniła Sliżyk	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Awhinnia Łopacicha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	6	—	
Iwan Sliżyk	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Daniły Hriaczychi ogrod	1	2	—	
Przez ulko do wału idąc to ulico.				
Paciey Maslonka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	12	—	—	
Daniła Hriaczycha	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	2	—	
Pałamarza Jllinskiego ze szwagrem podzielony ogrod	3	9	—	
Afanasiy Bułay	1	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Sad y ogrod P. Michała Kuziewky woyta, a teraz synowi Jerzemu .	32	—	—	
Przez ulko idąc od wału nazad.				
Paciey Maslonka, ogrod	1	2	—	żyłe.

№99.

S E T N I A K O S K O W S K A.				
	Pręty.	Preci-ki.	Lokcie.	NB.
Jakawicha Masłonczycha, ogród	2	—	—	
Cimka Karasowsky z siostrą Ahapijo.	—	3	—	żyłe.
Tychże ogród	8	6	—	
Siamion Biariezinić	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Fiodar Łopun, ogród	2	2	—	
Daniła Doylidow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Pachom Złobow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1	—	
Fiodar Łopun	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1	—	
Grunt Panów Kazkiewiczow, a teraz Hanna Masłaczycha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogród	13	2	—	
Hanna Dyldzicha, ogród	1	2	—	
Daroszka Kusznić, ogród	6	—	—	
Sawelyi Kapusta, ogród	13	—	—	
Jan Paciomka, sad y ogród	17	1 ¹ / ₂	—	
Tegoż Jana Paciomky sad y ogród	5	8	—	
Ociec Jan Kotaszynski, pasznija y ogród	9	5	—	
Iwanicha Kazieczycha, ogród	4	8	—	
Jana Wyczyka, ogród	7	2	—	
Jan Katuszewski	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Siomka Kazięka	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
P. Jan Kazkiewicz, ogród	5	8	—	
Pietrok Fiodorowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	10	—	—	
Grunt P. Kuziewky Samuięla żyje Fiodor Mońka	—	2	—	żyłe.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	3	6	—	
Hanna Dyldzicha na mieskim gruncie.	—	2	—	
Teyże ogrod	3	—	—	
Kamienica nazwana Krużała na mie- skim; grunt pasze Mikicicha Lit- winicha, miary	3	—	—	
Mikicicha Litwinicha	—	8	—	żyłe
Teyże ogrod	4	5 $\frac{1}{2}$	—	
Jmśc. P. Harasim (?) Botwinka, burm.	5	—	—	żyłe.
Sad y ogrod	26	3	—	
Oycow Kapłanow Matky Świętey Uspenia ogrod	10	1	—	
Iwan Michałowski	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	9	2	—	
Cerkwi Brackiey ogrod paszę Iwan Michałowski	13	6 $\frac{1}{2}$	—	
Teyże cerkwi Brackiey ogrod pasze kalinka	1	—	—	
Awtuszką Patočky	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Astap Taxa	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Mamiaka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Stefan Rudnický wdowa	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	3 $\frac{1}{2}$	—	
Maxim Dubar, ogrod	2	8	—	
Kuriła Prudnik	—	4	—	żyłe.
Maxim Dubar	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	—	—	
Hriszka Czyczyrka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	

№39.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Przez ulkę szpitala cerkwy Zasnienia Najswiętszej Panny.				
Hryszka Tananoika	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Fieska Harianow	—	4	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	6	—	
Pawluk Krasiukow, ogrod.	1	8	—	
Ułas Riedzka, ogrod	1	1	—	
Roman Zlebok	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Bartłomiej Ławrinowicz na cerkiew- nym	—	4	—	żyłe.
Hriszka Czyczyrka, ogrod	5	3	—	
Ociec Stefan Jllinskyi	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Andrey Czarnysz na cerkiewnym	—	5	—	żyłe.
Iwan Kalinka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Iwan Aleynik	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	2	—	
Jmści P. Chomętowskiego dworek	7	—	—	
Od Dniepra na prawę rękę.				
Jan Mołczankowicz, grunt cerkiewny pusty	3	—	—	
Piatrok Isakow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Iwan Jakubowicz, ogrod	1	—	—	
Piatrok Isakow, pusty	—	—	—	
Jana Paciomy, ogrod	1	—	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.				
	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Iwan Mamiaka, tegoż ogrod	—	—	—	
P. Michał Awsieyowsky, rayca	—	3	—	żyłe.
Tegoż P. Michała, ogrod	2	7	—	
Jan Paciomka, ogrod	4	—	—	
Jan Paciomka	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	11	—	—	
Iwan Katolka, a teraz Litwinowa Mikicyna ogrod.	1	2	—	
Jan Piharewicz, ogrod	4	5	—	
Paweł Choroszawka	—	4	—	
Tegoż ogrod w pustoszy	4	1.	—	
P. Jury Piatrusza, ogrod	24	—	—	
Od wrot Jana Paciomky w pustoszy mieskyi	1	5	—	
Zacharyiasza Wowczka, ogrod	3	2	—	
Maryiya Kazieczycha	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	3	—	
P. Jan Korobanko, a teraz Samuel Buraczek, ogrod	15	—	—	
P. Jakub Kazanowicz, ogrod.	13.	6	—	
Cimka Miarkuszka	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	—	—	
Tegoż odpisnego w pustoszy.	6	5	—	
Arciemowa Burackowa, a teraz cer- kwi Zasnienia Nayswięt- szej Panny	—	9	—	
P. Jakub Kucewicz, woyt, ogrod.	1	6 ¹ / ₂	—	
Od rowu Niemcowego na pra- wo rękę.				
Hriszka Chramcow	—	9	—	żyłe.
Kuprey Weysa, ogrod	4	9	—	

№59.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Arciem Biadysz, ogród	6	—	—	
Pana Heronima Botwinky, burmistrza, ogród	16	5	—	
Tegoż pasznia	31	1	—	
Pana Jakuba Kucewicza, woyta, sad y ogród	37	6	—	
Pan Samuel Buraczek	50	4	—	
Kiriey Wyczyk •	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	9	9	—	
Warka Sazonczykowa	1	—	—	żyłe.
Teyże ogród y sad	10	—	—	
Item ku wału pasznia	8	—	—	
Waska Zlabok	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	19	—	—	
Stefan Niemysz, ogród	20	—	—	
Saweliy Kapusta	20	—	—	
Daniła Doylid, ogród	16	—	—	
Iwan Machłay (należy za trzecie część zł. 5)	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród (dwie części Zycharichy Chomętowskiej)	22	5	—	
Okolo wału do rowa Niem- c o w e g o.				
Nikifor Wyczyk, pasznia	11	—	—	
Paweł Weysa	10	—	—	
Szll. P. Fhylimon Dziegcierzewicz, woyt, pasznia P. Borwinka	20	7	—	
P. Pawła Łapickiego pasznia	5	$\frac{1}{2}$	—	
Antona Muńki, ogród	10	—	—	
P. Pawła Łapickiego, ogród	18	—	—	
Tegoż Pana Pawła, paszni	13	—	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Item podgurze koło włoki	3	2	—	
Fieska Harianinow, ogród	3	—	—	
Mieleszka Stary, ogród	3	—	—	
Mola Chomeczycha, sad	3	—	—	
Cerkiewny sad	3	—	—	
S E T N I A T R I S N I N S K A.				
Od wału ostatniego ku bro- mie Trisninskiej.				
Marka y Iwan Sierheiwiczy	1	—	—	żyłe.
Tychże odpisnego	1	2	—	
Pustosz Waska Beznoskina	1	5	—	
Iwana Halileja, ogród	4	3	—	
Mikita Kawszewnikow, ogród	2	9	—	
Jakub, żołnierz mieskyi.	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	9	9	—	
Przez ulice od bromy Trys- ninskiej na drugiey stro- nie.				
Grunt Piharewiczow, kramka Kozakow, szpichłery y łaznia	2	—	3	
Wodzi Lebioczycy, wdowy, ogród	5	6 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Kuraczka, ogród	1	7	2	
Andrey Babicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	2	2	
Michała Masłaka, ogród	1	1	—	
Stefanicha Babiczycy, wdowa.	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Teyże ogród	9	3 $\frac{1}{2}$	—	
Jakow Kawszewnik	—	5	—	żyłe.
Tegoż opisnego	5	8 $\frac{1}{2}$	—	

№ 59.

S E T N I A K O S K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Arciem Biadysz, ogród	6	—	—	
Pana Heronima Botwinky, burmistrza, ogród	16	5	—	
Tegoż pasznia	31	1	—	
Pana Jakuba Kucewicza, woyta, sad y ogród	37	6	—	
Pan Samuel Buraczek	50	4	—	
Kiriej Wyczyk •	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	9	9	—	
Warka Sazonczykowa	1	—	—	żyłe.
Teyże ogród y sad	10	—	—	
Item ku wału pasznia	8	—	—	
Waska Zlabok	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	19	—	—	
Stefan Niemysz, ogród	20	—	—	
Saweliy Kapusta	20	—	—	
Daniła Doylid, ogród	16	—	—	
Iwan Machłay (należy za trzecie część zł. 5)	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród (dwie części Zycharichy Chomętowskiej).	22	5	—	
Okolo wału do rowa Niem- c o w e g o.				
Nikifor Wyczyk, pasznia	11	—	—	
Paweł Weysa	10	—	—	
Szll. P. Fhylimon Dziegcierzewicz, woyt, pasznia P. Borwinka	20	7	—	
P. Pawła Łapickiego pasznia	5	$\frac{1}{2}$	—	
Antona Muńki, ogród	10	—	—	
P. Pawła Łapickiego, ogród	18	—	—	
Tegoż Pana Pawła, paszni	13	—	—	

S E T N I A K O S K O W S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Item podgurze koło włoki	3	2	—	
Fieska Harianinow, ogród	3	—	—	
Mieleszka Stary, ogród	3	—	—	
Mola Chomeczycha, sad	3	—	—	
Cerkiewny sad	3	—	—	

S E T N I A T R I S N I N S K A.				
Od wału ostatniego ku bro- mie Trisninskiej.				
Marka y Iwan Sierheiwiczy	1	—	—	żyłe.
Tychże odpisnego	1	2	—	
Pustosz Waska Beznoskina	1	5	—	
Iwana Halileja, ogród	4	3	—	
Mikita Kawszewnikow, ogród	2	9	—	
Jakub, żołnierz mieszyi.	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	9	9	—	
Przez ulice od bromy Trys- ninskiej na drugiej stro- nie.				
Grunt Piharewiczow, kramka Kozakow, szpichłery y łaznia				
	2	—	3	
Wodzi Lebiodeczychi, wdowy, ogród	5	6 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Kuraczka, ogród	1	7	2	
Andrey Babicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	2	2	
Michała Masłaka, ogród	1	1	—	
Stefanicha Babiczycza, wdowa.	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Teyże ogród	9	3 $\frac{1}{2}$	—	
Jakow Kawszewnik	—	5	—	żyłe.
Tegoż opisnego	5	8 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A T R I S N I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Z rowu od Ustrusznii po drugiej stronie.				
Apanas y Michałka Labiodky	—	9	—	żyłe.
Tychże ogrod	6	2	—	
Osobliwie Apanasa Labiondy, ogrod od P. woyta Łapickiego.	8	3 $\frac{1}{2}$	—	
Michałka Radzkow Muzyka	2	1	—	
P. Thomasz Chomętowsky, rayca	1	1	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	5	—	
Grunt Mołczankowiczowskyi Pan woyt Łapickiy	2	5	—	
Radien Choroszawka z zięciem, ogrod.	2	3	—	
Z rogu do ulki Popszecziny.				
Antona Mułki, ogrod	2	1 $\frac{1}{2}$	—	
Pan Paweł Łapicki, woyt	5	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	22	3 $\frac{1}{2}$	—	
Hrehorowa Szunkiewiczowa	1	8	—	żyłe.
Teyże Hrehorowej odpisnego	36	5	—	
Tamże P. Andrzej Szunkiewicz, sad y ogrod	13	5	—	
Tychże PP. Szunkiewiczow, podgurże. Szll. Pana Bazylego Botwinky Kucwiczowskyi sad y ogrod	19	7 $\frac{1}{2}$	—	
Wodzia Chabaczycha,—syn Kiriey, ogrod	1	2	—	
Stąd nazad ku poczatku tey setni, po drugiej stronie ulicy:				
Iwan Fursa	—	5	—	żyłe.

S E T N I A T R I S N I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż odpisnego	1	9	—	
Jana Butomy, ogród	7	—	—	
Tegoż w pustoszy podgurze	4	1	—	
Iwan Haliley na cerkiewnym	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	7	—	—	
Miczałka Wareńnik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	5	—	
Pan Michał Kuziewka, woyt	—	—	—	
Hrehorego Hałuszky-Kuziewka	37	4 ¹ / ₂	—	
Michałka Radzkow Muzyka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7	—	
Waska Kawszewnik	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród cerkiewny Hlibo Borysa	3	—	—	
Pana Łapickiego ogród	12	7 ¹ / ₂	—	
Roman Kozakow	1	3	—	żyłe.
P. Daniela Szunkiewiczza kamienica, a teraz xx. Jézowicy, na którym mieszkaia, rozne rzemiesnicy	28	—	—	żyłe.
Pana Pawła Łapickiego, woyta, Kriworockowskyi grunt, ogród	28	1 ¹ / ₂	—	
Arina Wierbałowiczowa	—	4	—	żyłe.
Teyże odpisnego	2	1	—	
Pawlicha Caricha, wdowa	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	3	8	—	
Roman Daronia	—	4	—	
Tegoż odpisnego	5	3	—	
Radzka, Skaczkow zięć	—	3	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	5	—	
Matruna Sielanka, ogród	—	8 ¹ / ₂	—	
Teyże odpisnego	—	4 ¹ / ₂	—	
Na cerkiewnym gruncie Makarawy syny mieszkaia	—	5	—	żyłe.
Tychże odpisnego	2	5	—	

S E T N I A T R I S . N I N S K A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Z rowu na prawę rękę.				
Waska Azkołak	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	—	—	
Pana Łapickiego, ogrod, a teraz trzy- ma Kaskiewicz	4	2 $\frac{1}{2}$	—	
Stefan Biazkyi, ogrod	1	3	—	
Iwanicha Michałowskaja	—	6	—	żyłe.
Teyże ogrod, a teraz P. Kaskiewicz	2	$\frac{1}{2}$	—	
Dom P. Bazylego Szunkiewicza	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	6	—	
Hawris Muńka	—	4	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	1	1	—	
P. Pawła Łapickiego, ogrod	2	2	—	
Z rogu ulicy do cerkwi.				
Łuczycha Papadzia	1	—	—	żyłe.
Michałka Dubko	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	9	—	
P. Jan Jaroszewskyi	1	8	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	4	3	—	
Anton Muńka	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	3 $\frac{1}{2}$	—	
Pan Nikifor Charytonowicz, rayca	1	2	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	—	8	—	
Sll. Pan Bazyliy Botwinka, woyt	4	9	—	
Tegoż sady y ogrody w konput ska- pionę miary	51	3 $\frac{1}{2}$	—	
Dom Panow Kazkiewiczow Mikołaiia y Hrehorego	4	—	—	żyłe.
Tychże sad y ogrod, item Hołuszkow- skyi, miary	19	7	—	

S E T N I A T R I S N I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Małaszka Kawszewnik	--	4	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	4	--	
Ociec Jan Miaszkowski, ogród	1	4	--	
Jerzyna Sazonowiczowa, sad y ogród.	4	2	--	
Cerkiew Podniesienia S-o Krzyża.				
Panow Kazkiewiczow kamienica pusta	4	5	--	
Jakim, Askołkow zięć, na cerkiewnym.	--	2	--	żyłe.
Tegoż ogród	--	5	--	
Moysiey, na gruncie cerkiewnym	--	4	--	żyłe.
P. Mikołaja Chomętowskiego plac go- ły do pobudowania	1	8	--	
Miron Bondar, pustosz	1	2	--	
Od ulicy do ulki ku Dobro- więce.				
Pustosz Hryszky Kowala	3	7	--	
Samuiela Buraczka, kamienica	1	--	--	żyłe.
Tegoż sad y ogród	6	8	--	
Ulica między Słobodko.				
Wodzia Rypinska, teraz Andrey Słozka	--	7 $\frac{1}{2}$	--	żyłe.
Tegoż sad y ogród	2	2 $\frac{1}{2}$	--	
Bazyliy Szwiad	1	--	--	żyłe.
Tegoż sad y ogród	8	--	--	
Puztosz P. Piotra Buraczka, a teraz P. Michałowa Masłakowiczowa	3	4	--	
Sspital cerkiewny Podniesienia s. K-ża.	--	--	--	
Dom P. Michała Mosłaka	2	7	--	żyłe.
Tegoż sad y ogród	5	5	--	

№ 39.

S E T N I A T R I S N I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Bazyłowa Chomętowska	1	—	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	10	6	—	
P. raycy Tomasza Chomętowskiego	4	3	—	
Dom P. Jozefa Haponowicza	4	6	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	34	7 $\frac{1}{2}$	—	
Pawła Simikopnego ogrod	1	5	—	
Na rogu z ulicy koło rowu.				
Nieboszczyka oycy Jana Pokrowskiego, — żyd mieszka	1	1 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
P. Jendrzey Szunkiewicz trzyma grun- ta makowniowy y Choroszaw- kiny prętow dwa	11	2	—	żyłe.
Janowa Choroszawczycha, ogrod	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
W rowie między ułek pustosz	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
Daniel Atrofimowicz Haponowicz.	2	7	—	
Zmitrok Szwiec.	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
Paweł Barisowicz, slosarz	—	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	5	6	—	
Panien zakonnych Brackich chaty dwie	—	5	—	żyłe.
Tychże ogrod	3	—	—	
Iwan Wałoszka.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Waska Ham	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	9 $\frac{1}{2}$	—	
P. Jan Żywółkiewicz	2	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	4	5	—	
Kazimierz Piharewicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	5	—	

S E T N I A T R I S N I N S K A

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
P. Maxima Andreiowicza y Marcina Piharewicza ogrody	3	6	—	
Hrehoriy Posochowicz	—	8	—	żyte.
Tegoż odpisnego	4	7	4 ¹ / ₂	
P. Timofieja Kazarewicza, ogrod	3	—	—	
Na rogu od ław.				
Całabanowsky Abram, żyd	1	8	—	żyte.
Od ław ułeczkę.				
Kostantiy Wisłahuzowicz, ogrod	1	5 ¹ / ₂	—	
Tamże po drugiej stronie od ulki pod gurzę.				
Roman Amellanowicz, Pawieł Babczow	1	6	—	żyte.
Tegoż Romana ogrod	1	4	—	
Słobodka Jmsci P. Sawickiego, niemierzona.				
Słobodka P. Suchodolskiego, placu puste.				
P. Jan Żywotkiewicz, ogrod	6	8 ¹ / ₂	—	
Grunt cerkwi Podniesienie S-o Krzyża	6	5	—	
Apanas Łukianowicz, sad y ogrod	2	—	—	
Hrehoriy Butomeczyk	—	4	—	żyte.
Tegoż ogrod	4	9	—	
Parfien Chabakowicz	—	8	—	żyte.
Tegoż sad y ogrod	6	6 ¹ / ₂	—	
Na samym rogu ogrod Ahafiy Miarieyszy	1	5	—	

№39.

S E T N I A T R I S N I N S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Żyd Szmul	2	5	—	żyłe.
Jaska Straszewski	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Roman y Prokop Głuchowiczy	1	—	—	żyłe.
Tychże sad y ogrod	12	8	—	
Xiężem Barnardynom grunt Szunkiewiczowski	3	6	—	
Z rogu nlicy do Ustrusznii.				
Ogrod P. woyta Łapickiego	16	8	—	
Iwan Butoma	3	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	13	6	—	
Hriszka Machłaiowicz, ogrod	3	5	—	
Kondrat Babicz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Kiriej Kondratowicz, ogrod	2	6 $\frac{1}{2}$	—	
Jurka Machłay czynszowy mieskij	1	6	—	
Kiriej Kondratowicz	1	1 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Atrofim Hrehorowicz	—	9	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	3	1	—	
Słobodka Żeriebcowa.				
Z ludzmi, na niey mieszkaiącemi, miaromieska	16	8	—	
Słobodka Piskunowa.				
Z ludzmi, na niey mieszkaiącemi, mieskie	18	7	—	

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NB.
Od Ustraszni za wałem.				
Xieżey Karmalitow domy y ogrod	—	—	—	
Pawluk Ruckiy	—	5	—	
Tegoż ogrod	3	—	—	
Mastakowskiy ogrod	4	—	—	
Na tey stronie wału.				
Isay Jaryha	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Waska Kniazik	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Maksim Mastak, ogrod	2	—	—	
Cimoszka Babicz	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Zmitrok Żołnier, mieskyi ogrod	3	—	—	
Maxim Mastak	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Chomka Ruchładka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	3 $\frac{1}{2}$	—	
Tomasz Wiktorowicz	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Makar Miarkuszka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Żołnierz Zmitrok	—	2	—	żyłe.
Nazad powracaiąc na pra- wo rękę.				
Tomasz Wiktorowicz, ogrod	5	—	—	
Konik Szubnik	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A M Y H O N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Jurka Rohacien	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	
Iwan Ruchladka, ogród	1	—	—	
Michał Masłakowicz, ogród	2	1	—	
Nikifar Baradawka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Przez Ustrusznice.				
Maxim Masłakowicz, ogród	1	6	—	
Iwan y Andrey, bracia, Mońky	—	5	—	żyłe.
Archorego Szunkiewicza, ogród	1	4	—	
Michałka Paseckiy oo. Karmalitow	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	4	—	
Piotrek Zubrickiy	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7	—	
Na mieskim gruncie mieszka, Dawyd.	—	—	—	
Od Dąmbrowny w gure Ustrusznicy.				
Na cerkiewnym Woskresenskim mieszka Warchłom Szwiec	—	2	—	żyłe.
Astip Zuiko dwie chaty	2	6	—	żyłe.
Atrofim Haponowicz, ogród	4	8	—	
Bytów Karmalitow Sciepan Ruchladka mieszka	2	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Jaska Szwiec	—	7	—	żyłe.
Jan Kazłinnik, ogród	1	6	—	
Piotr Haponowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	1	—	
Iwanu Mońky, ogród	3	—	—	
Jan Atrofiłowicz, ogród	1	2	—	

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Prę-ki.	Łokcie.	NB.
P. Pawła Boczarowicza, ogród	2	2	—	
Asip Puchta, ogród	3	6	—	
Młoci P. Iarskiego, mieszka Waska Kacia	2	8	—	zyle.
Jurzdyka zamkowa przętow	1680			
Ulica Wielka przez ulkę.				
P. Pawła Boczarowicza, raycy, dom; mieszka zyd	3	—	—	zyle.
Tegoż ogród	2	—	—	
Przez ulkę.				
Demijan Zylonek	1	2	—	zyle.
Tegoż ogród	—	8	—	
Cimoszka Chabak	—	5	—	zyle.
Warchłem Padaszewka	—	6 $\frac{1}{2}$	—	zyle.
Po drugiey stronie ulky.				
Nikiforycha, wdowa	—	4	—	zyle.
Teyże ogród	—	5	—	
Marcin Macwiejowicz Mateyka	—	4	—	zyle.
Tegoż ogród	1	3	—	
Dawydowa Koralkiewiczowa	—	2 $\frac{1}{2}$	—	zyle.
Teyże ogród	2	—	—	
Kondrat Hala, mieskiy czynszczowey miary	3	3	—	
Grunt P. Tomasza Chometowskiego raycy, ogród	7	—	—	

№39.

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Po drugiej stronie ulki.				
Waska Zayka	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Maxima Daniłowicza, ogrod	2	4 ¹ / ₂	—	
Oycow xieży Karmalitow jurzdyka	13	—	—	
Fiodar Waskow, ogrod	1	—	—	
Karnieycha, wdowa, ogrod	1	9	—	
Fjodor Marcinowicz, ogrod	1	9	—	
Iwan Kanawał, ogrod	1	2	—	
Oycow Karmalitow mieszka Prachor; izba y ogrod	1	2	—	
Po drugiej ulicy od bromy.				
Jakowicha wdowa Szawialicha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	3 ¹ / ₂	—	
Łukjan Rohacian, pustosz Paniy Latekiew	2	—	—	
Ułas Sałominik, pustosz	2	5	—	
Place mieskie Koszyczynskie, na ktorych mieszkaia:				
Nascia Mareczycha	—	4	—	żyłe.
Iwan Ahreńka	—	4	—	żyłe.
I samey paszni mieskiey	72	5 ¹ / ₂	—	
Tamże Trofim Haponowicz, mieszka Jurko Ahreńko	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4 ¹ / ₂	—	
Asip Sieledziec, ogrod	—	7	—	
Waska Padaszewka, ogrod	7	5	—	
Kuzma Sołodkij, ogrod	7	5	—	

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NR.
Plac miesky trzyma Ulusza Pada- szowczycha, ogrod	9	—	—	
P. Michała Masłakowicza, pasznia. . .	15	—	—	
Wodzia Pazniaczycha, ogrod	5	—	—	
Maxim Mastok, ogrod	6	—	—	
Piatrus Miarkuszka, ogrod	6	—	—	
Podgurja	2	2	—	
Od bromy Wilęskiej.				
Szałkowna we dwóch miejscach, pasznia.	27	—	—	
P. Paweł Boczarowicz, ogrod.	14	7	—	
Samuiela Surganta, ogrod	2	6	—	
Timofieya Roni, a teraz Haponowicz ogrod	3	4	—	
Piatrok Kamiński, ogrod	2	4	—	
Maxim Aleynik ogrod, a teraz Aniska.	2	4	—	
Piatrok Jałowy, ogrod	4	8	—	
Maxim Aleynik	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Mola Aniszczycha Puszkarycha	—	8	—	żyłe.
Teyże ogrod	4	3	—	
Hriszka Puszkar	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Isay Azarowicz	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Rog ulky.				
Aniszczycha, wdowa, Puszkaricha, ogrod	2	5	—	
P. Boniusz, sekretarz J-go Krolew- skiej Msci, ogrod	10.	—	—	

№394

S E T N I A W Y H O Ń S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Samuel Buraczek, a teraz Poła Rikowka, ogród	5	7½	—	
Róg ulki od wału po drugiej stronie.				
Siemionicha Butomicha, ogród mieski.	13	6½	—	żyte.
Sidor Rik	—	8	—	
Siamionicha, wdowa, ogród	9	—	—	
Koszaczyński, a teraz Dawyd Baraban trzyma kontraktów	30	—	—	
Oycow zakonników Brackich	57	3½	—	
Wgure przez ulkę od jurdyki zamkowej.				
Samuel Wołkow, podgurza y ogród	16	2	—	
Waska Ham, ogród	4	—	—	
Oycow zakonników Brackich pasznia.	25	—	—	
Z rogu do ulicy.				
Siomka Butoma, ogród	10	—	—	żyte.
Maxim Siekierski	1	—	—	
Tegoż ogród	17	—	—	
Asip Ahejow, teraz zamkowy	3	5	—	
Od bromy po drugiej stronie.				
Grunt Awtuszkowiczowski Jmśc. Pan Domont, pasznia ¹⁾	6	6	—	
	2	—	—	

1) Другими чернилами и почеркомъ далѣе прибавлено: „przedany Iwanu Szawielu“.

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
P. Paweł Kuziewka	—	—	—	
Anisko Czaszko, ogród	2	6	—	
Waska Butoma, ogród	3	3	—	
Grunt cerkiewny, mieszka Afanasicha Pastuchowa	3	3	—	
Maxim Pietka, ogród	6	—	—	
Kupriey Chramcowicz, a teraz należy do katedry.	9	—	—	
Grunt cerkwi Brackiey, mieszka Iwan Karczun		5	—	
Na rogu od kładziszczu.				
P. Paweł Boczarowicz, ogród	3	9	—	
Grunt Karpa, trzyma Boniusz pocz- mayster, ogród	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Butoma	2	—	—	żyło.
Tegoż ogród	25	—	—	
Sidar Wasiukow	—	5	—	żyło.
Tegoż ogród	—	6	—	
Aniska	—	—	—	
Od Jurzdyky zamkowej po drugiej stronie.				
Hudko Hanczar, ogród	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Gandza, a teraz pusty	—	9	—	
Iwan Mońka, ogród	—	2 $\frac{1}{2}$	—	
Tegoż ogród	2	—	—	
Hriszka Czeriewicznik, ogród.	1	6	—	
W rowie gaiowym.				
Awdakim Sałodky	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyło.

№39.

S E T N I A W Y H O N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	9	—	—	
Kondrat Sałodky, ogrod	1	—	—	
Iwan Pawlukow; ogrod	4	8	—	
Siamion Butoma, ogrod	6	—	—	
Siamion Łamaka, pustosz	—	5	—	
Jakow Padaszewka, ogrod	1	—	—	
Mikita Stuhin, ogrod mieskiy	1	—	—	
Na gurze od Zamkowy Jurzydkiy.				
Kuzma Słodky, ogrod	6	3 $\frac{1}{2}$	—	
Piatrok Tarasewicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Iwan Mirionowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	11	7 $\frac{1}{2}$	—	
Marya Mialeszczycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	6	—	
P. Pawła Boczarowicza, ogrod	3	5	—	
Marcinicha Trubicha, ogrod	2	4	—	
P. Paweł Boczarowicz	7	4	—	żyłe.
Tegoż gumno y ogrod	3	3	—	
Waska Butomy, pasznia	10	8	—	
Z gury do Dombrowni.				
Chomka Bondar, ogrod	—	8	—	
Warchłom Padaszewka	—	4	—	żyłe.
Fieska Padaszewka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Jakow Padaszewka	—	7	—	żyłe.
Chomka Padaszewka	—	5	—	żyłe.

S E T N I A D O B B O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci- kl.	Łokcie.	NB.
Od rogu y ulicy Wielkiej, teraz rog.				
Pustoszy	—	5	—	
Hryszky Katlara, mieszka Szaloczyczna	1	—	—	
Dom P. Theodorowey Koralkiewiczowey	3	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	8	5	—	
Ułka ku Dębrownie.				
Plac Rozinkowiczowsky, do miasta należących pienc chat.				
Ciszka, za kątraktem.				
Mikita Żyłwaczek, za kątraktem.				
Warka Kazicha, za kontraktem.				
Prokop y Jlla.				
Tegoż gruntu trzyma pani Theodoro- wa Koralkiewiczowa	17	—	—	
Od Dębrowny w row.				
Pan Bazyli Czada	1	—	—	
Tegoż ogrod	3	5	—	
Maximicha Czadzicha, za kątraktem .	1	6	—	żyłe.
Dom miesky Koszeczynsky	2	—	—	żyłe.
Puctosz; gura mieska	—	—	—	
Ociec prezbiter cerkwi Woskrese- niya Chrystowa, instygator kathedry Mohylowskiey, na cer- kiewnym	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Item tegoż prezbitera kupiony ogrod od P. Jerzego Kuziewky	3	—	—	

№39.

S E T N I A D O B R O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Mikita Haławczyk, ogród	—	7	—	
Matruny, pustosz	—	3	—	
Marusy Podpiszczychi, ogród.	1	6	—	
Od Dębrowny po drugiey stronie wulky.				
Sciepan Doyleid	—	2	—	
Tegoż ogród	1	8	—	
Ogród P. Jerzego Leoszkiewicza, woy- ta, a teraz Alexander Switohore- wicz	1	5	—	
Na gruncie Panow Leoszkiewiczow mieszka Piatrok Dawhula	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	
Trubicha Zosia, ogród	1	7	—	
Grunt cerkiewny, mieszka Waska Katlar	—	8	—	żyłe.
Tamże ogród	2	—	—	
Hriszka Katlar, ogród	1	6	—	
P. Alexandry Boczarowicza ogród	3	—	—	
Samuiel Iwkowicz	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Waska Donda	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	1	—	
Waszczycha Haponowiczowa, ogród	1	6	—	
Samuiel Wołczak	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
P. Romana Wołka, ogród	2	5	—	
Folwarek xieżey jezowitow kamienica nazwana Ciała banowszczyna	7	6	—	

S E T N I A D O B R O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Od bromy uniz idąc:				
Marya, Żywołkiewicza corka	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	5	—	
Siemionichi Pokładzichi, ogrod	1	8	—	
Grunt miesky, a teraz należy oycom brackim żyie Chomka Pocztar.	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Cerkwi Woskresenia Chri- stowa ogrod	1	9	—	
P. Philimona Dziegcierzewicza, ogrod.	2	6	—	
Oo. zakonnikow Brackich	3	6	—	
Od Dębrowięky w gure na lewo ręke.				
Xięży karmalitow Mohylowskich, mie- szka żyd Zelik	—	—	—	
Waska Donda	4	4	—	
Hriszka Katlar	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	3	—	
Dom Kaczury, a teraz P. Nikiforowi Ledwieyowiczowi, a teraz Iwan- kowski	1	1	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	3	—	
Bazyli Paciomka, ogrod	6	—	—	
P. Janowey Leoszkiewiczowey, ogrod.	9	2	—	
Tegoż Leoszkiewicza ogrod	—	5	—	
Oyca Jana Metelicy ogrod	4	—	—	
P. Hrehory Chamętowsky	2	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	18	3	—	
Marcinichi Trubichi, ogrod	4	8	—	

№39.

S E T N Ā D O B R O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Przez ulkę pustosz ku zam- kowym na doł.				
A po drugiej stronie ulky:				
Na gure P. Samuel surgant na zamkowym; ogrod Samuela Surganta.	3	8½	—	
Harnowsky	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
P. Jana Homonowicza, ogrod	3	8	—	
Oycow zakonnikow Brackich, Sia- mion Simonowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	7	—	
Wasili Sapocka, prezbiter cerkwi Woskresenskiej	—	7	—	
Tegoż ogrod	2	5	—	
Plac cerkwi Woskreseniya, mieszka Blezniaha pastuch	1	2	—	
Ogrod Jmsci P. Zubowskiego	15	3	—	
Marcina Awtuszkiewicza, ogrod . . .	8	6	—	
Tomasza Slizyka, ogrod	4	4	—	
P. Hrehorego Chomętowskiego, ogrod .	2	4	—	
Marusia Łuczycha, ogrod	2	—	—	
Marcinicha Trubicha	1	2	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	8	—	
Chata Wieriamieya	—	2	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	4	—	
Hris Chromcowicz	1	—	—	żyłe.
Odpisnego	—	4	—	
Samuela Wowczka, ogrod	1	2	—	
Iryny Koralkiewiczowej ogrod, na ktorym imbar stoy	4	6	—	
Awtuszkowiczowskiy sad y ogrod Pan Zubowsky trzyma.	4	2	—	

S E T N I A D O B R O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Po drugiej stronie wulky.				
Kamienica Jmsci P. Zubowskiego	4	—	—	
Tamże sad y ogrod P. Zubowskiego	9	—	—	
Oycow zakonnikow Bra : kich miesz- ka Iwan Ryk	—	5	—	
Odpisnego ogrod	9	3	—	
Tomasz Sliżyk	1	7	—	żyłe.
Tego sad y ogrod	4	7	—	
W tyle osobliwie Tomasza ogrod	4	4	—	
Idąc u wielka ulica od cer- kwy, na lewe renkę.				
Plac z sklepami, mieski ratuszny	4	2	—	
Dom Jmsci Pana Lewentala, mieszka żyd Rubin	3	2	—	
Paweł Lubkowicz, zięc Kazi	4	4	—	
Grunt zakonnikow Bra c k i e h	1	6	—	
Grunt mieski, a teraz Jmśc P. Mic- kiewicz trzyma; mieszka Jan Ma- zur	9	1	—	
Jmsci P. Swiackiego 2 chaty	4	—	—	żyłe.
Xeniya Sitnikowa	—	4	—	
Teyże sad y ogrod	3	4	—	
Jaska Badył, ogrod	2	3	—	
Kolesiewizyczna Jmśc. P. Podwinsky. Samuiel Butoma	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	12	8	—	
Podgurya osobliwie	6	—	—	
Iwan Siniawka, ogrod	2	2	—	

S E T N I A D O B R O S O Ł O W S K A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Lazar Bałyka, ogród	2	4	—	
Plac cerkiewny Dalnaho Woskreseniya, mieszka Scipanicha.				
Tamże y Ray.				
Warchłom Kaczura	12	$\frac{1}{2}$	—	
Oycow Brackich	9	$7\frac{1}{2}$	—	
Item oycow Brackich	15	3	—	
P. Piotra Alexandrowicza, ogród	2	5	—	
P. Jan Awtuszkiewicz	2	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	14	2	—	
Samuiel Bychowiec, ogród	15	—	—	
Jendrzey Szmata, ogród	7	$3\frac{1}{2}$	—	
Ociec prezbiter Zub	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	7	—	—	
Item tegoż prezbitera prikupky	4	$2\frac{1}{2}$	—	
Siomka Muzyka, ogród	4	$6\frac{1}{2}$	—	
Marka Pawłowicz, na zamkowym	4		—	
Na lewe rękę od cerkwi.				
Kamienica Daniły Szewni należy cerkwi Woskresenija Christowa, tamże grunt leżący, trzyma P. Jakub Kucewicz.	13	2	—	
Jendrzey Szmatawicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	14	—	—	
P. Romana Wołczka sad y ogród	4	5	—	
Hriheriya Zuba ogród	12	$7\frac{1}{2}$	—	
Siamion Ciepa	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	12	—	—	
Oycow Brackich, mieszka Warchłom Harbacz.	—	5	—	
Karniey Czaszko	—	5	—	żyłe.

S E T N I A D O B R O S O Ł O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tychże zakonników ogrod	4	1	—	
Iwan Choroszawka	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Szałomeczycha	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	9	—	
Roman Graiewsky na gruncie PP. Kozłowskich	—	9	—	
Macwiey Pietka ogrod	3	—	—	
Pan Bazylij Dziegcierzewicz ogrod	5	5	—	
Ponow Kazkiewiczow grunt na kto- rym mieszka Basia żydowka	1	5	—	żyłe.
Waska, slosar, Palkowicz		2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Wszystkiego gruntu ogrodniego	33	—	—	
Przez ulkę przeciw Rayu.				
P. Roman Wołczek, rayca mieski	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod ¹⁾	1	—	—	
Siomka Muzyka na cerkiownym Woskresenskim	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod ¹⁾	—	6	—	
Na gruncie xięży trinita- row mieszkają.				
Iwan Kimar	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Tamże mieszkają Białowusy	—	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	—	—	
Ogrod cerkiewny Woskresenia Christowa Dalnago ¹⁾	3	—	—	
Melentiy Burmiel	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	10	—	—	

¹⁾ Другими чернилами и почеркомъ, далѣе прибавлено:
„Р. Нгеһору Вуґау“.

S E T N Ā L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Antoni Szaraiewky	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	9	—	
Iwanicha Sawiniczycha ogród	1	3 $\frac{1}{2}$	—	
Ułka Kutłowa.				
Piatrok Biadysz, ogród	1	5	—	
Gabryel Biadysz, ogród	2	1	—	
Dom Piatrusia Biadysza	1	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Michałka Jucha	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Muzyka, ogród	2	—	—	
Roman Kubalkowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	7	—	
Podgure stronie ulky Kutłowej.				
Hawris Biadysz	2	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Mola Kutłowa	—	3	—	żyłe.
Teyże ogród	7	—	—	
P. Bazylego Dziegcierzewicza ogród	39	1	—	
Jmsci P. Smietanky dworek	15	8 $\frac{1}{2}$	—	
Janowey Kozłowskiej ogród	1	5	—	
Iwan Truń	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogród y sad	5	—	—	
Janowey Kozłowskiej ogród	2	3 $\frac{1}{2}$	—	
P. Gabryela Onosky ogród	2	3 $\frac{1}{2}$	—	
Janowey Kozłowskiej ogród	2	3 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ułka Poprzeczna między ulico Wielko do Szkłowskiej.				
P. Janowey Kozłowskiej dom	2	5	—	
Teyże sad y ogrod	36	2½	—	
Miedzy tychże Wietrney y Szkłowskiej ulicy.				
Ku wału oycow zakąników Spaskich	11	5	—	
Arciem Hawriuszka, mieski grunt	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod, mieski grunt	2	4	—	
Siamion Hawriuszka, mieski grunt	—	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod mieski grunt.	2	2½	—	
Chomczycha, wdowa, mieski grunt	—	2	—	żyłe.
Teyże ogrod mieski grunt	1	3	—	
Astap Hawriuszka, ogrod, mieski grunt	2	—	—	
Andrey Hawriuszka, mieski grunt	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod, mieski grunt	2	3	—	
Martin Hawriuszka, mieski grunt	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod, mieski grunt	2	5	—	
Z ulki na rogu ulica do bromy Szkłowskiej.				
Astap Hawriuszka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Fieska Sirota	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Hapon Hawriuszka	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	5	7	—	

№39.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Dom oo. Batyńskiego, a teraz Saka- łowski	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Przez ulkę jurzdyka zaka- ników Brackich.				
Maxim Naidzion	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Apanas Prachorowicz, pustosz	—	7	—	
Wodzia Chomeczycha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	5	—	
Marcin Czyczyk	—	6	—	żyłe.
Alaxiey Czyczyk	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Fiodar Dudka	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Tosia Skaczkowa	—	5	—	
Teyże ogrod	1	5	—	
Apanas Żukowiec	3	5	—	
Fiodor Razumny	—	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod..	4	3	—	
Ogrod trzymają po połowie Wodzia Chameczycha y Fieska Czyczyk	2	8	—	
Apanas Żukowiec	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Awdakim Żukowiec.	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Parassia, Halkowa corka	—	2	—	żyłe.
Teyże ogrod	11	4	—	
Taras Karzun	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	7	7	—	
Roman Biely	—	8	—	żyłe.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	5	2	—	
Ogrod; tego gruntu połowa mieszka Pieczerin	5	8 ¹ / ₂	—	
Roman Biely, ogrod w tyle	3	5	—	
Ogrod cerkiewny	3	5	—	
Waska Rażkowsky, ogrod	3	5	—	
Ciszka Stupakow	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	4	2	—	
Kuzma Stupak ogrod w tyle	3	—	—	
Ogrod Ukoła Kutlowa, legowany na cerkiew Woskreseniya Chry- stowa	9	—	—	
Kuzma Stupak	—	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	9	—	—	
Karp Czaszko, sad y ogrod	4	9	—	
Xx. karmalitow, ogrod	6	—	—	
Siomka Waziła, ogrod	6	8	—	
Ogrod nieboszczyka Michała Kuziewky Mikicicha y Karyeka Barbotczychi	1	5	—	żyłe.
Tychże ogrod	1	6	—	
Karniey Hałapuzy	1	—	—	żyłe.
Parassia Kakotczycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	6	—	
Nikifora Żarkowicza ogrod legowany na cerkiew	—	8	—	
Prosi Kakotkiney ogrod	1	2	—	
Z tej ulki, nazad idąc przez ulice Szkłowsko, ulko do młynu mieskiego, od bromy na prawo renke.				
Kondrat Mina	—	3	—	żyłe.

№39.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Tegoż ogrod	2	2		
Daniel Cyhanek ogrod	5	$\frac{3}{4}$		
Roman Bieły, ogrod	4	4	—	
Daniel Cyhanek, ogrod	6	$\frac{3}{4}$	—	
Hryszka Zubow	—	4		żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Grunt legowany od Michałky Szysza na cerkiew Woskresenia Chrystowa	6	3	—	
Andrejicha Borochowiczowa, ogrod, polowe paszni	19	4	—	
Asip Szawiel	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Dzianis Szawiel	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Ogrod Borochowiczowski należy do Połnikiewicz	11	5	—	
Kuzma Hriabiencyk, ogrod	5	$1\frac{1}{2}$	—	
Grunt cerkiewny Woskresenia Chrystowa	2	—	—	
Maysiey Atronka ogrod	2	3	—	
Hapon Atronka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	6	—	
Ogrod P. Janowey Kozłowskiej	5	5	—	
Przez ulkę na drugie strono.				
Hanna Hriswozkowa ogrod	4	—	—	
W teyże Hanny.	—	2	—	żyłe.
Item teyże ogrod po połowie z Warkoju Bezborodeczychoiu	6	2	—	
Item tamże ogrod		8	—	
Marcin Marduchay ogrod	2	—	—	

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod Nikifora Leoszkiewicza	11	—	—	
Ogrod należący Borochowiczowsky do Połukiewicz	4	4	—	
Awram Paładka, ogrod	2	2	—	
Andrey Jucha	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	10	—	—	
Jlla Karotky	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	9	—	
Siomka Skupy	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Siomka Waziła	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	8	7	—	
Pola Szerszniawa ogrod	2	—	—	
Andreja ogrod	2	2 ¹ / ₂	—	
Hryszczycha Szęczycha	—	6	—	żyłe.
Iwan Hlist	1	6	—	żyłe.
Arciem Paładka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Uscinnia Łamanowa	—	2	—	żyłe.
Teyze ogrod	5	—	—	
Harasimicha Hliszczycha	—	4	—	żyłe.
Teyze ogrod	4	4	—	
Andrey Bulimow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Andrey Jucha Bolszy	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	5	—	
Jakow Żyłka ogrod	4	—	—	
Piatrok Hlist	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Stefana, prezbitera cerkwi W os- kresenia Christowa, ogrod	1	6	—	
Piatrok Hlist, ogrod	1	4	—	
Hriszky Zuba ogrod.	1	5	—	

№39.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NB.
Ariuta Sapięha ogrod	1	5	—	
Daniel Cyhanek ogrod	1	9	6	
Pola Muchnicha ogrod	1	4	—	
Andrey Jucha, bolszy ogrod	2	7 ¹ / ₂	—	
Antonichi dom	—	7	—	żyłe.
Roman Błahodarny	1	—	—	żyłe.
Od bromy, po drugiey stronie, idąc, na prawo rękę.				
Hawriła Błahodarny	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Timofiej Waracky	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	2	—	
Karp Czaszko, ogrod y sad	9	—	—	
Daniel Cyhanek	3	6	6	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	16	3	7	
Ogrod cerkiewny	8	—	—	
Grunt, należący do Połuikiewicz żyje Fieska	—	4	—	
Tegoż odpisnego.	4	8	—	
Janowey Kozłowskiej ogrod	1	6	—	
Fieska Czyczyk paszy ogrod cerkiewny.	2	6	—	
Zmitrok Czyczyk	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Alaksiey Szedka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	6 ¹ / ₂	—	
Mialeszka Piaczerin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4	—	
Iwan Łapac	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	5	2	—	
Marka Krawiec ogrod	2	—	—	

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod Alexandry, zięcia oycy Siemio- na Gaylewicza	5	1	—	
Michałka	—	6	—	żyłe.
Ociec Stefan, prezbiter cerkwi W. Ch.	—	—	—	
Ogrod Andreja Juchi starszego . . .	4	—	—	
Na gruncie cerkiewnym P. Samuel Dziegcierzewicz	2	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	2	—	
Nikifor Leoszkiewicz	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	8	3	—	
Atraszkiewicz, na gruncie oycow Bu- nickich	—	3	—	żyłe.
Oycow Bunickich	1	4	—	
Tego Atlaszkiewicza jego własny . .	1	2	—	
Awchim Barbotka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	9	—	
Na gruncie Połnikowskim mieszka Fieska Żyłwaczyk	1	—	—	
Tegoż ogrod	3	—	—	
Jakow, zięcia Hriabięczykow, ogrod .	1	—	—	
Darya Hriabięczykowa ogrod.	2	—	—	
Siamion y Kuzma Hriabięczyky po połowie.	3	5	—	żyłe.
Jwka Badył ogrod	7	5	—	
Andrejowa Borochowiczowa	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	7	—	—	
Jakubowey Chomełowskiej ogrod . . .	5	—	—	
Kondrat Butoma	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	10	2	—	
Tegoż podgurya	1	5	—	
Fieska Żyłwaczyk, ogrod	2	2	—	
Fiados Butoma	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	18	—	—	

№29.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Przez ulkę na prawey ręce jdać.				
Fieska Pietka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Danilichi Pietczychi z synem mniey- szym	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	4	6	—	
Maxim Pietka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
				Pręty. Krasky.
Za bromo Szkłowską w setni Ledz- kowskiej, po lewey ręce od wału.				
Ogrod Romana Błahodarnoho			4	2
Kateriny Błahodarnyia ogrod			4	2
Przez ulkę.				
Ogrod Tomasza Sliżyka			8	—
Ogrod Romana Błahodarnaho			6	5
Ogrod Tosi Maskalonczychi			9	6
Gumno y ogrod Czyżykow, bratei, na gruncie należącym do cerkwi dalney Wos- kresenskiej, miary			5	—
Oycow Brackich od drogi Szkłowskiej przodem, a na dłuź od rowa y od scia- ny pasznia. Tychże oycow Brackich za rowem gumno y pasznia morgow cztery.				

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.	Pręty.	Krasny.
Folwarek szll. P. Bazylego Botwinky, woyta, z budynkiem, sadem, ogrodem y gumno, idąc do młynu mieskiego w gurze jeziorem leżacyi. Po drugiey stronie ulky Jozef Hermanowicz	29	—
Od młynu nazad powracaiąc.		
Ogrod Samuelowey Leoszkiewiczowey	15	4
Jana Jankowicza	2	—
Tegoż dwa ogrody s przodu y s tyłu Janka.	14	5
Pasznia oycow Brackich czwiere morga.		
Pasznia P. Stefana Karobańky, $\frac{3}{4}$ morga.		
Za rowem Halkowym.		
Pasznia Piatraka Zieziuly, $\frac{1}{4}$ morga	—	—
Ogrod Siamiona Skupoha	6	—
Prsznia P. Hrehorego Chomętowskiego $\frac{1}{4}$ morga		
Jakima Szedky gnmno y ogrod	17	—
Oycow Brackich pasznia od rowa Halkowa aż do ieziora mieskiego	—	—
Pasznia Szll. Pana Fhylimona Dziegierzewicza puł morga	—	—
Ogrod Awdakima Barbotky	9	—
Ogrod Romanichi Błahodarnyia	8	—
Ogrod Andreya Bulyma	11	—
Po drugiey stronie ulky.		
Siemion Stefanowicz żyłe.	5	—
Tegoż odpisnego	2	5
Jarmoły Siwyi żyłe.	—	5
Tegoż odpisnego	5	8

№39.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A.	Pręty.	Krosky.
Ogrod Jlli Karotkaha	3	3
Iwana y Mikity Siwych żyłe.	—	6
Tychże odpisnego	7	—
O d r o w u z u ł k y.		
Ogrod Ukoła Wiasiołky	7	6
Ogrod Mikity Zieziuly	3	2
Ogrod Waska Zieziuly	2	9
Mariy y Alesy Łapciowych.	4	—
Ogrod Iwana Asipowicza	6	7
O d D e m b r o w n y w g u r e.		
Gumno y ogrod Waska Zieziuly	8	—
Pasznia P. Stefana Korobańky, burmistrza	20	—
Ogrod Waska Raka	16	5
Pankrat y Jakim Łapcy, ogrod	11	5
P o d r u g i e y s t r o n i e u ł k y.		
Zmitrok Czyżyk, pasznia	4	8
Mikołaya ogrod y Waska Zieziuly	7	8
Ogrod Kuzmy Rika	3	3
Pasznia Iwana Rika	1	—
Pasznia Hrehorego Leoszkiewicza	7	5
Ogrod Sidora Rikowa	2	8
O d b r o m y S z k ł o w s k i e y n a p r a w o r ę k e z a w a ł e m.		
P. Daniela Cyhanka ogrody dwa blizkim ograniczeniem	12	5
Ogrod Mikity Babka	3	3

S E T N I A L I E D Z K O W S K A .		Pręty.	Krasky.
Ogrod Danyiela Cyhanka	7	—	
Ogrod Kuzmy Siedca	6	—	
Ogrod Mikity Babka	7	—	
Ogrod Karpa Babka	7	—	
Ogrod Danyiela Cyhańka	7	—	
Ogrod Astapa Kałupaya	13	—	
Ogrod Marcina Kałupaya	14	—	
Ogrod y pasznia Danyiela Cyhańka	28	—	
Ogrod należący do Połuykiewicz.	11	2	
Ogrod Apanasa Zukowca	11	2	
Ogrod Karnieya Hałapuzaha.	11	2	
Ogrod P. woyta Jakuba Kucewicza	11	2	
<p>Od wulky nazad powrociwszy się od wału, mimo idąc kołowału</p>			
Ogrod y sad Arciema Hawriuszky	12	—	
Pasznia kathedry Mōhyłowskiewy	40	—	
Pasznia Jana Awtuszkowicza	40	—	
Pasznia Jana Kozłowskiego, burmistrza	50	—	
<p>Od sciany włoczney do Dziebry, idąc przez drogę.</p>			
Pasznia Jana Kozłowskiego	60	—	
Pasznia Daniły Trunia	40	—	
Pasznia Marcinichi Trubichy	10	4	
Ogrod Timofieya Warackaha, a teraz w za- stawie u P. Jana Homonowicza, raycy	15	—	
Gumno y ogrod P. Nikifora Leoszkiewicza	15	—	
Pasznia Afanasa Łuckiewicza	15	—	
Gumno, ogrog y pasznia P. Jana Kozłow- skiego	15	—	
Sad y ogrod Afanasa Łuckiewicza	9	—	
Sad y ogrod Gabryiela Mitczonka	11	5	

№39.

S E T N I A L I E D Z K O W S K A .		Pręty.	Krasky.
Przez ulke od wału.			
Ogrod Kirieya Trunia	30	—	
Gumno y pasznia Gabryiela Mitczonka	30	—	
Gumno y pasznia Kirieya Trunia	30	—	
Pasznia P. Jana Awtuszkiewisza	30	—	
Pasznia P. Piotra Aleszkiewicza	70	—	
Pustosz Marcinichi Trubichi	7	5	
Pasznia P. Jana Kozłowskiego	30	—	
Szll. P. wojta Filimona Dziegcierzewicza	40	8	
Pasznia P. Jana Kozłowskiego, burmistrza	33	—	
Pasznia szll. P. wojta Dziegcierzewicza	15	—	

S E T N I A N A H O R S K A .				
	Pręty	Prę i-ki.	Łokcie.	NB.
Od bromy Wietrzney po prawie.				
Ledzinszczyna; teraz xięzy karmalicy żyłe y w pustoszy niemierzono.				
Koszczekinsky plac	—	—	—	
Plac wielky miesky w despozycyi u Jmscy Pana Węslawskiego	17	—	—	
Grunt miesky, Tworowszczyzna, na którym mieszkają trzy gospodarze za kontraktem	14	—	4	
Grunt P. Hrehorego Chomętowskiego, sad y ogrod	6	5	—	
Tegoż P. Hrehorego Chomętowskiego sad	2	2	—	
Dom Jmsci P. Fuglera; grunta mieskie przed tym Sawiniczow	—	2	—	żyłe.

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Sad y ogrod tychże	1	5	—	
Item ogrod w tyle	—	6 $\frac{1}{2}$	—	
Item Sawiniczowsky	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Tegoż ogrod	—	7	—	
Item grunt przed tym P. Deonizego Dziegcierzewicza na rogu	5	7	—	
Do tego grunt Owczarowsky. Te wszystkie grunta trzyma J-go Mśc. Pan Wasilewsky pisarz. Te grunta w protekcyi Pana woyta Dziegcierzewicza.				
Sad Pani Jerzynei Leoszkiewiczowej.	10	4	—	
Sad P. Hrehorego Chomętowskiego	5	1	—	
P. Wincętyi Borochowicz	1	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	15	7 $\frac{1}{2}$	—	
Osobliwy grunt P. Wincentego Boro- chowicza, sad	—	9	—	
Sad y ogrod zakonnic Brackich	5	5	—	
Bazylii Paciomka	2	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	2 $\frac{1}{2}$	—	
Ułka od Kosciarni po dru- giey stronie.				
P. Leon Leoszkiewicz s Panij matko, dwie chaty	—	8	—	żyłe.
Tychże ogrod	14	6 $\frac{1}{2}$	—	
Jarmoła Mocny	1	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	10	—	—	
Andreicha Fiodaricha	2	—	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	9	1 $\frac{1}{2}$	—	
Apanas Łucka	1	3	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	13	8 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A N A D H O R S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
P. Jerzy Trubnicki sad y ogrod	5	6	—	
P. Maxim Andreiowicz	1	2	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	3	8	—	
Jarmoły Mocny, sad.	13	5	—	
A z tąd do cerkiewiszcza na ulicy Wietrzney od Krzyża.				
P. Bazylii Dziegcierzewicz	10	7	—	
P. Jędrzey Leoszkiewicz	4	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	18	9 ¹ / ₂	—	
Item w tyle od ulky sad od Tacika				
P. Jędrzejowey	5	5	—	
P. Gabriel Onoszko	3	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	29	3	—	
P. Gabryel y Alexąder Midzkiewiczzy sad y ogrod	8	4	—	
Ciszka Hriabięczyk	1	2	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	5	5	—	
Łukyan Kawalewskij	—	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	8	6	—	
P. Jan Homonowicz, rayca	3	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	21	7	—	
Pani Janowey Leoszkiewiczowey pasz- nia	14	8	—	
P. Paweł Kozłewsky	4	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	58	1	—	
Apanas Mudriec	6	6	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	2	—	
Od wału ulka Haponowska.				
Pana Gabryela y Aelxandry Midzkie- wiczow sad y ogrod.	6	5	—	

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
P. Gabryela y Alexadry dom	2	—		żyłe.
Tychże sad y ogrod	10	8		
Chomka Borowik	—	4	—	żyłe.
Tegoż z gruntem Miedziewiczowskim	4	—	—	
Asip Borowik	—	4		żyłe.
Tegoż odpisnego	1	8	—	
Od wału samego rogu.				
P. Gabryiala Midzkiewicza grunt	5	—	—	
Z tąđ poczynaia się grunta szll. P. Stefana Korobańky burmistrza: Hrehorego Markowicza sad; P. Romana Onosky sad; P. Daniela Chomętowskiego sad; P. Timofieya Leoszkiewicza sad y ogrod; te cztyri placz szll. Pana Stefana Karobańky, burmistrza, maia w sobie miary	59	—	—	
Miedzy temi gruntami grunt Jakubowey Chomętowskiey sad	11	8	—	
Alaxiey Slizyk, sad tegoż Pana Korobańky; P. Romana Onosky sad y ogrod. Te dwa placz także szll. P. Stefana Korobańki sady, ogrody y gumno	53	2	—	
Maryi Sztanownicy, a teraz Pan Hertman	—	6	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	24	6	—	
Na samym rogu.				
Fiodoricha Kowalicha	—	4	—	żyłe.
Teyże sad	1	8 $\frac{1}{2}$		

№39.

S E T N I A N A H O R S K A .

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Z tego rogu na lewo rękę.				
Maciey Pachomowicz sad	8	5 $\frac{1}{2}$	—	
Janowa Kalynowska sad	5	2	—	
Sad P. Kalinowskiego	—	—	—	
Item sad od ulky Rogowey do ul- ky Onoskiney na lewo rękę sad y ogrod wdowy Leusowey za iedno- złoczono szll. P. Stefana Koro- bańky, burmistrza, miary	8	6	—	
Aftanazyi Łuckiewicz, sad	8	6	—	
Jan Całabanowicz, sad	3	1	—	
Pana Wasilewskiego, pisarza ziemskie- go, sad y ogrod	11	7	—	
P. Haponowey Biziewiczowey	20	3	—	
Andreja Szmatowicza sad	5	6	—	
Grunt P. Daniela Chomętowskiego przez grunt Szmatowsky trzyma szll. P. Stefan Korobańko, bur- mistrz, sad	7	2 $\frac{1}{2}$	—	
W teyże ulce po drugiey stronie, po prawey ręce od samego rogu.				
Szll. Pan Stefan Korobańko, bur- mistrz	5	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	44	8	1 $\frac{3}{4}$	
Siamion Smyk, sad y odrod, a teraz Andreicha Kawalicha	11	7	—	
Sll. P. woyt Dziegcierzewicz, sad y ogrod	5	1	—	

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokale.	NB.
P. Stefana Korobańky, burmistrza, sad y ogrod	13	7 $\frac{1}{2}$	—	
Ułka Siemikopnaha z rogu na prawe ręke.				
P. Roman Onosko, burmistrz, sad Hrehoriy Korobańko sad te dwa grunty trzyma szll. P. Stefan Korobańko, burmistrz	8	2	—	
Pawlicha Siemikopnaja z synami, sad. Panię zakanych Brackich	17	5	—	
Alaxiey Sierhejowicz	22	8	—	
Tychże Alaxieja, Fiodora y Timofieya Sierhejowiczow, trzech bratey, społny grunt	—	5	—	żyłe.
	6	2 $\frac{1}{2}$	—	
Z ulky ulica ku miastu od Borodczyc.				
Sad Konowskiy Obrezkowsky, teraz Filyp Głuchowicz y Alaxiey Sierhejowicz	9	5	—	
Nikiforicha Połnicha	—	4	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	8	—	—	
Haponowa Biziewiczowa sad y ogrod.	11	5	—	
Jakimicha Połnicha	—	5	—	żyłe.
Teyże odpisnego	18	5	—	
Rakusinsky, a teraz trzyma Pan Wieliczka sad y ogrod	20	8 $\frac{1}{2}$	—	
Na samym rogu, wedle P. Korobanky, Baranacznicza wdowa z synem	—	6	—	żyłe.
Teyże odpisnego	2	2 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Z tąd powręciwszy nazad to ulico ku Hwozdowce, po lewey ręce, od ulky Pawła Siemikopnaha, kamien, gdzie stoy na rogu.				
Grunt niebożczyka Własa Krasowskiego, a teraz ten grunt po polowie połowa Własu Ciriucie, w ktorego	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	6	2	
Item druga połowa należy corce Krasowskiego	3	6	2	
P. Timofieya Sierhejowicza sad y ogrod	14	—	$\frac{2}{3}$	
Paweł Ciriuta	1	2	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	10	$8\frac{1}{2}$	—	
Pana Filimona Dziegcierzewicza, woyta, sad y ogrod	14	8	—	
P. Pawła Łapickiego pustosz	7	8	—	
Oycow zakąników Brackich pasz- nia, miary	8	—	—	
Ulka Onoskina na lewo rękę od wału Ostatniego.				
P. Janowa Kozłowska, sad y pasznia	9	6	—	
Włas Ciriuta, sad y ogrod	10	5	—	
P. Stefana Korobańky od ulky Semi- kopnaha, z rogu, sad y ogrod.	3	$7\frac{1}{2}$	—	
Oycow zakąników Brackich pasznia.	14	8	—	
Pawlicha Siemikopnaja	—	5	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	15	1	$\frac{3}{4}$	
Nieboszczyka Jana Kazkiewicza oycem Brackim	7	7	—	

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Oycow zakonnikow Brackich pasz- nia	17	3 $\frac{1}{2}$	—	
Karp Sierheiwicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	3	5 $\frac{1}{2}$	—	
Hwozdowka od wału Ostatniego, na którym mieszkało kilka chałup, w którym gruncie miary	4	5	—	
Ulica od Hwozdowky koło gury po lewey ręce.				
Timofiey Sierheiwicz	1	2	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	1	$\frac{3}{4}$	
Obrezkowski, a teraz Tymofiey Sier- heiwicz, sad	7	9 $\frac{1}{2}$	—	
Wasil Sierheiwicz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Zieleniewsky.	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Po samy rog głębokij.				
Fieska Muzyka, chromy, z matko	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	2	5	—	
Row Pawky Ciriuty y Timofieya Sierheyowicza pusty.				
Kładziszczcze żydowskie miary 23 do miary koło rowa teiże nlicy	—	—	—	żyłe.
Hryszka Muracz	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	—	—	
Terętyi Homonowicz.	—	5	—	
Tegoż sad y ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Prę-ki.	Lokcie.	NB.
Kuzmicha Kowalicha z synem	—	4	—	żyłe.
Teyże odpisnego.	1	—	—	
Iwan Pawłowicz, kowal.	—	2½	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	1	5	—	
Jan Całabanowicz	1	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	7	6	—	
Ułeczka przechodzonca w dół.				
Dom przed tym P. Teodora Kazanowicza, W. Jwki Dziegcierzewicza teraz Pan Pliskaczewsky	2	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego.	5	8	—	
Hrehorego Szunkiewicza pustosz	3	1½	—	
Plac miesky, na ktorym mieszkał P. Jerzy Hryckiewicz, instygator mieskij	4	1½	—	
Ulica z gury ku setni Pie-riechriscinskiej.				
Po lewie Ullana Dziemianicha	—	2	—	żyłe.
Teyże odpisnego	1	8	—	
Asip Sciudziony, kowal	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4	—	
Andrey Rebro, ogrod	1	—	—	
Fięka Głuchowicz, ogrod	2	—	—	
Andrey Bachurow	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	—	—	

S E T N I A N A H O R S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcio.	NB.
Z tąđ powracaiąc koło wału na prawe rękę ku setni Ostrozkicy.				
Łarczycha Kazieczycha	-	4	—	żyłe.
Fieska Nidka	-	3	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	-	5	—	
Wasil Skaczko	-	4	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	—	—	
Arina Mikicicha Barawiczycha	1	2	—	żyłe.
Na którym gruncie trzy chałupy od- pisnego	-	2	—	
Ułka od wału, wniz przez ulice, gdzie P. Kucewicz woyt.				
Iwka Chomnicz, snicarz	-	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	3	2	—	
Daniel Czursky	1	—	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	2	6	—	
Plac kupiony w cerkwi S-o Ni- kołaja, na którym mieszkają: Pola Siliwonicha y Tosia Azari- cha, po pięć krasek, czyni				
Harasimicha Miarieyszycha, wdowa	-	5	—	żyłe.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

P. Roman Głuchowicz, sad y ogrod	7	7	—	
Driepczycha, wdowa	-	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	6	—	

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
P. Hapon Biziewicz, grunt chaty dwie Muzyka Nikipar y Mikołay.	—	6	—	
Tychże ogrod	3	3	—	
Marija Krucilicha, ogrod	1	6	3 ³ / ₄	
P. Jan Jaroszewsky, rayca, na rogu od ulki sad y ogrod	2	9	—	
Ułka w gure od kładziszczu żydowskiego.				
Harasim Miakisz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Po lewie ulce idąc na doł Waska Zielaniewsky	1	—	—	
P. Leon Leoszkiewicz	2	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	8	—	—	
Plac Jana Siękowicza w długu u Pa- na Larskiego	6	7	—	
Awchim Ciriuta	1	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	14	7	—	
Ułka pod gure y row.				
Truckaha Hanna	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	7 ¹ / ₂	—	
Koło tego grunciku ułeczka przechoża z dołu na gure.				
Hriszka Krisztofowicz pustky	—	5	—	
Demiyan Hłumowicz pustky	—	5	—	
Siamion Manieta ratuszna chata.	—	5	—	
P. Piotr Asieyowicz, rayca, w rowie pustky	1	—	—	

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
W tejże ulce po drugiej stronie w doł.				
Piotr Szczarbakowicz, sad y ogrod .	3	—	—	
Rog drugiej ulky.				
P. Meletiy Rudka	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Asip Murawy od Kuzmy Siemionowicza, sad y ogrod	1	9	—	
Tegoż Asipaszkina	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod z drugiej strony	1	2 $\frac{1}{2}$	—	
Fiodar Pawowa	—	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	1	2 $\frac{1}{2}$	—	
Tamże Teodor Pawowa od Afanasa Muraszky ogrod	1	3	—	
Grunt P. Fiodorowicza, raycy, który tę grunt xięży Bernardyny trzymaio	5	—	—	
Ulas Reczewka.	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Jan Cybik od Babiczycy	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	
Samuel Pastaialka Babiczowicz	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6 $\frac{1}{2}$	—	
Mieskiego gruntu P. Ahafija Babiczowa, papadzia, przy gruncie swoim pasze	—	6	1	
Rog z Hwozdowki na druge strone ku wału przez ulice.				
Pancieleiowicz Leon Żwarowsky	—	2 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.				
	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	1	7 ¹ / ₂	—	
Cimka Padłobka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Ulica od wału dalnego ku miastu.				
Cimka Padłobka od Afanasa, ogrod .	1	—	—	
Chalimon Cariow, ogrod.	1	6	—	
Jan Ciriuta	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	5	3	—	
Waska Harbaczyk	—	7	—	żyłe.
Teyże ogrod	4	6	—	
Piatrok Szczarbak od Kruhlyka ogrod.	—	9	—	
Leonicha Czyczulicha	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	5	—	
Daniła Kaminsky	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	5	—	
Parfienow syn Atroszka Chabak. . .	—	5	—	żyłe.
Ogrod Kazkiewiczowsky tegoż Chabaka	2	3	—	
Grunt Sienkiewiczowsky, trzyma Sierheiowiczowa Timofiejowa, sad y ogrod	2	—	—	
Iwan Wichrow, ogrod w tyle	2	—	—	
Iwan Koidan od Daraszenczychy . .	—	7	—	
Tegoż Koidana ogrod	3	5 ¹ / ₂	—	
P. Jakub Stosza, ogrod	4	2	—	
Pereia druga przeciwku początku tey setni.				
Piatrok Szczarbak	1	6	—	żyłe.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	5	7	--	
Kirey Sciudziony	1	--	--	żyłe.
Tegoż ogrod przez ułeczke y przy domu.	3	1	--	
P. Gabryiel Koralkiewicz, burmistrz, Mołczankowiczowsky ogrod	6	3	--	
P. Piotr Kazanowicz, burmistrz, ogrod y trawa	11	5	--	
Piatrok Szczerbak, ogrod	6	2	--	
Kiriej Sciudziony od P. Biziewicza ogrod	2	4 ¹ / ₂	--	
Tychże Biziewiczow ogrod	11	1	--	
Mieleszka Trucky, ogrod y chatka	3	6	--	
 Ułka ku cerkwi s-o Nikolajaja.				
Warka Kułazycha	--	5	--	żyłe.
Teyże ogrod	--	5	--	
P. Jan Żywotkiewicz, ogrod	4	3	--	
Siomka Parcewsky po Korobaku.	--	3	--	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1	--	
Małaszka Babicz	--	5	--	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	--	
Iwan Babicz	--	2	--	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	--	
Iwana Pachmurego ogrod.	10	3	--	
 Po drugiey stronie ulky.				
Hriszka Miakisz	--	5	--	żyłe.
Tegoż ogrod	5	7	--	
 Rog ulki od ulicy.				
Sawka Całabanow	--	5	--	żyłe.

№39.

S E T N Ą K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Leon Miakisz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
P. Gabryel Koralkiewicz, burmistrz, ogrod	5	5 ¹ / ₂	—	
Jan Łarionowicz Arciuchowicz	—	6	—	
Tegoż sad y ogrod	6	9 ¹ / ₂	—	
Fieska Babicz, sad y ogrod	2	1 ¹ / ₂	—	
Iwan Swiridow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
Fiodar Michna	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	6	—	
Do Michny należący, sad	—	—	4	
Siomka Markowicz Hnilak	—	4	1	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1	—	
Siękowski ogrod, zasiewa Siarheiewi- czycha	2	7	—	
Cech oleynicki y tychże ogrod:	2	—	—	żyłe.
Iwan Harbaczyk	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Demijan Kruczła, gruntow trzy, miaro. Tegoż ogrod	—	3	—	żyłe.
1	9	—		
Macwiej Kobiec, ogrod	2	5	—	
Awchym Ciriuta Kraminowsky	—	5	—	
Tegoż ogrod, mieszka Koidan	2	5	—	
P. Timofiej Jaroszewsky	1	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	4	—	
Przez ulice na drugie strone.				
Siomka Momet, ogrod	—	9 ¹ / ₂	—	
Waska Baida żyłe y ogrod z Iwanem Harbaczom po połowie	2	8	—	żyłe.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Zokcie.	NB.
Sapronicha Krupieniczcha	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	9	—	
Jakow Cybik	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Grunt miesky Krupieniczcha	1	1	—	żyłe.
Awchimicha Krumicha	1	5	—	żyłe.
Ogrod teyże	2	4	—	
Waska Gałanka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Iwan Baradawka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	8	—	
Z tą d do ulky.				
P. Tanazi Łuckiewicz, ogrod	4	—	—	
Chalimon Cariow	—	5	—	żyłe
Tegoż ogrod	2	5	—	
Marija Awchimicha ogrod	5	—	—	
Isay Ced, ogrod.	4	—	—	
Iwan Radziciel	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	3	—	
Ogrod mieski za kątraktem trzyna Krumicha 1).	6	8	—	
Przez ulke po drugiey stronie.				
Haraska Ławrowicz	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod y trawa	3	2	—	
Kondrat Arciuchowicz	1	—	—	żyłe.
Prachorycha Chalalicha, ogrod	7	2	—	
Iwan Radziciel, ogrod	1	7	—	

1) Другими чернилами и почеркомъ даже прибавлено:
„Przedany Isaju Cedu”.

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Isay Ced, ogród	1	4	—	
Siomka Hudkow, ogród	3	5	—	
Oycow zakańnikow s-o Mikołajia	1	3	—	
Iwan Kruminicz, ogród	3	7	—	
Sciepan Smawżowicz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	8 $\frac{1}{2}$	—	
Ukoł Wiasiołka.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	6	—	
Wasil Cariow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	4	—	
Grunt Myszakowsky	1	5	—	
Cimka Pałuchna	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Ulica przejezdza ku Dziebry.				
Anton Krucila	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	1	—	
Hryszka Busał	—	7	—	żyłe.
Piatrok Busał	—	7	—	żyłe.
Tychże ogród oboich.	4	5	—	
Macwiew Koidanow	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	—	—	
Cimka Hasitka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	4	—	
Szll. P. woyta Dziegcierzewicza ogród.	5	6	—	
Siomka Żalwaczyk, ogród	2	6	—	
Andrey Pikula, ogród	10	—	—	
Arciem Kalesnik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8	—	
Waska Hanezar, ogród	5	5	—	
Andrey Pikula	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	—	—	

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Rog ku wału koło Dziebry.				
P. Piotr Hukowicz, ogrod	8	1 $\frac{1}{2}$	—	
Koscia Hanczar, ogrod	3	6	—	
Klin między ulyc.				
Ulas Reczawka, ogrod	2	3 $\frac{1}{2}$	—	
Iwan Bondar, ogrod	3	5	—	
Iwan Ciriuta, ogrod	7	4	—	
Jlla Baka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1 $\frac{1}{2}$	—	
Szll. P. woyta Dziegcierzewicza żyd mieszka	2	1	—	żyłe.
Tegoż ogrod	7	1 $\frac{1}{2}$	—	
Timofiej Sierheiowicz y Jlla Baka ogrod	3	9 $\frac{1}{2}$	—	
Atrofim Kukulny Cienko	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Nikifor Hasiutka	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	6	—	
Cerkwi Brackiej ogrod	4	5	—	
Sciepan Arciuchowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	3 $\frac{1}{2}$	—	
Pustosz mieszka, chałupa stoi	1	5	—	
Ukoł Padłobka	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Lawon Trebuch.	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Żałwaczyk	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Isay Ced, ogród	1	4	—	
Siomka Hudkow, ogród	3	5	—	
Oycow zakąnikow s-o Mikołaja	1	3	—	
Iwan Kruminicz, ogród	3	7	—	
Sciepan Smawżowicz	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	8 ¹ / ₂	—	
Ukoł Wiasiołka.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	6	—	
Wasil Cariow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	4	—	
Grunt Myszakowsky	1	5	—	
Cimka Pałuchna	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8 ¹ / ₂	—	
Ulica przejezdza ku Dziebry.				
Anton Krucila	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	1	—	
Hryszka Busał	—	7	—	żyłe.
Piatrok Busał	—	7	—	żyłe.
Tychże ogród oboich.	4	5	—	
Macwiew Koidanow	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	—	—	
Cimka Hasitka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	4	—	
Szll. P. woyta Dziegcierzewicza ogród.	5	6	—	
Siomka Żalwaczyk, ogród	2	6	—	
Andrey Pikula, ogród	10	—	—	
Arciem Kalesnik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8	—	
Waska Hanezar, ogród	5	5	—	
Andrey Pikula	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	—	—	

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Rog ku wałn koło Dziebry.				
P. Piotr Hukowicz, ogrod	8	1 $\frac{1}{2}$	—	
Koscia Hanczar, ogrod	3	6	—	
Klin między ulyc.				
Ułas Reczawka, ogrod	2	3 $\frac{1}{2}$	—	
Iwan Bondar, ogrod	3	5	—	
Iwan Ciriuta, ogrod	7	4	—	
Jlla Baka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1 $\frac{1}{2}$	—	
Szll. P. woyta Dziegcierzewicza żyd mieszka	2	1	—	żyłe.
Tegoż ogrod	7	1 $\frac{1}{2}$	—	
Timofiej Sierhejowicz y Jlla Baka ogrod	3	9 $\frac{1}{2}$	—	
Atrofim Kukulny Cienko	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Nikifor Hasiutka	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	6	—	
Cerkwi Brackiej ogrod	4	5	—	
Sciepan Arciuchowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	3 $\frac{1}{2}$	—	
Pustosz mieszka, chałupa stoi	1	5	—	
Ukoł Padłobka	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Lawon Trebuch. . . .	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8 $\frac{1}{2}$	—	
Siomka Żalwaczyk	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Za wałem dalnym przez Dziebro.				
Karniey Pikula	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6 ¹ / ₂	—	
Ciareszka Pikula	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Iwan Dziankuja	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	3	—	
Jakim Cicka	—	5	—	żyłe.
Michwied Koscia	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Asip Koscia	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Maysiey Dzianisow Pastuchow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	8	—	
Rog od Dziebry.				
Iwan Zubiec	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Jakim Cycka, ogrod	4	9	—	
Maisiey Dzianisow, ogrod	3	1	—	
Parfien Zubiec, ogrod	6	1	—	
Parfien Zubiec, gumno	3	—	—	
Karniey Bułay, ogrod	10	4	—	
P Bazylij Korobańko, ogrod przez ulke	10	6	—	
Fieska Kuzmichin, ogrod	5	5 ¹ / ₂	—	
Filimon y Wasil Cariowy, pasznia	4	5 ¹ / ₄	—	
Druga strona ulicy.				
Szll. P. Woyta Dziegcierzewicza sianożęc y pasznja, placy trzy	50	8	—	

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
P. Janowa Koralkiewiczowa ogrod .	29	1	--	
Item P. Janowey Koralkiewiczowey .	11	--	--	
Szll. Pana woyta Dziegcierzewicza pasznia	17	4	--	
Szll. P. Roman Onosko sad, ogrod y gumno	1	--	--	
Tegoż sad y ogrod	23	--	--	
Parfien Zubiec	1	--	--	żyłe.
Tegoż ogrod: ten plac troie bracia podzielili	3	--	--	
Andrey Zubiec	--	8	--	żyłe.
Tegoż ogrod	3	2	--	
Atzozka Zubiec.	1	--	--	żyłe.
Tegoż ogrod	3	--	--	
Szll. Pan Fhylimon Dziegcierzewicz, woyt, dom	5	--	--	żyłe.
Tegoż sad y ogrody.	38	--	--	
Chalimona Trebucha. Plac tegoż Pana woyta	5	--	--	
Stefana Danina plac z sadem, a teraz P. Roman Onosko, burmistrz. .	11	1 $\frac{1}{2}$	--	
P. Gabryel Onosko	11	2	--	
Szll. P. woyta Dziegcierzewicza ogrod	3	--	--	
Iwan Łaszczyk, ogrod	3	--	--	
Mola Krumicha, ogrod	5	6	--	
P. Bazyly Korobańko, sianożęc . .	16	5	--	
A za tym plaem szll. P. woyta Dziegcierzewicza ogrody, pasznia y sianożęc bez miary w ogrodę.				
Z tąd pod gure Myszakowke po drugiej stronie ulicy.				
Pasznia oycow Brackich	14	2 $\frac{1}{2}$	--	

№39.

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Szll. Pana woyta Dziegcierzewicza pasznia abo ogrod	18	7 $\frac{1}{2}$	—	
Timofieya Sierhejowicza ogrod y pasznia	18	6	—	
Iwan Łaszczyk, ogrod	4	4	—	
Daniła Kaminsky, ogrod	5	5	—	
Plac w pustoszy oycow Brackich.	3	6 $\frac{1}{2}$	—	
Szll. Pana woyta Dziegcierzewicza w pustoszy	4	2 $\frac{1}{2}$	—	
Pana Hapona Biziewicza pustosz. .	4	5	—	
Alaxieja Ciriuty Pan Stefan Korobańko sobie zagroził	2	8		
Kładziszczce pod guro.				
Pola Łuczewnicza; grunt trzyma Pan Korobańko	3	5	—	
Item pod guro Myszakowsko Pana Korobańki	7	2	—	
Chalimon Trebuch	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	7	—	—	
Przez Dziebro ku wału.				
Jakub Szczacko	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Pod samym wałem, wedle kordygardy plac miesky, na którym mieszka-ia chałup siedem na czynszu y podatki dyspartymentowe płaco.	7	—	—	

S E T N I A K U R D Z I E N I E W S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Stąd powrociwszy przez dziebre na gurze Myszakowce.				
Maciej Kobiec, sad	21	5	—	
Item Kondrat Myszakow, sad	21	5	—	
Szll. P. Stefana Korobańky sad	51	—	—	
P. Roni sad y ogrod	24	—	—	
Jm. P. Lateckiego sad y pasznia	24	—	—	
A ten grunt miesky.				
Scianka poprzeczna.				
S tąd na lewe rękę od tej scianky na rogu plac cerkiewny S-o				
Nikołaja	10	—	—	
Plac Podłobky	8	—	—	
Pasznia P. Biziewicza, burmistrz Jlla Baka, pusty	10	—	—	
S E T N I A H R I W L A N S K A.				
Asip Ciekun	1	3 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	9	4	—	
Łohwin Piatrowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	10	5	—	
Ułka miakiszowska prze- ieźdza.				
Zachariyasz Waszczanka	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A H R I W L A N S K A.				
	Pręty.	Prę- ki.	Łokcie.	NB.
Asip Ciekun	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	1	—	
Iwan Wichrowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	3	—	
P. Jerzy Czechowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	2	—	—	
P. Gabryela Koralkiewicza, burmistrza, ogród y trawa	19	2	—	
P. Piotra Kazanowicza, burmistrza, dom ogród y trawa	10	5	—	
Charyton Cierkaw	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród y trawa	5	—	—	
Miechwied Czuda, ogród	10	2 ¹ / ₂	—	
P. Jerzy Trubnickiy, regeł, ogród	2	6	—	
Macwieycha Kazinczycha, ogród	2	6	—	
P. Jerzy Trubnicki, ogród y trawa	3	—	—	
Marcin Szczyrkowsky ogród	7	—	—	
P. Theodor Koralkiewicz, ogród y trawa	8	2 ¹ / ₂	—	
P. Gabryela Koralkiewicza, ogród	1	4	—	
Ułka ku setni Pieriechry- scinskiej.				
P. Stefana Korobyńky ogród	2	8	—	
Z tej że ulki przez ulice Wielko przeieźdzo na rog samey.				
P. Theodora Koralkiewicza ogród	4	3	—	
Jan Hukowicz	1	5	—	żyłe.
Tychże sad y ogród	6	1	—	

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
P. Jerzy Trubnicki, regeł	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	3	—	
P. Stefana Korokańki. Dom Mowczanowski	—	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	4	3 $\frac{1}{2}$	—	
P. Stefan Dzieszkowicz	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	7	—	
P. Jan Jaroszewskij, rayca	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	5	—	
Andrey Astrażanka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Rog do ulki od cerkwi S-go Nikołaja.				
Maryja, wnuka oycy Miechwieda	—	9	—	
Jan Sieniebriuch, ogród	—	5	—	
Samy rog z ulki.				
Fieska Sapronczyk	—	5	—	żyłe.
Ewzebijowa Prezbitierowa, ogród	2	6	—	
Fiodar Warapay	—	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	1	6 $\frac{1}{2}$	—	
Kazimierz Mitkiewicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	5	—	—	
P. Theodor Koralkiewicz	4	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogród	4	7 $\frac{1}{2}$	—	
P. Piotr Hukowicz, sad y ogród	2	5	—	
Leonowa Daraszekowa	1	—	—	żyłe.
Teyże ogród	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Asip Ciekun, ogród	4	5	—	

№89.

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Przez ulkę Biziewiczowo.				
Piotr, Ahafija y Teodor Biziewiczy .	1	—	—	żyłe.
Tychże ogrod	2	6	—	
P. Gabryela sad y ogrod	—	—	—	
Iwan Aloxa	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	2	—	
Iwan Wawuła, ogrod	1	6	—	
Waska y Filip Jllinicy	—	5	—	żyłe.
Tychże ogrod	—	7	—	
Plac cerkiewny S-o Nikołaja pusty ¹⁾	2	—	—	
Przez ulyce od Łuzy Liborowey.				
Marina Hriszczycha, wdowa	—	6	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	8	—	
Hriszka Buka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	3	—	
Jan y Andrzej Koralkiewiczzy	2	4	—	żyłe.
Iwan Aloxa	—	5	—	
Tegoż ogrod	1	7 ¹ / ₂	—	
Na samym rogu ulki.				
Ogrod nieboszczyka Teodora Biziewicza.	5	—	—	
Z tąđ przez ulęczkę na rog od setni Słobodzkoy.				
Dzianisicha Klawczycha, wdowa	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	6	—	

¹⁾ Другими чернилами и почеркомъ даде прибавлено: „Tenże Jllinicz“.

S E T N I A H R I W L A N S K A.				
	Pręty.	Pręci ki.	Łokcie.	NR.
Iwan Aloxa, sianożęc	2	5	—	
Leonowa Dareszəkowa, ogród	1	4	—	
Andrey Astrażanka	1	9	—	
Leonowey Daraszəkowey sianożęc y pasznia	15	3	—	
Oycow Mikolskich ogród	2	5	—	
Iwana Wichrowa ogród	4	—	—	
Od drugiey stronie ulky.				
Stefanowa Mitkiewiczowa, ogród	3	5	—	
Siamionicha Lubczycha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	1	—	—	
Wodzia Lubkowa, ogród y chata	—	6	—	
Stefanowey Mitkiewiczowey, pustosz	—	7 ¹ / ₂	—	
Fieska Bazylow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1 ¹ / ₂	—	
W tey że ulce, na samym rogu.				
P. Jakubowey Chomętowskiey sad y ogród	3	4 ¹ / ₂	—	
Kamienica cerkwi S-go Nikołaja	4	9	—	
P. Jerzyna Leoszkiewicza ogród	11	5 ¹ / ₂	—	
Iwan Wawuła	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	1	—	
Nikipar Pieriepieczka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	9	—	
Waszczycha Szczanczycha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
Leonowey Doroszəkowey ogród	4	7	—	
Marusia Alaxieycha Dzieszczycha, sia- nożęc	11	3	—	

№39.

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Biziewiczow Piotra y Theodora ogrod	1	6	—	
Hanny Wygodzichi ogrod	1	2	—	
Ofierowszczyna P. Gabriela Koralkie- wicza w pustoszy. Tamże w pu- stoszy Dzianisowa Klawcowa; uie- mierzone	—	—	—	
Z tey uleczky powracaiąc nazad Wielko ulico do ulky Norowey przeioźdzey. Po- czynna sie od gruntu Pana Romana Onosky, burmistrza.				
Sianożęc y ogrod P. Romana Onosky byrmistrza	15	7 $\frac{1}{2}$	—	
Na gruncie P. Romana Onosky miesz- kaią trzy chałupy Teraz w posesyi P. burmistrza Koro- banki.	8	—	—	
Od rogu tey ulky na ulice Wielką.				
Na samym rogu.				
Żyd Afroim Morduchowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Michałka Ced	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Ewzebijowa Łazarawiczowa	1	6	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	6 $\frac{1}{2}$	—	
Warapajcha, wdowa	—	5	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	2	5 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Uscinia Pirożnica chałupa	—	5	—	żyłe.
Teyże sad y ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	
Stefanowey Mitkiewiczowey ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Fiodor Żyłka	—	5	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	3	—	
Iwan Siermiaznik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
P. Jerzy Alexandrowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
W ulka od Jeleny Iwanowey z synami.				
Iwan Koscin Hamszey	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	14	5	—	
W teyże ulce po drugiey stronie.				
Matruna Łusta	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	5	—	
Michałka Szkrob	—	3	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	1	1	—	
Mieleszczycha Danczycha	1	—	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	8 $\frac{1}{2}$	—	
Karp Sierhejowicz	—	9	—	żyłe.
Tegoż sianożęc	9	7 $\frac{1}{2}$	—	
Item tegoż Karpa Sierhejowicza przy- łącza się z setni Słobodzkiej przez połowe ogrodu, a połowe sianożęci	11	3	—	
Radzicielicha, wdowa	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	7	—	

№39.

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Preci ki.	Łokcie.	NB.
Luba Jarmolicha Proccycha	—	2 ¹ / ₄	—	żyłe.
Teyże ogrod	3	6 ¹ / ₂	—	
Iwan Siermiaznik, ogrod y trawa	3	8	—	
Isay Ced	—	6	—	żyłe.
Tegoż sad, ogrod y trawa	8	—	—	
Mola Złobowa	—	5	—	żyłe
Teyże ogrod y trawa	10	5	—	
Iwan Pawuta	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
P. Timofieya Jaroszewskiego ogrod y trawa	5	8	—	
Karniey Arcinchowicz	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6 ¹ / ₂	—	
Ułka Wiesiołkina, prze- ieźdza.				
Andreja Koralkiewicza, pasznia	6	4	—	
Po drugiey stronie teyże ułky Wielkija ulicy prze- ieźdzey.				
Ogrod Fiodora Dankowicza	11	—	—	
Piatrok Wiasiołka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Mikity Chalawky ogrod, trzyma pan Horoszko	3	6	—	
Waska Koscin, chaty dwie	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Andrey Kirheiawicz.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Piatrok Zwonow	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	6	—	

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Przeci-ki.	Łokcia	NB.
Od ulicy ku wału ostat- niemu.				
Jakow Kirhejowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	4	9	—	
Ztąd idąc przez dziebro na tamto strone.				
Alisiey Hudkow, ogrod	3	—	—	
Uwar Bułay, pasznia	20	9	—	
Koło Dziebry idąc.				
Hriszka Szęta	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4	—	
Iwanicha Zuycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	7	—	
Asipicha Kuzycha	—	3	—	żyłe.
Teyże Iwanichi ogrod	1	7	—	
Ulica od Dziebry.				
Siamion Rażkow ogrod	—	8 ¹ ₂	—	
Siamion Sidarow	—	2 ¹ ₂	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Macwiey Sidarow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Iwanicha Zuicha ogrod	2	—	—	
Uwar Bułay ogrod	4	8	—	
Iwan Bohdanow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	8	—	
Aksiuta Awtuszczycha ogrod	4	—	—	

№39.

S E T N I A H R I W Ł A N S K A.

	Pręty.	Prę-ki.	Łokcie.	NB.
Hryszka Goy	-	5	--	żyłe.
Tegoż ogrod	3	5	-	
P. Piotra Hukowicza sianożęc y pasz- nia, miary	17	1	-	
Uwar Bułay, gumno, sianożęc y pasz- nia	8	-	-	
Kray w pole a z drugiey strony ku Dziebry.				
Iwan Malka, pasznia	2	-	-	
Siamion Wasilow, pasznia	10	5	-	
Jakim Cicka, gumno y pasznia	5	6	-	
Andrey Pikula	2	8	-	
Andrey Kirieyow. ogrod	6	9	-	
Fiodor Ham	6	9	-	
Mariya Sarakwaszczycha	2	2 $\frac{1}{2}$	-	
Bazyliy Korobańko	2	4 $\frac{1}{2}$	-	
Przez ulkę po drugiey stronie.				
Waska Bułay	-	5	-	żyłe.
Tegoż ogrod	2	7	-	
Iwan Malkow	-	4	-	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	-	
Apanas y Andrey Pikuly	-	2 $\frac{1}{2}$	-	żyłe.
Tychże ogrod	-	5	-	
Uwar y Parfien Bułay	1	-	-	żyłe.
Tychże ogrod	2	1	-	
Jurka Ham	-	5	-	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	-	

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Z ulicy koło Dziebry idąc.				
Iwan Chalepa	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Siamion Rażkow	—	6	—	żyłe.
Kondrat Bułow.	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3 ¹ / ₂	—	
Od Dziebry na drugo ulice.				
Isay Danin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Cimka Iwancza	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	6 ¹ / ₂	—	
Uwar Bułay, ogrod	3	5	—	
Fieska Pastuch	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Fiodar Ham	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	9	—	
Przez ulkę w teyże ulicy.				
Bazylego Korobańky pasznia	2	6 ¹ / ₂	—	
Pana Jana Hukowicza sianożęc	6	—	—	
Piatrok Zwonow, ogrod	2	5	—	
Siamion Wasilow	4	9	—	
Arina Wasilowa, ogrod	1	5	—	
Karpa Somicza, pustosz ku polu	8	—	—	
Macwiey Kobiec, Cimka y Iwancza, sianożęc	8	—	—	
Po drugiey stronie ulky.				
Bazylego Korobańky pustosz	6	8	—	

№39.

S E T N I A H R I W L A N S K A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Waska Bułaja pustosz	3	2 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Znoska, ogrod	4	2 $\frac{1}{2}$	—	
Macwiey Kobiec, ogrod	4	4	—	
Asip Waskow, ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Przez łąkę ku dziebry na rogu.				
Iwan Zubiec, ogrod	2	5 $\frac{1}{2}$	—	
Iwan Manuilin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Iwan Kaszel	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Asip Skrynnik	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Arina Wasilicha, ogrod	—	6	—	
Siamion Wasilow	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Sciepan Manuila	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Nikifar Anannin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Koniec z za Dziebry.				
Ciarieszczycha Hanczaricha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogrod	4	1 $\frac{1}{2}$	—	
Alisiey Hudko	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	3	—	
Iwan Piatrunia	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci kl.	Łokcie.	NB.
Ulica ku Świętemu Nikołaju.				
Iwanicha Bahdanicha	—	3	—	żyłe.
Teyże ogród	2	—	—	
Sciepan Kapcialow	—	1	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	2 ¹ / ₂	—	
Waska Znoskow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	8 ¹ / ₂	—	
Andrey Pikula	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	
Piatrok Pikula	—	3 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	8	—	
Dawyd Kobcow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	8	—	
Miachwied Kobcow	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	7	—	—	
Nikifar Szpil	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	8	—	
Piatrok Zwon	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Ułka Bałaszowa.				
Waska Czarniak	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	2	—	
Iwan Butoma, ogród	4	6	—	
Radczycha Bataszycha wdowa	1	—	—	żyłe.
Teyże ogród y sianożęc	13	8 ¹ / ₂	—	
Ulica Wielka przeiezdza, na samym rogu.				
Siomka Hudko	—	6	—	żyłe.

№39.

S E T N I A H R I W L A N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Ulica od ulki Bataszowej ku cerkwi S-o Nikołaja.				
Fieska Wasiołka, ogród	1	5 ¹ / ₂	—	
Iwan Paciejowicz, pustosz	1	5	—	
Waska Siermiaznik	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	
Pan Stefan Korobańko, burmistrz, żyd Hirsz mieszka	2	8 ¹ / ₂	—	żyłe.
Niebozczyka Pana Jana Korobański grunt	11	3	—	
Fiodar Dańkowicz z bratem	1	5	—	żyłe.
Tychże ogród	4	1	—	
Wodzia Kriwidzicha y Iwan Hnilak.	—	6	—	żyłe.
Ulka koło S-o Nikołaja.				
Marcin Szczyrkowsky	—	6	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	—	8	—	
P. Jozef Stefanowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	4	—	
Mieszka y Sidar Ciekuny	—	6	—	żyłe.
Tychże odpisnego	—	8	—	
Pan Łohwin Pietrowicz, ogród	6	7	—	

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A.

Iwan Bezruczka	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1	—	
Jakub Stosza, sad y ogród	4	5	—	
Nikifora Husaria pustosz, trzyma P. Jędrzey Szunkiewicz	2	2	—	

S E T N I A P E R E C H R I S C I N K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Waska Podłobka ogród	2	—	--	żyłe.
P. Hrehorego Leoszkiewicza grunt y chałupa; żyje Hanna Allinicy- cha	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Ogrodu tegoż	1	3 $\frac{1}{2}$	--	
Hrehoriy Tananoika, pustosż.	—	7 $\frac{1}{2}$	--	
Łukijan Szwiec.	—		--	
Z tey ulky nazad do rowu Harbaczowskiego.				
Panow Romana y Prokopa Głuchowi- czow grunt	3	—	—	
Andreichi Riabrichi grunt z chałupo.	1	—	—	
U wulce w tymże rowie.				
Karniey Cariow.	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Chomka Łaptaszow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	9	—	
W tey ulce y rowie po lewie.				
Awchim Zielaniewskiy	—	3	—	żyłe.
Michałka Byk, ogród	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Mola Harbaczycha, grunt	1	—	—	
Iwan Harbacz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8	—	
Druga strona ulky.				
Wodzia Harbaczowa	—	4	—	żyłe.
Teyże ogród	—	9 $\frac{1}{2}$	—	

№39.

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Tu przepada ułkę po lewey ręce.				
Uscinnia Hamszycha, ogród	1	—	—	
Na rogu Perechriscinskim.				
Leiba Hirszowicz	1	2	—	żyłe.
Jankiel Zroilewicz	2	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	żyłe.
P. Jana Jaroszowskiego ogród	15	—	—	
Leon Lsoszkiwicz, ogród	8	4	—	
Pereja od setni Kurdzie- niowskiej.				
Fiodora Michny ogród y sianożęc	6	6 ¹ / ₂	—	
Jana Smoła	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród y sianożęc	8	—	—	
Cimka Pałucha ogród	2	1 ¹ / ₂	—	
Michałka, zięc Bykow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Zroiel, żyd --- zamkowo	—	—	—	
Grunt Spasky, na którym cztyri cha- łupy stoją	—	—	—	
Grunt Kirkbrowsky miesky, pustosz, miary	4	—	—	
Iwanowa Jmcisławcowa (?)	1	—	—	żyłe.
Teyże ogród	3	4	—	
Waszczycha Chrapczycha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogród	1	2 ¹ / ₂	—	
P. Piotr Hukowicz, ogród y sianożęc, miary ¹⁾	15	3 ¹ / ₂	—	

1) Другими чертилками и почеркомъ даже прибавлено:
„Należy żyłe odmierz“.

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A .

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Pereja wulka po lewey ręce.				
Szll. Pan Piotr Kazanowicz, burmistrz.	3	6	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	13	—	—	
Oycow zakonnikow Brackich, dom P. Juhana Rychtora	17	—	—	
Mieszka Kulinka	—	8 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Nikołay Sieniebruch, ogrod	4	1 $\frac{1}{2}$	—	
Nikołay Sieniebruch	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Timofiej Flundra	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Bazylego Korobańky ogrod	2	5 $\frac{1}{2}$	—	
Na drugiey stronie ulky.				
Zmitrok Czarniak	—	5	—	żyłe.
P. Janowey Kozłowskiey ogrod	2	8 $\frac{1}{2}$	—	
P. Jakuba Kucewicza ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Nikipar Czarniak	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	2 $\frac{1}{2}$	—	
Od studni P. Kuciewicza.				
P. Jakuba Kucewicza ogrod	4	7 $\frac{1}{2}$	—	
Marusia Warapaicha ogrod	5	8	—	
P. Hrehorowey Szankiewiczowey ogrod miary	5	2	—	
P. Jana Całabanowicza ogrod	—	8	—	
Ihnat Szumiejka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Iwan Kaziniec	—	5	2	

№39.

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A .

	Pręty.	Prę-ki.	Łokcie.	NB.
Tomasz Atraszkiewicz	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	2	1 $\frac{3}{4}$	
Pustky y błoto.				
Tosia Czarniaczycha, ogrod	4	—	—	
P. Gabriiela Koralkiewicza, burmistrza, pustosz a teraz ogrod	7	4	—	
Na samym rogu.				
Ahapia Lawonicha Szykienicha, wdowa	—	5	—	
Teyże ogrod	2	5	—	
Na rogu Pieriechrzyskim.				
Dom cechowy piekarskij	—	4	—	
Tychże ogrod	2	—	—	
P. Piotra Alexandrowicza sianożęc	7	5	—	
Przez ulkę w ulicy na rogu.				
Szll. P. Jakub Kucewicz	3	3 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	9	—	—	
Wasylewszczyzna, Pan Latecky, pustosz, miary	9	—	—	
Kamienica Chomiczowska pusta Panom Botwinkom	3	8 $\frac{1}{2}$	—	
P. Roman y Prokop Głuchowiczy	2	6	—	żyłe.
Tychże sad y ogrod	2	2	—	
P. Jakub Stosza	1	5	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	8	1 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Pereja ot setni Ostrozkiej.				
Pan Trofim Dziewulsky; plac na ktorym kaplica S-o Onufrego stoj do bratstwa należonce, miary.	9	8	—	
Jakub Sapocka, pustosz	1	—	—	
Cech szwiecky	1	2	—	żyłe.
Tychże pustosz	3	1 $\frac{1}{4}$	—	
Chomiczowska pustosz PP. Botwinkow.	4	—	—	
P. Jakub Kucewicz, ogrod	14	8 $\frac{1}{2}$	—	
Piattok Szczarbak, ogrod	4	8 $\frac{1}{2}$	—	
Panow Botwinkow pasznia	1	7	—	
Marka Czarniak ogrod	1	3	—	
Fieska Głuchowicz	—	6	—	
Tegoż ogrod	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
Jozef Głuchowicz	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1	—	
Daniel Głuchowicz	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Awchim Zieleniewsky pustosz	—	5	—	
Iwan Kazincow	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
P. Jan Żywółkiewicz, grunt; mieszka Karniey Churama	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
P. Stefana Korobańky chałupa	1	—	—	
Periya od setni Hrywlan- skiej, od S-o Nikołaja idąc.				
Jędrzey Koralkiewicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	4 $\frac{1}{2}$	—	
P. Janowa Koralkiewiczowa	1	—	—	żyłe.

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A.

	Pręty.	Pręci ki.	Łokcie.	NB.
Teyże sad y ogrod	5	6	—	
P. Theodor Koralkiewicz, dom y ogrod, miary	2	—	—	żyłe.
P. Bazyliy Koralkiewicz	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	6 ¹ / ₂	—	żyłe.
P. Janowey Koralkiewiczowey, sad y ogrod Truniowsky	4	—	—	
P. Jan Dzieszkowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	7	1	—	
Ogrod nieboszczyka Andziorowicza, na- leżący miastu, pasze Mikołajcha Sieniabriuszcha	2	6 ¹ / ₂	—	
Kamienica Hrehorego Korobańky y trawa	5	5 ¹ / ₂	—	
P. Bazyliy Korobańko ,	4	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	8	5 ¹ / ₂	—	
Mieszka Kalinka, ogrod	1	—	—	
P. Hrehory Fiodorowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod, y trawa	7	—	—	
Pereia od setni Ostrozkiey.				
P. Hrehory Korobańko, pustosz	2	3	—	
Bazyli Korobańko, pustosz	4	5	—	
P. Hrehory Korobańko, pustosz	2	4	—	
Pan Jakub Kucewicz, woyt	2	4	—	
Bazyliy Korobańko, pustosz	3	2	—	
P. Gabriiel Koralkiewicz, pustosz	4	1	—	
Czuchanczychi pustosz	3	1	—	
Bazylego Korobańky—pustosz	2	5	—	
Oycow Brackich pustosz	1	2	—	

S E T N I A P E R E C H R I S C I N S K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tu była ulka Przechoża.				
P. Piotr Hukowicz	1	5	—	
Tegoż ogrod	6	4	—	
Pan Gabriiel Koralkiewicz, burmistrz	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	11	6 ¹ / ₂	—	

S E T N I A S Ł O B O D Z K A J A.

Radzka y Iwan Bałaszowy	—	4	—	żyłe.
Tychże ogrod	1	4 ¹ / ₂	—	
Warchłom Wiasiołka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Fiodar Wiasiołka	1	—	—	żyłe.
Tegoż sad y ogrod	6	4	—	
Ciarieszka Zlobow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8 ¹ / ₂	—	
Warchłom Wiasiołka, ogrod	2	2	—	
Jarmoła Awramowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Macwiey Sarakwaszka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Prosia Hanczarycha y Jakow Łabiak, ogrod	12	4	—	
Po drugiej stronie ulki.				
Fiodor Wiasiołka, sianożęc	5	5	—	
Stefan Sarakwaszka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	9	—	
Macwiey Sarakwaszka, ogrod	1	4	—	
Swiryd Dyż, ogrod	2	3 ¹ / ₂	—	

S E T N I A S Ł O B O D Z K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Andrey Pikula, pasznia	1	9	—	
Cerkwi S-o Nikolaja grunt, mieszka Awchim Babkyn	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Rog od Słobody.				
Stefan Sarakwaszka ogrod y trawa	3	3	—	
Awchim Łowkin	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	1 $\frac{1}{2}$	—	
Michałka Pasznik	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod y trawa	3	4 $\frac{1}{2}$	—	
Sciepan Kołasowicz, sianożęc	8	4	—	
Maciey Sołodownik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod y trawa	12	—	—	
Parfien Pacierka, ogrod y trawa	7	1 $\frac{1}{2}$	—	
Iwan Pacierka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod y trawa	5	3 $\frac{1}{2}$	—	
Alaxiey Pikula	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Kuzma y Anton Siakany, ogrod y dwie cagielni, y trawa	13	—	—	
P. Gabriiela Koralkiewicza, burmistrz, sianożęc, miary	30	—	—	
P. Hrehorego Chomełowskiego pasznia miary	18	5	—	
Ulica Przeiezdza				
Kazimierz Mitkiewicz, pustosz	5	9 $\frac{1}{2}$	—	
Panow Botwinkow sianożęc	32	5	—	
Hriszka Sora	—	3	—	żyłe.
Tegoż trawa	13	3 $\frac{1}{2}$	—	

S E T N I A S Ł O B O D Z S K A J A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Arciuch, Iwan y Kocia Kamienskaja ogrod	2	6	—	
Jakubowa Chomętowska, ogrod y tra- wa, miary	5	9	—	
Radzka Riażka, ogrod y trawa	6	4	—	
Przez ulice na samym rogu.				
PP. Leoszkiewiczow pustosz	11	6	—	
Samuiela Leoszkiewicza pustosz	15	—	—	
Łariaczkow plac pusty	6	3	—	
Rozynkowski, pustosz	4	6	—	
Is y Ced, pustosz	3	—	—	
Roman Jaroszewicz, pustosz	2	5	—	
Marcin Leoszkiewicz, pustosz	3	—	—	
Stanisław Szczasny	1	—	—	żyłe.
Tegoż sianożęc	27	—	—	
Cerkwi S-o Nikolaia pustosz, a teraz Jmśc. P. burmistrz Kras- nowski	11	4	—	
Przez ulkę między wierb.				
Jlla Łatuszka ogrod y trawa	18	—	—	
Konon Kreydzik, ogrod y trawa	4	6 ¹ / ₂	—	
Kuprey Kreydzik, ogrod y trawa	2	2	—	
Piman Kreydzik, ogrod y trawa	—	5	—	
Tegoż ogrod	1	6	—	
Karp Kreydzik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Konon Kreydzik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	

№39.

S E T N I A S Ł O B O D S K A J A .

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokale.	NB.
Ztąd od setni Berezkoj po prawej rence.				
Ociec Sidar Pokrowsky, sianożęc .	13	3	—	
Za zamkowemi chałupami dom pa- na Korobańky	—	—	—	
Sciepan Riażka ogrodu część, a trawy części dwie	22	5	—	
Prachor Taraczok, pustosz	2	—	—	
Trzy pustoszy w iednym mieyscu .	18	—	—	
Asip Lamiec, pustosz	4	—	—	
Jarmolicha Procczycha, ogrod y trawa, miary	10	—	—	
Jakuba Stoszy trawa	10	—	—	
Łukjana Szebuna sianożęc	6	7 $\frac{1}{2}$	—	
Trofim Kleynik pustosz	2	—	—	
Pokrowsky plac pusty	4	3	—	
Awtuszky Simachowa pustosz	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Filip Sakatucha pustosz	4	—	—	
Fiodor Gabryielowicz, sianożęc y pusztosz	7	2	—	
Uscinnia Szowdricha, sianożęc	4	6	—	
Roman Reznik, ogrod y trawa	5	2 $\frac{1}{2}$	—	
Hanna Mazalicha, ogrod y trawa	4	6	—	
Fieska Jlbownik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Łarka Drydra	—	2 $\frac{1}{2}$	—	
Tegoż ogrod	2	8 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
P. Stefana Korobanky sianożęc	6	3	—	
Ztąd od Dniepra na Słobodu.				
Fieska Jlbownik, sianożęc	17	—	—	
Piatrak Pikula, sianożęc	10	—	—	

S E T N I A S Ł O B O D Z K A J A .

	Pręty.	Preci-ki.	Lokcia	NB.	
Ztąd na rog od Dziebry.					
Waropaicha ogrod	7	5	—	żyłe.	
Jaczmianicha ogrod	—	2	—		
Teyże odpisnego	3	3	—		
Isay Ced, ogrod	2	8	—		
Hryszka Szenta ogrod	2	1	—		
Grunt miesky, mieszka Ławryn Krun- dziola, chata y cagielna.					
Po drugiey stronie.					
Piatrok Pikula cagielni trzy y sia- nożęc	30	—	—		
Przez ulkę Przeieźdzo.					
Androy Pikula, cagielnia y sianożęc .	10	—	—	żyłe.	
Cerkwi S-o Nikołaja pustosz .	18	4	—		
Siomka But, pustosz i stoi istrub, miary	2	—	—		
Kozma Siekan, ogrod y trawa . . .	6	6 $\frac{1}{2}$	—		
Parfien Puciarka, ogrod y trawa .	3	—	—		
Alaxiey Pikula, ogrod y trawa . .	3	—	—		
Anton Siekan, ogrod y trawa . . .	3	—	—		
Kozma y Anton Siekany	1	—	—		
Tychże trawa	2	7 $\frac{1}{2}$	—		
P. Stefana Korebańky sianożęc . .	15	1	—		
Alaxiey Pikula, ogrod y sianożęc .	7	4	—		
P. Hrehorego Chomętowskiego pasznia	16	6	—		
Przez ulkę.					
Timofiey Sierheiwicz, pustosz . .	6	6	—		

№39.

S E T N I A S Ł O B O D Z K A J A.				
	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Panow Botwinkow cegielnia y pus- tosz miary	7	9	—	
Daroszka z bratem Sapronczyky ce- gielnia y pustosz	4	7	—	
Jan Imscisłowicz, pustosz	5	4	—	
Piatrok Pikula, trawa	10	—	—	
Szowdricha grunt mieski y trawa	4	—	—	
Twiodar Stariec, trawa	5	—	—	

S E T N I A B E R E Z K A J A.				
	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Łukian Byk, grunt cerkiewny Po- krowskiej, sianożęc	3	—	—	
Waska Briahinca cerkwi Pokrow- skiej ogrod	2	1	—	
Wodzi Antonowoy ogrod cerkwi Pokrowskiej	3	4	—	żyłe.
Kupriey Kreydzik	—	5	—	
Tegoż ogrod	5	5	—	
Fiodar Poszczwakowicz, trzyma Bazy- lij Łatuszka, należy cerkwi Po- krowskiej	3	—	—	
Plac pusty Uwarowicza	5	2	—	
Szll. P. Philimona Dziegcierzewicza, woyta, pustosz	5	1	—	
Andrey Placawy, pustosz cerkwi Pokrowskiej	2	1	—	
Waska Niemoha, pustosz	2	1	—	
Przez ulkę Przeieżdzą.				
P. Jerzy Piatrusza trawa	3	—	—	
P. Bazylia Kreydika sianożęc	2	4	—	

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Przez ulkę ku cerkwi Pokrowskiej.				
Marijany Czarcichi pustosz	2	—	—	żyło.
Hanna Hanczaricha	—	2	—	
Teyże ogrod y trawa	2	3	—	
P. Bazyłowa Borochowiczowa.	2	—	—	
Teyże ogrod y trawa	8	6	—	
Przez nlyce Przeieźdzo cerkwi Naysw. Panny Pokrowskiej.				
Karnienica Mołczanowska z gruntem cerkwi Pokrowskiej.	11	6	—	
Grunta Rebrowiczowskie na kościół y klasztor xieżem Barnardynom.				
Przez ulice ku Dniepru.				
Dubotowskie placy z kamienicy Jehm. xieży Barnardyny	11	—	—	żyło.
Hrehorowa Czortkowa	—	5	—	
Teyże ogrod y trawa	21	9	—	
Ogrod należący cerkwi S-o Spasa bez miary	—	—	—	
Grunt pusty cerkiewny	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
P. Samuiela Leoszkiewicza pustosz, miary	9	—	—	
Oyca Onikija pustosz	3	2 $\frac{1}{2}$	—	
Przez strugę ku iezioru.				
Jurkowa wdowa, Sawa Szochin, Karp Fiodorowicz, Patap y Andrey, pustosz y łoża	5	4	—	

№ 99.

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Preci- ki.	Łokcie.	NB.
Jlla y Awchim Łatuszky, sianożęc .	8	—	—	
Przez strugę koło Dniepra.				
Awchim y Jlla Łatuszky	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tychże ogrod y trawa	6	—	—	
Fiodar Leoszkiewicz, sianożęc	11	2	—	
Waska Łatuszka	—	5	—	
Tegoż ogrod y sianożęc	9	3 $\frac{1}{2}$	—	
Piatrok Szandzier, sianożęc	2	5	—	
Jerzy Piatrusza, sianożęc	6	—	—	
Małaszka Jakawcow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Iwan Ciariuk	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	10	6	—	
Timofiej y Jan Roni, ogrod y siano- żęc, miary	18	7 $\frac{1}{2}$	—	
Waszczycha Czyriczycha z zięciem Tarasem Szkielom	1	5	—	żyłe.
Tychże ogrod y trawa	7	—	—	
Grunt Koryckowsky oycy Jana Po- krowskiego	28	6 $\frac{1}{2}$	—	
Sianożęc Żylina oycy Jana Pokrow- skiego	4	4	—	
Siechnowsky dom y sianożęc cerkwi Świętego Pokrowa	13	1	—	
Panow Kozłowskich sianożęc	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Makar Naskow, pustosz	3	8	—	
P. Hapona Biziewicza sianożęc	30	—	—	
Achrem Sznurkownik	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
P. Hapona Biziewicza sianożęc	4	2	—	

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokale.	NB.
Przez ulkę od Dniepra ku jezioru.				
Michał Czech, ogród	1	6	—	
P. Piotr Aleskowicz, sianożęc y sad, miary	10	5	—	
P. Hapona Biziewicza ogród	2	2	—	
Waszczycha Czyriczycha ogród	2	2	—	
Ogród cerkwi S. Pokrowskiej	12	8	—	
Awchim Ławiaha	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród y sianożęc	9	6 ¹ / ₂	—	
P. Hapon Biziewicz, burmistrz	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogród y sianożęc	15	4	—	
Michał Czechowicz	2	—	—	żyłe.
Tegoż sad, ogród y sianożęc	24	—	—	
Fiodar Juryiewsky	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród y sianożęc	5	5	—	
Achremow Mikita, ogród y sianożęc	7	2	—	
Hrehory Uszkiewicz, sianożęc	9	—	—	
Marusia Briahinczycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogród y sianożęc	9	6	—	
Jerzego Czechowicza ogród y sianożęc	11	2	—	
Michał Czechowicz, sianożęc	7	9	—	
Z tąđ ulka od jeziora na brzeg ku Dniepru.				
Alaxiejcha z synem Siechnicha	1	—	—	żyłe.
Tychże ogród, trzecia część sianożęcij, duże częscy	22	—	—	
Tatijana Michałowa Stuczaniczycha sianożęc	8	2	—	
Alaxiejcha Stuczaniczycha z synem	5	—	—	
Łukjan Szeban, sianożęc	7	5	—	

№39.

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Pustosz między Dnieprem y ieziorem Swinkinym.				
Fiodar Stuczanica	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	14	4	—	
Na błonnie od rogu.				
Piatrok Maszna trzyma grunt miesky ogrod y sianożęc				
	8	—	—	
Alexander Miankowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	5	6	—	
Tenże Alexander, trzyma gruntu mie- skiego za kontraktem				
	3	—	—	
P. Bazyliy Kreidzik	4	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	10	5	—	
Jaska Rymarz	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	3	6 ¹ / ₂	—	
Bazyliy Kreidzik, ogrod y sianożęc	5	1 ¹ / ₂	—	
Bazyliy Szalosta ogrod	3	1 ¹ / ₂	—	
Macwiew Kupreiwicz	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod y sianożęc	3	7	—	
Zmitrok Dzieszkowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Przez Prorowiec po lewey ręce od Dniepra.				
Łukian Szeban	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	13	3	—	
Item Szeban Lukian, ogrod y trawa	7	—	—	
Daniła Jurkow	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Mikita Szczacko, ogród y sianożęc	3	—	—	żyłe.
Asip Dzieszkowicz	—	5	—	
Tegoż ogród y trawa	3	8 $\frac{1}{2}$	—	
P. Jan Awtuszkiewicz, sianożęc	3	6 $\frac{1}{2}$	—	
W wulce Sieniabriuchowej.				
Iwan Sieniabriuch, ogród	1	3 $\frac{1}{2}$	—	
Oycow zakonnikow S-o Nikolaia, sianożęc	4	—	—	
Daniła Jurkow, sianożęc.	13	—	—	
Przez ulkę po lewey ręce od slobody do Dniepra.				
Waska Sieniabriuch	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród y trawa	14	—	—	żyłe.
Piatrok Maszna.	1	—	—	
Tegoż ogród	3	8	—	żyłe.
Alesia Daneczyha	—	4	—	
Teyże ogród	2	7	—	żyłe.
Kiriejicha Miakocicha	1	1	—	
Awram Tabarowicz	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
P. Stefana Korobańky, ogród	1	3 $\frac{1}{2}$	—	
Iwana Dziankuja y Marij Masznichy ogród	3	6	—	
P. Stefana Korobańky ogród	2	5	—	
Przez ulkę od Dniepra y przez cztyri domy setni Slobodzkicy ku Dniepru konczy się.				
Swirid Dyżaw	1	—	—	żyłe.

№39.

S E T N I A B E R E Z K A J A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Pana Stefana Korobańky żyję But Jlla na gruncie	—	3	—	
Tegoż ogrod y trawa	4	3	—	
Anton Sielanin, sianożęc	4	3	—	
Mieleszka Jlbownika pustosz	2	—	—	
Andrey Niewiadomskiy pustosz	3	6	—	

S E T N I A T R O J E C K A.

Cimka Karycka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Iwan Awierka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Siomka Kruhlik	1	1	—	żyłe.
Harasim Utroba	1	—	—	
Ogrod Nasci za Kondratem Szczer- bakiem	2	1	—	
Ogrod Waska Aheja	1	—	—	
Leon Karmazin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Miron Rażkowsky	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Waska Motuz	—	9	—	
Tegoż ogrod	3	—	—	
Ogrod Adarij Mazepichi	3	5	—	
Chomeczycha Muzyczycha	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Ogrod Nikifora Kanuna	1	—	—	
Awram Kanion	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Alaxiey Karmazin	1	—	—	

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	3	1	—	
Isay Łabiak	1	1	—	
Tegoż ogrod	1	6	—	
Od przewozu nazad, na lewo ręko powrociwszy.				
Grunt miesky, a teraz trzymaia (xię- żem Barnardynom należy) Paweł Kaszmeł	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	2	—	
Grunt miesky legowany, do cerkwi Świętey Troicy	—	—	—	
Uscińnia Szumieyczcha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	5	—	
Grunt legowany S. Troicy, żyie Waska Ladckowka	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Leona Karmazina	3	2 $\frac{1}{2}$	—	
Jlla Sienka	—	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Ogrod popa Maxima	—	6	—	
Ogrod Chomezychi Muzyczychi	1	2	—	
Ogrod Iwana Motuza	9	1	—	
Ogrod P. Jana Homonowicza	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Z ulicy na druge strone.				
Ogrod Hrehorego Pimanskiego	18	—	—	
Ogrod Parassi Kapylichi	3	7	—	
Michałko Szkiel	1	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	8	5 $\frac{1}{2}$	—	
Ogrod Atroszka Siwołapa	7	8	—	

№39.

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Ogrod P. Stefana Korobańky, od Sili- nicza Piatraka	3	5	—	żyłe.
Anton Babyl	1	2	—	
Tegoż ogrod	5	6	—	
W klinu między wułek.				
Iwan Mironowicz Motuz, pustosz, miary	8	2	—	
Ogrod Siomky Kruhlika we dwóch miejskach	10	4	—	
Z a m k o w e.				
Z rogu ulicy do ulki.				
Atroszka Siwołap, Marija Siwołapi- cha, Iwka Sierheiwicz, Michałka Szkiel, Daniła Szkiel.	Bez	mia ry.		
P. Pawła Łapickiego pustosz.				
Z tej ulki nazad idąc do ulicy Wielkiej.				
Waska Ahejow	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Radzka Drydra	—	4 $\frac{1}{2}$	—	żyłe
Tegoż ogrod	3	—	—	
Miron Rażkowsky, ogrod	5	2 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Szaremba	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Siomka Karycka	—	5	—	żyłe.

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty.	Preci-ki.	Zokcia	NB.
Tegoż ogrod	6	--	--	
Ogrod Jana Homonowicza od Szaremby.	2	6	--	
Ales Radzewicz	--	5	--	żyte.
Tegoż ogrod	2	2	--	
Siomka Żydki	--	5	--	żyte.
Tegoż ogrod	4	5	--	
Chwieszczcha Żydka	--	2½	--	żyte.
Teyże ogrod	4	8	--	
Ogrod Daniły y Kądrata Krysiowiczow	6	--	--	
Marcin Adamowicz	--	4	--	żyte.
Tegoż ogrod	2	7½	--	
Mialeszka Karmazin	1	--	--	żyte.
Tegoż ogrod	2	3	--	
Ogrod Iwaniehi Jaciucichy	3	5	--	
Siomka Karyckow	--	6	--	żyte.
Tegoż ogrod	3	--	--	
Ogrod Nasci Szerbachiny	3	--	--	
Od Bołonia przez ulke.				
Ogrod Jakawa Siwołapa	12	6	--	
Tegoż Siwołapa z Małaszko bratemi po połowie	4	--	--	
Ogrod Małaszky Siwołapa	4	--	--	
Dom Asipa Siarheiwicza	--	4	--	żyte.
Tegoż ogrod	3	3	--	
Ogrod Jakowa Tawstapiataha	3	7	--	
Daniła Krisiowicz z bratem Kondratem	1	1	--	żyte.
Tychże ogrod	2	7	--	
Ogrod Moly Macwieichi Radzicielychy, miary	3	--	--	

№39.

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty.	Pręci ki.	Łokcie.	NB.
Ogrody dwa Daniły Szkiela	4	5 ¹ / ₂	—	
Ogrod Kuzmy Czarnysza	18	—	—	
Jakowa Siwołapa ogrodu połowa. . .	9	—	—	
Małaszka Siwołap, druga połowa . .	9	—	—	
Sad przez ulice po drugiej stronie, ku wału idąc.				
Ogrod Łarky Kaduka	2	8	—	
Sierheicha wdowa, ogrod	1	2	—	
Siomka Chrapka	1	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	7 ¹ / ₂	—	
Ogrod Jurky Prakopowicza	40	—	—	
Iwana Zuika	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Hrehorego Pimanskiego pustosz . . .	3	2	—	
Grunt legowany miesky oycem Bu- nickim, a teraz żyje syn Karma- zinow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	6	—	—	
Ogrod Antona Babyla	2	4	—	
Ogrod Stefana Kosmynicza	1	4 ¹ / ₂	—	
Ogrod Awrama Kaniowa	1	6 ¹ / ₂	—	
Ogrod Kondrata Husaria	5	—	—	
Siostrze rodzoney należy osobliwie . .	1	—	—	
P. Pawła Łapickiego pustosz,	bez	miary.		
Grunt legowany od P. Teodora Ko- ralkiewicza cerkwi S. Troycy	13	—	—	
Dom oycy Stefana Kosminicza	—	5	—	
Tegoż ogrod	4	—	—	
Cierieszka Mokry	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Piotr Harianinowicz	—	7 ¹ / ₂	—	żyłe.

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty	Pręci-ki.	Łokcio.	NB.
Tegoż ogrod	4	5	—	
Kondrat Husar	—	8 $\frac{1}{2}$	—	żyło.
Tegoż ogrod	3	8	—	
Iwan Husar	—	9	—	żyło.
Tegoż ogrod	8	7	—	
Ogrod Jurka Prokopowicza	34	5	—	
Siliwon Pawłow Szapował	—	5	—	żyło.
Tegoż ogrod	3	2	—	
Ogrod Warky Nalewaikiny	6	3	—	
Z rogu do ułky.				
Budylichi trawa	1	4	—	
Ogrod Stefana Bielousa	2	1	—	
Hrehory Hotonin, ogrod	—	—	—	
Dzianis Zubcow, ogrod	4	5	—	
Hrehorego Horonina w roznym poło- żeniu znayduię się	51	—	—	
Iwan Husar, ogrod	5	8 $\frac{1}{2}$	—	
P. Jan Homonowicz, ogrod . trawa .	38	4	—	
P. Andrey Horonin, rayca, trawa .	13	6	—	
Jlla Sienieczkow, pustosz	4	—	—	
Heliasza, raycy, pustosz	3	—	—	
P. Andrey Horonin, rayca	1	—	—	żyło.
Tegoż ogrod	6	—	—	
Trawa w ogrodzie P. Andraia Horo- nina, miary	7	3	—	
Ogrod Mariy Kołosowey.	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Hrehory Husar	1	2	—	żyło.
P. Alexander Horonin	2	—	—	żyło.
Tegoż ogrod	6	5	—	
Do:n Hrehorego Horonina	3	2	—	żyło.
Tegoż ogrod	2	1	—	

№39.

S E T N I A T R O J E C K A.				
	Pręty.	Preci-ki.	Lokcie.	NB.
Makiey Utroba	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Ogrod Hrehorego Horonyna trawy po- łowe w ogrodzie	10	—	—	
Jlla Łysyi ogrod y sianożęc po po- łowie	10	4	—	
Dzioma Łabiak	6	—	—	
Jlly Łabiaka ogrod	6	—	—	
Marusi Kazimierichi y Andreichy	6	—	—	
Hriszka Husar, ogrod y trawa po po- łowie	6	8	—	
Ogrod Waska Pawlukowa	3	7	—	
Ogrod Maryi Chomezychi	3	7½	—	
Ogrod Andreja Rebra	6	8	—	
Ogrod Alexandra Horonina	8	—	—	
Ogrod Waszczychi Kisialichi	6	7	—	
Błazewiczewaja	1	—	—	żyłe.
Teyże ogrod	7	8	—	
Siomka Drydra	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Sciepan Drydra	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Michałka Drydra	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Na cerkiewnym mieszka Wasz- czycha Kisialicha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	7½	—	
Hawris Komławy	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Hriszka Muzyka	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Jurka Muzyka	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	

S E T N I A T R O J E C K A.

	Pręty.	Prze- kł.	Lokcie.	NB.
Ociec Maxim	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	9	—	
Sciepan Aleynik	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Ogród P. wójta Łapickiego	4	4	—	
Jlla Łysy	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	12	5	—	
Mieszka Plaksy pustosz zostawiona.				

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

Od wału ostatniego ku Dniepru ulica idąca do przewozu.				
Fiedor Dansky	—	3	—	żyłe.
Fiodar Zochon	—	4	—	żyłe.
Mirion Atliwany	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	6	—	
Iwan Pikula	—	5	—	żyłe.
Na tymże gruncie na pustoszy	—	4	—	żyłe.
Tamże pustoszy	2	6	—	
Arciem Chursik	1	—	—	żyłe.
Tegoż w pustoszy gruntu	4	—	—	
Roman Archipowicz.	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	2	—	
Tamże stłup murowany.				
Mat Łatysz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5 ¹ / ₂	—	
Iwan Batozka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	6	—	

№39.

S E T N I A S Ł O B O D Z S K A J A.				
	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Awchim Radaszkowicz	1	2.	--	żyłe.
Tegoż ogród	6	3 ¹ / ₂	--	
Fieszczycha Riepnicha	1	--	--	żyłe.
Teyże ogród	8	9	--	
Kondrat Silniczow	--	5	--	żyłe.
Tegoż ogród	--	4	--	
Ullana Budylicha ogród	5	8	--	
Hriska Tabacznik	--	8 ¹ / ₂	--	żyłe.
Tegoż ogród	3	2	--	
Achrem Dzianiak	--	9	--	żyłe.
Tegoż ogród	3	--	--	
Ullana Budylicha	1	--	--	żyłe.
Teyże ogród	2	8 ¹ / ₂	--	
Leon Koidan	--	4	--	żyłe.
Tegoż ogród	4	7 ¹ / ₂	--	
Sider Łuczewnik	--	5	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	1 ¹ / ₂	--	
Kasciuk Szabunin	--	5	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	--	
Jakuba Siwołapa ogród	2	--	--	
Awchim Prasolny	--	9	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	--	
Fieska Budyła	1	--	--	żyłe.
Tegoż ogród	2	8	--	
Asip Slosar, ogród	2	--	--	
Kozma Korza	--	7 ¹ / ₂	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	--	
Danila Karycka	--	7 ¹ / ₂	--	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	--	
Kuzma Tabacznik	1	--	--	żyłe.
Tegoż ogród	--	6	--	
Sapsay Hamszowicz, żyd, dom y szko- ła żydowska	3	8	--	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Nochim Bielekij; wedle szkoły imbar stoy	1	5	—	
Szpital cerkwi S-o Bazylego.	—	5	—	
Od Dniepra po drugiey stro- nie ulicy idąc do bromy Czawusowskiej, na prawą rękę.				
Nochim Berkowicz, żyd	4	5	—	żyłe.
Taras Pawłowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Jozef Hamszowicz, żyd	2	2 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Cimoszka Łabiak	—	5	—	
Tegoż ogrod y Jakim Szwiec	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Jakim Szwiec	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Apanas Tabacznik	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
W ulce przeieźdzey.				
Kiriey Dzieśniak, ogrod	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Antonicha Siwołapicha, a teraz Jakaw Siwołap, ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	
Od rogu ulicy.				
Mironisza Sitnica	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Maksim Sitnik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Łarka Kował	—	3	—	żyłe.

№ 20.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.				
	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	—	5.	—	
Wolf Leizorowicz, żyd	5	5	—	żyłe.
Tegoż ogrobzik w tyle	—	6 ¹ / ₂	—	
Perija na drugie strone ulicy.				
Chononowa, żydowka, plac pusty	1	9	—	
Nikifor Skorobohaty	1	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	—	—	
Asip Slosar	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Michał Mikicinicz	—	9	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Jarmcła Kriemien	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1 ¹ / ₂	—	
Kirieja Dzieniaka, ogrod	—	4	—	
Jakub Siwołap, ogrod	—	5	—	
Rog przez ulke.				
Atrofim Siwołap	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Asipicha Prasolnaja	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	6	—	
Z ulky poprzeczney ulica.				
Awhinnia Maslonczycha, a teraz na- leży Panom Leszkiewiczom żyłe y ogrod	1	—	—	żyłe.
Iwanicha Stareiczycza	—	2 ¹ / ₂	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	7	—	
Hriszka Sranik	—	4	—	żyłe.

S B T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Siradzicha, wdowa, pustoszy dwie chałupy, a w posesiu Achrema Dzieńniaka spadająco.	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Pereja między ulicą nazad z oboich stron.				
Daniła Korycka ogród	1	5	—	
Prakop Skorobohaty.	1	—	—	żyło.
Tegoż ogród	1	5 $\frac{1}{2}$	—	
Jakow Siwołap	3	6 $\frac{1}{2}$	—	żyło.
Ihnat Budyła, ogród.	2	—	—	
Awierka Klimow, ogród.	1	8	—	
Tegoż Awierky.	—	6	—	żyło.
Mikołaj Kubriakow, ogród	1	5	—	
Drugi klin między uloką Kryżowy.				
Iwan Karnacz, ogród	2	2	—	
Iwan Skorobohaty	—	5	—	żyło.
Jakow Siwołap, ogród	5	—	—	
Wiszka Repina	1	—	—	żyło.
Nikifor Skorobohaty, ogród	1	—	—	
Iwan Radzicielow	—	4	—	żyło.
Teyże ogród	—	2	—	
U przewulku.				
Chienka Repnia.	1	—	—	żyło.
Tegoż ogród	2	2	—	
Mikołaj Kubriakow.	—	9	—	żyło.
Tegoż ogród	1	2	—	

№39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.				
	Pręty.	Preci-ki.	Łokcia	NB.
Piatrok Kanawał	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	5	—	
Michałka Lawiec	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	1	—	
Piatrok Pikula, a teraz Romanu Archipowiczu ogród	1	6	—	
Anapriey Cimin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Ihnat Łatysz, ogród.	—	8	—	
Nikifor Szumsky	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
U ł k a.				
Michiey Awezinnik, ogród	1	2	—	
Przez nłke od wału i od pola.				
Zmitrok Dzieśniak	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	—	—	
Małach Archipowicz.	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	4	—	
Mialeszka Ławcow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Mikita Pawłow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Natalla Bałbatucha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	—	2	—	
Mieleszka Ławcow, ogród	—	8	—	
Stefan Kluy	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	2	—	
Hriszka Krieydzik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A .

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Kozma Złob	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Apanas Czyczyk	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Ulica od wału y slobodky Łupolowskiej na prawo ręke.				
Hriszka Harłatny	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	9	—	
Prakop Szarawy	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	7 ¹ / ₂	—	
Grunt PP. Leoszkiewiczow	1	6	—	
U ł k a .				
Kasciuczicha Prasolnaia	—	7	—	żyłe.
Harasim Kazak	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7	—	
Mola Repnicha ogród	1	8	—	
Atrafim Siwołap, ogród	1	3	—	
Mikołay Haliley	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Siamion Harbat	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	
Hriszka Walwachin	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	—	—	
Awchim Kaduk	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	
Kiriej Dzianiak, ogród	1	6	—	
Iwan Czarniec	—	8	—	żyłe.

SETNIA ŁUPOŁOWSKAJA.

	Pręty.	Pręci kl.	Łokcie.	NB.
Od końca klina wulicy ku rynku idąc na lewe rękę.				
Michey Awczynnik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Lewon Kopiec	—	9	—	żyłe.
Pawluk Łuscin	—	9	—	żyłe.
Waska Łusta	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Jakow Markowicz	1	8	—	żyłe.
Żyd Jankiel	3	—	—	żyłe.
U l k a.				
Hriszka Kolesnik, grunt pusty . . .	1	—	—	
Fiodar Silinicz, grunt pusty . . .	2	1	—	
Ulica od slobodky na lewe renke.				
Waska Pynik	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4	—	
Waska Niabroy	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Piotr Silinicz grunt, a teraz P. Ste- fan Korobańko, burmistrz . . .	5	8	—	
Iwan Pieriawoznik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Iwan Odliwany, ogrod	1	—	—	
Iwan Skorobohaty	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8	—	
Macwiewy Odliwany ogrod	1	—	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A .

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
U ł k a .				
Dom Szll. Pana Filimona Dziegcierze- wicza, woyta, mieszka żyd Mow- sza	4	8	—	
Grunt mieskiej, w rynku zostaioncy, gdzie był kabak	11	4	—	
Lawon Hrak za kontraktem na mie- skim	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Dzioma Dansky, ogrod	3	6	—	
Lawon Hrakow, ogrod	1	4	—	
Hirsz Abramowicz, żyd, na mieskim . Tegoż przykupionego od Jeleny Miko- łajowey	2	2	—	
—	—	—	—	
Sawka Bacewicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Waska Dziobła, ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
Hanna Aloszycha	—	4	—	żyłe.
Piatrok Markowsky	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Ihnat Hwazdobny, ogrod.	1	5	—	
Parfien Baran	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Akuła Arciemowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod knpiony od cerkwy Świętego Bazylego	1	8 ¹ / ₂	—	
Tegoż grunt przykupiony od Aniska Barkowskaho	1	—	—	
Teraz ogrod	1	6	—	
Dom cerkwy S-o Bazylego, arę- duię Atrofijn Siwołap	7	1 ¹ / ₂	—	żyłe.
Pola Busalicha	—	8	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	3	—	

№39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Przeci-ki.	Łokcia	NB.
Od domu cerkiewnego ulyca ku rynku.				
Stefan Białous	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	8 ¹ / ₂	—	
Zmitrok Choroszawka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	1	—	
Nikifor Zyl	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Piatrok Siewiarinow	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Łarka Duchła	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Macwiey Szabunia	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Ulica poprzeczna od rynku.				
Waska Chrapka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4	—	
Marcin Łuczewnik	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4	—	
Mikołaiacha Jaczmienicha.	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	—	—	
Dom P. Szukalskiego	1	8 ¹ / ₂	—	żyłe.
Jlla Szaszuk	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Iwan Maskalow.	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4 ² / ₁	—	
Mikita Wutoczka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2 ¹ / ₂	—	
Marchas, żyd, pustosz	4	3 ¹ / ₂	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A .

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Przez ulke.				
Stefan Darsky	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1 $\frac{1}{2}$	—	
Zmitrok Choroszawka, ogrod.	2	8	—	
Kacielsky Daniła, pustosz	—	6	—	
Pankrat Aloszkow	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	3	—	
Nikifor Zyl, ogrod	1	3	—	
Hapiey Szarawy	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Jarmoła Czeriawiznik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Asip Cieriak	—	3 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6 $\frac{1}{2}$	—	
Asip Iwanowicz Cieriak, pustosz	—	5	—	
Astap Cieriak	—	5	—	żyłe.
Wodzia Pawlicha Ciarieszczycha.	—	5	—	żyłe.
Iwan Pilnik	—	5	—	
Tegoż ogrod	1	5 $\frac{1}{2}$	—	
Od bromy Propoyskiej koło cerkwi S-o Bazylego.				
Mikita Silinicz, ogrod	1	9 $\frac{1}{2}$	—	
Żyd cyrulik y hribacz zamkowe, nie- mierzone.	—	—	—	
Ku Dniepru po prawie od rogu.				
Awtuszczycha Jaciucicha ogrod	2	4 $\frac{1}{2}$	—	
Ciszka Hromadny	—	5	—	żyłe.

№ 39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogród	2	2	-	
Hriszka Sołowej	-	6	-	żyłe.
Tegoż ogród	2	5 ¹ / ₂	-	
U ł k a.				
Mikołaj Kasaczow	-	4	-	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	-	
Awtuszczycha Jaciucicha	1		-	żyłe.
Teyże ogród	-	6 ¹ / ₂	-	
Jurka Siemikopny	-	5	-	żyłe.
Tegoż ogród	1	9	-	
Maksim Rucky	-	5	-	żyłe.
Tegoż ogród	1	2 ¹ / ₂	-	
Przez ulke od ulicy do ulicy.				
Mikita Silinicz, ogród	1	5	-	
Iwan Fursa	-	5	-	żyłe.
Tegoż ogród	1	6 ¹ / ₂	-	
Radzka Bondar	-	7	-	żyłe.
Siomka Mamonow	1	-	-	żyłe.
Tegoż ogród	1	-	-	
Prosia Czanczycha	1	-	-	żyłe.
Teyże ogród	-	8 ¹ / ₂	-	
Siomka Siewiarinow, ogród	2	-	-	
Arciem Fursa ogród.	1	8	-	
Do ulicy.				
Siamion Mamonow, ogród	4	5	-	
Mikołaj Łobiak	1	5	-	żyłe.
Tegoż ogród	2	2	-	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Preci-ki.	Łokcie.	NB.
Leiba Chononowicz, żyd.	2	1	—	żyłe.
Pana Roni dom	2	—	—	żyłe.
Hamszeicha Kowbasicha, pustosz	3	6	—	
Grunt S-o Bazylego, gdzie przed t. m cerkiew była, a teraz krzyż stoi, gospodarze żyją y kromky stoją.				
Item pustosz cerkiewna.				
Dom cerkiewny, arędowy rynkowy	3	4	—	
Drugi dom cerkiewny po prawie, żyd mieszka Abram Jakubowicz	2	5	—	żyłe.
Maksim Klimowicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Żyd Zroil Morduchowicz.	1	6	—	żyłe.
Tegoż odpisnego	1	—	—	
Alaksieycha Ladkowczycha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	5	—	
Kruma	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Siemion Siewiarin	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Anton Siekiersky	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tomasz Bobrownik	—	5 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Ułka z ulicy od rynku.				
Jakim Łapać, ogrod:	1	7	—	
Daniła Karycka, ogrod	1	—	—	
Mikita Silinicz, ogrod	3	7 $\frac{1}{2}$	—	
Piatraczycha Kałacilicha	1	—	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	4	—	
Atroszka Sidura, ogrod	1	—	—	

№39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NR.
Awtuszka Perechriscin	1	—	—	
Tegoż ogród	—	1 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Zmitrod Xiąd, pustosz	2	—	—	
Piatrok Makowsky, ogród	—	9	—	
Paweł Mużajskij	2	—	—	
Cerkwi S-o Nikolaia grunt pusty	—	7 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Michałka Małacz	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Hriszka Tawstapiaty, ogród	—	5	—	żyłe.
Prosia Papławkowa, ogród	—	4	—	
Marka Kulula	1	2 $\frac{1}{2}$	—	
Awtuszka Hładysz	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Parfien Hładysz. ,	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Tegoż ogród	—	4 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Hriszka Wawizka	—	9 $\frac{1}{2}$	—	
Tegoż ogród	—	4	—	żyłe.
Jakub Czyczyk, żołnierz.	—	9	—	
Tegoż ogród	—	5	—	żyłe.
Szpital S-o Bazylego, wedle cerkwy.	—	8	—	
Isay Miankowicz, ogród	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Druga strony ulicy od prze- wozu ku Dniepru po prawie.				
Dzioma Mamonow	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrodeczyk	—	2	—	
Taras Ciszkowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	8	—	
Siamion Mamonow	1	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	5	—	
Maksim Klontawicz, ogród	4	1	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A .

	Pręty.	Prętki.	Łokcie.	NB.
Jurka Siemikopny, ogród	3	8	—	
Awtuszczycha Jaciucisha ogród	3	1 $\frac{1}{2}$	—	
Radzka Bondar, ogród	1	7 $\frac{1}{2}$	—	
Hriszka Saławiey ogród	—	8 $\frac{1}{2}$	—	
Mikołay Łabiak, ogród	7	6 $\frac{1}{2}$	—	
Asip Bondar	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	7	9	—	
Zmitrok Xiądzow	—	6 $\frac{1}{2}$	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Jurka Dziohła, ogród	7	—	—	
Mikita Silinicz, ogród	3	8 $\frac{1}{2}$	—	
Macwiey Miankow, ogród	4	7	—	
Po drugiej stronie ulicy.				
Atroszka Alistratowicz, ogród	3	1	—	
Pana Kriukowicza plac pusty	4	7 $\frac{1}{2}$	—	
Na rogu Danilicha Mianczycha	—	3	—	żyłe.
Odpisnego, teyże w pustoszy	—	5	—	
Ulica po prawey ręce do Olchowky.				
Iwan Ciariuk	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	4	—	
Michała Kniazia ogród	2	5	—	
Isay Miańkow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Michał Kniaz	2	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	12	9 $\frac{1}{2}$	—	
Andrey Kniaz, a teraz P. Stefan Koro- bańko, burmistrz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	7	—	

№39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Prę i-ki.	Lokcie.	NB.
Isay Miańkowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	4	—	
Atroszka Biazmien, ogród	3	5	—	
Iwan Miańkow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	4	—	
Małaszka Siwołap, ogród	3	5	—	
Isay Miankowicz, ogród	5	5 ¹ / ₂	—	
W tyle ogród cerkiewny	3	6	—	
Atroszka Szedka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	1	—	
Masłak Mikita, Iwan Dudar, Andrey Piezik, Koscia Dachnowicz, Awchim Piezik,— tych gospodarzow za jedno ogród	9	9	—	
Dawyd Jatucha	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	
Awsiey Masłok, ogród	2	3 ¹ / ₂	—	
Asip Bondar, ogród	1	6	—	
Aniska Karyčka	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	2	—	
Ułka przeiożdza po drugiey stronie od Błonna.				
Sawka Kowal, ogród, y P. Leona Sli- żyka w pustoszy	5	7	—	
Asip Zubier, ogród	2	7	—	
Leon Sliżyk, ogród	1	4 ¹ / ₂	—	
Andrey Raźnowicz	1	3 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	8	—	
Od Błonna z ulky do ulicy.				
Stefan Darsky, ogród y sianożęc	5	2	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Przei-ki.	Lokcie.	NB.
Pawlicha Pyżycha, ogrod.	8	5 ¹	—	
Ławrin Rusanowicz.	—	5 ¹ ₂	—	żyte.
Tegoż ogrod	5	—	—	
Jurka Hryniow, ogrod	3	—	—	
Atroszka Siwołap, ogrod y trawa	9	2 ² ₁	—	
Waska Azarowicz	1	2	—	żyte.
Tegoż ogrod y sianożęc.	7	—	—	
Hriszka Mazepa	—	2	—	żyte.
Tegoż ogrod	2	7 ¹ ₂	—	
Waska Azarowicz, ogrod.	3	6	—	
Atroszka Biazmien, ogrod y sianożęc.	5	—	—	
Fieska Szawiel	1	—	—	żyte.
Tegoż ogrod	13	5	—	
Mikołay Tawstapiaty, ogrod	5	1 ¹ ₂	—	
Mikołay tenże Tawstapiaty	—	8	—	żyte.
Archip Miatła	—	8	—	żyte.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Siomka Miatła	—	8	—	żyte.
Tegoż ogrod	4	—	—	
Koniec ulicy Olchowky; w pól- le ogrody tylne od błania y od setni Troieckiey.				
Pawlicha Pyżycha, sianożęc	9	—	—	
Jurka Prokopowicz, ogrod y sianożęc.	4	4	—	
Hryszka Abrażay, ogrod	3	—	—	
Anton Kniaż, ogrod.	3	—	—	
Jarmoła Czarnysz, ogrod.	4	5	—	
Hryszka Abrażay, ogrod, a teraz Dom- na Haraszczycha y Ahapija Ba- cowka, przez połowe	2	5	—	
Waska Ziaziula, ogrod	2	8	—	
Pawlicha Pyżycha, ogrod	2	1	—	

№39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Łokcie.	NB.
Z tąd ulica od Olchowky po drugiey stronie od pola ku cerkwi.				
Oyca Stefana Kosmynicza ogrod	1	—	—	
Waska Szaytor	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Hryszka Husar, ogrod	1	5	—	
Pawlicha Pyżycha	2	—	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	4	—	
Raźnicha Andreycha	1	5	—	
W ulicy Poprzeczney.				
Mikita Wiereja	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Asip Wiereja	1	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
W drugiey stronie w teyże ulicy.				
Asip Wiereja, ogrod	—	7 $\frac{1}{2}$	—	
Ulica ku cerkwi.				
Jarmoła Czarnysz	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6 $\frac{1}{2}$	—	
Waska Arżanowsky	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4 $\frac{1}{2}$	—	
Harasim Szedka, ogrod	5	1	—	
Prosia Papławkowa, ogrod	1	7	—	
Alaxiey Miańkow, ogrod	1	1	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Atroszka Momał	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	3	—	
P. Michał Siwołap	4	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	6	3	—	
Ociec Wasilij Protopopa, ogród	4	—	—	
Rog ku ulicy do cerkwi.				
Sidor Alistratow	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	
Mikita Silinicz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Ociec Wasilij Byniewsky	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	9	—	
Cmętarz y cerkiew S-go Bazy- lego Wielkiego	—	—	—	
Druga ulica od cerkwi.				
Anton Kniaz	1	6	—	żyłe.
Iwan Kniaz	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	6	—	
Asip Ciwun	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	4	
P. Jerzy Prokopowicz	1	5 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	9	—	
Ihnat Ozdobny	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
W ulicy Poprzeczney.				
Kiriej Bondar	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7	—	

№ 22

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Leon Fiodorowicz	—	—	—	
Danilicha Myszczycha	—	—	—	
Przez ulicę Poprzeczno na rogu.				
Filip Koza	—	2	—	żyło.
Tegoż ogrod	—	3 ¹ / ₂	—	
Piatrok Siewiarin, ogrod.	—	9 ¹ / ₂	—	
Oyca Jana Pietuszka	1	—	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Jarmola Czarzysz	1	—	—	żyło.
Tegoż ogrod	—	2	—	
Kuzma Czarnysz	1	6	—	żyło.
Leon Sliżyk	2	2	—	żyło.
Tegoż ogrod	8	7	—	
Kuzma Czarnysz, ogrod	2	5	—	
Jakow Tawstapiaty	—	6	—	żyło.
Tegoż ogrod	—	1 ¹ / ₂	—	
Kondracicha, wdowa.	—	2	—	żyło.
Teyże pustosz	1	2	—	
Jakim y Michałka Miatła	—	5	—	żyło.
Tychże ogrod	—	8	—	
Pawłuczicha Piarawoznica	—	2	—	żyło.
Teyże ogrod	—	5	—	
Ułka od slobodky.				
Wodzia Łabaczycha	—	3	—	żyło.
Teyże ogrod	—	7	—	
Atrafim Siwołap, ogrod.	1	7 ¹ / ₂	—	
Archip Miatła, ogrod	1	—	—	
Hriszka Hrakow	—	4	—	żyło.
Tegoż ogrod	2	—	—	

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Preci- kl.	Lokcia	NB.
Przez ulke.				
Mikita Łabiak	1	—	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Michałka Jaroszow	—	5	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Prakop Charkowicz	—	5	—	żyło.
Tegoż ogrod	2	3 ¹ / ₂	—	
Konrat Szczarbachin	—	7 ¹ / ₂	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	7	—	
Dawyd Lysy y Stuczycha, ogrod	2	3	—	
Kuzmicha Czarnyszucha, ogrod	1	5	—	
Leon Sliżyk, ogrod	5	9	—	
Iwan Alaksieycow	—	4	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Atroszka Momał, ogrod	1	7	—	
Jarmola Czarnysz, ogrod	1	9	—	
Nikipar Alaksiejow	—	3	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Pieska Bulay	—	6	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
Iwan Kozin, ogrod	2	7	—	
Jlka Dziemiankow	—	3	—	żyło.
Tegoż ogrod	—	9	—	
Jarmola Krainik	1	2	—	żyło.
Tegoż ogrod	1	3	—	
Anton Kniazlew, ogrod	2	2	—	
Pilip Hanczar, ogrod	2	5	—	
Iwan Kniaz, ogrod	—	9	—	
Przeulek.				
Stemka Haloma	—	4	—	żyło.

N.39.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Pręty.	Pręci li.	Lokcie.	NR.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Kondrat Hanczar	—	6	—	żyłe.
Waska Żukowiec, ogrod	—	6 ¹ / ₂	—	
S tyła Siomka Popowicz.	—	3 ¹ / ₂	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
S przewulka na ulicu.				
Daniła Swiacky.	—	8	—	żyłe.
Pawluk Storaz	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Andrey Piezik	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6 ¹ / ₂	—	
Iwan Kniaz, ogrod	1	8	—	
Stefan Cyha	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Fieska Zubier	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Michałka Zubier	1	—	—	żyłe.
Asip Zubier	—	7	—	żyłe.
Makar Szuscik	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Cimoszka Szuscik	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Piman Małażawiec	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Achrem Dzieniak	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	4	—	
Rog ulicy Poprzeczney od cerkwi.				
Iwka Jakuszow	—	4	—	żyłe.

S E T N I A Ł U P O Ł O W S K A J A.

	Proty.	Prze- ki	Lokcie.	NB.
Tegoż ogród	—	2 ² ₁	—	
Waska Araficjow	—	5	—	żyłc.
Łukijan Miakota	—	3	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	6	—	
Atroszka Biazmien	1	—	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	6	—	

NOWA REWIZIA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

Poczowszy od bromy Czawu- sowskiej i pola.				
Aksiuta Kuzalicha, wdowa	—	2	—	żyłc.
Teyże ogród	—	3	—	
Natalla Katlaricha	—	2	—	żyłc.
Teyże ogród	—	3	—	
Natalla Błahoswiwicha	—	4	—	żyłc.
Awtuszka Niamkow.	—	3	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	3	—	
Aniska Awierkow	—	5	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	5	—	
Mola Położyczicha	—	4 ¹ ₂	—	żyłc.
Ilawriła Bryndzik	—	3	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	3	—	
Mellan Piekielny	—	2	—	żyłc.
Tegoż ogród	—	3	—	
Iwan Zachoży	—	3	—	żyłc.
Tychże podworze, ieszcze nieogrodzono	—	6	—	
Ułas Dribinic, ogród	2	8	—	
Chadossia Wawczycha, wdowa	—	4	—	żyłc.
Teyże ogród	1	—	—	
Sidar Szarawy	—	6	—	żyłc.

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokale.	NB.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Arcied y Dziadkow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	1	—	
Wodzia Smarhunicha	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	—	—	
Roman Hrak	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Druga ulica od pola idąc na lewe rękę.				
Iwan Pikula	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	8	—	
Radzka Repnia	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	2	—	
Fiodar Sachonew, ogrod	2	4	—	
Marcin Łazarow	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Iwan Fienkow, grunt w pustoszy	1	9	—	
Macwiew Odliwany	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	4	6	—	
Dzieciy Mikity Mawnianky, ogrod	1	5	—	
Wodzia Waranczycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	—	—	
Iwan Odliwany	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	2	—	
Mola Hanczaricha	—	5	—	żyłe.
Teyże ogrod	2	—	—	
Item teyże ogrod	1	5	—	
Tocia Krucichina	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	4	—	—	
Adaryja Szawuricha	—	8	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	4	—	

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI LUPÓŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Przecl- ki.	Łokcie.	NB.
Wodzia Sliwczucha	—	7	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
Pola Askolczucha z synami	—	7	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
Iwan Askolak	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	5	—	
Karniey Jurkowicz, ogród	1	2 ¹ / ₂	—	
Cimoszka Bałyka	—	3	—	żyłe.
Kazimier Ciesła, ogród	1	2	—	
Prakop Jurkowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	5	—	
Isak Darsky	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	3	5	—	
Awchim Piezik	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Awsiey Maslonka	—	6	—	żyłe.
Mikita Masłak	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Żyd Wolch Hirszowicz	3	—	—	żyłe.
Druga ulica u przewałku.				
Tocia Darskaia, plac w pustoszy	—	5	—	
Hriszka Skorobohaty, ogród	3	—	—	
Mikita Masłak ogród	1.	4	—	
Łarka Wisłahuz	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	5	5	—	
Przez ulke od ulicy Pro- poiskiej.				
Ihnat Zmiatka, ogród	2	1	—	
Anton Krawasowskij	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	

№ 32:

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI ŁUPKOWSKIEJ

	Pręty	Pręci- ki.	Lokcie.	NB.
Przez ulke.				
Ibnat Zamiatka	1	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Hawryła, Zamiatki zieć	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Od wału y kładziszczu.				
Piatrok Doylid	—	2	—	żyłe.
Wasil Sierikow	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Fieska Sierikow	1	5	—	żyłe.
Uks Drybienie	—	5	—	żyłe.
Piatrok Hałapupok	—	2	—	żyłe.
Nikifor Zajac, Jakow Zajac	—	8	—	żyłe.
Tychże ogrod	2	—	—	
Lazar Szkut	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Iwan Kaczarha	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	—	—	
Fieska Sierik, ogrod.	1	5	—	
Fiodor Słepy	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod w pustoszy.	1	5	—	
Achrem Kaczurha s synami	3	—	—	żyłe.
Mikity Malaka ogrod	1	2	—	
Nikifar Mazol	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Od bromy Propoiskoy y wału ostatniego na prawe ręke.				
Kazniew Kaluka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	

NOWA REWIZJA SIETNIE SŁOBODKI KUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Preci- ki.	Lokcia	NB.
Sciepan Cucun	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	6	—	—
Sciepan Piezik	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	—
Kondrat Fieskow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	6	—	—
Sciepan Chał	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	—
Iwan Cienn	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	2	—	—
Fieska Drybienie	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	2	—	—
Od rogu ulicy, idąc do cer-				
kwi S-o Bazylego Wielkiego,				
na prawe renke u przewulku.				
Jakusz Niedasiaka	—	2	—	żyłe.
Miron Prakopowicz, ogród	1	—	—	—
Sawka Zachozy	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	2	—	—
Dzioma Darsky	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	4	—	—	—
Hriszka, Darskoha zięć	—	8	—	żyłe.
Na drugę stronę ulicy.				
Lukijan Maysiejow	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	3	—	—
Asip Drasik	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	—
Michałka Dudar, ogród	2	—	—	—
Asip Pahula	—	8	—	żyłe.

№ 89.

NOWA BEWIZIA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Tosia Tabacznica	—	3	—	żyłe.
Teyże ogrod	—	9	—	
Ciszka Halaniewiczow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	3	—	—	
Waska Masłok	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Z ulki ulica idąca do cerkwi.				
Awchim Kaduk, ogrod	1	2	—	
Hriszka Bułay, ogrod	—	9	—	
Iwan Kańko	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	8	—	
Wasil Slapyi	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	5	—	
Fiodar Zachozy	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Aniska Zawackij	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Piatrok Sialickij	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	9	—	
Jarmoła Bahrey	—	8	—	żyłe.
Miron Wiariabiey	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	6	—	
Przez ulke.				
Siomka Czarnysz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	2	—	
Hanna Kazlicha, wdowa.	—	3	—	żyłe.
Andrey Małacz	1	4	—	żyłe.

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Tegoż ogrod	3	2	—	
Piatrok Sakatucha	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	—	—	
Siomka Sakatucha	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4	—	
Adaryia Awsianczycha	—	4	—	żyłe.
Teyże ogrod	1	4	—	
Sachom Czumis	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Siomka Czaruk, ogrod	2	1	—	
Scipan Cyha, ogrod	2	4	—	
Kalistrat Bahrey	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	4	—	
Andrey Małacz, ogrod	6	—	—	
Maksim Czumis	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	5	—	
Prakop Cyha	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Kondrat Hanczar, ogrod.	2	—	—	
Lewon Hanczar	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	2	5	—	
Przez ulke od studni han- czarowej.				
Jurka Hanczar	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogrod	1	6	—	
Piatrok Prakopowicz	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogrod	—	7	—	
Item tegoż Prakopowicza ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Iwka Prakopowicz, ogrod	2	2 $\frac{1}{2}$	—	
Piatrok Sakatucha, ogrod	1	8	—	
Lawon Sliżyk, ogrod	4	5	—	

389.

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NR.
Kuzma Czarnysz, ogród	1	3	—	
Daniła Szaludzka	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Mina Hadysz	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	6	—	
Ihnat Azdobny, ogród	1	3	—	
Przez ulkę.				
Jarmoła Ciarienia	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	3	—	
Sciepan Awsianka	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	7	—	
Iwaa Doylid	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Przez ulkę od pola idąc na prawo rękę.				
Nikifor Kisły	—	4	—	żyłe.
Teyże ogród	1	3	—	
Koscia Dachnowicz	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Siamion Miatła, ogród	—	5	—	
Hriszka Doylid	—	2	—	żyłe.
Kamlicha, wdowa	—	2	—	żyłe.
Alaksiey, Niesciarow zięć	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	3	—	
Jurka Hrinow	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Naum Sierkiejow, ogród.	2	8	—	
Alaxiey Czumis	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI LUPÓŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci-ki.	Łokcie.	NB.
Waska Hanczar	—	7	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	3	—	
Fieska Stupak	—	2	—	żyłe.
Leon Słepy	—	2	—	żyłe.
Ułłana Zaruckaja	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
Marusia Maskalicha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
Awhinnia Michnicha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	—	3	—	
Pola Piatraczycha	—	2	—	żyłe.
Teyże ogród	—	5	—	
<p>Nazad idąc od wału ostat- niego ulica przez ulkę na prawę rękę do wału ostat- niego.</p>				
Hamko Stupak	—	6	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Waska Dohla	—	4	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	4	—	
Michałka Dędar	1	—	—	żyłe.
Tegoż ogród	—	4	—	
Kuzma Awsianka	—	8	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Sciepan Awsianka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	5	—	
Michałka Bułka	—	8	—	żyłe.
Fieszczycha Chalawczycha, ogród w pustoszy	1	5	—	
Hriszka Awsianka	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród w pustoszy	2	—	—	

NOWA REWIZJA SETNIE SŁOBODKI ŁUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci-ki.	Lokcie.	NB.
Iwan Żuczek	—	5	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	—	—	
Iwan Skarynka	—	2	—	żyłe.
Tegoż ogród	2	—	—	
Hriszczycha Faidzicha	—	3	—	żyłe.
Teyże ogród	1	—	—	
Wasil Doylid	—	3	—	żyłe.
Tegoż ogród	1	2	—	
W teyże setni na gruntach miejskich za wałem gumno stoią w polu.				
Atrofima Siwołapa gumno	3	—	—	
Marcina Maspanow gumno przez po- łowe Ułas Drybiec y brat Fieska Drybinia	5	—	—	
Fieska Sierik, gumno	1	—	—	
Nikifor Zajac, gumno	2	5	—	
Sciepan Ciciun y Ihnat Zaniatka gumno	3	6	—	
Prakop Siwołap, ogród	2	—	—	
Hriszka Bielay y Atroszka Bielay gumno	2	—	—	
Awchim Piezik, gumno	3	—	—	
Kuzma Awsianka, gumno y ogród	7	—	—	
Tamże ogród Sciepan Awsianka	4	—	—	
Asip Zubier y Michałka Zubier gumno	1	—	—	
Tamże y ogród przy gumnie	2	—	—	
Siomka Stupak, ogród	1	—	—	
Fieska Zubier, gumno	1	—	—	
Maksim Czumis, gumno y ogród	4	—	—	
Sciepan Cyha y ogród	4	—	—	

NOWA REWIZIA SETNIE SŁOBODKI LUPOŁOWSKIEJ.

	Pręty.	Pręci- ki.	Lokcie.	№.
Pilip y Lawon Hanczary, gumno y ogrod	3	—	—	
P. Małacha Siwołapa, imbar.	—	4	—	
Lawryn Pyżow, gumno	3	—	—	
Nazad idon c.				
Fieska Zubier, ogrod	6	5	—	
Piatrok Sialecky y Atroszka Biazmien ogrod	3	5	—	
Michałka Dudar, ogrod	2	—	—	
Asip Zubier, ogrod	2	—	—	
Michałka Zubier, ogrod	2	—	—	
Aniska Zawacky	2	—	—	
Iwen Kańko, gumno y ogrod	7	—	—	
Macwiey Szabuja y Mikita Wutoczka, gumno y ogrod	10	—	—	
Piatrok Silinicz, ogrod	4	—	—	
W pustoszy plac leżonc.	6	—	—	

№ 40.

1746 г., іюля 8.

1772 г., февляля 7. Инвентарь им. Подберезье, Оршанскаго уѣзда, при продажѣ этого имѣнія отъ Пелагеи Потоцкой, жены старосты Щоржецкаго, Адаму Бартошевичу. Въ семь инвентарѣ перечисляются поименно крестьяне деревень Симоново, Дубковское, Букарово и мѣст. Подберезья, съ показаніемъ земли и повинности каждаго. Въ концѣ перечисляется общая пригонная повинность крѣпостныхъ.

Оршанскаго земск. суда, книга № 10/10, л. 444—445.

Roku tysiąc siedemset siedmdziesiąt wtorego, miesiąca
Februaryi siódmego dnia

№40.

Inwentarz majątności Podberezia z powinnością, płacy, danin należącą, przy podaniu na wieczność W. J. P. Adamowi Bartoszewiczowi, rotmistrzowi pow. Orszanskiego spisany, anno tysiąc siedmset czterdziestego szóstego, dnia osmego Julij.

I. Wieś Simanowo: 1) Przyiemney puł włoki, osiadła jedna,—Mina Kudzian płaci czynsz tynfow jedynascie, groszy, trzydziescie, podroszczyzny złotych sześć, daię gęsia puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

2) Włoki osiadły puł—Roman Kudzian, płaci czynszu tynfow trzy, groszy dwadziescie dwa y puł, podroszczyzny złotych trzy, kurę iedną, jajec pięc.

3) Włoka osiadła—Jakusz Kudzian płaci czynszu tynfow jedynascie, groszy trzydziescie, podroszczyzny groszy sześć daię gęsi puł, kury dwoie, jajec dziesięc.

4) Włoka osiadła jedna—Łukasz Kudzian płaci czynszu tynfow dziewiętnascie, groszy dwadziescie, podroszczyzny złot. sześć, daię gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

5) Włoka osiadła iedna—Andruszko Kudzian płaci czynszu tynfow siedm, groszy dwadziescie, podroszczyzny złot. sześć, daie gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

6) Włoka osiadła jedna—Sidor Kudzian, płaci czynszu tynfow siedm, groszy dwadziescia, podroszczyzny złot. sześć; daie gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

7) Włoka osiadła iedna—Audziem (?) Kudzian, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszczyzny złot. sześć; daię gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

8) Włoka osiadła iedna --Hryszko Kudzian, płaci czynszu tynf. siedm, groszy trzydziescie, podroszczyzny złot. sześć, daie gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

II. Wieś Dupkowskie: 1) Włoka osiadła iedna—Wasil Matygo y Marcin Matygo, płacą czynszu zł. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. groszy sześć, daia gęsi puł, kurów dwoie, jajec dziesięc.

2) Włoka osiadła iedna—Piatrok Kudzian, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie.

III. Wieś Bukarowo: 1) Włoka osiadła iedna—Michalko Korunny, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie, jajec dziesięc.

2) Włoka osiadła jedna—Zmitrok Łukaszewicz, ziemianin, płaci czynszu tynf. dwadziescie.

3) Włoka osiadła iedna—Stasko Matyl, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie, jajec dziesięc.

4) Włoki osiadły puł—Radzko, płaci czynszu tynf. trzy, groszy trzydziescie pięc.

Kontynuacya tey że wsi. 5) Włoka osiadła iedna; Jasko Korunny, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie, jajec dziesięc.

6) Włoka osiadła iedna—Tomasz Motyl, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszcz. złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie, jajec dziesięc.

7) Włoka osiadła iedna—Marko Łukaszewicz, ziemianin, płaci czynszu tynf. dwadziescie.

8) Włoka osiadła iedna—Anton Łukaszewicz, ziemianin, płaci czynszu tynf. dwadziescie.

9) Włoka osiadła iedna—Sciepan Siemion, płaci czynszu tynf. siedm, groszy dwadziescie, podroszczyzny złot. sześć, daie gęsi puł, kurow dwoie, jajec dziesięc.

Miasteczko Podberesie. 1) Trzyma placow trzy—kował, płaci tynf. sześć. 2) Trzyma plac ieden gancarz, płaci tynf. dwa. 3) Trzyma plac ieden młynarz, płaci tynf. dwa, tenże wieprowszczyzny płaci tynf. cztery.

Powinnosci poddanych y ich służba: Pryhonn, alias ciągli mają służyć pryhonn w każdym tygodniu z koniem dni dwa; na żyto zasianie mają zasłużyć procz pryhonn zhonow

Acto.

z sochami dwa, z bronami dwa, do zdięcia żyta zhonow dwa, na jarzynę trzy, do wożenia gnoiu zhon ieden, do mlynu ile potrzeba będzie kazala, zhony pędzic do orania ile soch wchodzie, do bronowanie ila koni, do zięcia ile ludzi, okrom iednego zostawiwszy w chacie, broń Boże ognia dla ostrożności: to wszystko pełnic powinni. Stroża y młodzba według dawnego zwyczaiu odprawana bydz ma. Do plewidła gwałtow dwa. Insuper z włoki wyprząść na swoich dniach powinni talek cztery, wełny fantow cztery, paczescia fantow cztery. Podymne dwor rozkładać powinien y kwity do siebie odbierać podług dawnych zwyczaiow, ktore wybrawszy do skarbu wnosić. Ziemianie furą służyć mają do roku razy dwa, nie więcej tylko za mil dwadzieście; arędarze ad libitum Jmśc. podaię się lub tego konserwować, lub innego bez żadney defalki, lub swoy szynk do karczmy dawać. Czynsze około Chrzeszczenia ruskiego mają być odbierane, a jako mający sobie komis dany, od J. W. Jeymśc, Pani Pelagij na złotym potoku Potockiey, starosciney Szczerzeckiey do dobr wszystkich w Orszanskim powiecie sytuowanych przy podaniu majątności Podberezia cum attinentiis przy prawie wieczystym danym Wielmożnemu Jmśc. Panu Adamowi Bartoszewiczowi y samey Jeymśc rotmistrzom powiatu Orszanskiego od teyże Jasnie Wielmożney Jeymśc. Pani starosciney Szczerzeckiey, ktore to dobra podawszy wiecznością y inwentarz podług dawnych powinności płacenia czynszu y innych danin sporządziwszy ręką mą podpisuję. Dat w Podbierезiu roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego szostego, miesiąca Julij osmego dnia.

U tego inwentarza podpis ręki Wielmożnego Jmśc. P. Komisarza temi słowy: Ignacy z Dzieżek Krassowski, komissarz inpr.

Ktory to takowy inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 41.

1766 г. марта 26.

1768 г. октября 3. Инвентарь им. Граевшины, Оршанскаго повѣта, съ описаніемъ двора, повинностей крѣпостныхъ крестьянъ, и всего движимаго имущества, при отдачѣ на три года по закладной отъ супруговъ Георгія и Теофили Пржесѣцкиихъ супругамъ Василевскимъ.

Оршанскаго земск. суда книга № 8/8, л. 704--705.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt osmego, msca Oktobra trzeciego dnia.

Inwentarz majątności wieczystey Graiewszczyzny, w powiecie Orszanskim sytuowanej, W. J. PP. Jerzego y Teofili z Wawrzeckich Przysieckich, czeszników Smolenskich małżaków z poddanymi na Jurewszczynie jurydyki Lukomskiej mieszkającymi przy prawie zastawnym y intromissyi jeneralskiej w zastawną trzyletnią possessyą od roku terazniejszego tysiąc siedmset sześćdziesiąt szostego msca Marca dwudziestego szostego dnia do roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt dziewiątego takowegoż miesiąca y dnia WW. J. PP. Janowi y Barbarze z Lesniewskich Wasilewskim mieczn. Orszanskim małżonkom danym sporządzony.

Opisanie budynkow w Grajewszczynie: z przyjazdu od Lukomla brama nowa, gontem pobita z czterma schowaniami, idque wjeżdżając do bramy na dole po prawey ręce komora z drzwiami na biegunach z zaszcypką żelazną, bez proboją; w tey komorze puł okna potłuczonego, a puł okna nie masz. Po lewey zas ręce ku budynku druga komora z drzwiami na biegunach z zaszcypką y probojem żelaznym; od komory ganeczek z wschodami na biegunach y z dwoma parenczami, na gurę idąc do salki, na tey że bramie zabudowanej; u tey salki drzwi na zawiasach zelaznych z zaszcypką y probojem, okien pięć, we dwoch oknach po szybie jedney wybito, a w trzecim y czwartym szyba w puł natłuczo-

№41.

na, okienica przy jednym oknie na zawiasach żelaznych, a przy drugim oknie kruki dwa żelazne. W tej salce piec z kafel zielonych, a pasy białe, z kominem zapadłym, zewnątrz salki pobielanym. Na wierzchu tej salki schowanie na mięsiwo z drzwiczkami na żelaznych zawiasach, zaszczipką y probojem żelaznym, z jednym szklanym oknem.

Z tej bramy wyjeżdżając na dziedziniec budynek mieszkalny po lewej stronie, do którego wchodząc drzwi na zawiasach żelaznych z krukiem y probojem ze wnątr; w pierwszym pokoju piec z kafel szarych z kominkiem, okna dwa, nadtluczona szyba w iednym, z okienicami zasuwanemi; na przeciwko tych drzwi komorka z drzwiami na biegunach, u ktorych drzwi y uszaku po jednym proboju; wszedszy do tego pokoju po prawey stronie alkierz, a w alkierzu drzwi na żelazach z zaszczipką y probojem, piec z kafel zielonych y kominem do palenia w piecu; okien cztery, okna dwa całe, a we dwuch po kilka szyb nie dostaie; do dwuch okien okienice zasuwane, a do dwuch na biegunach. Po lewej stronie pierwszego pokoju izba biała z drzwiami na zawiasach żelaznych, piec z kafel prostych szarych y z kominkiem, okna dwa całe; z tej izby idąc do sionek drzwi na zawiasach żelaznych z sionek ze wnątr z zaszczipką y probojem. Przez sionki izba mała z drzwiami na biegunach, piec z kafel prostych szarych, okna dwa stare, okiennice do nich na biegunach. W tym budynku wyrażone mieszkanie pod jednym nakryciem z dranic. Który to budynek mieszkalny jak sam iest stary, tak w nim okna, piece y drzwi są nie nowe. Z pomienionych sionek idąc do piekarni drzwi podwojne na biegunach, rozłomane. Piekarnia z sienmi dranicami nakryta, u sieni tej pekarni drzwi na biegunach, okna dwa szklane, jedne większe całe, a drugie mniejsze nadtuczone, ławek dwie, piec prosty piekarniany. Po prawey stronie w koncu piekarni, obora na bydło, chlew jeden dobry, a drugi zapadły, u obudwych chlewow reparacyj po-

trzebne; owczarnik stary, reperacyj potrzebny; ex oposito owczarniku wedle budynku powieć z nowym nakryciem. W drugim koncu piekarni, niedaleko browarz z łaźnią y studnią na wierzch nie wyprowadzoną, pod jednym nakryciem: do większey połowy z wierzchu krzyto dranicami, reszta dokryta słomą; łaźnia y browar stare opadłe; wedle browaru chlew stary z dachem odartym. Od tego browaru idąc ku bramie stajenka stara z drzwiami na biegunach, z zaszczipką y probojem, stajnia takoz z wrotami zamczystemi na biegunach, zaszczipką y probojem; w stajnie jasle—po jedney stronie całe, po drugiey połowe jasel zruinowanych. Swiren y lodownia z drzwiami na biegunach, z zaszczipkami y probojami. Te wszystkie budynki w szeregu pod jednym nakryciem z dranic zostają. Po między stajnią y swirnem wrota zamczyste dobre na biegunach, z zasuwką drewnianą do gumna; po lewey stronie idąc od tych wrot punia stara z nakryciem słomianym starym, meyscoma odartym z wrotami zamczystemi na biegunach, z zaszczipką żelazną bez proboju; w koncu tey puni przepłot stary; za tym przepłotem dwie puni, wcale reperacyj potrzebujące y nowego nakrycia; u jedney puni wrota zamczyste stare z zaszczipką żelazną bez proboju, druga bez wrot. Gumno duże; w jednym koncu toku tokownia, z drzwiami na biegunach, pieć rozwalony, u drugim koncu osiec z drzwiami na biegunach, pieć cały; dwor, gumno y ogrod na koło oparkaniony. W tym folwarku Graiewszczyźnie reperacya nie powinna być bonifikowana, poniewasz przez nas aktorow do reperacyj dodaje się czterech ludzi z przyłączonymi czwerciu poddanymi tych W. J. PP. tenutorow hac precautionem, aby requizycya do reparacyi nie była w czasie roboczym; za takowe reparacye żadney nie powinni mieć przy exempciy nijakoy pretenzysy, a WW. J.PP. actores okna, piece, komina proprio sumptu reparować mają,

Poddanstwa y ich powinność: 1) Cimoszko Swirydow,

№41.

2) Hryszko Swirydow placą razem podroszczyzny złot. 10; podymnego złot. 6, kurow 2, jajec 10; 3) Mikołaj Cicion podroszczyzny złot. 7, podym. złot. 6, kurow 2, jajec 10; 4) Iwan Swirydow podrosz. zł. 10, podymn. zł. 6, kur. 2, jajec 10; 5) Wasil Charkiewicz podrosz. zł. 8, podym. zł. 6, kur. 2, jaje: 10; 6) Hanna Tkaczycha podrosz. zł. 10, podym. zł. 4, kur. 2, jajec 10; 7) Jesip Chatkiewicz podrosz. zł. 10 podym. zł. 6, kur. 2, jajec 10; 8) Pauluk Chatkiewicz podrosz. zł. 10, podym. zł. 6, kur. 2, jajec 10; tenże za pustosz gruntu płaci złotych 13; NB. Maxim Kowal y Anton wyszli procz; 9) wodzia Hriszczycha podrosz. złot. 10, podym. zł. 3, kur. 2, jajec 10; 10) Zmitrok Skorochoch podrosz. zł. 10, podym. zł. 6, kur. 2, jajec 10; 11) Wasil Skorochoch podrosz. zł. 10, podym. zł. 6, kur. 2, jajec 10; NB. Doroszko Skorochoch wyszed procz; 12) Prokop Kurnos podrosz. złot. 10, podym. złot. 6, kur. 2, jajec 10 13) Iwan Charkiewicz podrosz. zł. 7, podym. zł. 4, kur. 2, jajec 10; 14) Anton Charkiewicz ciesa z bratem Doroszko podrosz. zł. 5, podym. zł. 2; NB. Bobyl poszed procz. Latus efficit podroszczyzny złot. 130, podymnego złot. 67 kur, 24, jajec 120; z zboża wiele się padaje: Żyta zasianego miarek dwudziestie pięć; jęczmienia podaię się miarek siedym; pszenicy podaię się miarek dwie; gryki podaię się miarek dziesięć; owsa podaię się miarek dziesięć; grochu podaię się miarek dziesięć; grochu podaię się miarek dwie; konopi podaię się miarka jedna; siemia lnianego puł miarki. Z zboża latus efficit miarek piędziesiąt siedym y puł.

Obora: krow doynych cztery, swin maciorek cztery, kier-nos jeden, sztuk efficit dziewięć, gęsi czworo, gęsior jeden efficit piencioro.

Ordynacya: Cimoszko y Hryszko Swirydowie, poniewasz się podzielili, z tych dwuch chat jakby z jedney pryhona mają służyć try dni, dwa dni męskiego, a trzeci żeńskiego;

drudzy wszysey poddani po trzy dni z kaźdey chaty—dwa dni męskiego, a trzeci żeńskiego, oprócz Antona Charkiewicza Ciesli. Na podjęcie uzmiotu y ugora z sochami zżony trzy, na ktora w tyle soch kaźdy ma wyjechać, ile w domu mieć będzie. Na zabronowanie uzmiotu y ugoru z bronami zżony dwa, na ktora w tyle koni ma wyjechać kaźdy, ile koni pracowitych znaydować się będzie w domu. Na zdjęcie żyta y jarżyny po zżonu jedaym w tyle sierżpow, w jak wiele jktorych w domu na swojā wychodzi niwe. Do wożenia gno-u gwałt na dniach swoich, aż poki wywiozā, rozbijanie, zaś onego z pryhonu uroki dwa. Do skoszenia siana jedne w ż;tniey, a drugi w jarżynney zmianie też dwa uroki mają. Siano wysuszyć y w puni złożyć bez pryhonu. Na te powinność, to iest na zżony, uroki y gwałty Anton Charkiewicz Cieszla ma wyjeżdżać. Młodzba, mliwo, mycie chust sadzenie y polewanie kapusty koleyno bez pryhonu z kaźdey chaty mają dawać; stroża powinni poddani rocznie zmowić, ktorego dwor upodoba y odzienie dać onemu. Daley wszysey dawać powinni do dworu, ktorzyby tylo na gruncie do folwarku tegoż pachali, bez żadney excepcyi, żyta odsiać miarek dwadziescie pięć starā miarā, a zboże, ktore się podaie nowā miarā w tymże inwentarze specyfikowanē. Przyplody od krow, swiń y ptastwa W. J. PP. tenutoram ma się dostawać. Do tego inwentarża przy uproszonych W. J. PP. pieczętarzach pro meliori robore et waldre rękoma naszymi własnymi podpisuiemy się. Pisan w Siedscu roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt szostego, msca Marca dwudziestego szostego dnia.

U tego inwentarża podpisy rąk tak samych aktorow, jako też W. J. PP. pieczętarzow temi słowy: Jerży Przysiecki, J. P. Teofila Przysiecka. Oczewisto proszony pieczętarz od W. J. PP. Jerzego y Teofili z Wawżeckich Przysieckich, czesznikow Smolenskich, do tego inwentarżu przy prawie zastawnym na majątność Grajewszczyzna nazwanā, w po-

№ 42.

wiecie Orzanskim leżącą W. J. P. Janowi Kantemu y Barbare z Lesniewskich Wasilewskim, miecznikiem powiatu Orszańskiego danego, podług prawa podpisuję się Ignacy Szelucha, koniaszy wojewodstwa Połockiego. Prawnie proszony pieczętacz od osob wyż wyrażonych do inwentarza przy prawie zastawnym danego podpisuję się Leon Wincenty Wopropay, komorzy powiatu Orszańskiego. Prosony pieczętacz podpisuję się Franciszek Idzy Odyniec.

Który to takowy inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczyстых powiatu Orszańskiego przyięty y wpisany.

№ 42

1769 г. апрѣля 18.

1769 г. 19 апрѣля. Инвентарь деревни Ключниковая, отдѣленной отъ имѣнія Воскресенскаго Оршанскаго повѣта, при отдачѣ по закладной на одинъ годъ отъ ротмистра Оршанскаго повѣта Хоминскаго Казимиру Хлюдинскому.

Оршанскаго земскаго суда книга № 8/8 л. 938—939.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Apryla dziewiętnastego dnia. W kancellaryi ziemskiej....

Inwentarz wsi Kłucznikowa od dobr Oskresenia, w powiecie Orzanskim leżących odłączoney, W. J. Kazimierzowi Chłudzińskiemu, regentowi grodzkiemu Orszan przy prawie zastawnym na rok jeden danym w roku teraźniejszy tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątym, msca Apryla osmnastego dnia.

Dym pierwszy włoka osiadła jedną y puł Chwiedor Sankowicz, synowie: Jurko, Parhien, Stefan, Andrzej. Płaci złot sześćdziesiąt russkich, ma synow czterech, koni pięciord. Dym drugi włoka osiadła jedną — Chwiedor Bielawka, bra

cia; Roman, Jilasa. Placi złotych ruskich czterdziecie, ma braci dwóch, koni szescioro. Dym trzeci włoką osiadłą jedną—Alexiey Szupienia synowie: Zmitrok, Cimoch, Zmitrok Janek; placi złotych czterdziecia, ma synow czterech, koni czworo. Dym czwarty włoką osiadłą jedną—Alexiey Potapionek, synowie: Kondrasz, Chwiedor, placi złotych czterdziecie ma synow dwoch, koni dwoje. Dym piąty włokę osiadłą jedną—Meroz Zmitrokov placi złotych czterdziecie, ma koni, troje. Dym szesty włokę osiadłą jedną—Miellan Sakowicz synowie: Alaxiey, Jerzy; placi złotych czterdziecie, ma synow dwoch, konia jednego. Dym siedmy włoką osiadłą jedną—Maciey Sakowicz, syn Miellan; placi złotych czterdziecie, ma syna jednego, koni dwoje. Dym osmy, włokę osiadłą jedną—Jakub Sakowicz, syn Tomasz, brat Łukasz, placi złotych czterdziecie, ma syna y bratew dwoch, koni czworo. Dym dziewiąty, włoką osiadłą jedną y trzy czwieri—Dziemieszko Jakubidnek, synowie: Zmitrok, Łukjan, wnuk Łukasz, placi złotych piędziesiąt, ma synow y wnukow trzech, koni pięcioro. Dym dziesiąty, włoką osiadłą jedną—Zmitrok Szupienia, brat Iwan, placi złotych czterdziecie, ma brata jednego. Włok osiadłych dziesięc y trzy czwieri, placą z włoki po złotych czterdziestu, efficit procent z nich złotych ruskich czterysta trzydziecie. Z każdej włoki podymnego, rachując po złotych ruskich cztery, które się w intracie podają, efficit złot. ruskich czterdziecie trzy. Quod attinent rat opłacenia skarbu Rzeczy Pospolitey,—possesores dobr Os k r e s i e n n a zastępować obowiązani będą; więc ja, Ludwik Cheminski, rotmistrz powiatu Orszanskiego, z tą samą ewikęją przy zastawie jednak y sam zastępować obowiązuję się czynsz in quantitate w liniach ut supra wyrażony ma być w czasie przyzwoitym opłacony, idque o Bożym Narodzeniu ruskim latus facit czterysta siedm dziesiąt trzy złotych. Transport lateris czterysta siedm dziesiąt trzy złote ruskie. Powinność tey wsi: idque gwałtow na rok cztery. Podroszczyzna do

№42.

przystani na port Krolewiecki, wyprzedzenie sztuki talek przez wyż wyrażone poddanstwo ma być pełnione. Podroszczyna ut supra ze wsi Klucznikowa niemniej z dymu ma czynić, jak po złotych polskich szesnastu, to jest po złotych dwadzieścia dwa. Co ad libitum podaie się gotowym wziąć groszem, lub drogą kazać odprawić, efficit złotych russkich sto dziewiędziesiąt.

Cała tey intraty summa summarum efficit złotych russkich sześćset sześćdziesiąt trzy, dico złotych russkich sześćset sześćdziesiąt trzy.

Takowy inwentarz przy uproszonych odemnie W. J. PP. pieczętów podpisem ręki mey własney roboruje. Dat ut supra. Do tego inwentarza podpisuję się. U tego inwentarza podpisy rąk tak samego aktora, jako też Wielmożnych Ichmościów Panów pieczętów his exprimauntur verbis: Ludwik Chominski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętów od W. J. Pana Chominskiego, rotmistrza powiatu Orszanskiego, do tego inwentarza przy prawie zastawnym na wieś Klucznikow od majątności Oskrosenia odłączoną, w powiecie Orszanskim leżącą w summie osmiu set puł trzecia talera bitego staropolskiej monety, inwadyowaną Jegomością Pann Kazimierzowi Chłudzińskiemu, regentu grodu Orszanskiego danego, podług prawa podpisuję się: Tadeusz Szemiotko, chorąży Petyhorski. Prawnie proszony pieczętów od wyż wyrażoney osoby do tego inwentarza przy prawie zastawnym danego podpisuję się, Włakysław Mohuczy, rotmistrz powiatu Orszanskiego. Prawnie proszony pieczętów od wyż wyrażoney osoby podpisuję się Stanisław Chominski.

Który to takowy inwentarz za przyznaniem onego przez wyż wyrażoną osobą jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyjęty, y wpisany.

№ 48.

1769 г. июля 24.

1769 г. августа 30. Инвентарь деревень Вѣльнянцѣна и Отнянка, Оршанскаго повѣта, составленный при проданной крѣпости отъ братьевъ Skorobogatykhъ супругамъ Василевскимъ.

Оршанскаго земскаго суда, книга № 1/8, л. 1092.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Augusta trzydziestego dnia. W kancellaryj ziemskiej...

Inwentarz wsi Biela wszczyzna y gruntu do niej należącego włok dwudziestu trzech na trzecią część Żurawca wodeszłych z dwoma chłopami we wsi Ottnianskiej przy prawie wieczysto przedawnym od nas, Antoniego, oboznego powiatu Rzeczyckiego y Wincentego, chorążego woysk koron, Skorobohatych, braci inter se rodzonych, Tadeuszowi y Wiktorji z Skorobohatych Wasilewskim, woyskim powiatu Orszanskiego w aktualną wieczystą a dziedziczną posesyą w roku teraznieyszym tyfiacznym siedymsetnym sześćdziesiątym dziewiątym podany y sporządzony.

Wieś Biela wszczyzna grunt obrebem. Jeden — Chomko, żonaty, syn nie żonaty, Daniło y syn małżonki. Jeden — Hriszko, żonka, synow dwóch małych nie roboczych, corki dwie roboczy. Jeden — Zmitrok żonaty, brat jego Amellan żonaty, zięć Amellana, syn Zmitroka, Karpieka żonaty, corka Amellana nie mężna. Jeden — Chalimon żonaty, synow dwóch: jeden Awehim, drugi Josko, oba żonaci. Płacą ogółem czynszu złotych polskich sto dwadziescie sześć, podymnego z tejże wioski złot. polsk. dziesięć, groszy dwadziescia.

Wieś Ottnianka. Jeden — Prochor Malaszczonek, żonka y matka, czynszu płaci złot. polsk. dwanascie, groszy piętnascie; tenże podymnego złot. polsk. dwa; jeden Hriszko Sawescionek, żonka, syn Samus nie żonaty, zięcow dwóch y corka niemężna, płaci złotych polskich osim, groszy dziesięć.

№43.

podymnego zlot. polsk. dwa. Chlepow sześć, złotych polskich sto sześćdziesiąt jeden, groszy piętnaście. Dalszy prowent: za siano wozow piędziesiąt, na ktore ma być wydzielono sianozęci przez trzecią część po zlot. trzy, groszy dziesięć, zlot. polskich sto sześćdziesiąt sześć, groszy dwadzieścia; za dziedzictwo od dziehciarzow zlot. polsk. trzy; za dozwoł za łyki zlot. polsk. trzy; za kurow czynszowych szesnascie po groszy dziesięć; za jajec czynszowych piędziesiąt po groszu puł, groszy dwadzieście pięć; za grzybow wiankow sześć po groszy dziesięć zlot. polsk. dwa. Latus zlot. polsk. trzysta czterdzieści dwa, groszy dziesięć.

Powinność tych poddanych: przyhonu co tydzień mężczyzna po dni dwa y kobieta po dwa dni, zhonow w lecie osm y inne dawniejsze radowki y młodzby.

Takowy inwentarz, za przyęciem y kontentowaniem się WW. J. PP. Tadeusza y Wiktoryj z Skorobohatych Wasilewskich, woyskich Orszan, przy prawie wieczysto przedaznym spisany rekoma naszymi własnymi przy uproszonych WW. J. pieczętarzach podpisuemy. Pisan ut supra roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątego, msca Julij dwudziestego czwartego dnia.

U tego inwentarza podpisy rak tak samych aktorow, jako też WW. J. PP. pieczętarzow temi wyrażają się sławy Antoni Skorobohaty, mpr. Wincenty Skorobohaty, chorwoysk. koron. Oczewisto, proszony pieczętacz, od WW. J. PP. Antoniego, oboznego Rzeczyckiego, Wincentego, chorazego woysk. koron. Skorobohatych, do tego inwentarza przy prawie wieczysto przedaznym W. J. PP. Tadeuszowi y Wiktorji z Skorobohatych Wasilewskim, woysk. Orszan, małżonkom danego podług prawa podpisuje się J. Niewiarowicz, czeszu Smolenski. Proszony pieczętacz do tego inwentarzu podpisuje się Andrzej Pruski. Proszony pieczętacz, podług prawa podpisuje się Maciej Goniprowski, K. J-go Kroy M.oi.

Który to takowy inwentarz za podaniem onego przez wyz
wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziemskich spraw wie
czystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 44

1769 г. сентября 10.

1769 г. ноября 8. Инвентарь фольварка Киселекъ, Ор
шанскаго повѣта, уступленнаго по дарственной отъ супруговъ
Нарковичъ Подвинскихъ, своему зятю писарю Суцѣвскому.

Оршанскаго земск. суда, книга № 3/8, л. 1182—1183.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątego, mscá
Nowembra osmego dnia.

Inwentarz folwarku Kisisielek, w powiecie Orszanski
sytuowanego, przy prawie donacyinym zaprzadzony, od nas
Piotra y Konstancyi z Dembinskich Narłowiczow Podwin
skich, kowczych ziemi Ruskiej, niżej na podpisaniu rak na
szych wyrażonych, podany y służący dzieciom naszym: zię
ciowi y córce W. Jmśc. Panom Ignacemu y Annie z Podwin
skich: Szczechewskim, podezaszym wojew. Smoleńskiego, z Sa
dowaniem dwornym y gumiennym, oraz z poddanymi
utriusque sexus, żonami, dziećmi onych, ze wszelkim dobyt
kiem y grantami y onych wszelką powinnością, w roku ty
siąc siedemset sześćdziesiąt dziewiątym, mscu Septembra
dwudziestego dnia z specyfikacją poddanych: Iwan Miesierow,
Anchym syn, Jarosz brat, Ihnat, Astap, Konon, synowie
Chwieder, Astapow szwagier, synów cztery, osob w chacie
trzy. Pracher Unuczank ociec, Chwieder zięc, Patap, Filip
wnukowie, Hryszka zięc, Jakusz, Kukian wnukowie, synów
dwóch, osob w chacie pięć: Parchwien ociec Unuczank, Si
der syn, Cimoch wnuk, Wasil syn, Antuch wnuk, Iwan syn,

№44.
 Pauluk syn, syn jeden, osob w chacie dwie. Pauluk Szczy-
 żakow, Iwan syn, Wasil brat. Sierhiej Tarasow
 ociec, Macwiej syn y Asip zięć, Iwan zięć, synow
 dwuch, osoba w chacie jedna. Jakow Jakuszow ociec,
 Cimoch y Danila synowie, osoba w chacie jedna.
 Audakim Unuczynok, osob w chacie trzy. Parchwien Anto-
 now, Chwiodor Antonow y Maxim syn jeden, osob w chacie
 dwie. Iwan Jakuszow ociec, Mikita syn, Chwiodor zięć, sy-
 now pięciu, osoba w chacie jedna. Macwiej Czorny ociec,
 Iwan, Wasil, Wasko, Karniej, Lixiej synowie, synow pięciu,
 osob w chacie dwie. Siła Piotrokow ociec, Kuryła, Piotrok,
 Kondrat synowie, Alexiej brat, Kirey, Pilip synowie, synow
 dwuch, osoba w chacie jedna. Dawyd Piotrokow ociec, Ma-
 łach, Sachon syny, synow dwuch, osoba w chacie jedna. Da-
 niło Jllin ociec, Jurka, Maciej syny, syn jeden, osoba w cha-
 cie jedna. Hawryło Ryży ociec, Cit syn, synow dwuch, osoba
 w chacie jedna. Hawryła Piotrokow ociec, Klim y Anton
 synowie, synow dwuch, osoba w chacie jedna. Borys Uni-
 czynok ociec, Chwiodor, Łukjan syny, synow trzech, osob w
 chacie cztery. Charyton Unuczynok ociec, Michałko syn,
 Kuryło wnuk, Andrżby zięć, Prachor wnuk, Jarmoło zięć,
 Jakow wnuk, syn jeden, osoba w chacie jedna. Pauluk Mam-
 czyn ociec, Jakusz syn, osoba w chacie jedna. Wasil Ga-
 nierz, osoba w chacie jedna. Iwan Ułasow, Mellan Chwiodo-
 row, wnuk Ułasow.

Do którego inwentarza przy uproszonych Wielmożnych
 Ichmościow Panow pieczętarzow stwierdzając rękoma nasze-
 mi własnymi podpisujemy się. Pisan ut supra w Kisiel-
 kach. U tego inwentarza przy prawie wieczysto-
 denacyjnym na majątność Kisielki, w powiecie Orszanskim leżą-
 danego, podpisy rak tak samych aktorow, jako też Wielmoż-
 nych Ichmościow Panow pieczętarzow his exprimuntur ver-
 bis: Piotr Jozeff Narko wiez Podwinski, Konstancja Podwinska.
 Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od Wiemożnych

Jchmsé. Panow Piotra y Konstancyi z Dembinskich Podwinskih, Łowczyh ziemi Ruskiey, do tego inwentarza ad mentem prawa wieczyscie darownego na maiętność wieczyste Kisielki, w powiecie Orszanskim sytnowaną, Wielmożnym Jchmosciom Panom Ignacemu y Annie z Podwinskih Suszczewskim, Podczaszym Smolenskim, zięciowi y corcę naszym danego, do czego ut juri est podpisuię się Jozef Jan Dworzecki. Prawnie proszony pieczętarz do tego inwenterza podpisuię się Kazimierz Szulc, miecznik powiatu Upickiego. Oczewisto proszony pieczętarz podpisałem się Franciszek Xawier Matusewicz.

Ktory to takowy inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany

№ 45.

1771 г. іюня 5.

1771 г. іюня 19. Инвентарь им. Хацковичъ, Оршанскаго повѣта, составленный при продажѣ сего имѣнія отъ Хацковскихъ Ивану Колюмиѣ-Гаттовскому.

Оршанскаго земск. суда, кн. № 10/10, л. 237—240.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt pierwszego, msca Junij dziewiętnastego dnia.

Inwentarz na maiętność Chackowicz cum omnibus oney attinentijs w powiecie Orszanskim leżącą, z opisaniem dworu, karczmy, młynu, poddanstwa y ich powinności, oraz wszelkich z tey że maiętności wynoszących intrat od wielmożnych Jch Mosciow Panow Jana y Konstancyj z Sawinskih Chackowskich, sędzicow powiatu Rzeczyckiego, małżonk m W. J. Panu Janowi Kolumnie Hattowskiemu, horodn. J-go K-ey M-ci, w roku teraznieyszym tysiąc siedemsetnym

№45, siedmdziesiątym pierwszym, msca Czerwca piątego dnia przy prawie wieczyseie przedaźnym dany y opisany.

Opisanie zabudowania dwornego: Primo. Wjeżdżając z goscinca do dworu wrota o jednych szułach wyłomane y nie nakryte, na przeciw których budynek ztary, dorem kryty; wchodząc do sieni po lewey stronie izba bez drzwi, pieca y okien; do komory, drzwi na zawiasach, z ktorey do bokowki drzwi drugie, takż na zawiasach, pieć rozwalany, okno iedne bez szkła; z tey bokowki do sieni drzwiami wychodząc na przeciwku izdebku, do ktorey drzwi na zawiasach z klamką bez probojow, okien dwa, szkła prostego okrągłego, pieć z kafel zielonych stary, poruynowany; obok komorka, drzwi na zawiasach z probojami, w ktorey okienko małe wycięty bez szkła. Secundo. Sernica o dwuch kondygnacyach, do ktorey drzwi tak na dole, jako y na górze na biegunach, w gurze pulisadkami brzozowemi ostawiona, mieyscoma poruynowana, spodem zrąb stary, nakrycie z dranic. Tertio. Imbaryk stary y potruchląły bez dachu. Quarto. Imbar drugi, drzwi na biegunach z zasuwkami pokrycie z dachu opadłe. Quinto. Piekarnia bez sieni stara, dorem kryta, drzwi na biegunach. okien piekarnianych cztyry z zasuwkami, pieć prosty piekarniany; na przeciw ktorey łaznia stara opadła. Sexto. Browar stary z łaznią takż starą poruynowaną z nakrycia opadły, mieyscoma dorem, mieyscoma słomo przykryty. Septimo. Odryna stara o trzech scianach ze wszystkim rozwalona. Octavo. Na gumnisku jedna tylko osiec y ta bez żadnego pokrycia ze wszystkim zgnila. Nono. Młyn na rzece Bielicy, pod dworem, o jednym kole ze wszystkim narzendziem do melcia, dorem pokryty, mieyscoma już reperaturacyi potrzebujący, a mianowicie: nowey grobli usypania. Decimo. Karczma na trakcie Propoyskim y Czarusowskim pod wsio Smółką na gruncie maięnosci Chackowicz, dorem kryta, po obu stronach z izbami, komorkami mieszkalnymi; w jedney stronie pieć z kafel zielo-

nuch, z kominkiem y kominem nad dach w. prowadzonym, okien cztery, szkła prostego; w drugiey stronie, pieć z kafel szarych, okien trzy, szkła takowegoż ordynaryinego; posrzed samey takowey karczmy stodoła dla podróżnych. Tamże na przeciw takowey karczmy imbaryk, dorem kryty, drzwi na biegunach, inż stary, reperacyi potrzebujący; item browar ze wszystkim rozwalony, w powiększey części drzewo porozbierane, w ktorым studnia takoz niemal zapadła.

Specyfikacya poddanych wsi Chaczkowicz z płaceniem y wszelkiemi ich powinnościami.

Gospodarz pierwszy, mężczyzn trzech, kobiet pięć,—trzyma gruntu włoki osiadłej czwierć, przyjemney puł—Ciszko Andzejew Alchowik żonaty, syn Kądrat lat jedynastu, córka Prosia pierwszego roku; brat Arciem żonaty, córka Piokła lat czterech; drugi brat Zacharia żonaty, sam z żoną wyszedł, córka Warka lat dziesięciu została; mający koni szescioro, krow dwie, podjałowka jednego, owiec szescioro, swin szescioro, pszczoł domowych piencioro. Gospodarz drugi, mężczyzn dwuch, kobiet pięć, trzyma gruntu włoki osiadłej puł,—Jakow Prokopow żonaty, syn Hryszko lat pięciu, córka Kulina lat trzynastu, Maria piętnastu, Zosia czterech, Chowra roku pierwszego, mający konia jednego, krowę iedną, owiec dwie, swinią jedną. Gospodarz treci, mężczyzn pięciu, kobiet trzy; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney czwierć,—Apanas Danilezyk żonaty, syny: Macwiew lat piętnastu, Borys dwunastu, Wasil siedmiu, Hryszko pierwszego roku; córki: Ahapia lat jedynastu, Auhinnia lat dziesienciu, mający koni dwoie, krowę jedną, podjałowkę jedynego, owiec pięć, swin troie. Gospodarz czwarty mężczyzn trzech, kobiet sześć; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney czwierć,—Alaxiey Czarukowcow żonaty, syn Siłka lat szesciu, córki: Elżbieta lat dwudziestu, Parassia lat piętnastu, Chowra lat dziesięciu, Kaciaryna lat osmiu; brat Kozma z żoną wy-

№45.

szedł z synem Siłko lat pięciu, córka Nasta lat osmiu; mający koni dwie, podjałowkow dwu, swin pięcioro. Gospodarz piąty mężczyzn trzech, kobiet cztery; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney czwierć,—Michałko Prokopow żonaty, szwagier Wasil lat dwudziestu, syn Kuryło lat dziesięciu, córka Ahapia las szesnastu, a Darja lat jedynastu, teszcza stara przy nim; mający koni troje, krow trzy, podjałowka jednego, owiec siedmioro, swiń dwoje, pszczoł domowych szescioro. Gospodarz szosty mężczyzn trzech, kobiet trzy, trzyma gruntu włoki osiadłej puł,—Michałko Niesmaczny, wdowiec; corki: Marja lat pięciu, Audocia lat czterech, szwagier Siemion Kwit żonaty, syn Mellan lat dziesięciu; mający koni dwoje, krowy dwie, owiec trzy, swinią jedną. Gospodarz siódmy, mężczyzn czterech, kobieta iedna; trzyma gruntu włoki osiadłej puł,—Iwan Kułaszko żonaty, syny: Jakim lat piętnastu, Łarko lat osmiu, Cimoch lat pięciu; mający konia iednego, krow dwie, owiec osmioro, swiń dwoje. Gospodarz osmy mężczyzn szesciu, kobiet cztery; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney puł,—Autuch Łuzaniec, wdowiec, córka Audocia—porzucił mąż Lawon, wnuk Makar żonaty, syn Iwan lat trzech, córka Nasta pierwszego roku, drugi wnuk Masiey lat piętnastu, Piatrok lat dwunastu, Siła lat dziesięciu, Kądrat lat osmiu; matka tych wnukow Kaciaryna, wdowa; mający koni szescioro, krow dwie, podjałowkow dwa, owiec szesnascioro, swiń szescioro, pszczoł domowych dwoje. Gospodarz dziewiąty; mężczyzn pięciu, kobiet trzy; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney puł,—Alexiey Bynko żonaty, syny: Masiey żonaty, Larko lat dwunaste, Mellan lat pięciu, Simon lat tazech; córka Matruna lat sześciu, mający koni czworo, krow trzy, owiec pięcioro, swiń pięcioro, pszczoły domowy iedne. Gospodarz dziesiąty, mężczyzn szesciu, kobiet pięć; trzyma gruntu włoki osiadłej puł, przyjemney puł,—Harasim Danilczyk, żonaty; syny: Sidor lat piętnastu, Iwan lat trzynastu; córki Axinta

lat siedmnastu, Ulita lat trzynastu; brat Wasil żonaty, Pilip lat siedmiu, Hryszko lat trzech — syny; córka Domna lat trzynastu y matka stara przy nich; mający koni szescioro, krow cztery, podjałowkow dwa, owiec dziesięcioro, świń szescioro, pszczoł domowych dwoie. Gospodarz jedynasty, męszczyzn trzech, kobiet dwie, trzyma gruntu włoki osiadłey puł,—Anton Szauluszka żonaty, syny: Chwiedor lat dwudziestu y Ułas lat piętnastu; córka Łukieria lat siedmiu; mający konia jednego, krowę iedną, podjałowkow dwa, świń troie. Gospodarz dwunasty, męszczyzn dwuch, kobiet cztery; trzyma gruntu włoki osiadłey puł, przyjemney czwierć,—Chomko Czerakowiec żonaty, syn żonaty Iwan, córka Hanna—mąż porzucił, Sciepan Łabęć, córka jego Auhinnia lat szesnastu; mający koni pięcioro, krow trzy, podjałowkow cztery, owiec szescioro, świń pięcioro, pszczołe domowe jedne. Trzyma gruntu włoki przyjemney czwierć—Kądrat Brynkow żonaty. Po odumarłym Ułasie Czerekowcu, syny: Karp, Piatrok y Andrey—sieroty. Pietrok excipowany.

Pustosz po Karnieju Danileczyku, wyszłem z żoną y synami idque Osipem, Chwiedorem y Iwanem, córką Ahapią, Mikita Apanasow, zięć wyszli; Apanas Szawluszka z synem Mellanem wyszli; Hryszka Szawluszka z synem Pilipem wyszli; Hryszko Cierekowiec, żonaty, z bracią Hawryło y Sawko wyszły. Osiadłością—gospodarzow dwunastu, męszczyzn czterdzieście pięć, włok osiadłych pięć y trzy czwieri, przyjemnych trzy y czwierć, pustey puł. Summa efficit dobytku gospodarskiego: koni trzydzieście dziewięć, krow dwadzieście cztery, podjałowkow piętnaście, owiec sześćdziesiąt osm, świń czterdzieście pięć, pszczoł domowych sidymscioro, efficit siemienistości męszczyzn y kobiet osob dziewiędziesiąt; efficit gruntu włok osiadłych y przyjemnych dziewięć y włoki pustey puł.

Powinność: każdy gospodarz z dymu y z gruntu siedzibnego puł włocza służy na tydzień pryhonu: męszczyzna

#45.

dwa dni y kobieta dwa dni, z gruntu przyiemnego z czwieri włoki złot. polsk. osm; na cały rok podymnego z włoki na radchę złot. polsk. cztery. Z karczmy na goscincu wyż pomienionym arędy od arędarża talerow bitych dwadziescie pięć; zhonow, czyli gwałtow na rok cały męskich sześć y kobiecich sześć z czym dwor nakaże; stroż koleyno lub spomiedzy ich gromady umowiony rocznie stać powinien; młecbą koleiowa aż do zakonczenia umłotu zboża chodzie powinna podwoda y inne dworne potrzeby, jako to: podsiewania zboża, darcia krup, mycie chust, przedziwo y tkanie płocien, takoz koleyno odbywać powinni według dawnych ustaw y powinności; przy tym w jesieni ma każdy z czwieri włoki oddać dworowi do kapłanienia kogutka, jajec pięć, grzybow poł kopy y orzechow kwartę.

Ktory to takowy inwentarz majątności wsi Chaćkowicz z podpisami rąk naszych y Wielmożnych Jchmosciow panow pieczętarzow od nas ustnie y oczewisto uproszonych Wielmożnemu Jegomości Panu Janowi Kolumnie Hattowskiemu, Horodniczemu J-go K-ey M-ci, równę z prawem wieczyscie przedażnym oddaiemy. Pisan w Chaćkowiczach dnia y roku ut supra.

U tego inwentarzu przy prawie wieczysto przedażnym na majątność Haćkowieze cum omnibus atinentijs w powiecie Orszanskim leżącą od Wielmożnych Jchmosciow Panow Jana y Konstancyi z Sawinskih Chaćkowskich, sędziow powiatu Rzeczyckiego, małżakow, Wielmożnemu Jegomości Panu Janowi Kolumnie-Hattowskiemu, Horodniczemu J-go K-yy M-ci danego przy położoney na czerwoney smołce pieczęci podpisy rąk tak samych aktorow, jako też wielmożnych J. Panow pieczętarzow temi wyrażają się słowy: Jan Chaćkowski, sędzić Rzeczycki mpr. Konstancya Chaćkowska. Ustnie y oczewisto proszony od W. J. Panow Jana y Konstancyi z Sawinskih, sędziow Rzeczyckich, małżonkow, do tego inwentarza przy prawie wieczysto przedażnym Wielmożnemu

Jmśé. Panu Janowi Kalumnie Hattowskiemu, horodniczemu J-o K-ey M-ci in omni re w nim expressa danego jako pieczętarz podług prawa podpisuję się Jan Antoni Krzywobłocki, Lantwoyt mpr. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od W. J. Panow Jana y Konstancyi z Sawinskiich Chackowskiich, sędzicow Rzeczyckich, małżonkow, do tego inwentarza przy prawie wieczysto przedaźnym Wielmoźnemu J. Panu Janowi Kalumnie Hattowskiemu, horodniczemu J-go K-ey M-ci danego, iako pieczętarz podług prawa podpisuję się Jozef Antoni Michał Hołynski P R. Za ustną oczewistą prozbą W. J. PP. Jana y Konstancyi Chackowskiich, zędzicow Rzeczyckich, małżonkow, do tego inwentarza przy prawie wieczystym przedaźnym W. J. P. Janowi Hattowskiemu, hor J. K. M. danego według dyspozycyi prawa pospolitego podpisuję się: Jozef Felicyan Ciapinski, podstoli star. instygator, plenipotent y regent J-go K-ey M-ci ekonommij Mohylowskiey.

Ktory to takowy inwentarz przy prawie wieczysto przedaźnym dany za przyznaniem onego przez wyż wyrażone osoby iest do xiąg ziemskich powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 46.

1771 г. августа 26. Инвентарь деревень Черкасы, Горы и Загайса, Оршанскаго повѣта.

Оршанскаго земск. суда, книга № 10/10, л. 278—279.

Roku tysiąc siedemset siedmdziesiąt pierwszego, msca Augusta dwudziestego szostego dnia

Inwentarz przy prawie zastawnym odemnie Kazimierza Szkulteckiego, horodniczego, W. J. Panom Franciszkowi y Mariannie z Porembskich Zambrzyckim, stoln. Orszansk., spol-

№46.

nym aktorom w roku terazniejszym tysiąc siedymset siedymdziesiąt pierwszym, msca Augusta dwudziestego szostego dnia dany.

Wieś Czerkasy. Trzyma włoki siedzibney puł: Harsim Bohon, płaci czynszu złotych ruskich dwadzieścia, pryhonu w tygodnia służby męskiego dwa dni, białogłowskiego dwa dni. Trzyma włokę siedzibną jedną—Macwiew Sawicki, płaci czynszu złotych ruskich czterdzieście, pryhonu. służy męskiego trzy dni, białogłowskiego trzy dni. Trzyma włoki siedzibney puł—Iwan Piskunow, płaci czynszu złotych ruskich dwadzieścia, pryhonu służy męskiego dwa dni, białogłowskiego dwa dni. Trzyma włoki przyjemney czteré, siedzibney trzec,—Siemion Atraszkiewicz, płaci czynszu złotych ruskich osimnascie, dzieniużek sześć, służy pryhonu męskiego dwa dni, białogłowskiego dwa dni. Trzyma włoki przyjemney czteré, siedzibney dwie trzeci—Zmitrok Potapionek płaci czynszu złot. ruskich trzydzieście sześć, dzieniużek dwanastu; służy pryhonu męskiego dwa dni białogłowskiego dwa dni.

Wieś Gory. Trzyma włoki siedzibney szescina Pietrus Sakowicz, płaci czynszu złotych ruskich siedem, pryhonu służy męskiego dzień jeden, białogłowskiego ieden. Trzyma włoki siedzibney puł y szescinę Łukian Dziemieszkow, płaci czynszu złotych ruskich dwadzieście siedem; pryhonu służy męskiego dwa dni, białogłowskiego dwa dni. Trzyma włoki siedzibney szescinę Apanas Dobosz, płaci czynszu złot. ruskich siedem, pryhonu służy męskiego dzień jeden, białogłowskiego jeden. Trzyma włoki przyjemney puł, siedzibney szesciną Iwan Haniebny—płaci czynszu złot. rusk. osimnascie; pryhonu służy męskiego dwa dni, białogłowskiego dwa dni.

Wieś Zahajie. Trzyma włokę siedzibną iedną—Łukasz Stakun, płaci czynszu złot. rusk. czterdzieście, pryhonu służy w tygodniu męskiego trzy dni, białogłowskiego trzy dni.

Efficit summa czynszy złot. rusk. dwiescie trzydziści trzy,

dzieniużek osimnascie; pryhonu tygodniowego dniemy męskich dwadziescia, białogłowskich dwadziescia.

Powinnosć poddanych: służyć pryhonu w tydzień y placić co rocznie czynszu tyle powinni, ile się w liniach wyraziło; przocz tego podroszczyny zimową porą po puł beczki krolewieckioy wywieść tenetur soli, dla czego w furę pędzeni być mają, po dwa w liecie urokow na rok zasłużyć się obowiązani. Podymne do dworu Oskrysienskiego ratami przyzwoitemi importować będą, a do szynku Oskrysienskiego wzglendem propinacij arędowney ścięgać obligabuntur; denique dwa zhony na żniwa przydają się. Sumariusz jeneralnoy intraty, annuatim przychodzący, takowy: pryimo męskiego dwadziescia, białogłwskiego etidem dwadziescia, in universum czterdziesci dni pryhonu na tydzień przychodzi, a na rok uczyni pryhonu dni dwa tysiące osimdziesiąt, a dzień w taksie dobrowolney przyięty podaię się po kopiejek sześć, tedy wynosi kopiejek dwanascie tysięcy czterysta osiemdziesiąt. Co reducendo na ruble efficit rublow sto dwadziescia cztery, złotych osim. Czynszu przychodzi złotych dwiescie trzydziescie trzy, dzieniużek osimnascie, rublow facit dwadziescia trzy, złotych trzy, dzieniuszek osimnascie, soli beczek pięć krolewieckich; przychodzi danych taksuie się rublow dziewiętnascie, złotych dziewięć. Summa roczney intraty --rublow sto sześćdziesiąt osm, dzieniuszek osimnascie, tedy rublow sto sześćdziesiąt osm, czyni talarow bitych sto czterdziescie intraty, a uroky gratis Jchmsć. Panstwu possessorom podaię się i zhony. Actum ut supra.

U tego inwentarza przy prawie zastawnym na wsie de-super pomienione od W. J. Pana Kazimierza Szkulteckiego, horodniczego powiatu Orszanskiego, W. I. PP. Zembrzyckim, stolnik. Orszanskim, danego podpisy rąk tak samego aktora, jako też W. Jchmsć. Panow pieczętarzow his exprimuntur verbis: Kazimierz Antoni Szkultecki, horodn. powiat. Orszan. Oczewisto proszony pieczętarz od W. J. Pana Kazimierza

№ 47.

Antoniego Szkulteckiego. horod. powiatu Orzanskiego do tego inwentarza przy prawie zastawnym na rzecz intus wyrażoną W. J. PP. Franciszkowi y Mariannie Zembrzyckim, stolnikom powiatu Orszanskiego, małżonkom, aktorom danego podług prawa podpisuję się Michał Nowacki, star. Zahoranski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby wyż wyrażoney do tego inwentarza podpisuję się Ludwik Nowacki, rotmistrz powiatu Orszauskiego, parafij Lukomskiej.

Ktory to takowy inwentarz przy prawie zastawnym dany, za przyznaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

№ 47.

1776 г. ноября 27.

1776 г. ноября 28. Инвентарь части имѣнія Каменецъ Могилевской провинціи, проданной супругами Дерожинскими маіору войскъ русскихъ Дрентелю.

Оршанскаго земскаго суда, книга № ^{12/12}, л. 715—716

Roku tysiąc siedemset siedmdziesiąt szostego, miesiąca Nowembra dwudziestego osmego dnia, według kalendarza Rzymskiego.

Inwentarz przy prawie wieczysto przedaźnym od nas Kazimierza Wincentego y Klary z Ostrouchow Dzierozynskich regentow grodzkich powiatu Orszanskiego, małżonkow, na część naszą majątnosci Kamienca nazwaney, w prowincyi Mohilowskiej leżacey, za summe trzy tysiące dwiescie piędziesiąt rublow wziętą W. J. Panstwu Janowi y Jędwidze z Orlikowskich Drentelom, prymier-majarom woysk Rosyiskich, małżonkom, danym z opisaniem samego tylko poddanstwa w roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szostym, msea Nowembra dwudziestego siodmego dnia sporządzony.

Opisanie poddaństwa do folwarku Kamienca należącego y ich powinności.

Osada pierwsza, włoka ciągła iedna, koni troje, krow troje, owca jedna, swiń trzy—Janko Dziemidow Szerszeń, u jego żona Chwiesia, synow dwoch Andrzej y Mikołay; Andrzej żonaty, jego żona Marja, osob męskich trzy, białogłowskich dwie; dni roboczych w tydzien cztery. Osada druga, włoka ciągła jedna, koń jeden, krow trzy—Chomka Szaray nie żonaty lat dwadziescia trzy, u jego matka Chinka, siostry—Chadora y Darja, osoba męska jedna, białogłowskich trzy, dni roboczych cztery. Osada trzecia, włoka ciągła jedna, koni troje, krow troje, owiec osim, swiń sześć. — Daniło Ihnatow Zieziula, lat czterdziescie pięć, u jego żona Zosia, synow dwuch: Dawyd lat osmnasci żonaty, u jego żona Pola; drugi syn Hryszka lat sześć. U tegoż Daniły corek trzy: Ullana, Zosia y Aryna; osob męskich trzy, białogłowskich pięć; dni roboczych w tydzien cztery. Osada czwarta. włoka ciągła jedna; koni troje, owiec dziesięć, swiń trzy—Anton Paulukow Wołowik, lat sześćdziesiąt pięć. u jego żona Prosia, synow dwuch żonaty: Nikiper lat dwudziescia pięć, żona u jego Marja; Wasil lat dwadziescia dwa, żona Makryda; córka Antona—Marja, syn Nikipera—Iwan lat dwuch; osob męskich cztery, białogłowskich cztery; dni roboczych w tydzien cztery. Osada piąta, włoka ciągła jedna, przyjemna jedna; koni czworo, krow sześcioro, owiec dwanascie, swiń osim—Leon Nikiperow Wołowik, lat trzydziescie pięć, u jego żona Marja; synow trzech: Ihnat lat czternascie, Anton lat siedym, Łukasz lat dwoch; córka Audotia; brat Leona—Wasil żonaty, lat trzydziescie, u jego żona Prosia; drugi brat Osip, lat dwadziescia trzy; osob męskich sześć, białogłowskich trzy; dni roboczych w tydzien cztery, płati złotych ruskich dziesięć. Osada szosta, włoka ciągła jedna, przyjemna jedna, koni pięciu, krow sześć, owiec dziewięć, swiń dwie—Roman Sciepanow Szkindzierow, lat osmdziesiąt, u jego żona Prosia,

№47.

synowie: Ihnat żonaty, lat trzydzieście sześć, u jego żona Anna, córki Krystyna y Anna; drugi syn Siomka, lat trzydzieścia, u jego żona Domna; osob męskich trzy, białogłowskich pięć; dni roboczych w tydzień cztery; płaci złot. ruskich dziesięć. Osada siódma, włoka ciągła jedna; koni dwa, krow dwie, owiec sześć, swiń dwie; Osip Pilipow, lat trzydzieścia, u jego żona Rypina, synow pięciu: Hryszko lat trzynastu, Naum lat dziewięć, Pilip lat sześć, Mikita lat cztery, Amiellan lat dwóch; matka Osipa Warka, osob męskich sześć, białogłowskich dwie; dni roboczych w tydzień cztery. Osada osma, włoka pusta jedna, po wyszłym Michałku Raku. Osada dziewiąta, włoki ciągłej puł, przyjemney puł, koni dwa, swinia jedna—Alexiey Timoszkow, lat dwadzieścia trzy; u jego bracia Chwiedor lat osmnastu, Kondrat lat szesnastu, Izak lat dwanaście; u nich matka Praskowia; osob męskich cztery, białogłowska jedna; dni roboczych w tydzień dwa, płaci złot. rusk. pięć. Bobyle: Karpieka Szaray, u jego żona Sciepanida, osoba męska jedna, białogłowska jedna. Apanas Wołowik, wdowiec, u jego synow dwóch: Małach y Prachor; osob męskich trzy. Pauluk ubogi, u jego syn także Pauluk, lat trzynastu, córka; osob męskich dwie, białogłowska jedna.

Osad dziewięć, włoka pusta jedna, włok ciągłych siedem y puł, włok przyjemnych dwie y puł; koni trzydzieście trzy, krow dwadzieście trzy; owiec czterdzieście sześć, swiń trzydzieście. Latus facit osob męskich trzydzieście sześć, białogłowskich dwadzieście siedem, dni roboczych w tydzień trzydzieście. Płaci złot. męskich dwadzieścia pięć. Powinności żadney wyż pomienionemu poddanstwu nie naznaczając, lecz do własney woli y władzy samych WW. J. PP. aktorow następujących oddając takowy inwentarz przy prawie wieczystym danym, rękoma naszymi własnymi przy uproszeniu W. J. PP. pieczętarzow podpisujemy. Pisan ut supra.

U tego inwentarza podpisy rąk tak samych aktorow jako też pteczętarzow tymi słowy: Kazimierz Wincenty Dzie-

rożyński, Regent grodzki powiatu Orszan. Klara Dzierożyńska. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od W. J. PP. Kazimierza y Klary z Ostrouchow Dzierożyńskich, Regentow grodzkich pow. Orszan. małżonkow do tego inwentarza przy prawie wieczysto przedaznym na część mạiętności Kamienca w prowincyi Mohilowskiej sytuowaną W. J. PP. Janowi y Jadwidze z Orlikowskich Drentelom, prymier-majorom woysk Rosyiskich danego podług prawa podpisuję się: Jdzy Kazimierz Kurez, sędzia ziemski powiatu y pruwincyj Orszan. Za ustnym uproszeniem od osob wyż wyrażonych do tego inwentarza przy prawie wieczysto przedaznym W. J. PP. Janowi y Jadwidze Drentelom, prymier-majorom woysk Rosyjskich danego, prawnie podpisuję się Kazimierz Szkultecki, hordniczyc powiatu Orszanskiego. Prawnie proszony pieczętarz do tego inwentarza przy prawie wieczystym danego podług prawa podpisuję się Jozeff Dzierożyński mpr.

Ktory to takowy inwentarz za przyznaniem onego przez wyrażoną osobą iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych prowincyj Orszańskiej przyięty y wpisany.

№ 48.

1796 г. апрѣля 23.

1797 г. маѣта 27. Инвентарь им. Воскресенскаго Оршанскаго повѣта.

Оршанскаго земскаго суда книга № ⁸/₈ л. 177—180.

Roku tysiąc siedemset dziewiędziesiąt siodmego, msca Marca dwudziestego siodmego dnia.

Inwentarz alias opisanie dwornego zabudowania, bydła roznego, zabudowania roznego, naczynia, chłopow imienami y nazwiskami z ciągłą ich powinnością przy prawie trzyletnio

№48

arzędownym, z warunkami w tymże niżej opisanemi, o oznaczeniu zasiewow żytnego y jarzynego in fundo zostawionego dworu Oskresenskiego ad presens w roku tysięcznym siedemsetnym dziewiędziesiątym szóstym, miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia na latt trzy sporządzonym od W. Jey Mśc. Pani Extery Szkuldeckiej, sekretarżowej Koleskiej WW. Jchmśc. Panom Władysławowi y Helenie żonie z Ponzynskich Starzynskim Łappom, rotmistrz. powiatu Wilkomirskiego, przy świadkach w tenutę arzędowną podanym, a mianowicie quo ad primum.

Opisanie dwornego zabudowania:

Dom mieszkalny, alias budynek, rezydencyalny, do którego wchodząc z podwórza do sieni. drzwi na zawiasach żelaznych, same zaś sieni bez pomostu; po lewey ręce których kuchnia z cegiel miejscami wypadła z dwoma długimi okienkami szklanemi, iedną z nich częścią wybite, drugiego zaś zgoła niema; z niey nie wielka izba kuchenna, w ktorey drzwi na biegunach prostey roboty, dwa okienka niewielkie, szklanne, małemi kwaterki, nie w kit lecz drewno wstawione; w niey pieć krzyżowy reperacyj potrzebujący na wchodu do kuchni drzwi na zawiasach żelaznych z klamką; w tymże budynku po prawey stronie pierwszy pokoy bez obicia, u ktorego drzwi, stolarney roboty, nie nowe, z zamkiem wnętrznym nadpsutym, na zawiasach żelaznych, z kruczkiem y probojem; w nim dwa okna szklanne nie nowe, w których pięć szyb wybitych, jedna papierem zaklejona inne zaś kitem zacisnione, pieć z kafel zielonych, na poł, drugiemu pokojowi ku lewey ręce służący, u ktorego drzwi na zawiasach z zamkiem wnętrznym y probojem, jednym szklanym całym oknem; z ktorego spiżarnia z oknem jednym szklanym; do niey drzwi dwoie, jedne z sieni nagłucho zabite, drugie zaś na zawiasach żelaznych z zamkiem wnętr-

nym; pokoy drugi obiciem papierowym nie nowym wybity, w którym okjen szklanych cztery, pieć z białych kafel z kominkiem, drzwi podwoyne na zawiasach żelaznych z zamkiem wewnętrznym nadpsutym; z niego ku lewey ręce pokoy trzeci obiciem zelonym obity z dwoma oknami, drzwi na zawiasach żelaznych z zamkiem wewnętrznym. U wszystkich tych pokojow podłoga znayduię się. Cały zaś dom stary iest, dorem pokrytu, wkoło niego okienic siedem, na zawiasach żelaznych. Wychodząc z budynku po prawey stronie ledownia z drzwiami okrągłemi na zawiasach żelaznych z klamką y probojem, słomą kryta, przy niey syrnicia z drzwiami na zawiasach żelaznych z klamką żelazną, bierwionkami wkoło zabrana, dorem kryta; za nią staynia z wozownią w jedney strukturze; w staynie drzwi podwoyne na zawiasach żelaznych z żelazną zasówką. Po lewey stronie stayni komorka, w niey drzwi pojedynkowe na zawiasach żelaznych z klamką; z tey swironek z dwoma zasiekami, drzwi na sawiasach żelaznych z klamką y probojem, z dwoigo jasłami y siedmio preorynami, ze złobem, z pomostem. Wozownia bez pomostu z podwoyne- mi drzwiami na żelaznych zawiasach, dach gątem kryty, nie nowy. Za wozownią po prawey ręce dom folwarkowy, w który wchodząc drzwi na biegunach; po prawey ręce izba czarna z piecem czarnym, o iednym szklanym okienku y dwoch małych chłopskich oknach, drzwi na biegunach; przez sieni na przeciw izba biała, pieć z kafel roznych, okien szklanych trzy, drzwi na biegunach na oborę proste z zakrętką. W oborze chlewow cztery, punia na słomę jedna, owczarniczek ieden z małemi drzwiami na biegunach; wrot wszystkich z descek troie, z drzewna cztery. Całe folwareczne zabudowanie słomą krytą. Idąc od domu folwarecznego lamus o dwoch piątrach, zawierający na dole—dwa swirna o trzech zasiekach, drzwi na zawiasach żelaznych z klamko y probojem, toż samo z trzema zasiekami, drzwi na zawiasach żelaznych z klamką y probojem; na górze wschodek prosto;

№ 48.

po prawey stronie spichlerz bez zasiekow, z niego wchod na gure, u ktorego drzwi na zawiasach zelaznych z klamką y probojem; po lewey stronie spichlerz z trzema zaczętami przegradzać zasieczkami po dwa wianki, drzwi na zawiasach zelaznych z klamką y probojem, a w obudwach swirnow na górze osim okien; lamus cały nakryty słomę. Ganek u onego na dole y górze deskami moszczony. Od lamusu idąc do gumna po prawey stronie torpa z podwoynymi wroty na biegunach z klamkę y probojem, słomą kryta, na osmiu słupach, pokrycie z brusow; przepłot jeden o szesciu scianach; tokownia z jownią, wrota podwoyne mające na biegunach y drzwiczki mały na ogrod rownie na biegunach, gumnisko pletniem częścią tyle ogrodzone. Browar z lodowienko, w ktorey pieć prosty; u niego podwoyne wrota na biegunach, sam kryty dorem, słodownia słomą z dwu na homami (?).

Kaplica dorem kryta, drzwi na zawiasach zelaznych z wnetrznym zamkiem, u ktorey oltarżow trzy z uborem, lichtarżow sześć drewnianych, mosiężnych dwa po trzy w sobie mających; przy cymborium dzwonow na drzewach wiszących dwa; w kaplicy takoz małych dzwonek dwa; aparat Rzymki nowy materialny w kolorze żółtym z wstęgami karmazynowemi z tutaj y ze wszystkim przyborem; jeden mszał stary rzymki, jeden kielich srebrny wyzłacony, jeden z patyną srebrną wyzłaconą, jedna patyna srebrna z nakrywką, co do chorych jeżdzą jedna.

Opisanie obory dwornej przy folwarku Oskresieniu, alias bydła. Krow sztuk siedymnascie; przedojek krow sztuk pięć, starych jałowych sztuk dwie, dwuletnich cztery, byczkow trzeciakov sztuk dwie, ciołek dwuletnich sztyk siedm; cieląt przeszlorocznych sztuk sześć; cieląt tegorocznych sztuk osim, owiec starych sztuk siedym, jagniąt tegorocznych sztuk osim, koz starych dwie, koziół jeden, kozląt dwoie, swiń starych z wieprzukami dwanascie, podswinkow dziesięć.

Opisanie ptastwa: gęsi starych cztery, gęsior jeden; indyczek trzy, indyk jeden, kaczek troje, kaczor jeden.

Opisanie ludności, ziemi y chłopow imionami
y nazwiskami.

Wieś Bachrynów. Chata jedna, dwoje koni robocze, osoba męska jedna, dwie kobiecie, pułwłocze jedne — Michałczycha wdowa, syn Sawasciey. Dwie chaty, koń roboczy jeden jedna męska, kobiecie dwie; pułwłocze jedne — Iwan Potapionek. Trzecia chata, koni roboczych czworo, męskich dwie, kobiecich dwie; pułwłocze jedne — Alexiey Staubun. Czwarta chata, koń roboczy jeden, dwie męskie, jedna kobiecie; pułwłocze jedne — Kuzma Bochon. Piąta chata, koń roboczy jeden; męska jedna, kobiecie jedna; pułwłocze — Jakub Kowal Szostaia chata, koń ieden, dwie męskie, trzy kobiecie; pułwłocze jedne — Awchim Płatonowicz. Siodma chata, koń roboczy jeden, męska jedna, kobiecie jedna; pułwłocze jedne — Borys Potapionek, tkacz. Osma chata, trzy koni, dwie męskie, kobiecie dwie; pułwłocze jedne — Marka Stawbun. Dziewiąta chata, dwoje koni roboczych, trzy męskie, dwie kobiecie; jedne pułwłocze — Parfien Sakowicz. Dziesiąta chata, dwoje koni roboczych, męskich dwie, kobiecie jedna; pułwłocze jedne — Michałka Kucharonek. Jedynasta chata — jeden koń roboczy, dwie męskie, kobiecie jedna, pułwłocze jedne — Kiriey Płatonowicz. Dwunasta chata — czworo koni roboczych, jedna męskich, kobiecie trzy, pułwłocze jedne — Achrem Szymkiewicz. Przy tey wsi pustoszy włok pięć na dołę, czyli umowie się mająca, płacą do Jehmosciow Panow tenutorow należą; w ten czas dopiero, gdy poddani trzymać ich nie zechcą za dołą czwartego snopu, kto imi teraz włada. Marka włokę jedną, Alaxiey pułwłocze, Achrem pułwłocze, Anton pułwłocze, Sauka pułwłocze, Chwiodor

№48.

puł włocze, Sierhiejonok włokę jedną, Masiey Bałwan puł włocze.

Wieś Dubrowki. Chata jedna, koń jeden, trzy męskie jedna kobiecia, puł włocze jedne—Wasil Honeczar. Druga chata, koni roboczych trzy, trzy męskie, kobiecia jedna, puł włocze jedne—Siomka Bujaszka. Chata trzecia, koni roboczych czworo, męskich trzy, kobiecich trzy; puł włocze—Antoni Bujaszka. Czwarta chata, koń jeden, męska jedna, kobiecia jedna; czwierć włoki—Daniło Szelezko. Piąta chata, trzy konie, dwie męskie, dwie kobiecie, puł włocze jedne—Chwiodor Bujaszka. Szosta chata, cztery konie, męskich dwie, kobiecich dwie; puł włocze jedne—Sauka Bujaszko. Siodma chata, koń jeden, męskich trzy, puł włocze jedne—Siomka Szymkiewicz. Osma chata, koń jeden, kobiecich dwie, puł włocze jedne—wdowa Aksinia.

Wieś Staubuny. Pierwsza chata, dwa konie, męska jedna, dwie kobiecich, puł włocze gruntu—Iwan Bałwak. Druga chata, dwa koni, dwie męskie, kobiecia jedna, puł włocze jedne—Pawluk Bałwak. Trzecia chata, trzy konie, dwie męskie, jedna kobiecia; puł włocze jedne—Arciem Bujaszka. Czwarta chata, trzy konie, dwie męskie, trzy kobiecie, puł włocze jedne—Andrey Stałbun. Piąta chata, dwa konie, dwie męskie, dwie kobiecie; puł włocze—Chwieder Hryszany. Chata szosta, cztery konie, dwie męskie, dwie kobiecie y puł włocze jedne—Maciey Bałwak. Siodma chata, dwa konia, dwie męskie, kobiecia jedna; puł włocze jedne—Amillan Huszcza. Osma chata, koni dwa, dwie męskie, kobiecia jedna; puł włocze jedne—Iwan Staubun. Dziewiąta chata, try koni, dwie męskie, dwie kobiecie y puł włocze jedne—Anton Kmita. Dziesiąta chata, koń jeden, męska jedna, kobiecia jedna; puł włocze jedne—Kuprey Hryszany.

Lubo we wsi Czarkasowie pustoszy wólk trzy najdale się, jednak one do dworu Oskresienia należą y gdy chlopi

№ 48.

własni dzierżac z doli nie zechcą, wolni WW. tenutorowie koniu chcąc y za jaką chcąc płacę oddawać.

Latus trzydzieścia chat, koni sześćdziesiąt pięć, męskich pięćdziesiąt pięć, kobiecich czterdzieście dziewięć, gruntu puł włok trzydzieście dziewięć y czwierć. Primo poscienna włoka jedna, Sekundo—kłodowaia włoka jedna y puł. Tertio. Siomierynowska włoka jedna. Kwarto. Bondarkowo puł włocze. Kwinto. Pod żydem do kontraktu arędy włoka. In unum włok pięć. Summa pastey ziemi włok dziewięć.

Opisanie powinności, poddanstwa maiętności Oskresienia: chat trzydziestu, distinctim wyżej wyrażonych, oraz wszelkich warunkow. Primo. Ciż wyżej wyrażeni poddani z kożdey chaty puł włoczney, w tygodniu pryhonu służyć mają dni cztery, męszczyzna dwa dni y kobieta dwa dni; jeśliby zas dwor potrzebował pryhonu męskiego, przeto za dni pryhonne kobiecie, męszczyzn użyć może z czym potrzeba wyciąga. I takowy pryhon od wschodu do zachodu słońca, przez poddanych odbywany być ma. Secundo. Zhonow do orania y bornowania jak żytnego, tak y jarzynego pola, aż do okonczenia wysiewu, wiele iest koni roboczych, rownie zhonow do żniwa żyta y jarzyny wiele iest kobiet roboczych. Wszystkich zhonow dwunastu w rok, służyć mają, zostawując po jednym nie małoletnim dla ognia w każdym domu człowieku. Gwałt takoz na sianożęci, krom tych, do skoszenia y zwiezienia kobietami y męszczyznami, aż do okonczenia wiele iest, onych zwyczajem dawnym być odbywany powinne. Quarto. Pławidło ogrodow, strzuzenia owiec—na swoich dniach procz pryhonu poddani odbywać powinni; młodzba, tak kolleyno po szesciu ludzi procz pryhonu do wymłoczenia zboż odbywać być ma; stroza kolleyno procz pryhonu po jednemu, we dworze warta nocna kolleynoż po jednemu mycie chust, robienie krup, rowniez rzedowko procz pryhonu poddani odbywać tenutorom

№48.

winni. Kwinto. Gwałt do sypania młynu razem z folwarkiem Czerkasowem procz pryhonu odbywać powinni. Gwałt do wywiezienia gnoju takż z polączonemi dniami pryhonu przez ten czas, aż do wywiezienia wszystkiego poddani służyć mają bez przecznie; wozenia zboża do młynu kolejno procz pryhonu poddani odbywać powinni. Wolno też WW tenutorem zimową porą użyć podwod czterdziecie co rocznie z pryhonu dla wywiezienia zboż do miasta Witebska, czyli też w drugie miejsce za tyleż mil. Szosto. Czeladz dworna, zostająca się przy dworze Oskresienskim WW. tenutorom posługi czynic ma bez płacy, za co ich odziewać y karmić mają, to iest pastuchow dwuch, gospodynią jedną, dziewczyną iedną. Siodma. Rumacya WW. tenutorow konczącey się trzyletney possessyiy tygodniem przed S. Jozefem za mil osim podwodami dwudziesto zabezpieczą się z mey strony Osmy. Poddanym moim, iesliby WW. tenutorowie tak do wyżywienia, jako y na zasiew zboża pozyskać chcieli, przeto wolne będą z nalezną na Spas w jesieni odbierać bez remanętnie obowiazani, i mieć o to pretenzyi do mnie aktorki y poddanych nie mają. Jesliby zaś z owego przypadku poddani potrzebowali kupienia koni w ten czas WW. tenutorowie zgłosic się mają do mnie aktorki y za wydaną kartą y wydane pieniądze na koniec konczącey się trzyletney possessyiy arędowny bezpiecznie Wielmożnym tenutorom ja, aktorka, powinna zwrocic. Dziewiąta. Inwentarżem z obory opisaney in fundo Oskresienia zostawionej, W. tenutorowie mnie aktorce kędy naznaczą co rocznie dwoch wieprzow chudcow po lat trzy odesłać winni, takż do zostawionej obory in fundo co rocznie WW. tenutorowie po troie cieląt zostawić mają. Reszto zaś bez żadnego wylączenia różnego gatunku bydła, owiec, koz, swiń, przypłodek na pożytek WW. tenutorom służyć ma, rownie z zastawionego ptastwa użydkować WW. tenutorowie wolni, istizną samą, tylko przy expiracyi arędy zwrocic winni. Dziesiąty. Łowienie ryb

w stawie Czerkasowskim do mnie, aktorki, należy; na stoł zas Wielmożnym tenutorom dozwalam w onym y rzece łowić ryby tryhubicą y nerotami, za co izby drudzy nie łowili dosrtzegać y bronić obowiązani będą. Jedynasty. In fundo Oskresienia zostawnię się pszczoł kłód leżących dwadzieście dwie, stojakow cztery, in unum kłód dwadzieście sześć, z tych dwie kłody na jeden rok ku użytkowi WW. tenutorow postępnę. Ze wszystkich zaś pszczoł mające być roje WW. tenutoram za bacność nad nimi postępnę; podbor zaś z pszczołł miodu w pierwszym roku z kłód dwudziestu czterech, w innych dwóch z kłód. dwudziestu szesciu do mnie aktorki należy; przy expiracyi isczinę pszczoł z przydatkiem czterech kłód idque summatum kłód trzydzieście WW. tenutorowie zwrocić mi obowiązani będą; w przeciwnym zaś zdarzeniu za każdą po rubli sześć zapłacie winni Dwunasty. Daniną inwentarzową od poddanych (jako to barany, kury, jajka, grzyby) dla siebie akceptuję. Wybor zas oney z poddanych za daniem znać WW. tenutorom przez woyta dwornego ma być spełniony, rownie y danina czynszowa, ponieważ do w. aktorki należy za daniem znać WW. tenutorom przez woyta wyexekwowane być ma. Trzynasty, WW. tenutorowie, jeśli zechcą naznaczyć sobie z których chat do posług woyta y gumienika, dozwała się, lecz pryhon odstąpić obowiązani będą caley chacie, z ktorey będą wzięty. Kunica od dziewczek wychodzących zamaż w cudzą włość, WW. tenutorom zdawać się będzie dozwoła, a do mnie aktorki należeć ma. Czternasty. Zastrzegać WW. tenutorowie winni, izby gaie nie byli wycynane tak przez poddanych, jako y ze stronnych, w zdarzeniu zaś ieśliby zaś kradzież jaka nie widzialna stała się, nie wiadomo przez kogo, WW. tenutorowie za to żadney odpowiedzialzi ulegać nie mają. W jednym zas mieyscu na wycęcie lada WW. tenuturum dozwalam y one przez posłanego przezemnie oznaczyć mam, a dal-sze gaie, izby od WW. tenutorow na żadne potrzeby ruchany

№48.

nie były zabezpiecza się. Pietnasty. Waruje się to naysolemnie dla aktorki, iżby WW. tenutorowie przyhonu nigdzie na strone nie używali y nie dawali, krom zarobienia pol y sianożęci maiętności Oskresenia. Gnoy w porze należytey W. tenutorowie powinni tylo, ile zaieli wywiozionego na ziakrze odwiezć na odsiew w polu, aby gruntow nie upotrzebiano waruję się. Szesnasty. Miarą czwieri mającą w sobie garcy siedemdziesiąt dwa piteynych, in fundo pod pieczęcią zostawioną, którą miarą tak zboże jarzynną na zasiew poniżey wyrażone, jako też y odsiew żyta sześćdziesiąt czecwierci przy kończącey się possessyi trzylotniey WW. tenutorowie toż miarą w jsciznie jarzyną oddać, a żyta odsiać obowiązani będą. Summariusz zboża jarzynnego przez W. aktorkę in fundo maiętności Oskresienia na usiew zostawionego WW. tenutorom, a mianowicie pszenicy dwie czwieri y puł, siemia lnianego puł czecwierci z paykiem; grochu czecwierć jedno, jęczmienia czecwierci dziesięć, gryki czecwierci dwadziestca, owsa czecwierci sześćdziesiąt. W oguł chleba wszystkiego czecwierci dziewiędziesiąt cztery y czecwierk ieden.

Takowy inwentarz przezemnie dla WW. tenutorow Rotmistrz Łappow sporządzony u trzyletnią arędowną tenutę z warunkami pokładany, dla lepszey wiary y wagi podpisem mey ręki stwierdzam. Tysiąc siedemsett dziewiędziesiąt szóstego roku, msca Apryla dwunacataho dnia w Oskreseniu.

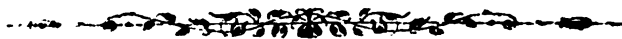
U tego inwentarza podpis rąk samey aktorki, jako też y WW. J. pieczętarzow temi wyrażają się słowy: Extera Szkultecka. Proszony za swiadka oczewiscie od W. J. Pani sekretarzowey Kolleskiej Extery Szkulteckiej do tego inwentarzą przy prawie arędownym trzyletnim z warunkami we strzedzinie wyrażonemi W. J. Panom Władysławowi y Helenie z Porczynskich Starzynskim Łappom; rotm. pow. Wołkomirskiego danego y służącego podpisuie Michał Boguszewski,

sowiec. Oczewisto proszony pieczętarz od W. Jeymsć. Pani^{№48.} sekretarżowej Kolleskiej Estery Szkuldeckiej do tego inwentarża przy prawie trzyletno arędownym z warunkami w onych wyrażonemi J. PP. Rotmist. Władysławowi y Helenie z Porczyńskich Łappom przy oddaniu w tenutę maiętności Oskresienia danego, od których już zgory W. Szkuldecka za wszystkie lat trzy arędy summy totalną cztery tysięce pięćset rubli assygnacyami prawnie podpisuję się Jozeff Bohomolec J-go K-ey M-ci porucznik. Excipuję dla siebie pozniejszego ocielenia krow sztuk cztery, z obory Oskresieńskiej; jeżeli cielnych nie będzie, przedoiek mam wzięć, a na zymę dla gnoju co rocznie mam odsyłać do Oskresienia na korm. Porzeczek y agrestu do smażenia drzewem na inne mieysca wolno mi brać będzie, także y roże z ogrodu. Ryby, kiedy tylko łowić będą moim niewodem, w te pore WW. tenutorowie mają mi dać ludziew osmiu nieprzecznie do łowienia ryb. Takoz wymawiamy y obliguję Ww. tenutorow, ażeby karmu nie wyprzedawali; gdyż ztąd znaczny upadok bywa w oborze dla niedostatka karmu. Estra Szkuldecka

My, Władysław y Helena z Porczyńskich Łappowie, rotm. Wilkomirskiego powiatu, przystąpiwszy dobrowolnie na wszystkie punkta y obowiązki przez W. Esterę Szkuldecką, sekretarżową Kolleską, tak w prawie arędownym tysiącnym siedemsetnym dziewiędziesiąt szostego roku, Apryla dwunastego dnia nam wydanym, jako y w tym inwentarże na maiętność Oskresienie tegoż dnia y miesiąca sporządzonym wyrażone obowiązujemy się spelnąć y w dotrzymaniu oraz nienaruszeniu pomienionych wyrażow zabezpieczając W. sekretarżowa Szkuldecka rąk naszych podpisem stwierdzamy Tysiąc siedemset dziewiędziesiąt szostego roku, Apryla dwudziestego trzeciego dnia V. S. w Oskreseniu. Przy objęciu w possessyę trzyletnią arędowną folwarka Oskresienia, za opłaceniem z gury symmy cztery tysięce pięćset rubli assygnacyami spolnie z żoną moją rękoma własnymi

№48. podpisujemy: Władysław Starżynski Łappo, rotm. Wilkomirski.

Który to takowy inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich. sądow powiatu Orszanskiego przyięty y wpisany.

Отдѣлъ третій.

Актовая книга Могилевского магистрата

за 1577 годъ *).

(Витебскаго Центрального Архива № 1 — 581).

За панованія а королеванія наснейшого а незвитежоного княжати и пана; пана его милости Стефана, з ласки Божей короля Польского; великого князя Литовского, Руского, Пруского, Мазовецкого, Жемойского, Киевского Вольньского, Подляшского и тежь княжати Лифлянского, Седмигородского и иныхъ Акта альбо sprawy ураду войтовства могилевского; которые се водлугъ порадку права майдебурекого тутъ у Могилеве за зацне врожоного его милости пана Минолая Ясеньского, писара Его Королевской милости великого князства Литовского, подкоморого Виленского, державцы Могилевского [1 об.], на тотъ часъ войта Могилевского, отъ короля, его милости, новоданаго найпервей справовать, дай Пане Боже шасливе, почали; и запишоватися няли.

*Року отъ нароженья Сына Божьего тысяченомъ пять оотного седмдесятого семого, въ дому войтовскомъ, у четвергъ пятого дня по неделе середнопостной **).*

*) Печатается съ соблюдениемъ орфографіи подлинника; для ясности же сокращенія разрѣшены въ новыхъ формахъ и поставлены знаки прерыванія.

Въ скобкахъ [] указывается начало новаго листа данной книги и (об.) оборотъ его; 3—4 черточки (— — —) указываютъ на пропускъ одного или нѣсколькихъ словъ вследствие того, что настоящая книга сильно пострадала отъ тѣннїа.

**) Недѣля „среднопостная“ („Laetare“) въ 1577 году падаетъ на мѣсяць Мартъ, 17-е число, такъ какъ начало великаго поста приходится въ этотъ годъ на 10 февраля, а Пасха на 7-е апрѣля. Поэтому четвергъ среднопостной, т. е. 4 недѣли, придется на 21 марта 1577 года. См. Горбачевскій Археогр. табл. № 17.

№ 1.

Духовное завѣщаніе Могилевскаго мѣщанина Василя Поненка.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 21-ю
марта.

Передъ Яномъ Коморовскимъ писаромъ Его Милости пана Миколая Ясеньскаго войта Могилевскаго и всего мѣста на жеданье и прозбу Василя Поненка, мѣщанина Могилевскаго, немоцю зложоного, урадовне до него в понеделокъ, назавтрие по недели середопостъной для учиненья и справеня тестаменту а воли его остаточъное посланого, преречоный Василь Поненко, ач на теле хорый а на смертельной постели лежечий, вшакже наумысливе здоровый. при памети доброй будучи, с порадою приіательскою на то се досыть добре намысливши, забегаючи всякимъ трудностямъ, незгодомъ и ростырккомъ, которые ся деять звыкли межи близкими и повинными приіательми, безъ всякаго урадовного розправенья з сего света зошлыми, а хочечы маетность и покой жоне, деткамъ и инымъ близкимъ своимъ по себе зоставити, тот тестаментъ остаточною волею своею учинилъ и такъ порадне розправилъ. На первой Овдотьи, жоне своей милой, для ее цнотъ и веры претивко собѣ, посполу девце своей власной Авгини з Овдотьи спложоной, сголо добровольне, непримущоный отказалъ и отписалъ копъ деветь монеты личбы литовское. Тымъ же обема (2 л.) отписалъ сукню утерфину чарного съ пугъвицами серебрянными позлотистыми; тымъ же шубку сукъна зеленого смушъками подшитую; и тымъ саянъ сукна чирвоного леонскаго, оксамитомъ обложоный; и тымъ чепецъ золотый а ланцужокъ сребреный; и тымъ брошъку золотую: стоить копы тры; и тымъ саянъ мышинскій и котель настолный; и тымъ поесы два оксамитные и шапку оксамитную а простую; тымъ же корову одну и скрыню и вней рѣчы схованые; и тымъ платье белое все ей належачое. А того Овдотья зъ Евгинею дочкою своею, яко имъ Василь Поненко, вышей речоный, отказалъ и описалъ, мають водле воли и подобанья своего вживати и оно где хочечы кромъ жадного пренагабываня на пожитокъ свой оборотити. А при томъ штося колвекъ остало и есть Василя Поненка маетности, будь рухомое и нерухомое, яко колвекъ названое и помененое, и на которомъ колвекъ мѣстѣцу лежачое, вчинилъ и постановилъ и усты власными поменилъ быти ексекутори, то есть опекунами, власные свои сыны а дедичы на имя: Юря а Сасина Васильевичовъ, которымъ тымъ тестаментомъ, а волею своею остаточною злетилъ и расказал, абы то все, што се кому винно зостало, водлугъ того тестаменту было отъ нихъ выполнено, а имъ обема речонымъ Юрю а Сасину, с первое жоны своей, пани а матки ихъ власное, спложоныхъ, отдалъ, отказалъ и тымъ тестаментомъ отписалъ вси добра свои лежачые и нележачые, яко колвекъ названые, вымучючи а отдаляючи вси близкїе кровные и иные повиноватые свои, толко тымъ двумъ всякую моцъ, владане и панство въ помененыхъ добрахъ поручилъ и лекговалъ. Ведже третему сыну своему, с тоеж Гани спложоному,

который есть отъ него, на имя Артимъ, давно достаточные отделенный и отправенный, в особливое ласки своей отцовское придалъ ему теперь знову третью часть огорода своею на Инджикой (?) улицы, межъ домоу Богдана Гришковича, а домоу Василя Поненъка, отца его, в обудву сторонъ лежачаго, который хотел мети особливе, же сыну своему Сасину молодшему — — — (л. 2 об.), и коня сивого отдалъ и отказалъ. А в томъ абы кривды от брата его Юря не мелъ, пыльне просиль. При том тот же вышей мененый Василь Поненко вызналъ, ижъ виненъ долгу певного грошей копь десеть литовское монеты Михайлу Федоровичу Илишку (?) Федоровичу копь пять. Левку Зеновичу грошей сто и осмъ, Семену Хоминичу грошей семьдесятъ. Притомъ поведаль же тежъ ему отъ людей винно: найпервей Василь Демешко Кокоровъ виненъ ему копь две и грошей тридцать чотыри и пенезей пять; Васко Бурносъ—грошей тридцать деветь; Овтушко кравецъ грошей пятьдесятъ и два; Станиславъ Войтеховичъ копь полторы,—в которыхъ в себе в заставе поведаль ижъ маеть солитры фунтовъ петдесятъ и полчетверта; Олексей Тетерин грошей тридцать. При томъ тотъ же Василь Поненко поведаль, ижъ при тыхъ сынехъ своихъ Юрю а Сасине зоставиль и до ихъ рукъ далъ внучети своему Овдоти з дочки своей Степаниды Ивановой спложной, уже змерлой, на первой чепецъ золотый, колнеръ золотый, тъканку перловую, брамъку перловую, корову одну, перины одны и иное белое платье. А то все у в опеку и в моцъ преречонимъ двомъ сыномъ своимъ Юрю а Сасину тою волею своею остаточною отдалъ и отъказалъ, чого они водле воли Божей уживати и на пожитокъ свой оборочати моцъ и владане мають. Который тестаментъ у книги записаный, водле обычаю обегу права, есть утвержоный и досконале умоцнсный.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 21-го
марта.

№ 2.

Разборъ жалобы мѣщанина Могилевскаго Евфимія Пашковича на Клишку Выголку о невыполненіи послѣднимъ всѣхъ обязанностей опекуна надъ имуществомъ малолѣтняго сироты Яцка Пашковича.

Того жъ дня.

Постановившиися обличъне передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго учтивый Овхимъ Пашковичъ, мещанинъ господарскій могилевскій, жаловаль на учтывого Клишъку Выголку, мещанина могилевскаго, з стороны брата-нича своего Іацъка, дитяти власного (л. 3) небожчика Карпа Пашковича мещанина и купца могилевскаго, брата своего рононого, до Москвы по товару зашлому въ року тисеча пятьсотъ семьдесятомъ змерлого, для того ижъ преречоный Клишъко, будучипо екуномъ помененого Іацка, брата-нича его, и всее маетности того дитяти, тестаментомъ а волею остаточною небожчика Ивашка Куприева, мещанина Могилевскаго, описаного и постановеного іако дитяти того живити и опатровати гедле повинности своей такъ и зо

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 21-го
марта.

всей маетности личбы жадное чинити не хочеть. А такъ просить, ижьбы тое дитя, іако сирота убогая на томъ уближеня и кривды не относила. Сторона противная, выслухавшы жалобу Овхима Пашковича, отказала: же то правда, ижь небожчикъ Ивашко сполный товаришъ небожчика Свирида Олексеевича передъ тымъ опекуна добръ и дитяти Карпа Пашковича учинилъ его и подтвердилъ в тестаменте своемъ з особы своей тоеюжь моцю, іакую мель самъ отъ Карпа небожчика, опекуномъ помененого дитяти и маетности его, але то справованье тестаменту Ивашка Куприевича же было не водле поступку права заочне, кромъ ведомости и призволеня его и тому должника великаго своего оного тестаменту опекуномъ жаднымъ обычаемъ быти не хотель, іакожь то ширей выпишемъ враду замьку Могилевского на враде вийтовскомъ Могилевскомъ покладаного показывалнымъ сведѣтьство даючы, же се того сперва поднять не хотель. И тамъ же его врадъ замковый, до которого опись показыванъ, отъ тое опеки заочне вчиненое вызволилъ, а Овхима Пашковича на тотъ часъ поводовую сторону в томъ же тамъ выписе замьковомъ іавне опекуномъ маетности и дитяти брата его Карпа небожчика менуе и листъ небожчика Васка Куприевича, а Свирида Олексеевича, предъ тымъ опекуновъ детей и маетности Карповыхъ, который за своимъ (л. 3 об.) старанемъ в нихъ еще за живота одержалъ былъ на пев ную суму долгу копъ ста и сорокъ детямъ брата его Карпа виннымъ, вспоминаеть, же его тамъ же в замьку маючи до того неіакое дѣло показовалъ. Чого всего порадне а достаточне врадъ войтовскій з обудву сторонъ выслухавшы, пыталъ, еслибы еще што себе ку помочи могли брати и показовати. Поведали же не мають ничего болшей. Про то урадъ войтовски такъ сказалъ: кдыжь поводовая сторона Евхимъ Пашковичъ еще за доброго здорова Ивашка Куприевича а Свирида Алексеевича, опекуновъ детей и добръ Карповыхъ тестаментомъ постановеныхъ отъ тогожь Карпа Пашковича, брата его змерлого, в тую се речъ самъ вламувалъ и вдавалъ, бо и листы в себе на копъ сто и сорокъ, которые они в опеце и дети небожчиковские мели, у себе ховалъ и на ураде замьковомъ с ними ся показовалъ, а Клишко, сторона обжалованая, иж ся з опеки тыхъ детей и маетности, ему отъ Ивашка заочне полецоное будучи на враде замьковомъ на который былъ потягненъ, збранялъ и оное приняти не хотель,—от тогожь враду замькового волень вчиненъ; тогда и тутъ у в ураде войтовскомъ Могилевскомъ помененого Клишку з опеки преречоное вызволяють и волнымъ чинять, а Овхима которого врадъ замковый ясне у выписе своемъ опекуномъ называетъ и чинить, за всякие шкоды и опеканя пожитковъ того вбогое сироты верху менованого Іацка виннымъ быти сказалъ, а во всемъ се ему до шести недель увыститъ росказалъ. А в недостатку маетности его, бо откул бы то платити хотель и поруки по себе не мель (л. 4) дано и до везеня. Вшакъ же ставшы обличьне передъ врадомъ учтивый Кузма Есмановичъ а Семень Пашковичъ, мещане оселые Могилевьские, ручилися по верху помененомъ Овхиме до постановеня истьца, на которыхъ врадъ переставьны отъ везеня волнымъ его вчинилъ. А тымъ часомъ з ураду, абы се тая убогая сирота по кутехъ не потирала, злецоно ее пану Кузме Авусовичу райцы Могилевьскому; которую маеть дотуль опатровати, докуль ему не будетъ з ураду иньшій опекунъ приданый. А Клишку в ылгоце претивко Овхиму опекуну дитяти и добръ небожчика Карпа Пашковича на то, іако

болшей над тот дел, который там был з стороны должников не при-
нял днѣа третего присеги, всказал. Который рок присеги кгда припал, ^{Могилевскій}
Клишко ку отданю присеги, ач колвекъ был готов и на том всем іако ^{магистратъ}
се вышей поменило право поднести хотел, нижли иж сторона поводова ^{1577 г. 21-го}
Овхнмъ до присеги не вел, для чого Клишка вчинилъ вольнымъ, што он ^{марта.}
и до книг войтовъскихъ записати далъ.

№ 3.

Постановленіе по жалобѣ Федора Коновальскаго на Осипа Пав- ловича о томъ, будто послѣдній насильно захватилъ его домъ.

Постановившиися передъ врадомъ войтовства Могилевского очевисто
Федоръ Коновальскій жаловал на Осипа Павловича, мешанина Могилев-
ского о том, иж он часу певного то есть року семьдесятъ четвертого
мца февраліа четвертого дня нашедшы на домъ его власный, спокой-
ный, ниному незаведеный, в небытности самого, — жону, дѣти его
кгвалтовне з него выбилъ и выгналъ, за чимъ немалые шкоды на он часъ
вчиненные себе быти менилъ; которыхъ выписанье также и оповедане
того кгвалту жоны своей Овдотьи выписомъ з ураду замъку Могилевского
показывал и просилъ, абы ку ему была справедливость учинена. Сторона
противная пререченая Осипъ на жалобу Федорову такъ отказал, иж
іако он жадного кгвалту жоне и дому его никгда не вчинил, такъ и
дому его — — —, але домъ, в которомъ живеть власнымъ быти своимъ
сказываетъ и твердить. А ку лещъшой помочы своей показовал и покла-
дал на враде войтовскомъ Могилевскомъ листъ купный, который
(л. 4 об.) ему на тотъ домъ от пана Мартина Стравинского есть даный,
где панъ Мартинъ Стравинскій описуетъ и обвезуетъся помененого Осипа
стороны преданья того дому везде от всіакого пренагабыванья заступо-
вати. А такъ урадъ войтовскій всего статечне выслулавъшы и опытавъшы,
еслибы обедве стороне мели што болшей мовить, а иж болшей не мели,
такъ сказал: кгдажъ Федоръ Коновальскій, сторона поводоваіа, через
такъ долгий часъ такого кгвалтовного наитья промолчалъ, а суседы и вра-
домъ на он часъ не обвелъ, кгдажъ у выписе замъковом Могилевскомъ
оповеданя жоны его, который передъ врадомъ войтовскимъ покладал жад-
ного огледанья и сознанья вижового около кгвалту, и такихъ шкод по-
чиненя немашъ, толко голая повесть и обжаловане маеть и теперь быти
у молчаню и в покою, а помененого Осипа з стороны обжалованья кгвалту,
о который ся попирати правомъ Коновальскій давно омешкалъ вольнымъ
учинилъ, а з стороны дому, на который купно Осипъ оказовалъ и покла-
далъ передъ врадомъ войтовскимъ, отъложено до приеханья пана Стравин-
ского, заступъцу того Осипового дому. А такъ Осипъ просилъ, абы то до
книгъ войтовскихъ было записано, што врадъ войтовскій записати казалъ.

Могилевскій
жандармъ
1577 г. 21-ю
марта.

№ 4.

Явка выписи изъ актовъ Могилевского замка, заключающей продажную крѣпость на домъ съ надворными постройками и землею (платомъ) въ гор. Могилевѣ, за рѣкою Днѣпромъ, отъ Шарухи Хилковича Супрону Тубышу.

Того жъ дня.

Пришедши передъ врадъ войтовства Могилевского учъстивый Супронъ Тубышовичъ, мещанинъ Могилевскій, до книгъ владу войтовского показаль листъ и покладалъ выписъ зъ владу замъку Могилевского року теперешнего семдесятъ сегого, мца января двадцать пятого дня справлений на домъ который есть ему отъ Шарухи Хилковича мещанина Могилевского, за двадцать копъ личбы и монеты Литовское проданый и поданый, абы и тутъ для лѣпшого умоцненія и твердости былъ до книгъ войтовства Могилевского уведень и записанъ, (л. 5) пилне жедал и просил. Который выписъ слово отъ слова такъ ся в себе маеть: Выписъ съ книгъ замъку господарского Могилевского. Лета Божего нароженя тисеча пѣтьсотъ семдѣсятъ сегого мца генвара двадцать пятого дня, у пятницу, передо мѣною Иваномъ Федоровичомъ Подбипетою, подсудкомъ земскимъ повету Оршанского, на тотъ часъ подстаростимъ Могилевскимъ, постановившыся очевисто, подданный господарскій мещанинъ места Могилевского Шаруха Хилковичъ самъ добровольне и іавно вчинилъ сознанье, ижъ'дей продалъ есми домъ свой властивый, лежащий у месте Могилевскомъ за рекою Днѣпромъ, мещанину господарскому Могилевскому Супрону Тубышовичу за двадцать копъ грошей зо всимъ будованемъ и съ пляцомъ обель вечно и непорушно ему самому, жоне и детемъ его. Которое продажи своей подалъ тотъ Шаруха листъ свой вызнанный и просил, жебы былъ читанъ. Который листъ такъ сѣа в себе маеть: Іа Шаруха Хилковичъ, подданный господарскій, мещанинъ места Могилевского, визнаваю самъ на себе симъ моимъ листомъ кождымъ людемъ добрымъ, кому будетъ потреба того ведати, албо чтучи его слышати нинешнимъ и на потомъ будучимъ, ижъ спустилъ есми домъ свой Супрону Тубышу, мещанину места Могилевского, мешкающий за рѣкою Днѣпромъ подле Ивана Коваля и тежъ Степана Цвиля, мешанъ Могилевскихъ, ни з чиее намовы, лечъ самъ по своей доброй воли, никому не винный, за копъ двадцать грошей литовскихъ. Вольно Супрону тотъ домъ мой зо всимъ будованемъ и съ пляцомъ продати, албо кого даровати и ку своему налепшому пожитку обернути. А іа вжо Шаруха, ани жона моя Просиня ани сынъ мой Микита, а ни потомъки мои не мають дому поискивати. А если быхъ я самъ, або жона моя, або сынъ мой, або потомъки мои мели поискивати, тогда маемъ вины дати на врадъ замку Могилевского пѣтъ рублей грошей, а вину заплатившы пре ся сѣс мой листъ при моцы захованъ быти маеть в кождомъ праве; вольно ему, або жоне, детемъ и потомкомъ его с того пляцу вживати и податки господарские полнити, потому іако и иные подданные господарскіе платятъ. А при томъ листе были люди добрые и того добре сведомые: панъ Ермола Стародубецъ

земенинъ Могилевскій а Исай Ивановичъ, а Луктіан Трухоновичъ, мещане места Могилевского. А дліа лѣпшой твердости сего моего листу, іа, Шаруха, просилъ еси о присеги его милости пана Ермолу Федоровича Стародубца земенина Могилевского, а Исаіа Ивановича а Луктіана Трухоновича мещанъ месту Могилев(л. 5 об.)ского и ихъ милости дліа прозбы моей вчинили и печати свои приложили к сему моему вызнаному листу. Писанъ у Могилеве року семъдесіать сего м-ца генвара двадцать четвертого дніа. Которое добровольное сознанье того Шаруха Хилковича Супронъ Тубышовъ просилъ, жебы было до книгъ записано. Штомъ я врадъ записат казалъ, на што онъ себе и выпишь з книгъ подъ мою печатью взялъ. Писанъ у Могилеве. В того выписа печать одна, а ку тому подписе руки въ небытности Его милости пана Франца Жука, писара полного и Могилевского, тымъ способомъ: Іанъ Солецкій. Которое показыванье листа и покладане выписа верху помененое sprawy Супрона Тубыша за очевистою а устною прозбою его самого з розказанія владу войтовского до книгъ есть по достатку вписано.

Могилевскій
магистратъ
1577 г., 21-ю
марта.

№ 5.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщ. Могилевского Отрошки Яковлевича на Антона Дашковича.

1577 г.,
24 марта.

Року тисеча пятсотъ семдесіать сего, въ субботу, у вилью звестовавья панны Маршей.

Пришедшы до владу войтовства Могилевского мещанинъ Могилевскій Отрошко Яковличъ жаловалъ на Антона Дашковича, ижъ недавно прошлого часу кгда была отъ Его королевское милости на место Могилевское сарбещизна уфалена, на тотъ часъ въ недостатку был цограблень, дліа подачки, от бирчого государьского, до которого абы тотъ грабежь згинут ему не могъ, просилъ, и вжилъ есть Антона Дашковича, на местду пана Богдана Ованевича на тотъ часъ войта Могилевского въ небытности постановленого, пошолъ и за него ся о то вложил. Дліа чого тепер черезъ него, иж бывши ничого не справил и оногю грабежу не отыскалъ, шкodu себе немалую поведаячы, прото просилъ з него о вчиненье справедливости. Сторона обжалованая поведала, же досыть повинности своей на он час учинил, иж знак у того бирчого был, але абы мел квалтомъ примусить чужого права чловека ку такой злежи ку вороченю, моцы жадное надъ нимъ мети не могъ, А такъ вышей менованого Анто (л 6) на отъ стороны поводовое урад войтовскій вольнымъ вчинилъ, што и до книгъ своихъ записати далъ.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 24-го
марта.

№ 6.

**Опредѣленіе по жалобѣ Семена Богдановича на мѣщанина Могилевскаго
Мартина Гавриловича о неуплатѣ по обязательству „полдесеты копы“.**

Того жь дня.

Пришедшы до владу войтовства Могилевскаго Семен Богданович оповедал на Мартина Гавриловича, мещанина Могилевскаго, ижъ ему будучи виненъ водле листу а запису своего, который ему дал на себе и тот же на вrade войтовскомъ покладалъ и показывалъ на копъ полдесеты, з места по потребе своей не заплатившы выеждчает и абы ему се могъ не отъездчаючи з места справить и увнстити, просилъ ижбы могъ быти гамованъ, албо его маетность арестована была. Урадъ войтовскій Могилевскій обачившы речъ неслухную чловека потребного в дорозе пыльной замешкати, кгдажъ есть оселый, авротившы се водлугъ опису своего досыть ему повиненъ будетъ чинити,—его самого гамовати и речи его арестовати допустить не хотель. Вшакже тое оповедане Семеново покладане листу опису Мартина Гавриловича на себе ему даного до книгъ есть записано.

№ 7.

Заявленіе о продажѣ коня Николаемъ Ясеновскимъ Сасину Андреевичу.

Того жь дня.

Постановившыся передъ вradомъ войтовства Могилевскаго шляхетный Богданъ Юхновичъ, слуга вельможного пана Его милости пана Николая Гасенскаго писара государьскаго великаго княства Литовскаго, подкоморого Виленскаго, войта Могилевскаго, до книгъ добровольное созване свое вчинилъ, ижъ коня своего властнаго, шерсти сивое не прыкованаго валаха продалъ Сасину Андреевичу, мещанину Могилевскому за седмъ копъ грошей личбы и монеты Литовское, за чистого, а не краденого и на вси дороги ку еханю добровольного, обещаючи его з стороны того коня водле обычаю и бегу права Магдебургскаго отъ всякаго пренагабываня заступовати, што есть обема сторонами до книгъ записано, (л. 6 об.)

№ 8.

Опредѣленіе по жалобѣ мѣщанина Могилевскаго Ески Прозоровича отъ имени своей жены Агрени на слѣпца Іустина Анушковича о причиненномъ будтобы ей насиліи.

Того жь дня.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 54-го
марта.

Пришедшы пред врад войтовства Могилевскаго мещанинъ государьскій Могилевскій Еско Прозорович обтежливе жаловал именовъ жоны своее Агрени. обличне з нею на враде стоечы, на Устина Анушковича человека слепого для того, ижъ недавно прошлого часу року теперешнего, кгда тую помененую жону свою послалъ до дому шинковного до Станислава Тиборовского, карчмита, по пиво, тамъ, не ведати іакимъ духом приведеный преречоный Устинъ, пасынокъ Тиборовского, который ей пива на онъ часъ давал, замъкнудсе знею в коморе, где пиво было, къгвалтъ ей вчинилъ и тамъ волю свою надъ волю ее выполнилъ; іакожь тотъ къгвалтъ и тую неучтивость жоны своей зараз враду замъковому, под которого присудомъ на онъ часъ еще все место Могилевское было, оповедал и того оповеданя выпис на враде войтовскомъ Могилевскомъ покладал, который врад замковый и вижа своего ку огледаню того къвалту посылалъ и виж, іако содраную кошулю виделъ на ней сознавает, про то просил абы знего справедливость была не отволочная, іако з къвалтовника вчинена. Сторона обжалованая на таковую жалобу такъ отповедала, ижъ ей згола невинна и той невинности своей же былъ о то первой до враду замъковаго Могилевского потягненъ и до везеня черезъ помененого Еска и жону его поданъ, показовалъ и подавалъ выпись тогожъ замъкового враду, на ураде войтовскомъ, который то сознавает, іако его сторона поводовая осадити дала, а на него права и жадного переводу до везеня всадившы, въ которомъ тый день и болшей обвиненый седел не чинила, ани уживала. Але еще кутому кгда до нее з ураду замъкового колко кротъ за докукою и набегаемъ уставичнымъ а плачомъ стороны обжалованное, абы человека убогого ку тому нейвидущаго у везеню не згноила, а право на немъ переводила обсылано и посылаю не пришла, ани жадного отказу не вчинила. Для чого урадъ замковый бачечи быти человека невинне обжалованого з везеня выпустил и отъ стороны поводовой волнымъ учинил. А так сторона обжалованая гдыжъ на онымъ часе зараз в замъку Могилевскомъ права на немъ сторона поводовая не переводила, але на доводе своемъ (л. 7) устала, просила, абы отъ него волна черезъ урадъ вчинена была, врадъ войтовства Могилевского выслухавшы, а добре зрозумевшы жалобу и отказъ обудву сторонъ, а опытавшы стороны поводовое, жеслибы што болшей мела мовати и доводити на обвиненого, а иж отказала, же болшей не маеть; про то зъ немалымъ уваженемъ той речы и такъ великое справы порадне достаточне пыталъ и бадалъ досыть долго у стороны поводовое, если бы то была истина правда, а втомъ о што ся жадуеть слушный а достаточный переводъ учинить хотела. Аж по долгомъ розваженю и пытаню сторона поводовая до правды приступившы, а фалшу, который знамо выклала отступившы, иж в чомъ винула сторону обжалованую невинную быти іавне вголосъ не примушена доброволне передъ судомъ вызнала. Што врадъ войтовскій Могилевскій слышечы,

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 24-го
марта.

такъ сказалъ: кгдажъ сторона поводовая невинность обжалованого быть поведала, а потварство, щирое свое вызнала, тогда преречонный Устинъ воленъ естъ отъ пренакгабываня стороны поводовое учиненъ, а то, што на нее клали, сама в томъ сторона поводовая зостала, которая наклады ему и вси неучтивости водле права нагородити повинъна, а з ураду, абы таковыя потварства и фалши межи людьми гамоватися могли, каране Огриня подніати маеть. При таковомъ декрете выше мененный Еско, мужъ ее, ото все втые слова поведиль, же іа той жоны своей не хочу за жону мети, бо того не поведала, штомъ іа росказалъ, але абы была такая дана кату вмоцъ, который бы се на ней то долучиль. Врадъ слышечы человека неучтивога, а упорного в доводе, который ся знать далъ, ижъ причиною былъ таковой потвары и фалшу великого до везенья подалъ и тамъ такъ долго седети будетъ, докуль поруки по себе добрыхъ людей не дасть, ижъ жона его жадное трудности отъ него в той мере мети не будетъ, а такий вже до сведетства и всякого сознаня — — — всуде месца іаки потворца не маеть — — — (л. 7 об.).

№ 9.

Опредѣленіе по жалобѣ Федора Ивановича на Васку Петровича о неуплатѣ денегъ по закладной.

Того жъ двіа.

Пришедшы до вראду войтовства Могилевскаго Федор Иванович жаловалъ на Васку Петровича отчима своего, иж маючы он отъ него половицу пляцу и дому у певной суме, то естъ у чотырнадцати копахъ, заведенной водле выпису ураду замку Могилевскаго на вrade войтовскомъ Могилевскомъ покладаного, ему урадовое поданого не выкупуеть, про то просиль, абы былъ при томъ, іако и в ураде замъковомъ, такъ и тутъ у вуряду войтовскомъ захованъ, то естъ абы ему тую половицу дому у перечономъ долгу чотырнадцати копъ до уищеніа и отданіа держать, албо ему заразъ тотъ долгъ вернути и заплатитъ казалъ. Сторона обжалованая, ижъ се признала водле опису своего у в ураду замковомъ Могилевскомъ учиненого, до долгу которого же не маеть на тотъ часъ чимъ платитъ позволила доброволне стороне поводовой, то ест Федору Ивановичу того половицу дому, которого и на тотъ часъ в державню естъ, уживати до истотъной заплаты помененого долгу, што урадъ войтовскій Могилевскій слышечы, ку лепшой твердости до книгъ записати казалъ.

№ 10.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 24-го
марта.

Явка продажной крѣпосги на плаць мѣрою 1½ прута съ четвертью и со всѣми постройками, за рѣною Дубровою, на Косковской улицѣ, отъ мѣщанина Федьки Микуленка Кулинѣ Максимовой.

Того жь дня.

Пришедши передъ врадъ войтовства Могилевского Максымовая Кулина — — —, мещанка государская Могилевская, до книгъ врадъ войтовства Могилевского показала листъ купный року теперешнего семьдесятъ сего м-ца Апреля (?) дванадцатого дня справленый на домъ, который есть ей отъ Федка Микуленка, мещанина государского Могилевского, за певные пенезей за копь (л. 8) шесть грошей личбы и монеты Литовское проданый и вечно поданый, абы и тутъ для лепшого умоцьяенія и твердости былъ до книгъ войтовства Могилевского уведен и записанъ пилне ждала и просила. Который листъ слово отъ слова такъ сѣа в себе маеть: Я Федко Микуленокъ, мещанинъ государскій Могилевскій, визнаваю самъ на себе симъ моимъ листомъ, кому бы потреба того ведати, албо чтучы его слышати винешнимъ и на потомъ будущимъ, ижъ спустилъ и продалъ еси по своей доброй воли свой властивый плаць, никому не пенный, зо всимъ будованемъ: избу и сенцы и две клетки и лазнія, — который плаць маю отъ Остапка Зенковича, Кулине, Максымовеи жоны, тежъ мещанке Могилевской, который плаць меновите стоит за рекою Дубровою на улицы Косковской, у которомъ плацы полтора прута швертью, с одное стороны Ивашка Хлебниковича, а з другое стороны Гордея, за певную суму пенезей, копь за шесть. Ей самой и детемъ ее волно и слушне тотъ дворъ продати и отдати, и даровити кого хотя, и ку своему наилепшому пожитку обернути. А я самъ, Федко, жона, дети и потомъки мои не мають до того пляца и до Кулины припоминатисе не мают. Маеть Кулина с того плацу платъ государскій полнити и всѣакую повинность местскую и с того плацу себе пожитки метъ; паклижъ быхъ я, Федко, або жона, або дети, або потомъки мои мели о тотъ плаць и з будованемъ припоминатисе, и мели бы тотъ плаць отъ Кулины откликати ку шкоде и втрате ей правовати, таковой каждый з насъ на войта мейского и на ратушу вины дять тры рубли грошей, заплатившы, предъ се сей листъ мой прымоцы заховати быти мает и шькоды а втраты Кулине, штобы мела Кулина — — — тамъ поискываючы того пляцу и будованя безъ жадного доводу присеги на приречене слова се платити мають. При томъ были люди добрые и тымъ добре зведоми Прокопъ Ивановичъ, Гордей Соленикъ, Исай Ивановичъ, мещане могилевские А ку лепшой твердости и подтврженья сего листу моего я, Федко Микуленокъ свою власную печать приложилъ къ сему сознаноу листу. Писанъ у Могилеве року Божого нароженя тисеча пѣтьсотъ семдесѣть сего м-ца Апреля дванадцатого

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 24-го
марта

дніа. Которое добровольное сознание Максимовое Кулины мещанки Могилевское черезъ вмоцованого се вышей менованого — — — — просили, жебы было до книгъ записано. Што врадъ записати казалъ.
(Л. 8 об.).

№ 11.

Опредѣленіе по жалобѣ священника Вознесенной церкви о. Тишки на Артема Карповича, мѣщанича Могилевскаго.

Того жъ дніа.

Пришедшы до владу войтовства Могилевскаго Ташко, священникъ Вознесенскій, черезъ Степана Горбача, іако особа духовная опекуна с права себе до того ваятого и потверженого, жаловалсе на Артема Карповича, мѣщанича Могилевскаго, для того, нжъ помененный Артимъ певного часу на потребу свою позычыл в него и отличил кон три личбы и монеты литовское, на што для лепшого веры и певнейшего уищенья далъ ему на себе вызнанный листъ, который до себе зась назадъ Артимъ взіавшы ни оного ворочаетъ и пенезей не отдаваетъ, и просиль, абы ему была з него справедливость учинена. Сторона обжалованая, отъповедаючи стороне поводовой признала се до листа и до долгу своего, але то, што ему была винна, отдала и листъ свой в томъ ему даный отыскала. На то зась сторона поводовая такой отпоръ учинила, же онъ тыхъ пенезей копъ трехъ, Артимови позыченныхъ, отъ него не взіалъ, а ни листу на нихъ даного до тыхъ часовъ, іако его до себе взіалъ не мает, а в томъ поведил, же се ничего иного не деетъ, ево ижъ сама сторона поводовая на тотъ долъ свой трехъ копъ взялъ был у пререченого Артема футро лисе, которое себе шацовалъ полшосты копы грошей монеты и личбы литовское, на которыхъ пенезей копъ шесть половицу вытрутил себе Артимъ копъ три водле листу своего, ему на себе даного, который тогожъ часу іако футро далъ, листъ свой взялъ а остатка, то есть трехъ копъ почекати ему обецалъ, в чомъ Артимъ мало терпливъ будучы позвалъ до владу замкового Могилевскаго вышей мененую сторону поводовую о копъ шесть за футро ему винное. Где сторона поводовая толко ее до трехъ копъ знала, же ему на оное футро винна а не болшей, поведаячы же себе другую три копы вытрутилъ долгомъ его, который ему был водле своего опису власного ему на то вреченого тымъ обычаемъ же в тое тотъ долъ отдати (?) мелъ винен. А ижъ се сторона поводовая не мела въ тымъ узмочы, толко се голыми словы подпирала — — — — абы сторона поводовая обжалованому вернула, якож на ономъ же ураде вротила. Просила (л. 9) сторона поводовая, ижъ за обжалованем и листъ, которого на ошукане вжыл и пенези се гамують и задарживають, абы былъ водле права до заплаты и уищенья примушон. Урадъ войтовскій достаточно

того переслухавшы и опытавши, ели бы еще стороны претивные што болшей до себе мели, а иж сторона обжалованая при своей се отве-
ди же се устила, зостала, так сказалъ: кгдажъ преречоный Артемъ поведаетъ и мени: то, же се водле листу своего, который у себе маеть стороне поводовой достаточне устиль и такъ заплату твердить, а бы ему водле права самотретему присега пришла, але уймуючы острости права, а для малое речы самъ присегнути маеть третего дня, іако тые тры копы грошей помененой стороне поводовое платил. И кгда день третій прыпалъ, тогда обеде стороне поставовилисе, с которыхъ Ар- тимъ будучы стороною обжалованою а колвекъ первшими словами, іако невинне подпираячы ку привчиненю присяги былъ готовъ, вед же з розваженемъ своимъ до того прышолъ, ижъ еднане прыніалъ и вгону на томъ постановивше же вместо двухъ копъ грошей тыхъ, которыми уедналъ Артимъ священнику футро лисье дати прырекль, а большъ того священникъ на немъ никгда поискивати не мель. Што себе они з обудву сторонъ до книгъ владу войтовства Могилевского записати велели и дали.

Могилескiй
маiстратъ
1577 г. 24-го
марта.

№ 12.

Опредѣленіе по жалобѣ архидіакона Спасской церкви Мартіана на Артема Карповича, мѣщанина Могилевского.

Того жъ дня.

Пришедшы до владу войтовства Могилевского достойный Мартіанъ Архидіаконъ церкви светого Спаса, наместыру Могилевского, жаловалъ на Артема Карповича мещанина Могилевского, ижъ ему водле опису на себе ему даного з стороны коп чотырох грошей тридцати девети досыть не чинить и просилъ, абы была справа до за- платы ему приведена. Сторона обжалованая, помененый Артимъ, водле бегу права местского, одержала себе з владу рокъ ку отведи и отказу до — — —

№ 13.

Мировая сдѣлка Окулы Осипова съ Федоромъ Овсеевымъ на 2 копахъ.

Того жъ дня.

На владу войтовства Могилевского Окула Осипович приніалъ того дня присегу претивко Федору Овсееву — — — (л. 9 об) опе- куну тестаменту маетности и детей небожыцы Параски Опанасовое,

*Могилевскій
магистрантъ
1877 г. 24-го
марта.*

позасталой пред тымъ вдовы іако осми копъ на тестаменте от небожачи-
цы помненыхъ детей ей на тотъ часъ по ней позосталыхъ невинен и
кгда рокъ присезе прышалъ аз Окула Осиповичъ с поводою сто-
роною ставшы ку присезе был готов, нижли сторона поводоная ба-
чечы на его убозство, а ижъ лютость маючы надъ нимъ шесть копъ
грошей ему опустила, а вгду на двухъ копахъ прынела, которые Окула
Осипович з' сказанія вradoвого ему заплатити и отдати подвезал, што
собе они дали и до книгъ записати з обудву сторонъ. А так ест записано

№ 14.

Долговое обязательство мѣщ. Могилевского Кости Золоторя на 6 копъ бурго-
мистру Окулъ Васильевичу.

Того жъ дня.

Костіа Золотаръ и мещанинъ Могилевскій ведля своего опису, а
добровольного до книг ураду войтовского сознаня маеть заплатитъ пев-
ного долгу своего копъ шесть пану Окуле Василевичу, бурмистру
Могилевскому, на первшы рокъ отъ сегодняшнего дня за две недели.

№ 15.

Долговое обязательство Кузьмы Демидова Уласу Васковичу на 70 грошей

Того жъ дня.

Кузма Демидовичъ, водлуг сознанія своего у книгъ вradoу войтовства
Могилевского маеть заплатитъ грошей семьдесятъ Уласу Васковичу пев-
ного долгу отъ сегодняшнего дня за тый день.

№ 16.

Освобожденіе Мартина Гавриловича отъ уплаты $4\frac{1}{2}$ копъ въ пользу Дмит-
рія Добрыньского.

Того жъ дня.

Мартинъ Гавриловичъ, мещанинъ Могилевскій, позваный отъ Фи-
липа Пашковича, мещанина Могилевского, а умоцованого человека шлях-
етного Дмитра Добрыньского з стороны долгу певного, то есть копъ

полпеты водле листу вызнаного, на тотъ долгъ одержаного и на себе даного, а ижъ и моц не была до того ему — — — — жадного помененому Филипу полецопа, толко голый листъ полецене Добрынско-го. Ктому же се слова в листе вызнаномъ — — — — и печать з речю не згожала — — — — волнымъ ест через врад войтовства Могилевского вчиненъ.
(Л. 10).

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 24-го
марта.

№ 17.

Отсрочка разбора дѣла между Харкомъ Давилевичемъ и Артимомъ Поненковичемъ до засѣданія перваго суда послѣ Пасхи.

Того жъ дня.

Справа межи Харком Давилевичом, сиротою, з стороны дохоженія своей маенности у Артима Поненковича, помененымъ Артимомъ з стороны обжалованою отложена естъ, ажъ дали Богъ на первшій судъ по свіатехъ, где преречоный Харко по сему з братомъ своимъ старшымъ мають возположъ прегивку Артима мовити, а своихъ добръ доходити.

№ 18.

Жалоба лавника Моисея Денисовича на мѣщ. Могилевскаго Артима Ларковича о неуплатѣ денегъ.

Того жъ дня.

Передъ врадомъ войтовства Могилевскаго ставшы лавникъ места Его мл-ти п-на виленьскаго Шиловский учтивый Моисей Денисович с Пилипомъ Никипоровичомъ мещаниномъ Шиловскимъ, прозвищомъ Козаномъ, оповедалъ и то самъ іавне и доброволне вызналъ, ижъ што ему помененый Пилипъ Никипоровичъ Казанъ посполъ зъ Артимомъ Ларковичомъ мещаниномъ Могилевскимъ, на листъ свой вызнанный виненъ зосталъ былъ семь копъ грошей обвезавшы и описавшысе по половицы платитъ на томъ своемъ вызнаномъ листе, водле которого ижъ верху менованный Пилипъ з стороны части своей, то естъ полчварты копы грошей на тотъ часъ ему вже заплатилъ. А Артимъ товаришь его з своею части также іако се описалъ еще ему и до сихъ часовъ досытъ

*Могилевскій
магістратъ
1577 г. 24-го
марта.* не вчинилъ, ани ни на тотъ рокъ, на который се п-ну Моисею полчвар-
копы грошей обвезалъ не увыстилъ, што панъ Моисей до книгъ запи-
сати даль есть.

№ 19.

*1577 г.
-1го апрѣля.* Обязательство вдовы Давида Арсеньевича Сони, объ уплатѣ 25 копъ бур-
гомистру Могилевскому Окулѣ Васильевичу Пигору.

Того жъ дня.

Року тисеча пятъсотъ семьдесіать сегомо у субботу дня шостого по звествованію паны Маршей.

Постановившысе перель урадомъ войтовства Могилевскаго славу-
тнй Окула Василевич Пигор. бурмистръ места Могилевскаго жало-
вал на Давыдовую Орсенъевича Соню о долгъ на листъ вызнанный, по-
зычанный еще в року семдесіатомъ, ижъ ему винна зостала посполъ з му-
жомъ своимъ Давыдом Орсенъевичом двадцать пятъ копъ грошей ли-
товскихъ. который вызнанный листъ и передъ врадомъ былъ покладанъ,
въ которомъ се описалъ Давыдъ Арсенъевичъ, которого на тотъ часъ,
не машъ, на певный рокъ свой, то есть на день светого Николы мину-
лого року семъдесіатомъ отдать и заплатити, а ижъ тотъ рокъ минулъ
а тотъ Давыдъ, мужъ помененое Сони прочъ зшел не вчи-
нившы досыть ему бурмистру (л. 10 об.) за тотъ долгъ свой. Жона
се его постановившы передъ врадомъ черезъ опекуна ей з ураду при-
даного Исая Ивановича, ижъ была винна до того се доброволне знала,
водлугъ котораго признанья ее, урадъ войтовский на ней, которая се
посполъ з мужемъ своимъ за одного человека описала платити и досыть
чинити тую суму пенезей двадцать пятъ копъ грошей пану Окуле Ва-
силевичу прысудилъ и первый рокъ отданю за неделъ (пропускъ для
обозначенія числа нед.) положилъ, што есть и до книгъ враду войтов-
ства Могилевскаго записано.

№ 20.

Жалоба Могилевскаго мѣщанина Алесѣя Акимовича на Петра Войтеховича
о неуплатѣ долга 1½ копъ.

Того жъ дня.

Постановившысе предъ врадомъ войтовства Могилевскаго мещанинъ
государский Могилевский Алексей Іахимовичъ жаловалъ на Петра

Войтеховича о полторы копы грошей позычоную, до которыхъ Петръ Войтеховичъ обличче стоечы иж винен доброволне се зналъ, тогда врадъ войтовский положилъ отданью пенеземъ и заплате за тый ден рокъ, который обеде стороне привіавшы дали то себе до книгъ врадъ войтовства Могилевского записати.

Могилевскій
манускриптъ
1577 г. 1-ю
страница.

№ 21.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Могилевского Овсея Левочовича на Кондрата Харковича о неуплатѣ $\frac{1}{2}$ копы по обязательству.

Того жъ дня.

Постановившысе передъ врадомъ войтовства Могилевского мещанинъ государскій Могилевскій Овсей Левонович жаловалъ на Кондрата Хацковича для того, ижъ ему тотъ Кондратъ, будучы на листъ вызнанный виненъ не мало ач колвекъ водле того опису своего надплатилъ, ниже остатка полкопы грошей до сихъ часовъ не отдаетъ и досыть чинити не хочетъ. Выслухавшы жалобы отпорная сторона на то такъ отказала, ижъ згола ничего не естъ ему винна, поведаячы што листъ поводовая сторона помененный Овсей Левоповичъ показываетъ тотъ в томъ ижъ — — — — — зосталъ, же ему сукна сермяжного, которого потреба ему была на он часъ, кгда розправу мел, всказывала не даль и чого — — — — — три локти, іако прыбецалъ подъ зве (л. 11) домьемъ людей добрыхъ Аврама Василевича, а Артема Карповича, которые ставшы одинъ по другомъ черезъ врадъ кгда были пытаны, ижъ такъ было межы ними, іако се вышей поменили, — радъ сказалъ, абы оную три локти сукна Кондратъ Хацковичъ, кгдажъ се ему доброволне подвезалъ для чого се не збранялъ, а листъ, на который Кондратъ виненъ былъ, жебы ему Овсей Левоновичъ вротилъ, што обеде стороне привіавшы и влюбившы, дали то себе до книгъ записати.

№ 22.

Рѣшеніе по жалобѣ подданнаго села Онисковского, Могил. волости, Лазаря Хурсовича на мѣщ. Могилевского Мартина Гавриловича о неуплатѣ 10 грошей.

Того жъ дня.

Подданный государскій волости Могилевское села Онисковского Лазарь Хурсович жаловалъ на мещанина Могилевского Мартина Гавриловича о грошей десеть подъ Хурлюномъ (?) заслужоную, до которыхъ

Могилевскій магистратъ 1877 г. 1-го апрѣля. онный Мартинъ Гаврыловичъ іако ему виненъ ижъ се доброволне зналъ. врадъ дня третего то заплатитъ сказаль, што естѣ и до книгъ записано

№ 23.

Рѣшеніе по жалобѣ Могилевскаго подстаросты Дмитрія Васильевича на подданнаго села Сухорукова, Могилевской волости. Ермака Грыдковича.

Того жъ двіа.

Присылалъ до владу войтовства Могилевскаго подстароста Могилевскій пан Дмитр Василевич служебника своего Ждана Илинича за подданнымъ государскимъ волости Могилевское села Сухаровского Ермакомъ Грыдковичомъ просечи о вчиненъе справедливости, который подданный ставшы се передъ владомъ жаловалъ на мещанку государственную Могилевскую Соню Іакововну о долгъ, который она з мужомъ своимъ ему была пять копъ грошей зостала винна на листъ свой вызнанный, который передъ владомъ покладанъ, писанный подъ сведомъемъ людей зацъныхъ, которые пры справованю листу оного были: Исаѣ Ивановича, Никипора Савинича а Пилипа Нестеровича платити и досытъ чинити не хочетъ жедалъ, абы справедливость вчинила Соня Іакововна ставшы передъ урадомъ черезъ опекуна (л. 11 об.) на то ей прыданого и потверженого Исаѣ Ивановича, ач колвекъ ку оному се долгу не знала, вшакъже передъ се на озознанъе людей тыхъ, которые суть в листе вызнаномъ описаны, дала и пустила под тымъ способомъ, где бы они то сознали, іако она винна верху писаную суму пенезей Ермаку поволовой стороне платити и досытъ чинити подвезала. А ижъ оныхъ людей подъ часомъ теперешнимъ свята з мертвыхъ встанья пана Христусового, коли повиненъ каждый хрестіанскій человекъ большей се пану Богу справить, нижли кому иншому, помененный служебникъ не могучы раза з тыхъ людей постановитъ просиль, абы оному поданому рок ку постановеню и за того долгу дохоженю былъ помъкненъ и за тры недели отложонъ, што себе з ураду одержавшы дал до книгъ записати.

№ 24.

Мировая сдѣлка между Кондратомъ Высоцкимъ и Овсѣемъ Левоничемъ.

Того жъ двіа.

Кондратъ Высоцкий жаловалъ на Овсея Левонича о чотырнадцать

грошей литовскихъ, напитковъ. Овсей ач се до того, знал, іако виненъ, <sup>Могилевскій
магистратъ
1577 г. 1-го
апрѣля.</sup> ни жили не большъ, ево до грошей двенадцати и пенсезей пети; Кондрать. все быти винно поведаячы, где бы се не зналъ и іако не естъ виненъ жедалъ, абы прыдалъ Овсей ему руку, што Овсей стоечы тужъ передъ урадомъ вчинил и жедане его наполнил. За чимъ обеде стороны ижъ розправу приняли и до книгъ записати то посполъ дали.

№ 25.

Продажная крѣпость на половину плаца съ постройками въ г. Могилевѣ отъ Могилевской мѣщанки Кулины Максимовой мѣщанину Могилевскому Кондрату Осташковичу, соверш. 24 марта 1577 года.

Того жь дня.

Прышедшы передъ врадъ войтовства Могилевского мещанка государская Могилевская Кулина Максимовая сама черезъ себе и черезъ опекуна з ураду ей приданого Исая Ивановича до книгъ врадъ войтовства Могилевского очевисто клала (?) и показала листъ в року теперешнемъ семъдесять семомъ м-ца Марца двадцать четвертого дня справленый на половицу своего властного и з будованемъ пляцу, который продала мещанину государскому Могилевскому Кондрату Осташковичу за тры копы грошей литовскихъ и просила, абы и тутъ для лепшого умоцнения и твердости былъ до книгъ войтовства Могилевского уведен и въписанъ. Который листъ слово отъ слова такъ се в себе маеть:

Іа, Кулина Максимовая, визнаваю сама на себе симъ моимъ листомъ, кому будетъ потреба того ведати, албо чтучи его слышати, ижт по своей доброй воли продала еси полпляца своего властивого Кондрату Осташковичу, на которомъ пляцу изба, и сенцы, и клетки две, и лазня, и погреб и горожи около того двора—Кондрату Осташковичу во всемъ половица за тры копы грошей литовское личбы. Маеть Кондрать в той половицы жити з женою и з детьми своими, а іа, Кулина Максимовая, в томъ своемъ полпляцу жити и з детьми своими. А іа, Кондрать а Кулина, маемъ мы попълатку государскую вместе платити и всякие податки полнити. А если мне, Кулине, тая половина не сподобается, усхочу тую спустити, то іа не маю черезъ Кондрата никому продати. А если мне, Кондрату, не сподобается, то іа не маю никому своего полпляца спустити, только Кулине. А если намъ обеомъ не сподобаетсе, то мы уместе спустимъ, кому хочомъ, а іа, Кулина, не маю под Кондратомъ тое половины пляцу поискивити. Который пляцъ черезъ между Ивашкомъ хлебникомъ, а по другой стороне Гордея Михайловича. Не мають ни зяти мои, ни дети мои, ни приятели мои и ближние мои, ни хто колвекъ поискивати не мают того полпляцу под Кондратомъ. Если

Могилевскій
маистратъ
1577 г. 1-го
апрѣля.

бы мели поискиват, тотъ масть заплатити на войта государьского Могилевского три рубли грошей, а заплатившы вину пред се, тотъ листъ при mocy захованъ быти мает на того полпляпу Кондрату. А при томъ были люди добрые и того добре сведоми мещане государьские Могилевские. А для лепшого справедливости и потверженя сего моего листу былъ Исай Ивановичъ, Артюхъ Карповичъ, Гордей Ивановичъ, — мещане государьские Могилевские. Іа, Кулина Максимова, просила еси пана Исая Ивановча, который признане (?) на мою прозбу вчинилъ и печать свою приложылъ к сему мо(л. 12 об.)сму запису вызнаному. Писанъ въ Могилеве. лета року тисеча пятъсотъ семьдесіать семого, м-ца Марца двадцать четвертого дня. В того листа печать одна, а подпись руки діака того, который тотъ листъ справовалъ и писалъ тымъ способомъ: Васечко Игнатовичъ

Которое добровольное сознанье Кулины Максимова мещанки Могилевское черезъ опекуна ее, вышей менованого, ей з ураду прыданого, за прозбою ее есть до книгъ войтовства Могилевского записано.

№ 26.

Доназательство безспорности владѣнія мѣщанки Могилевской Параски Хотяновны плацомъ и постройками за рѣкою Дубровою, внизъ по теченію рѣки Днѣпра.

Того жъ дня.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского мещанка государьская Могилевская Парасія Хотяновна, черезъ опекуна ей з ураду прыданого и потверженого Исаіа Ивановича, оповедала то, ижъ што ей Кудинъ Тишковичъ, мещанинъ Могилевскій, по три кротъ перед врад войтовскій заказывалъ о пляц за рекою Дубровою лежащій у низ реки Днѣпра, менечы быти в себе іако-ес право на него, абы она тут и перед вradoмъ постановила и моц, за чимъ то держитъ и вживаеть показала. Чого ачъ колвекъ по ней видеть потребовалъ, нижели самъ на жадномъ року становити и того отъ нее пріймовати не хотел; іако жъ она чинечы досытъ вradoвому заказываню поклала листы и показовала право, зачимъ на томъ пляцу мешкаеть и его вживаеть, то есть:

Найпервей положила выпис с книгъ замку Могилевского под датою тисеча пятъсотъ семьдесіать пятого м-ца іюля шестнадцатого дня в субботу, за вradу подстаростего Могилевского, справленый Стефана Екимовича, въ которомъ вызнавает, ижъ Кудинъ Тишковичъ жадное истоти и твердости на тотъ домъ не показал. Зачимъ от вradу в речы своей

— — — —, а Іакимъ сынъ Параски Хотіановны, который на остатку ^{Могилевскій} о тотъ пляцъ передъ врадомъ моивил вечне (л. 13) приніалъ. ^{магистратъ} 1577 г. 1-го ^{апрѣля.}

А затымъ черезъ того жъ опекуна, ей з ураду даного, покладала другой выписъ замку Могилевского вже зо враду пана Дмитра Василевича подстаростего Могилевского выданный, ижъ о тотъ же пляцъ поискивати и згола его презыскати хотел, который выписъ по достатку просила онаіа, Парасіа, абы былъ вписанъ, который такъ сіа въ себе маеть:

Выписъ с книгъ замку государьского Могилевского. Лета Божего вароженіа тисеча пятъсотъ семьдесіать шостого м-ца маіа семого дня пришедшы до мене Дмитра Василевича подстаростего Могилевского, а пры мне на тотъ часъ былъ Федоръ Демьяновичъ, дедкий Могилевский, а войтъ места Могилевского Богланъ Онаниничъ, Мацко Голутвинъ, Игнатъ Романовичъ, мещане Могилевские, мещанинъ Могилевский Кудинъ Тишковичъ жаловаль на мещанку Могилевскую на Парасю жону Ларка Наумовича и на сына ее Екима Ларковича о томъ, ижъ дей мужъ той Параски, а отецъ того Екима Ларковича, спустиль ми былъ по доброй воли своей пляцъ свой власный, лежащый за рекою Д у б р о в н о ю, промежъ Дорошка Овсеевича с одное стороны, а з другое стороны Захара Хильковича на вечность, который пляцъ они не ведомо зачимъ держать и мне его іако власного моего, не поступають. Сторона отпорнаіа Парасіа и з сыномъ своимъ Екимомъ, тутъ же у права стоечы, поведили, ижъ дей мы пляцъ свой власный держимъ, о што дей намъ з нимъ былъ судъ передъ паномъ Стефаномъ Екимовичомъ, подстаростимъ бывшимъ Могилевскимъ, котораго суду положили, передомъною выписе судовой подъ датою року тисеча пятъсотъ семьдесіать пятого, м-ца июля шостогонадцать дня въ субботу, въ которомъ пишеть, ижъ панъ Стефанъ Іакимовичъ бачечы то, же тотъ Кудинъ жадное истоты ани твердости не показоваль, одно его згола на нихъ доходилъ, оного Екима іако отчича, пры томъ пладу зоставилъ. Іа врадъ не нарушаючы суду Стефана Іакимовича подстаростего бывшего Могилевского, але оный у твердости и в моцы зоставуючы, зоставилъ того Екима и з маткою его Парасею при томъ пляцу, который они мають держат и всякий платъ государьский посполъ и з иными мещанами места государьского Могилевского платить будутъ повинни, и просил (л. 13 об.) абы то ему до книгъ записано было. Штомъ іа, врадъ, записати казалъ, на што онъ себе и выписъ с книгъ подъ печатю моего взіалъ. Писанъ в Могилеве. В того выписа печать одна.

А ижъ с тыхъ листовъ врадъ войтовства Могилевского то вырозумел и причину узналъ, же ее оный Кудинъ у держаню упокою не даеть, але часто кротъ ее до враду поволокаючы, такъ толко ку невинной утрате приводит, наболей на тотъ часъ, где было ее правне попитрати волно, самъ такъ на первшимъ, на другомъ и на третимъ року не сталъ и черезъ умоцованого своего, абы кого колвекъ, о нестати своемъ ни-

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 1-го
апрѣля.

чого слышатися не дал. З тыхъ причинъ бачечы врадъ пилность верху менованое Параси водлугъ того право ее за которымъ до сего часу пляцу и того дому у вуживанью была зоставиль и заховаль.

Которая просила, абы то было до книгъ войтовсова Могилевскаго уписано. Што врадъ записати казалъ.

№ 27.

Жалоба земянина повѣта Могилевскаго, шляхетнаго Богдана Митковича на Могилевскаго мѣшанина Артема Дупля о неуплатѣ 13 копъ грошей литовскихъ.

Того жъ днѣя.

Постановившысе передъ врадомъ войтовства Могилевскаго шляхетный панъ Богданъ Митковичъ, земенинъ государскій Могилевскій повету Оршаньскаго жаловаль на мещанина Могилевскаго Артема Дупля о долгъ свой трынадцать копъ грошей литовскихъ же ему платити и досыть чинити не хочеть. Обжалованаѣа сторона помененый Артемъ Дупля ставшы очевисто, ижъ бы ему виненъ былъ згола се до тыхъ трынадцати копъ, о которые панъ Богданъ Митковичъ на него жалуеть не зналь, а покуль бы се увьстити могъ для того Захара Грыдковича а Іацка Гапоновича мещанъ государскихъ Могилевскихъ в месте добре осельхъ в рукоемъ ему дал, которые его въ паруку свою взѣавшы просили, абы то до книгъ враду войтовства Могилевскаго уписано было, што ѣа, врадъ, уписати казал. (Л. 14).

№ 28.

Продажная крѣпость на дворъ съ землею подъ нимъ мѣрою четыре съ половиною прута, по Курденевской улицѣ, отъ мѣшанина Могилевскаго Васьки Исановича мѣшанину же Ильѣ Матвѣевичу.

1577 г.
20 апрѣля.

Того жъ днѣя

Року тисеча пѣтѣсоть семѣдѣсать сего мѣца Априля 6 днѣя у субботу.

Пришедшы передъ врадъ войтовства Могилевскаго мещанинъ государскій Могилевскій Васко Исаковичъ то самъ ѣавне и доброволне вызнал, ижъ кромъ жадныхъ намовъ людскихъ и прымушенья, лечъ будучы онъ потребнымъ пенезей, на которые ижъ бы сѣа способити могъ, про то продать и вечне пустиль домъ свой властный, никому ничымъ ни вступный ани

заведеный на полпета прута пляцу, збудованый на улицы Курд-невской об межу домоу с одной стороны Іацка Гавриловича, а с другой стороны домоу Васка Степановича, мещанъ государскихъ Могилевскихъ, лежащий подъ правомъ и всякимъ послушенствомъ местскимъ, за копей две грошей литовскихъ, мещанину государскому Могилевскому Ильи Матфеевичу на вечность ему самому, жонѣ, детямъ и потомкомъ его; такъ ижъ вжо вольно ему будетъ отдать, продати, записатьи, заменить и ку своему налещному пожитку, на што его добраіа воля будетъ обернути и іако своимъ властнымъ шафовати, одаліаючы от того себе самого, жону, дети и вси близкие кровные и повиноватые свои под такимъ способомъ, ижъ вжо от сего часу и даты вышей помененое никто до того дому и пляцу жадного вступу никто мети не будетъ и ничымъ взрушати не маеть и хотіа ж бы имели чимъ ся вступовати и в державню іакую переказу чинити, тогда таковые листы и права в жадного суду никоторое моцы мети не будутъ. А над то на такового, если бы се вжити мел, вины две гривны на врад ратушы Могилевское дати описаль; а поплатившы то у молчанью претив держачому быти твердилъ. Што есть и до книг владу войтовства Могилевского записано.

Могилевскій
магістратъ
з 1677 г. 20-го
апрѣля.

№ 29.

Заявленіе сборщика с : раго мыта о долгѣ Быховскаго мѣщанина Зюски Григорьева.

Того жъ дня.

Перед владомъ вой вства Могилевского ставшы панъ Крыштофъ Можневскій, справца коморы Могилевское мыта старого, самъ черезъ себе добровольне и іавне то вызналь, иж што ему мещанинъ Быховскій Зюско Григорьев зостал винен за мыто старое копу и грошей пѣтдесять семь, о которые онъ з нимъ передъ владомъ замьку Быховского ач колвекъ правное мовене неоднократно мети хотел нижли про частые отездки того Зюска, іако человека торгового справедливости з него рыхло не дошел; ведже теж маючы онъ тую науку от владу Быховского, иж бы большей кгда о такъ ровную реч себе не пріймоваль, але за то же у кого колвек хто бы з мещанъ Быховскихъ тутъ откуль прѣехалъ щимъ — (л. 14 об.) ливаючы іакобы без шкоды ему в том досыть могль мети. В чомъ онъ будучи певень, а мало се розмышляючы, на то еще за чотыры недѣли передъ святомъ, недавно мануломъ великоденномъ за тот долгъ Зюсковъ пограбити казалъ мещанина Быховского Мойсея

Могилевскій
миѣстратъ
1577 г. 20-го
августа:

Михайловича, отъ которого ижъ на тотъ часъ за тую копу и грошей пѣтдесѣатъ семь досыт се вже ему стало. Дал то до книгъ владу войтовства Могилевскаго записати.

№ 80.

Продажная крѣпость на домъ съ постройками, плацомъ и огородемъ въ 1½ прута, находившійся на Луполовѣ, вверхъ за рѣкою Днѣпромъ отъ Могилевскаго мѣщанина Тараса Олешковича мѣщанину Могилевскому Гаврилу Иевлевичу и его свояку, подданному государскому села Бордзюловскаго — Ивану Ходковичу.

Того жъ дня.

Постановившыся очевисто перед владом войтовства Могилевскаго мещанин государский Могилевский Тарас Олешкович самъ через себе явне и добровольне то вызнал, ижъ будучи на тотъ часъ велими потребнымъ пенезей, на которые хотечися приспособити, про то кромъ жадного прымуженія и намовъ людскихъ, лич самъ по своей доброй воли продал и вечно пустил домъ свой власный и з огородомъ на пляцу земли прута полтора купленный никому ничымъ не вступный а не завеченый на Луполовѣ за рекою вверхъ Днѣпра в месте государскомъ Могилевскомъ об межу домомъ Демешка Замъшеника, зятія своего, а з другое стороны пляцомъ порожнимъ Ермаковскимъ, под правомъ и всякимъ послушенствомъ местскимъ, лежачий, подданнымъ государскимъ, то ест мещанину Могилевскому Гаврилу Иевлевичу, а своіаку его подданому государскому села Бордзюловскаго Ивану Ходковичу, з будованемъ, то естъ избу з сенми на подевете и лазню, одрыну и зо всею горожою, што на том дворе побудовалосе естъ, за певныя пенези: за копъ пѣатъ и грошей двадцат, на вечност имъ самимъ, жонамъ, дѣтемъ и потомкомъ ихъ іакожъ и все право свое, за которымъ он того дому своего вживаль, на нихъ вечно и не порушнѣ влилъ. Который домъ вже дей имъ волно будетъ отъ сего часу и дня отдаги, продати, записати, заменити и ку своему наилучшому а пожиточнейшому на што ихъ добрая воля будетъ, куды хотечы обернути и іако своею властностью шафовати, такъ ижъ вже он самъ Тарасъ а ни жона, дѣти а ни приіятѣли и вси близкие кровные и повиноватые его от сее години и дня верху писаного, в тот дом, Гаврылу Иевлевичу а Ивану Ходковичу отъ Тараса Олешковича на вечностъ проданный, вступовати ани тое продажы (л. 15) никгда не мають взрушати, и хотіажбы и мелчимъ колвекъ, хто того дому поискивати, а держачымъ тот домъ іакую переказу чинити тогда таковой намъ в судъ вступити и о то з держачымъ рѣчь мовити

почтеть; на врадъ местскій Могилевскій вини пять гривенъ заплатити ^{Моги} масть; а поплатившы то пред се претивко держачому во всемъ се спо- ^{мамо} койне и пристойне заховати винень будетъ, к сему запису, добровольне ¹⁵⁷⁷ черезъ нихъ вчиненому, который в каждого права за слушный приймо- ван и при зуполной моцы захован быти мает вечными часы, И про- силъ верху писавый Тарасъ, абы то на твердость до книгъ в раду вой- товства Могилевского записано было. Што врадъ записати казаль.

№ 31.

Жалоба мѣщанина Могилевского Семена Богдановича на мѣщанина Мар- тина Гаврилова о неуплатѣ долга.

Того жъ дня.

Предъ вradoмъ войтовства Могилевского ставшы очевисто мѣща- нинъ государскій Могилевскій Семень Богдановичъ оповедалъ то, ижъ што ему мѣщанинъ места Могилевского зосталъ винень на листъ свой вызнанный копъ одиннадцать и грошей сорокъ чотыры личбы литовское, в которыхъ зоставилъ ему домъ свой власный отцовскій Гав- рыловскій, лежащый промежъ Мокусовыхъ, а з другое стороны Федора Демьяновича, то есть Мартинъ (въ подл. пропус.) когорый описал се тые пенези ему отдать, а тотъ домъ выкупити з моцы и владности вы- вети на рокъ и часъ певный, то есть на день з мертвыхъ встанья па- на Хрыстусового, которое свѣато пришло и вже минуло, а онъ в томъ изкоторое чуиности не мель, а ижъ того двора до сихъ часовъ въ два- надцати копахъ и в грошахъ сороку заставленого не выкупилъ, Семень просилъ, абы то до книгъ записано было, што врадъ записати казаль.

№ 32.

Продажная запись протопопа Могилевского Сасина Захаринича на часть плаца въ г. Могилевѣ калачнику Паннрату Богдановичу.

Року 1673, м-ца апрелія 15 дня.

Предъ вradoмъ войтовства Могилевского ставшы очевисто его милость отецъ ерей Сасин Захариничъ, протопопа Могилевскій, через опекуна ему з ураду на то прыданого и пот- верженого Исая Ивановича, іако особа духовная добровольне и іавне то вызнал, иж он водле воли продал и вечне пустил плацу своего

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 25-го
апрѣля.

власного пратов — — — — в месте государскомъ Могилевскомъ в паркане на улицы — — — — своимъ власнымъ домоу, а з другое стороны домоу — — — — (л. 15 об.)ского волости Могилевское Федора Зекрача за три копы грошей личбы и монеты литовское. менечы в каждый гропъ по десети пенезей белыхъ, мещанину государскому Могилевскому Панкрату Богдановичу Колачнику на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его такъ, ижъ волно помененному Панкрату на томъ сіа пляцу побудовати и на немъ спокойно мешкати и тежъ отдати, продати и кого хочечи даровати, записати и ку наилучшому а пожиточнейшому своему, на што его добрая воля будет обротити и іако своею властностью шафовати. До которого пляцу от сего часу и дніа отец протопопа самъ, его малжонка, дети и вси близкие кровные и повиноватые его уступовати и того врзупати не мають и не будутъ мочы вечными часы под зарукою через него самого вчиненою на врад войтовства Могилевского трыма гывнами; а на ратуш места Могилевского теж трыма гывнами на такового, хто бы тотъ пляцъ отпимать, а в держанью его іакую переказу чинити мель, або чого се держачому противного делати важил умоцниль. Чимъ утвердившы, даль то до книгъ войтовства Могилевского записати.

№ 38.

Дарственная запись на плацъ земли въ г. Могилевѣ подъ горою Трысенскою отъ Павла Ивановича мѣщанину Матвѣю Мартиновичу.

Того жъ дніа.

Постановившыся перед врадом войтовства Могилевского Павел Иванович оповедал и то самъ іавне и доброволне вызнал, иж спустил и даровал прутомъ земли, то ест половицю селища своего в месте государскомъ Могилевскомъ подъ горою Трысенскою под правом и всіакимъ послушенствомъ места государского Могилевского лежачымъ мещанину государскому Могилевскому Матфею Мартиновичу, кром жадного прымушенія и намов людскихъ, лечъ самъ по своей доброй воли, іако прыятелю своему на вечност ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его такъ, ижъ волно ему будетъ отдати, продати и ку своему наилучшому пожитку тотъ пляцъ обротити, до котораго Матфею Мартиновичу проданого пляцу Павел самъ, жона, дети и ни хто з близкихъ кровныхъ и повиноватыхъ его отъ сего часу и дніа прыпоминатисе не маеть, хотіа бы имелъ хто чимъ колвекъ поискивати, и ку дер(л. 16)жанью іакую колвекъ переказу чинити и трудность задавати мель, таковой на врадъ войтовства Могилевского гывнинну а ратушь

Могилевский также гривну заруки заплатити и отдати виненъ будетъ, а ^{Могилевскій} ^{магистратъ} ^{1577 г. 25-го} ^{апрѣля.} поплатившы то пред се у ву покою и в молчанью кождый таковой, кто бы ся того, іако вышей поменило важити мел, быти маеть вечными часы; и просил помененный Павелъ Иванович, абы то до книг враду войтовства Могилевского записано было. Што вradь записати казалъ.

№ 84.

Объявленіе мѣщанина Могилевского Алексѣя Зеновича объ удовлетвореніи его старшимъ братомъ Иваномъ Зеновичемъ.

Того жь дня.

Поставовившысе пред вradомъ войтовства Могилевского мещанинъ государский Могилевский Алексей Зенович кром жадного прымущенія и намовъ людскихъ, лечь по своей доброй воли, оповедалъ и то самъ іавне и доброволно на голось вызналъ, ижъ кгда отец его небожчикъ дей Зеновъ отъ пана Бога навежонъ и великою хоробою зложон был, за долгимъ розмышленемъ и порадою приіателей своихъ, хочечы зайти в часъ трудностіамъ и невздамъ таковымъ, которые се звыкли деіати межи детьми, которыхъ отцове безъ тестаменту з сего света зашли, и вже лежечы на смертельномъ ложку, а видечи час свой на тестаменте остаточное воли его справленомъ и вчиненомъ по достатку все, што колвекъ которому з детей своихъ по животе его належати мело, ознаймиль и ку ведомости каждому привел. При чомъ теж отписал то, на чомъ сынъ его верху менованый Алексей, который то сознавает, перестати мелъ. А иж видечи его быти малого на летехъ и не способного на розуме, іако дитяти (?) эксекуторомъ, то есть опекуномъ вчинилъ сына своего а брата его старшого Ивана Зеновича, которому въ мощъ и у в опеку злетиль — — — до выхована летъ зуполных; зо всимъ тымъ што колвекъ з маетности и добр своих в ровный дель ему прислушати мело, у которого в моще он ажъ до сихъ часовъ будучы, ку летомъ зуполнымъ прышолъ и на розуме способнымъ, на тотъ часъ се быти узавши все, што колвекъ небожчикъ ему отказалъ и отписалъ водлугъ тестаменту, отъ мала до велія ему тымъ всимъ владнути и іако своею властною отцовщиною (?) шафовати и ку своему налепшому пожитку водлугъ зданя своего оброчати могъ отъ помененого брата и опекуна своего Ивана отъ (?) небожчика вчиненого и тестаментомъ остаточное воли — — — потверженого в мощъ и во владность свою зуполную яко отцовщиною тепер взіал и побрал, чого вже над — — — (л. 16 об.) на томъ опекуне а брате своемъ никгда поискивати ани которое трудности задавати ему не мел; кгдаж все ему зуполне до рукъ дошло под зарукою черезъ себе доброволне вчиненою на вradь войтов-

Могилевский магистратъ 1577 г. 25-го апрѣля. ства Могилевского з стороны поискиванія тыхъ добръ отцовскихъ. Если бы сес записъ взрушати важиль, пятдесіать гривень а на ратушъ Могилевский другую пятдесять гривень дати и заплатити без отпуску и жадное фолкги обещоваль и доброволне обликговаль чымъ се обвезавшы а записъ свой утвердившы просиль, абы то до книгъ враду войтовства Могилевского записано было, што врадъ записати казалъ.

№ 85.

1577 г. 27-го апрѣля.

Продажная записъ Могилевского мѣщанина Сидора Малновича Ивану Клыпичу на плацъ по Новой улицѣ.

Року тисеча пѣтсотъ семьдесіать сегого, м-ца Апрѣліа КЗ двѣа, въ субботу.

Предъ врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государский Могилевский Сидор Малкович оповедал и то сам іа не и доброволне вызналъ, иж он, дознавшы великие добродейства и уставичную зычливість приіателя, то естъ діадка своего Ивана Семеновича Клыпича, до чого иж бы его охотнейшимъ вчинил, а ку себе зычлившого узнал кром жадного прымушеня и намов людскихъ, леч по своей доброй воли спустил и вечне даровал его пляцу местского своего властного певное меры прутов пять, который лежит на Новой улицы, обмежу домомъ Олексея Коростинных, а з другое стороны речкою Дубровную, кромъ садочка, лежачого на четверти прута, в которомъ себе он владзу и пановане зоставил до часу живота своего, ведже и то по смерти своей ему отписал; за што Иван Семеновичъ, діадко его, во всіакихъ податкахъ скарбу государьскому належачыхъ и теж повинностяхъ местских, которые бы на него з стороны пляцу под садкомъ приходити мели, заступил и заступовати подвезалъ. Волно ему тот пляцъ жоне, детем и потомькомъ — — дароват, который ижъ волно ему будетъ отъ сего часу (л. 17) продати, отдати, записати, даровати, заменить и ку своему налепшыому пожитку, на што его добрая воля будит, куды хочеть обротити и волле зданя своего іако своею властностью шафовати, отдаляючы отъ того пляцу самого себе, або жону, дети, потомьки и вси близкие, кровные и повиноватые свои, такъ ижъ никгда того взрушати и ничымъ поискивати, и в держанью жадное переказы чинити не мель, и хотя ж бы и могъ того чимъ засъ доходити, ино тые листы и права, за которыми се того важити будетъ в жадного суду никоторое моцы мети: не будутъ и за зуполные пріймованы и держаны быти не мають. А на то таковой, который то взрушати похочеть, заруки на врадъ вой-

товства Могилевского гривенъ пять, а на ратушь Могилевскій ^{Могилевскій} ^{магистратъ} ^{1577 г. 27-го} ^{апрѣля.} другую гривенъ пять, а стороне припозваной вси шкоды и наклады правные на одно слово речене заплатити и нагородити и ступне оправити виновен будет, а поплатившы то пред се у молчанью быти и претив держачому во всемъ спокойне се заховати маеть. И просилъ помененый Сидор Малкович, абы то до книгъ записано было, што врадъ записати казал.

№ 36.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ подданого села Сухоровичъ, Могилевской волости, Ермана Грыдковича ва мѣщанину Союю Яковлевну о неуплатѣ долга по закладной.

Того жъ дня.

Постановившысе перед вradoмъ войтовства Могилевского подданный государскій волости Могилевское з села С у х о р о в и ч ъ Ермакъ Грыдковичъ жаловаль на мещанку государскую Могилевскую Давыдовую Арсеньевича Союю Яковлевну на листъ вызнанный о копѣ одинадцать грошей литовскихъ, которые мужъ ее позычил, описавшысе восполнок з нею платити и — — — — — взменил досыть чинити на певный рокъ свой в листе менованный и описанный, который вже давно минулъ, а она в томъ повинность мети, іако бы ему водлугъ опису мужа своего Ермака отдать не хочеть, при которой жалобе и листъ вызнанный, по которому ей Давыд Арсеньевичъ описуеть з нею іако — — — — — передъ вradoмъ покладаль, хочечи з нее себе — — — — — (л. 17 об.) жать, которая тутъ же стоечы до того листу не знала, але в тот час, кгда мужъ ее с тое дороги, на которой теиерь ест, приедеть, з нимъ с которымъ поснол описана ест ему у в отказе быти и skutечне правное мовене вести мела. А велже где бы се нашло и озвало, онъ тѣхъ много должниковъ до того дому, над который сторона жалобливая, помененый Ермакъ Грыдковичъ розумел, иж не маеть чимъ от долговъ боронити, для чого она никому иншому, хіба ему одному, первой всехъ должниковъ своихъ, которые ся к немъ поточат истит и досыть чинити подвезала. На чомъ сторона жалобливая переставшы, вышей менованный Ермакъ Грыдковичъ дал то до книгъ вradу войтовства Могилевского записати.

№ 37.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевского мѣщанина Игната Себолевича на

Могилевский Могилевскую мѣщанку Наталю Ермоловну Истобчинину о неуплатѣ долга по
магистратъ 1577 г. 29-го замладной.
апрѣля.

Рову тисеча пѣтсеотъ семдесѣть сегома мѣца Апрѣля КѢ дня, у понеделокъ.

Пред врадомъ войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мѣщанин государьскій Могилевскій Игнатъ Соболевич жаловал на мѣщанку Могилевскую Ивановую Артемовича Истобчинича Наталю Ермолинну, ижъ што муж ее Иванъ Истобчинич, на листъ свой вызнанный одинадцать коп грошей личбы литовское в него позычившы, заставил ему дом свой, купчый Ерминский над рекою Днепромъ, черезъ межу Окулою Василевичомъ, бурмистромъ с его року на справахъ и потребахъ мѣстскихъ заседающимъ, а з другое стороны, Иваномъ Болошевичемъ лежащый, описуячы се ему тые пенези отдати, а з нихъ тот дом высвободити и в него выкупити на часъ и рокъ певный, то ест на день Вожего нароженья в року тисеча пѣтсеотъ семдесѣть шестомъ; на которое свѣато где бы онъ мел тых помененыхъ грошей отдати, а того дому выкупити и яко заставы з моцы и владности его вынети не мог. тогда оный себе вечне поступити мелъ. А ижъ тотъ рок давно минулъ, который ему тот Иван, муж ее, тые пенези ему платити и домъ выкупити обликговалъ, што ижъ такъ не вчинил, Игнатъ Соболевичъ — — — — водлугъ листу вызнаного отъ Ивана на себе ему доного покладал до замку Могилевскаго, под которого прысудом на он час (л. 18) все место было, оповедал и іако ему Иван Истобчинич тыхъ пенезей не заплатил и досыть на рок водлугъ обовіазку своего не вчинил. до книгъ записати далъ, с которыхъ и выпис одержавшы, тутъ на вrade войтовскомъ покладал, просечи, абы был ведле него захован, а ку тому дому прыпущен был, которого ижъ на тот рок Иванъ Истобчинич, іако выпис светчит в него дому не выкупил, а над то и самъ не ведати, где се отгодил и без бытности его на тот час тая Наталія Ермолична Ивановаіа Истобчинаіа водлугъ опису и обликгацей мужа своего, того дому Игнату поступити в моц и в держанье его подати, кгдажъ заставою естъ не хотела, для чого просил Игнатъ о вчинене справедливости. Сказала предречоніа Ивановаіа Истобчинная Наталія Ермолинна через умоцованого своего Семена Мацковича, стоечы очевисто перед врадомъ: правда, ижъ што муж ей Иван Истобчинич Игнату Соболевичу на листъ вызнанный одинадцать коп грошей винен зостал, в которыхъ и домъ, у верху описаныхъ границахъ лежащый, зоставилъ, до того се знала, нижли ижъ на тот рокъ, на который муж ей заплатити оны пенези подвезалъ, а до сихъ часовъ досыть з нихъ не вчинил з пенезьми дей был бы готовъ причину того поведила, которая водлугъ опису ему увѣстити не допустила, а меновите то, же муж ее іако она поведала и справу давала по купетъствіе и по ивнихъ потребахъ гдесъ не поблизу от дому, а свать за границу с панства короля его

милости выѣхал, откул се еще и до сих часовъ не воротил; за чим тот рок минул. На которую причину Игнат мало бачности мел, але водлуг вызнаня мужа ее и теж выпису замкового, которым его пры томъ доме зоставлено было, заховатися хотел, іакож и увіазыванія з ураду потребоваль; в чом от него звыш писанаіа Наталіа, видечи быти кривду и зважене не малое, а иж рада бы на тот час, ач в небытности мужа своего, сама черз себе тот долг ему заплатити тых одинадцать коп грошей, которую муж ее Игнату Соболевичу винен зостал, всю сполна ошми готовыми перед врадом поклала и досыть ему чынила, котора онъ от нее, котораіа поспол в листе одном, іако в иных листах ічай бываеъ з мужем, або без бытности мужа не описувала-штитъ, не пріймовал, але іако се вышей вже неоднократно помени водлуг листу мужа ее и выпису замкового жедал, абы заховано было ад видечи то, иж она готова се ему сама черз себе увыстити и зараз лѣт за долг мужа своего вчынити, разумеючы то, иж рокъ, на который — — — — и ему за тые пенези увыстити не могъ, затым минул адлугъ позва (?), иж не поблизу от дому быти мусил, угленувшы у поріа-ж права Магдебурского, который того учыть, іако застава жадное давности не маеъ про то, так сказал: же тую одинадцать коп грошей Игнату Соболевичу одати велел, што онъ пирынявши и до рук своих покладавши (л. 18 об.) водлуг выналезу судовного престал. А тотъ дом, который Игнат у ставе мел, той невесте Ивановой Истобчиной Натали Ермоливне зо вчиненем досыть позычце оной выше менованый, іако властност вечне мети и вживати присудил. А што се дотычет речей овощовых, черз Игната пры томъ доме на огороде засееных, не маеъ Наталіа ему забороняти, але волно их кгда тот час прыдетъ Игнату будеть сніати и на пожиток свой взіати. И приіавшы то просили зобудву сторон, абы то до книг враду войтовства Могилевскаго записано было; што врадъ записати казалъ.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 29-го
апрѣля.

№ 38.

Продажная крѣпость на дворъ съ постройками и плацомъ въ г. Могилевѣ по Курденевской улицѣ отъ братьевъ Кузьмы и Гришки Глухаревичей подданому Могилевской волости Остапу Яцковичу и его товарищу Ивану Грядковичу.

Того жъ дня.

Постановившысе перед врадом войтовства Могилевскаго мещанин государьскій Могилевскій Кузма поспол и з братомъ своимъ милымъ Грядкомъ Курыловичи Глухаровичи оповедали и то сами іавне, а доб-

Могилевскій Могилевскую мѣщанку Наталю Ермоловну Истобчинну о неуплатѣ долга по
магистратъ закладной.
1577 г. 29-го
апрѣля.

Рову тисеча пѣтсеотъ семдесѣтъ сегома мѣца Апрѣля КѠ днѣа, у
понеделокъ.

Пред вradoмъ войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мѣщанин
государскій Могилевскій Игнатъ Соболевич жаловал на мѣщанку Мо-
гилевскую Ивановую Артемовича Истобчинича Наталю Ермолинну, ижъ
што муж ее Иванъ Истобчинич, на листъ свой вызнанный одинадцать
коп грошей личбы литовское в него позычившы, заставил ему дом свой,
купчый Ерминский над рекою Днепромъ, черезъ между Окулою
Василевичомъ, бурмистром с его року на справахъ и потребахъ мѣстскихъ за-
седающимъ, а з другое стороны, Ивaпомъ Болошевичемъ лежащый, описую-
чы се ему тые пенези отдати, а з нихъ тот дом высвободити и в него
выкупити на часъ и рокъ певный, то ест на день Божего нароженья
в року тисеча пѣтсеотъ семдесѣтъ шестомъ; на которое свѣато где бы
онъ мел тых помененыхъ грошей отдати, а того дому выкупити и
яко, заставы з моцы и владности его вынети не мог. тогда онъ со-
бе вечне постуцити мель. А ижъ тотъ рок давно минулъ, который ему
тот Иван, муж ее, тые пенези ему платити и домъ выкупити обликго-
валь, што иж такъ не вчинил, Игнатъ Соболевичъ — — — — водлугъ
листу вызнаного отъ Ивана на себе ему доного покладал до замку Мо-
гилевскаго, под которого прѣсудом на он час (л. 18) все место было,
оповедал и іако ему Иван Истобчинич тыхъ пенезей не заплатил
и досыть на рок водлугъ обовязку своего не вчинил. до книгъ записати
далъ, с которыхъ и выпис одержавшы, тутъ на вrade войтовскомъ покла-
дал, просечи, абы был ведле него захован, а ку тому дому прыпущен
был, которого иж на тот рок Иванъ Истобчинич, іако выпис светчит в
него дому не выкупил, а над то и самъ не ведати, где се отгодил и
без бытности его на тот час тая Наталіа Ермолична Ивановаіа Истоб-
чиннаіа водлугъ опису и обликгацеи мужа своего, того дому Игнату пос-
тупити в моци вдержанье его подати, кгдаж заставою естъ не хотела, для
чого просил Игнатъ о вчинене справедливости. Сказала предречоніа Ива-
новаіа Истобчинная Наталіа Ермолинна через умоцованого своего Семена
Мацковича, стоечы очевисто перед вradoм: правда, иж што муж ей Иван
Истобчинич Игнату Соболевичу на листъ вызнанный одинадцать коп гро-
шей винен зостал, в которыхъ и дожь, у верху описаных границахъ ле-
жачый, зоставилъ, до того се знала, нижли иж на тот рокъ, на который
муж ей заплатити оные пенези подвезалъ, а до сихъ часовъ досыть за нихъ
не вчинил з пенезьми дей был бы готовъ причину того поведила, которая
водлугъ опису ему увѣстити не допустила, а меновите то, же муж ее
іако она поведала и справу давала по купетъствіе и по иншихъ потре-
бахъ гдесъ не поблизу от дому, а снатъ за границу с панства короля его

милости вы́хал, откул се еще и до сих часовъ не воротил; за чим тот рок минул. На которую причину Игнат мало бачности мел, але водлуг вызнаня мужа ее и теж выпису замкового, которым его пры томъ доме зоставлено было, заховатися хотел, іакож и увіазываніа з ураду потребовалъ; в чом от него звыш писанаіа Наталіа, видечи быти кривду и зважене не малое, а иж рада бы на тот час, ач в небытности мужа своего, сама через себе тот долг ему заплатити тых одинадцать коп грошей, которую муж ее Игнату Соболевичу винен зостал, всю сполна ошми готовыми перед врадом поклала и досыть ему чынила, котора онъ от нее, котораіа поспол в листе одном, іако в иных листах ічай бываеъ з мужем, або без бытности мужа не описуваластити, не пріймовал, але іако се вышей вже неоднократно помени водлуг листу мужа ее и выпису замкового жедал, абы заховано было ад видечи то, иж она готова се ему сама через себе увыстити и заразыт за долг мужа своего вчынить, разумеючы то, иж рокъ, на который — — — — и ему за тые пенези увыстити не могъ, затым минул адлугъ позва (?), иж не поблизу от дому быти муенл, угленувшы у поріа-~~ж~~ права Магдебурского, который того учыть, іако застава жадное давности не маєт про то, так сказал: же тую одиннадцать коп грошей Игнату Соболевичу отдати велел, што онъ пирынявшы и до рук своих покладавшы (л. 18 об.) водлуг выналезу судовного престал. А тотъ дом, который Игнат у ставе мел, той невесте Ивановой Истобчиной Натали Ермолишне зо вчиненем досыть позычце оной выше менованьй, іако властност вечне мети и вживати прсыудил. А што се дотычет речей овощовых, через Игната пры томъ доме на огороде засееных, не маєт Наталіа ему забороняти, але волно их кгда тот час прыдетъ Игнату будетъ сніати и на пожиток свой взіати. И приіавшы то просили зобудву сторон, абы то до книг враду войтовства Могилевскаго записано было; што врадъ записати казаль.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 29-ю
апрѣля.

№ 38.

Продажная крѣпость на дворъ съ постройками и плацомъ въ г. Могилевѣ по Курденевской улицѣ отъ братьевъ Кузьмы и Гришки Глухаревичей подданому Могилевской волости Остапу Яцковичу и его товарищу Ивану Гридковичу.

Того жъ дня.

Постановившысе перед врадом войтовства Могилевскаго мещанин государскій Могилевскій Кузма поспол и з братомъ своимъ милымъ Гришкомъ Курыловичи Глухаровичи оповедали и то сами іавне, а доб-

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 29-го
апрѣля.

роволне на голос вызвали, иж продали и вечно пустили домъ свой влас-
ный отцовский, в которомъ сами до того часу мешкали, на улицы Кур-
деновской от паркану идучи по правой стороне при певныхъ ме-
жах, о которыхъ меновите и ширей на листе се ихъ визнавомъ описало и
доложило лежачый, мещанамъ государскимъ Могилевскимъ Остапу Гац-
ковичу а Ивану Грыдковичу за певные пенези за осмь коп грошей лич-
бы литовское и хотечи то меть, ижбы тот лист ихъ до книгъ в раду вой-
товства Могилевского вписан был, просили, абы наипервей вычитан был:
которого в рад, кгда был перед ним положон, огледавшы а чытаного вы-
розумевшы до книгъ записати казал, и такъ се в себе слово от слова маеть:

Іа, Кузма а Грышко Курыловичи Глухаровичы, два нас браты за
одинъ чловекъ, подданные государские, мещане могилевские, визнаваемъ
сами на себе симъ нашимъ листомъ, ижъ мы который дворъ свой влас-
тивный под собою маемъ, в которомъ сами живемъ у вулицы Курде-
новской отъ паркану идучи по правой стороне подле лука м
ло е, а черезъ тынъ Денисомъ Давыдовичомъ, мы не дужаючы с того д-
му плату государского полнити, продали есмо тотъ нашъ
дворъ з доброй воли и з ласки нашей никому не пенный ани заставный
подданнымъ государскимъ мещаномъ места Могилевского Остапу Гацковичу
и товаришу его Ивану Грыдковичу за осмь копъ грошей монеты и личбы
литовское, личечы (л. 19) в каждый грдшъ пенезей по десети, тотъ
дворъ, изба и сени и лазню и што есть, горожа всіа по истобку Па-
вликову и ворота, на себе не оставуючы ничего, и с пляпомъ, пляпу
полчварта прута на вечность имъ самимъ, жонамъ, детемъ и потомькомъ
ихъ на плате государское. Мають Остапъ а Иванъ, жоны и дети ихъ
а потомъки ихъ в томъ дому жити, з него вживати и ку пожитку свое-
му доброму обернути и платъ государский местский Остапъ и Иванъ
полнити мають, што с того дому прыслухати будеть. Колво Остапу а
Ивану, жонамъ, детемъ и потомькомъ ихъ тотъ дворъ продати и отда-
ти, або кого даровити. Вже мы, Кузма а Грышко Курыловичы, а ни
жоны, а ни дети, ани прыатели, ани потомъки наши до того двора
припоминатисе до того двора никто не маеть, и до в раду Остапа а
Ивана, жонъ и детей ихъ и потомьковъ его о тотъ дворъ поволокати
никто не маеть. Если жъ іа, Кузма, а Грышко, наши жоны и дети, и
прыатели, и потомъки наши до того дому припоминатисе хто мел,
такой повиненъ дати вины на в радниковъ места Могилевского, а по-
томъ тежъ на войта пѣать копъ грошей, а вину заплатившы пред се
тотъ нашъ листъ на кождомъ в раде при моцы захованъ быти маеть.
А Остапъ, а Иванъ, жоны и дети ихъ пры томъ дому вечными часы
зоставены быти мають. Пры томъ были и тому добре сведоми мещане
места Могилевского Юрко Олексеевичъ, Сенко Мацковичъ, а Овсей Пав-
ловичъ. Іа, Кузма а Грышко для твердости просили есмо о прыложенье
печатей того жъ Юрка, а Сенька, а Овсея: ихъ милости на прозбы наши
вчинили и печати свои прыложили к тому листу нашему. Писанъ у Мо-

гилеве м-ца Апрѣля двадцать осмого днѣа, року семдесіать семого. В Могилевскія
магистраты
1577 г. 29-го
апрѣля. того листа печати тры, а подпись руки діака, который тотъ листъ писалъ, такъ стоитъ: Юда Іаковлевичъ. А по вычитаню и вписаню того листа до книгъ, ижъ верху писаные продавцы того дому Кузма а Грышка тымъ сознанью передъ вradoмъ стоечы особами своими дали се видѣти, которого Грышка бачечы вradь быти не способнымъ на летехъ, іакие трудности с того на потомъ не врасли, очевисто пыталъ озволенемъ ли и волею свою часть и кромъ прымушеніа спустиль, а сознавалъ, ижъ доброволне се то стало, іако свою часть, будучи дитячимъ пенезей, продалъ, за которую тутъ же предъ вradoмъ чотыры копы грошей взіаль и влитовавшысе над убожеством и недостатком брата своего Кузмы, з милости братерское, тушечы нагороду от пана Бога мет, еще ему зъ своее половицы выніавшыодну копу грошей дароваль, а тры копы грошей себе зоставиль, которые у его вradь до выхованіа летъ зуполныхъ Андрію Ивановичу мещанину Могилевскому, брату его тожчоному, іако убогую сироту ей, абы по кутомъ не потирала, а моць и в вопеку далъ, иж бы ей (л. 19 об.) ніавшы ремеслу іакому колвекъ, выхованю его належачому дати мель, и просиль, абы то до книг вradу войтовства Могилевского вписано было, што вradь записати казаль.

№ 89.

Явна выписи изъ Могилевскихъ замковыхъ книгъ купчей крѣпости отъ 16 марта 1575 г., на дворъ съ землею за рѣкою Дубровою отъ мѣщанина Могилевского Федьки Семеновича своему дядѣ Дашку Семеновичу Скражиничу.

Того жъ днѣа.

Пришедшы перед вrad войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Дашко Степановичъ Скражинича оповедал, иж ему тыми недавно прошлыми часы листъ купчий на домъ, которого теперь онъ в держаню и уживаню есть, не ведати іако згинуль, ведже для того до книг вradу войтовства Могилевского показываль выписъ уradу замку Могилевского року прошлого семъдесіать піатого м-ца Марца шестогонадцать днѣа справлений на домъ дедовский, волоку и моркгъ, што ему есть отъ Федка Семеновича, мещанина Могилевского, за двадцать копъ грошей личбы и монеты литовское проданый и заведеный, абы и тутъ для лепшого урочненя и твердости былъ до книг войтовства Могилевского уведень и записанъ, пилне жедалъ. Который выписъ слово отъ слова такъ се в себе маеть:

Выпис с книгъ замку государского Могилевского. Лета Божего нароженья тисеча піатьсотъ семъдесіать піатого м-ца Марца шестнадцатого днѣа в среду. Передо мною Стефаномъ Іакимовичомъ, подстарос-

Могилевский
наместник
1577 г. 29-го
апреля.

тимъ Могилевскимъ, постановившысе обличне, доброволне, не прымушенемъ, мещанинъ государьскій Могилевскій Федко Семеновичъ вчыпилъ доброволне сознанье самъ от себе, и от матки, и от жоны своей тыми словы; иж дей продал еси дворъ свой власный ледовскій, волоку и моркгъ, діадку своему мещанину Могилевскому Дашку Скражиничу за певную суму зо всеми обовязками в листе моем купчом, от мене даномъ есть описан, который листъ Дашко передо мною, вradoмъ, жилъ и просилъ, абы до книгъ уписанъ былъ. Который листъ та в себе маеть.

Іа, Федко Семеновичъ, унукъ Скражинича восполокъ зъ моею рекою Орыною, и з жоною Орыною Грышковною, подданный государьскій мещанинъ места Могилевскаго, визнаваемъ сами на себе тымъ на листомъ, штож я который дворъ свой властивый подь собою маю за рекою Дубровою славное памети небожчика деда моего Степана Тарасовича Скражына, через тынь с Ходоромъ чоботаромъ, а з другою стороны Ивашко Кожемякинъ, я мой дворъ на улицы, промежку улицы, а ку тому волока у от места по межи, у межи Мишка Олфедова а Поршн Лукина, а моркгъ сеножатный береговой за рекою Дняпромъ помежку Иваша Василя — — — —. И іа, Федко Семеновичъ, тотъ дворъ и волоку, и морокгъ сеножатный, продал еси з доброю волею и з ласки моей за двадцать копъ грошей монеты (л. 20) литовское, по десяти пenezей у грошъ, его милости діадку моему Дашку Степановичу Скражиничу на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его тот дворъ зо всеми будованемъ, што есть будованя в дому и с плячомъ, на себе не оставуячы ничого. Дашко Степановичъ, жона, дети его и потомки его тотъ дворъ, и волоку и моркгъ сеножатный вживати и в дому жити и себе добрымъ обервуги, а платъ государьскій Дашку, жона, дети с того дому и з волоки и з моркгу полнити мають, што с того прыслухати будетъ. Волно Дашку, жоне, детемъ и потомкомъ его тот дворъ и волоку, и моркгъ продати, або кого даровати, вжо іа, Федко, пани матка моя, ани жона, ани дети, ани потомки мои до того дому и волоки и до моркгу прыпоминатисе нихто не маеть и до вradу того Дашка о тотъ домъ и волоку и о моркгъ поволокати нихто не маеть. Если жъ іа, Федко, або матка, або жона и дети и потомки мои до того дому, за волоку и за моркгъ прыпоминатисе хотелъ, таковый повиненъ дати на вradъ Могилевскій пѣт копъ грошей, и вину заплатившы пред се тотъ нашъ листъ при моцѣ захованъ быти маеть, а Дашко, жона, дети пры томъ дому и волеце и моркгу заставены быти мають. Пры томъ были и тому добре сведоми мещане государьские Могилевские Богданъ Онаничъ войтъ места Могилевскаго, Исая Ивановичъ, Иванъ Петровичъ. А Федко Семеновичъ восполокъ з маткою и з жоною для твердости просили есмо о приложене печатей тых же мещанъ Богдана Онанича войта, а Исая Ивановича, а Ивана Петровича, которые то на прозбу нашу вчынили и печати свои рачыли прыложити ку тому

листу нашему. А Іа. Федко Семенович, дал Дашку тот мой листъ ^{Могилевскій} под печатью моею властьюю. А по вписаню того листу до книгъ, Даш- ^{магистрантъ} ко Степановичъ просилъ, абы ему с книгъ выписъ под печатью вradoвою ^{1877 г. 29-10} выданъ былъ. Который ему выданъ. Писанъ у Могилеве. У того выписа ^{апреля.} одна; подпись руки дьяка замъевого тымъ способомъ: Мартинъ М. ко Рыневскій, дьякъ справ судовыхъ замъку Могилевского. А по уведению сего выписа до книгъ Дашко Степановичъ таковымъ особомъ, на тотъ часъ, іако первой сего з замку, просилъ, абы ему с книгъ войтовскихъ под печатью вradу войтовского Могилевского выданъ былъ, который ему выданъ.

№ 40.

Расписка жены Могилевского мѣщанина Ивача Истобчинича, Натальи, на ^{1877 г.} имя деверу своему Евлану Истобчиничу, при залогъ ему своего дома съ ^{2-10 мая.} пляцомъ.

Року тысяча пѣтсотъ семъдесѣтъ сего м-ца, маіа второго днѣа, четвергъ.

Перед вradомъ войтовства Могилевского ставшы очевисто мешканка Могилевскаіа Ивановаіа Истобчинаіа Наталя Мартиноваіа (л. 20 об.) сама черезъ себе и черезъ умоцованого своего Семена Мацковича іавне и добровольне то вызнала, ижъ zostала винна и позычила в мешканіа государственного Могилевского Евлана Истобчинича, роженого брата мужнего, девера своего, готовыхъ рукодайныхъ и отличныхъ певную суму пенезей одиннадцать копъ грошей личбы литовское, в которыхъ заставила ему дом власный мужа своего купчый и з пляцомъ Ерминьской над рекою Днепромъ черезъ межу Окулою Василевичомъ, а з другое стороны Иваномъ Болошевичомъ лежащий, до року и часу певного, на который ему прыобецала и симъ записомъ добровольнымъ обвезала ему тые пенези отдати и заплатити, то есть коли мужъ ее Иванъ Артемовичъ Истобчиничъ с тое дороги, где теперъ есть, зась до дому здорово се навротитъ и прыедет, въ тотъ часъ се ему за тую одиннадцать копъ грошей увыститъ, а тотъ домъ в него выкупитъ з мопы и въладности его іако zostаву вынѣти винна будет, а до того часу ему ач волно будетъ того дому вживати, вед же ее з местцу рушати и с покойнаго мешканіа до прыезду мужнего заборонѣти не мает. И просила, абы то на твердость до книгъ вradу войтовства Могилевского уписано было, што вradъ записати казалъ.

Могилевскі
магістратъ
1877 г. 2-го
мая.

№ 41.

Сдѣлка въ силу духовнаго завѣщанія Могилевскаго мѣщанина Василія Поненка между его женою и дѣтьми.

Того жь дня.

Перед вradoмъ войтовства Могилевскаго ставшы очевиство мѣщанина государская Могилевская Василеваіа Поненковая учтивая Овдоха Романовна сама черезъ себе и черезъ пріятеля своего свещенного оца Сасина Захаринича протопону Могилевскаго, ач особу духовную, вед же добровольне и кром жаднаго прымушенія на голос вызнала, иж што муж ее, небожник Василь Поненко, будучи отъ пана Бога хоробою на- вежовымъ, а на смертельномъ ложку лежацы, с которого то розу м. ижъ вже повстати не мел и о прывороченю ку первшому здоровю, и ст- пачы с порадою пріятелей своих, хотечи трудностям, незгодам зай в часъ и розтыркомъ, которые се по смерти многих отцов и пріяч. ей без всіакого постановенія и все воли своее и ознайменія остаточ и розправенія вradoвого, з сего света зешлыхъ звыкли деіати и кровными и повиноватыми в народе, по животе их на сем свете лыми, а иж (л. 21) бы покой и милость деткам своим зоставити бе мог, тогда ей для цют и веры претивку себе, іако жоне с пры ней дочце своей Евгини, з нее спложной, в тестаменте ное воли его вradoвне справленомъ и за доброй воли его вче все што колвекъ по животе его им належати мело, так грошми выми, іако и речми рухомыми, статкомъ, шатами, платемъ белы чинем и иными домовыми речми отписавшы и отказавшы имъ обеумъ; сынов своих з першое жоны спложныхъ, Юріа а Сасина Василевичов Поненковичов экъсекуторми, то ест опекунами быти постановил и усты своими власными поменил. А то што се в том тестаменте описа ло и доложило ест, иж бы через нихъ выполнено было, пилне просил. В которых опеце иж она не хотечи поспол и з дочкою своею Евгинею быти и на вдовеи столпу мешкати и седети, а волечы вси речы тые которые муж ей Василій Поненко описал и отказал и остаточною во- лею своею даровал, в моцы и у владности своей меть, а ими себе и дочку свою Евгиню до часу притія лет ей зуполных живить и водлуг подобанія своего опатрывать, тогда што се колвекъ в тестаменте мужа ее належного ей поменило, на тот часъ от опекунов ихъ зуполне до- шло, што иж по достатку до рук своих побрала, тогда теж и тымъ де- темъ добре опекати, іако власною дочкою своею обецула, а на них вже, іако опекунох никгда жадное речи поискивати не мела; чого если бы взрушати важила, тогда вины на врад войтовства Могилевскаго тридцат гривен, а на ратуш Могилевский другую тридцат гривен да- ти описала и подвезала; а заплатившы то пред се вечно у молчаню бы-

ти твердила. Претив которого опису и обликацеи мачохи своей пасын-
ки ее Юрія а Сасинъ Василевичы Поненковичы, котрым была у опе-
ку она поручона и злечоча, туж сточы, также вызнали, иж если бы ее
ото, што ей теперь от нихъ дошло, або о іакую колвек иную маетност
— — и спадьки отцу своего, где до владу поволокати хотели и в чим
толвек затрудненье ей задавати мели, тогды под таковою ж зарукою
чолчаню быти и во всемъ се скромне заховати обецали и просили
будву сторонь, абы то до книг владу войтовства Мвгилевскаго уписа-
было. Што влад записати казалъ.

Могилевскій
магистратъ
1677 г. 2-го
мая.

№ 42.

Дѣло по жалобѣ Могилевскихъ рыбаковъ Антона Терени у товарищей на
Могилевскаго мѣщанина Сапрона Тубышовича, объ убыткахъ.

Того жъ двіа.

Постановившысе очевисто перед владом войтовства Могилевскаго
(21 об.) мещане, то ест рыболове Могилевские Антонъ Ивановичъ Те-
ня поспол с товарищами своими Евланомъ Истобчиничом, Сенкомъ
Мувиловичом, Федко Солодовникомъ, Омеліаномъ Опанасовичом а Іац-
м Шарухинымъ братом, — жаловали на мѣщанина государьскаго Могил-
вскаго Супрона Тубышовича о трыдцать коп грошей литовскихъ,
зодь, которые дей от него приніали, справуючы се перед владомъ
замьку Могилевскаго, в чом иж никгда не были ему винны, просили о
вчинене справедливости. Супронъ Тубышович, будучы на тот час отпор-
ною стороною, ач колвек ку оным шкодам, іако они менуют, иж бы им
самъ причинцою был, не знал, нижли пред се наменил, же дей то при-
сужоно з уладу на них Шарусе Хилковичу, которому онъ тые пенези
верил и от себе в рыболовство послал, кгда пустил се на комягах по
реце Днепру вниз поспол з ними в одном товаристве, звланца за то,
же они тую рыбу, которую позоставши се троха на низу для некоторых
потреб своих будучи забавенымъ через них, іако товаришов своих
ужившы чоломъ битемъ и прозбами, уперед до Могилева послал, мѣжи
себе поделили и не тушечи о прыттю его до Могилева, где был лю-
дем многымъ должон, для чого не держечи за то, абы се зас навротить
мог, водлуг подобанія и зданія своего на ровные части розніали, то пак,
кгда дей сіа тот Шаруха з низу отъ потреб своих, конец имъ вчинив-
шы, засъ до Могилева навротил, правне на них презыскал, так иж ему
все, о што жаловал вернути и шкоды правные на тотъ час на Ту-
бышу поискываючы водлугъ всказанія владоваго нагородити и оправити
мусили; што и помененный Шаруха Хилкович заступаючы сторону от-
порную Супрона Тубышовича от пренакгабыванія верху менованых ры-

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 2-10
мал.

боловов, же то так, іако Тубыш отпор чинил было, сознавал а нейна-
чей се деело твердил. Але абы причинцою іакихъ шкодъ и втрат ихъ
сам был он, або Супрон Тубышовъ, на которого тепер жалоба от них
ишла. о том ничего не менил, хіба то и пѣвторе поведил, же се ему з
присуду права замкового за часть его, которую были тые рыболове в
него забрали и зваднуг іако властностю хотели досыть стало, чога се
дей вже ему поискивати было не годило ни на комъ, што порядне вра-
довое се mezi ними розправило, и skutок судовный у своей речы; ознай-
менные рыболове доведечи шкод своих покладали выпис сведетство того.
за чим они прыніате утрат своих быти (л. 22) менили, в котором о што
жалобу прекладають, ничего доводне нет и болшей в немъ над то врад
войтовский не видел. толко присужене Шарусе Хилковичу рыбы, кото-
рукъ был он, іако се вже вышей поменило, призооставъшисе трохе сам на
низу через нихъ, іако товаришов своих вперед до Могилева прислалъ,
што и врадовне на нех презыскал. А поневаж выпис, иж на нихъ са-
мих же іако се о тую трыдцать копъ грошей в рыбе рознятыхъ спра-
ва точила, светчит, а помочы им жадное не значит, хіба то іако mezi
ними мовене было в суду, через который он на них презыскъ одержалъ,
а они ему зачотку его нагородили и досыть вчинили. Тогда, затымъ
врад выслушавшы порядне жалобъ и зрозумевшы достаточне отпоров з
обудву сторон, пытал, штобы ку тому на помочь доводнейшого стороны
поводовые себе брат и претив отпорное стороны показывати мели. А иж
ничого не подали болшей над то, іако се вышей поменило, врад вой-
товства Могилевского сказал: под тымъ способомъ кгдаж рыболове перед
врадом замковымъ, с которого разсудку таковый всказ отнесли, абы жъ
рыбу Шарусе, который на тот час Супрона Тубыша в той менованой
речи от них заступил, вчинили досыть. А о шкодах своих некоторых,
іако се было годило не молчат под однимъ врадом мешкаючи, припоми-
ная некотораго не делали, зрозумевшы теж то с певного подобенства,
иж человека ничего имъ не винного, ку шкодамъ не пристойнымъ прыпра-
вить и трыдцать коп грошей згола презыскати на нем хотели, и оба-
чывшы великий упоръ, иж се от предсеvзятя своего, которое досыт
неправне з них показало и доводы утѣлые, на которыхъ вже устали, а
подпоры некоторое ку доконаню своей речы водле права не показали,
помененого Супрона Тубышовича от тых трыдцать коп грошей врад
войтовства Могилевского волнымъ вчинил, што он себе и до книгъ запи-
сати дал.

№ 48.

Жалоба Могилевского мѣщанина Омельяна Ивановича на Матвѣя Минитича
о неплатѣ 50 грошей.

Того жъ дня.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 2-го
мая.

Постановившысе очевисто перед владом войтовства Могилевскаго мещанин Могилевскій Омеліан Иванович доброволне кромъ жадного прымушенія сазнал, иж позычил и зостал винен мѣщанину Могилевскому Матфею Микитичу готовых и рукоданныхъ грошей пѣтдесіат литовскихъ, которые обецал он. Матфей. ему отдати и вси сполна заплатити, кромъ жадное вымовки на рок певный, то ест на ден светых апостол Петра и Павла, которое свято и рок быти мает в року тепер идучом тисеча пѣтсот семѣдесіат семом Кдыжъ он отдати на тот рок помеченных пенезей не могъ, тогда и наклады кром жадного доводу, леч на одно слово речене его обецаль (л. 22 об.) нагородити, а на влад войтовства Могилевскаго за непослушенство вины гривну дати мел и просил. абы то до книг владу войтовства Могилевскаго уписано было. Што влад записати казал.

№ 44.

Продажная крѣпость на домъ съ плацомъ по Ильинской ул. отъ Луньяна Яковлевича родному брату Олексѣю, сов. 6 іюля. 1576 г.

1577 г.
4-го мая.

Року тисеча пѣтсотъ семѣдесіатъ семого м-ца мая четвертого дня, в субботу.

Перед владом войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанин государскій Могилевскій Лукіанъ Іаковлевичъ оповедал и то сам іавне и доброволне вызнал, иж продал и вечно пустил дом свой власный за дванадцать коп грошей, на улицы Ильинской лежащий, мещанину Могилевскому брату своему роженому Олексѣю Іаковлевичу, ему самому, жоне, детемъ и потомькомъ его, іакож лист свой продажный перед владомъ покладавал, просечи, ижбы по достатку для твердости и умоцненія до книг уписан и уведен был, который слово от слова так се в себе маеть:

Іа, Лукіанъ Іаковлевичъ, мещанин Могилевскій, визнавамъ самъ на себе симъ моимъ листомъ кождымъ людем, добрымъ, кому будетъ потреба того ведати, албо чтучы его слышати нынешним и на потомъ будущимъ, иж без жадного прымушенія, а нищее намовы, леч по своей доброй воли, продал есми двор свой власный, избу, сенцы и другую избу малую новую и пляц вес и горожу воколо пляцу и ворота, зо всимъ будованемъ, іако се тот двор мой и пѣляц в себе маеть, не зоставуючы на себе ничего. Который двор и пляц на улицы Ильинской

Могилевский
мѣщанскій
1877 г. 4-10
мая.

подле Петрушы Федоровича, з другою стороною Харка Максимовича, мещанина Могилевскаго, брату своему Олексею Іаковлевичу, жъ за дванадцать коп грошей литовское личбы, личечы по десети пенезей у грошь, на вечность ему самому, жоне его, детемъ его и потомкомъ его; мает онъ самъ, жона его, дети его и потомки его с того двора и с пляцу вживати и подачки государьские и местские полнати. А іа, вжо, Лукян, самъ, ни жона моя, ни дети мои, ни прѣатели мои, ни потомки мои не мають того двора и пляцу ни на Олексею, на жоне его и на детех его на прѣателех его и на потом(л. 23)кахъ его поискивати. Если жъ бх іа, Лукьянъ самъ, або жона моя, або дети мои, або близкие мои, або потомки мои мели того двора и пляцу на Олексею, на жоне его и на детех его и на потомкохъ его поискивати, таковыи мает вины платити на врад замьку Могилевскаго десеть копъ грошей и заплатившы вину пред се тымъ двором и пляцомъ не маеть владнути, толко Олексею брату моему, жоне его, детемъ его и потомкомъ его тот дворъ и пляцъ в кождомъ праве при моцы зоставен быти маеть. Волно Олексею, жоне его, детемъ его и потомкомъ его тотъ двор и пляцъ продати, або кого даровати и куды хотя обернути ку пожитку себе лепшому водлугъ сего моего листу вызнаного. А прѣтомъ был Петруша Федоровичъ, Евланъ Романович, Грышко Путятин сын, мещане Могилевские. А для лепшого справедливости и потверженія сего моего листу, іа, Лукьянъ Іаковлевичъ просил ёсми о прѣложенъ печати тыхъ же людей добрыхъ Петрушы а Евлана и Грышка, которые при листе были и для прозбы моею вчинили и печати свои прѣложили к сему листу моему вызнаному. Писан у Могилеве року тисеча пятсот семдесіать шостого м-ца Іюля шостого дня. У того листа печати тры. А на твердость еще и подпис руки тымъ способомъ есть: писалъ Селивонецъ Андреевичъ.

№ 45.

Заявленіе Виленскаго мѣщанина Андрея Кононовича о своихъ правахъ на имущество, оставшееся по смерти Опанаса Занковича.

Того жъ дня.

Перед владомъ войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанин Виленскій Андрей Кононовичъ Кравецъ, самъ доброволне и іавне в голосъ вызналъ, ижъ дей часу недавно минулого у месоед великий в року семдесіат семомъ прошлый, брат мой стрѣчный Опанас Занковичъ напол мещанин виленскій, прѣхавшы тут до места Могилевскаго рознемогшысе, з допущенья Божего з того света зшел, давшы до хованія речи свои мещанину Могилевскому Захарю Прошковичу то ест шестдесіать

тальаровъ чотыри поставы сине. — — плаху роронную и иное ^{Момлоскiй} плате свое, на што и духовницу небожчик Опанасъ, брат мой, врадывне ^{молитвенникъ} вчинил, в которой духовницы отписал он жоне своей Степаниде, а если ^{1857 г. 4-го} бы тая жона его Степанида змерла, ено то все небожчик отписал ^{22.11.} мне Андрею Кононовичу, брату своему. Котораи жона его Степанида вже с того света зощла (л. 23 об.) а такъ теперешнего часу тот пан Захарiа Грыдкович мне Андрею Кононовичу волдугъ тестаменту небожчика Опанаса, брата моего, все в целости вернул и до рукъ моихъ отдал, с чого iа пана Захарю квитую вечными часы и волнымъ чиню в каждого права от вшелiаких особ. А для лепшого сведомъя обещаю и шлюбую з ратушы виленское и з ураду кгородского виленского листы квитовые прислати тут Захарю, кромъ омишканыя, в которых листах и то будеть выражено, иж тая Степанида вже с того света зышла, а иж вже ниhto на пану Захарю и потомкохъ его с тых спадковъ небожчика Опанасовыхъ поискивати не маеть, а ижъ iа естемъ человекъ преездчий до того часу, поки таковыя листы врадывне до пана Захарю з Вилна прыплю, для пренакгобываня, если бы хто на пану Захарю хотел поискивати iакихъ колвекъ речи по небожчику Опанасе зосталыхъ и о то, если бы пана Захарю хто колвекъ о то до права позывал, мають его во всемъ заступовати и боронити то ест: панъ Iанъ Солецкий земенин гсударьский повету Оршанского, а пан Семен Юшковичъ мещанин гсударьский места Могилевского, которых есми взявши до рукъ своих от пана Захаря Грыдковича тестамент небожчика Опанаса брата своего за прозбою своею в томъ ужил, же тутъ же очевисто стоечы панъ Iан Солецкий, а пан Семень Юшковичъ сами доброволне а iавне, в голос, сознали, ижъ волдугъ вышей помененого сознания и обликгацен пана Андреевой от вшелiакого человека и парсуны хочуть и обедують Захарю Грыдковича боронити и заступовати в каждого права цоты аж пан з Вильна зуполное квитоване з ураду прышлетъ до пана Захари. Што собе для памяти Захарiа Грыдкович дал до книг врадывне войтовства Могилевского записати.

№ 46.

Дѣло по жалобѣ Оршанскаго мѣщанина Наума Тимофеевича на мѣщанина Могилевскаго Филипа Пашковича о неудовлетворѣнiи его за мѣдную сѣкморшню трубу.

Того жъ дня.

Перед врадывне войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанин гсударьский Оршаньский Наумъ Тимофеевич жаловал на мещанина Могилевскаго Филипа Пашковича, иж дей за прозбою того Наума взiал

Могилевскій
маистратъ
1577 г. 4-ю
мал.

онъ трубу меденую скоморошу, о которую его просил, абы продал кому бы се могло трафити потребовати; то пак ни тое трубы узадъ на тот час не ворочаетъ, ани пенезей, за которые ее продати сказаль не отдаеть, о што враду просил, абы се ему увыстил (л. 24) Сторона обжалованаіа на то такъ поведила, иж ач в тот іако он тую трубу довалъ будучы подпилым человеком и видел нижли иж бы се до своихъ рукъ взіати и за нее продавшы пенези отдати мел не прырекаль на чом и за прысегу се взіал, которой через врад рок двіа третего зложон, который кгда прыпал, до присеги се не брали, а то пришедшы вызнали, же за все то на двадцати грошх угоду прывіали, которые иж зараз Наумъ Тимофеевич в него взіал, што себе Цилии Пашковч для памети до книг враду войтовства Могилевского записати казал.

№ 47.

Продажная запись на свою часть движимаго имущества отъ Матвея Мартиновича Степану Трухоновичу.

Того жъ дніа.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы обличне мещанин государьскій Могилевскій Матфей Мартинович оповедал и то самъ іавне и доброволне в голос вызнал, иж который домок в товаристве спол мешкаючы з Степаномъ Трухоновичом на один грош сполный накла даючы збудовали за властные пенези, того тепер зо всимъ будованемъ половицу частки своей на пруте пляцу лежачое тому Степану Трухоновичу за певные пенези, то есть коп за две и за грошей пятьдесят литовскихъ на вечность продал и спустил, подъ тымъ способомъ, иж вже от сего часу и даты вышей писаное вольно будет тому Степану оного половицу дому отъ Матфеіа Мартиновича ему проданого отдати, продати, записати, заменить и ку своему налєпшому а пожиточнейшому обротити и іако своею властностью, на што его добраіа воля будетъ, водле зданья своего шафовати, до которого он вже от сего часу прыпоминати и трудности в держаню его самого, жоны, детей, потомковъ и всихъ близкихъ кровныхъ и повиноватыхъ, и кому онъ то іакимъ колвекъ обычаемъ заведеть и пустит задавати чинити не мел, под зарукою на ратуш места Могилевского трыма гывнами такового, хто се того важити сметъ будетъ, без отпуску дать описал. Што повлатившы пред се таковому каждому претив держачому вечне у молчаю быти и

скромне съ заховати и покой дати твердил, просечы, абы то до книг Могилевский
враду войтовства Могилевского уписано было. Што врад записати 1577 г. 4-го
казал. мал.

№ 48.

Заявленіе Могилевскаго рыбака Антона Ивановича съ товарищами о долгъ
8 копъ и 20 грошей, причитающихся имъ отъ мѣщанъ Могилевскихъ Ивашка
Филиповича и Артема Дупля.

Того жъ дня.

Постановившысе очевисто перед врадом войтовства Могилевскаго
мещанин и рыболовъ Могилевский Антон Иванович сам од себе и от
товарышовъ своих (л. 24 об.) жаловал на мещан государьскихъ Могилевскихъ
Ивашка Филиповича а Артема Дупля, которые на листъ свой
вызнанный, в немъ водле опису один по другом поручывшысе аостали
имъ винны коп осмъ и грошей двадцать, которымъ отданю рок на
пусты маслены в году семъдесіат семом минул, иж им еще не заплачу
ли и досытъ не вчинили до сего часу, просили о вделане з нихъ сра
ведливости. Стороны обжалованы, поменены Ивашко, Филипович а
Ортема Дупля, ставшы очевисто, кром жадныхъ иныхъ отдоронъ,
кдыжъ были винны до того се доброволне знали. За которымъ добро
волнымъ признанемъ ихъ, врад ку заплате рокъ первинный, недель за две
зложил. Што Антонъ Иванович и до книг себе записати дасть.

№ 49.

Явля расписки мѣщанин Могилевской Марьи Охремовны въ получении
1 копы литовскихъ грошей отъ Могилевскаго мѣщанина Пилипа Казлаша.

1577 г.
6-го мал.

Року тисеча пѣтсотъ семдесіатъ семого м-ца маія шостого дня у
понеделокъ.

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанина
государьская Могилевская Охремова Парфеновича Марья Охремовна са
ма через себе и через опекуна своего Васка Монковича бповедала и то
сама явне а доброволне признала, иж што муж ее, небожчикъ Охремъ
Парфеновичъ, сходечи з сего света, через testamentъ бстаточное воли
своее справлений и вчиненый, отписал и отказал был ей справити себе
кочу грошей литовскихъ, о которое первой сего жаловала на мещанин

Могилевскому Милану Коаленку, от которого пак ей на тотъ час траа кона грешей водлуг тестаменту небожничковского зуполна пенезми готовыми дошла, чога иж вже она на немъ нигды через то поискивати не мела; што на певность и до книгъ в раду войтовства Могилевского записати дала.

№ 50.

Явна документа на владѣніе усадьбою Могил. мѣщ. Самсона Опанасовича, совершенная 8 августа 1575 г.

Того жь дня.

Перед в радом войтовства Могилевского постановившысе очевисто Войтко Фрынковиц жаловал на мещанина Могилевского Самсона Опанасовича о пляцъ селидебный, на котором тот Самсон мешкал менечи его бѣти своимъ власнымъ, просилъ, абы онъ вси права, або листы, за которыми онъ того живааетъ перед в радомъ положил, што онъ заразъ вынявшы листъ, за которымъ того пляцу у держаню был, перед в радомъ (л. 25) войтовскимъ положил, который слово от слова так се в себе маеть:

Я, Стефанъ Іакимовичъ, подстаростей Могилевский, ознаймую тымъ, ижъ што первой сего, тже тому годъ третій, даломъ пляцъ пустый, который через некалый часъ вгусте лежал, а плату з него господару его милости некогого не было на име Алексеевский за рекою Днепрочь, мещанину государьскому Самсону Опанасовичу, іакож ми небожчикъ войт Нефед не пооднокротъ мовилъ, ижъ с того пляцу некогого пожитку г-дару его милости нейдеть. А такъ іа, видечи тое ижъ бы тотъ пляцъ в пусте не лежал, але з него господару его милости платъ был, даломъ тотъ пляцъ мещанину государьскому вышей менечному, который пляцъ маеть онъ самъ держати зо всимъ тынь, іако се о томъ в листѣ своемъ маеть, а з него платъ г-дару его милости платити, іакожъ мещанине платити. И на то ему дал тотъ мой квитъ под моею печатью и с подписомъ власное руки моее. Писанъ у Могилевскаго року сездесятъ пятого м-ца Августа осмого дня.

А до вычитаню того листа, в которого печать одна, в рад войтовский вычалъ Войтка, а самимъ онъ того пляцу дохдять и своимъ власнымъ быти мовилъ. Онъ же листовъ не показалъ, але до ревизии се создал, ижъ онъ за ласу того, когда помера вельчичная у Могилеве была, в тотъ часъ онъ писанъ былъ, што, ачъ такъ іа нашло, вышли изъ череа за долгий тотъ пляцъ в пусте лежал, ижъ бы платъ до царьбу государьского мовилъ, в радъ мещанину Могилевскому, подъ которого присуданъ все место на онъ часъ было Самсону Опанасовичу далъ. Зрору-

мевшы врад войтовский, иж то слушше вчашил, а гдѣ бы так же было ^{Могилевский} ^{литовский} ^{на 1897 г. 6-10} ^{кас.} мусило бы се дееть уближене скарбу государьскому и на тот час под тымъ же способомъ Самьсону тот яляцъ присудил в моць и в держане вечне подал; што себе Самьсонъ и до книгъ владу войтовства Могилевскаго записати дал.

№ 51

Дѣло по жалобѣ земенина Могилевского повѣта Ермола Стародубца на Могилевского мѣщанина Данилу Бирука о неуплатѣ 24 копъ грошей литовскихъ.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто шляхетный Ермола Стародубецъ, земенин государьский Могилевский повету Оршанского, жаловал на мещанина государьского Могилевского Данила Бирука о двадцать чотыры копы грошей литовское личбы на листъ вышванный позычоную, до которыхъ ставшы Бирукъ добровольне, іако ему виненъ естъ зналъ, от чого ижъ ничимъ не отходил, а и листу своему вышваному причыны жадное не дал, — врад ку заплате рекъ первый за две недели зложил, на который се он ему певне увьститъ подвезащы, дал то до книгъ владу войтовства Могилевского записати.
(Л. 25 об.).

№ 52

Долговое обязательство Могилевского мѣщанина Артема Дунля, на 33 копъ литовскихъ грошей земенину Могилевскому Богдану Митковичу.

Того жъ дня.

Постановившыся обличне перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьский Могилевский Артемъ Дунля опеводал и то сам іавне и добровольне в голосъ взналъ, ижъ позычил и зосталъ виненъ земенину государьскому Могилевскому пану Богдану Митковичу на листъ вышванный готовыхъ рукоданныхъ пенезей тринадцатъ копъ грошей личбы литовское, которыхъ для недостатку и неспособность свою ачъ за разплатити не описувал, ижили пред се по реком истирея прибедал и прырехал, то естъ вайпервей с тое сумы пенезей, которую ему, іако се вышвой помевенило виненъ зостал, на Крещене Поновое, которое прийдетъ в року тысяча шатсотъ сездесять осмом, третей коп пятъ дати

Могилевский
1877 г. 6-го
мая

мел; потом на другой рок, то ест на Радуницу в том же року придучу коп чотыры, а на остаток тых пенезей чотыри копы грошей отда-ти повинен будеть на ден светого Спаса в том же року семдесят осмом, ничимъ каждого року не похибіючы. А где бы не могъ на который рок того, чего се описал отдаги; а затымъ бы пан Богдан мел себе шко-довать и втраты прыймовать, тогда все то Артем добре оправовать и кром жадного права доводу, леч на одно речене слова его, слушне на-горожать подвезал. Што на твердость и до книг вראду войтовства Мо-гилевского записати казал.

№ 53.

Дѣло по жалобѣ шляхетнаго пана Павла Митковича на Могилевского мѣ-щанина Ивашка Васильевича Вакаронка относительно плаца.

Того жь дня.

Постановившысе перед вראдом войтовства Могилевского шляхетный пан Павел Миткович жаловал на мещанина Могилевского Ивашка Ва-сильевича Вакаронка о пляц, на котором он сам на тот час мешкаеть, менсчи тот пляц быти брата своего Павла, который дей час немалый того пляцу вживал, просечи, иж бы он, іако братъ небожчиковский по близкости прыпущон в моц и у в держанье его подан был. На што тут же стоечи Ивашко Василевич тыми словами отпор чинечи отказал, иж его не згола тепер держитъ и вживаеть, але от Федка Іарцовича вже здавна маеть за листомъ, через который ему тотъ пляц спустил; и положил перед вראдом листъ, просечи, абы был читан, а на твердость (л. 26) и до книг уписан был, ~~который~~ слово от слова так се в себе маеть:

Іа, Федко Іарцович, мѣщанин места Могилевского, визнаваю самъ на себе сим моимъ листомъ, который пляц мне написали ихъ милость панове ревизоры его королевской милости промежку Бутака и Зверка, а я с того пляцу не дужаючы плату государьского полнити, поступил есми тотъ пляц по доброй воли своей, который пляц мел есми от Миха-ла Козака две доли, тых всих двух дол части постунил есми Ивану Вакарону, мѣщанину Могилевскому, ему самому, жоне, детемъ и потом-ком его тотъ пляц себе держати и з него вживати и к себе добрым обернути и члать государьский и воіакие повинности полнити маеть, по тому, што с того пляцу прыслухати будеть, іако иншые мѣщане места Могилевского платіать. Уже іа, Федко Іарцович, ани жона, дети мои у вы Ивашка и в жоны и в детей его того пляцу отнимати не маемъ. А если ж бы хто мел тотъ пляц от Ивашка, и от жоны, и от детей Иваш-ковых, абе хто до вראду мел бы их поволокати, таковый повинен дати

вины на врад Могилевский тры рубли грошей, а вину заплатившы предсе тот мой листъ пры mocy зостанеть. Пры томъ были ^{Могилевскіе магистратъ 1577 г. 6-го мая.} Ги тому добре сведоми мещане Могилевские: Степанъ Бариховичъ, Герасимъ Коляевичъ, Хроль Воцаничъ. Іа, Федко Іацковичъ, для твердості просил еси о прыложене печати Степана Барихова и Степан для прозбы моее вчинилъ и печать свою прыложил к тому листу моему. Писан у Могилеве року шестдесіатъ девятого, Марца двадцать девіатого дніа. У того листу печать одна.

А потом врад пытал на то: іакое mocy у пана Павла Митьковича; который ач жадных листов не показываль, нижли толко пред се братнимъ быти твердил, чога теж довести не мог; кгдаж запису никоторого не мел и словного сведетства через люди, которые бы того были сведоми не выдал. А бачечи то, иж на своей речы устал а поневаж Федко Іарцович от померы волочное а ревизоров государьских одержавшы не могучи плату до скарбу государьского полнить ему спустил, который Ивашко того до сего часу у спокойном держаню был, который перед тым так и теперь кром жадное переказы держати и вживать маеть.

№ 54.

Дѣло по жалобѣ объ имущественныхъ претензіяхъ между мѣщанами Могилевскими Харномъ и Лешомъ Доволевичами съ одной стороны и мѣщаниномъ Могилевскимъ Артемомъ Васильевичомъ Поненковичомъ съ другой.

Того жъ дніа.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского мещане государьские Могилевские Захарка Доволевича а Лешко братеники жаловали на мещанина государьского Могилевского Артема Василевича Поненковича, который перед тым у в отца их служил и маетностью отцовскою, которую се ему был зверыл. через час не малый шафовавшы первой потом спустил (л. 26 об.) кожеміаце, опекуну их; а на тот час, кгда з опеки вышли им самими ничего не вернул и личбы жадное чинити не хочет и шкодуючы в том они себе они за осмьдесіат копъ грошей готовых и дылею оксамитную, которую дей он иж пры тыхъ же речах побранных, о которыхъ на тот час жалоба ест задержал, просили о вчине не справедливости, Сторона обжалованая, Артем Поненко, тут же стоечы, а выслухавшы жалобы их, на то так поведил, иж дей неоднокрот на мене о то жалуют, енож толко ку шкодамъ и накладомъ правнымъ прыправують мене, того, который ни отцу их небожчику перед тым, а тепер имъ самимъ ничего іакъ не был, так и на тот час не естемъ винен. Кгдаж о то з нимъ первой сего перед врадом замковымъ судов-

*Могилевскій
магістратъ
1877 г. 6-10
мал.* ную розправу мели, которое положил выпис, з которым его врад вызво
дил и просил, абы был читан, который так се в себе маеть:

Выпис с книг замку государьского Могилевского. Лета Вожего на-
роженья тисеча пѣтсот семьдесѣат шостого м-ца Ноѣабря первого днѣа
в четвергъ, пришедшы до мене Дмитра Василевича, подстаростего Мо-
гилевского мещанин государьский Могилевский Артемъ Василевич опо-
ведал то, иж дей што за порученемъ подданныхъ мещан Могилевскихъ
Хацка а Левощка Юрковичъ ихъ самих не дорослыхъ летехъ ихъ. по
смерти отца ихъ небожчика Юрка. за позволенемъ ихъ тоею маетностью
ихъ отцовскою торговаль. Они мне перед вашою милостью до права по-
волокати мели, нижли дей не вступуючы з ними о то у права за тое
есми ихъ погодил и досыть имъ вчинил, а ови дей мне на томъ листъ
свой под печатми людей добрыхъ дали, ижъ вже через то ови сами, жо-
ны и ништо з близкихъ прѣятелей ихъ о тую маетность отцовскую ме-
не поволокати и того на мне поискивати не мають вечными часы под за-
рукою на врад пѣтдесѣат коп грошей.

Который листъ помененый Артемъ Поненковичъ передомъною
врадомъ положил и просил, абы был читан и слово у слово до книгъ впи-
сан. И такъ се в себе маеть:

Іа, Хацко а Левонъ Юрковичы два нас братеники подданные господарские
места Могилевского чинимъ іавно, сознаваемъ сами на себе тымъ нашимъ
листомъ кому того потреба ведати албо чтучы слышати нинешнимъ и
на потомъ будучимъ, ижъ што есмо мели мовене о некоторую маетность
нашу отцовскую Юрковскую з мещаниномъ места Могилевского Арте-
момъ Васковичомъ Поненкомъ, которую онъ был забрал за ведомостью
нашою недорослыхъ летъ нашихъ. А такъ іа, Хацко а Левощко, бу-
дучи есмо сами летъ своихъ дорослыхъ, хочечи оную маетность ку со-
бе взяти, оного Артема упоменули. або он за оную маетность нашу
отцовскую Артемъ самъ и з жоною (л. 27) своею досыть вчинил и запла-
тил, ижъ вжо іа, Хацко а Левощко до Артема Василевича, до жоны и
прѣятелей его о некоторую маетность нашу отцовскую, о которую есмо
были его упоменули жадного дела ѥ поиска на каждомъ месте, в кож-
домъ праве поискивати и прыпоминатисе вечными часы не маемъ мы
сами, два братеники, такъ и прѣятели наши з близкихъ нашихъ, хто
бы прыпоминатиса о маетность мел, або до владу поволокаль, и позы-
валь; тогды таковый каждый з нас самыхъ и з близкихъ нашихъ вины
повинни будуть дати на врадъ замъку государьского Могилевского пѣт-
десѣатъ коп грошей, а стороне ображеной водлугъ статуту и права
земского другую пѣтдесѣатъ коп грошей кромъ жадного права и вымо-
вы. А при томъ были и того сведоми его милость войтъ места государь-
ского Могилевского Богданъ Онанъиничъ, а сотникъ—Мацко Іаковлевичъ
Голътвинъ, а мещанинъ Могилевский Грышко Левонвичъ Кравецъ. А
такъ іа, Хацко а Левощко для твердости сего листу нашего просили
есма тыхъ же людей, вышей мененыхъ о приложене печатей. Ихъ ми-

лость на прозбу нашу вчинити рачили и печати свои приложили к сему листу нашему. Писан у Могилеве року тисеча піатсот семьдесіать пятого м-ца Окътебра третего дня. А по вписаню того листу до книгъ, просилъ мне Артемъ о выпис с книгъ, который ему есть выданъ под печатью моею. Писан у Могилеве ижъ в небытности Его милости пана Франца Жука писара полного и Могилевскаго, тогда подьписъ руки тымъ способомъ у того выписа стоитъ: Станиславъ Мложевский подьписокъ Могилевский.

*Могилевскій
паністратъ
1577 г. 6-го
мая.*

С которого выписа и до него слово от слова уведеного вызнаного листу врад войтовства Могилевскаго кды читано ач колвек достаточне ижъ ест через листъ ихъ, а потомъ через выпис врадовой от тое маетности Артемъ волнымъ стал се вырозумелъ, вед же для skutечнейшого сведомя сторонъ поводовыхъ врадне пытал, мают ли на тую маетность отца своего и на товары, которыми онъ при животе отцу ихъ іако слуга торговал, а по смерти его при себе хотечы скорыститъ зоставилъ и до сего часу задержалъ инвентаръ, в которомъ все бываеъ выражено, або на тестаменте где бы меновите доложено, ино ижъ они такъ инвентаръ себе не поведили, іако и тестаменту некоторого не положили, толко голыми словами доходили, водлугъ того, іако первой сего врад замку Могилевскаго за листомъ от нихъ Артему даномъ волнымъ его вчинилъ — — — — тотъ часъ врад войтовства Могилевскаго за выписомъ замковымъ ему на то, іако вже воленъ естъ выданомъ от тое маетности, которое же вже водлугъ воли описъ и обликгацею свою поискивали, ижъ не слушне се важили — — — — тежъ быти Артема сказалъ, который то себе и до книгъ врадую войтовства Могилевскаго записати дал. (л. 27 об.)

№ 55.

Мировая сдѣлка между Петромъ Теслой и Овсеємъ Левковичемъ.

Того жъ дня.

Постановившысе перед врадомъ войтовства Могилевскаго Петръ Гаврыловичъ Тесля жаловал на Овсея Левковича для того, ижъ ему будучы виненъ за службу и за работу тры копы грошей платити и досыть чинити не хочеть, просил о вчинене справедливости. Овсей Левковичъ ставшы очевисто, на жалобу его, тыми словы поведал, ижъ ему еще полторы копы грошей естъ виненъ, але іако за работу все заплатил, на томъ за присегу се взіал, до которе ижъ тежъ его и сторона поводова пустила. Врадъ ведле права дня третего на присегу зложыл рокъ, который сего жъ м-ца маіа осмога, у среду, кды прыпаль, обедве стороны постановившысе—такъ Овсей Левковичъ, іако его поводова сторона Петръ Гаврыловичъ Тесля оповедали и то з обудву сторонъ на голосъ

*Могилевскій
магистратъ
1577 г. 6-ю
мая.*

вызнали: иж на том померковали и вгоду прыняли, же Тесля на незъ вже тых трох коп грошей, о которую его обжаловал правити не будетъ. А Овсей Левкович теж на Тесли полторы копы грошей, о которую потом мел з ним правное мовене мети, — доходити не маеть. Шго все тым уморывшы на то межи себе постановили, кгда бы пред се того, о што на тот час пру мели, знову в которого колвекъ владу поискивати и доходити, которая сторона мела, пять гривен вины дати описали. А заплативши то пред се вечными часы у молчаню быти обвезали, просечи абы то до книг владу войтовства Могилевского уписано было, што влад записати казалъ.

№ 56.

*1577 г.
9-ю мая.*

Явна продажной крѣпости на усадьбу по Курденевской улицѣ, отъ мѣщанина Могилевского Мартина Гаврыловича Могилевскому мѣщанину Семену Богдановичу, совершенная 2-го мая 1577 Года.

Року тисеча пѣтсот семдесѣт сегого мѣца маѣа девѣятого днѣа у четвергъ.

Перед владом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государьскій Могилевскій Мартинъ Гаврылович оповедал и то сам ѡвнне и доброволне на голос вызнал, иж продал и вечно спустил дом свой власный Гаврыловскій, лежащій на улицы Курденевской, за двадцать две копе грошей литовских мещанину государьскому Могилевскому Семену Богдановичу, ему самому, жоне, детемъ и потомъком (л. 28) его на вечность, которое продажи листъ свой перед владомъ войтовскимъ Могилевскимъ показывалъ и покладал, просечи иж бы был по достатку на твердость и вмоцнене слово от слова до книг войтовских уписан и уведен, который так ся в себе маеть:

Іа, Мартинъ Гаврыловичъ, мещанин места государьского Могилевского, визнавамъ самъ на себе симъ моим листом, кому того потреба ведати, або чтучы слышати нинешнимъ и на потомъ будучымъ, ижъ еси самъ доброволне спустил и продал дом свой власный Гаврыловскій, лежащій на улицы Курденевской подле Мокусовых, а з другое стороны пана Федора Демѣяновича, то есть будоване, светлицу з сенцами, изба, противъ на вышках стодола з ворота, з горожою и зо всимъ будованемъ, ничего на себе не зоставуючы, и пляц под тымъ будованемъ за двадцать две копе грошей литовских мещанину Могилевскому Семену Богдановичу, ему самому, жоне и детем его на вечность с платомъ государьскимъ и местскимъ. Волно Семену, жоне, детемъ и потомъком его тот домъ зо всимъ будованемъ и з пляцомъ продати и отдати, або кого хотече даровити и ѡако властнымъ своимъ, а ѡа вжо,

Мартинъ сам, жона, дети и потомъки мои вечными часы припоминатисе не маемъ. А еслибыхмо ја, Мартинъ самъ, жона, дети мои, абы хто з ближних моих в тот домъ и пляц припоминатисе мели, або враду јако замкового, такъ и майдебурского Семена самого, жону, дети и потомков, або того, кому бы мел сам от себе дати, и продати, позывати, тогды таковой з нас мает заплатити вины на ратуш места государьского Могилевского десеть гривен сребра и шкody нагородити мает, а тот лист в кожного права зостати мает. На што есми Семену сес мой лист дал. А при томъ были люди добрые и того звезоми Максим а Семен Юшковичы и Максим Семенович, мещане Могилевские. А для твердости сего листу моего ја, Мартин, просил о приложене печати Максима Юшковича и Максима Семеновича, и они для прозбы моее вчинили и печать свои прыложили к сему листу моему, а пры них ја, Мартин, свою власную печать прыложил к сему листу моему. Писан у Могилеве, року тисеча пятсот семьдесят сего, м-ца Маја второго дня. У того листу печатей тры. А по вычитанью сего листу просил вышей менованый Мартинъ Гаврилович, абы то до книг врадowych записано было, што врад записати казал.

(л. 28 об.)

Могилевский
магистратъ
1577 г. 9-го
мая.

№ 57.

Заявленіе мѣщанина Степана Шпилкина о неуплатѣ ему мѣщаниномъ Мартиномъ Митковичемъ 39 копъ и 50 грошей.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы мещанин государьский Могилевский Степан Василевич Шпилкин оповедал, иж што ему мещанин Могилевский Мартин Миткович Замѣшенин на лист свой вызнанный зостал винен позычонымъ обычаем коп трыдцат девѣт и грошей пятдесіать описуваючи и обещаючи ему отдати и вси сполна заплатити на час и рок свой певный, на масленые запусы в року семьдесіат сего, которые вжей минули и прошли, то пак оных пенезей ему, јако се был обвезал не заплатил, а иж се во всемъ подлугъ опису и облигацей своей по достатку не увыстид, дал то Степан Василевич до книг записати.

№ 58.

Заявленіе того же мѣщанина Шпилкина о неуплатѣ ему мѣщаниномъ Конашомъ Пашковичемъ 8 копъ литовскихъ.

Могилевскі
магістратъ
1577 г., 9-го
мая.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставшы мещанин господарьскій Могилевскій Степан Василевичъ Шпилкин оповедал, иж што ему мещанин Могилевскій Конаш Пашковичъ на лист свой вызнанный зостал винен позычным обычаем коп осмъ литовских, описувшисе и обещуючы ему отдати и вси сполна заплатити на рок свой певный, то ест, на тот час, іако скоро бы се з заграницы з е м ѣ л и М о с к о в с к о е, где на он се час брал, кгда лист вызнанный на себе довал, звротил. А зас до М о г и л е в а приехал, а иж давно еще перед святомъ великоденнымъ за тры недели іако в М о г и л е в е ест, опису своему досыт чивити, а ему тых осми коп грошей платит не хочеть; тогды то Степан Василевич дал до книг записати.

№ 59.

Мировая сдѣлка мѣщанина Хотьки Шарухи съ Костей Андутиничемъ.

Того жъ дня.

Постановившысе очевисто перед врадомъ войтовства Могилевскаго мещанинъ государьскій Могилевскій Ходко Хилковичъ Шаруха оповедал и то сам іавне и добровольне на голос вызнал иж што тыми часы он обжаловал товаришов а молодцов своих, которые з нимъ на низу в рыболостве были, а при них Костю Андутинича, который его прошлаго року зоставившы на стану Ч е р н е в с к о м ѣ, где рыбы ловили, не поведаючы проч пошол, о шкоды которые ся за неведомным, а не прыстойнымъ отыйтем его ему стали и о (л. 29) втраты, которые вродовне поискиваючы на немъ себе подніал, тогды вже на тот час опустившы то все, іако веле быть менил на двух копах грошей з нимъ угоду прынял, через што вже на немъ николи болшей поискивати не мел. Кгдаж ему Костя на тот час за все досыт вчинил, а если бы чого еще на Кости над то поискивати хотел, тогды вины на врад войтовства Могилевскаго две гывны, а на ратуш Могилевскій другую две гывне дати и заплатити подвезал, а поплатившы пред се у молчанку быти, а Кости покой дати твердил, што за прозбою его и до книг вradу войтовства Могилевскаго записано ест.

№ 60.

Жалоба мѣщ. Васьки Росады на мѣщ. Парфена Стомина о неуплатѣ 3 копъ литовскихъ.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государьскій Могилевскій Васко Опанасовичъ Росада жаловал на мещанина государьского Могилевского Парфена Стомина о тры копы грошѣй литовских на веру позычоны, до которыхъ Парфень тут же очевисто перед врадомъ стоечы, иж ему ест винен, доброволне се знал, тогда врад отданю пенеземъ рок первшый за две недели зложил, который обеде стороне принявшы дали то себе до книг записати.

№ 61.

Мировая сдѣлка мѣщ. Овтушки Ярцевича съ Гарасимомъ Максимовичемъ.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы обличне Овтушко Гарцовичъ доброволне сознал, иж што недавными часы был обжаловал мещанина Могилевского Гарасима Максимовича о свирепу крутящую (?), которую он ему в неведаню его продал, то пак на тот час тот Гарасимъ Овтушку досыт вчинил так, иж Овтушко того, чого на тот час правне дошол, болшей поисквати, а Гарасимъ теж за то што на нем судовне зыскал, ни до которого права поволокати и трудности задавати не мел, под зарукою на врад войтовства Могилевского и ратушь Могилевскій двема гривнами, што ест за прозбою их обудвух сторон и до книг враду войтовства Могилевского записано.

№ 62.

Назначеніе срока на уплату мѣщ. Тимофея Бутика по обязательству землянину Ярошу Пашковичу.

Того жъ дня.

Постановившысе перед врадомъ войтовства Могилевского шляхетный пан Ярош Пашковскій, земенин Княжицкий, жаловалъ на мещани-

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 9-10
мая.

на (л. 29 об.) государьского Могилевского Тимофея Кондратовича Бутика о шесть коп грошей. позычоную и вже з ураду замкового ку за плате сказаную. до которыхъ. іако перед тымъ у вrade замковомъ. такъ и на тот час перед вradом войтовскимъ иж сей Бутикъ доброволне знал. же ест винен. вradъ заплатити тымъ пенезсмъ за две недели первшій рок зложил, который они признавшы. дали себе до книгъ записати,

№ 63.

1577 г.
11-10 мая.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Кіевскаго мѣщанина Василя Быховскаго съ товарищемъ Себастіаномъ Турчиновичемъ на Могилевскаго подстаросту Димитрія Васильевича и др. лицъ о вымогательствѣ и побояхъ.

Року тисеча пѣтсотъ семдесѣат семого, м-ца Мая одипнадцатого в субботу.

Пришедшы перед вrad войтовства Могилевского мещане места государьского К и е в с к а г о учтивый Василей Быховский с товаришом своимъ Себастіаномъ Турчиновичомъ оповедали и обтежливе жаловали на пана Дмитра Василевича. подстаростего Могилевского и теж служебника велможного пана Лаврына Войны. подскарбего земьского великого княізства Литовского. старосты Цинского. державпы Олыцкого и Ивасовского, Фаора Саковского. который от его милости пана своего тут на коморе Могилевской мыта новоподвышеного справцою будучи зоставен, а взіавшы помоч от замку Могилевского тыми часы м-цу Апреля двадцать девѣятого днѣя, у волторвк, пришедшы на берег реки Д н с п р а подле дому гостиного в месте Могилевском лежачого, где они комягами своими стоіали, не маючы до них жадное потребы людей волныхъ. а особливыми места господарьскими, которые ему показывали. откуле и всѣаких мыт з давных часов высвобоженных, от товаров ихъ мыта новоподвышеного отпраовати упоминатисе почал. чого они. іако не будучы повинни над волност свою. иж кгда ему поступити не хотели. он за то товариша их, помененого Василя Быховского збил и змордовал. а ку тому упорне вступившы в комягу их, в которой они все зложене (л. 30) товаров своих мели, взіал соли белое толціастое за петнадцать коп грошей, шолку чирвоного бурского метръ десеть, крамныхъ речей за петдесѣатъ коп грошей, што зараз ач колвек они на вrade замковом оповедали, нишли пан подстаростей так жалобы ихъ порядне записати, іако и выпису с книг замковых по достатку выдати имъ не казалъ, в чомъ они ни от кого ено упрод от пана подстаростего, а потом от Фаора Са-

ковскаго вышей менованого зе лживость и шкodu себе быти менуючы. Могилевскій
магистратъ
1877 г. 11-го
мая.
просили, абы то до владу войтовства Могилевскаго было записано, што владъ записати казалъ.

№ 64.

Жалоба Екима Лепохи на мѣщ. Молчана Олексѣевича о преднамѣренной неявкѣ въ магистратъ для дачи показанія по лѣлу.

Того жъ дня.

Пришедшы перед влад войтовства Могилевскаго Екимъ Лепоха оповедал, иж што тыми часы хотечи перед владомъ прыпоминане чинити и жаловати на государьскаго мещанина Могилевскаго Молчана Олексеевича о пляць свой, котораго у держанью и зведеню и теж у в уживаню на тот час тот Молчанъ есть и который ач о то, иж бы му ся усправедливиль через слугу мещьскаго Ерому ку праву был заказанъ, нижли перед се Молчан недбаючы, Молчанъ о заказъ урадовный на ден сегодняшній не стал, бо до Смоленска по потребахъ и купетстве своемъ зъехалъ. А такъ тое прыпоминане Екима Лепохи а непилност и вестате Молчаново есть до книг владу войтовства Могилевскаго записано.

№ 65.

Заявленіе Копыскаго мѣщанина, сына Лаврына колачника, о неуплатѣ по закладной Могилевскому мѣщанину Ермолѣ Михайловичу.

Того жъ дня.

Пришедшы перед влад войтовства Могилевскаго мещанин с Копыси (пропускъ, — очевидно для вписанія имени жалобщика) кром жадного прымушеня и намов людскихъ, леч самъ по своей доброй воли вызвал, иж позычил и взял своими властными руками у мещанина государьскаго Могилевскаго Ермола Михайловича готовых рукоданных и отличных певных пенезей грошей коп шесть литовскихъ, в которых заставиль ему дом свой властный в месте Могилевскомъ на улицы Кошавой, объ межу домомъ Тишка попа Вознесенскаго, лежачый, до дня и року певнаго, то есть до нароженя панны Маршей свята последнаго, которое прыити и быти в року тепер идучом тисеча пятсотъ, семьдесят семомъ; на которае свято запевне Ермолу Михайловичу вси тые пенези отдати

Могилевскій
мѣщанскій
1577 г. 11-го
мѣс.

и заплатити, а тот дом свой выкупити и вынати мел. А в томъ часе до того року отцу своему Лав(л. 30 об.)рыну колачнику. іако он за то прырекал, иж до того дому жадного уступу не будетъ и хотя бы хто на тот дом грошей отцу его дал, тогда таковой пенези свои тратити маеть. а кгда бы тот рок минул, а пенезей бы ему отдати не мог, тогда вже по року Ермола Михайловичъ кром жадное переказы и вступу его тот дом держати и з ним іако з зоставою справовати мает. претив которого он во всемъ скромне и прыстойне заховатисе винен будетъ. И просил. абы то до книгъ записано было, што врадъ записати казал.

№ 66.

Обязательство Могилевскихъ мѣщанъ Ивана Сапоновича и Грыдна Иванова по предмету уплаты своего денежнаго долга Кузьмѣ Авусовичу.

Того жъ двѣ.

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещане государские Могилевские Иван Сапонович а Грыдко Иванович доброволне вызнали то, иж позычили и зостали винни райцы месту государского Могилевскаго учтивому пану Кузме Авусовичу готовыхъ и отличныхъ певную суму пенезей коп шестдесіат чотыры и грошей трынадцат монеты литовское, личечы в каждый грош по десети пенезей белых на лист вызнанный, в котором ач колвек вже рокъ отданью пенеземъ давно минул нижли працы и нилных потреб своих не переписуваучы и не отменяучы его ничим, леч водле него заховываучисе во всемъ мели и прырекли ему тые гроши ни фастами, ани жаднымъ товаромъ, ево пенезми готовыми отдати и заплатити на рок свой певный, а ничымъ не отменный, то ест на ден светого пророка Или, которые свято прыйти, и дал Богъ, быти маеть в року тепер идучомъ тисеча пятсот семьдесят семомъ, никоторыми причинами того року и дня не похибаючы, а где бы отдати и заплатити не могли, тогда вси шкоды и наклады кром жадного права и телесное присеги, леч на одно слово речене его оправити и слушне нагородити. А за непослушенство и нечинене досыть сему доброволному опису вины на его милость пана войта Могилевскаго трыдцать две гривне, а на ратуш Могилевский также трыдцать две гривне дати мели, прырекаючы теж на томъ, где бы в томъ часе который з них змер, тогда пред се хто се здоров и жив зостанеть на тот же рокъ тые пенези и вси сполна, половицу з маетности змерлого, а половицу через себе водлуг опису и обликгацеи

своей платиги и досыг чинити, кром жадныхъ вымовъ и защитъ; и про-
силн, абы то записано было; што врадъ записати казал.
(л. 31).

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 11-го
мая.

№ 67.

Разберъ дѣла по жалобѣ Пропойскихъ мѣщанъ Ивана Хошковича и Мишки
на рыболова Екима Топоровича объ утайкѣ рыбаго сала.

Того жъ дня.

Припедшы до владу войтовства Могилевскаго мещане государские
Пропойские Иван Хошковичъ а Мишко за листомъ подстаростега Про-
пойскаго, имъ ку помочи данымъ, до владу тутешнега войтовскаго писа-
нымъ, жаловали на мещанина государскаго Могилевскаго, который з
ними с одного рыболовства на низу прошлаго року справовал — Екима То-
поровича: иж дей он имъ водлугъ повести отамана их сполнаго Захари
Москаля с кояги его, до которое у сховане дано, взявши сала рыбъ-
его ведры два, до сих часов вернути не хочет, просили о вчинене
справедливости. До чого выслушавшы жалобы Екимъ Топоровичъ, иж
згола се не знал, тогды врад пытал чымъ бы того на немъ іако имъ
винен, они доводити мели; ино тогож отомана своего Захарю Москаля
на сведетство выдали, котораго и сторона отпорная влюбившы на ро-
зознане се его дал. Тот теды ставшы так сознал, иж іако они ему ни-
іакого сала до схованя в коягу не довали, так и о томъ, іакобы тое
сало Екимъ брати мел, не был сведомъ. За которымъ сознанемъ з
обудву сторон полюбовнаго светка, врад войтовский Екима Топоровича
от того сала волнымъ вчинил, который то себе и до книгъ записати далъ.

№ 68.

Разборъ дѣла по жалобѣ Пропойскихъ мѣщанъ Ивана Хошковича и Мишки
на Могилевскаго мѣщанина Екима Топоровича о присвоеніи 70 грошей, выру-
ченныхъ за совмѣстко пойманую рыбу.

Того жъ дня.

Постановившысе перед владом войтовства Могилевскаго очевисто ме-
щане государские Пропойские Иванъ Хошковичъ а Мишко жаловали
на мещанина государскаго Могилевскаго Екима Топоровича о семьде-
сят грошей, которые онъ попродавшы рыбу уместную и вернути не хо-
чет, иж до себе забрал; сведомъ дей ест тому уместный товариш ихъ

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 11-ю
мая.

подданный пана Давыда Солтана Буйницкий Мишко Турутин, который з ними у в одной бурче был. Тот теды заступившы его у права тыми словы поведыл: иж ач колвекъ семъдесять грошей дей межы ними было, нижли дей то уместьные, кеторым розход такъ се стал: найпервей дей грошей. сорок за ручницу, которую в него сторговали и купили, онъ себе отвернул, а иж полкопы се у в остатку се зостало, то дей они все, іако товарышы уместное рыбы на ровные части межы себе розделили и розняли, чого вже болшей над то поисквати не мели, за которые з розознанемъ властного товариша их верху писаного Мишка Турутина, которого се оны обеде стороны зослали от тых грошей, которых на ним Пропойщане, доходили, врад войтовский того Екима Топоровича (л. 27 об.) волнымъ вчинил, который то себе и до книг записати дал.

№ 69.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщ. Могилевского Давида Евлаховича на мѣщанку вдову Марью Иванову о завладѣніи его пляцомъ.

Того жъ дня.

Постановившысе очевисто на вrade войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Давыд Евлахович жаловал на мещанку Могилевскую Марю Ивановну, убогую вдову, о пляц, на которомъ она тепер мешкаеть и до сего часу на немъ жила, менечы его быти властнымъ пляцомъ невестьки своей (пропускъ для имени) Мишковны Лобечанны, который ей дей от матки ее Мишковое Мари спал, іакобы материзна, в моц и в держанье ей прыйти мел, иж бы онаіа вдова на немъ не мешкала, але покой дала, о то пилне просил. На што таіа вдова, выслухавшы жалобы стороны поводовое, перед вradомъ стоечы тыми словы поведала, иж дей ач колвекъ есми до сего часу на немъ мешкала, нижли не дармо, ач цыньць з того домку, который ей отписал и тестаментомъ отказал небожчик муж мой Семень водлугъ зостановеніа и померкованя своего Давыду, отчиму помененое невестки, от которое жалуеть, платила и всіакие податки до скарбу государственного полнила, заховываючисе во всемъ водлугъ тестаменту мужа своего оставное воли справленого, который она перед вradомъ побладала и показывала, и тамъ значит, иж тот пляц по животе своемъ ей отписал и з ыншими пляцами, которые вже от нее, бо на то моц мела, на тот час отышли, иж потомства в себе не мела ани иж теж племени мужа ее не было по близкости и з угоды Охрему Бутковичу Воцанкиничу, который з суда замка Могилевского з нею так постановил, иж на томъ пляцу, о который на тот час Давыд жалует до живота ее волное меш-

кане поступил, на чомъ ей и лист дал под тымъ способомъ, иж она мешкаючи на томъ пляцу до живота своего цыншу по десети грошей о запустахъ Филиповыхъ на каждый рокъ ему платити мела и всіакие податки, до скарбу государьского належачие, полнити была обвезала, іакож и лист того Охрема передъ вradoмъ положила, который иж нейначей, ено такъ посветчал, іако она менила. Врадъ пыталъ стороны поводовое, помененого Давыда, о то, чымъ се в тот дворъ впираетъ и іакихъ вradовыхъ моцей, которыми ее с того пляцу зсадити хочетъ; — онъ жадныхъ листовъ ани записовъ такъ своихъ, іако и невестки своей не показалъ, ено згола (л. 32) власнымъ пляцомъ помененое невестки своей быти менил, под тымъ же способомъ и врадъ войтовский при томъ пляцу тую вдову зоставилъ, которая водлугъ тестаменту мужа своего и листу Охрема Бутковича, іако передъ тымъ, такъ и на тотъ часъ на томъ пляцу спокойне мешкати маеть, а по десети грошей з него Давыду, по которого домъ тотъ, пляцокъ и з будованемъ подлегъ, на каждый годъ платити и всіакие податки полнити до скарбу государьского винна будетъ. Вшакъ же Давыдъ и невестка его жадное кривды чинити и некоторое трудности ей от сего часу задавати не маеть. Што естъ и до книги записано.

Моя ласкый
маширатъ
1577 г. 11-ю
маа.

№ 70.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщ. Могилевскаго Стефана Шпиллина на Мартина Митковича о неуплатѣ долга.

1577 г.
13-ю маа.

Року тисеча пѣтсотъ семьдесѣат сегома м-ца маіа трынадцатого дня, у понеделокъ.

Постановившысе очевисто передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго мещанинъ государьский Могилевский Степанъ Василевичъ Шпилкиничъ жаловалъ на мещанина господарьскаго Могилевскаго Мартина Митковича о трыдцатъ девять копъ и грошей пѣтдесѣатъ, на листъ вызнанный позычоную, которымъ отданю водле опису рокъ на масленые запусты, в року семьдесѣатъ сегома прошлые мивул, иж судучи ему винен, чуйности, жадное мети ани платити не хочеть, — просилъ овчинене справедливости; сторона обжалованая Мартинъ Митковичъ, тужъ ставшы, отпоръ чинечи на то такъ поведил: иж ачъ ему на листъ передъ вradoмъ черезъ сторону поводовую, которая жалуетъ покладанный и іако менил такъ много колис виненъ былъ, нижли пакъ на тотъ долгъ за пѣтнадцатъ копъ грошей овчинами и шапками заплатилъ. А болшей вже не естъ виненъ, толко двадцатъ чотыри копы грошей, за которые иж до сихъ часовъ дссытъ еще вчинити не могъ, до того се доброволне зналъ. Степанъ Василевичъ Шпил-

Могилевский
магистратъ
1677 г. 13-го
мая.

вннич, сторона поводавал, ач колвекъ до оных овчин и шапок, которые у петнадцати копах грошей у Мартина Митковича, іако менил тоже брал, признавала, нижли дей не в тых пенезях, о которые на тот час жалуетъ, от него то прышло, але за особливые, которые он ему кром того был винен у запладе пріймовал. На чомъ доброволне и за присегу се взіал, ку которой теж его и сторона отпорная пустила. А иж се тая верху менованая розправа и постановене, о которой они обадва справу давали такову, же межи ними іако се один другому истил заочне дее-ло и отводу никоторого жадный з них через того, хто бы тому сведомъ был и перед судом розознал, не выстановил, тогда врад рокъ присезе дня третего зложидъ, который сегож м-на мая петнадцатого, у середу, егда прычал, обеде стороне на судовномъ местцу постановили, с которыхъ Степан Василевич, сторона поводова, ач на том іако за внный долгъ у Мартина Митковича шапки и овчины брал пред се (л. 32 об.) присегу вчинити был готов. Нижли Мартин его не ведучи о то, иж бы еще терплымъ у запладе пенезей был, силне жедал; на што он позволявши ему вси тые пенези, то есть коп трыдцат деветь и грошей пятдесят, на цалый рок по себе идучый обложил от дня сегоднешнего до свята великоноцного, которые прыти и быти мает в року семдесят осмом под тымъ способомъ, же маеть платити на кждую чверть лета по десети коп грошей, іак ж истечисіа за тую суму пенезей впрод коп дванадцать и грошей петдесіать ему дал. А што сіа дотычет з стороны вызнаного листу, за которым то сторона поводова на стороне отпорной врадовне презыскала, тогда вже на тот небольшь ено коп двадцат сем и грошей трыдцат Мартин Степану винен zostал. Которые по тым вышей менованым роком ему платит и досыт чинити будет повдненъ.

№ 71.

Дарственная запись на плаць отъ Марины Жидкой Левону Семеновичу.

Того жъ дня.

Пришедши перед врад войтовства Могилевского Марина Жидкая кортмиха ошведала, и то сама іавне и доброволне вынала, иж што порвей сего вытискала она с калуши, по близку дому ее збудованое, менечи врад нею быти пляц своимъ власнымъ, Левона Семеновича, речи и начиня его домовые проч была выметала, который пляцонъ он был одержалъ отъ пана Павла Хоецкаго. На он час на местцу его милости пана Франца Жука, писара полного и Могилевского будуюго, за книтою ся его был поселил, который тут же перед врадом покладал и показывал так, иж и до сего часу у в умокою машкал, то цак ач тая Марина

кривду ему чинити и упокойного мешканя вытискати была почала, ни^ж Могилевскій
мѣщанскій
1877 г. 13-10
мѣс. пак на тот час будучи она невестою хрестіанскою, а маючи бачност и взглед на збозство его, вже ему вѣчне тепер тот пляцъ поступила и никгда его рушати и переказы в держанью чинити не мела и, на токового кожного, хто бы его с того пляцу хотѣл рушати вины на врад тот, под которымъ се тая реч точити будетъ, дати без отпуску гривну утвердила и умоцнила. Што и до книг в раду войтовства Могилевскаго записати дала.

№ 72.

Продажная крѣпость на усадьбу на улицѣ Костковской отъ Сава Опатовича зятю своему Федору Якимовичу, соверш. 12 мая 1577 г.

Того жь дня.

Пред врадом войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанин государскій Могилевскій Сава Опатович Олейникъ оповедал и то сам (л. 33) явне и доброволне вызнал, иж кром жадного прымущеня и намов людских, лѣч самъ по своей доброй воли продал и вѣчне пустил домъ свой власный, избу, сенцы, горожу и пляц, который мел от Аннушкы, Тимошковы жоны, вдовы, на улицы Костковской, через межу Омеліана Максимовича, — мещанину Могилевскому, зятю своему, Федору Іакимовичу за пят коп грошей литовскихъ на вѣчность ему самому, жонѣ, детемъ и потомкомъ его, которое продажи и листъ свой вызнанный перед врадом войтовства Могилевскаго показывал и покладал, просечи иж бы был до книгъ уписан и уведен, который слово от слова так се в себе маеть:

Іа, Сава Опатович, Олейникъ, подданный государскій жеста Могилевскаго визнаваю самъ на себе симъ своимъ листомъ кождымъ людемъ добрымъ, кому будетъ потреба того ведати, або чгучи его слышати ни нѣшним и на потомъ будучимъ, иж без жадного прымущеня ни щее намовы, лѣч самъ по своей доброй воли, продал есмь двор свой, избу, сенцы, горожу и пляцъ вес, который пляц маю от Аннушкы, Тимошковы жоны, вдовы, на улицы Костковской; через межу с Омеліаномъ Мартиновичомъ, мещанину Могилевскому зятю своему Федору Іакимовичу за пять коп грошей литовскихъ личбы, личечи по десети пенезей у Грош, на вѣчность ему самому, жонѣ его и детемъ его и потомкомъ его с того двора и з пляцу уживати, и подачки господарские и жестские полнети. А іа вже самъ Сава, ани сыны мои, ани ближние мои приасти не мѣжъ ку тому двору и ку пляцу прикоминати се ани пошкывати. А если ж бых іа, Сава, самъ, або сынове мои, або ближние мои

*Могилевскій
магистратъ
1577 г. 13-го
мая.* приатели мели того двора и пляцу на Федоре Іакимовичу, на жоне его и на детех его поискивати, таковой з нас маеть вины на пана войта Могилевского пят грьвен серебра, а ему шкоды и втрату мають нагородити на приречене слова его, а тотъ листъ ему на тот двор и на пляцъ в каждом праве пры моцы zostавен быти мает. Волно Федору Іакимовичу тотъ двор и пляцъ жоне его и детемъ его продати, або кого даровити и куды хотя обернути ку пожитку себе лепшому. А при томъ был Иван Антонович, Омеліан Мартинович, Пантелей Иванович, мещане Могилевские. А для лепшее справедливости и потверженья того моего листу, за прозбою мене Савы Опатовича, Иван Антонович печат свою прыложил к сему листу моему вызнаному. Писан у Могилеве лета Божого тисеча пятсот семдесят сегого м-ца мая дванадцатого дня. (л. 33 об.).

№ 78.

Мировая сдѣлка между родными братьями, мѣщанами Могилевскими, Лазаремъ и Антономъ Ивановичами о раздѣлѣ движимаго и недвижимаго имущества, оставшагося по смерти отца ихъ.

Того жъ дня.

Постановившысе перед вradoмъ войтовства Могилевского очевисто мещанин государский Могилевский Лазар Иванович жаловал на мещанина государского Могилевского Антона Ивановича, брата своего роженного, о том, иж дей он скоро по смерти отца их Ивана, так гроши готовые, іако и всю маетность по отцы zostалую зо всіакими речми рухомыми и нерухомыми, до себе и в моцъ свою забравшы, один самъ ее через час долгий вживаеть и водлугъ зданіа своего шафуетъ а з нимъ, іако з братомъ своимъ а дедичомъ сполного добра и отцовщизны, делити, кровного делу прыніати, не хочеть; на чомъ он себе шкоду и втрату но малую быти менечы, а ублизеве великое, которое от него в той мере прыймаеть. Видечи жедаие о вчинене справедливости сторона обжалованая Антон Иванович, братъ его, стоечи обличне у права, на жалобу стороны поводовое Лазара Ивановича, брата своего, тыми словы поведил, иж дей отец нашъ человекъ не маетный, але велми, іако всемъ сведомомо есть, убогий был, по которого смерти не толко дей того, што онъ на жалобе быти менить, але просто жадное речи по животе его не взіал над одну шапку, котораіа болшей ничего не коштовала, оно грошей ціат, або шесть, кгдыж был человекомъ нищым. А домъ, в котормъ з нимъ через час не малый поспол по смерти отцовской мешкали, а иж надто ничего болшей не брал, за присегу се взял, которое иж от него и сторона поводовая Лазар Иванович давно потребовал, хочечы з

ним через то вже в той справе досыть меть, доброволне ку присезе пу- тил, тогды врад ку ней рок дня третего зложил, который сего ж м-ца мая тринадцатого у середу, кгда прыпал обеде се стороне постанови- ли, с которыхъ пред се Антон Иванович, сторона отпорная, на томъ іа- ко ничего згола по смерти отца своего не взіалъ, прысіагнути хотел; до чого теж и Лазар Иванович, братъ его ач колвекъ пустити готов был нижли пак онъ самъ через себе прыступившы до згоды, маючи бачность на недостаток и убозство брата своего Лазара, хотя грошей и мает- ности некоторое иж бы въ ровный дел пустити мел, ач не дал, ведже домъ тотъ, в которомъ они по смерти небожчиковской мешкали, который теж мусил бы быти имъ по половицы, іако отцовщина зо всимъ будо- ванемъ, отдаляючи от него себе, жону, дети и всихъ близкихъ, кровных и повиноватых своих вечне ему, жоне и потомкамъ его поступил (л. 34) и пустил держати и вживати, даровати, записати, заменити и ку своему палепшому пожитку обротити, на чомъ теж он от брата своего пере- ставшы вже никгда поискивати и того взрушати не мел, под таковымъ способомъ прирекаючи, если бы се еще о то Антона перед суд войтов- ский, або бурмистровский поволокати и в томъ іакое затрудненье сто- роне задавати, або ку шкодамъ и накладомъ прыправовати мел, тогды на врад войтовства Могилевского заруки десеть гривен, а на ратуш Могилевский другую десеть гривен заплатити, а стороне прыпозванной вси шкоды и наклады кромъ жадного права и телесное присеги и всіа- кого поступку судовного нетъ в право вступити и о то речъ мовити, по- чал бы оправити и слупне нагородити обещовал, а поплатившы то пред се у молчаню быти и претивко брату вечне спокойне и прыстойне заховы- вати шлюбовал и просил, абы то на твердость до книг владу войтов- ства Могилевского уписано было. Шго врад записати казалъ.

Могилевский
магистратъ
1677 г. 11-го
мая.

74.

Разборъ жалобы Сеньки Охремовича на Тишку Личка о недоплатѣ трехъ золотыхъ польскихъ за 10 тимцовъ.

Того жъ дня.

Поставовившысе очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьский Могилевский Сенко Охремовичъ жаловал на мещанина государьского Могилевского Тишка Семеновича Личка о томъ, иж дей кгда тот Личко в року прошлом семьдесіать шостомъ до Л ю б л и н а на іарморокъ Шимона Июды у восень ехал, для пилных потребъ своих самъ там быти не могучы, прозбами его, іако прыіателя своего,

Мошлскій
магистрот
1577 г. 11-10
мал.

в томъ ужил, абы тимъцы(?) што их колвек мел, попродад, а ему прые хавшы пенежи отдал, што дей он ач колвекъ вчинил и жедане его на-полнил, нижли еще ему пред се за десіаток тимцов и до сего часу трех золотых полскихъ не заплатил и не вернулъ. Сторона обжалованая, Тишко Личко, иж у в ыншомъ товаре за то спустил, котрымъ дей-уже ему за то досыть вчинил, так быти поведал; чого на сведетство по-правуючи своего отпору Сенка Охремовича, который того, іако вже в томъ померковане прыніали сведомъ был наменил, которого и сторона поводовая влюбившы власно во всемъ веры ему додаваючы на розознане се дала; который ставшы туж перед судомъ, за напомнимъ вrado-вымъ водлугъ обычаю права Магдебурского, поднесшы два палцы ку гуре, так созналъ: иж вгды дей Личко з іармарку Люблинского прые хал, ач такъ се найдовало, іако он в жалобе менил, иж ему трох золо-тых полских за десіатокъ тимцов не додал, нижли в шолку, который ему Личко приправовал на готовые гропи три золотых полских спу-стил и досыть вчинил, чого вже он на Тишку никгды поискивати не мел. За котрымъ розознанемъ светка полюбовного, на которого се они обадва сослали, иж в шолку нагоро(л. 34 об.)да сіа стала ему от тыхъ трох золотыхъ полскихъ, о которые его перед судом войтовскимъ Сен-Охремович же неслушне обжаловал Тишка Семеновича, врад войтов-ства Могилевского волнымъ вчинил, который то и до книг записати дал

№ 75.

Продажная крѣпость на плацъ на Трысененской улицѣ отъ Еромы Степановича и сына его Исаака мѣщанину Ходку Аврамовичу.

Того жь дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто учтивый Ерома Степанович оповедал и то самъ іавне и доброволне на голос вы-знал, иж кром жадного прымушенья и намов людских, леч самъ по сво-ей доброй воли и з сыномъ своимъ Исакомъ продал пляц свой на ули-цы Трысененской полчварта прута мещанину Могилевскому Ходку Аврамовичу за піат коп грошей литовскихъ на вечност ему самому, жо-не, детемъ и потомкомъ его, іакож и листъ тое продажи своей перед врадом покладал, просечы, иж бы для твердости и вмоценья до книг вписан и уведен был, который слово от слова так се в себе маеть:

Іа. Ерома Степанович, восполок и з сыномъ моимъ Исакомъ вы-знаваемъ сами на себе симъ нашимъ листомъ кождымъ людемъ добрымъ, иж без жадного прымушенья а ни щее намовы, леч по своей доброй во-ли продали есмо пляц свой на улецы Трысененской межи Федко Стефановича, а межи Окулы Степановича ж полчварта прута Ходку

Аврамовичу, мещанину Могилевскому за пять коп грошей литовское личбы, личечы по десеть пенезей у грошь, на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его. Маеть он самъ, жона, дети и потомки его с того пляцу вживати и податки господарьские и местские полнити. А іа вжо, Ерома, сам, жона моя и дети мои и потомки мои ку тому пляцу прыпоминаватисе и поискивати не маемъ; если ж бых іа, Ерома, самъ, або жона моя, або дети мои, або потомки нашы на Ходку, на жоне его и на детех его и на потомкох его того пляцу мели поискивати, таковий з нас маеть вины платит на врад замку Могилевского пѣат коп грошей, и заплатившы вину пред се тым пляцомъ не маемъ владнути, толко тот пляцъ Ходку Аврамовичу, жоне его и детемъ его и потомкомъ его в каждом праве зоставен быти маеть. Волно Ходку, жоне его и детемъ его и потомкомъ его тот пляц продати, або кого дарововати и куды хотя обернути ку пожитку (л. 35) себе лепшому. А при томъ былъ Федор Федоровичъ, Окула Степановичъ, Семен Хомин сын Росенкович, мещане Могилевские, а за прозбою мене, Еромы Степановича, и сыча моего Исака, Ходор Федорович, Окула Степанович, печати свои прыложили к сему листу нашему вызнаному. Писан у Могилеве лета року тисеча пѣатсотъ семьдесѣат шѣстого, м-ца Феврала второго днѣа. У того листа печати две, а подпис руки діака, который тот листъ спраровал такимъ способом: Писар Гришко Путиятин.

Могилевскій
магистратъ
1677 г. 11-го
мѣс.

№ 76.

Отназь Федьки Климовича на жалобу рыбаковъ Могилевскихъ Антона Ивановича, Семена Минитича, Евлана Артемовича, Янки Хилковича и Левона Семеновича объ убыткахъ.

Того жъ днѣа.

Перед врадомъ войтовства Могилевского ставшы очевисто рыболове Могилевские: Антон Иванович, Семен Микитинич, Евлан Артемович, Іацко Хилкович а Левон Семенович, вси поспол жаловали на мещанина государьского Могилевского Федка Климовича товариша своего о часть Шарухи Хилковича в рыбах на низу взятую, которую на нихъ тот Шаруха, іако на товаришох своих перед врадомъ замку Могилевского правне презыскал, в чомъ иж онѣ не были винны, затым же дей он один тымъ скорыстил, менуючи в чом в накладахъ правных, которые ищучи того на немъ поднесли себе быт шкоды на пѣатдесѣть коп грошей, иж бы имъ оправил, просили о вчинене справедливости. Федко Климович, туж перед врадомъ стоечи, ач до того се всего не зналъ, ведже тых шкодъ и накладов, которые на него жалуют, поведаючы быт себе на пѣатдесѣть коп грошей литовскихъ не рад, хотечи на голуку

*Могилевскій
магістратъ
1577 г. 11-10
мал.* повесть отповедати на писме и на декретах владовых, через каторыѣ на них то Шарусе сказано и присужон у выписях доложонных меть потребовал, чогс они показати не могли и пред се его в томъ быти винили. Тогда сторона отпорная иж от пренакгабана их видечи же се трудно ничим отняти и волное быти не могла, на томъ, іако ни в чомъ имъ не естъ винна, за присегу се взела, на которую ее иж и стороны поводовые пустили. Влад дня третего рок присезе зложил, который сегожь м-ца мая петнадцатого, кгда прыпал вси се постановили, тогда Федко Климовичъ, іако се первой за присегу взялъ, такъ и на тот час ставшы на томъ, іако се вышей поменило, водлуг обычаю права Майдебурского присегу телесную вчинил, чимъ иж се от обжалованія тых рыболовов волным ставшы, дал то себе до книг записати.
(л. 35 об.).

77.

*1577 г.
14-10 мал.*

Вводъ Сопрона Тубышовича во владѣніе плацомъ съ постройками бывшими во владѣніи Шарухи Хилковича зъ рѣкою Д н ѣ п р о м ѣ.

Року тисеча піатсот семдесіат сегого, м-ца маіа чотырнадцатого дня у волторокъ.

Постановившысіа перед владом войтовства Могилевского учтивый Ермола Алексеевичъ, райца сего року на справах местьскихъ заседающий, поспол с Харкомъ Максимовичомъ, лавникомъ сегорочнимъ же, которые были приданы и посланы з лавицы бурмистровское мещанину государьскому Могилевскому Сопрону Тубышовичу на увязыване и подане дому Шарухи Хилковича, который ему от него пришол у двадцати копах грошей монеты литовское водлуг листу вызнаного и теж выпису владу замъку Могилевского перед владом войтовскимъ Могилевскимъ покладаного вечностью записаного, в месте государьскомъ Могилевскомъ за рекою Д н е п р ѳ м ѣ лежачого, до которого, кгда они дня сегодняшнего вышей менованого пришли, тогда в томъ дому помененого Шарухи Хилковича налезшы з жоною и з детми его, почали увязыване того дому Сопрону Тубышову чинити, вымовляючи те наукою з уладу имъ даною, абы се он с того дому преч брал, а Сопрону Тубышову іако его власную куплю поступил, што он зрозумевшы ни в чомъ се не противил, а никоторымъ способомъ не вымовліаючи, водлугъ обовіазку своего листовного в моц, в держанье и у владность зо всимъ будованемъ верху менованому Тубышшу подал. То ест: изба на подызбицы, з сенми, а через них клеть, а назаду сеней пристенок ганки; стаенка; огород и з горожою. У во што вже Шаруха ач колвелк никгда вступовати и в держаню его переказы з стороны дому чинити не мел. Вед же еще

Сопрона Тубыша о то пилне просил, иж бы до Вожего Нарожена, которе прити и быти мает в року семьдесіать семомъ, тепер идучомъ он самъ, жона и дети, іако человекъ не маеный, не потираючи се по чужих кутехъ въ томъ дому волное мешкане мети мог. В чомъ Супрон Тубышов, видечи быти прозбу его слушную, а маючи бачность на недостатокъ и лютость, чинечи над убозствомъ его с того што просил и жедаль его, не вымовлял и не боронил, але ему до Вожего нароженя, до которого он самъ челомъ бил, жити поступил, также и речи овощовые, которые на тот час засеены на огороде, вси сполна забрати и кром жадное забороны ему Шарусе волно зняти позволил. За симъ Шаруха по том року, кгда Божее нарожене прыдет, вон з дому брати, а ему покой дати подвезал, иж онъ повинен будетъ вчинити. Которое сознане рядецкое и лавничое (л. 36) есть до книг войтовства Могилевского записано.

Могилевскіи
магистратъ
1677 г. 14-го
мая.

№ 78.

Разборъ жалобы Федора Коновальскаго на мѣщанина Цадилку о выселеніи его изъ усадьбы.

Того жъ дня.

Перед вradoмъ войтовства Могилевского ставшы очевисто Федор Коновальскій прыпоминане чинил о домъ свой, з суда войтовского в семь же року семьдесіать семомъ мещанину Могилевскому Осипу Цадилцѣ пржсужоный, который Цадилка купившы у пана Мартина Стравинского, за листомъ своимъ купчимъ на тот час держать и вживааетъ. На тот час кгда се перед судомъ войтовскимъ точило часу права з стороны обязку листовного отложено было до прїеханья пана Мартина Стравинского, того вышей менованого дому заступцы, который пан самъ через особу свою дня сегодняшнего перед вradь войтовства Могилевского прышедшы под тымъ способом, иж за долгъ Коновальского, за который се он через час долгий пану Стравинскому увыстить не хотел, вrad замку Могилевского в домъ его верху писаный увезане подал, на што и выпис з ураду взятый в себе пан Стравинскій быти менечи, а имъ Цадилку щытечи от всіакого пренакгабываня и трудности задаваня Коновальского в каждого суду заступил и заступовати мел. А сам се ку праву, до которого прилег отозвавшы Коновальскому, если похочеть о то з собою волное мовене мети зоставил. Што есть и до книгъ записано.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 14-го
мая

№ 79.

Разборъ жалобы мѣщанъ Семена и Охрема Кононовичей на Прошку Лукича о выселеніи его изъ дома и пляца.

Того жъ дніа.

Постановившыся очевисто передъ вѣрадомъ войтовства Могилевскаго мещане государские Могилевские Семень а Охремъ Кононович жаловали на мещанина Могилевскаго Поршу Лукинича о томъ, ижъ дей он скоро по смерти отца ихъ, Конова Мойсеевича, кгда они были недорослыми на летехъ, не ведати іакимъ способамъ увезавшыся в дом и у волоку земљи отца ихъ, небожчика, держити и вживають, а ижъ имъ іако отцовщизны поступити и подати не хочеть. Тогда они в том менечи себе быт ублизене и кривду не малую жедали, абы он листы и моцы, за которыми того дому вживають передъ вѣрадомъ положил. По которой жалобе Порша Лукинич ач ни листовъ и записовъ вѣрадовыхъ не показал; ведже тестаментъ небожчика Конова Мойсеевича, отца ихъ, покладал, в которомъ пишеть, ижъ за доброй памяти а зъ доброе воли своею зъ добрымъ розмышленемъ отецъ ихъ небожчикъ — — — — — доброго здоровья своего винен будучы Олене, матце Поршину — — — — — пenezей на копъ пѣат и грошей двадцат литовскихъ, продал и вечно пустил — — — — — (л. 36 об.) ей самой держати и вживати вечными часы, куды хотя оборочаючы и шафуючы іако власностью. По чомъ вѣрадъ зрозумевшы, штобы на то стороны поведати хотели, пыталъ нижли ижъ жадного отпору претивку того не чинили и никоторымъ способомъ поступовати не могли, тогда вѣрадъ, хотечи то меть, абы всякий тестаментъ по смерти того, хто его справуетъ на каждомъ вѣрадовомъ местцу на всемъ за зуполный прыймованъ был, а кромъ жадного нарушеня воля остаточная по животе змерлого наполнена была, іакожъ се годилтъ: с тыхъ причинъ, кгдажъ небожчикъ Коновъ, отецъ сторонъ поведовыхъ, сходечи зъ сего света, Олене, матце Поршине, тотъ домъ и зъ кгрунтомъ, о который ся на тотъ часъ жаловали, продал и тестаментомъ остаточное воли своей справленомъ того подтвердилъ, зачимъ ижъ іако его до сего часу вживал, такъ и теперъ вѣрадъ его пры томъ вечно заковал и зоставил. Што он и до книгъ записати дал.

№ 80.

Разборъ жалобы Аверии Сенковича на мѣщанина Ивашка Сидоровича о выселеніи его изъ дома и плаца.

Року тисеча піятсот семдесіат сегома маіа осмнадцатого дня.

*Могилевскій
мѣстничій
1877 г. 18-го
маіа.*

Постановившы сіа очевисто мешанин государскій Могилевскій Аверко Сенкович жаловал на мешанина Могилевскаго Ивашка Сидоровича о дом и о селище тое, которого он на тот час держит и вживаеъ, а ему, іако власности, поступити нв хочет, на чом он кривду от него пріймаючи, шкodu меничи, просил о вчинене справедливости. На што Ивашко Сидорович стоечи отказалъ такъ: Правда, иж тот домъ, о которій жалобу прекладал, на тот час держитъ и вживаеъ, але не згола, леч за листомъ купчимъ, ему от того Аверка и брати его данымъ. И положил их вызнанный листъ в року тисеча піятсотъ шестдесят осмомъ справлений, в которомъ ся описуеъ у головах Аверко и з братею своею Пилипомъ, Олексеемъ а Тарасомъ Семеновичами Муращынки само-чварть вси восполोकъ позволившыся з доброй воли своей продали пляцъ свой Семеновскій на вечность Ивашку Сидоровичу, ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, так, иж никгда того дому с пляцомъ поискивати на нем не мели. И для того многими обовязками се обвезал, которія меновите сут описаны и доложоны на листе томъ. Затымъ врад войтовскій пытал в него: іакихъ подпор чимъ поискиваеъ; он жадных листовных не показал, але голыми словами менечи его своимъ власнымъ поискивал. А ку тому иж листов Ивашковых (л. 37) не ганил и намъ ней имъ причины не дал и овшемъ сіа еше ку нимъ доброволне признавал, с тых причин на тот час врад войтовства Могилевскаго Ивашку Сидоровичу тот домъ присудил, іакове чистую куплю у моцъ и в держанье подал. Што естъ и до книг в раду войтовства Могилевскаго записано.

№ 81.

Продажная крѣпость на домъ съ другими постройками и плацомъ отъ матери Екатерины и братьевъ Мишковичей мѣщанину Ивашку Антоновичу.

Того жъ дня.

Постановившыся обличне перед вradoмъ войтовства Могилевскаго мешане государскіе Могилевскіе Потап а Данило Мишковичи сами ст себе и от брата своего третего Мишки Прокоповича, з другого отца нарожного, кромъ жадного примушеня и намов людскихъ, леч сами по своей доброй воли оповедали и то сами іавне и доброволне на голос признали, иж іако за часу живота матки своей Катерины продали домъ свой, избу, сенцы, лазню и горожу около двора того и пляцу полсема прута с огордом овощовымъ об межу домомъ Ершолою Стародубцовичомъ, а з другое стороны Терешкомъ Илиничомъ мѣщанину

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 18-го
мая.

Могилевскому Ивашку Антоновичу за одиннадцать коп грошей литовских на вечност, так и тепер для умоцнения и твердости покладали листъ продажи своей, заховываючи его при зуполной моцы и просили, абы он для skutечного сведомья был до книгъ в раду войтовства Могилевского уписанъ и уведен. Который слово от слова по достатку такъ ся в себе мает:

Іа, Катерина Прокопова жона, мещанка Могилевская, восполок и з сынами своими Потапомъ а Даниломъ и Мишкомъ визнаваемъ сами на себе тымъ нашимъ листомъ, иж по своей доброй воли продали есмо двор свой, избу, и сенцы, и лазню, и горожу около двора того и пляц через межу Ермолою Стародубцовичомъ, а по другой стороне Терешкомъ Илиничолъ мещанину Могилевскому Ивану Антоновичу за одиннадцать коп грошей литовское личбы, личечы по десети пенезей у грош, на вечностъ ему самому, жоне его и детем его, и потомком его. Мает Ивашко Антонович, жона его, дети его и потомки его с того двора и с пляцу вживати и податки господарьские и местские полнити. А іа вже, Катерина Прокоповна и з сынами своими не маемъ ку тому двору и ку пляцу прыпоминатися а не поискивати, если ж бых іа, Катерина, або сыны мои которые, з близкихъ моихъ которые, мсли на Ивашка Антоновичу, на жоне его и на детех его и потомкох его того двора іа-ко и пляцу поискивати, таковый з нас вины мает платити на врадъ замъковый по (л. 37 об.) десети рублей, а заплатившы вину пред ся не мает тымъ дворомъ и пляцом владнути; толко Ивану Антоновичу, жоне его и детемъ его и потомкомъ его тот домъ и пляц в каждомъ праге мает при моцы зоставен быти, водлугъ сего нашего листу вызнаного. А при томъ былъ Охремъ Бобрович, Терешко Илинич, Никифор Дорофеевич, мещане Могилевские. А для лепшое справедливости и потверженія того нашего листу, іа, Катерина Прокопова жона восполокъ а з сынами своими вышей поменеными просили есмо о приложене печати тогож Охрема Бобровича, который при листе был. И он, для прозбы моее, вчинил и печат свою приложил к сему листу нашему вызнаному, Писан у Могилеве лета року тисеча пѣтсот семдесѣятого, мѣца Іюня деветнадцатого дня. У того листа печат одна а подпис руки того дѣяка, который тот лист справовал такимъ способомъ: писал Гришко Путятинъ.

82.

Закладная на домъ, принадлежавшій мѣщанину Марку Голутвину, за долгъ 20 копъ и 72 гроша, бурмистру Могилевскому Окулъ Пигару.

Того жъ дня.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 18-10
мая.

Перед вradoмъ войтовства Могилевскаго ставшы бурмистръ места государскаго Могилевскаго славутный пан Окула Василевич показывал листъ и покладал выпис з ураду замку Могилевскаго, в року шестдесят семомъ справлений и поданий, за долгъ, который ему винен зостал мещанин государскій Могилевскій Мацко Голутвин за двадцат коп и грошей семьдесіат два до отданія всех зуполна тых пенезей, просечи, абы тот выпис для твердости и умоцненя и тут до книг вradoу войтовства Могилевскаго уведен и уписан был. Который слово от слова так се в себе маеть:

Выпис с книг замку государскаго Могилевскаго. Лета Божего Нароженя тисеча піатсот шестдесятъ семого м-ца июня двадцать первого дня, передо мною Бартошом Жуком, подстаростим Могилевскимъ, ставшы вправо очевисто жаловал мещанин государскій Могилевскій наймя Окула Василевич Пигоров на мещанина государскаго Могилевскаго Мацка Голутвина, иж дей он позычил у мене ку потребе своей готовых пенезей двадцать коп и грошей семьдесіат два, в которых дей пенезяхъ описал мене двор свой, который есть на улицы Великой Шкловской и водле дей описаня своего мне пенезей отдати и до дому поступити не хочет. Который запис Мацков Голутвинов тот Окула передо мною покладал. Оный Мацко Голутвин ку тым пенеземъ и ку запису — — — — —. А так іа заховываючи Окулу Василевича водле запису реченые верху оные пенези, то ест коп двадцать и грошей семьдесіат два — — — — Мацку присудил. А иж Мацко на тот час пенезей готовых не маеть, тогда в тых пенезехъ вышей описанных водле за(л. 38)пису Мацкова в домъ его Окулу казаломъ увезати до заплаты оных пенезей, и выкупеня того дому Мацку зложилом рокъ на ден светого Или, которое свято маеть быти в року шестдесятъ семом. А если бы Мацко на тот рок дому своего у в Окулы не выкупил, тогда Окула того дому маеть уживати аж до другого року светого Или, а межи тых роков Мацко своего дому выкуповати не маеть. А если ж бы Окула, маючи тот домъ в себе и оправуючи его мел што наложити пенезей своих, тогда Мацко на он же час выкупаючи домъ свой, ему и тот наклад его заплатити маеть, кром доволу и присеги его. И просил Окула, абы то до книг вradoвых записано было, што іа записати казал. На што он себе и выпис с книг под печатью моею себе взял. Писан в М о г и л е в е. А такъ вrado войтовства Могилевскаго оногo выпису огледавшы, и читаного вырозумевшы іако перед тым жалоба его за листомъ вызнанным от Мацка Голутвина ему даным до книг замковых уписана была, так и на тот час выпис оный до книг вradoу войтовскаго за прозбою его уведен и вес от початку аж до конца записан естъ.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 18-ю
лал.

№ 88.

Добровольная сдѣлка Буйницкихъ мѣщанъ Игната и Карпа Ивановичей съ Могилевскимъ мѣщаниномъ Моисеемъ Семеновичемъ относительно дома въ гор. Могилевѣ, за рѣкою Дубровною.

Того жъ дня.

Передъ владомъ войтовства Могилевскаго постановившысе очевисто подданные Буйницкие Игнатъ а Карпъ Ивановичи оповедали, и то сами явне и добровольне в голосъ вызнали, ижъ кромѣ жаднаго прымупшенія и намовъ людскихъ, лич сами по своей доброй воли ачъ тыми часы обжаловали были мещанина государскаго Могилевскаго Мойсея Семеновича о домъ свой отцовскій в мѣсте Могилевскомъ за Дубровною лежачій, с котораго, вже тому давно, іако вышли, а он до сего часу платъ государскій з него платечи и всіакие податки мѣстскіе полнечи в немъ мешкал, хочечи на немъ іако отцовщины доходити и его ку владности и в моцы своей мети Нижли з слушнаго постановеня уваживши то, же онъ черезъ не малый часъ в немъ живучи будоване з накъладу, не лютучи на то своего власнаго гроша, тотъ домъ оправил, штобы жусили ему откладат. То пакъ предъ се не могучи того поплатити до таковоу угоды з обудву сторонъ прышли: же вже Мойсей имъ за тотъ домъ, на которій ижъ обѣдвѣ сторонѣ листовъ, а ни твердости жадное не мели, заплатилъ и досытъ вчинил, такъ ижъ волно ему будетъ от сего часу и дати вышей писаное тотъ домъ огдати, продати, записати, заменити и ку своему найлепшому пожитку обротити, по чомъ вже они на немъ и на потомкохъ его того никгда поискивати не мели и хотяжъ бы чимъ они сами, жоны, дети и вси близскіе кровные и повиноватые ихъ тое взрушати хотели, таковыи имъ въ судъ здержачимъ того дому в судъ вступити о тое речѣ мовене, — на владъ войтовства Могилевскаго пятъ гривенъ, а на ратушъ Могилевскій другую пятъ гривенъ вины заплатити мает. А поплатившы то предъ се у молчаню претивко держачому тотъ домъ покой дати виненъ будетъ. Што просили абы до книгъ записано было. А такъ владъ то записати казал.

(л. 38 об.).

№ 84.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанина Могилевскаго Овсея Левковича на Мишку Лукьяновича Орла о завладѣніи домомъ.

1877 г.
23-ю лал.

Року тисеча пѣтсот семдѣсятъ сѣмого м-ца Маіа двадцать третѣго дня, у четвѣргъ.

Перед владом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин ^{Могилевский} государский Могилевский Овсей Левкович жаловал на Мишка Лукіановича ^{мещанин} Ора, зятя своего, о дом, в котором на тот час мешкаеть, иж ему поступити не хочет, просил о вчинене справедливости. На што отпор чинечи зять его Мишко Орол, так отказал: иж ему тот дом часу того, кгда Овсей дочку свою, Овдолю, за него отдавал в стан светого малженства, за нею ему вместо посагу даровал и поступил. Тест его на то так поведил, иж ему в нем толко докул мешкати позволил, але не в держане подал. Орол, зят его, иж бы того іако ему тот дом даровал довести мог людьми тыми, которые на веселю и часу постановеня были сведетство довал, менючи трох человек, гостми на он час везваных в дом Овсея Левковича, то ест: Евлана Пушкаровича а Отрошка Поцалуя, которых и Овсей влюбивши на розознане се теж их сослал и пустил. И кгда обадва, Евлан и Отрошко, перед судом стали, ач колвек по особому водле права Майдебурского цытаны, вшак же у слово слово, а неотменно сознали то, иж кгда Овсей, на тот час поводовая сторона, вышей писаную дочку свою в малженство за Мишка Лукіановича довал, тогды вместо посагу готовых грошей, то ест водлугъ звычайу тутошнего краю, у приданстве за дочкою своею тот дом, о который ся на тот час жалует, ему на вечность дал, так иж вже никгда в него вступовати и дару того взрушати не мел. За чимъ влад войтовский обудвух сторон слытал: если бы што себе на помоч брати могли, а тут показывати хотели. А иж ничего, ено на томъ іако Орол сведетство словное выдал, Овсей, тесть его, перестал, а претив того ничего не мовил, влад войтовский так сказал: кгдаж тые люди добрые и учтивые, на которых обеде стороне позволили одностайне так іако се вышей поменило меж ними быти, иж Орлу Овсей, тесть его, тот домъ даровал, сознали, от сего часу знову мает Орол тот домъ в границах и межах его заложных держати и вживати и іако власностью своею шафовати. А в том ему тесть его жадное переказы не будет чинити, ани з mocy и владности его не мает выймовати и ни жадными причинами взрушати под закладом на ратуш Могилевский десетми гывнами. Вшак же Орол претив нему, іако отцу своему, скромне и прстойне, іако на то прыналежит заховатисе и повинность звыклую учтиво отдавати винен будет. Который просил абы то до книг владу войтовства Могилевского записано было. Што влад записать казал.

№ 85.

Явка продажной крѣпости на домъ съ плацемъ отъ боярина Могилевского Власа Ивановича калачнику Могилевскому мѣщанину Олексию Ждановичу Подберезскому, сов. 17 марта 1577 г.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 23-10
мая.

Того жъ дня.

Перед владом войтовства Могилевского ставпы очевисто мещанин государский Могилевский Алексей Жданович оповедал то, иж купил пляцъ и з горожою у боярина государского Могилевского Уласа Ивановича за две копе грошей (л. 39) литовских на вечность у межах и границах, в листе купчомъ описаных. Которое купли своей покладал и показывал теж листъ, просечи, ижбы для твердости и вмоцненя до книг владу войтовства Могилевского был уписан и уведен. Который листъ слово от слова так ся в себе маеть:

Іа, Влас Иванович, боіарин Могилевский, сознаваю самъ на себе симъ моимъ листом, ижемъ продал пляц свой и з горожою прутов піат, подле Охромея Трыснинича, боіарина Могилевского и Парфена Игватовича колачника, мещанина Могилевского, Алексею Ждановичу Подберезскому колачнику, мещанину Могилевскому, за две копе грошей литовских на вечность ему сумому, жоне, детемъ и потомкомъ его, с того пляцу вживати и подачку государскую полнити, потому іако и иные подданные государские полнят. А іа вжо, Влас, ани жона моіа, ани дети мои, ани потомки мои не мают до того пляцу прыпоминатисе а ни поискивати. А если бы іа сам, або жона моя, або дети мои, або потомки мои мели ку тому пляцу припоминатисіа, або поискивати, тогды мают вины заплатити на государя короля его милость, так теж и на влад Оршанский десеть рублей грошей, а вину заплатившы пред се сес мой листъ при моцы захованъ быти маеть. В каждомъ праве волно ему тот пляц продат, або кого даровати и ку своему найлепшому пожитку обернути. А при томъ листе были люди добрые и того добре сведоми и найме Иван Торасович, Исак Степанович, Окула Козорезовичъ мещане места Могилевского. А для лепшее твердости сего моего листу, іа Влас Иванович, и печат свою прыложил к сему моему вызнаному листу. Писан у Могилеве року семьдесіат сегомо м-ца Марца семнатцатого дня. А иж н того листа печать одна, а подпис руки дьяка, который тот лист писал и справовал таким способомъ: Михайло Макаревич, писар Тогды для сведомъя и тут до книг за прозбою Алексея Ждановича Подберезского по достатку записан ееть.

№ 86.

Явна продажной крѣпости на домъ съ постройками и плацомъ отъ Савы Опатовича своему зятю Федору Якимовичу по улицѣ Костковской, сов. 19 мая 1577 г,

Того жь дня.

Могилевскій
магістратъ
1677 г. 23-го
мая.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государьскій Могилевскій Сава Опатович оповедал и то самъ іавне и доброволне в голос вызнал, иж продал двор свой власный мещанину государьскому Могилевскому, зіатю своему, Федору Іакимовичу за піат коп грошей литовских, на вечность; которое продажи свой листъ перед врадом показывал и покладал, просечи, иж бы для умоцъненія и твердости до книг в раду войтовства Могилевского уписан и уведен был. Который слово до слова так ся в себе маеть:

Іа, Сава Опатович Олейник, подданный государьскій места Могилевского, визнаваю самъ на себе симъ моим листомъ кождымъ людемъ добрым, кому будет потреба того ведати, або чтучи его слышати нинешним и на потом будучим, иж без жадного примушенія, ни щиее намовы, леч по своей доброй воли продал есми дворъ свой, избу и сенцы и горожу и пляц вес, который маю от — — — — жоны вдовы, на улицы Костюковской, через меж с Омеліаном — — — — мещанину (л. 39 об.) Могилевскому зіатю своему Федору Іакимовичу за піат коп грошей литовское личбы, личечи по десети пенезей у грошь, на вечность ему самому, жоне его и детемъ его и потомкомъ его. Маеть он самъ, жона его и дети его и потомки его с того двора и пляцу вживати и податки господарские и местские полнити. А іа вжо самъ, Сава, ани сыны мои, ани ближние мои приіатели не маемъ ку тому двору и ку пляцу прыпоминатися ани поискивати. Если ж бых іа, Сава, самъ, або сынове мои, або ближние мои приіатели мели того двора и пляцу на Федоре Іакимовичу, на жоне его и на детех его поискивати, таковой з нас маеть вины платити на пана войта Могилевского піат гривен серебра, а ему шкоду и втрату мають нагородити на приречене слова его, а тот лист ему на тот двор и на пляцъ в кождомъ праве пры моцы застановен быти мает. Волно Федору Екимовичу тот двор и пляц, жоне его и детем его продати, албо кого даровати и куды хотя обернути, ку пожитку себе лепшому. А при том был Иван Антоновичъ, Омеліан Мартинович, Пантелей Иванович, мещане Могилевские. А для лепшого справедливости и потверженя того моего листу за прозбою мене Савы Апатовича Иван Антонович печат свою прыложил к сему листу моему вызнаному. Писан у Могилеве лета року тисеча піат сотъ семьдесіат семого м-ца мая деветнадцатого дня. У того листу печат одна, который ест и тут для сведомея уписан.

№ 78.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевскаго мѣщанина Логвина Ивановича на Михаила Федоровича относительно крѣпостного документа на недвижимое имущество.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 23-го
мая.

Того жъ дня.

Перед вradoм войтовства Могилевскаго ставшы очевисто мещанин государьскій Могилевскій, Логвин Иванович Тетерынец жаловал на Михайла Федоровича, иж ему продал был пляц у прутов полтора въ месте государьскомъ Могилевскомъ на улицы Бородчицкой, об межу огородом вышей менованого Михаліа Федоровича, стороны поводное, а по другой стороне огородом Іакова Добрына лежащій, за двадцат грошей литовских то пак ему на то, иж вечно вживат спустил и продал; али листа, вызнаного дати, такъ и пляцу поступити не хочеть. Выrozumевшы з жалобы, тут же стоечи Михал Федорович до того иж бы ему то коли продавати мел, знатся не знал. Врад пытал стороны поводное чим того іако ему продал тотъ огород Михал Федорович доводити хотели, которая на то выдана, иж сведоми поменившы именни трех человекъ, особ добрых, которых двух опустившы а третьего, Іакова чоботора, влюбившы на его сіа розказане Михал Федорович, на которого жалоба идет добровольно зослал. Который, Іаков, на жедане обудвух сторон, тут же ставшы, за напоминанемъ вradoвым — — — — права ку боіазни Божей и скресе сердечной так сознал, и ест — — — — — іако Михал Федорович Логвину Ивановичу тот вышей (л. 40) менованый огород свой за двадцат грошей на вечност продал и невзрушне спустил. На чомъ и борыш, который он с товаришами своими Мишкомъ Ероминомъ а Исакѣмъ Калитникомъ іако взял поведал. А так за таковымъ сознанемъ, на которое се Михал Федорович пушал, тот пляц врад от него отсудил. А Логвину Ивановичу, іако его власную куплю держати и вживати на вси потомъные часы всказал. Што он для твердости и до книгъ записати дал.

№ 88.

Дарственная запись на недвижимое имущество отъ кравца Могилевскаго Дешки Есковича Шимкѣ Литвину, расположенное въ г. Могилевѣ по Бородчицкой улицѣ.

Того жъ дня.

Перед вradoм войтовства Могилевскаго ставшы очевисто Дешко Ескович, кравец Могилевскій, кромъ жадного примушенія и намов людскихъ, лич самъ по своей доброй воли оповедал и то самъ іавпе и добровольно у голос вызнал, иж дознавшы ни по Шимъку Литвину зычливую пріяязнь, а пріятелское заховане претив себе и уставичные повольные службы, за то ему дал и на вечност даровал, жебы его в службахъ

охотнейшого ку себе вчинити и способнейшого в вычливости дознати мог, ^{Могилевский} про то и спустил пляцу огорода тры пруты и четверть своего, власного, ^{магистратъ} никому ничимъ не вступного ани заведеного ему самому, жоне детемъ и потомъ- ^{1577 г. 23-го} комъ его под тымъ способомъ, иж волно вже он будетъ тот пляц от сего ча- ^{мая.} зу и даты в семь листе вышей описаное отдати, продати, записати и заменить, а ку своему наилучшому пожитку оборотити и іако своею влаеностью, на што его добрая воля будет, водлуг наилучшого баченя и зданія своего шафовати. До чого через то он самъ вступовати не мел и от жоны, детей и всихъ близкихъ кровных и повиноватых своих того пляцу, который в месте государьскомъ Могилевскомъ на улицы Б о р о д ч и ц к о й за барканомъ лежит отдалить, так иж каждый в то вступовати и того взрушати з моцы и владности его выйшовати не маеть. А еслибы хто того важити мел, а в держаню его переказу чинити и трудность задавати хотел, таковый на врад войтовства Могилевского заруки две гривны, а на ратуш Могилевский другую две гривны заплатити и дати маеть. А заплативши то пред се у молчаню вечно быти и держачому покой в томъ дати. Овшемъ претивко его скромне се заховывага виновен будет. И просил абы то до книг записано было. Што врад записати казал.

№ 89.

Продажная крѣпосгь на плаць съ постройками по И л ь и н с к о й улицѣ, въ г. Могилевѣ, отъ Ивана Зеновова мѣщанину Федору Федоровичу.

1577 г.
25-го мая.

Року тисеча пѣтсот семьдесѣат сегого, м-ца маѣа, двадцать пятого дня, у пѣтницу.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещ(л. 40 об.)нин государьский Могилевский Иван Зеновов, иж он кром жадного примушена и намов людскихъ, леч самъ по своей доброй воли оповедал и доброволне вызнал, же продал и вечно пустил земли своее власное пляцу протов полцета, на которомъ будованія болшей не естъ, ено изба и з сенцами, старая лазьніа одна и горожа вокол об межу домоу Дрони Федоревича, а з другое стороны домоу Мойсея Пигоровича в месте государьскомъ М о г и л е в с к о м ъ под правом и всѣакимъ послушенствомъ местскимъ, на улицы И л и н с к о й лежачий за тридцат пѣт коп грошей литовское личбы, личечи в каждый грошъ по десети пенезей белых, мещанину государьскому Могилевскому Федору Федоровичу на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, огдаліаючи от себе самого, жоны, детей и потомков и всихъ близкихъ кровных и повиноватых своих. Так иж вже волно будетъ Федору Федоровичу тот пляц и будованемъ у границах верху описаных отдати, продати, записати, за-

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 23-го
мая.

Того жь дня.

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставши очевисто мещанин
государьскій Могилевскій, Логвин Иванович Тетерынец жаловал на
Михайла Федоровича, иж ему продал был пляц у протов полтора въ мес-
те государьском Могилевскомъ на улицы Б о р о д ч и ц к о й, об межу
огородом вышей менованого Михаліа Федоровича, стороны поводовое, а
по другой стороне огородом Іакова Добрына лежачий, за двадцат гро-
шей литовских то пак ему на то, иж вечно вживат спустил и продал;
али листа вызнаного дати, такъ и пляцу поступити не хочеть. Выро-
зумевшы з жалобы, тут же стоечи Михал Федорович до того иж бы ему
то коли продавати мел, знатся не знал. Врад пытал стороны поводовое
чим того іако ему продал тотъ огород Михал Федорович доводити хотели,
которая на то выдана, иж сведоми поменивши именни трех
чловековъ, особ добрых, которых двух опустивши а третего, Іакова чо-
ботора, влюбившы на его сіа розказане Михал Федорович, на которого
жалоба идет доброволне зослал. Который, Іаков, на жедане обудвух
сторон, тут же ставшы, за напомианемъ вравовым — — — — права
ку боіазни Божей и скресе сердечной так сознал, и ест — — — —
— — — — — іако Михал Федорович Логвину Ивановичу тот вы-
шей (л. 40) менованый огород свой за двадцат грошей на вечност про-
дал и невзрушнє спустил. На чомъ и борыш, который он с товариша-
ми своими Мишкомъ Ероминоомъ а Исакомъ Калитникомъ іако взял пове-
дал. А так за таковымъ сознанемъ, на которое се Михал Федорович ну-
щал, тот пляц врад от него отсудил. А Логвину Ивановичу, іако его
власную куплю держати и вживати на вси потомъные часы всказал.
Што он для твердости и до книгъ записати дал.

№ 88.

Дарственная запись на недвижимое имущество отъ кравца Могилевскаго
Дешки Есновича Шимкѣ Литвину, расположенное въ г. Могилевѣ по Б о р о д
ч и ц к о й улице.

Того жь дня.

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставши очевисто Дешко
Ескович, кравец Могилевскій, кром жадного примушеніа и намов люд-
скихъ, лєч самъ по своей доброй воли оповедал и то самъ іавце и доб-
роволне у голос вызнал, иж дознавши ни по Шимъку Литвину вычливую
пріязнь, а пріятелское заховане претив себе и уставичные поволнє
службы, за то ему дал и на вечност даровал, жебы его в службахъ

охотнейшого ку себе вчинити и способнейшого в зычливости дознати мог, ^{Могилевский} про то и спустил пляцу огорода тры пруты и четверть своего, власного, ^{магистратъ} никому ничимъ не вступного ани заведеного ему самому, жоне детемъ и потомъ- ^{1577 г. 23-го} комъ его под тымъ способомъ, иж волно вже он будетъ тот пляц от сего ча- ^{мая.} зу и даты в семь листе вышей описаное отдати, продати, записати и замяти, а ку своему найлешому пожитку оборотити и іако своею власностью, на што его добрая воля будет, водлуг найлешого баченя и зданія своего шафовати. До чого через то он самъ вступовати не мел и от жоны, детей и всихъ близкихъ кровных и повиноватых своих то- го пляцу, который в месте государскомъ Могилевскомъ на улицы В о- р о д ч и ц к о й за б а р к а н о м ъ лежит отдалилъ, так иж кождый в то вогуповати и того взрушати з моцы и владности его выймовати не маеть. А еслибы хто того важити мел, а в держаню его пореказу чи- нити и трудность задавати хотел, таковый на врад войтовства Могилев- ского заруки две гривны, а на ратуш Могилевский другую две гривны заплатити и дати маеть. А заплативши то пред се у молчаню вечно быти и держачому покой в томъ дати. Овшемъ претивко его скромне се за- ховывати винов будет. И просил абы то до книг записано было. Што врад записати казал.

№ 89.

Продажная крѣпосгь на плацъ съ постройками по И л ь и н с к о й улицѣ, въ г. Могилевѣ, отъ Ивана Зеновова мѣщанину Федору Федоровичу.

1577 г.
25-го мая.

Року тисеча пѣтсот семьдесѣят сегомо, м-ца маѣа, двадцать пятого днѣа, у пѣтницу.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто меша(л. 40 об.)нин государский Могилевский Иван Зеновов, иж он кром жадного примушеня и намов людскихъ, леч самъ по своей доброй воли оповедал и доброволне вызнал, же продал и вечно пустил земли своее власное пляцу протов полцета, на которомъ будованія болшей не естъ, ено изб и з сенцами, старая лазьнѣа одна и горожа вокол об межу домоу Дрони Федоровича, а з другое стороны домоу Мойсея Пигоровича в месте государскомъ М о г и л е в с к о м ъ под правом и всѣакимъ послушен- ствомъ местскимъ, на улицы И л и н с к о й лежачий за тридцат пѣт коп грошей литовское личбы, личечи в кождый грошъ по десети пенезей бе- лых, мешанину государскому Могилевскому Федору Федоровичу на веч- ность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, огдалѣаючи от себе самого, жоны, детей и потомков и всихъ близкихъ кровных и повино- ватых своих. Так иж вже волно будетъ Федору Федоровичу тот пляц и будованемъ у границах верху онисаных отдати, продати, записати, за-

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 25-го
мая.

менити, а ку своему налlepшoму а пoжиточнейшoму oбрoтити и iako сoею властнoстью, на штo eгo дoбpaя вoля бyдeтъ, вoдлyг бачнoсти и здaнa сoегo, шaфoвaти вeчнoми чaсы. Дo кoтoрoгo плaцy и тeж бyдoвaнa тaкжe oт сeгo чaсy и дaты вeрхy писaнoe Ивaн Зeнoвoвъ сaмъ, жoнa, дeти, пoтoмки и вcи близкиe крoвнoыe и пoвинoвaтыe eгo нe мaют сe вcтyпoвaти aни тoгo взрyпaти з мoцы и влaднoсти eгo выймoвaти и никoтoрoe пeрeкaзы в дeржaнy eгo чинити нe бyдyт мoчи. A eгдy бy ся тoгo, iako сe вышeй пoмeнилo xтo вaжити мeл, тaкoвыи на вpaд вoйтoвствa Мoгилeвскoгo вaны пoлo смы нaдцaт гривны, a нa рaтyшъ Мoгилeвский дpyгyю пoлo смынaдцaть гривны зaплaтити и дaти, a стoрoнe o тo пpыпoзвaнoй тaкжe вcи шкoды и нaклaды нимъ в пpaвo вcтyпит, o тo рeчь мoвити пoчнeтъ крoм жaднoгo пpaвa дoвoдy и тeлeснoe пpисeги, лeч нa oднo слoвo рeчeнe eгo o пpaвo нeслyшнe нaгoрoдити мaeт. A пoплaтившы тo пpeд сe y мoлчaнy мaeтъ бyти и пpeтив дeржaчoмy тoт дoм cкpoмнe и пpaвнe ся нa кoждый чaс зaxoвaти зaвинeн бyдeт. Пpи кoтoрoм дoбpoвoлнoмъ coзнaнy и oбoвязкaх в нeмъ пoмeнeннoыx иж вeчнe, вь мoц тpвaт, a пpeтив имъ никтo мoвит нe бyдeт и лyд — — — шкoдe и втpaтe дeржaчoмy Ивaн Зeнoвoв пpocил aбы (л. 41) тo нa твepдoст и для yмoцнeнa дo книг вpaдy вoйтoвствa Мoгилeвскoгo yписaнo бyлo. Штo вpaд зaписaти кaзaл.

№ 90.

Прoдaннaя крѣпoсть нa двa мoргa сѣнoкoснoй зeмли нa Синичoмъ бoлoтѣ oт Мoгилeвскoгo мѣщaнинa Мaртинa Гaвpылoвичa Кaрпy Ивaнoвичy.

Тoгo жь днiа.

Пoстaнoвившыся oчeвистo пeрeд вpaдoм вoйтoвствa Мoгилeвскoгo мeщaнин гoсyдapьский Мoгилeвский Мaртинъ Гaвpылoвич oпoвeдaл и тo сaмъ iавнe a дoбpoвoлнe вьзнaл, иж крoм жaднoгo пpимyшeнiа и нaмoв лyдскиxъ, лeчъ сaмъ пo сoвeй дoбpoй вoли пpoдaл и вeчнe пycтил сeнoжaти сoвoи влaстнoй, yрoчищoм нa Синичeмъ бoлoтe мoркги двa oб мeжy сeнoжaтми з oднoe стoрoнy, з вeрхнee, Фeдкa Пoшиничa, a з дpyгoe стoрoнy сoвeю сeнoжaтy лeжaчих, зa зaкoпy гpoшeй литoвскиx мeщaнинy гoсyдapьскoмy Мoгилeвскoмy Кaрпy Ивaнoвичy пoд тымъ спoсoбoмъ, иж вoлнo eмy бyдeтъ тьe двa мoргги oт сeгo чaсy вышeй oписaнoгo oтдaти, пpoдaти, зaписaти, зaмeнити, дaрoвaти и кy сoвeю нaйлeпшoмy пoжиткy oбoрoти, чoгo oн сaмъ, iako пpыpeкaл, жoнa, дeти и вcи близкиe крoвнoыe и пoвинoвaтыe eгo никгдy в тьe мoркги двa, кoтoрe eмy пpoдaл вcтyпoвaти и тoгo взрyпaти нe мaeт, пoд зaрyкoю, eсли бy ся тoгo вaжити мeл нa рaтyш мeстa Мoгилeвскoгo

гривною, а заплативши то пред се у молчаню быти винен будет. И про-
сил, абы то до книг записано было. Што врад войтовства Могилевского
записати казал.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 25-го
мая.

№ 91.

Рѣшеніе дѣла о спорномъ участкѣ земли по жалобѣ Могилевскаго мѣща-
нина Овсея Горбача на Данила Супроновича.

Того жъ дня.

Пришедши перед врад войтовства Могилевского Овсей Горбачъ жаловал на мѣщанина государьского Могилевского Данила Супроновича о пляцъ, на которомъ тот Данило Супронович на тот час мешкаетъ, менечи его быти своим власным; жедал о вчинене справедливости. На што Данило Супронович, выслухавши жалобы его, иж того пляцу з давних часов от колконадцат леть держал и в спокойномъ уживаню был, тыми словы отказал: же тот пляц ему с померы волочное от ревизоров государьских в держане прышол, которого он до сего часу плат государьский и подачки местские полнить, а спокойне на нем мешкаючи жадного упоминаня колконадцат леть ни от кого не слышал, а навсть ся и до ревизи — — — — кгда отворона знашлася, иж он тот одержалъ пляц которого уживаетъ, иж он порожни был. С того он всіакие податки до скарбу полнил. Урад под присегою пытал Горбача, мает ли іакие листы и права на тот пляц — — — — — (л. 41 об.) быти менить пытал, чого он не вчинил и жадных листов не показал, але згола ся прымовал, поведаючи же ку тому колкодесят леть іакомъ отходечи на низ до К и е в а его опустил и затым, иж в М о г и л е в е не был, жадного прыпоминаня не чинил, чимъ дей сповеваю, же не утратил. Шого врад, вырозумевшы, иж десеть леть минуло, межы которыми власне сіа ему было годило упоминати, нимъ давность земьская водлуг права, под которымъ вси были пройдесть, доходить вшеякое близкости бо в панстве короля его милости был, а не у пойманю неприятельскомъ. Обачаючи теж то, где бы того пляцу помененный Данило не взялъ, а податков з него не полнил, мусило бы ся ублизене не малое скарбу государьскому за тых часов, которых Горбачъ в М о г и л е в е не был деети. А поневаж иж Данило от часов не малыхъ того пляцу держалъ и спокойне вживал и на тот час емуж врад войтовства Могилевского прысудил в моц и в зуполную владность вечными часы подал. Што есть и до книг записано.

Могилевскій
манускриптъ
1577 г. 1-го
июня.

№ 92.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанина Могилевскаго Стомы Ширеевича на Ваську Росаду, обвиняемаго въ воровствѣ.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат семого, м-ца Іюня перваго двѣа у суботу.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевскаго мещанин государьскій Могилевскій Стома Ширеевич жаловал на мещанина государьскаго Могилевскаго Васка Росада о том, иж дей он будучи в дому того Стомы, на тот час стороны поводовое, еще у великой мясоед, который минул и прошол в року семъдесѣат семомъ часу того, кгда он дочку свою Полонею в стан светого малженства за Кузму, который мешкает на слободе домоу своимъ выдовал не ведомне а непристойнымъ обычаемъ потаемене побрал речей не мало з дому его, звлаща гостиных, которые от него на веселе в домъ его упрошонными прыехали, а меновите взялъ: коверецъ солгацкій, который коштовал пол осмы копы грошей, боты козацкіе и рядна сафыяне чирвонные — — — — — повлостистый, который дей от него, догонившы на улицы, вже — — — — — него лицом з запазуки вынето, за чимъ дей он тогож часу — — — — — быт выступокъ и вчинок свой недобрый, иж бы — — — — — до владу замъкового, под которого присудом на он час все место ведати и не довал, а то ему отпустити мел, вели(л. 42)кими прозбами вжил и для утушеня сорому едналнымъ а угодливымъ способомъ закрыте, то ест заочне, ач колвекъ ему три копы грошей дал, абы в терпливости был и у молчаню то своемъ положил, што дей так и до сего часу было, нижли пакъ дей тыми часы и тую три копы грошей, на которой за шкоды в дому згнулыне, Стома был перестал, Росада в него вже оттегал и врадовне за права Майдебурскаго отбыл. В чом менуючи Стома от Росады кривду и шкоду не малую, просил о вчинене справедливости. Васко Росада, обжалованая сторона, тут же ставшы, отпор на тые слова чинечи, иж на томъ веселю, іако в дому Стомине поспол з людьми прошонными гостями и суседми был, то правду поведил, але до того, в чомъ ему поводовая сторона вину даетъ, згола се не знал, ведже он невинност свою оказат и с того ся вывестъ того, чим бы поводовая сторона довести могла, потребовал с вла — — — — — на сведетство выдал людей добрых, которые на он час в дому Стомине прошонными были трех чловековъ, то ест Іана Олексеевича, Ходора Агеевича, а Нестера Свиридовича, которых и Васко Росада, его отпорная сторона, влюбившы на розознане се их сослал и дал; тые водлуг обычаю права Майдебурскаго перед врадомъ один по другомъ, кгда были за напомниманемъ боіазни Божией пытани, тогда напервей Ходор Агеевич, чловекъ статечный, поднесшы два палпы ку гуре, так сведетство дал: иж ач колвек ряд, который

Стома на жалобе своей прекладаючи у Васка Росады вынетый з запазушыя менил у Іана Алексеевича, того, который на тот час ку тому ж свидетелству выставен был, кгда з улицы воротами в домъ Стомина ишол, видел, нижли иж бы в него власне з запазушыя вынети, отоняти мел, того не поведед. А потомъ Іан Алексеевичъ так сознал, иж в руках Васка Росады тот ряд бачил, который дей то оповедал, иж на улицы, по которой ани до воды пити ходили, нашол и не таечи іавно на ручѣ держаль, а ему скоро се призналь, же то з их коней спало, вrottившы въ домъ свой, который непсдалеку был, на перепуте для навезена продал. А того иж бы за то Росада Стому еднати мел, обадва не будучи сведоми, сознаня не выдали и не чинили, ани теж твердити мели. А што ся дотычет свидетелства третего человека, тот не стал. По которых полюбовных светках, которых Стома выдовоал еще — — — — — . Обжалованая сторона Васко Росада, варуючи ся так, иж — — — — — стороны каждое, буд особы, будь парсуны за човека по достатку а з розумом не был, кромъ жадного примушена стороны — — — — — леч. доброволне за присегу се взял, хотечи злую славу — — — — — сталую сумненемъ своим обмыти и о домнимане людей присегою (л. 42 об.) телесною очистити, которой врад рок днѣ третего зложил и кгда сегож м-ца іюня третего у понеделок припал, иж обеды стороны се постановили. А Васко Росада обжалованая сторона, будучи пилен ку вчиненю присеги при крыжу час немалый на коленах и легал, очекиваючы выдана роты, которая кгда на писме принесена и через писара местского читати починала, зараз Стома, узнавши быти невинность Росадину роту задержал и присегати не допустил. А ку тому іако есть добрый и почтивый, Васко Росада вызнал и зрозумевши то, же не ест причинцою шкody его, зо всего того чим помовил врад волнымъ его вчинил. Што себе Васко Росада и до книг записати дал.

Могилевский
магистратъ
1877 г. 1-го
июня.

№ 98.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевского мѣщанина Дмитра Колубаевича на Шмовскаго мѣщанина Геню Есковича, обвиняемаго въ присвоеніи имъ лодки.

Того жъ днѣа.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Дмитръ Колубаевич, которого тыми недавно прошлыми часы мещанин его милости пана Виленского Шкловский Гена Ескович обжаловал былъ перед врадом тутошним о чол, ему в месте Шкловскомъ на берегу реки Днепра згинулый, до которого же се помененый Дмитръ Колубаевичъ, іако до своего власного признал,

Могилевский
математический
1577 г. 1-ю
июля.

менечи быт купленнымъ от Омеліана Карпененича, которого он дніа сего-
днешнего вместо заводцы, на што одержал был з ураду рок, кгда по-
становил, тот сознал, иж ему чолнъ продал, а в том лист ему потреба
будет дати, за которымъ мешкаеть. О то лист будет волю меть з собою
правне обходить отозвал, которым сознаемъ и заступцю Дмитра Колу-
баевич иж се стол волным, дал то до книг записати.

№ 94.

Мировая сдѣлка мѣщанъ Могилевскихъ Клишки Выголки и Дениса Мишко-
вича о прекращеніи денежныхъ споровъ.

Того жъ дніа.

Постановившыся очевисто перед вradoмъ войтовства Могилевского
мещанин государьскій Могилевскій Клишко Выголка жаловал на ме-
щанина государьского Могилевского Дениса Мишковича для того, иж
ему он з сыномъ своимъ Оникеемъ на листъ свой вызнанный, вѣроку сем
десіатъ втором справленный, который ест перед вradoмъ покладан (л. 43)
винен zostал коп сто семьдесіат чотыры и грошей дванадцат литовских,
с которых ач колвек, иж платити был почал, Клишка дошло коп сто
шест и грошей трыдцат тры, до чого ся и самъ Клишко доброволне
знал, о што вже в мовеня правного мети нехал; нижли за остаток
досыт чинити не хочут; просил, абы з него справедливость вчинена
была. Денис Мишкович и з сыномъ своимъ Оникеемъ, поспол стоечи, на-
то такъ повелили, иж ему фантами, товарами, которые меновите на рей-
стрѣ пописаны ест, остаток своего вышей менованого долгу, то ест
шестдесят пѣат коп грошей выплатили, а над то же ему оолшей не
ест вини, ено грошей семьдесіат два, которую и тепер отдати ему,
готов будучи, самотреть за присегу ся взял, на которую иж его сторона
поводовая пустила, врад водлугъ права, третего дніа рок зложил, кото-
рый сего ж м-ца Іюнія, третего, кгда прыпал, сторона отпорвая Денис
Мишкович поспол и з сынами своими Оникеемъ з Андреемъ, которые
сут тому, іако ему отец их выплатил, добре сведоми, то ест сумотрет,
присегу вчинити хотел, и того всего, іако ему не есть болшей винено
ено семьдесіатъ два гроши сумненемъ своим и сынов своих, ач колвек
потвердити готов был. И через час немалый очекиваючи выдана роты
при крыжу на коленах, и легал, нижли его Клишко Выголка ено при-
ступившы ку правде, а вызнавши невинность его ку присезе не вел. И
то все чого поискивал, ему опустил, а ку тому еще іавне въ голос доб-
роволне не прымушоный вызнал, иж никгда того, о што на тот час з
нимъ правне поступовал, взрушати и впоминатися он самъ, ани сын ег

Конюта, который тут же при праве был, на немъ самомъ и на сынохъ его поисквати не мели. И просили, абы то на твердость и до книгъ записано было. Што врад записати казалъ.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 1-го
июня.

№ 95.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевскаго мѣщанина Андрея Иленича на Степана Юцу о присвоеніи $\frac{1}{3}$ прута сѣноносной земли.

Того жъ дня.

Постановившися перед вradoм войтовства Могилевскаго Андрей Иленичъ жаловал на мещанина Могилевскаго ж Степана Сидоровача Юцу о третину одну прута моркга сеножати новорозробленное на той стороне реки Д н е п р а вниз лежачое, доходечи тым, иж дей я поспол з ним розробил и розтерebil. Степан Сидорович до того, иж бы з нимъ розробливати мел не признавал, але на то такъ отказал: же дей я одинъ накладомъ своим, не лютуючи утратит гроша своего, то вычистил и спасене сеножати вчинил, розумеючи быти местцѣ на то годное, чого дей я вже естемъ у вживаню и в держаню другой рок не згола, але за квитомъ; и покладал квит пана Павла Хоецкаго, на он час на местцу пана Франца Жука, писара местскаго (л. 43 об.) и Могилевскаго будущо-го, где пирей значить, иж за прозбою его пан Хоецкий сеножати новорозробленую, которую самъ же он розтерebil, накладомъ своего власнаго гроша, квитомъ своимъ подтвердил держати и вживати на плате государьскомъ, для того, абы се жадный не вступовал и затрудненя в держаню не чинил. Врад войтовства Могилевскаго помененого Андрея Иленича, на тот час стороны поводовое, пытал, чимъ ся в тую сеножати впираеть и доходить. Он толко тымъ, іако бы розробляти мел поведил, чого теж и довести не мог. Што врад зрозумевшы, иж голыми словами в то просто вламувал, а листовного подтверженя не покладаеть, также и словного сведетства через людей, которые бы то межи ними розознали не выдаваеть, ово згола на речи своей уставаеть, по старому іако перед тымъ, так и тепер Степану Сидоровичу Юцу тую полтора моркга сеножати, которая се вышей поменила, присудил и вечно уживати подал. Што и до книг вradу войтовства Могилевскаго естъ записано.

№ 96.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевскаго мѣщанина Нестера Андреевича на Аврама Гридковича Тарана о неправильномъ владѣніи домоу по улицѣ Косовској.

Могилевский
вспоминание
1977 г. 1-40
июль.

Того жъ дня.

Постановившия очевисто перед вradoмъ войтовства Могилевскаго Нестер Анѣдревич жаловал на Аврама Гридковича Тарана о дом свой, лежащий на улицы Косковской, который дей купил был у жоны Овдеевы Гридковича Овдоты, невестьки Аврама Гридковича, на тот час отпорное стороны, на што и листъ вызнаный, который ему на тот дворъ Овдотя дала быти менил, а затым его тецер тут перед вradoмъ положи-ти и показати не мог, иж кгда дей был онъ для потверженья и в моц-неня до книг замьку Могилевскаго записати и увести принес, тамъ есть задержанъ и до сего часу не выдан, зачимъ оный Аврамъ Гридкович на тот час тот дом держит. А іаким способомъ его вживаеть, не ведаючи, звла-ща в том себе кривду менечи, иж ему его купли поступити в моцъ и в держанье доброволне подати не хочеть, просил о вчинене справдели-вости. На што отпор чинечи сторона припозваная, помененый Аврамъ Гридкович так отказал: ижъ его не згола, але іако отцовщизны держитъ и вживаеть, поведаючи, иж дей в держаню и владности на тот час сторона поводовая тот Нестер того дому недавно был, нижли за тымъ тот дом ему выпал и з моцы (л. 44) вышел, иж неслушне его купил у верху писаное Овдоты, невестьки его, которая не была моцна то продати и в обчие руки пустити, кромъ особливого призволеня. То Авраму Гридко-вичу, на тот час отпорное стороны, которого и врад замку Могилев-скаго узнавши быти близкимъ, іако дедича, оный домъ ему, іако отцов-щизну прысудил и подал, которого суда и выпис с книг замку Могилев-скаго в року семъдесіатъ семом м-ца февраля четвертого дня справле-ный и вчиненый перед вradoмъ войтовства Могилевскаго покладал, про-сечи, для своего вечного покою, иж бы до книг вradу войтовства Могил-евскаго вписан и уведен был, который слово от слова такъ ся в себе маеть:

Выпис с книг замьку господарьскаго Могилевскаго. Лета Вожего Нароженя тисеча піат сот семдесят семого м-ца февраля четвертого дня. Предо мною Ивановъ Федоровичомъ Подбипетою подсужкомъ земьскимъ повету Оршанскаго, на тот час подстаростимъ Могилевскимъ, а при мне на тот час был земенин государьский Могилевский пан Ан-дрей Григоревичъ, постановившыся в право очевисто мещанин государь-ский Могилевский Аврамъ Гридкович жаловал на мещанина Могилев-скаго Нестера Андрѣевича о томъ, штож дей тот Нестер домъ мой от-цовский, лежащий у в улицы Косковской с плядомъ и зо всимъ бу-дованемъ, онога двора нетъ ведома по чому держитъ, а мне его посту-пит не хочет. Нестер на то тыми словы поведил: Іа дей тот двор не згола держу, але за листомъ купчимъ невестьки его Овдоты Овдеевое Гридковича. Перед мною вradoмъ оный листъ купчий положил, писаный в Могилеве року тисеча піатсотъ семъдесіат третего м-ца сентебра

одиннадцатого дня, в котором пишет, иж тая Овдотя Овдеевая оный ^{Могилевский} домъ зо всимъ будованемъ и с пляцом, лежачий на улицы К о с к о в с к о й ^{магистратъ.} мененому Нестеру Андреевичу за семьдесіат грошей на вечность про- ^{1877 г. 1-го} дала. Аврамъ Грыдковичъ поведил, иж дей тая невестка моя Овдотя ^{июня.} мешкала у в ономъ дому, іако вдова, але дей моцы не ма продати того двора отцовского, который дей тепер без ведомости моее, а звлаца в вебытности мене самого в дому не обіавлено мне, тому Нестеру продала. А так, іа врад, выслушавши жалобы и отпору з обудвух сторон, бачечи то, иж тая Овдеевая Овдотя мешкаючи у в ономъ дому на вдовемъ столцы, звлаца без потомства, не мела моцы продавати оного дому вечностью никому, который продала. С тых причин хотенемъ тые пене зи на самой іако на истцу — — — — — доходити Аврама Грыдковича при ономъ дому его зоставити, нижли Аврамъ самъ позволил, бачене маючи на убозство тое невестки Овдотя, тую семьдесіат грошей што за тот домъ дано оному Нестеру от(л. 44 об.)жить и такоь то зоставил, иж маеть оный Нестер пене зи свои от Аврама взяти, а ему тот двор с пляцомъ и зо всимъ будованемъ, іако отчизну его поступи. А што он в держаню своемъ того двора будучи, новаго будованя што прибудовал, зато ему Аврамъ Грыдкович водлуг пацунку людей стороних пене зи отложити маеть. И просил менованый Аврамъ Грыдкович, абы то до книг замку государьского Могилевского записано было. Што врад записати казал. Штого себе он и выпис с книг под печатю моею взял. Писан у М о г и л е в е.

А иж с тыхъ вышей менованых причин врад еще замку Могилевского Аврама Грыдковича при томъ дому зоставил, такимъ же способомъ зрозумевшы а розбачивши з декрету вrada войтовства Могилевского, же есть слушне присужен, ни в чомъ не вближаючи моцы суду того, также Аврама при томъ дому заховал и его вживат вечными часы утвердил и умоцнил. Што ест идо книг записано.

№ 97.

Продажная крѣпость на участокъ земли за рѣкою Днѣпромъ отъ Могилевского мѣщанина Васи Осташковича Ждану Медвѣднику.

Того жь дня.

Перед вradом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государьский Могилевский Васко Осташкович оповедил и то сам іавне и доброволне на голос вызнал, иж што он который пляц от Татіаны, жоны Васка Солодовника, невестки Пашковы, на вечность ему спущоный и листомъ вызнаннымъ потвержоный мел и до сего часу его вжи-

Могилевскій
міщанскій
1577 г. 1-го
іюня.

вал, тот тепер продал и также вечне зпустил мешанину государьскому Могилевскому Ждану Медведнику за певные пенеги, за сорок грошей литовских на вечност ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его за рекою Дн е п р о м ъ через межу Жданомъ козакомъ, под такимъ способом иж волно будет Ждану от сего часу и даты верху писаное тот дом отдати, продати, записати, заменити. и ку своему najlepшому пожитку обротит и на што его добрая воля будет, куды хочечи, іако своєю власностю шафовати, так иж вже выш реченый Васко Остапкович никгды поискивати того, або доходити не маеть и каждый таковой хтобы поискивати хотел, никгды з моцы его иному он тое право — — — — не будетъ вечными часы под зарукою на ратуш (л. 45) места государьского Могилевского, если бы хто взрушати то мел полгривны вины на такового описал. Што ест за прозбою его до книгъ владу войтовства Могилевского уведено.

№ 98.

1577 г.
3-го іюня.

Заявленіе кравца съ Дубровны Данилы Микитича о продажѣ своего коня Могилевскому мѣщанину Олексею Семеновичу.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегого, мѣца іюня третего двѣа, у понеделокъ.

Пришедшы перед влад войтовства Могилевского кравец з Дубровны Данило Микитич оповедал и то сам іавне а доброволне вызнал, иж продал мешанину государьскому Могилевскому Олексею Семеновичу коня своего, которого и перед владом становил и показывал, шерстью темворыжого не прыгкованого, грыва в него на правую сторону за коптры и грошей пѣтдесѣать, прирекаючи ему его, іако за чистого не краденого и на вси стороны ку еханю добровольного. Што ест и до книгъ владу войтовства Могилевского записано.

№ 99.

Уступочная записъ на одинъ моргъ сѣножатной земли отъ шляхетнаго Федора Демьяновича Угловскаго Могилевскому мѣщанину Сенчилѣ Хоминичу.

Того жѣ двѣа.

Постановивши се перед владом войтовства Могилевского шляхетный пан Федор Демьяновичъ Угловский оповедал и то сам іавне и

доброволне вызнал, иж дознавши он великую зычливость и доброе приа-
телское заховане по Сенчиле Хоминичу, мещанине государскомъ Могилевскомъ,
ку которому хотечи его лучшимъ привести и преизлившимъ себе вчинити,
спустил ему сеножати моркг, лежачый в рочищом униз Глубокое Струги,
об межу сеножати учтивого Семена Никипоровича, лавника сего року на
справах местных заседающого, а з другое стороны Селянинова сына,
на вечность ему самому, жоне, детем и потомкомъ его держати и
вживати, такъже продати, отдати, записати, заменити и ку своему
налепшому пожитку обротити. До которого се вже пан Федор Деміанович
Угловский уступовати и того взрушати не мел, жоны, детей, приателей
и всех близких кровных и повиноватых своих и каждое парсуны,
абы заступил и заштитил, под зарукою на врад войтовства
Могилевского петма грывнами на такового, хто бы се в держанью
трудность оказывати важити смел, описал. Чимъ утвердившы и в
мощу подавши, над то до книг враду войтовства Могилевского
записати дал.

Могилевский
магистратъ
1577 г. 3-10
июня.

№ 100.

Объясненіе Могилевского мѣщанина Кузмы Нелеповича по запросу Вознесен-
наго іерея о. Тихона, упочномоченнаго епископа Полоцкаго, Витебскаго и Мсти-
славскаго, о причинѣ заключенія подъ арестъ мѣщанина Могилевского Спасова
монастыря.

Того жъ дня.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского ерей Тихонъ
(л. 45 об.) Вознесенский, Могилевский, прыпомнанье чинил и прыпытывался,
хто а за штобы мещанина на мастыра светого Спаса Санка Павловича
Гломазинича, которого и з ыншими мещаны манастирскими от его
милости велебного в бозе отцу Кир Феофана Богдана, владыки земли
Полоцкое, Витебское и Мьстиславское, іако пана своего, на тот час он
в порученю своемъ мел осадил и до везенья местьского подал. Ку
которому прыпомнанью озвавши туж у в ураду стоечи мещанин
государский Могилевский Кузма Нелеповичъ такъ у голос поведил,
иж он абы до везеня дан, жедал не без причины, але зато, же жону
его Овдотью з собою намовившы на низ се был пустил до уищеч-
ня и розправы, іако збега и подмовцу за вси шкоды свои, которые
ему отеждаючи починили. Што стец Тихон слышечи до книг записати
далъ.

Могилевский
Министерство
1877 г. 6-го
июня.

№ 101.

**Мировая сдѣлка братьевъ Юрія и Сасина Поненковичей касательно имуще-
ства, унаследованнаго отъ отца ихъ Василя.**

Року тисеча шатсотъ семьдесятъ сегого, м-ца июня шостого дня,
у четверг.

Постановившыся передъ владомъ войтовства Могилевскаго мещанин
государьскій Могилевскій Юри Василевич Поненкович жаловал на Са-
сина Василевича Поненковича ж, брата своего рожного, для того, иж
маючи он з нимъ, тобѣст з братомъ своим на тот час стороною обжа-
ваною за придатемъ руки приреченя и застановене межи себе под верою
учиненое такимъ способомъ, же пры маетности, которая ся востала по
смерти отца их небожчика Василя Поненка в тестаменте остаточное
воли его справленомъ и вчиненом помененой и не помененой имъ, іако
потомкомъ небожчиковскимъ належачой части набытыя своего, што ко-
торый з них старанемъ, довтипомъ и уставичною прадою своею за часу
добраго здорова отца своего з помочи и з ласки Вожей набыл и при-
влащил з обудву сторон на равныя части покладати и в дел сполный
пуцати, твердечи правдиве мерковати и рознимати. Што иж Юри на тот
час сторона поводова, вчинил и наполнил, а брат его Сасин — — —
— — — — еще двацати коп грошей положит и в равный дел, іако
— — — — пустити не хотел, в чом он кривду и вближене менечи,
вж жедая — — — — усправедливил, або бы з ураду напоменен был в
том же — — — — шлюбу и постановеню своему, сполечне вчине-
ному (л. 46) так, іакобы з обудву сторон шкоды и втрати себе не от-
носили. На што Сасин, тут же стоечи, отпорная сторона, отказ чинечи,
иж усю часть набытыя своего, што колвекъ се мел, положил, поведил и
менил. А иж уже іако ни в чомъ брату своему не есть винен за при-
сегу се взіал, чого теж и от брата своего винуючи в том, иж его в
части своей кривдит мери, петребовал, который ся того не збраніал,
але овшем, іако ся около того справедливе з нимъ обходил, право
поднести подвезал. Што врад видечи и слышечи, иж се на то, іако
вышей поменило, обадва напарли, ани іакимъ обычаемъ до угоды пры-
ступит воли не мели, обудвум сторонамъ рокъ присезе дня третего
зложил, который сего жь м-ца июля, осмого в субботу, кгда прыпал,
обадва постановившысе на враде ач колвекъ присегу чивити и отдавать,
а каждый речи своей сумненемъ твердить были готовы. А звлаци Юри
поводова сторона, вже найпервей самъ до крыжи поклекнул и выдана
роты чекал, нижли Сасин, брат его младшій приступивши до угоды
брата своего ку присезе не вел, а о свою иж бы ее не чивит, если бы
ему Юри отпустити мог, прозбами и чоломъ битемъ уживаль, за што иж
ему Юри отпустил, вгодливе Сасин шесть коп грошей поступил и далл
на которых Юру переставшы и до вгоды таковое прыступившы пере

в радом так сознал, же ни у во што братнее Сасиново вступовати, такъ ^{Могилевскій} ^{магистратъ} ^{1577 г. 6-10} ^{юня.} В золото, серебро, в шаты, іако и маєтности отцовское, которую на тот час поделили и померковали, то ест гроши готовые и товары никгда поискивати и того вършати не мел; под такимъ же способомъ и Сасин претив Юрю, брату своему, обликговал, на што и заруку на того-вого з себе. если бы се который потомъ важити хотел, а правне поискивати мел, пятнадцать гривен на его милость пана войта, а на ратуш Могилевский другую пятнадцать гривен без отпуску и жадное фолкги дати записали и втвердили, выймуочи то, иж который дом их отцовский в месте а кора въ рынку належит и теж начине домовое, суды и иные речи добытые, еслибы се в делу згодить не могли, тогда в том себе — — — — в целости и волное мовене перед в радомъ на инший час себе — — — —. Што и до книг в раду войтовства Могилевского з обудву сторон записано ест.

№ 102.

Жалоба мѣщ. Могилевскаго Іакова Ларывоновича на Ивашку Пилиповича Мокусова о неисполненіи рѣшенія войтовскаго суда по дѣлу о доставленіи лодки.

Того жъ дня.

Пришедшы перед в рад войтовства Могилевского мещанин государь-(л. 46 об.)ский Могилевский Іаков Ларывонович, которому тыми недавними часы на Ивашку Пилиповичу Мокусову за добровлным его при-званемъ з суда войтовского всказано, абы он тот чолнъ, который у Іакова прошлаго року тегнучи ему з низу, в Речицы замерзль и іако се приобецал и самъ доброволне подвезал у Могилеве постановити и Іакову Ларывоновичу отдат и іако позычку за чотыры недели вернути мел чолн. Если бы тот чолнъ згинул, або где се подел вчинити не мог, тогда тры коцы грошей ему за то дати прирекль. То пак то Іаков те-пер оповедал, же тот рок минул, а Ивашко Пилипович, а ни чолну по-становити и пенезей за него платити, а ни тежъ самъ быти не хотел, а иж Іаков ку принятю чолну также и пенезей на зложеный рок чекал, а на тот час и пилност свою записати дал.

Могилевскій
мѣстн. магистратъ
1577 г. 6-10
іюня.

№ 103.

Мировая сдѣлка мѣщ. Могилевскаго Омеляна Смола по иску 3 копъ 16 грошей съ Абакуна Хоминича.

Того жъ дня.

Постановившыся очевиство перед врадом войтовства Могилевскаго мещанин государскій Могилевскій Омелян Смола добровольне и іавне вызнал, иж што за обжалованемъ его з суда войтовскаго Абакуну Хоминичу всказана была присега дня сегоднешнего на том, іако он взыску от Омеляна, с которым через час не малый торгъ вел, коп трех и грошей тридцати шести не зобирал и до себе того не прывлащал, ани тым корыстил. То пак ач Абакун претивко обвиненю стороны своею поводовое присегнути хотел, нижли за рзваженемъ своимъ до того сам иришел, и Смоле полкопы грошей за то все, о што его обжаловал, дал, на которых он переставшы, а коп три з грошей шест очистивши вже, никгда через то на нем болшей поискивати не мел. Што ест и до книг записано.

(л. 47).

№ 104.

Мировая сдѣлка Могилевскихъ мѣщанъ Охрема Мартиновича и Федки Ивановича по дѣлу о побояхъ и неуплатѣ долга послѣднимъ.

1577 г.
8-10 іюня.

Року тисеча пѣтсотъ семдесѣат сегомо м-ца іюніа осьмого дня, в субботу.

Постановившыся перед врадом войтовства Могилевскаго Охремъ Мартинович поведал и то сам іавне, а добровольне в голос вызнал, иж што тыми недавными часы обжаловал был он Федка Ивановича о бой и змордоване свое от него ему вчиненое и о грошей пѣтдесѣат пѣт позычонур. На чомъ з розсудку правнаго Федку Ивановичу на ден сегоднешный и присега была выказана, которую ж ему Охрем Мартинович опустил, але за все то, такъ за збитье, іако и за долгъ на сороку грошох перестал. И болшей вже через то на немъ ничого поискивати и теперешнее вгоды свое никгда взрушати не мел; тогда над то Охремъ Мартинович и до книг записати дал.

№ 105.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 8-го
июля.

Денежное обязательство мѣщ. Семена Внука на 3 копы и 7 грошей Михайлу Месцову.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского постановившися очевисто мещанин государский Могилевский Михайло Месцов жаловал на мещанина государского Могилевского Семена Внука о тры копы и грошей сѣмъ позычных, до которых иж ему естъ вивен доброволне не прымушый очевисто перед врадом стоечы знал. Што врад слышечи заплате тым пенеземъ водлуг права первший рок за две недели зложил.

№ 106.

Продажная крѣпость на плаць съ домоу и постройками на Б о і а р с к о й улицѣ отъ Федки Семеновича Дашку Степановичу.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегого, м-ца июнія десятого дня, у поведелокъ. 1877 г.
10-го июля.

Постановившися перед врадом войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Федко Семенович оповедал и то сам іавне и доброволне вызнал, иж продал болшого полторы прута пляцу своего діадку своему Дашку Стефановичу, мещанину государскому Могилевскому за тры копы без десети грошей на вечност ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, которое продажи свое показывал и покладал лист вызваный, иж бы был для сведетства и твердости до книг уведен и вписан. Который слово от слова так ся в собѣ мает:

Іа, Федко Семенович, мещанин Могилевский визнаваю сам на себе сим моимъ листом — — — (л. 47 об.) и дом небожчика деда моего Степана Скраги достался был мне у Б о і а р с к о й улицы, а особливе того ж пляцу описано было полтора прута, на котором полторе пруте сусед седел, истобка стоить и тую полтора прута пляцу и истобку и горожу ку дому болшому и ку пляцу болшому дедовскому, не зоставуючи на себе ничего пляцу дедовского и дому того, продал еси первой дом болший и пляц діадку своему Дашку Степановичу, жоне его и детемъ его на вечность, так и тепер тогож пляцу болшого полтор прута особливе описаного истобку и горожу ку тому пляцу болшому продал еси діадку ж своему Дашку Степановичу, за тры копы без десети грошей на вечность ему самому, жоне его, детемъ его и потомкомъ его. Мает Дашко сам, жона его и

Могилевскій
маистратъ
1577 г. 10-го
іюня.

дети его и потомъки его с того пляцу болшого и з меншого вживати и податки государьскіе и местскіе полнити. А іа вже, Федко, сам, жонна моіа, и дети мои и ближніе мои приіатели и потомки мои ку тому пляцу болшому и меншому, и ку дому болшому и меншому припомина- тия и поискивати не маемъ. Если ж бых іа, Федко, самъ, або жона моіа, або дети мои, прятгели мои и потомки мои мели тых домов и пля- цов поискивати, таковій з нас мает вини платити на пана войта Мо- гилевского десеть гривен серебра, и заплатившы вину пред се тыми пляцами и домами мает владнути, толко тые пляцы и дома вышей оз- найменые Дашку Степановичу, жоне его и детем его и потомкомъ его в каждом праве при моцы зоставены быти мають. Волно діадку моему Дашку Степановичу, жоне его и детем его тые пляцы и дома продати, або кого даровати и куды хотя обернути, ку пожитку собѣ лепшому. А ку тому особливе того хотел еси на діадку своем Дашку, а доли с уволоки искати и тую долю отпустил еси ему. Не маю на діадку своемъ Дашку, на жоне его и на детех его жадных речей поискивати. А при том был Никифор Козан, Иван Петрович, Никифор Дорохне- вич—мещане Могилевскіе. А для лепшее справедливости и потверже- ния того моего листу, іа, Федко Семенович, Скрагин унук, просил еси о приложене печатей тых же людей Никифора Козана а Ивана Пет- ровича, которые при листе были и для прозбы моее вчинили и печати приложили к сему листу моему вызнаному. Писан в М о г и л е в е. Лета року тисеча пятсот (л. 48) семдесіат сегомо м-ца іюня шостого дня. В того листу печати две, а подпис руки дыіака, который тот листъ справовал тым способом: Писал Гришко Путятин.

№ 107.

Удостовереніе на лошадь, проданную Андреемъ Тубышомъ Семену Борздоху.

Того жъ дня.

Перед вradoм войтовства Могилевского постановившися очевисто Семен Борздохъ жаловал на мещанина государьского Могилевского Суп- рона Тубыша о томъ, иж за приреченемъ его з братом его Андреем Тубышом он фримарчил коня своего строкатого, менечи его быти доб- роволным и на вси стороны ку отеханю безпечным, вижли же ся до оного коня на тот час стороны люди некоторые признавають и в немъ ему затруднене чинют; жедал и того по немъ пилно мети хотел, абы ему, іако прирек, так и очищал и его во всем заступовал. До чого об- жалованая сторона иж бы за него водлуг повести стороны поводовое

прирекасти мела не знала, а іако бы того отыйти и волною быти могла за присегу се взяла, которой врад за добровольным позволенемъ стороны обжалованое водле права рокъ дніа третего зложил, который сего ж м-ца іюніа гривадцатого, в середу, кгда припал Супрон Тубышъ, іако первой сего за присегу взял, так и на тот час на зложонсмъ року ставши того же никгда за того коня, которого от брата его Андрея маеть, Семену Борздьку не прирекал, сумненемъ своимъ подтвердил; за которым иж ся он от того, о што на него Борздок жаловал волнымъ стал. Тогда вже тепер знову брат его Андрей Тубыш самъ через себе перед врадомъ того коня постановившы, в которого грива на левую сторону прирекаль за чистого, а не краденого и на вси стороны добровольно, обещаючи кто бы се его ніал або менечи его быти своимъ власнымъ и чимъ колвекъ, где колвекъ познал, — во всемъ и на каждомъ месгцу очищат и его самого водле права заступоват. Што ест и до книгъ записано.

Могилевскій
магістраль
1577 г. 10-го
іюня.

№ 108.

Долговое обязательство мѣщ. Могилевского Петра Федоровича Козлова на уплату 6 копъ Оникею Мартиновичу.

Року тисеча піатсотъ семдесіат семого м-ца іюня чотырадцатого дніа, в четвергъ.

1577 г.
14-го іюня.

Постановившыся очевисто перед врадомъ войтовства Могилевского мещанин государский Могилевскій Оникей Мартинович жаловал на Петра Федоровича Козлова о томъ, иж он будучи у Смоленску позычил в него грошей коп шест в которыхъ заставилъ ему смушки, описуючи ся тую шест коп грошей отдати а тую зоставу (л. 48 об) скоро приехавшы з Смоленска до Могилева по проистю дней одвой недели, то пак же то рокъ давно минул, он чуйнымъ быти в томъ не хочеть, то ест пенезей в него позычонныхъ не дает и зоставы от него в нихъ давное не выкупует, просил, абы з ураду до того иж бы тую шест коп грошей отдал, а тые смушки себе взіал. Приведен и прыпужон был, до чого и же ся сторона обжалованая Петр Федорович Козлов добровольно знал. Тогда врад ку отдаю пенеземъ, а выкупеню фанту рокъ за две недели зложил, который обедве стороне привавшы, дали то себе до книгъ записати.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 17-го
іюня.

№ 109.

Постановленіе по жалобѣ Кости Никипоровича на Іакова Тейпу о неуплатѣ долга.

Року тисеча п'ятсот семьдесіат сегого, м-ца іюня із дня, в понеделок.

Постановившися очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьскій Могилевскій Костя Никипорович жаловал на Іакова Тейпу о трыдцат п'ят грошей, позычоную, с которых пенезей ач колвекъ Іаков Тейпа десети грошей, иж ему их колис іако позычал, винен был, нижли так іако выплатил, поведил, до чого иж Костя ся абы му той дошло не знал и на томъ от него з стороны правды, если ся ему увыгил, придания руки потребовал. Што Іаков кгда зараз вчинил, тогды еще пред ся Костя туж, не аступаючи с права, о двадцат п'ят грошей з ним мовене мел, до которых Тейпа, іако первой отпор чинил, такъ и тепер на томъ иж ему не ест винен, за присегу се взіаі, ку которой водле права врад дня третего зложил рок, который сегож м-ца іюня деветнадцатого у середу, кгда прыпал постановившися Іаков Тейпа, яко первой менил такъ и на тот час не чуючися в томъ быт ему виннымъ, сумненемъ своимъ того потвердил. Што ест и до книг записано.

(л. 49).

№ 110.

Заявленіе золотаря Могилевского Кости Іацковича о полномъ удовлетвореніи его бурмистромъ Окулою Василевичомъ.

1877 г.
20-го іюня

Року тисеча п'ятсотъ семьдесіат сегого м-ца іюня, двадцатого дня, в четвергъ.

Постановившися очевисто перед врадом войтовства Могилевского золотар Могилевскій Костя Іацкович кром жадного прымушеня, лч самъ іавне и доброволне оповедал и вызнал, иж што он тыми недавно прошлыми часы тут, перед врадомъ войтовскимъ Могилевскимъ, жаловал и правное мовене мел з славутнымъ паномъ Окулою Василевичом, бурмистромъ Могилевскимъ, о поес свой серебряный и котел, за што иж се ему на тот час вже от него досыть стало, тогды вже того никгда на немъ поискивати, до суду которого ж колвекъ поволокати, и о то з нимъ правного мовеня ни на которомъ местцу чиниги не мел вечными

часы под зарукою на врад войтовства Могилевского п'ятма гривнами, а ^{Могилевскій} на ратуш Могилевскій другими петма гривнами, у молчаню быти обе- ^{магистратъ} ^{1577 г. 20-го} ^{июня.} повал и в покою заховувати прирекал. Што есть и до книг записанъ.

№ 111.

Опредѣленіе по жалобѣ бурмистра г. Шклова Исая Зеновича на золотаря Могилевского Уласа Богдановича о неуплатѣ 50 грошей.

Того жъ дня.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевского славутий нань Исая Зенович, бурмистръ места Шкловского, жаловал на Уласа Богдановича, золотара Могилевского, о п'ятдесіат грошей у шинкарки его Шиловское Овдоти Заезинское напитков, до которых обжалованая сторона ач колвек же ему в том винна была знала, нижли то поведила же самой шинкарце с тых пенезей в початку истечися грошей десет дала, причом теж меновала, што се дотычет сорока грошей, тых же ничимъ ся, абы волно отыйти мела не вымовяла, але по рокомъ ей то платити прирекала; што врад слышечи, иж доброволне се знаетъ а року через тых же, водле права бы то было, на который бы истотне ему — — — — — вчинит мел, покладати се хочет з розсудку правного тыми — — — — — (л. 49 об.) ку заплаче рокъ первший за две недели зложил, а о тую десет грошей, которую іакобы шинкарце отдал мел, если ся так водлуг мовеня его так не найде, а иначей ся над повесть его покаже, вцѣле праве з нимъ тому, кому то належати будетъ мети зоставил. Што есть и до книг записано.

№ 112.

Опредѣленіе по жалобѣ жида Ески Шавуловича на мѣщанина Омельяна Юшновича о неуплатѣ по закладной 10 копъ и 40 грошей.

Того жъ дня.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевского Еско Шавулович, жид, на тот час перемешкиваючий у Могилеве, жаловал на мещанина государственого Могилевского Омеліана Юшковича за листомъ вызнаным о него себе даным о коп десет и грошей сорок

Могилевскій
лаиштрамъ
1377 г. 20-10
июнд.

литовскихъ позычныхъ, иж дей мне то будучи винен платити и досыт водлуг опису и листу своего досыт чинити не хочет и положивши тот листъ, на который тые ему он пенези верил, просил о вчинене справедливости. Сторона отпорная, помененый Омеліан Юшкович, на то такъ отказал: иж ему невинен, але іако вже то ему выплатил поведил, на што и отводу жадного не чинечи, еще ку тому листъ вызнанный тот, за которым на него жид жалобу покладал же пригодне был зшарпан и подклеен, за зуполный в права пріймовати не хотел, поведаячи: если бых се дей ему на тот лист не увыстил снат бы он его касовати не дал и такимъ, который тепер жадное моцы в суду не мает не чинил. Поводовая сторона на то такую причину пригоды своей давала, же се то не з умыслу стало, але такимъ способомъ, иж кгда дей еси шол до враду тутошнего на него жаловать, маючи тот листъ в кешени доставаломъ на записное и на заказное доходу звыклого врадового, в тот час, іакомъ ся забачил, тот лист отул вынил и не ведати через кого содран, которого м нашедши зшарпанымъ зараз враду оповедал, іакож того и записом доводили книгами враду тутошнего. А над то скоро потой шкодъ нимъ ся дей о ней широко слышет дало и ему который (л. 50) ми винен у ведомости дошло: в добрый обычай пыталомъ абы ми за што позычил, іако се вышей поменило досыт чинил, хочечи ся выбат на нем того, штобы ся признал такъ, чимъ бых ся в праве окрепитися мог. Што дей он от мене слышечи, а снат еще не ведаючи о утрачен того листа прозбами вживал, абым ему в том фолкгу вделал и до часу слушного потрвал, покул бы он сало породал, а на готовые пенези се способил. Чого доведечи выставил жид двух светков, землян государьскихъ Могилевскихъ повету Оршанского, шляхетнаго пана Іана Солецкого, а пана Федора Демтіановича Угловского, которые кгда один по другому были пытаны водлуг обычая права Мадебурского слово у слово одностайне ане иначе ено такъ сознали, іако жид поведил и на доводе своемъ звыш менил, иж тому они суть добре сведоми, же Омеліан Юшкович, поводовое стороны верху писаного жиды просил, абы ему тых пенезей, о которые на тот час на него жид жалует, а он их не признаваець подождал, покул бы ся на них спродавши сало здобыл, по которомъ сознано, иж отпорная сторона, помененый Омеліан, стало так поведил, іако се ему увыстил, тогды еще навет попираючи своей речи жид за присегу се взіал, на которую иж его теж Омеліан пустил. Тогды врад водле права на той рок дня третего зложити мел, нижли иж шабатъ у в отданю присеги находил, а свято хрестіанское у поведелок Рожество светого Іана Крестителя приближало, тогды пуцаючи на згуду обудвум сторонамъ, которые — до того мели той присезе рок дня шостого, у волторок, зложил, который сего ж м-ца июнія двадцать шостого, кгда припал, обеде се стороне постановили, с которых повод, іако се за присегу взял, так на томъ, іако се верху поменило, ее вчинити хотел и вже водлуг права Мадебурского при школе отдати ее

наготовилъ се был; то пакъ Омеліан не ведучи его ку присезе угодливимъ обычаемъ поєднал и за все то, о што — — — жаловал, до-<sup>Могилевскій
магистратъ
1577 г. 20-го
іюня.</sup> сыт ему вчинил. Чого над то на нем тот жидъ поискивати не мел. Што ест и до книг ваписано.
(л. 50 об).

№ 118.

Продажная крѣпость на плацъ по вновь проложенной улицѣ отъ Потапа Драчича пирожнику, мѣщ. Могилевскому, Савѣ Костиничу.

Того жъ дня.

Пришедши перед врад войтовства Могилевского и ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Потап Драчич то сам іавне и добровольне вызнал, иж который пляц мел он купным правом от Тишка Іаковлевича Сементеевича за парканомъ на улицы Нововчиненой, идучи от паркану по левой рудѣ, через между пляцом своим же лежащий, того пляцу половину, то ест певное меры протов шесть и четверть продал и вечно пустил за певныя пенези за семьдесят грошей монеты и личбы литовское, личечи в каждый грош по десети пенезей белых, отдаляючи от того пляцу самого себе, жону, детей и всих близких кровных и повиноватых своих, мещанину государьскому Могилевскому Саве Костиничу, пирожнику, на вечност ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, так иж волно ему будет от сего часу и даты вышей писаное на том пляцу се будовати, селит и теж его отдати, продати, записати, заменить, даровати и ку своему найлешому пожитку обротати и іако своею власностью, на што его добрая воля будет шафовати. До которого пляцу вже помененый Потап припоминатися, никоторче переказы в держаню чинити не мел, под зарукою на врад войтовства Могилевского два гривнами о на ратуш Могилевскій другими два гривнами, на такового хто бы то взрушати важить мел справити описал, а заплативши и шкоды стороне оправивши в покою и в молчаню быти шлюбовал и твердил. Іакож и лист, за которымъ того пляцу держал, ему отдал и все право за чимъ он того пляцу у вуживаню был на него вечно влил. Што есть и до книг в раду войтовства Могилевского записано.

Могилевскія
магістраты
1577 г. 20-го
іюня.

№ 114.

Разборъ дѣла по заявленію справцы арендъ и корчемъ Могилевскихъ Крыштофа Можневскаго на мѣщ. Могилевскаго Обакуна Хоминича, гробовника, о тайной выкуркѣ и продажѣ горѣлки.

Того жъ дня.

Пришедши до владу войтовства Могилевскаго справца аренды и корчемъ Могилевскихъ панъ Крыштофъ Можневскій жаловал на мещанина государственнаго Могилевскаго Обакуна Хоминича, гробовника, о то иже дей он чинечи пел. 51)реказу и шкоду у аренде пану моему привозечи потаене, нет ведома откул, горелку, шинкуеть и уставичне ее над заказ у дому своемъ меваеть и держить. чинечи в том себе пожиток и значную и досыт не малую шкоду аренде короля его милости. О што дей вже первой сего еще за владностю владу замковаго над местом в замьку о то от мене обжалован и з уладу он на присегу сказан был, іакож при той жалобе своей показал и доводил, иже за приданемъ з уладу тутопнего войтовства Могилевскаго вижа Васка Гулю дня сегоднешнего датою вышей писаного у понеделок, тот виж стоечи перед владом очевисто сознане до книгъ тыми словы вчинил, иже кгда де я сегодня з слугами арендарскими до дому мещанина Могилевскаго Обакуна Хоминича гробовника пришол, и ач его самого в дому не застал, нижли запытал дей есми его матки и жоны, если бы у нихъ дому іакая горелка была, они дей отповедали, иже жадных горелокъ не маем, бо дей у нас не корчма. Але слуги арендарские поведили, иже дей мы певную ведомост маемъ, же у вас горелка привозная есть; чого и передо мною, вижомъ, ищучи нашли, высоко под дахомъ, межи лубемъ, на то знарока вделанымъ, фляшку горелки полную, а другую фляшку порожную, в которой теж горелка была, знать с того, же пах з нее горелчаний выходил. Которую фляшку з горелкою тут на вrade показал. За чимъ пан Крыштоф просил, абы таковой іако шкодникъ скарбу государственному и переказца доходов мытных до науки подскарбего земьскаго и до науки теж пана его, іако арендара, з уладу войтовскаго Могилевскаго уищон и за ведомост дан был. На которую жалобу помененный Обакун Хоминич, тут же обличне стоечи, так поведил: иже дей я тое горелки шинковал одно на свою потребу, с К р у с л ы (?) привезши ховал, а пан Криштоф поведил, иже не волно мещаном ни откул горелок на свсю потребу привозит, кгдаж тут корчма одна его королевской милости пану моему заарендованая, а то, с которое вы маете на свою потребу кромь особных часовъ — — — волныхъ вшелякое пите куповати. А так влад выслушавшы и добре зрозумевшы жалобу и отказ з обудвухъ сторон так поведил, иже для достаточнейшого введеаея до дня третего помененого Обакуна в заведане свое взялъ. Который рок кгда пришол за поз-

воленемъ пана Крыштофовымъ починено, то ест до
скарбего.
(л. 51 об.)

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 20-го
июня.

№ 115.

Разборъ дѣла по жалобѣ Шкловскаго лавника Моисея Денисовича на Мо-
гилевскаго мѣщанина Артема Ларыоновича о кеуплатѣ 3 копъ и 30 грошей.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегого, м-ца июня двадцать четвертого ^{1877 г.}
днѣа, у понеделок. ^{24-го июня.}

Постановившися очевисто перед владомъ войтовства Могилевскаго
лавник Шкловскій, учтивый пан Мойсей Денисович, за котораго пору-
ченемъ тыми недавно прошлыми часы ту тож правное мовене мел Пар-
фирей Иванович Шацкин, писар местскій Могилевскій, з мещаниномъ
государьскимъ Могилевскимъ Артемомъ Ларионовичомъ о коп три и гро-
шей тридцать ему и Филипу Козановичу позычоних, части его, до ко-
торое же се он не знал и на томъ, іако ему не винен за присегу се
брал; отложено то было до приеханя самого пана Мойсея, которій на
тот час о тое ж на него жаловал, просечи, абы з ураду, ееди же ся ку
оному долгу знаетъ, былъ пытан и ку заплате припужон. На што ачь его
намовяно, нижли пред ся згола не знал, на чомъ же не есть винен,
іако перед тым, так и тепер за присегу се взіал, ку которой иж его
пан Мойсей над листь его вызнанный, котораго бы мусил отводом, то
есть тыми, перед которыми се ему за то увыстил, што водле права то-
чит отходити, поспол с Филипом Козаном себе даный пустил. Тогда
врад за позволенемъ обудвух сторон для рыхлое отправки на завтрае
рок зложил, который сего ж м-ца июня двадцат пятого дня, кгда пры-
пал, обеде ся стороне постановили. С которых поменены Артем Ла-
рионович, іако первой повгоре и по трете до того долгу своего не
знал, такъ и на тот час на томъ, же ееще ему не винен,—присегнул; по-
томъ теж и Мойсей на нем того поискиват не мел, чога и водле права
взрушати и болшей того о то чинити не будет. Што есть и до книг
записано.

№ 116.

Расписна Тивуна и городничаго Троцнаго Мартина Стравинскаго о получе-
ніи имъ долга 65 копъ грошей отъ райцовъ Могилевскихъ Кузьмы Авусовича и
Ермола Алексѣевича.

Могилевскій
камістратъ
1577 г. 24-го
іюня.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто его милость (л. 52) пан Мартин Стравинскій, тивун и городничий Троцкий оповедал и то самъ іавне и доброволне на голос вызнал, иж што ему райцы места государьского Могилевского сего року на справах и всіаких потребах местских заседаючи, учтивый пан Кузма Авусов и Ермола Алексеевич певную суму пенезей, то есть грошей коп шестдесіат пят винни zostали, што обещаючи на рок и час певный, то ссть на ден светых апостол Петра и Павла, свята в семь року семьдесіат семомъ прийдучого, его милости заплатит, до книг записати дали; то пак еше перед рокомъ тую всю сполна верху менованую суму пенезей дня сегодняшнего готовыми пенезми от них принял и вже того на них через сес час никгды на них поискивати не мел. Што есть и до книг записано.

№ 117.

Разборъ дѣла по жалобѣ Семена Борздона на братьевъ Супрона и Андрея Тубышовъ объ уплатѣ денегъ за лошадь.

Того жъ дня.

Постановившия очевисто перед врадом войтовства Могилевского Семен Борздохъ жаловал на мещанина государьского Могилевского Супрона Тубыша о том, иж дей за приреченемъ его ж поспол и з братомъ его Андреемъ Тубышом мне вчиненым фрымарчил есми ковіа своего з ними на коня строкатого, которого менили быти доброволнымъ не краденым и на вси стороны ку отеханю безпечнымъ, нишли же ся до сного коня признавают и в немъ ему затруднене чиніат, жедал, и того по немъ пилно мети хотѣл, же бы ему пенези, которые за того коня приходіат отдал, або коня вернул, або бы теж іако за него прирекль, так и очищал и его всемъ заступовал. На што сторона обжалованая не позволяла, а иж бы за него прирекасти мела до того не знала и іако бы с того отійти и волною быти могла за присегу се взяла, который врад водле права дня третего зложил рокъ, который сегож м-ца іюніа трынадцатого в середу, кгда прыпал, Супрон Тубыш, ставши іако первой сего до того, иж бы ему за того коня прирекат мел не знал, и за присегу се взіал, так и на тот час на зложом року, кгда тых всих слов отпору своего сумне-немъ своимъ подтвердил, — — — — вже знову брат его Андрей Тубыш самъ через себе — — — — постановивши того коня, в которого грива на правую сторону — — — — прирекал за чистого, а не, краденого и на вси стороны ку еханю доброволного, обещаючи, што

бы се его няль — — — — его быт своим и чимъ колвекъ познал во
всемъ — — — — (л. 52 об.) очищать и того Семена Борздька вез-
де водлуг права заступовать. Што есть и до книг записано.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 24-го
июня.

№ 118.

Продажная крѣпость на часть плаца по Курденовской ул. въ г. Мо-
гилевѣ отъ мѣщанки Могилевской Лукерьи Васьковны съ сыномъ Хомою Ивано-
вичемъ мѣщанкѣ Огафѣи Васильевнѣ.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегомо м-ца июніа кз днѣа, у чет-
вергѣ.

1577 г.
27-го июня

Постановившиися очевисто перед врадом войтовства Могилевского
мѣщанка гоударская Могилевская Ивановая Семеновича Лукеря Вас-
ковна, восполок и з сыном своим Хомою Ивановичом, сама через себе и
через того сына своего оповедала и то іавне и доброволне в голос вы-
знала, иж кром жадного примушеня и намов людских, леч по своей доб-
рой воли, продала и вечно пустила пляцу своего власного прutow шесть
в месте государскомъ Могилевскомъ на улицы Курденов-
ской идучи з rynku по правой сторонѣ об межу домоу Дениса Да-
видовича, а з другое стороны домоу Ивашка Былчинича под правомъ
и всяким послушенствомъ местскимъ лежачий за певные пенези, то ест
за коп три и грошей сорок монеты и личбы литовское, личечи в кож-
дый грош по десети пенезей белых, мѣщанце государской Могилев-
ской Федоровой Грынишковича Огапи Василевне на вечность ей са-
мой, детемъ и потомкомъ ее так, иж волно будет ей от сего часу и дня
тот пляц отдати, продати, записати, заменити и ку наилепшому а по-
житочнейшому своему обротити. До которого пляцу помененая Лукеря
сама, а ни ей сын, дети и вси близкие кровные и повиноватые ее ни-
кгда упоминатися, взрушати и в держаню переказы никоторое чинити
не мають и хотяж бы имели чим поискивати, а тое взрушати, тогды
таковый заруки на врад войтовства Могилевского полторы гривны, а на
ратули Могилевский другую полторы гривны дати и заплатити мает. А
поплатившы то перед се у молчаню быти а держачому покой дати винен будетъ
(л. 53) и просила Лукеря, абы то до книг врад войтовства записано
было. Што врад записати казал.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 27-го
июля.

№ 119.

Заявленіе Могилевскаго мѣщанина Максима Семеновича, что у него спалъ съ мезиннаго пальца и пропалъ серебрянный сыгнетъ, служившій ему печатью.

Того жъ дня.

Пришедши до владу войтовства Могилевскаго мещанин государьскій Могилевскій Максимъ Семенович оповедалъ тѣми словами, иже дѣи будущими днями сегоднешняго в замку тутешнемъ Могилевскомъ ни по іакихъ и иныхъ потребахъ, ено беседы собѣ за свой грошъ вживаючи, медъ пиломъ в складѣ Ивановскомъ, который мелъ панъ Дмитръ Васковичъ, подстаростей Могилевскій, водлугъ стародавнаго обычая сытити и держати, тамъ не ведати іако съ трафунку сыгнетъ серебряный, в которомъ было золотниковъ полчварта под гербомъ та- которого онъ до сихъ часовъ вживалъ и всякіе листы имъ печаткомъ валъ съ плаца мезеного руки левое спалъ и згинулъ. И просилъ, абы то оповѣдане его до книгъ записано было. Што врадъ записатьъ казалъ.

№ 120.

Заявленіе Семена Внука о неуплатѣ ему мѣщаниномъ Могилевскимъ Моисеемъ Яковлевичомъ 1 копы грошей за селдцы.

1577 г.
4-го июля. Року тысяча пятсотъ семдесятъ сегого, мѣца іюліа, четвертого дня, у четвергъ.

Передъ владомъ войтовства Могилевскаго ставши очевисто мещанинъ государьскій Могилевскій Семенъ Внукъ за жалобой мещанина государьскаго Могилевскаго Моисея Яковлевича добровольно зналъ, иже за селдцы, которые в него на вышнякъ бралъ грошей литовскихъ копу, ему виненъ зосталъ. Тогда врадъ заплате тѣмъ прнеземъ первый рокъ водлугъ права за две недели зложилъ, который обѣдвѣ стороне принявши дали то себѣ до книгъ записатьъ.

№ 121.

Долговое обязательство Охрема Васильевича съ сыномъ Федномъ на 4 копы грошей Моисею Яковлевичу.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Охремъ Василевич за жалобою (л. 53 об.) мещанина государьского Могилевского Мойсея Іаковлевича доброволне се знал, иж ему самъ поспол и з сыномъ своимъ Федкомъ на лист вызнаный грошей коп чотыри литовскихъ, описавшия, их отдати и за них досыт на ден светого Петра апостола, которое свято минуло и прошло в семъ же року семъдесят семомъ, винен зостал. Тогда врад водлуг права, ку заплате тым пенеземъ первый рок за две недели зложил.

№ 122.

Долговое обязательство Дашки Ивановича Семену Пашковичу на три копы грошей.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Дашко Иванович за жалобою мещанина государьского Могилевского Семена Пашковича доброволне ся до того знал, иж ему на лист вызнаный, который сторона поводовая перед врадом здешним покладала грошей копъ три, позычоную винен был, але вже іако з них копъ две выплатил, так быти поведил а болшей не винен на тот час, ено одну копу грошей. А иж того никимъ не перевел и перед имъ бы ся то деело, чого по немъ помененый Семен Пашкович мети потребовал и домогал, не показал, чимъ бы ся водле права отвести годило. С тых причин за листомъ вызнанымъ врад зна, иж сего суду своего на стороне отпорной тую три копы грошей всказал и заплате имъ рок за две недели зложил. Што ест и до книг записано.

№ 123.

Разборъ дѣла по жалобѣ Овтушки Васильевича Сконовича на мѣщанина Могилевского Федку Пошина о завладѣніи плац омъ.

Того жъ дня.

Постановившиися обличне перед врадомъ войтовства Могилевского

Могилевскій
камістратъ
1577 г. 4-го
нояб.

подданный государский Могилевский Овтушко Василевич Скокович жаловал на мещанина государского Могилевского Федка Пошина о томъ, иж дей тому вже шостый рокъ, кгда если был на низу мешкаючи и бавечися там через тры лета, в тых часех тот Федко Пошин, домъ мой отцовский съ хоромами и зо всимъ будованемъ разобрал и пляц, на которомъ тое будоване было, в моц и в держане себе взял и не маючи того справы помененый Отушко Скокович зачимъ он у вуживаню того естъ жедал и просил абы на то показал моц и право свою, за которым то себе маеть и имъ владнеть. На што Федко Пошин тыми словы поведил, очевисто стоечи, иж не згола в тот ся пляц вламуваетъ и не безправне имъ шафует, але ся то ему достало от справцы мыта и корчомъ Могилевских Ицка Нахимовича жида, которому тот домъ пришол з розсудку владу замку Могилевского в шести копах грошей долгу, который ему зостала винна Оксиня Васковна Скоковна, роженная сестра стороны поводовое. А притом што особно еще жид тотъ винен был ему другую шест коп грошей, в тых теж и другой двор Конюты Дешковича ест ему подан и присужон через вышис замковый за владу пана Стефана Екимовича, подстаростего Могилевского, в року тисеча пѣтсот семдесѣат втором м-ца Марцу десятого дня справленый, который иж был поред владомъ показыван. Тогда ся тамъ и то нашло и показало, же волно ему тот пляц продати, даровити, куды хотечи обротити и вечностю вздати, водлуг чого он вшелякие повинности до скабру гоударьского и податки местские, што с того пляцу прыслушало почавшы оттул, іако ему тот пляц в держане пришол аж и до сего часу полнил, а перешкоды нѣкоторое в том ни от кого не мел. Шого влад. зрозумевшы стороны поводовое пытал, мает ли до того пляцу іакое право. Ено она нѣкоторое моцы в себе на то не поведила, але власнымъ своимъ отцовскимъ быти менила; тогда влад войтовства Могилевского, опытавши з обудву сторон и выслухавши жалобы и отпору их где бы што еще колвек болшей мовити мели и на помоч себе — — — — (л. 54 об.) хотели, а иж вже через то ничого не мають, про то так сказал: кгдаж Федко Пошин не згола тот пляц держитъ, але его владовне вживает, іако то што в суме пенезей мает, а поневож Овтушко Васкович Скокович через колко лет леда куды по сторонам, опустивши, их блукал и жадного впоминавая владового не чинил, а если бы тот пляц до сего часу в пусте лежал а з него нѣкоторый ся податок не полнилъ мусило бы ся ублизене скарбу господарскому деіати, е тых причин як' тепер держати, так и на вси потомъные часы вживати маеть. А он ему в томъ покой дати и о то вже вечне молчати винен будет.

Разборъ дѣла о перемѣнѣ опеки надъ имуществомъ малолѣтняго сироты Яцна Карповича.

Року тисеча пѣтсоть семъдесѣат сегого, м-ца июля осмого дня, у понеделокъ.

Перед владом войтовства Могилевскаго ставши очевисто мещанин государскій Могилевскій Федко Огапонович, отчим Іацка Карповича, дитяти, з розсудку правного, з моцы и опеки Овхима Пашковича, дядка его, который же се в то не потребне вламувал, выне того и до часу, нимъ бы ему инший опекун з ураду был придан, учтивому пану Кузме Авусовичу райцы места государскаго Могилевскаго, который того не отмавіал ани ся збраніал, абы его час малый в себе переховати мел злецоного, припоминане чинил и примавался, іакимъ бы обычаемъ на тот час тое дитя, пасынок его, оптароно и добра его отцовские, которые же сут з стороны опеки з рук и владности помененого Овхима Пашковича за розправою, которую он с Клишкомъ Выголкою через отцу Іацкова небожчика Карпа Пашковича, который при староствѣ, на Москвѣ будучи смерть себе принял, того пляду опекунобъ вчиненого мел заховани были иж бы — — — — близкости, іако отчимъ того дитяти до часу пришлого летъ его зуполных он шафовати, а дитя тое іако (л. 55) пасынка своего опатровати и опекуномъ его быти мел, подвязываючися у в он час, кгда тот Іацко до летъ зуполных придетъ, в цѣле опеку здати и личбу з маетности тое, которую на тот час до себе прияти хочеть слушную, іако се будетъ годило вчинит, в чомъ врад видечи пред ся взіате его слушное, а хочечи то мети, иж бы верху писаный Іацко Карпович от непожиточного ему в добрах его отцовских Овхима Пашковича, который был через врад за омешкане детиних пожитков, иж бы ся за них певне до шести недел увыститися мог, часу о то права дан до везеня опекуна вынетый, іако убогая сирота по чужимъ кутомъ и леда куды не блукала, а маетность отца его ему правомъ приржонымъ належачая не терла и не убывала, овшемъ абы ся з ней пожиток шырил и множил. Тогда с тых причин тые добра и всю маетность, которое болшей не было, ено сорок чотыри копы грошей, а комору в рынку лежачую об межу крамою Хомы Росенковича, аз другое сторонч пана Окулы, бурмистра Могилевскаго сего року на справах и всяких потребах местских заседающого, зрахованую в шести копах грошей, врад войтовства Могилевскаго в моць и в шафоване верху менованому Федку Огапоновичу подал. Который се теж за то так полнить подніал, же от року семъдесѣат осмого на каждый год по пети коп грошей привлащати обещовал и часу того, кгда Іацко Карпович даный у в опеку ему до лет зуполных придетъ, ее здати и з расходу, што

*Могилевскій
магістратъ
1877 г. 8-го
юля.* На его петребу выложит, личбу слушную вчинити мел. Што]водле права
выконывати, іако се верху поменило, дал то до книг записати.

№ 125.

Раздѣльный документъ на два морга сѣнокатной земли за рѣною Д н ѣ п р о м ѣ между братьями Семеномъ и Алексѣемъ Матѣевичами и ихъ зятьями.

Того жъ дня.

Постановившися очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещане государские Могилевские Сысой и Алексей Матѣевичы оповедали и то сами іавне и доброволне в голос вызнали, иж которые два моркги сенокати за рекою Д н е п р о м ѣ влиз, лежащие об между Радко Скарботина, а з другое стороны Пашка Пендюрова, моркгами лежащие з давних часов з Иваном Волинцом, который на тот час Тишку Артемовичу част свою от тестя своего верху помененого Алексея Матѣевича по жоне (л. 55 об.) своей Ходоси взятую за полкопы грошей, іако своіаку своему спустил держати и вживати. Тые теды моркги псеполу вже с Тишкомъ, другимъ зятемъ своимъ, который иж Сысою вкупнымъ обычаемъ сорокъ грошей дал, іако перед тым такъ и на тот час делечи на ровные части копами вечне на вси потомне часы держати и вживати мели, жадное кривды один другому не чинечи и никоторое шкоды ни в чом не задаваючи и просили з обудву сторон, абы то книг записано было. Што врад записати казал.

№ 126.

Разборъ жалобы Могилевского золотаря Уласа Богдановича на золотаря Костю Яцковича объ оскорбленіи словами.

Того жъ дня.

Постановившися очевисто перед врадомъ войтовства Могилевского, золотар Могилевский Улас Богданович, который иж іако вже о пофалки, утистки и о иншие кривды свои не пооднокротъ на Костю Яцковича, другого золотара Могилевского, на вrade тутощнемъ оповедываня чинил, так и еа тот час обличне з ним стоечи, на него теж жаловал о том, иж дей тыми часы его лаіал и словы не учтивыми соромтил. А над то еще фалшеромъ называл, в чом он розумеючи быт не малое ублизене своей в доброй славе и почтивому захованю, звлаща зелжене великое

видечи ремеслу своему золотарскому, которое тых причин терптиве зносить не звыкъло, хочечися с такового подозрѣнства Улас вывести жедал о вчинене справедливости, при которой абы он зараз таковых, речей доводил и то на него іасне тут же показал. Костя золотар вы слухавши жалобы Уласа Богдановича, иж его такимъ называл, іако он вышей на жалобе своей менует, до того ся доброволне знал, што не без причины поведаячи дей то на него вель, але подозроним его в томъ быти розумел, же дей тому вже четвертый рок єсть, іако он продал роботы своее кнеблики мосендзовые вместо серебряных, позлотистые, через Богдана Сидоровича мещанина Могилевскаго теж мещанину Могилевскому Лукьяну Михайловичу Пилеу. Которые мещане, ку той (л. 56) справе будучи везванными, тогож часу ставши, за пытанемъ врадovým, один по другом ач колвекъ же там в тых кнебликах водлуг зданія их, в чом ся имъ так видело по части меси было, одностайне сознавали, нишли дей в тот же час, кгда тых кнебликов пробовано тамъ з стороны розумеючи быти тые, которые при том местцу были за подлое сребро, иж имъ того скутечне ведати мало потреба вказывала, то в нивеч положили, а болшей того ничего не были сведоми. По котором сознанию поведовая сторона Улас Богданович, ач его то мало на тот час ображало, што не топер се деело, подстрегаючи того иж бы через то пренакгабыванія от него не пріймовал и в подозрѣнстве розумян не был, домогался на то іаснейших доводов и врадových записов, которыми бы на него Костя слушне таковых образливых речей доводил и на праве показал, не хлубечися покутне чого звычай не несеть. А над то еще и врад пытал, еслибы што болшей Костя мовити и на помоч себе беручи чимъ претивко Власу доводней в той рѣчы новыми причинами ниж тепер поступовати мел. Также и тые добрые люди, кгда бы через то сведетствомъ своимъ таковую пру межи ними розвести и поправити могли, чим пак таки притом зоставили, а иж толко іако се вышей предъ нихъ показало менили. А ку тому Костя болшей ничего правного на писме не положил, ено згола то на него помавлял, ба праве на своимъ доводе устал; за тымъ же на тот час нового ку тому подобного ку поконаню Власа у вышей менованой речи не подзл. Врад зрозумевшы то напрод же, Улас человек не лозный, але в месте короля его милости Могилевскомъ добре оселый, іако один з мещан гсударьских Могилевских был в тот час, кгда по нем водле мовеня Костиного тая справа деелася знат, если того Кости ведати належало, мог бы он так долго не молчать, але з ним о то давно ниж на тот час, коли то не так рыхло прыпало правное мовене мети и перед врадом под которымъ они іако тепер обадва єсть, так и в он час под одноєю повинностью и послушенствомъ были водле права переводит, іако реч тую, которая межи обцованя людей таковых которые ся бавят тым ремесломъ, которым ся до сего часу сторона жалобливая Улас Богданович живил, местце и забавку робот отыймают и отдаляеть, злащ з досыт

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 8-10
юля.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 8-го
іюля.

долгимъ розмышленемъ, уваживши, же то ни щого (л. 56 об.) иншого. ено мусило межи ними з ненависти и неприязни врости, а над то іако се вышей поменило, иж не тепер ся тая реч дѣла, але еще за присуду замкового, под которого моцою и розказанемъ на он час все место Могилевское было, же перед нимъ того не оповедано и до книгъ записати не дано. А кгдаж на тот час токового нового по нем не слышет, с тых причин то Уласу ни в чомъ шкодити и славы его доброгъ наимней ображати не маеть и овшемъ за таковыми утлыми а не певными доводы Костиными от пренакабываня его на тот час ест волен. А за то што на него клат, а не довел, же сам того близкимъ естъ, про то все шкоды и наклады судовные, которые от него та тот час поднял, водле права нагородити и слушне ему оправити винен будет. При таковомъ декрете стоечи Влас просил, иж бы от сего часу вже покой мел и ниіакого затрудненя от него не пріймопал. Кгдаж в том не раз претив его звыклъ поступовати, врад на то заруку положил и убезпечил под тым способомъ, же если Костя на него мимо то погрозики и отповеди чинити маеть, а не пристойностей, которымъ концу довести не можетъ, до владу приносити не по престанет, тогда на врад войтовства Могилевского пѣат гривен, а на ратушь Могилевскій другую пѣат гривен вины за слушнымъ Уласовымъ доводомъ заплатити винен будет. Што Влас Богданович для убезпеченя дал то собѣ до книгъ записати.

№ 127.

Разборъ дѣла по жалобѣ Федки Ивановича на Гаврилу Козановича о неплатѣ за 29 „бараньихъ кожуховъ“.

Того жъ дня.

Постановившися очевисто перед владом войтовства Могилевского мещанин государскій Могилевскій Федко Иванович жаловал на мещанина государского Могилевского Гаврила Козановича о томъ, иж дей тому шостый год іакъ он в мене на предан побрал двадцать девят кожухов бараных прирекаючи их скоро отбыть пенезми готовыми заплатит то пак дей через час долгий, в себе ихъ держитъ (л. 57) а ему за них платит, также и кожухов ворочати не хочеть, просил о то, иж бы ему ся истил до того з ураду примушон, был. Сторона обжалованая на то такъ отказала, иж ему в томъ, о што се на него жалуетъ ни в чом невинна и на том, іако никгда тых кожухов в него не брала, за присегу ся взела, ку которой верху писаный Федко Иванович не маючи на то запису листовного, ани переводу слушного чим бы ся тепер по-

крепити мог, иж его доброволне пустил. Тогда врад на то водлуг права ^{Могилевскій} рок днѣа третего зложил, который сего ж мѣца зюля десятого, в среду, ^{маиотратъ} ^{1577 г. 8-10} ^{ию л.} кгда прыпал, сторона се обжалованая постановила и іако первой отпор чинила, так и на тот час право поднесла. И того всего же в нем тых кожухов не брал, сумненемъ своимъ потвердила. Што ест и до книг записано.

№ 128.

Явна купчей крѣпости на плаць за рѣкою Д у б р о в н о ю, съ постройками, отъ Пилипа Никипоровича Козановича мѣщанину Окулѣ Васильевичу Пигору.

Того жъ днѣа.

Постановившиися перед вradoм войтовства Могилевского мещаниа вельможнаго пана его милости пана виленского, старосты жомойтского, Шкловскій Пилип Козанович оповедал и то сам іавне и доброволне в голос вызнал, иж еще в року семдесят третем продал и спустил пляцу своего власного за рекою Д у б р о в н о ю промеж Игната Окулина а з другое стороны Трухона Колачника и з будованемъ бурмистру сего року на справахъ местских заседающему пану Окуле Васильевичу Пигору за осмъ коп грошей литовских, которое продажи и лист через пана бурмистра покладан был, просечи устне, иж бы был для твѣрдости и умоцненя до книг уписан и уведен. Который слово от слова так ся в себе мает:

Іа, Пилип Никипорович Козанович, подданный его милости пана старосты жомойтского Шкловскій вызнаваю сам на себе сим моимъ листомъ, кому того потреба ведати, або чтучы слышати, нинешнимъ и на потом будучимъ, иж самъ есми з доброй воли моее продал в месте Могилевскомъ пляцу своего власного за рѣкою Д у б р о в н о ю промеж Игната Окулина, а з другое стороны Трухона Колачника и з будованем на том пляцы, то ест: стодола, ворота и з горожою около того пляцу, зо всимъ будованемъ, мещанину Могилевскому Окуле Васильевичу Пигору за осмъ коп грошей местских, ему самому, жоне и детем его на вечность. Волен Окула самъ, жона и дети его тот пляц и з будованемъ держати и з него вживати, продати и заменить, або кого даровити, іако власным своимъ, и плат государьскій и местскій з него полнити маеть, по тому, іако и иншие мещане здешние полняют. А если бы хто через што до того Окулы самого, або жоны, и детей его о тот пляц и будоване припоминатися мели, або до вradу позывали, и хтобы з близких моих, тогда таковой заплатити мает вины на вrad замку Могилевского пѣат рублей грошей, а заплатившы вину пред се сес листъ при моцы быти мает. И на то іа, Пилип, сес листъ Окуле

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 8-го
июля.

дал. с подписанемъ руки моеи и з печатью моею. А при томъ были люди добрые и того зведоми: Дашко Степановичъ Скрагин, Овсей Лешковичъ а Ортюхъ Дуплевичъ, мещане Могилевские. А такъ іа, Филипъ, для твердости сего листу моего, просилъ есми о приложене печати Дашка Степановича а Ортема Дуплевича, и ихъ милость за прозбою моею печати свои приложили до того листу моего. Писанъ у Могилеве року семдесіатъ семого, м-ца ноіабра семнадцатого дня. У того листу печати три а подписе руки по-руську такимъ способомъ: Филипъ Козановичъ властная рука.

№ 129.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщанина Могилевскаго Артема Васильевича Поненковича на мѣщанку Парасю Хинковну о неуплатѣ по обязательству и закладной.

1577 г.
11-го июля.

Року тисеча пѣтсоть семдесіатъ семого м-ца іюля одиннадцатого дня, в четвергъ.

Постановившиися очевисто передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго мещанинъ государскій Могилевскій Артемъ Васильевичъ Поненковичъ жаловалъ на мещанку государскую Могилевскую Есковую Доволевую Парасю Хинковну о томъ, ижъ дей она мне зостала винна чотыры копы грошей литовскихъ, с которыхъ и домъ Юрковский была зоставила на листъ вызнанный в року семдесіатъ третемъ справленный, который іако — — же ему пригодне згинулъ, для чого ижъ дей ми ся иститъ (л. 58) не хочеть, просилъ о вчинене справедливости. Сторона обжалованая, помененая Есковая Доволева Парася Хинковна, тут же в права стоечи черезъ сына своего Харка Есковича, ижъ ачъ колвекъ іавне в голосъ передъ судомъ, же бы ему тые пенези винна была, не вызнавала, нижли то повѣдила, же ему в томъ винни будучи листъ свой дали и дворъ свой Юрковский подписали Хоцко и Левонъ Юрковичи, с которыхъ Левонъ таковымъ же способомъ, ачъ тежъ же то колисъ винни были признавалъ, нижли вже іако выплатили менил. А што ся дотычетъ листу вызнаного, на который в него тыхъ пенезей часу потребности позычали, тотъ же в него зосталъ повѣдилъ, а ижъ менилъ его быти згинулымъ домогался оповедываня вradoвого и суседнего, которые бы тому сведоми были, іако в него тая згуба се стала. Што водле права показати былъ повиненъ, чого ижъ онъ вradoвне положить и того, штобы его речи было помочо подати не могъ. Тогда врадъ сторону отпорную в томъ, если же се ему увыстила отводомъ водле обычаю поправитъся и отгыти близкою быти выделъ, на што она не готова была, затымъ, ижъ Уласъ Богдановичъ, золотаръ Могилевскій, тут же стоечи ачъ на то не вызванный а ни заказанный будучи, ведже за позво-

ленемъ владовымъ одержавши нас ку той справе себе потребный не
кладал тот листъ, на который сторона отпорная чотыри копы грошей,
чого на тот час не признавает, Поненковину вина была, теми словы
поведаючи, иж тому час не малый, кгда дѣй нами за владу пана Сте-
фана Екимовича, подстаростого Могилевскаго, бывшого воеводъ и Арте-
момъ Василевичемъ Поненковичемъ, на тот час сторонею поведевою в зам-
ку Могилевскомъ посажен был, где иж было едоча, долго до слушное
розправы, іако в тяжкомъ везеню трудна врат, мусили дѣй есми сами
себѣ постановене вчинитъ таковое: абы нас отула вывучено было, то по-
становляющиеся зложди до половицы тридцатъ коп грошей — — — се
выкудили, откул дѣй нас тот час подстаростей — — — не выпус-
тил, аж дѣй не зарас на себе заплтил и за — — — четырнадцать коп
грошей, которую же мы кроме жалного (л. 58 об.) мел вернуть, заложил.
За што он мечечия тот лист, который мануетъ быти зчинулымъ в почат-
ку половицы ершей мне дѣй дал явравит на той Бсковой Деволетей,
по тому, иж она в него через свои руки тые пенези брала, и Жоцку и
Левону Юрковичомъ на тот листъ давала, што мне на тот час от Арте-
ма належит, на чом дѣй тепер толже от него за все то маю. Але ся
остатку, о што вже на инший час вцеле мовене мети з нимъ zostавую,
то ест одиннадцатъ коп грошей, которыми іа его, іако се вышей поме-
нило з везенія высвободил, не справуччи се водлугъ приреченя своего в
турме вчиненого, а снат не хочечи помогати платит, выдавши ме в том
до Шьклява зъехал и там до того часу докул подстароство с пана
Стефана Екимовича, в которого ся есми тыми пенезми выкунили зышло,
мешкал. А в тых пенезех, о которые на тот час Доволевую, которое в
листе вызваномъ мне от него даномъ не маш, до права поволокает есми
пред се ему вина ест на тот листъ, на который в него иж дозвучала
мне на ней справит поручил. Слушне бы се дѣй вже ему болшло, было
через то водле правды молчати и тымъ теж, которые ся в листе описали,
покой дати. Кгдаж то іа собѣ в початку четырнадцати коп грошей, ему
позычонных, то ест за него владу даныхъ маю в нее, албо на нихъ справ-
вит. Претивъ которыхъ словъ Власа Богдановича, золотара, иж вже Артемъ
Василевичъ Поненковичъ ничего болшей мовити и некоторымъ способомъ
претивъ того поступовати и далее отпору на то чинити не мел, знакъ теж
и отводу того, который на томъ же ему вже тую чотыри копы грошей
заплатили Левонъ выдавати повиненъ былъ мало потребовал, іакожъ вже
его и не хал. Што врадъ видечи, а выслушавши жалобъ и отпоровъ з обуд-
ву сторонъ цытал есми, абы еще ку тому болшей о то дравного мети
себе мовити. — — — мочи брати а то перед судомъ доложитъ мел
— — — через то ничего показат не могли, такъ сказалъ. Кгдаж сто-
рона доводова впрод о томъ листе, который менила иж — — —
час не малый молчала и тое згубы и шкоды своей (л. 59) зарас кгда
сія то стало не оповедала, што власное вчинитъ была повинна, а того

Могилевский
наместничий
1677 г. 11-го
июля.

*Могилевскій
магистратъ
1877 г. 11-го
июля* оповеданіа выписъ с книг владовых не одержала, на остаток и людми, которые бы ся в он час быт притрафили, иж бы сведетствомъ ихъ на тот час не іако покрепити ся у своей рѣчи могла не насълышила, а еще на дто за владу подстаростего Могилевского вже пана Дмитра Василевича мешкаючи через час не малый верху писаной Параси жадного припоминавя о то не чинил, от чого мусила его отводить власне тая причина, о которой ся на тот час Улас золотар дал знать, от тых чотырох коп грошей от Артема Поненковича на тот час Парасю Хинковну, которе же в листе визнаюмъ нигде не вспоминает, волною вчинил, а Уласу Богдановичу, золотару, который ся з своею сп авою за позволенемъ владовым одержавш и час ку мовеню туж в право вступил с Хоцком а Легоном Юрковичами о тот листъ, если пред ся не естъ выплачон Поненковичу и теж з нимъ самимъ о тую одиннадцат копъ грошей, которую владу з него дал, на што сще отпору жадного не было, коли того ему час будет и потреба вкажит волное мовене у права мети зоставил. Што он и до книг записати даль.

№ 180.

Явка купчей крѣпости на моргъ сѣножатной земли отъ Тимошни Бутаковича мѣщанину Овпею Лопатиничу, сов. 20 января 1577 г.

Того жъ дня.

Постановившися обличче перед владом войтовства Могилевского мѣщанин государский Могилевский Тимошко Бутакъ кромъ жадного примушеня и намов людских, лѣч самъ по свой доброй волп оповедал и то іавне и доброволне визнал, иж продал моргъ сеножати за Слободою об межу сеножати Ждана Лопаты лежачий мѣщанину Могилевскому Овпею Лопатиничу Ждановичу ж за тры копы грошей личбы литовское, ему самому, жоне и детемъ его на вечность, которое продажи своей и листъ свой признаный от себе ему даный перед владом покладал, просечи иж бы до книг владу войтовства Могилевского был вписан; который слово от слова так се в себе маеть:

Іа, Тимошко Кондратович Бутакович, мѣщанин места Могилевского, визнаваю самъ на себе симъ моимъ листомъ, кому того потреба ведати, албо чтучи слышати нинешнимъ и на потомъ будучимъ, иж есми продал моргъ сеножатный за Слободою подле Ждана Лопаты за тры копы грошей (л. 59 об.) литовских мѣщанину Могилевскому Овпею Ждановичу Лопатичу ж, ему самому, жоне и детемъ его на вечность на плате государскомъ и местскомъ. Волно ему тот моргъ держати и вживати и косити и плат з него полнити потому іако и иныи мѣщанъ з

моркгов своихъ платят. А я вжо, Тимошко самъ, жона и дети, и братья ^{Могилевскій} мои іако родные, такъ и по близкости, о тот моркгъ молчати маемъ. А ^{магістратъ} ^{1577 г. 11-го} ^{іюля.} если бы іа, Тимошк: сам, жона, дети и братья мои іако родные, такъ и по близкости, або хго з бижних моих о тот моркгъ припоминатисе мел, тогда таковій мает заплатити вини на врад замку Могилевского піат коп грошей, а вину заплативши пред ся сес мой листъ при моцы зоста-ти мает. И на то есми Овпею сес мой листъ дал. А при томъ были и того добре сведоми Степан Степанович Шлыковник, Микита Денисович Зацьшеник, Семен Никипорович Визюж, мешчане Могилевские. А для твердости сего листу моего іа, Тимошко, просил о приложене печати тогож Степана Шлыковника а Микиты Денисовича. И они для прозбы моее вчинили и печати свои прыложили, а при их печатех іа, Тимошко, свою власную печат прыложил к сему листу моему. Писан у Могилеве року тисеча пѣтсот семдесѣт еемого м-ца генвара двадцатого дня.

№ 181.

Продажная крѣпость на два морга сѣножатной земли за рѣкой Днѣпро м ъ отъ Дашки Степановича Ждану Богдановичу.

Року тисеча піатсот семдесѣт семого, м-ца іюля трынадцатого дня, ^{1577 г.} ^{13-го іюля.} у суботу.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мешчанин государскій Могилевскій Дашко Степанович, кром жадного примушеня и намов людских, леч сам по своей доброй воли оповедал и то іавне и доброволне вызнал, иж продал и вечно пѣстил два моркги (л. 60) сѣножати за рекою Днѣпро м у низ прегив езу Радивонковско-го об межу зверху Пилипомъ Хилковичом а знизу Васка Ивановича Поцалуенку лежачие за чотыри копы грошей личбы литовское, личечив кождый грошь подесети пенезей белых мешчанину государскому Могилевскій Ждану Богдановичу на вечность самому, жоне, детемъ и потомкомъ его так, иж полно будет ему тые два моркги от сего часу и даты верху писаное отдати, продати, записати, заменити и ку своему наилучшему пожитку обротити, отдаляючи от себе самого, жоны, детей и потомковъ своих, и так иж някгда в то вступовати и того взрушати не мел, а хотя ж бы хто вступовати и то взрушати хотел, тогда таковій чотыри гривны заруки на ратуш Могилевскій заплатити мает, а поплативши пред се у молчаню быти винен будет. И просил, абы то до книг враду войтовства Могилевского записати. Што врад записати казал.

Могилевский
Губернский
1877 г. № 40
сбл.

№ 182.

Заявление подданного Семена на мещанина Тараса Куряновича о неплате 25 грошей.

Того жь дня.

Перед враном войтовства Могилевского отставши очевисто мещанин государьский Могилевский Тарас Курянович за жалобою подданного на — — — Селицкого, хоружого Мстиславского, Семена до двадцати пять грошей, которые иж бы ему вниен был, згела се не зная, тогда сторона новодовая Тарас Курянович на тожь от него оставяши все довод свой прудата рука погребевала, чего вди се не вбронил, тогда его за тымь вран от тых двадцати пяти грошей волнымь вчинил.

№ 183.

Заявление мещанина Слуцкого Ждана Шабачича о предоставлении мещанину Могилевскому Антону Озаровичу для продажи сафьянных шкуръ.

Того жь дня.

Пришедши перед вран войтовства Могилевского мещанин ясене велможного княжати Юря Юевича Оленковича Слуцкого места Слуцкого Ждан Шабачич оповедал и то сам явне и доброволне в голос вызвал, иж который товар свой мещанин Слуцкий — — — — — вил, то ест сто осмьдесят не могучи его тут рыхло — — — — — (л. 60 об.) иакъ бы ему без утраты быти видело, зложил был в дом мещанина государьского Могилевского Антона Озаровича до часу того, нимь бы са с нимь о то сторговат мог и кому то отдати велел, то пак дей я вже з нимь о тые сафьяны торгъ мел, с которого иж мне пришлы, абы он их мне выдал, листъ зашитый до него записанный, а через него тут перед враном покладанный принес, водлуи которого иж вже ему тые сафьяны зуполне отданы сют. Просил Антон, абы то до книг записано было Што вран записати казал.

№ 184.

Могилевскій
журналъ
1877 г. 13-го
юля.

Продажная крѣпость на плацъ въ 1½ прута съ постройками на Княжиц-
кой улицѣ отъ мѣщанина Ильи Мишковича мѣщанину Оверку Процковичу.

Того жь дня.

Передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго ставши очевисто мещанинъ
государскій Могилевскій Иля Мишкович оповедал и то сам іавне и
добровольно на голосъ вызналъ ижъ продалъ и вечно пустилъ домъ свой влас-
ный, никому ничиужъ не вступный подъ которымъ пляцу прута
пелтора, объ межу дожемъ Тимофея Васковича Воденина, а зъ
другое стороны Ивана Мишковича в и есте государственной
Могилевской на улицы Княжицкой подъ правомъ и вся-
кимъ подулженствомъ местскимъ лежащимъ, с хоромами и зо всимъ будо-
вашеръ за певную суму пенезей за копъ десетъ личбы и монеты литов-
ское, личечи в кождый грошей по десети пенезей белыхъ, мещанину го-
сударскому Могилевскому Оверку Процковичу, ему самому, жонѣ, де-
темъ и потомкомъ его, такъ ижъ волно ему будетъ от сего часу и даты
вышей писаное тотъ домъ отдати, продати, записати, замѣнити и ку сво-
ему наилучшему пожитку обротити и іако своею власностью шафовати.
До котораго дому и пляцу Иля Мишкович вступовати и того взрушати
не мелъ. А если бы онъ, албо жона, албо хто с пріателей его в тотъ домъ
вступовати мелъ албо іакую колвекъ переказу чинити хотѣлъ, тогды
— — — — заруки на врадъ войтовства Могилевскаго десетъ (л. 61) гри-
венъ, а на ратушь Могилевскій другую десеть гривенъ дати
описалъ. А поплатившъ предъ се таковому, хто того будетъ ся
важити, у молчаню быти. А стороне прыпозваной нимъ в право вступити и
о то реч мовити почнетъ, вси шкоды и наклады кромъ жаднаго права и те-
лесное присеги, лѣч на одно словоречене держачого, тотъ домъ оправити
и слушне нагородити твердилъ. Што ест и до книгъ записано,

№ 185.

Продажная крѣпость на 3 морга сѣножатной земли въ Пашковомъ уро-
чищѣ отъ Петра Федковича Тарасу Данилевичу.

Того жь дня.

Передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго ставши очевисто мещанинъ
государскій Могилевскій Петръ Федковичъ Козел оповедал и то самъ
іавне и добровольно на голосъ вызналъ, ижъ кромъ жаднаго примуженя и
наказовъ людскихъ, лѣч по своей доброй воли продалъ и вечно пустилъ три
морга сѣножати своее властное, на которые и квитъ пана Павла Хвѣц-

Могилевскій
мещанскій
1877 г. 13-го
июля.

кого, за которым до сего часу в держаню и у в уживаню был, покладал, урочищом у Пашкове лузѣ об межу сеножатми Олтушка Ушка, а з другое стороны Есмана Горбача Олейника лежащие, за певные, пенези за чотырнадцат коп грошей личбы литовское, личечи в каждый грош по десети пенезей белых, Тарасу Даниловичу на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его, которые иж волво ему будетъ отдати, продати, заменити и ку своему наилепшому пожитку оброти ти так иж он никды вступовати не мел от жоны, от всех близких, кровныхъ и повиноватых своих отдалил. А если бы нимъ колвекъ он самъ, жона, дети и вси близкие, кровные и повиноватые, в держаню его іакую переказу чинити, з моцы и владности выймовати хотели, тогда на такового заруки на врад войтовства Могилевского чотырнадцат гривен, а на ратуш Могилевскій другую чотырнадцат гривень дати описал. А поплативши то пред се у молчаню быти, а держачому вси шкоды и наклады кром всіакого права и телесное присеги, леч на одно словоречене держачого (л. 61 об.) слушне нагородити твердил и просил, абы то до книг записано было. Што врад записатьи казал.

№ 186.

Рѣшеніе по жалобѣ архидіакона Спасскаго монастыря на мѣщ. Омеляна Яцковича о неуплатѣ долга.

1877 г.
25-го июля.

Року тисеча пятсотъ семьдесіат сегого м-ца июля, 18 днѣ, у четвергѣ.

Постановившисе очевисто перед врадом войтовства Могилевского достойный архидіакон Могилевскій наманастыра свето Спаса, через опекуна ему з у владу прыданого и потверженого, іако особа духовная Остап Мамонович жаловал на мещанина государьского Могилевского Омеляна Іацковича о две копе грошей позычных на лист вызнанный, на себе ему даный, водууг которого иж вже обадва роки, на которые ся описал платити, то ест светый Микола и светый Петръ в року семдесіат шостомъ минули, досыт ему отдати не хочеть, просил о вчинене справедливости. Олексей Іацкович, тут же стоечи, на то так поведил, же тых пенезей ему так горелкою іако и иными речми надплатил. а болшей вже не естъ винен толко — — — — — што ач колвекъ по два и по тры крот одностайне, іако бы такъ было а не иначей менял, нижли же ничимъ того не подпирал и того, перед кимъ бы ся тое дело межи ними розправене, не поведал и отводу жадного чим бы ся от того вывести годило не меновал. С тых причин, водлуг листу его вы-

званого тые две копѣ грошей на нем всказал и рок ку заплате тымъ пенеземъ, водле права первшій за две недели зложил.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 25-го
юля.

№ 187.

Обязательство мѣщ. Павла Олферовича на уплату 3 копы 30 грошей Лукъяну Михайловичу,

Того жъ днѣа.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Павел Олферович Колено за жалобю мещанина государьского Могилевского Лукіана Ми(л. 62)хайловича, кромѣ жадного примушена, лех доброволне ся знал, иж ему копѣ тры и грошей тридцат литовских винен зостал. Тогда врад заплате тым пенеземъ первшій рок за две недели зложил.

№ 188.

Сдѣлна жида Калмана Мордуховича съ мѣщаниномъ Антономъ Тереховичомъ объ удовлетвореніи за домъ.

Того жъ днѣа.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто Калман Мордушевич, жид, оповедал и то самъ іавне и доброволне в голос вызнал, иж он будучы арендаром Чучерскимъ и Пропойским, еще в року прошлом семдесіат третемъ, зостал винен мещанину государьскому Могилевскому Антону Тереховичу на лист свой вызнанный грошей готовых коп десеть литовских, в которых зоставил ему зброй піат целных дощатых, ручницы чотыри, мехов пят—до днѣа и року своего певного, то есть до Филиповых запуст, в томъ же року семдесіат третем прошлыхъ, прирекаючи где бы тых пенезей ему заплатити, а в них тых зброй зоставеных вывети не мог, вечне тратит описал. То пак тот рок вже давно минул, а он и до тыхъ часов тых пенезей ему не отдал и тое зоставы не вынел. А иж и на тот час не могучи про неспособность свою тых пенезей ему заплатит и тых зброй высвободит, тогда вже воллуг облигацией своей, іако зоставил, тое все в тых верху писаных грошох ему вечне пустил под тым способомъ, иж волно ему будет отдати, продати, заместити и на што колвекъ обротити и іако своею властностю на што его добраіа воля будетъ шафовати. А он в тые зброи через то

Могилевский
жандармский
1877 г. 25-го
июля.

нигда вогуповат и у в уживаню тых вейх речей переказы некоторое под зарукою на врад войтовства Могилевского петма гывнами, а на ратуш Могилевский другими петма гывнами, чинити не мел. Што для твердости Антон Терехович и до книг записати дал.

№ 189.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанина Мартина Митковича на Степана Шпилнича о неуплатѣ долга.

Того жъ дня.

Постановившись очевисто перед вradoм войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Мартин Миткович (л. 62 об.) жаловал на мещанина государственного Могилевского ж Степана Шпилнича о том, иж дей он от мене маючи слушный запис на вrade тутошнемъ войтовскомъ Могилевском на долгъ, которогомъ ему зостал винен певную суму пенезей, то ест коп тридцат и грошей пятдесіат, вчиненный под тымъ способом, же меломъ ему за тым што ми розложил был на цалый рок, на каждую чверть лета по десети коп грошей литовских платити, которое обликгапен мой припомневшы кгдам — — по той розправе своей с товарами и з ыншими речми купецкими для торгованіа и набываніа живности, откул бых ему то, што винен заплатит и ыншимъ в том, в чом комум должен увыстит, также и самъ чимъ бых ся выживат мог до места Витебского отехал, там дей ен мене не ведати, в который способ гамовал и товар, который еси при себѣ мел, арестовал и тамъ на замъку витебском на обчомъ праве мене не пущаючи втуды, где бых я тыо товары торгъ мети мог, так долго держал, аж еси ему давши слушную паруку до вradу тую своего прилежного до Могилева ехати и хочечи се ему овде усправедливит, отсюл, где оселесъ маю, лист принести мусил, за чимъ себе шкод менил быти на пятдцать коп грошей литовских, и доведечи того выписом замку Витебского оповеданя своего, просечи о вчинене справедливости, іако в томъ, за што ему там затруднене чинил, гкдыж он человек не маеный, але в Москве короля его милости Могилевскомъ добре оселый, мог дей бы в мене себе тут справедливости дочекат, а ниж тамъ, где еси ему был теж повинен отказыват, абы се водде мысли его дедо, што над оные и право быти не може прымшат. Сторона претивная, Степан Шпилнич, на то так поведил, иж ач колвекъ дей он мне обликгапеню и оные правный на том, же мел платит на каждую чверть лета по десети коп грошей через созначе свое до книг вradу войтов(л. 63)ского Могилевского вчинил, нижли того же обещавши над то еще перуку людьми доб-

рыми подвест и вделати не хотел. Затим дей Степана гонил, где бы он так много с тою причиною шкодовати мел, до того ся не знал, отпиряючися тым, иж дей што выпис покладает и ин шкод своих доводит. Тое дей есть оповедане, на котором каждому волно што хочет то докладат, а в раду, которому се того боронит негодн приймавать, а иж то в право не пошло, поменевый Степан Шпилкинич домогался слушнейшого доводу. Которого сторона новодовая хотя наменила и выдавать была хотела, нижли людей в места Витебского, которых продалекость дороги же было трудно ставовит; тогда над тот выпис на шкодах своих наверху писаных доброволне за присегу ся взяла, ку которой ин его сторона отпорная пустила. Врад на то дня третего зложил рокъ, который сегож м-ца июля двадцатого, в субботу, кгда прыпал обеде се стороне постановили, с которых Мартин Миткович на том же от Степана Шпилкинича за гамованемь его у Витебску шкод на петнадцать коп грошей поднял, яко первой за приему се волно, такъ на тот час ее волдуг обычаю права вчинил. И того всего сумненемь своимъ подтвердил, а Степан ему, ~~же~~ потомъ, тые шкоды платити за чини досыта вчинил. Што есть и до книгъ записано.

Могилевский
магистратъ
1877 г. 13-го
июля.

№ 140.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщанина Ивашки Яковлевича на купца Идана о спорномъ участкѣ.

Року тисеча пятсотъ семдесятъ семога м-ца июля двадцатого дня, 1877 г. 10-го июля, у субботу.

Постановившиися очевисто перед вradoм войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Ивашко Яковлевич жаловал на мещанина государского Могилевского Идана, купца, о томъ иж дей он ему оставил моркгъ сеножати своей за рекою Днепром у низу — — — — Буинич лежащий часу голоду у петнадцати грошей, то пак — — — — пенезей ему дати и заплатити нижли он их взяти и тое сѣножати з (л. 63 об.) оставы мне выдати не хочетъ; сторона обжалованага на то отпор чинечи поведила тыми словами: иж то не у составе маеть, але вечне купил и ач колвекъ за домоганемъ стороны жалобливое и пытанемъ вradoвымъ на то листа купчого а и писма ни, которого не показал, нижли на сведство выдал, человека доброго, в месте оседлого Тимошка Мишковича Рагозича, которого и сторона доводя влюбивши на его ся розознана сослала, который ставши волдуг права такъ сознал, иж ач дей он яко Идан отпор чинил, ему продал ниж-

— Што ест и до книгъ записано.

Могилевскій
манускриптъ
1577 г. 30-10
100 л.

ли в тот час, іако трудный час, на хлеб был мел еще ему копу грошей позычит, которою бы торговати и тым ся живит мог. Зачимъ дей он вже есть у в уживаню того от петнадцатилет. Щого врад зрозумевшы иж он тот моркгъ здавна держит, а иж он мешкаючи под однимъ правом прыпоминаня о то ему жадного не чинил, хотя светок сознал, иж ему часу того, іако моркгъ куповал, копу грошей дати мел, для того на вгуду пустил, съ которое Ждан, купецъ, не хотечи з держанія своего выпустит пред се полкопы грошей постуяил и дал, которую он перед врадом прыніал и взяал. А потомъ вже в то никгда вступовати не мел. А так то Ждан, кунец, и до книг записати дал.

№ 141.

Разборъ дѣла по жалобѣ Ермана и Гридки Ивановичей на Ивана и Ивана Сергѣевичей о завладѣніи участномъ ѣтномотной земли.

1577 г.
27-10 100 л.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегого, м-ца июля двадцать сегого днѣа, въ субботу.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещане государские Могилевские Ермакъ а Гридко Иванович жалова-ли на мещан государских Могилевских Ивана а Ивана Сергеевичов о томъ, иж дей моркгъ наш отцовский сеножати, урочищом в Середней Стене у в обрубе за Дубровенскомъ, кгда они были летъ не дорос-лых, не ведати зачим в моцъ свою взяли и через сколко летъ держать и вживают, а им іако отцов(л. 64)щизны поступити не хочут, просили о вчинене справедливости. По которой жалобе на то так отпор чинечи отказали: иж то менили быт своимъ власным отцовскимъ моркгомъ, же такъ ест до того ся доброволне знали, нишли то от писара замъку Могилевского, который то в заведаню своемъ мел, себе дано быти поведили. Стороны поводовое домогалися и тое мети хотели, абы на то показали квиты и потверженія іакіе, за чимъ тот моркгъ держать и своимъ быти менят. И то они никоторое моцы не положили, толко за тымъ же колко лет у в уживаню были отпирали. Тогда врад зрозумев-шы, иж згола того моркгу уживати хочут, поведаячи же дей есмо з него плат государский полнили, чого иж теж и стороны поводовые по-дѣймовати не вырекали и овшем также іако и иншие платит подвезо-вали, имъ по близкости іако отцовщизну, кгдаж сут дедечи на плате государском, присудил. А вшак же на тот час пред се Иван а Иван Сергеевичы с того моркгу сено покосити и до скарбу государского платъ, што с того прислушати будет, заступити мають. А они вже на лето прийдучое, дасть Бог, в року семдесѣат осмомъ тот моркгъ ку сво-

ей моцы взяти и также плат государьский держечи и на вси потомные часы вживаючи полнити винны будутъ. Што ест и до книг записано.

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 27-го
нояб.

№ 142.

Заявленіе мѣщ. Ивана Юрковича объ удовлетвоєнні его Гапономъ Хроловичомъ по опецѣ.

Того жь дня.

Поставившия очевисто перед владомъ войтовства Могилевскаго мещанинъ государьскій Могилевскій Иван Юркович оповедал и то самъ явне и доброволне в голос вызнал, иж што теми часы обжаловал был Гапона Хроловича, зятія небожчицы матки своеѣ Матруны, через тестаментъ остаточное воли ее справеный, опекуна себе вчиненного, припоминающися або маєтностію тому опекуну до приистя лет его зуполных, в моць даною; на тот час вже коли лета свои зуполные мети владности его чинечи и прибавляючи себе пожитков шафовати мог то пак иж тая маєтність и добра матки мне отказаные и описаные от поменого опекуна — — — (л. 64 об.) дошли и зуполне отданы суть, такъ рухомые, іако и нерухомые и іаким колвекъ обычаемъ названые; чого вже нігды на нем поискивати и жадное речы над то упоминатися ему не мел; и тоє тяжбы бы іаким колвекъ обычаемъ того на ним самомъ, жоне, детех и потомкахъ его доходити хотел, ку накладом приводичы албо іакую трудност задаваючи, тогда ним з нимъ в право вступит, а то реч мовит бы почал, вины на влад войтовства Могилевскаго піат гривен, а на ратуш Могилевскій другую піат гривен дати. А сторонѣ припозваной вси шкоды и наклады, кром жадного доводу присєги и всякого пѣступку правного, лєч на одно слово речене его оправити и слушьне нагороди ти подвязывал. А поплативши то пред се у молчаню вечне быти и спокойне а пристойне во всемъ претивко ему заховывати мел. Што Гапон Хролович вчинивши досыть опеце своей, до книг записатидал.

№ 143.

Разборъ по жалобѣ Федни Сопотьки и Окулы Игольнииа на Грышка Пашковича о неправильномъ владѣніи сѣноматью.

Могилевскій
архивъ
1877 г. 1-ю
августа.

Року тисеча-п'ятсот семдесіат сегого, м-ца августа, первшого дня,
у четвергъ.

Постановившися очевисто перед владом войтовства Могилевског
мещане государские Могилевские Федко Сопотько а Окула Игольникъ
жаловали на мещанина госадарского Могилевског Грышка Паш-
ковича о моргъ сеножатный при доубѣ моркгу своем лежачом врочи-
щомъ у Гоголичих логох, для того, иж дей намъ тот моркгъ трем
товарищамъ, го. ест. Пашком, отцом Грышковымъ, кгда был живъ опи-
сан замку Могилевског поспол косити и вживати для того — — —
ижъ дей іако отец, помененый Пишко небожчикъ за часу — — — —
своего, отперши от нас, один вживал такъ он (л. 65) на тот час держитъ
будучи один; а мы два на одномъ переставаемъ. На которую жалобу
Грышко Пашковичъ тими словы поведил, иж дей іако отец мой небож-
чикъ спокойне того моркгу, вживал, такъ и іа. на тот час, под тым же
способомъ его держу. Влад з стороны належности своее у сторон пово-
довыхъ а спытал мѣцы, зачимъ ся они в тот моркгъ упирают, нижли же
никоторого права на то не показали. А кгдаж они и сами то визнали,
же отец его тот моркгъ держечи при животъ своемъ косил, а зотомъ
он по смерди отца своего, іако потомокъ, кром жаднаго упоминаня их
спокойне его вживал с тых причин, іако перед тым тот моркг у влад-
ности его был, а з него он всякие податки, што прислушало до скарбу
государского полнил, так и на тот час под тими ж повинностями влад
войтовства Могилевског ему вечно мети присудил. Тогда он то и до
книг записати дал.

№ 144.

Мировая сдѣлка мѣщанъ Ивана Кононовича съ Игнатомъ Лупакомъ.

Того жъ дня.

Передъ владомъ войтовства Могилевског ставши очевисто мѣща-
нин государский Могилевский Иван Санковичъ при жалобе своей за не-
знатеем мещанина государского Могилевског Игната Лупака, иж ему
копъ чотыри литовских винен зостал, за доброволнымъ позволенемъ его
ач колвекъ за присегу се был взіал, ку которой влад рок зложил, ниж-
ли з угоды Игнат Лупакъ ему полторы копы грошей дал, на чомъ он
переставшы, жадное речы на немъ иж через то поискивати не мел. Што
ест и до книгъ записано.

№ 145.

Рѣшеніе по жалобѣ Левона Иленича на мѣщанина Степана Сидоровича Юцу о завладѣніи сѣножатю.

Того жь дня.

Постановившиися очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский (л. 65 об.) через пріателя своего Парфена Малашовича жаловал на мещанина государского Могилевского Степана Сидоровича Юцу о томъ, иж дей которые два моркги сеножати у застенку, за выгоном, подле кузнецов, а з другое стороны от бору Васка Будника лежащие, купили были поспол товариши их тры, то ест Левон Иленича Степан Юць на тот час обжалованіа, а Пилип Нестерович у Прочка Екимовича, тесли Могилевского, тых дей есмо спокойне вживали, аж до сего часу, то пак дей на тот час мне части належачое, не ведати для чого он поступити не хочеть, просил о вчинене справедливости. Сторона обжалованая, Степан Юць, ач кого леч его от части ему належачое не отдалял, нижли неіакіе шкоды, которые на враде за него поднял, нимъ бы за то ему досыт вчинити мог, поступит не хотел. Што врад зрозумевши, иж част ему належачую невинне гаует, а прав, не не переперши моцю ся, в нее вламувает, не доходечи врадовне, поневаж ся неслушне того сторона отпорная, иж в держаню переказу чинити почал, важили, іако перед тымъ до сего часу посполъ владнули и держали, такъ и на тот час восполк теж косити и вживати всказал а з стороны шкодь, част его отпирал, в суду правное мовене, коли того потреба ему вкажит, Юцу мет з нимъ zostавил. Што есть и до книг записано.

№ 146.

Заявленіе мѣщанина Федки Климовича обь уплатѣ ему Еромою Шерухинымъ по закладной.

Того жь дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государский Могилевский Федко Климович оповедал и то іавне и доброволне у голос вызнал, иж которые два моркги водлуг судовного всказанія врадового замку Могилевского за долгъ Еромы Шерухины и выпису тут на врадѣ войтовском покладаного держати и вживати от сего часу до шести (л. 66) летъ был почал. то пак ца тот час видечи убоз-

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 1-го
августа.

ство его Еромича Шарухича, который был з нимъ о то правное мовене вести почал, маючи взгляд и люгост над недостатком его, ач бы ему ничего вчинити не мел, ведже з милости хрестианское, иж три лета тые морьги поспол з собою косити поступил и через кону делити мел. А вже в року тисеча пят сот осмьдссятом выдержавши их Еску, Шарухиничу, в моц и у в уживане подати обещовал, ни чимъ ач не вымовляючи и ничего ку помочы не беручи, а ни выпиномъ тымъ, в котором было ему на десеть летъ присужоно тых морьгов вживати не щытечи, іакож и лист вызнанный тот, на который ему тридцать шесть коп грошей небожчик Шаруха, бгец помененого Еска винен был, тут же перед врадом обличне стоечы тепер вернул и отдал и влгды вже того на нем долгу поискивати не мел. Што на твердость, за прозбою Есковою, врад войтовства Могилевского и до книгъ записати велел.

№ 147.

Разберь дѣла по жалобѣ мѣщанина Михаила Панкратовича на родного брата Гришка, о неправильномъ пользованіи землею.

1877 г.
3-ю августа.

Року тисеча пѣтсотъ семьдесѣят сегого, м-ца августа третего дня, в субботу.

Постановившиися очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьскій Могилевскій Михал Панкратович жаловал на мещанина Могилевского ж Гришка Панкратовича ж, брата своего, о моркѣ сеножатный за Радивонковичами лежачий, которого деймы еще от наданія ревизорского сполне держали и вживали, нижли иж на тот час мней части належачое поступити не хочеть, просил о вчинене справедливости. Сторона обжалованая, Гришко Панкратович на то так поведил, же што дей,іа части вживам, ино не без причины, але за тым, же есми на розробок тое сеножати наложил двадцат грошей, што кгда дей мне вернетъ, тогды іа ему части его в том мор(л. 66 об.)кгу мети и по старому вживати поступлю. Которую иж ему Панкрат зараз вернути подвезал, врад оное сеножати водлуг первшого обычаю держати обокомъ присудил, вшакже траву тепер самъ один сняти мает, а на другой рок вже через кону, іако ся приобещал, делити на вси потомные часы винен будет. Што ест и до книгъ записано.

№ 148.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 3-го
августа.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Мокей Четвертникова на Митя Солодовника о спорномъ моргѣ сѣножатной земли.

Того жъ дня.

Постановившись очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государскій Могилевскій Мокей Четвертникович жаловал на мещанина государского Могилевского Степана Бочаревича о моргѣ сеножатной, новотероб, лежащий у выш Грабежа, за перелесаню в лузе и бору промеж Митка Солодовника, а Якова Тартууты сеножатми лежащий, менечи его быти своимъ власнымъ розстеробомъ. Которую жалобу Степан Бочарович выслушавшы, на то отпор чинечи, певедил так, иж не згола его вживал, але купившы у Савы Матфеевича, котелника, за две копы грошей литовских, которое купли своее положил листъ вызнанный от Савы Котелника ему даный в року семъдесіат четвертом, под сведомемъ и под печатми людей добрых справеный и вчиненый. На чом он мало маючи самого истца видети и з нимъ, то ест з Савою Котелником устѣне мовити потребовал. Который слышечи межи ними таковый спор, ставши в права доброволне сторону оспорную заступил и во всемъ о то стороне поведовой у в отказе будучи, готов листов и моцей,—за чим чого доходит и з держанія выпирает, от него самого видети домогал, на которые иж он не будучи способнымъ, одержал себе рок ку уближеню их на прийдучий четвергъ. Вшакож и в тот час тот Сава Степана часу права заступовати подвезал, а то на себе (л. 67) взявшы от всякое трудности задаваня от каждое особы за него у в отказе тепер на вси потомные часы быти мел.

№ 149.

Продажная крѣпость на домъ съ плацомъ по Ильинской улицѣ, въ г. Могилевѣ, отъ мѣщанина Тишки Мишновича Могилевскимъ мѣщанамъ Берису и Ивану Семеновичамъ.

Року тисеча піатсотъ семдесіат сегомо м-ца августа піятого дня,^{1577 г. 5-го августа.}
у понеделок.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государскій Могилевскій Тишко Мишкович кром жадного прымущенія и намов людских, леч самъ по своей доброй воли оповедал, и то іавне и доброволне у голос вызнал, иж продал и вечне пустил дом, под которым пляцу пратов чотыры, свой властный, купный, никому ничим не

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 5-го
августа.

вступный и не заведеный в месте государском Могилевскомъ на улицы Илинской, об межу домомъ Пилипа Соболя, а з другое стороны под твинтаром церкви светого Или, под правомъ и всякимъ послушенствомъ местскимъ лежачий и з мокгомъ об межу Парфена лежачим, за певную суму пенезей, за трынадцат коп грошей личбы и монеты литовское, личечи в каждый грош по десети пенезей белых, мещанам государским Могилевским Борысу а Ивану Семеновичом на вечност имъ самим, жонам, детем и потомкомъ их, так иж волно будет имъ от сего часу и даты вышей менованое тот домъ и сеножати моркгъ, от него имъ проданный, также отдати, продати, записати, замѣнити и ку наиленшому а пожиточнейшому своему обернуть, и іако своею власностю на што их добрая воля будет водле зданія своего шафовати, а он вже никоторым способом в тот дом и сеножати моркгъ вступоват и того взрушати не мел, и хотяж бы чим колвекъ и хотел з держанія их самих, або кому то они отдатуть, або продадут, або которым колвек правомъ заведуть, тогда с таковымъ нимъ в право встает, а о то реч бы мовити почал. — на врад войтовства Могилевского заруки трынадцат гывен, а на ратуш Могилевский другую трынадцат гывен дати; а сторонѣ припозваной вси шкоды и наклады, кром жадного, права доводу, лѣч на одно слово-(л. 67 об.) речене его нагородити и слушне оправити мел а заплативши то пред ся у молчаню быти и о то претив держачому скромне ся во всемъ заховывати обещовал и просил, абы то до книг в раду войтовства Могилевского записано было, што врад записати казаль.

№ 150.

Рѣшеніе по жалобѣ корчмихи Марины Жидкой на Левона Семеновича объ убыткахъ.

1577 г.
10 августа. Року тисеча шіатсот семдесіат сегомо м-ца августа десіатого дня, в субботу.

Установившия очевисто перед вradoм войтовства Могилевского мещанка Могилевская Марына Жидкая, корчмиха, жаловала на мещанина государского Могилевского Левона Семеновича о томъ, иж дей тыми часы за обжалованемъ подданого Кругленского Левона Мордыковича шкод его, з розсудьку пана Дмитра Василевича, подстаростего Могилевского, присужоно на сыне моемъ Иванѣ тры копы грошей литовских, в дому моемъ іако он менил згинулых, в тых, жемъ дей того свраву веда, не одинъ сын мой ест винец, але и он, который при томъ часе, кгда ся ему шкода стада, быт притрафил, до чого просто за незнатемъ его до оное шкоды ставила довод людми добрыми, то ест земенина Могилевского пана Ермолу Громаклиевского, ку тому коморника своего Оле-

всех: Поесника, а Петра, который в нее господю мешкал, которых он зараз влюбил и што они розознают на том переставити мел; тогда кгда ^{Могилевский магистратъ 1577 г. 10-го августа.} перед вradoм один по другом были водле права пытави, найпервей Ермола Грошицневский так сознал, иж дей будучи мне на беседе в дому тое Марыны Жидкое звлаща іаком седел у в ызбе, пришедшы сын ее Иван, заставши того человека на чужолостве, оторвалъ узол грошей; из них мне грошей десеть дал, которые ач туж есми пропилъ (л. 68); нижли еще своих ку тому грошей двадцать згубил, што дей (я теж на ней вже правне презыскал. Алексей Поесникъ таковымъ способом сознал, иж дей тот же Иван, сын ее, тые гроши в кешепи принес и меду за них давати казал, которых и мне дей на жупан скуры лоси позычал, але дей я не брал. А Петр тыми словы сознал, иж хотя дей есми оком своимъ не видел, ино дей тот, в которого гроши згнули поведил и менил на Левона и на Ивана, тые дей гроши мои побрала. По котором сознаню слышечи ~~Левон, иж~~ светкове претивную реч сознали, хочечи, иж бы в томъ за подозраного ни от кого розумня не был, не беручеся на жадный отвод свой, доброволне за присегу се взіал, которой врад рок днѣ третего зложил, который сегоз м-цу августа двадцатого в поведлох кгда прыпал, обедве ся стороне постановили, которых Левон Семенович ач на том, іако в той шкоде вчасником не был присегнути и невинность свою сумневемъ своимъ подтвердить хотел, нижли пак сама ж Марына Жидкая на присегу не вела и то ему все, о што его обжаловала опустила.

№ 151.

Заявленіе мѣщанина Степана Шпилкиничъ объ удовлетвореніи его Мартиномъ Мишковичемъ по долговому обязательству.

Того жь днѣ.

Перед вradoм войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Степан Василевич Шпилкинич оповедал и то самъ іавне и доброволне в голос вызнал, иж што тыми прошлыми часы не пооднокрот жаловал и перед судом тутошним правное словене мел он з мещанином государьским Могилевскимъ Мартиномъ Мишковичемъ о долгъ, которого ему винен был на лист вызнанный, коп трыдцать деветь, же их готовыми пенезьми не мел чимъ платити; з ураду водлуг права всказана тому Мартину присега деіа сегоднешнего, на томъ, іако не масть в себе золота и серебра ани лепшого товару над тот, которымъ

Могилевскій
мѣстечковъ
1877 г. 10-го
августа.

ся ему сего дня истил, тот он от него з шацунку учсгивого Ермолы райцы Могилевского, а Пилипа Андреевича, лавника, и подскарбего местского, особ присяглых, ему на то з ураду пославых, в той суме побравши (л. 68 об.), иж се ему затымъ досыть стало, за все то, на томъ перестал и никгды через то на нем того, што ему на тот час до рук дошло, поискивати не мел, и хотяж бы чим колвекъ тое досыть ему вчинене взрушати хотел, тогда за то на врад войтовства Могилевского заруки петнадцат гривен, а на ратуш Могилевскій другую петнадцат гривен дати подвезовал, а поплативъши то пред се у молчаню быти. А ему через то покой дати и на вси потомъные часы скромне ся заховывати обещовал.

№ 152.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщан Васьки Росады, Левона Агеева, Андрея Омеляновича и Матфея Авдреевича на нѣкоторыхъ мѣщанъ о перенашиваніи луговъ на Луполовѣ, за неустановленіемъ границъ.

1877 г.
12 августа. Нѣделок.
Року тисеча шіатсот семъдесіат сегого, и-ца августа 11 дня, у по-

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского мещане господарские Могилевские Васко Росада, Левон Агеевич, Андрей Омелянович а Матфей Андросович восполок прекладаючи кривды свои, которые в той мере приймают, иж некоторые мещане а сумежники, их маючи сеножати свои туж подле боку пети моркгов их за рекою Д н е п р о м въ верхъ, врочищомъ на Л у п о л о в е лежащих, перекошивают и теж и сами межи себе ся кривдять, не ведаючи границ, межи которыми уживають, просили и ждали в том иско враду славутного пана Игната Романовича на тот час на местцу его милости пана Іана Миколая Войтеховича Іасенского, писара короля его милости Великого князства литовского подкоморого земли виленское, державцы Любощанского, войта Могилевского, от его милости на справы местские зсажонного, лентвойтом будучи, абы там выехати и розсмотрети мог. Што он чинечи на жедане для згоды и покою на вси потомъные часы на помененыхъ моркгах восполок с паномъ Григоремъ Стефановичомъ бурмистром, а Ермолом Алексеевичомъ, райцою, на Л у п о л о в ѣ был, и прав их, за чим (л. 69) они у в уживаню суть и што кому з них належит осмотревшы, под таковым способом границы заложил, то ест почавши з верху звлаци от моркгу Миндюкина и от берега реки Д н е п р а у должъ от дубового пню, у другой пен дубовый, а потом под горою у вербку, которых границ через них то рушати не мает. А если бы мел, тогда заруки на врад вой-

товства Могилевского пят гривен и на ратуш Могилевский другую пять гривен пяти вишен будет. Што они з обудву сторон принявши, дали то себе до книг записати.

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 12-го
августа.

№ 153.

Обязательство мѣщана Хома Бачурина уплатить 2 копы 50 грошей Степану Бочару.

Того жъ дня.

Перед врадомъ войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государский Могилевский Хома Бачуренок за жалобою мещанина государского Могилевского Степана Бочара доброволне знал, иж ему на лист вызнаный коп две и грошей пядесят пят литовских вишен зостал, котрым поневаж водлуг опису давно рок минуд, тогда вже заплате тымъ пенеземъ врад первши рок водле права от сего часу за двѣ недели зложил. Што ест и до книг записано.

№ 154.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Гарасима Максимовича на Игната Дешковича о неудовлетвореніи его за шелкъ.

Того жъ дня.

Постановившися очевисто перед врадомъ войтовства Могилевского мещанин государский Могилевский Гарасим Максимович жаловал на Игната Дешковича о том, иж дей тыми часы, кгда он ехал до Смоленска, далом ему шолку белого бурского метръ осмь, просечи, абы он то продал, або на што колвекъ заменил; то пак дей такъ ми платити, іако и шолку приехавши з Смоленска ворочати без жадное причины не хочеть, просил, абы до того, жебы он ему за то досыт чинил, з ураду присужон был. До чого помененый Игнат Дешковычъ, иж бы то в него брати мел згода се не знал. Тогда Гарасим ставил на довод людей добрых, которые тому (л. 69 об.) добре сведоми суть, іако он вже приехавши з Смоленска у Могилеве за то ми иститися был почал, але не по тому давал, почому іа был ему продати казал, то есть ставил светками Микиту Замшенига, Васку Гулю, слугу местского, а Игната Ивановича, которые ач колвек по особну водлуг права пытани были, ведже одностане того справу дали, а меновите: Микита такъ со-

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 12-го
августа.

анал, иж Игнат досыт чинечи Гарасиму, найпервей за тот шолкъ семь коп грошей дал, которые ач был в него взят, нижли же не сподна зас ему вернул. Васко Гуля так поведил, иж Гарасиму Игнат за тот же шолкъ денги платит починаючи, ему покладал, а в достоли инымъ чимъ досыт чинити обедал. А потомъ Игнат Иванович того ж поведчаючи мовил, иж дей Игнатъ отъ того же шолку ипачей продати не мог, вымовлял, ено по полтора рубля спустити мусил. Котором сознанию верху писаный Игнатъ, ку правде пристунивши, же в него тот шолкъ брал, доброволне се знал и того жаловал, же не признавалъ, але на то причину довал, иж дей у мене тот шолкъ у Смоленску вкраден, который ему также шолкомъ вротити мел, чога от него сторона поводовая не прыймовала с тых причин, же за кождую метру по два рубли московских взяти домогала, а потомъ, маючи взгляд на убожество Игната Дешкова, што дорого за то по нем мети хотел, такового ж шолку бурского метръ осемъ вместо первого ему до Смоленска, абы ссродал даного принять мел, который шолкъ иж на Игната крожь онешкиваніа дати прирекал, тогда на то врад за взятель обудвух оторон рок за две недели зложил.

№ 155.

Продажная крѣпость на домъ отъ Ильи Гришковича мѣщанину Федору Климовичу.

Того жъ дня.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государский Могилевский Иліа Гришкович опо(л. 70)ведал и то самъ іавне и доброволне у голос вызнал, иж продал и вечне пустил дом свой власный, который мел з отцомъ своимъ за стругою на одном цяцу через между Левощкомъ Когелникомъ вместе государскомъ Могилевскомъ на слободѣ лежащий за певную суму пенезей за десеть коп грошей монеты и личбы литовское, личечи в кождый грош по десети пенезей белых, мещанину государскому Могилевскому Федору Климовичу, ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ его на вечност, з пляцом и зо всим будованемъ, ничого на себе не оставуючы. Которое продажи свое покладал листъ вызванный, просечи, иж бы был для лепшого умощненія и твердости до книгъ вписан и уведен. Которого врад, огледавши и щытаючого вырозумевши, до книгъ записати казал, и так ся в собѣ слово от слова маеть:

Іа, Иля Гришкович, подданный государский, мещанин места Могилевского признаваю то самъ на себѣ тымъ моимъ листомъ, кому того будет потреба ведати, або чтуни его слышати, ижемъ іа, Иля Гришке-

вич, который двор свой властный за строгою под собою маю з от-
цом моим на одном пляцу через межу Лешком Котелником, а я тот ^{Мещанский}
двор свой, Иля, спустил и продал никому не пенный, а ни заставный, за ^{мануфактурный}
десять коп грошей монеты и личбы литовское, личечи в каждый грош ^{всего}
пешевей по десети, подданому государьскому мещанину Могилевскому
Федору Климовичу на вечность ему самому, жоне, детемъ и потомкомъ
его тот двор во всемъ будованемъ што ест в дому моем будованя, іако
се тот домъ в себе маєт, на себе не оставаючи ничего, а пляцу от бат-
ка третья часть. Маєт Федко Климович, жона, дети и потомки его в
том дому жити и з него вживати и ку пожитку своему добрым оберну-
ти и влат государьский и местский Федор, жона, дети и потомки его с
того дому полнити мають, што с того дому прислушати будет. Волно
Федору Климовичу, жоне, детем и потомкомъ его тот дом, избу на по-
дызбицы и сени на подсеницах, и клет на (л. 70 об.) подклете и горожу
всю, што ест будованія в дому, отдати, продати, або кого даровити; вже
іа, Иля Гришкович, ани жона, дети, приатели, ани потомки наши до
того дому припоминатися никто не маєт и до владу Федора, жоны и
детей его о тот двор поволокати никто не маєт. А если ж іа, Иля,
або жона и дети, або приатели и потомки мои Федора Климовича и до,
жоны, детей и потомков его о тот двор припоминатися хто мел, тако-
вий повинен дати вины на влад Могилевский три рубли грошей. А ви-
ну заплативши перед се тот мой листъ на каждомъ урадѣ при моцы за-
хован быти маєт. А Федко, жона, дети и потомки его при томъ дому
и при третей части пляцу, zostавены быти мают. Я, Иля Гришковичъ
дал Федору Климовичу тот мой вызванный лист под моею печатю власною. При
томъ были и тому добре зведоми мещане государьские Могилевские
Мацко Іаковлевич сотник бывший, Лешко Котелникъ, Антон Терехо-
вич. Іа, Иля Гришкович, для твердости просил есми о приложене печатей
тех же мещан: Мацка Іаковлевича, а Лешка Данилевича Котел-
ника, которые на прозбу мою то вчинили и печати свои приложили к
сему листу моему. Писан у М о г и л е в е м-ца Іюня, трынадцатого дня,
року семьдесятъ шостого

№ 156.

Продажная крѣпость на домъ съ усадьбой отъ мѣщанина Степана Климо-
вича Марку Михайловичу.

Того жъ дня.

Перед владом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин
государьский Могилевский Федор Климович оповедал и то самъ іавне и
доброволне в голос вызнал, иж продал и вечно пустил двор свой влас-
ный, который купил у мещанина государьского Могилевского

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 12-го
августа.

Или Гришковича за стругою (л. 71) на одном пляцу через между Лешошкомъ Котелникомъ в месте государскомъ Могилевскомъ на слободѣ лежащій за певную суму пенезей, за десеть копъ грошей монеты и личбы литовское, личечи в каждый грош по десети пенезей белых, мещанину госдаурьскому Могилевскому Харку Михайловичу, ему самому, жонѣ и детемъ и потомкомъ его з пладомъ и зо всимъ будованемъ на себе ничого не оставуючи. Которое продажи свое показывалъ и покладалъ листъ вызнанный, просечи ижъ бы былъ для лепшого умоцненія и твердости до книгъ уписанъ и уведенъ. Которого врад огледавши и щытаного вырозумевшы до книгъ записати казалъ, и такъ ся в себе слово от слова маеть:

Іа, Федоръ Климовичъ, подданный государскій, мещанинъ места Могилевскаго, визнаваю самъ на себе тымъ моимъ листомъ, кому того потреба ведати, або чтучи его слышати нинешнимъ и на потомъ будучимъ, ижъ ни щее намозы и принушена, по моей доброй воли, жемъ іа, Федоръ Климовичъ, который дворъ свой властивый за стругою купчій маю под собою з Гришкомъ Савиничомъ на одномъ пляцу черезъ между Лешошкомъ Котелникомъ, а мой у середине. а іа, Федоръ Климовичъ, тотъ домъ спустилъ и продалъ еси з доброй воли и ласки моее, никому не пенный ани заставный за десеть копъ грошей монеты и личбы литовское, личечи в грошъ по десети пенезей, подданому государскому месту Могилевскаго Харку Михайловичу, жонѣ, детемъ и потомкомъ его, тотъ дворъ зо всимъ будованемъ, што есть в дому моемъ будованя, іако се тотъ дворъ в себе маеть, на себе не оставуючи ничого, а пляцу отъ Гришки Савинича третья часть, на вечность ему самому, жонѣ, детемъ и потомкомъ его на платъ государскомъ. Маеть Харко Михайловичъ в томъ дому жити и купжитку своему добрымъ обернути и платъ государскій и местскій Харко полнити маеть, што с того дому прислухати се будетъ. Волно Харку, жонѣ, детемъ и потомкомъ его тотъ домъ продати и отдати, або кого даровати, избу на подызбицу (л. 71 об.), сени на подсенъи, а клетъ на пѣдклетѣ и пунька, колодезь, горожу всю, што есть будованя и пляцу третья часть; вже іа, Федоръ Климовичъ, ани жона, дети, ани пріатели, ани посторонные, ани потомки мои до того дому припоминатися никто не маеть и до врадъ поволокати никто не маеть. Если жъ іа, Федоръ Климовичъ, або жона, дети и пріатели и посторонные мои, и потомки мои до того дому припоминатися хто мелъ, таковый повиненъ дати вины на ратушу места Могилевскаго пѣтъ гривенъ серебра, а вину заплативши предъ се тотъ листъ мой на каждомъ врадѣ при модѣ захованъ быти маеть, а Харко при томъ дому вечными часы быти маеть. При томъ были мещане места Могилевскаго Іацко Гавриловичъ Новиковъ, Микита Денисовичъ, сотникъ бывшій, Мишко Матфеевичъ Котелникъ. Іа, Федоръ Климовичъ, далъ Харку Михайловичу тотъ мой листъ с печатю моею власною. А для твердости просилъ еси о приложене печатей тыхъ же мещанъ Іацка Гавриловича, а Микиту Денисовича, которые на прозбу мою то учинили и печати свои

приложили є тому листу моему. Писан в Могилеве м-ца августа Могилевскій
магістратъ
1577 г. 12-го
августа.
пятого дня, року семьдесіат сегого.

№ 157.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ земенина Оршанскаго повѣта Яна Солецкаго на мѣщанина Федка Андреевича о неуплатѣ долга.

Того жь дня.

Постановившися очевисто перед владом войтовства Могилевскаго земенин государскій повету Оршанскаго пан Іан Солецкій жаловал на мещанина государскаго Могилевскаго Федка Андреевича Пра-лю о том, иж дей он мне первой сего — — — был винен корчомъных пенезей грошей коп семь литовских, на што и сознание свое перед владом замьку Мо(л.72)гилевскаго, будучи в он час под при-судом и всякимъ послушенствомъ его в року прошломъ вчинил, то па къ дей толко с тых всех пенезей грошей семьдесіат, о которые вже мове-ня нїакого мне з нимъ мети не потреба, отдал, а коп пети и грошей петидесят, не ведати для чого, платити и досыт з них чинити до сих часов не хочет. Про то просил о вчинене справедливости. Претив чого Федко Андреевич, стоечы обличне з нимъ у права, отпор чинечы, пове-дил тыми словы, иж што еси дей винен был семьдесіат грошей, кото-рые от него пан Солецкій привіал, то ему и заплатил. А над то іак вже в том п-ну Солецкому не винен, так менил, а до оных пети коп грошей петидесети, о которые на него пан Солецкій жалуеть, іакіе бы то мели быть згола, ся не знал, на чомъ и за присегу се взіал и егo ся того отвесии подвезал, на коеорую его пан Солецкій не пуцаючи, иж ему есть винен, сознаня его выписом с книг замку Могилевскаго, на который тепер не был способен, дня завтрѣшняго доводити мел. Для чого ся таіа реч, ач бы до суду вже зо всимъ правомъ, которымъ пос-туповати маеть мог приходит, нижли за прозбою его, абы выпис с книг замковых себе ку подпорѣ своее справы одержал, а тут на вrade по-казал, отложит сіа мусила на олторок, который сего ж м-ца августа трынадцатого дня, кгда прыпал у права обѣдвє ся стороне постанови-ли, которых пан Солецкій іако вчори, так и сегодня хотя одностайне жаловал, але выпису, которого мел з замку достат, не положил и того на нем если ему есть винен писмом владовым не доводил, ено во длугъ первшого способу жалобы своее тых пети коп грошей на Федку Пра-ли словне доходил, который иж ему не щулся быт в том виннымъ са-мотрет, то ест поспол з шурином своимъ Михалкомъ Пашковичомъ и з жоною своею — — — Пашковною присегнути подвє ол. На што пан

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 12-го
августа.

Солоничий пустил. Тогда врад для отездьки — — — — за позволенемъ
обудвух сторон на день завтрешний (л. 72 об.) зложил, который в се-
жидмцы августе чотырнадцатого дня в середине коли пришол Федко
Андреевич поспол з шурином а з жоною своею пред ся іако отпор чи-
нил. так на томъ иж ему не естъ виновен самотреть присегнул и всего
того сумненемъ подтвердил. Што естъ и до книг записано,

№ 158.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанки Олены Олферовны, сироты, на мѣщанина Олексея Федоровича о невыполненіи обязательства, принятаго имъ на себя при взятіи означенной Олены въ свой домъ.

Року тисеча піятсотъ семъдесіат сегого, м-на августа піятнадцатого
днѣ, у четвергъ.

Постановившися очевисто перед врадом войтовства Могилевского
убогаіа сирота Олена Олферовна жаловала на мещанина государственого
Могилевского Олексеіа Федоровича о томъ, иж дей тому вже третий
рок, іако он взіал мене в месте Быховскомъ, гдѣ послуговала лю-
дем добрымъ, вместо власного рожоного дитяти, обещуучи до
летъ зуполных выховать и замуж выдать. чому досыт не чинечи, кдѣм
на тот час ку лѣтамъ пришла, не токмо абы замуж выдат мел, але на
мене, убогую сироту, принадлежи, опатривати не хочет, для чего просмла
о вчинене справедливости. На которую жалобу Олексеі Федорович так
отказал, иж ее за дитя себе взіал признавал, іакож ее и замуж выдати,
обещовал, нижли девка иж он человекъ не пеный и на слове не сталый
а ку тому дей работою незмерною зневоляетъ, а достатку жадного и
у живности мети з заброняти што найтя жей человеку убогому дееть
для чого в него она через то болшем быти не хотела поведила
же дей есми и так ся на одежи ошерцана — — — — по несть
том надѣи, абым в него што — — — заслужити мела. С тых причин
жедала абы ей (л. 73) от себе вже волною вчинил, а за работу и по-
слуги, у которых она через тры лета пилна и поволна была ее заплатит
идосыт вчинити мог. Шого он вырозумевшы, иж трудно человека волного
кром слушное причины в неволю примусит, от себе ее перед врадом
вызвелил, леч што ся дотыкало шкод, которые там ежу за ее послугами
стали, то ест згинуло кошул две, простица за грошей семь, до чого ее сама
знала, а ку тому кды ее брал в Быхове горелки гроши за два,
а меду за чотыри людем, которые ся тамъ быти приграфила, купил
о то мовил. То врад ошачовавшы в мыто ей повернулъ, ку тому естъ
за послуги, в которых она через тры лета працювала водле бачежи и

узнаня справедливости грошей пятьдесят заплати, а над то простицу, в которой се он, іако сам признавал взял, ей дати, и то на нем за три дни выправити казал. Што ест и до книг записано.

*Могилевскій
магістратъ
1577 г. 14-го
августа.*

№ 159.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Петра Козла на Ивана Мороза о подложномъ векселѣ.

Року тисеча піатсот семдесіат сегого, м-ца августа семнадцатого дня, у суботу.

*1577 г.
17 августа.*

Постановившыся очевисто перед владом войтовства Могилевскаго мещанин государьскій Могилевскій Иван Мороз за жалобою мещанина государьскаго Могилевскаго Петра Козла, который то менил, иж дей тот Иван Мороз справивши лист вызнаный под именемъ моимъ на коп шесть и грошей тридцать в себе держить, если он ему того не естъ винен, на присегу п, стил, которую теж помененый Козел на року от владу зложономъ м-ца августа девятнадцатого дня в понеделок и вчинил. Што Иван Мороз, отдавши ему тот листъ, до книг записал.

№ 160.

Поручительство двухъ мѣщанъ за чоботаря Ивана Кузминича, который уговорился быть сторожемъ на годъ у городскихъ воротъ и башни у Кошавога колодца.

Того жъ дня.

Пришедши перед влад войтовства Могилевскаго мещане Могилевские Степан Тимофеевич Горбач, а Васко Семенович Гуля, очевисто стоечи, ручили по Ивану Кузминичу чоботару, который маетъ быти от часу теперешнего почавшы на целый рок иж до таковогож дня в року семдесіат осмом приидучого сторожом у бране местской, то ест у бакшты поркановой, которая стоит от Кошавога колодезя, куды дорога лежить до села Бородчицкаго, прирекаючи его за доброго и на всемъ чловека верного. Которая порука естъ до книг записана.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 22-го
августа.

№ 161.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Яцки Гавриловича на Андрея Ивановича о завладѣніи плацомъ.

Року тисеча пѣтсотъ семдесіат сегого м-ца августа двадцат второго дня, в четвергъ.

Постановившися очевисто перед владом войтовства Могилевского мещанин государскій Могилевскій Іацко Гавриловичъ жаловал на мещанина государского Могилевского Андрея Ивановича о томъ, иж дей оя, не ведати в который способ, на пляцу ся моемъ будуеть и селится на немъ домомъ своимъ волю маеть; зачимъ поразумел есми же ми его невинне отнимаючи утискъ и кривду не малую дѣлаеть, про то просил, абы з ураду в томъ, иж бы ему покой дал, напомянен был. Андрей Иванович, сторона претивная, на то так повѣдила, иж дей іа не без причины в то се впираю, же тамъ на пляцу его, откул он себе от мене шкodu быти менит, домъ себе будую, але за власнымъ призволенемъ его селитисіа хочу на пляцу его двух прутов, поблизу дому моего лежачых, которые ми он з доброе воли ку той потребе моей еще скоро по святе великоденном в року теперешнемъ семдесіат сегомъ прошломъ и на вси потомные часы вживат его позволил (л. 74) на томъ, же іа есми мел с того пляцу о каждый рок цыншу по петнадцати грошей платити. Што он ач колвекъ одностайне не пооднокротъ такъ, іако се вышей поменило быти поведил, нижли жаднымъ сведетствомъ, при комъ бы ся то дѣло и около того постановеве межи нами кончило не подпер, ани запису и твердости на то жадное положить и показати не мог. С тых причин зрозумевшы влад войтовскій Могилевскій, иж помененый Андрей в тот пляц згола се втирал, по старому обычаю Іацку Гавриловичу, іако власность присудил в моц и в держане подал. Што ест и до книг записано.

№ 162.

Духовное завѣщаніе мѣщанина Данилы Мишковича.

Року тисеча пѣт сотъ семдесіат сегого, м-ца августа, двадцать ^{1577 г.} сегого дня, у волторѣкъ. _{27 августа.}

Присылаь до владу войтовства Могилевского мещанин господарскій Могилевскій Данило Мишкович, который от пана Бога навежонный и великою хоробою зложонный вже снат будучи певнийший смерти, нижли здоровья своего, просечи, жебы ему послано з ураду таковых людей: перед которыми бы он волю свою остаточную ознаямити, также описати

и отказати мог все то, што колвекъ бы кому по животе его належати мело. Врад ему на то придал лавника сего року на справах и всяких потребах местских заседающего, учтивого Семена Василевича, а писара местного Порфирия Ивановича Шацкого, которые тамъ в том дому, где он лежал бывши и воли его остаточное, которую он имъ устьне ознаямил зрозумевши, того ж днѣа пришедши перед врад войтовский иж дей выше речовый Данило Мишкович, ач на телъ хорый а на смертельной постели лежачий, вшакже на умысле здоровый, пры памяти доброй — — очевисте сознане свое вчинили и на писмѣ до книги тыми словы подали: — — с порадую приѣтелскою на то се досыт добре зрозумевши забегаючи всѣакимъ трудностямъ, незгодамъ и ростыркою, которые ся дети звыкли межи близкими и кров(л. 74 об.)ными приѣтелми без всѣакого врадового розправенѣа с того света зешлыми, а хочечы милость и покой жопѣ и иным близкимъ по себе зоставити, таковымъ способомъ тестаментъ через остаточную волю свою вчинил и так порадне розправил, то есть: найпервей Татѣанѣ Овсѣевнѣ, жоне своей милой, для ее цноты и веры претивку себе в голос добровольне, не примушоный, отказал и отписал, коп десет грошей монеты и личбы литовское на Борисе Семеновичу в месте Могилевскомъ, за рекою Дубровною мешкаючомъ, за скуры лоси винно зосталых, которую коп десеть Ивашку а Федору Овсѣевичомъ, шурыномъ своимъ, братамъ ей рожоным, справить и з них ей пѣат копъ грошей дат, а на поминки свои другую пѣат коп грошей выложить. А ку тому, на поминки жъ скуру лосю выробленую продат поручил. А ей самой экъсекюторми, то ест опекунами ихъ же вчинил. А иж бы она по смерти его ни откого ни в чомъ кривды не мѣла о то, абы откаждого такового, хто бы ей затруднене ѣакое чинити хотел, боронили и заступовали, ѣако вдову а сестру свою, пилне просил. А над то ей же отказал корову, сукъман утерфину чорного и плате белое все от мала до велика. Теж отказал брату своему Потапу Мишковичу за его добрую приѣзн и зычливое братерское заховане претив себе на всемъ узналоу у Витебску на Ивану Голубе грошей семьдесѣат винно зосталых справит, а тут в дому скуру лосю выробленую, а пуд сала ворволевого емуж взяти отказал. А остатокъ маетности своей сестрѣ своей з ыншого отцу нарожной Улите Прокоповнѣ, ѣако сироте убогой, для усупоможенѣа скуру лосю выробленую, жупицу лионскую чирвоную, а ческий сукман отписал. Чого они вси водле воли Божей уживати и на пожитокъ свой оборочати моц и владане мети будутъ и мають подлуг сего тестаменту остаточной воли его и обычаю правного вчиненого и утверженого. И который теж ест и до книгъ войтовскихъ уписан и вмоцнен.

(л. 75).

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 31-го
августа.

№ 163.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Петрока Павловича Медуницы на Обакуну Гробовника по подозрѣнію въ воровствѣ 50 грошей.

Року тисеча пѣтсотъ семьдесѣят сегомо, м-ца августа, трыдцать первшого дня, в суботу.

Постановившыся очевисто перед врадомъ войтовства Могилевского мещанин государскій Могилевскій Обакун гробовникъ, за жалобою мещанина государского Могилевского Петрока Павловича Медуницы, згола се не знал, иж бы у петидесѣят грошей шкоды в Добаснехъ в дому пана Громацкогo, где беседы поспол з нимъ в меду складовом, за свой власный грош вживал, ему причиндою был. Тогда Медуница на то ставил довод Овсея Петровича, который будучи полюбовнымъ светком з обудву сторон, ставши перед врадом так сознал, иж ач колвекъ то кгда гробовникъ коло него жартовал в Добасни видил, нижли тое шкоды не был свѣдомъ. Затѣм с тых причин Обакун гробовник от тых от тых петидесѣяти грошей з ураду вчинен есть волнымъ. Што есть и до кнѣг записано.

№ 164.

Рѣшеніе по жалобѣ Минского мѣщанина Лукаша Пашковича на Могилевского мѣщанина Омеляна Юшковича о 17 коп грошей литовскихъ по векселю на имя Ивана Пашковича.

1877 г.
2 сентября.

Року тисеча пѣтсотъ семдесѣят сегомо, м-ца сентѣабріа второго дня, у понеделок.

Пришедшы и стоечы очевисто перед врадомъ войтовства Могилевского мещанин государскій Менскій учъстивый пан Лукашъ Иванович Пашковича за листом причиннымъ, ему на то, абы справедливость тут вчинена была, от враду местского мѣньского даном, а досюл писаномъ, жаловал на мещанина государского Могилевского Омеляна Юшковича о семнадцѣть коп грошей личбы литовское на лист вызнанный, в року шестдесѣят второмъ, датою в Люблине справлений от него отцу его небожчику Ивану Пашковичу — — — (л. 75 об.), едучы з іармарку Любелского, не доеждаючи дому своего на дорозе, з допущенія Божего змерлому, которому иж он то винен zostал даный, што же се дей ещѣ до сих часов через пана Василя Пашковича на тот час

бурмистра менского опекуна з ураду ему данаго и до приия лет полных его вчиненого на немъ справит не могло, жедал, абы вже самому, іако отчичу и дедичу вшеляких добръ по животѣ отца его небожчика Ивана в дому и на каждом местцу зосталых, которыми он вже тепер, іакъ приняв лета зуполные з опеки и моцы того діадка своего, о чом на листе причинном до враду здешнего себе даном светчить вышедши, а всю маетность отцовскую и добра, которые ему, іако потомку небожчиковскому належачие у владность и шафоване себе принявшы на тот час, іако отцу его мел, такъ и ему платил и досыт чинил. Претив которое жалобы Омеліан Юшкович, ставшы очевисто в права, на то отпор чинечы, такъ поведил, иж отцу его небожчику Ивану Пашковичу на тот лист, который сторона поводовая перед врадом поклала згола не винен, а ни того, в который бы сіа то час деело сведом не был, а на остаток и до печати ся которая до листа, прытиснена была не знал, вымовляючися, же того гербу, который на печати вытисненный видел, никгда не вживал, але тот здавна в себе мел, который тепер же в него есть менил и положил сыкнет под гербом своимъ вчиненый, которого врад депутовал и прыпатровал, откул ач колвекъ то іакобы его гербъ быти мел по тресе видет ся здало, нижли пред се до того затым не пришло, же листъ старый и велми ветхий был, а ку тому, иж печать на листе достаточне сіа не вытиснула с тых причин вже се сторона обжалованая пред се іако до (л. 76) листу вызнаного и долгу на свое имя в немъ описаного, так и до печати, котораіа што с подобенством своимъ ку гербу его надходить не знала водле права, хто ся печати своей прыт, врад войтовства Могилевского самотретему присегою ся с того очистит и от того всего отыйти близко быти видел, которую теж на том, іако то не его есть гербъ и всказал; за што иж ся сторона отпорная доброволне взяла, а поводовая сторона на то теж ее зараз пустила, тогда есть на то з ураду дніа третего зложон рокъ, который сегож м-цу сентебра четвертого в середу, кгда прыпал, ач Омеліан Юшкович на том, іако ему не винен самотрет право поднести и на томъ, іако не его печать в того листу, присегнути готов был. А Лукаш Пашкович ку тому его прыпустити и вести хотел, нижли по долгом своемъ розваженю до таковое угоды з обудву сторон пришли, же п-ну Лукашу помененый Омеліан Юшкович, хотя не щуючися в том быти виннымъ, ведже не хотечи для того сумнения своего ображати едналнымъ обычаемъ грошей коп тры литовскихъ дати обецал, которые теж пенези на два роки певныхъ, то есть полторы коны грошей на масленые запусы а гдей бы так вчинити не мог, тогда вже не отволочне вси тры коны грошей на ден фалебного свята з мертвых повстаня пана Христусового, што ся значит Велик день, в року семдесіат осмом приидучого, заплатити подвезал. На чомъ пан Лукаш переставшы, а вес остаток, то ест коп чотырнадцат ему опустившы, никгда вже того на немъ остатку поискивати, и в томъ через

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 2-го
сентября.

*Могилевскій
мѣстн. архивъ
1877 г. 2-го
сентября.* то іако ему то прийти трудности задавати не мел и просили з обудву
сторонъ, абы то до книг записано было. Што врад записати казал.
(л. 76 об.)

№ 165.

Заявленіе мѣщанина Данилы Федоровича Шалурина о заключеніи мировой съ братомъ Хомою Федоровичемъ.

Того жъ дня.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьскій Могилевскій Данило Федорович Шапурын оцоведал и то сам іавне и доброволне вызнал, иж што дей еси теми недавно прошлыми часы на вrade тутошнемъ обжаловал был брата своего Хому Федоровича о шесть шапок оксамитных и о половицу коморы в рынку лежачое умесное, на што з ураду на ден сегодняшній всказана была помененому Хомъ присега о шапках трох, которых он не признавал и теж половицу коморы, которую мне был поступил. То пак іа те пер его ку присезе не вел и в тых шапках вгону слушную принял, иж комору досыт вчибил, чого вже іа на немъ через то никгды поискивати не маю, але овшемъ завжды о то в мольчаню быти винен буду. Што ест и до книг записано.

№ 166.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Игната Мефедовича на Нерона Клишковича о неуплатѣ денегъ.

Того жъ дня.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьскій Могилевскій Игнат Мефедович жаловал на мещанина государьского Могилевского Нерона Клишковича о том, иж дей купил он в товариша его Мартина Ивановича корову за семьдесіат грошей и давши ему в задатку грошей десеть, тую копу, которая еще при немъ зостала, мне дей с товаришом моимъ, который винен зостал, перевел и самъ он никому иному ено до рук моих отдать мел. Нерон Клишкович тут же стоечи на то теми словы поведил, иж дей іаком в товариша его Мартина тую корову купил в грошей десет в задатку ему

дал — — — тую копу грошей, о которую на мене жалует ему тежъ а Могилевскій
магистратъ
1577 г. 2-го
сентября. никому иному заплатити подвезал. Обрадовавшись в достоль — — — —
винен на лист вызнаный грошей сорокъ и полторы но (л. 77) луйцы жи-
та в тот час, кгда он до М о г и л е в а, где тепер его нетъ, прибудеть и
откуль ся іавить. На чомъ сторона поводаваіа мало переставаячи, вод-
ле первых слов своих, иж бы ему Нерон за тую копу грошей досыт
чинил, того домогала, а он іако тое копы грошей ему не переводил, а
и заплатити не прырекал, на томъ за присѣгу ся взял. На котрую иж
его сторона поводоваіа пустила, тогда врад присезе дніа третего зло-
жил рок, который сего ж м-ца сентебра четверътого, в середу, кгда
прыпал, тогда сторона поводоваіа при слухаію присеги отпорное сторо-
ны ним ее чинити почал в тые слова поведила: правда, же се дей не
переводил, але толко самъ заплатитъ мел. С тых причин за позволенемъ
обудвух сторон отложилось то до приеханя самого Мартина Ивановича
товарыша Игната Мефедовича. Што есть и до книг записано.

№ 167.

**Рѣшеніе по жалобѣ Дубровенскаго жида Хаима Исаковича на мѣщанина
Сысоя Карповича о неуплатѣ денегъ.**

Того жъ дніа.

Постановившись очевисто перед врадом войтовства Могилевского
жид Дубровенский Хаимъ Исакович жаловал на мѣщанина государьско-
го Могилевского Сысоя Карповича за выписом с книг замку Могилев-
ского в року семдесіат шостом, м-ца ноіабра трынадцатого дніа, в спра-
ве его выданым, о чотыры копы грошей литовскихъ, тых, которые, кгда
была присега всказана Сысою Карповичу часу права о цибулю насен-
ную, в тот час при прысезѣ з угоды слушное, иж поменений жид тое
присеги понехал и все опустил, ено на чотырох копах грошей пере-
стал, што он ему, іако выпис светчить по роком, то есть двѣ копе гро-
шей на великъ донь в року семдесят семомъ, а другую двѣ копе гро-
шей на семую субботу в томъ же року заплатитъ не мел и не вчинил.
Сысой Карпович тут же стоечы ач колвекъ, иж то ему винен был и по
рокаи платит мел, сознавал, вижли іако вже за то у Ш ъ к л о в — —
увыстил так поведил перед Пилипом Козановичом, который — — —
тепер есть в К и е в е, а перед Дмитром Іакимовичом мещаниномъ
Шкловскимъ, который дей на тот час у В и л е н с к о м ъ месте — — —
— — — которыми водлуг права того долгу отводитися — — — —
(л. 77 об.) для того же их тут не маш. врад ку веденю светков, на
которые сѣ брал, за шесть недел зложил рок, на который если бы их

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 2-го
сентября.

Сысой постановити не мог, тогда вже в тот час тую чотыри копы грошей жиду заплатит, а за свой выступ и кламство, если тому на што ся подвезал досыт вчинит не может, на врад вину дати мел; по которой той обликгацѣи его, не сподеваючися тот жид для своих потреб тут поспеть быти то на немъ справит и до себе с того року отослать, поручил и тут же стоечы дал моц Іакову Синаевичу другому жиду на тот час мешкаючому в Могилеве. Который пакъ вже м-ца октября десятаго двіа ставшы перед симъ же врадом войтовства Могилевского такъ сознал, иж ему за то, што поручил Хаимъ Исакович, на немъ взяти и справит заплатил и за все досыт вчинил.

№ 168.

Рѣшеніе по жалобѣ мѣщанина Омельяна Яцковича на Еска Мишковича о завладѣніи 2 пляцами земли по Курденевской улицѣ.

1577 г.
5 сентября.

Року тисеча пѣтсоть семдесѣат сегого м-ца сентябрѣа пѣтаго двіа, у четвергъ.

Перед врадом войтовства Могилевского ставшы очевисто мещанин государскій Могилевскій Омѣліан Іашкович жаловал на мещанина государского Могилевского Еска Мишковича о два пляцы на улицы Курденевской в месте Могилевскомъ лежащие, Новоземоскій а Теменевскій, менечи их быти других детей з второе жоны своее спложных, иж ихъ не ведати по чом держитъ и вживаеъ. Просил, абы ему поступил, або моц и право за чимъ то держитъ и вживаеъ показал. По которой жалобе Еско Мишкович на то так поведил, иж не згола в державью тых пляцов естъ, але куплею вливаеъ, и положил Ивана Пилиповича, мещанина Могилевского листъ, в року семъдесѣат семомъ справлены, через который ему Еску Мишковичу самому, іако жонѣ и потомком его тые пляцы — — — грошей спустил и вечно продал и теж каждого часу — — — и трудности в томъ ему задования от всіакоє осо(л. 78)бы заступовати в суду мел; который заступца туж в права стоечи напрод то сознал, иж стороне припозваной тые два пляцы в державе поступил и вечно продал и грошей семъ, которых на он час ему не додал, от него тепер остаток — — — потомъ іавне доброволне его от Омеліана Юшковича заступил и от каждого такового на вси потомъные часы таковымъ же спосом очищати мел, а сам за него везде у в отъказе за то быти подвезал. Што врад войтовскій Могилевскій, слышечы, пытал, штобы зретив того Омеліан показати хотел, а иж первшыми толко словами, іако на жалобе се поменило, рѣчи своей попирал, тогда при той купли Еска Мишковича, іако ему Иван

Мещанскі
магистратъ
1877 г. 7-е
сентября.

тут быти, туж очевисто перед врадом полетил и дал моц зуполную в праве о то з нимъ з стороны себе мовити и поступовати пану Лукашу Кузмича Моревича. И кгда тот рок прыпал, иж ся неіакіе рейстра и квиты на тот долгъ претивные у сховаю Іацка Гавриловича выналезли, тая сіа справа отложила до приезду стороны поводовое пана Андруса Матфеевича, который пакъ сего ж м-ца сентебра двадцат першого дня в субботу ставши з ним посполе іако первой жалобу свою прекладал такъ и на тот час теж на отмене о тую ж вышей меновавую реч на него жаловал. Который Іацко претив таковое справы стороны поводовое положил листъ вызнанный, в року шестдесят втором м-ца Октебра тринадцатого дня, под печатю пана Андруса справлений, в котором то визнаваает, же еще сторона поводовая он, зостала винна отцу Іаковову, небожчику Гаврылу, коп леветдесіат пят и грошей піатдесіат чотыри и пенезей (л. 79) піат, до чого ач колвекъ сіа пан Андрус Матфеевич, иж то колис отцу его винен был, не даваючи жадное причины цѣрокгафу своему доброволне признавал, нижли так повѣдил, жем дей тот товар свой, о который тепер жалую, отцу его небожчику Гаврылу, который ми тых пенезей верху писаных ку потребе моей позычил, в место зоставы дал и положил, ознаймивши ему певную цену, по чому бы отец его продовати мел. Іакож водле той цѣны коп чотырнацать и грошей трыдцать семь мне теперешнего часу не доставает, тых, которые перешли суть отцу его небожчику в томъ верху помененом моем товарѣ, с которого он мне личбы не вчинивши и листа своего в мене не взявшы, а моего, который тепер на враде лежит мне не вернувшы и не розправившыся, смертелне з сего света зшол, чого ни на ком ившем, ено на том Іацку, іако потомку его мне с мотрет спало. Который тогды над то видечы, иж с того долгу волно выйти не мог, положивши рейстръ списаня на память речей отца своего, межи которыми на пану Андрусѣ коп десеть доложилось было; ино пан Андрус затым же не водлуг обычаю был справен, але без жадного року, розумеючи его быт опустелого и не слушного отповедати не хотел. Помененый Іацко, обещуючи за все то пану Андрусу самъ один и за брата своего Мартина, с которым пан Андрус о половицу тых же речей правное мовене себе в суду мети зоставил досыт чинити. На том всемъ, іако он отцу их небожчику винен не был, присеги по нем мети потребовал, а иж на то пустил, тогды пан Андрус разомъ ся за присегу взял, а ему претив того вже з братом Мартиномъ, с которым, іако се вышей поменило о половицу тых речей, которых он, іако на нем так и на брате его доходити хотел, же ся ему он сам за все подвезал платит право здоровое. Если бы Іацко на то волю мел заховал и зоставил врад сторонѣ поводовой дня третего присезе рокъ зложил, который м-цу сентебра двадцат третего, кгда пришол, обедвѣ ся сторонѣ постановили, с которых пан Андрус Матфеевич, которого, іако доброволне Іацко на присегу пустил, такъ водлуг зложена врадового

того же ещѣ ему за товар небожыку Гаврылу до верной руки данный приходит коп чотырнадцат, грошей тридцат сем, ач сумненемъ своимъ подтвердить — — — — жѣ его в томъ Іацко, абы ему іакую фолжку вчинити мог — — — — (л. 79 об.) маючи бачность на чолом бите его, вгону слушную з ним около того всего помененый пан Андрус вчинивши и принявши іавне и доброволне в голос вызнал, иж ему коп десеть грошей опустил, а на копах чотырох и грошей трыдцати семи, которые ему Іацко двіа завтрешнего певне дати мел перестал и в том теж ему у половицы з братом его Мартином, который тоеж з стороны уживаня отцовщизны нести повинен, то есть о коп двѣ и грошей осмнадцат и пенезей пят. Если похочет зуполное право мети и на нем тое половицы доходити зоставил, а над то вже на немъ жадное рѣчи поискивати не мел, іакож и Іацко претив того так вызнал, иж если бы ся листы вызнаные и дерокграфы іакие колвекъ через то на пана Андруса справленые в него найти и выноритися откул мели, таковые вже вечными часы вморил и симъ записомъ уморяеть, которые теж где бы ся выявили з обудву сторон в суду и на каждомъ местцу жадное моцы тепер и на вси потомные часы мети не будутъ.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 7-10
августа.

№ 170.

Разборъ дѣла по жалобѣ Могилевского мѣщанина Панкрата Грыдковича Шыло на Петра Козла о неуплатѣ долга по обязательству.

Року тисеча піатсот семдесіат сегого, м-ца сеньтіабра піатого дніа, у четвергъ.

1577 г.
8 септіабр.

Постановившыся перед врадом войтовства Могилевского очевисто мешанин замьку государьского Могилевского Панкрат Грыдкович Шыло жаловал на мешанина государьского Могилевского Петра Козла о томъ, иж дей он мне на листъ вызнанный, который перед врадом покладал, зостал винен грошей коп сто сорокъ піат монеты и личбы литовское, описуючыся отдати и заплатити на час певный, то есть, іако в листе значить, приехавшы з Смоленска до Могилева за тый ден не отволочне. То пак дей вже он оттул (л. 80) давно ся звротил и в дому мешкаючи чуйным быти и того, што ми винен платити не хочеть, про то просил, іако з должника своего о вчинене справедливости. Петръ Козлов скоро по той жалобѣ тыми словы поведил, жем што дей листъ вызнанный на тую суму пенезей, до которое іако се верху поменило доброволне знал, ему дал тогды не в тот способ, абыт ему так веле винен зостал и пенезми готовыми платити мел, але для смертельного часу том вчинил, побравши все товарами на верную руку, которых осми у Смоленску иж не по ценне шли, потому іако он ми велел

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 5-го
сентября.

продавати и спущать. Отбыти не могучи зас до Могилева в цѣлости привезти и прыпреводити мусил тые товары, на чомъ в него бралом, на том и тепер есми ему отдати и зас кром жадное шкоды вернути готов; чого ач колвекъ сторона поводова я про ушор свой, затым же ему за то озел пенезми готовыми истится был обликговал, хочечи и домогаючи грошми готовыми брати, от него опят назад ку собѣ того товару прыймвати не хотела, нижли ку правѣде приступивши, але своего листу отступивши вже іако ему на тот листъ товарами давал, такъ и на тот час з рахубы людей добрых, з ураду посланых, которые бы в чом постановити и ошачовати могли зас прыймвати ел, іакож и побрате толко трох скрынокъ скла, которое Петръ Козел, же от него у восмидесять копах маеть, не прыймвал, тыми словы поведаючи, иж дей не так дорого, іако он менит, ено у шестидесіат копах грошей есми ему дал, што хотя, такъ не по однокрот меновал, ведже иж никимъ того не доводил, а самъ ся присеги, на которую ему Козел позволял, кгдаж заочне ся то межи нами дѣило збранял, тогды врад войтовства Могилевского розваживши и около того порадивши ся з урадомъ замъковым отпорную сторону Петра Козлова, о котором досыт в листе вызнаномъ значить, же ему верху писаный Шило не готовых пенезей позычил, леѣ товары довал, на томъ есми ему тое шкло Панкратъ Шыло пред се у восмидесят копах а не мѣней дал ку присезе близкого быти видел, который ся теж за то тогды доброволне взял, на што ему з ураду двіа третего зложон был рок, у который сего же м-ца сентебра семого в суботу, кгда прыпал, обеде сіа сторонѣ постановили; с которых Петр Козел (л. 80 об.) іако первой в суду з выналезку правного за присеги брал, такъ и на тот час при вижу замковомъ ку прислуханю той присеги посланомъ от пана Дмитра Василевича подстаростего Могилевского шляхетномъ пану Матысе Валентиновичу, на томъ, іако се вышей поменило, присегнул и сумнемъ своимъ того портвердил.

№ 171.

Заявленіе мѣщанина Кузмы Тишковича о долгѣ Овхиму Пашковичу.

1577 г.
9 сентября.

Року тисеча пѣтсотъ семдесіат семого, м-ца снѣтебра девятого двіа, в понедѣлок.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государскій Могилевскій Кузма Тишкович за жалобою мещанина государственного Могилевского Овхима Пашковича доброволне знал, иж ему на листъ вызнанный коп две грошей литовских, которым отдаю рок

давно минул, винен зостаг. Тогда врад заплаче тым пенеземъ рок перв-
шый за две недели зложил. Што есть и до книг записано.

*Могилевский
ландтаут
1877 г. 9-го
сентября.*

№ 172.

Разборъ дѣла по жалобѣ Вознесенскаго священника Тихона Митковича на
мѣщанъ Артема и Максима Семеновичей о неуплатѣ по обязательству.

Року тисеча пѣтсот семдесѣат сегого, м на сентебра дванадцатого ^{1877 г.}
днѣа, в четвергъ. ^{19 септаря.}

Перед врадом войтовства Могилевскаго ставши очевисто све(л. 81)
щеник Вознесенский, ерей Тихон Миткович, через опекуна ему з ура-
ду приданого и потверженого Исая Ивановича, іако особа духовная
жаловал на мещан государских Могилевских Артема а Максьима Се-
меновичов за листомъ их вызнаным, иж будучи винни коп десеть и гро-
шей сорокъ, котрым отданю вже давно рок минул, платити и досыт
чинити не хочуть про то жедал, абы ку отданю з ураду припужены
были. Стороны обжалованыя Артемъ а Максьимъ Семеновичи до того,
же сут ему на тот листъ, котрый перед врадом покладаетъ ич были
винни, доброволне ся знали, нижи такъ поведили, же дей есмо вже
выплатили порозну речми дробными, и положил Артемъ Семенович рей-
стрыкъ на память писаных речей, котрыне дей даючы священнику ся в
том увыстили. До чого ся поводова сторона не признаваючы и на рей-
отрыкъ тот котрый же не есть водле обычаю справен отповедывать не
хотечи на том, если же ся ему выплатили квитов претивных от себе
иизъ даных видеть потребовал, чого иж они вказать не могли, што влас-
не в таковой речи вчинить были повинни. Врад видечи реч неслушную,
абы должницы от верителя своего в долгу леда іакими списками непри-
стойными боронить и отходить мели, того штобы отводомъ, при комъ ся
тая розправа межи ними дѣела, поправит могли, отложивши то на сто-
рону за доброволным признанемъ их тую коп десет на них сторон
поводовой всказал и рок заплаче тымъ пенеземъ водле права первшый
за две недели зложил.

№ 178.

Разборъ дѣла по жалобѣ Сенки Алексьевича на Ивана Волынца о выселе-
ніи изъ участка.

Могилевскі
магістратъ
1877 г. 1-го
сентября.

Того жъ дня.

Перед вradoм войтовства Могилевскаго ставши очевисто Сенко Алексеевич жаловал на Ивана Волянца о — — — — — полного кономъ ку рѣчь Вструпни лежачого, иж — — — — — (л. 81 об.) вѣсть, а ему іако отцовщизны поступити не хочеть. Про то просил, абы он ему его вернул, альбо пакъ моц, за чимъ того вживаеть положил и показал. Сторона обжалованіа Иван Волянецъ, зіать его, тут же стоечы, а отпор чинечи на то так поведил, иж от тестя своего Олексея Коросенка тот полморкга маеть и положил листь, где светчить так, иж ему тестъ на вечность спустил и дал. Водлуг чого видечи право его слушное врад хотел его притомъ зоставит, ино пак онъ сам, Волянец, по доброй воли своей, розумѣючи быти помененого Сенка Алексеевича близкого быти, іако до отцовщизны туж в права стоечы доброволне в голос вызнал иж ему то за грошей тридцать піат продал и вечне вже ничим устуцуватися не мел, до чого пакъ вже того ж часу Сенко Алексеевич Тишка Артемовича зіатя своего ку половицы прыпустил и на вси потомъные часы поспол з ним вживать поступил. Што за прозбою их врад и до книг записати казал.

№ 174.

Жалоба Могилевскаго золотаря Якуба Захаринича на Костю Яковича о покражѣ.

Рокѣ тысяча піатсот семьдесіат сегомо, м-ца сеньтіабра шестнадца-

того дня, в понедѣлок.
1877 г.
16 сен тьябра

Постановившия очевисто перед вradoм войтовства Могилевскаго Іакуб Захариничъ, золотар, жаловал на Костю Іацковича, золотора Могилевскаго, обличне з нимъ на врадѣ стоечы на том, иж тыми часы, кгда был он в дому его, где рѣчи свои на схованю мел, шкоды ся в покраденю их ему сознали, то ест згинул з шкатулки перстенок золотый, который коштовал грошей копъ полторы, камен рубин, который коштовал (л. 82) золотых полских тры, формъ работъ золотарской належачих двадцать, которые коштовали грошей сорок, а ку тому троха золота, которое коштовало грошей осмнадцать. В чомъ от него менечи быти шкоду тую, просил о вчинене справедливости. На которую жалобу тут же стоечы Костя золотар тыми словы поведил, иж ему в томъ згола невинен и той невинности своее присегою телесною и таковую непристойную помовку стираючи сумненемъ своимъ понравить и отвести ся подвезал. Што врад слышечы, понехавши всказу присеги, которая же

мѣла приходить згола пустивши на згону, отложити до дня третего, <sup>Мессавені
нашистратъ
1877 г. 16-го
сентября.</sup> который сего ж м-ца сентября оснадцатого, в среду, кгда прыпал, иж се сторонѣ обеде постановили, с которых Костя золотар, обжалованаіа сторона, намней ся до жадное вгоды не маючы, але іако первей за присегу сіа взял, так и на тот час того всего, іако ему не есть причинцою шкод, а ни их сведомъ, где бы ся тые речы подеть мели не был, сумвенемъ своимъ подтвердил. Што ест и до книг записано.

№ 175.

Продажная крѣпость на два огорода отъ Алексѣя Андросовича Клишку Выголкъ.

Того жъ дня.

Перед вradoм войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государский Могилевский Алексей Андросович, кром жадного прымушеніа и намов людских, леч самъ по своей доброй воли оповедал и то іавне и добровольне в голос вызнал, иж дей продал и вечно пустил есми два огорода свои власные никому ничимъ не ведупные а ни заведеные, под которыми пляцу прутов чотырнадцать, в месте государском Могилевском, в тыле домов местских береговых об между огородом Аннушы Цыборовское, а з другое стороны огородом Лазара Андрѣевича боіарына, под правом и всякимъ послушенством местским лежачис, за певные пенези: за сто грошей литовских, личечи в каждый грош десеть пенезей белых мещанину государскому Могилевскому Клишку Выголку на вечность ему самому, жонѣ, дѣтемъ и потомкомъ его, отдаляючи (л. 82 об.) от себе самого, жоны, детей и всех близких кровных и повиноватых моих, под тым способом, иж волно будет ему тые два пляцы ог сего часу и даты вышей писаное в моц свою и у владность взяти и на них се будовати и теж отдати, продати записати, заменити и ку наилепшому а пожиточнейшому своему обротити и іако своею власностью, на што его добрая воля будет, водлуг наилепшого баченя, зданіа и подобаніа своего шафовати, такъ иж іа вжо сам, жона, дети и вси близкие кровные и повиноватые мои в тые два пляцы, так тепер, іако и на вси потомные часы вступовати, в держаню переказы чинити и припоминатися не маемъ, и хотіаж быхмо имели чимъ колвекъ того доходити, з моцы и владности его выймовати, тогды таковыє права и листы в суде и на кождом местцу жадное моцы мети не будутъ. А над то ещѣ таковой, хто ся того важити будет ним вправо вступит и ото речъ мовити почнет, заруки на врад войтовства Могилевского гривну, а на ратушь Могилев-

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 19-го
сентября.

ский другую гривну дати А сторонѣ припозваной вси шкоды и накладны, кром жадного права доводу. телесное присеги и всякаго пожитку правного нагородити и слушне оправити, а поплативши то перед се у молчаню и в покою быти, а претив держачому тые пляци скромне ся заховывати винен будет. И просил, абы то до книг записано было. Што врад записати казал.

№ 176.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевскаго золотаря Кости Яцковича на Якуба Захаревича по обвиненію послѣдняго въ воровствѣ принадлежностей золотарскаго ремесла.

Року тисеча пѣтсотъ семъдесѣат сегого, м-ца сентѣабра деветнадцатого днѣа, в четвергѣ.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевскаго Костіа Яцкович, золотар Могилевскій, который іако первой сего недавними часы на Іакуба Захаринича золотарчица о речи свои в небытность з дому его згинулые, тут на вrade войтовском оповедал такъ и на тот час на негож тыми словы жаловал, иж (л. 83) дей кгда тых прошлых часов был еси по потребах своих у Буйнѣичахъ зоставивши его в дому своемъ, с которого же не поведаючися он молчком пошел проч, шкоды ми ся стали, въ погиненю речей, начиня золотарскому ремеслу належачого, то естъ згинул бахарейзын, фюфлейзын, бодомѣйзын, рофѣцейзын, шробцнокъ, цынгамер, а ножницы, пилок тузин, сребра гривны две в слитках, кнебликов семнадцать сребреных позолотистых, а есы сребреные позолотистыеж. В чом оп ни от кого, ено за одыстѣем помененого Іакуба, менечы тые собѣ быти шкоды и згубу, жедал, абы з него которому вину шкод в себе сталых дал, справедливость skutечная вчизена была. Сторона обжалованая, Іакуб Захаринич, на таковую жалобу тыми словы поведил, ижъ ему в томъ згола невинен и тое невинности своей записом книг вrade войтовства Могилевскаго сегож м-ца сентебра чотырнадцатого днѣа, за обысканемъ речей Кости згинулых вчиненого, доводил и подпирал, в котором го сознаваесть, иж кгда ся шкоды Кости стали, на жедане свое Костя ку обысканю тых своих речей, где бы их у схованю Іакуба Захаринича налезти мог, просил о вижа, и виж, іако он у шкатулѣ з речми стороны обвиненом лежачом, которое ему Іакубу ку обысканю по двакрот тых верху писаных речей шукать не боронил, ни чого своего, што ему згинуло перед нимъ не нашол сознаваесть чого и очевисто стоечы за пытанемъ вradовым слуга войтовскій прѣсѣаглый Исѣа Иванович, который вижом Кости на то приданым был, иж ничего Костіа своего не нашол посветчал. Щого врад зрозумевшы, а выслухавшы жалобы и отказу з обудву сто-

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 19-го
сентября.

ронъ. пыталъ если бы што еще над то мели мовити и доводити на обвиненого. а иж отказали. же болшей не мають, про то так сказал: кудыж сторона поводова Костя Іацкович скоро се ему — — — — — доста-ла вижа тых своих речей до схованія Іакуба Захаринича. которого ему отворыть не боронил, где их певне налези сподевал. ач колвекъ брал и з нимъ гдѣ хотел, тамъ шукал. нижли снаг для того. же их в себе Іакуб не мел, вичого вайти не мог. а теперь переводомъ ниіакимъ не доходил, сно досыт ся — — — — — деело, иж згола помавіал и видечи быти помензеного — — — — — через Костю Іацковича невинне обжалованым — — — — — (л. 83 об.) ности свои он поневаж записомъ врадывымъ и сознанемъ вижовымъ іако се звышъ поменило. знакъ слуш-ный показал в той з зыш менозаной Костине справе. на тот час от обжалованя его Іакубова волнымъ вчинил. а с тым в — — — — — бы ся тые речи на потом вынорить мели на кождый час в суду волное мовене мети зоставил. Што Іакуб. будучи от того волным. и до книг записати дал.

№ 177.

Заявленіе землянина Ждана Пашковича Барановича и крестьянина Грышки Хрыпуновича о покражѣ у нихъ въ деревнѣ Новоселкахъ (Каменныхъ лавкахъ) и постановленіе по сему дѣлу.

Року тисеча піатсот семдесіат семого. м-ца сентіабріа двадцатого дня. в піатницу.

1877 г.
20 сентября.

Пришедшы до владу войтовства Могилевскаго земенин Головчин-ский велможного княжати Щасного Головчинскаго, шляхетный пан Ждан Пашкович Баранович осветчалсіа и оповедал, иж ему и подданому его Грышку Хрыпуновичу ночи прошлое сего м-ца сентебра осмнадцатого дня з середи на четвергъ, кгда спали в дому в селе Новоселкахъ Каменных лавшкы стали ся у покраденью речей с клетей ихъ. то есть: найпервей у пана Ждана Пашковича вкрадено с клетки кожух бараний, боты женские, а з сырницы сыров піать, а у подданого его. вышей менованого Грышка Хрыпуновича тоеж ночи вкрадено с клетки сукманы синих лионских два. кожух бараней. а с кубла полотен труб піать, кошул мужских две, шолкомъ чорным шитых, кошул женских. также шолкомъ чорнымъ шитых. две. а з другога кубла полотна трубы чотыри. а труба ручников, плахть піать. сорочок тонких женских піать, простинца. А с третего кубла покрадено речей дробных — — — — — убору женскаго, то есть чепцов и наметок. грошей — — — — — двадцать, а сал свиных двѣ. По которых шкодах верху мено-

Могилевский
магистратъ
1577 г. 20-го
сентября.

ваный пан Ждан Пашкович обычаемъ (л. 84) здавна звывклымъ ку обысканю злочинцы и шкодника своего собрал кону, которую слѣдомъ иж знат было по дождчу, куды злочинцы речи ими покраденые несли, дошли у бору у в ыменю шляхетного пана Василя Комора, человека на иміа Остапа Орловича щастью тых речей покраденых, который ся озвал и менил быти мещанином Могилевским и просил помененый пан Ждан Пашкович, абы ему был прыдан з ураду слуга присіаглый урчовый ку приведеню шкодника своего; на которого жедаче и прозбу прыдан есть ему слуга прысігалый урадовый Исай Иванович, который там ехал и через него на завтрые сегож м-ца сентебра двадцат первого дня, у суботу, иж ся озвал человеком местским Могилевским. Остап Орлович, кгда до враду войтовства Могилевского был приведен щастью речей пану Ждану Пашковичу водле оповеданіа его покраденых, то есть сукманом синим лионскимъ, з саломъ и з петма листами, будучи пытаный доброволне без жадного прымушеніа, стоечы перед врадомъ, тыми словы зезнал, иж дей кгдам был у Могилеве в дому своемъ у понедѣлокъ прошлый сего м-ца сентебра шестнадцатого дня, пришедшы до менѣ Иванко Пашкович пастушонок, который на тот час мешкаетъ в мѣсте Шкловском у тестя своего Мишка и брат его Михалко, который тепер живеть у Федка Прали зятя своего и з нимъ поспол намовили мене, поведаючи у Шклове старом у в Оникея пушкара грошей много, абым з ними шол того краст. И так нарадившись з Могилева ач колвекъ пошли были есмо красти до Шклова, просто до того пушкара в дом, доставаючи грошей его тых, которые в себе мел, нижли в ночи для того, же не видеть было, не трафивши его дому, обротившись, а вступившы в том же селѣ до иншого дому Ермака Митковича, старого подвойского, товариш наш Михалко, іако есмо стоіали на улицы, вкрал овчин выробленных тры, а листов піат, то намъ отдал и принес, мовечы, же дей мало маемъ на том, але вѣдаю дей быти в селѣ Борысковичахъ подданого пана Іана Іановича Нешийки, Лаврына (пропускъ) человека можного, в которого дей іа два лѣта мешкал. Тот же Михалко вступившы в тот домъ вкрал овчин выробленных осмъ ирху (?), два локтіа сукна серміажного, а боты чирвонные музские, двѣ трубы полотна, піат десятков илну, простицу, салко свиное, полбересня масла, сыры два. То дей все Михалко намъ подовал, што дей мы побравшы понесли были до дому, то пакъ дей Ивашко рекль, же дей не маемъ щчим симъ назад ити, гдѣ бысмо не мели на што болшого способити. И перешедшы До (л. 84 об.) брейцу в логу под Барсуками тые рѣчи поклали, а при них Федка Пралу для сторожи оставили в середу на день, а сами на другую ночь пошли до села Камених лав. А пришедшы на другую ноч найпервей до дому пана Ждана Пашковича Барановича, и вступившы въ клѣть товариш нашъ Ивашко вкрал кожух бараней, который на себе надел, а боты чирвонные женские, тые в мех вложили и з сырницы сыры чотыри. А по-

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 20-го
сентября.

том дей видечы на том досыть мети мало, туж неподалеку у подданого пана Ждана Пашковича Барановича, Грышка Хрыпуновича, в дому в клетѣ паклал платіа белого мехъ, а при том два сукманы синих лионских, сало свиное, а кожух бараней, то дей все тот Ивашко побрал и намъ, которые есмо на улицы по близу клетки стоіали, подавал, што дей мы побравшы пошлис были зо всимъ тымъ до товариша своего, помененого Федка Пралю, которого влогу под Барсуками пры первшыхъ речах стеречи zostавили. Ино дей идучи до него заблудили, а в том часе ноч минула, а день надшол. Поховавши в лѣсе свои рѣчи, тые два товаришы мои Ивашко а Михалко от мене повтекали, а мене дей вже пры том зо всею копою пан Ждан зстал и іако злочинцу своего тут привел. За тымъ ся домовял, абы и товариша его Федка Пралю, который на тот час в Могилеве в дому своемъ был, туж приведено, который кгда перед врадомъ стал, и ирху з речей покраденых в дому его найдевую положионо, ач ся того вчинку своего вымавіати был почал, нижли теж ку правдѣ прыступившы, кром жадного прымушеніа, доброволне ся вызнал, иж іако ся з ними на тое злочинство змовіал, поспол товаришил и причинцою того крадежства был. Которое сознание их доброволное, помененый пан Ждан Баранович до книг владовых войтовскихъ записати дал, а абы до права заховани были, а особливе жебы помененый Орловичъ везеньемъ опатрон был пилне просил. Тогда таіа справа межи преречоным паномъ Жданом Пашковичомъ, а подданнымъ его, отложена до дня третего, который сегож м-ца сентебра (л. 85) двадцать третего, кгда прыпал, у понеделокъ, в он час через славутного пана Игната Романовича на местцу велможного пана его милости пана Миколаіа Іасенского, писара государьского великого кнѣзства литовского, подкоморого земљи виленское, державцы Любошанского, войта места Могилевского, лянтойтомъ на мейстцу его милости на тот час будучому, на жедане шляхетного пана Ждана Барановича суд горячий загаенъ естъ при бытности славутных панов лавников Могилевских року тисеча пѣат сот семъдесіат сегомо прысіаглых, то ест пана Степана Степановича, пана Семена Василевича, пана Семена Никипоровича, а пана Филипа Андрѣевича Соболя, перед тот же влад ставшы верху менованный пан Ждан Баранович и с подданнымъ своимъ Грышкомъ Хрыпуновичом жедал и просил, абы был перед суд тот его шкодник прыведен, то ест Остап Орлович, з речми крадеными пойманный, который кгда был поставен и доброволне пытан, знал ся до того, што покрад не знаючи для чого. Просила сторона поводовая, то естъ пан Ждан Барановичъ, абы были ему з ураду два лавники ку пытаню грознейшому прыдани. На которого жедане приданы суть ему славутные панове Семен Никипорович и Филип Андрѣевич, лавники присяглые, з слугою прысіаглымъ теж Исаемъ Ивановичом, при которых злочинцу, помененый Орлович, кгда был на пробе раз первшый через мистру пытан, прызналсіа зас до того всего, што первой доброволне поведал, придаючи

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 20-го
сентября.

до того ещѣ, иж сси пропшои зимы, кгда он мешкал на одном дворе з Максимом Москалемъ часу одного, у вечер, выступивши з ызбы, обачил Федка Пралю стоіачого на дворѣ его спытал, што бы тамъ чинить, або справовати хотел; он поведил, жемъ дей прышол у сусѣда твоего кобылы, на которой гости до него зо Мстиславля приехали, красть, которую и вкрал и Іанку, который на слободе мешкает ее выдал, а того за рубеж пустил, в чом дей іа того москаля, сусѣда своего, для тот постеречи не хотел, жемъ ся того часу з ним посварыл и погневал, што повтере и погрете будучы пытаный повѣди!, а на того Федка Праля, который на враде везванный стоечы не примушовой до того певного злочыства и лица, пры котором Остапа Орловича поймано и тут приведено іавне вызнал и доброволне ся знал и теж на товаришов своих, то ест Михалка а Ивашка пастушонков, которые повтекали, иж сут сполне причин (л. 85 об.) цами тых шкод поведаючи твердил и жадного з них волнымъ с того не чинил, А такъ то пан Ждан записати дал и пытал на прасе, што таковой злочинца, або шкодъникъ водлуг права местского немецкого майдебурского заслужилъ. За тымъ кгда был перед суд приведен по четвертый раз мимо право пытан доброволне знал, тогда врад взявши от славутиных павов Окулы Василевича и Григоря Стефановича, бурмистров государьских Могилевских, реп таковой ортел с порядку права Майдебурского части четвертое листа сто двадцать второго вынетый, на другой сторонѣ писаного, виршу, кгдаж верху писаный Остапъ Орловичъ тоеж зезнал на завтрие по муцѣ перед всею радою местскою, што первой меновал, доброволне, з ласкавого пытаня и ещѣ ку тому придавалъ, іако се верху поменило, с тымъ пуцаючи на суд всемогучого Бога, водлуг заслуги его и справедливости светое правом местским немецкимъ майдембургскимъ сказан естъ на смерть, которое нимъ прынял, на жедане его ку напоминаю скрухи, придана был ему, особа духовная отец игумен ерей Парфенъ для того, иж бы кого невинного з неприязни, гневу іакого не помовил; пред которымъ, іако на иншого никого, хтобы за ведомостю его тоеж што он чинит мел не меновал, так и товаришов своих звышъ писаных пастушонков и Федка Праля волными не чинил, але овшемъ будучи вже на остатнемъ стопъню смерти волю волаючи на них, смертью то припечатал. А Федко Праля иж не было кому на него инстыкговать до иншое розправы, до везенья естъ подан.

(л. 86).

№ 178.

Разборъ дѣла по жалобѣ мѣщанина Аврама Яковлевича на зятя своего о возвратѣ приданного, за смертью жены.

Року тисеча п'ят сотъ семдесіат сегомо м-ца сеньтіабра двадцать первого дня. в субботу.

Постановившися очевисто перед врадом войтовства Могилевского мещанин государьскій Могилевскій Аврамъ Іаковлевич оповедал и то самъ іавне а доброволне в голос вызналь, аж што дня сегоднешнего верху писаного за тестаментом дочки своее Аннушы з сего свѣта, не зоставивши по собѣ жадного потомства, зешлое, обжаловал был мещанина государьского Могилевского Увара Василевича, бывшего зятя своего, мужа небожчицы Аннушы, верху писаное о спадки. внесена ее, которые была она, идучи за него в стан малженскій, з выправы его, отца своего, внесла, то ест меновите: саіан лионскій чирвоный з оксамитомъ, за который дано грошей коц тры литовских, саіан мышинскій сѣрый, за которой дано полкопы грошей поес оксамитный, за который дано грошей чотырнадцать и пenezей пят, челец золотый, за который дано копу и грошей петдесят пять наметка одна, за грошей десеть купленая, брамка перловая за грошей трыдцат чотыри купленая, корова одна доморослая, скатерть, а меду пудов пят ь. Тыє вси рѣчы его вже зуполне дошли и отданы ему сут, толко мед. пудов пят у еду опустил, который потомъ переставши з стороны своих речей, о которые теж з нимъ правное мовене мети хотел. через то на немъ жадных утрат и шкод на нем поискивати не мел. Тымъ же теж способомъ и оный помененый Аврамъ Іаковлевич над то, што ему тепер пришло, на томъ бывшомъ зятю своемъ — рѣчи и трудности ниіакое задовати не — — — досыть стало не обецовал, под зарукою на врад войтовства Могилевского десетма гривнами а на ратушѣ Могилевскій (л. 86 об.) другими десетма гривнами, если бы один другого до суду о то, на чом тепер постановили и померковали позывати хотель заплатит, а залативши то у молчаню вечне быти и покой дати прирекали и твердили. Што за прозбою их обудвух есть з розказаня врадового до книг записано.

№ 179.

Долговое обязательство Конаша Пашковича на 8 копъ грошей литовскихъ Степану Васильевичу Шпилкиничу.

Року тисеча п'ятсот семъдесіат сегомо, м-ца сеньтіабра двадцат трѣтего дня, у понедѣлок.

Перед врадом войтовства Могилевского ставши очевисто мещанин государьскій Могилевскій Конаш Пашкович, за жалобою мещанина го-

Могилевскій
мѣстничекъ
1877 г. 23-го
сентября.

сударьского Могилевскаго Степана Василевича Шпилкинича добровольне ся зналъ, иж ему на листъ выданный, воуслугу котораго вже заплаче рокъ давно минулъ осмь коп грошей литовскихъ виненъ зосталъ. Врадъ тымъ пенеземъ первый рокъ отданю за двѣ недели зложилъ, на который, гдѣ быверху писавый Конашъ Пашковичъ Степану Шпилкиничу за то досытъ вчинити не могъ, тогда иж на тотъ часъ Мартинъ Митковичъ по немъ ручилъ, на тотъ рокъ его, іако истцу становити мелъ.

№ 180.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанъ Герасима и Карпа Кузьминичей на дядню Катерину Савишну Пневскую о захватѣ имущества.

1877 г.
26 сентября.

Року тисеча шіатсотъ семдезіатъ сегого, м-ца сентябра двадцатъ шестого дня, у четвергъ.

Постановившися очевисто передъ вradoмъ войтовства Могилевскаго Герасимъ а Карпъ Кузьминичи жаловали на мещанку государьскую Могилевскую Станиславовую Пневскую Кател. 87)рину Савинну, діядню свою, о томъ, ижъ дей она скоро по смерти отца ихъ небожчика Кузьмы, который іако вмеръ вже тому двадцать и колко летъ минуло, будучи ещѣ за первымъ мужемъ своимъ а діядкомъ ихъ, небожчикомъ Дѣмидомъ Вакаронкомъ, маетность всю ихъ отцовскую от мала до велика такъ домъ в мѣсте Могилевскомъ лежащий, іако рухомую и нерухомую, іакимъ колвекъ обычаемъ названую, не ведати в который способъ забравши до сего часу держитъ и вживаетъ, а имъ іако отчичомъ поступитъ и у владность сполную правомъ прирочнымъ належачую, подати и личбы жадное с того чинити не хочеть. ждали о вчиненіи справедливости. На которую жалобу тужъ стоечы Катерина Савинна черезъ мужа своего Станислава Пневскаго такъ повѣдила, ижъ ачъ колвекъ имъ ни в чомъ не была винна, а ни жадное маетности отца ихъ, которою бы на тотъ часъ шафовать мела, в себе быти не признавала и згола ничего не менила, нижи же тому давно часъ прошолъ, іако они сами верху на жалобѣ своей прекладали, то естъ двадцать и колко летъ отецъ ихъ з сего свѣта зшолъ, потребовала и домогала ся истоты модей инвентару албо іакихъ колвекъ рѣйстровъ маетности списываня,—за чимъ того на ней поискиваютъ. А што ся дотычетъ з стороны дому, ино тотъ іако от померы ревизорское ей с пляцомъ дано, такъ и на тотъ часъ держитъ и вживаетъ, што и самую ревизыю довела и показала. Претивъ чого стороны поводовые болшей правне поступоватъ не могучы, одержали собѣ терминъ, албо рокъ з ураду ю показаню права и моды, за чимъ того на ней доходитъ от сего дня за две недели, которые кгда минули а рокъ м-ца октября десятого

дніа в четвергъ прыпал. обеде ся сторонѣ в суду постановили, кото-^{Могилевскій}
рых верху менованые Гарасим а Карпъ Кузминичы. хотя также. іако ^{магістръ}
первей и на тот час — — — кую се діадиную свою жаловали, але ^{1877 г. 26-го}
жалного (л. 87 об.) на што ся брали и то показат подвіазывали ^{сентября.}
перед судом положити не могли. лех толко голыми словы доходили, на
которых иж вже теж не могучи чим ся в речи свей подперги уставит
мусили. Тогда іавне, в голос, доброволне не примушовыми будучи. то
оповедали, же іако маетность отцовскую о што ся жаловали велле мо-
веніа их в нею позосталую, такъ и пляц, который на ревизыю пока-
зала, поневаж небожчика мужа ее естъ опустили и мовеня некоторого
через то вже мети не хали, толко ено о будоване, которое на том пля-
цу лежит и в немъ она и з детми своими. з небожчика мужа ее сплжо-
выми мешкаеть, менечи отцовскимъ быти, иж бы им то зводит позволи-
ла. допиралися. Што врад войтовский Могилевский слышѣчи, и такову
справу межи ними бачечи, так сказал: кгдаж стороны поводовые о ма-
етност отцовскую и о пляц, о што были Пневскую обжаловали, бол-
шей над то ку поискиваню мовить не мѣли, тогда ест вже от того
Пневская волна вчинена, а з стороны будованя, о которое кгдаж теж
Пневская не мозною невестою. але оселою мещанкою в месте короля
его милости Могилевскомъ была через двадцат и колко лет, неподалеку
мешкаючы, упоминаня жадного перед врадом первшим замку Могилев-
ского ей не чинили и причины и ниіакое так долгаго молчаня чого бы
на терпливости своей безвинне покладать и до сего часу коли то вже
давностью вышло проволкати не мѣли не довали а ни поведли, тым
способомъ и на тот час тое будоване ей ку мешканю и сыну ее, кото-
рому то отцовщиною належить присудил — — — іако молчали пер-
вей так и тепер молчати мають. — — — покой дати в томъ всемъ
винни будутъ.

(л. 88)

№ 181.

**Заявленіе Ермана Митковича и другихъ лицъ о воровствѣ ихъ изъ илѣтей и
постановленіе по сему дѣлу.**

Року тисеча піатсотъ семдесіат сегого, м-ца сеньтябра, двадцать
сегого дніа, у пятницу.

Пришедшы перед врад войтовства Могилевского Ермакъ Митко-
вич подвойский бывший велможного пана его милости пана виленского
Старо-Шкловскій и теж подданный его милости пана Іана Іанови-
ча Нешийки села Борысковского Лаврин Шустлинкович осветча-

Могилевскій
магістратъ
1877 г. 27-го
сентября.

лися и оповедали то, иж имъ тыхъ часовъ недавно прошлыхъ мѣца сен-
тябра осмнадцатого дня зъ середины на четвергъ шкоды ся стали у по-
краденю речей съ клетей ихъ, то естъ у Ермака Митковича, подвойского
Старого Шклова, съ клетки украдѣно овчинъ выробленыхъ три, а ли-
стовъ ку потрѣбамъ его належачихъ пять, а у подданого пана Нешийчо-
ного Лаврина Шустлинковича украдено овчинъ выробленыхъ осмъ ирху
два локтя сукна серміажного, боты чирвоныя музскія, две трубы по-
лотна, пѣтъ десятковъ илну, простицу, сало свиное, полбереснѣя масла,
а сыры два, которыхъ шкодъ злочинцовъ своихъ, ижъ на томъ крадежствѣ
поймать, а ни рыхло опычатъ того, отъ кого бы ся то имъ стало, не могли
и слышечи то, ижъ одинъ шкодникъ ихъ черезъ шляхетного пана Ждана
Пашковича Бараповича: земенина велможного княжати Шасного Голов-
чинского и подданого его Хрипуновича Остапа Орловича, который ся ча-
су пойманя его зъ речми покрадѣнными озвалъ бытъ мещаниномъ Могилев-
скимъ, тыми часы правне покованъ и зъ розсудку враду войтовского Мо-
гилевского за свои вчинки на смерть осужонъ. А другій товаришъ его
Федко Праля, на которого же не было кому — — — до часу, нимъ
бы ся хто о своихъ шкодахъ мовити выналязль до везеня поданъ, в кото-
ромъ ижъ до сего часу былъ держанъ, того пакъ теперъ они инстыкгуючи
на него, іако приличного злодеіа просили, абы былъ Федко Праля при-
веденъ и справедливость зъ него skutечная, іако зъ шкодника ихъ имъ вчи-
нена была — — —. Поневажъ ся наполнить и водлугъ обычаю права стать
— — — — — на жедане ихъ найпервей черезъ славутого пана
Игната (л. 88 об.) Романовича на местцу велможного пана его ми-
лости пана Николаіа Іасенского, писара короля его милости подкоморо-
го земльи виленское державцы Любошанского, писара государьского ве-
ликого князства литовского, войта мѣста Могилевского лентвойтомъ
на тотъ часъ будучого при бытности славныхъ пановъ лавниковъ Могилев-
скихъ сего року семьдесятъ сегого на справы местскія присяглыхъ то естъ
пана Степана Степановича, пана Семена Никипоровича, а пана Филипа
Андрѣевича Соболя. судъ горячий кгда былъ загаенъ, а тотъ Федко Праля
приведенъ и цостановенъ, тогда записъ на враде войтовскомъ, тестаменту
першого злочинцы Остапа Орловича, товариша его, ксторый, іако се
верху поменило водлугъ выступу покуту прыніалъ, іако былъ читанъ, гдѣ ижъ
его ни в которой речы съ того волнымъ не чинилъ. ино и онъ непримушо-
вый доброволне зъ ласкавого и лагольного пытаня на враде стоечи до
того всего, што у Ермака Митковича, а Лаврина Шустлинковича пос-
полъ зъ Остапомъ Орловичомъ оногдашнего часу обещонимъ и зъ Ывашкомъ
а Михалкомъ паступонками кралъ и всего того обещонана сполнымъ
участникомъ и товаришомъ ихъ былъ, самъ доброволне іавне в голосъ вы-
зналъ, нижли то, же тые рѣчы, при которыхъ онъ для сторожи перешед-
ши Добрейцу у лѣгу, нимъ бы ся они зъ другими речми другое ночи по-
крадѣнными, при которыхъ Остапа Орловича поймано и тутъ приведено
зоставенъ былъ, не ведати кимъ отъ нихъ отгроменны суть менилъ и поведи

А вад то придаючи до того меновите ся знал, же теж прошлой зимы у Максима москаля свирегу, на которой до него на он час гости з Метиславля приехали были, вкрал и Іанку на Слободѣ мешкаючому ее, взявши от него в задатку грошей десеть, а сподѣваючися и остатка где бы продати и іако отбыти мог, выдал, а тот ее за границу пустил. За таким добровольнымъ признанемъ Федка Прали, не потребуячи его брат на пробу ку выбаданю чого болшого, што имъ не долегло, пытали на вrade: до чого тот злочинца годен, або што водлуг права заслужил — — — — з немалым уваженемъ той рѣчи, и так великое спра(л. 89)вы, взявши от славутных панов Окулы Василевича а Григоріа Степановича, бурмистров государьских Могилевских и раецъ, таковой ортел с порадку права Майдебурского части четвертой места сто трыдцатого вынетый, на второй стороницы, виршу писаного тыми словы: „хто бы реч краденую, або лупежество переховывал, або рады и помощи ку крадежству додавал се, прысветчоный, тоеюжь смертью іако злодей, мает быти карав“. Щого зрозумевшы, у звлаща, кдыж се сам добровольне до того всего што пошкодил и до — — — — — котоя при немъ найдена, же покрал знал, с тым пуцаючи на суд всемогучого Бога, подлуг заслуги его и справедливости светой правомъ местскимъ немецкимъ майдебурскимъ сказанъ есть на смерть, которое нимъ прынял, на жедане его придана была ему особа духовная, игумен на м а с т ы р а с в е т о г о С п а с а е р ѣ й Парфен ку напominаню скрухи наболшей для того, абы кого невинного з неприязни, гневу и ненависти іакое не помовил. Перед которым, іако ни ившого никого, хто бы за вѣдомостю его тоеж у во што он на тот час попал чинити мел ре меновал так и товаришов своих вышей писаных Пастушонков не вызволял, але овшемх на остатнемъ стоипю смерти стоечы на шубеницы водал, а волаючи на них смертью то припечатал.

Могилевскій
магистратъ
1577 г. 20-10
сентября.

№ 182.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанина Могилевского Кирила Пашковича на Семена Лашковича о неудовлетвореніи обязательства касательно товаровъ.

Року тисеча пѣтсотъ семдесѣат сегого, м-ца сентіабра, двадцать осмого днѣа в суботу.

1577 г.
28 сентября.

Постановившыся очевисто перед вradом войтовства Могилевского, мещанин государьский Могилевскій Курыло Пашкович жаловал на сына местского Семена Лашковича о томъ, иж дей кды он со мною днѣа вчерашнего торгъ мел, тогды претивко поставку сукна лионского а десети поставцов киру шебединских поставцов двух, пришло мнѣ от него кожухов бараних двадцат, а овчин трыста десет, кото-

Мозилевскій
магистратъ
1877 г. 28-10
сентября.

рых. зо всимъ тым, иж не 'могучи еси зараз для того, же нощ надошла, побрати в дому своем за позволенемъ моимъ до дня сегоднешнего — — — (л. 89 об.) и в коморе зложившы про вѣрность ключ мне дал. То пак сего дня, коли вже товары оные брати еси хотел, не ведати за што заговаривши мне их выдавати, а своих у мене претив того сторованых пріймовати не хочеть. Сторона обжалованая, Семень Лашкович, на то отпор чинечи такъ поведил: иж ач колвекъ ся до того, же з нимъ вчера товарми своими на товары его торгъ мел, доброволне знал, нижли то іако до приезду отца своего, которому, если ся то уподобает и добре видети будет, часу торгу вымовившы отложил. Сторона поводовая, подпирючи своих слов жалобы, ставила довод людей тых, которыо на барышу были, то ест Никипора Покладова, Ходора Калитникова а Олексея Муращовка, на которого розознане, иж се сторона отпорная, влюбившы а тых двух вышей менованых оставившы сослала и што бы менил на том переставать мѣла, тогды тот, стоечи на враде, водлуг обычаю права, тое сознал, иж іако вчора сторона отпорная з стороною новоловою торгъ вела, так и дня сегоднешнего товары, яко се, верху номенило у Курыла Пашковича брати, а свои ему претив того подавати прирекала. При томъ был, а того иж бы на здане отца своего Семен Лашкович, откладати мел, сведом не был. А и то теж менил, же еще сторонѣ поводовой в товаре от него метъ, што перешло десеть коп грошей, чого ся домовял над то приходить. Што врад слышечы за сознанемъ полюбовного свѣтъка, иж через то межи себе болшей мовити чого не мѣли, та оказал, же Курылу Пашковичу Семен Лашкович дня сегоднешнего товар тот, о который ся Курыло на него жаловал и сведетством дошол, выдати маеть, а его собѣ побрати и водлуг торгу ся своего захвати винеп будет. Што сіа теж так и стало.

№ 188.

Сдѣлка между мѣщ. Могилевскими Пилипомъ Пашковичомъ и Домною Игнатовною объ уплатѣ послѣднею долга 2 копъ и 30 грошей литовскихъ.

Того жь дня.

Постановившися очевиство перед врадом воѣводства Могилевского слуга местскій, присіаглый, Исай Иванович з ураду будучи ну прислуханю присеги, з розсудку правного всказаный мешанину (л. 90) Могилевскому Пилипу Пашковичу за взіатьем его доброволнымъ з обжалованія претив Домны Игнатовны, иж ему она пенезей напитков коп две и грошей тридцат, до которых ся не знала, але яко выпатила, такъ быть поведила винна зостала, под тым способом зѣзнал, иж ач колвекъ через врад на зложном року помененыи Пилип Пашкович на томъ, же ему помененая Домна Игнатовна грошей напитков звыи пи-

санных не додала, присегу вчинити готов был, нижли его Дюна абы в том фольгу и полегкость, іако убогой невесте вчинил, прозбами вжива- ла копу и грошей педдесят ей опустил, а на трыдцати и пети грошѣх перестал и вже над то на ей самой и на мужу ей Олтушку Скоковичу под зарукою трыма гывнами на врад войтовства Могилевского вчине- вою поисквати не мел Што есть и до книг записано.

Могилевскій
магістратъ
1577 г. 28-го
сентября.

№ 184.

Свидѣтельство кравца Сасина Аникеевича при продажѣ имъ Шкловскому мѣщанину Сидору Уласовичу Козановичу лошади.

Року тисеча піасог семдесятъ сѣмого, м-ца октября 1 днѣя у піат- ницу.

1677 г.
4-го октября.

Пришедши перед врад войтовства Могилевского мещанин государь- ский Могилевскій Сасин Аникеевич, кравец, который туж приведши коніа своего, шерстью бурого, лысого, не прыскованого, гыва в него на обедве сторонѣ, а бок правой стороны порелый, оноведал и то сознал, иж его продал мещанину Шкловскому Сидору Уласовичу Козановичу кгреще за певные пенези, за тры копы грошей литовских, прирекаючи за него, іако за чистого, а не краденого и на вси стороны ку еханю доброволного, которого и перед врадом пришедшы оказывал, обедуючи, где бы ся его хто ніал, або он в чом ему нгкоду относил, во всемъ за- ступоват и водле права очищат, и просил, абы то до книг записано было. Што врад записати казал.

№ 185.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ мѣщанина Могилевского Еска Прозоровича на Нинипора Дорофеевича о неуплатѣ 4 копъ и 40 грошей.

Року тисеча піатсотъ семъдесіат сѣмого, м-ца октября, піатого днѣя, в субботу.

1677 г.
8-го октября.

Перед врадомъ войтовства Могилевского ставшы очевисто меща- (л. 90 об.)нин государьскій Могилевскій Никинор Дорофеевич, за жало- бою мешанина государьского Могилевского ж Еска Прозоровича до оных копъ чотырох и грошей сорока, о которые на него Еско жаловал, ач же ему, коли з нимъ торговал, винен был, доброволне знал, нижли іако вже заплатил, поведил, пры бытности мещанина государьского Мо-

Могилевскій
магистратъ
1877 г. 5-10
октября.

гилевскаго Аврама Пигора, на котораго розознане влюбившы, иж се и поводова сторона сослала и на томъ што бч он сознанемъ своим розправит мог престат мѣла. Тогда тот, будучи на то везваннымъ, обличне ставшы так сознал, ижъ тому же в него самого Никипор Дорофеевич взявши тые пенези, о каторы на него тепер Еско Прозорович жаловал, на рынку с краму ему довал; а Еско Прозорович от него то взял, сведом был; за котрым розознанемъ полюбовного светка врад войтовства Могилевскаго Никипора Дорофеевича от тых чотырох коп и грошей сорока отъ Еска Прозоровича обжалованых волнымъ вчинил. Што Никипор и до книг записати дал.

№ 186.

Рѣшеніе дѣла по жалобѣ Могилевскаго мѣщанина Артема Дупло на Аггѣя Андросовича о грабежѣ.

Того жъ днѣя.

Постановившыся очевисто перед врадом войтовства Могилевскаго мещанин государьскій Могилевскій Артемъ Дупло жаловал на мещанина государьскаго Могилевскаго Аггѣя Андросовича для того, иж он его пришедши з слугою местскимъ невинне некоторых речей не мало пограбил, до чого Аггей ач колвекъ ся знал, нижли то поведил, же не без причины вчинил, же ему напрыхъ — — — — — местских грошей двадцат пят и пенези два винен будучи платити и за них иститися не хотел, до котрых Артемъ Дупло не знаючы за, присегу, чимъ бы того отыйти могъ, брал — — — — — пустил, тогда врад на то днѣя третего зложил, котрый м-ца октебра семого у понедѣлокъ, кгда прыпал (л. 91) постановившыся Аггей ему присегу опустил, а Дупло за то грошей десеть дал, на чом преставши помененый Аггей через то вже на нем болшей того поискивати не мел. Што ест и до книг записано.

(Продолженіе „Ист.-Юрид. Матеріалы“ выпускъ тридцать второй).

Г.

Указатель географических названий къ тридцатому выпуску
„Историко-юридическихъ матеріаловъ, извлеченныхъ изъ
актовыхъ книгъ губерній Витебской и Могилевской *).

А.

Адрианово, дер. орш. пов.—129, 136, 137,
138.	Антоновка, застѣнокъ, Горбовицкой вол.—
11, 12.
Амбросовщина, см. Дубово.	Астаповка, застѣн., орш. пов.—79.

Б.

Бахриново, дер., орш. пов.—353.	Вѣлковская земля—47.
Безводичи, монастырь, могил. губ.—6.	Вѣлорускіе края—77.
Вирули, деревня, мог. губ.—60.	Вѣло-русская провинція доминиканскихъ мо-
настырей—15.
Благовичи, село, могил. экономіи—3, 4, 5.	Вѣльковичи—49.
Благовичская церковь—3, 4, 5, 6.;
В, войтовство—4, 5.	Вѣльковщина—49, 52.
Вобруйскъ—60.	Вѣльковскій монастырь—50.
Возовщина, фонд., Пропойской ц.—60.	Вѣльковская слобода—48.
Боден, ии.—31.	Вѣлявщина, дер., орш. пов.—333.
Бузарово, дер. орш. пов.—323.	Вѣляково, ново-прозванное Слобода Вѣльков-
щина, орш. пов.—46.
Виховъ, гор., мог. губ.—72, 73.	Вѣшенковичи, ииѣніе князя Друцкого-Со-
колинскаго—31, 34.
Вѣзиха, рудня—94.	
Вѣлковскій монастырь—50, 51.	
Вѣлица, рѣка, орш. пов.—338.	

В.

Варшава—13, 21, 62.	Веремеево, село, орш. п., спасская правосл.
церк.—73, 74.
Васкевичи, село, мог. губ.—60.	

*) Сокращенія: *дер.*—деревня; *заст.*—застѣнокъ; *и.м.*—иѣніе; *оз.*—озеро; *уроч.*—урочище; *фольв.*—фольваркъ; *фунд.*—фундушь; *Мог. г.*—Могилевской губерніи; *Орш. пов.*—Оршанскаго повѣта; *Рог.*—Рогачевскаго повѣта; *Рѣч. пов.*—Рѣчицкаго повѣта и т. д.

Верки—43.
 Вильна, гор.—16, 25, 64, 65, 66, 68,
 70, 74. В. св. Духовскій братскій мо-
 настырь—50, 51. В. братчики—37.
 В. Дукашскіе домайняканы—67, 68.
 Вярня, им.—85.
 Витебскъ—17, 18, 19, 20, 25, 26, 27,
 28, 31, 32, 33, 37, 39, 40, 41, 92,
 356; В. замокъ—36; В. нижній замокъ
 —24, 32, 91; В., улица Великая въ
 нижнемъ замкѣ—91; В., Задунайская
 форта изъ Нижняго замка на Залучай-
 ское предмѣстье—90, 91; В., Задунай-
 скій посадь—38; В., Заручайскій по-
 садъ—30, 38; В., Русскій посадь—38;
 В., Слободской посадь—38; В., Пречи-
 стенская гора—26; дворъ епископскій

въ г. В., на высокомъ берегу р. Двины,
 на Пречистенской горѣ—26; В., Собор-
 ная церковь Пречистой—25, 29, 39;
 В., Благовѣщенская церковь—24, 32;
 В., Воскресенская Заручевская церковь—
 30, 38; В., Св. Духовская церковь—38;
 В., Коллегиумъ иезуитовъ—91; В., За-
 ковный урядъ—27; В., войтъ—18; В.,
 суррогаторъ—18; В., хорунжій—19.

Волковскъ—54.

Волконосовка, дер.—113.

Воропаевскій застѣн. Орш. пов.—79.

Воскресенское, им., Орш. пов.—330, 331,
 332, 349—360.

Вишнево, им.—65.

Высокое, им. Орш. пов.,—129, 136, 137.

Г.

Гнитка, рѣка—113.

Годонисло, уроч., близъ Озеранъ—102.

Голники, дер.—134.

Горбовницкое войтовство, Могил. стар.—11.

Горволе, им., Рѣч. пов.—145, 146, 152.

Городокъ, дер., Мстисл. пов., въ немъ ун-
 церковь, ея фундацъ и право патрона-
 та—78.

Граевщина, фольв., Орш. пов.—325, 327,
 329.

Гразинъ, дер., Орш. пов., въ ней ун-ат.
 церковь и право патронажа—78.

Громадино—66.

Грязь, иначе Чоменки, им. и дер. Мстисл.
 воев.—78.

Д.

Двина, рѣка,—26, 29.

Денисовичи, село, Рогач. пов.—105.

Дерновичи, Пол. в., церковь—119.

Дитни, г.—85.

Двѣрць, р.,—46, 49, 84, 171, 177, 178,
 182, 184, 192, 246, 274, 277, 278,
 279, 280, 281, 289, 291, 299, 302.

Довгая Плеска, уроч., близъ Озеранъ—102.

Дроздовскі, см. Колоканы—

Друцкъ, село, съ церковью—115.

Дубово иначе Амбросовщина, фольв., Орш.
 пов.—79.

Дубровенское, графство—74, 157, 158.

Дубровка, дер., Орш. пов.—354.

Дубровна, мѣст., церковь Спасская—73,
 96.

Дупковское, дер., Орш. пов.—322.

Ж.

Жлобинъ, мѣст., Мог. г.—84, 85; Ж., уни- | Жуково—9.
атская церковь—88, 85; Ж., дворъ—85; | Журавецъ, дер., Орш. пов.—333.
Ж., волость—85; Мѣра Жлобинская—85; | Журовицкая колонія—100.

З.

Запольщина, застѣн., Орш. пов.—79. | Затонное, озеро—84.
Заславъ—73. | Звѣровицкая волость—159.
Застѣль, им., Витеб. воев., Орш. пов.—78, | Згарда, дер.—133.
79, 81, 82.

И.

Иерусалимъ—22.

К.

Казмирово—105. | Корчицы, уроч., близъ Озеранъ—102.
Калиново, дер., Орш. пов.—110. | Краковъ, г.—9.
Каменецъ, им., Могил. пров., описаніе его— | Кривая, рѣка,—117, 119, 120.
346—349. | Кривое, им., Орш. п.—115, 117, 118, 122.
Кельчи-Старые—62. | Крачевъ, г.—47.
Кіевъ, — Печерскій Успенскій монастырь—50, | Брелевицкій, портъ—332.
51. | Бруглое, дер., Орш. п.—113.
Кисельки, фольв., Орш. пов., съ крестьяна- | Брунищизна, фонд., Пропойской церк.. 60.
ми—335, 336, 337. | Крушиновка, дер. Рогач. пов.—101.
Клеванъ—9. | Крыница, озеро—85.
Ключниково, дер., Орш. пов., 330, 332. | Кубличи, им. Полоцк. воев.—88.
Козебродье, им., Орш. п.—116. | Кунины-Великіе—66, 71.
Козля, застѣнокъ, Мстисл. в.—157, 158. | Кутеня, село, Орш. пов.—47.
Колокаи, иначе Дроздовка, дер., Мстисл. | Кутенка, рѣка—46.
всоев.—78. | Кутенскій монастырь (главный)—51, 53.
Копысь, г. Мог. губ.—47. | Кутенно, (См. Орша), школа и типографія
Корчъ, уроч., близъ Озеранъ—102. | при монастырѣ—49.

Л.

Лабровщина, дер., Орш. пов.—113.
Литовская провинція іезуитовъ—79.
Лодзинно—105.
Лоськово, застѣн., Орш. п.—78, 79.
Лукомль, мѣст.—106, 107, 325.
Лукомль, церковь Св. Пятница, в передача
ея фундаша на костель—107.

Лучино, село, Рогач. в., Могил. г.—6, 7
8, 9.
Лучинская церковь, Рѣчиц. пов.—6, 7,
104, 105.
Лѣсно, мн., Орш. пов., 109, 110, 114.
Лѣсно, церковь униатская во имя Іоанна
Предтечи—109, 110, 111, 112.
Лѣснянская плебанія—113.

М.

Мазалово, мн.—104, 105.
Мазаловская слободка—104.
Мартиновка, застѣн., Орш. пов.—79.
Минскъ, г.—53.
Митуловскій застѣнокъ, Орш. пов.—79.
Михаловичи, фоль., Орш. пов.—126,
131, 133.
Могилевъ на Днѣпрѣ, городъ—12, 25,
160; М., замокъ—3, 5, 164, 173, 205,
209, 284; М., Сотня Березская—274, 276
—282; М. Сотня Выгонская—203—210;
М., Сотня Гривлянская—251—264, 269;
М., Сотня Добросоловская—211—217;
М., Сотня Коськовская—184—195; М.,
Сотня Курденевская—239—251, 266;
М., Сотня Ледьковская—218—230; М.
М. Сотня Луполовская—289—311; М.,
Сотня Нагорская—230—239; М., Сотня
Острожская—160—176; 239, 269, 270;
М., Сотня Папинская—176—184; М.,
Сотня Перехристинская—238; 264—
271; М., Сотня Слободка Луполовской—
311—321; М., Сотня Слободская—254,
257, 271—276, 281; М., Сотня Три-
нинская—195—202; М., Сотня Троецкая
—582—289, 305; М., Слобода—272,
274, 281; М., Слободка—199, 201;

М., Слободка Жеребцова—202; М. Сло-
бодка Луполовская—295; М., Слободка
Пискунова—202; М., Ул. Баташова—
263, 264; М., Ул. Визевичева—254;
М., ул. изъ Бородяницъ въ городъ—235;
М., ул. Братская—167; М., улица отъ
братскаго церковнаго каменнаго дома—
161; М., улица отъ вала и Луполовской
Слободки—268, 295; М., улица къ валу
—179; М., улица отъ дальняго вала въ
городъ—242; М., улица отъ крайняго
вала до перевоза чрезъ Днѣпръ—289;
М., улица отъ крайняго вала до Три-
нинскихъ воротъ—195; М., улица къ
крайнему (ostatniemu) валу—259; М.,
улица Великая—162, 166, 205, 211,
215, 219, 252, 256, 258, 263, 283;
М., улица поперечная между Великой и
Шкловской—219; М., ул. Веселкина—
258; М., ул. Вътрѣнная—219, 232; М.,
ул. Гапоновская (нач. отъ вала)—232;
М., ул. къ Гвоздовкѣ—236; М., улица
отъ Гвоздовки вокругъ горы—237; М.,
ул. проѣзжая къ Дзебри—246, 262; М.,
ул. отъ Дзебри—259; М., улица за
Дзебрю—262; М., ул. отъ Днѣпра къ
озеру—279; М., ул. отъ р. Днѣпра въ

Слободу—274; М., ул. отъ р. Лвѣпра до брани Чаусовской—291; М., улица къ Дубровенкѣ—199, 211; М., улица отъ Дубровны въ ровъ—211, 212; М., улица отъ Елены Ивановой съ сынами—257; М., улица въ гору отъ жидовскаго кладбища—240; М., улица Балковая—169; М., улица Кутловая—218; М., ул. Мякишовская—251; М., улица Норова—256; М., ул. къ Николаевской церкви—243, 263, 264; М., ул. вокругъ Николаевской церкви—264; М., ул. въ Ольховку—303, 305; М., ул. отъ Ольховки къ церкви св. Василя—306; М., ул. Оношкина—236; М., ул. Павла Семикопнаго—236; М., Переѣзжая улица—273, 275; М., улица съ горы къ Перехристинской сотнѣ—238; ул. къ Перехристинской сотнѣ—252; М., Перехристинскій рогъ—267, 268; М., ул. Плебанская—161; М., ул. Пропойская—312; М., ул. отъ брани Пропойской и крайняго вала—314; М., ул. отъ брани Пропойской около церкви Св. Василя—199; М., улица подлѣ рва—200; М., ул. Роговая—234; М., ул. Синебрюхова—281; М., ул. между Слободкой—199; М., ул. отъ Слободки—308; М., ул. (дорога) Шкловская—219, 221, 226; М., Болонье—285, 304, 305; М., болото—268; М., брама Выховская—183; М., брама Виленская—207; М., брама Вѣтряная—167, 230; М., брама Дубровенская—163, 173; М., брама Олейная—167, 173; М., брама Папинская—178; М., брама Пропойская—299, 314; М., брама Триснинская—195; М., брама Чаусовская—291, 311; М., брама Шкловская—219, 226, 228; М., братскаго мужскаго монастыря земля, огорождъ и пашня—160, 161, 162, 172, 191, 208, 209, 213, 214, 215, 216, 217, 227, 236, 237, 247, 249, 250; М., братская церковь Явленіи

Иконы Пресв. Дѣвы Маріи и при ней плацъ—166; М., братская церковь, при ней монастырь и богадѣльня—161; М., братская часовна во имя преп. Онуфрія—269; М., братскій каменный церковный домъ подъ звоницею—161; М., братскаго монастыря монаховъ домъ—267; М., присидка монаховъ братскаго монастыря—220; М., братскаго монастыря пустошь—270; М., внуш. въ закладъ у монаховъ братскаго монастыря—182; М., братск. женск. мон., садъ и огорождъ—231; М., братскій женскій монастырь и его плацъ 162, 163, 174; М., братскаго женскаго монастыря хаты—200; М., валъ—162, 163, 165, 167, 168, 179, 187, 188, 189, 194, 203, 219, 226, 229, 238, 239, 242, 286, 294; М., валъ средній, в. дальній—160, 242, 248; М., валъ крайній (ostatni)—182, 185; 236, 289, 319; М., Гвоздовка—236, 237, 241; М., гора Ильинская—177, 182; М., гора—179, 183, 201, 238; М., гора Мышаковка—249, 251; М., городская земля заложенная Буѣницкому монастырю—286; М., городской домъ—161; М., городская пашня (выгонъ)—206; М., Дзебрь—229, 246, 247, 248, 250, 251, 259, 260, 261, 262, 275; М., городской контрактный домъ—175; М., Дубровна—204, 210, 211, 228; М., Дубровенка—199, 213; М., жиды—163, 164, 167, 169, 170, 171, 172, 173, 200; жидовская школа—171, 290; М., жолнеръ городской—195; М., злотникъ—169; М., кабакъ—164; М., каменное званіе подъ названіемъ „Кружало“—191; М., каменный мурованный столпъ—289; М., кардѣргардія, подъ самымъ валомъ—250; М., каедра Могилевская, ея пашня—209, 229; М., кирпичные заводы (цегельни)—179, 275, 276; М., кладбище—209; М., кладбище подъ горою—250;

М., кладбище у вала—313; М., кладбище жидовское близъ рва—237, 240; М., костаря—231; М., лавки—201; М., лазня—195; М., лазня городская—171; М., Либорова лужа—254; М., мельница городская, улица къ ней—221; М., монаст. бернардиновъ—169, 171, 172, 202, 241, 277, 283; М., доминикане квяжцкіе—163; М., монастырь іезуитовъ на ул. Велікой и ихъ плацы—162, 180, 186, 197; М., каменный домъ (фольварокъ) іезуитовъ, прозванный „Калбановщина“—212; М., хаты іезуитовъ Оршанскихъ—188; М., кармелиты могилевскіе, ихъ плацы и земля—166, 204, 205, 206, 213, 230; М., тринитары могилевскіе, ихъ грунты—217; М., мостъ Глѣбо-Борисовскій—174; М., мостъ замковый—164; М., Нѣщовъ ровъ—193, 194; М., озеро городское—227; М., озеро Свинякино—279, 280; М., плѣбанія—162; М., перевозъ на Дѣвиръ—302; М., почмейстеръ Могилевскій Бонюшъ—209; М., пустырь—268; М., ратушь—164; М., ратушная хата—240; М., ратушь старый, на мѣстѣ коего іезуиты—167; М., ровъ—183, 196, 200; М., ровъ гаевый—209, 210; М., ровъ гальковъ—227; М., ровъ глубокій—237; М., ровъ Горбачевскій—265; М., ровъ Замковый—164, 174, 175, 185; рынокъ—296, 298, 301; М., Струга, р.—184, 278; Струшя—196, 202, 203, 204; М., церковь свв. Борвса и Глѣба и при ней земля, огородъ—173, 197; М., церковь св. Василія великаго и цментаръ—307, при ней домъ и огородъ—297, 299, 301, 315; богадѣльня 291, 302; земля церкви св. Василія, гдѣ раньше была церковь, а нынѣ стоитъ крестъ, живутъ хозяена и стоятъ лавки—301; М., церковь Воздвиженія Креста Г. при ней богадѣльня и грунты—199, 201; М., церковь Воскресенская—175, 176,

204, 214, 216, 217, 221, 222, 223; М., церковь Воскресенія дальняя, при ней пономарь Петрокъ Каба—177, плацъ и огородъ сей церкви—216, 217, 226; М., Воскресенской церкви пресвитеръ о. Симеонъ—176; М., Воскресенія Христова церкви пресвитеръ, инскитаторъ каведры Могилевской, Василій Сапоцка—211, 214; М., Воскресенской церкви пресвитеръ Стефанъ—223, 225; М., церковь деревянная великая—176; М., церковь Ильинская, при ней грунты и подданные—176, 180, 181, 182, 183; М., церкви Ильинской свящ. о. Иванъ Мателица—168, 185 и о. Стефанъ—183, 192; М., Ильинской церкви пономарь—189; той же церковь Св. Николая, церк., плацъ, пустоши, огородъ—239, 243, 246, 251, 253, 254, 255, 262, 263, 264, 269, 272, 273, 275; М., монахи при Никольской ц.—246, 281; М., церкви св. Николая пустошь—302; М., церковь Покрова Божіей Матери и ея земли, огороды, плацы, сѣножать—167, 168, 200, 214, 276, 277, 278, 279, при ней богадѣльня—167; М., Покровской церкви священникъ о. Иванъ—278; М., Покровской церкви пресвитеръ в 1745 г., о. Исидоръ—170, 247; М., Пречистевской церкви бакаляръ Романъ—188; М., Спасская каведр. церковь и ея грунты—164, 165, 166, 266, 277; М., монахи Спасскаго монастыря 219, 226; М., церковь св. Троицы—283, 285, 288; М., церковь Успенія Богоматери, домъ ей принадлежащій для священниковъ—184, 185, 191, 193; М., церковь Успенія Б. М., при ней богадѣльня—192; М., церковный грунтъ—161, 209, 212. М., церковь въ валторской сотнѣ—232; М., цехъ гарбарскій—172; М., цехъ ковальскій—174; М., цеха Кравецкаго, домъ каменный и деревянный—163; М., цехъ

кушнерскій—164; М., цехъ Олейницкій, его докъ и огородъ—244; М., цехъ пекарскій, докъ—268; М., цехъ рѣзняцкій—164; М., цехъ швецкій (и его изба)—167, 269; М., цырульникъ Карней—163; М., цырульникъ Осипъ—161; М., цехгаузъ городского имущества—167; М., докъ купеческій, ветхій, каменный—161; М. Биневичъ, Гапонъ, бурмистръ Могилевскій—173, 279; М., Ботвинка Герасимъ, бурмистръ Могил.—191; М., Ботвинка, Геронимъ, бурмистръ Могил.—194; Дехтjаревичъ Василій, бурмистръ Могил.—165; М., Казановичъ, Петръ, бурмистръ Могил.—179, 184; М., Козловскій Янъ, бурмистръ Могилевскій—230; М., Коралькевичъ, Гаврилъ, бурмистръ Могилевскій—243, 244, 252, 268, 271, 272; М., Коробанько, Стефанъ, бурмистръ Могил.—167, 176, 228, 233, 234, 256, 264, 296, 303; М., Овошко, Романъ, бурмистръ Могил.—366, 249, 256; М., Ботвинка, Василій, войтъ—198, 227; М., Дехтеревичъ, Фялимонъ, войтъ Могилевскій—160, 166, 194, 230, 234, 236, 246, 248, 249, 250, 276, 297; Куцевичъ, Яковъ, войтъ Могилевскій—163, 167, 193, 194, 239, 270; М., Лапцкій Павелъ, войтъ Могилевскій—196, 197, 198; Леошкевичъ Георгій, войтъ Могилевскій—212; М., Авсеевскіе, Михаилъ и Петръ, райды—

193, 240; М., Вочаровичъ, Павелъ, райца Могилевскій—205; Водчекъ, Романъ, городской райца—217; Гомоновичъ, Янъ, райца Мог.—229, 232; М. Животкевичъ, Илія, райца Могил.—160; Кузевка Михаилъ, Мог. войтъ—183, 185, 189, 197; М., Федоровичъ, райца Могил.—241; Харитоновичъ Никифоръ, райца Могилевъ—198; М., Хоментовскій Ома райца Могил.—160, 196, 205; Ярошевскій, Янъ, райца Могил.—160; М., Грыцкевичъ, Георгій, городской инстигаторъ—238; М., о. пресвитеръ Аввакумъ—168; М., пресвитеръ Зубъ—216; М. о. Евгеній, пресвитеръ—253; М., отецъ Мехведъ—253; М., отецъ Семень Гайлевичъ—225; М., отецъ Онисей—277; М., Шафрановскій, пресвитеръ—184; М. понамаръ Максимъ—162; М., Василевскій, писарь земскій Могилевскій—234; Бонюшь, секретарь королевскій—207

Могилевская провинція—346.

Могилевское староство—11.

Могилевская экономія—6.

Молотвичъ, дер. Орш. пов.—79.

Москва—22.

Мстиславль, городъ, Апанасковская ул.—78;

М. костель—80; М., коллегіумъ іезуитовъ, его фундація—76, 79, 80, 82; М., жидъ—78; Мстиславскій діоцеръ—6.

Миши, село—14.

Н.

Нарковскій, застѣнокъ, Орш. пов.—79.

Новгородокъ, Борисо-Глѣбская каменная

церковь и при ней монастырь—63, 64, 65, 66, 68.

Новоселки, дер., Орш. п.—113.

О.

Одлевники, дер., Орш. пов.—110.

Озераны, село, Рогачев. пов., церковь уни-

атская св. Николая—98, 99, 100, 101, 102.

— VIII —

Олучичи, дер., Мог. г.—47.
 Ольшино, дер., Мог. губ.—125.
 Онуфриевскій монастырь, Мог. г.—62, 99.
 Орша, гор., Мог. г.—11, 25, 45, 46, 53,
 76, 86, 92; О., церковь Рождества Хри-
 стова, при ней монастырь—46; О., мо-

настырь Кутенскій—44, 45, 46, 47,
 48, 49, 54, 89, 90, 135.
 Оршанскій повѣтъ—49.
 Островъ, им., Орш. пов.—65, 68, 69, 70,
 84.
 Островчица, дер., Рѣч. пов.—146.
 Отнянское, дер., Орш. пов.—333.

П.

Паненчинъ-Дубъ, уроч. близъ Озеранъ—
 102.
 Петровичи, село, Могил. стар.—11, 12.
 Поболово, мѣст. ц.—105.
 Побушка, слободка, близъ Хальча—94.
 Подберезье, мѣстечко и им., Орш. п.—322,
 323, 324.
 Поддубцы, приселокъ, Орш. пов.—48.
 Подселя, дер., Рогач. пов.—101.
 Подусвятскій староста—10.
 Помѣкъ, гор.—87.

Пропойскъ, Николаевская церковь—58, 59,
 60, 61, 62, 63, 141, 144.
 Пропойскъ, вѣстивіе на него Смоленско-
 Московскихъ войскъ—60.
 Пропойскій трактъ—338.
 Просѣнное, урочище близъ Хальча—94.
 Прудиче, уроч. близъ Озеранъ—102.
 Пугачево, дер., Орш. пов.—129, 136, 137,
 138.
 Путятинъ, иначе Славны („Ставри“), им.
 Орш. пов.—87, 88, 89, 90.

Р.

Реуче, дер., Орш. пов., съ церковью апп.
 Петра и Павла—115, 116, 117, 119,
 120, 122, 124.
 Реучанскі мѣст.—117.
 Рѣчь, г.—58.
 Рогачевъ, г.—59, 62, 83, 98, 100; Р.
 замковая церковь Рождества Богородицы
 —71; Р. церковь Космы и Даміана—
 72; Р. базилиане—105.

Рогачевская волость—7, 9, 72.
 Романово, слобода близъ Хальча—94.
 Руднево, мѣст. ц.—105.
 Рынокъ, дер.—131.
 Рѣчица, гор. Могилевской губ. — 153,
 156; Р. монастырь доминиканскій—154,
 155, 156; вояра (таможня)—153; домини-
 кане—153.
 Рѣчь Посполитая—20, 22, 30, 74.

С.

Савино, им., Мстисл. воев.—96.
 Савино Малое, Мстисл. воев., церковь уни-
 атская, отдѣленная отъ Дубровенской—
 95, 96.
 Савинское войтовство, 74, 96.

Святловъ, ручей—91.
 Селецъ, им., Орш. п.,—76.
 Симаново, дер., Орш. пов.—322.
 Славны, см. Путятинъ.
 Следзецъ, им., Орш. пов.—329.

Смолка, дер., Орш. пов.—338.

Сожь, рѣка—94.

Старый-Выховъ, конвентъ канониковъ латеранскихъ—98, 99, 100, 103.

Стабуны, дер., Орш. пов.—354.

Струги, уроч., близъ Озеранъ—102.

Струнь, им., близъ г. Полоцка—99, 112.

Сънчуки, дер., Орш. пов.—116, 124.

Т.

Теребовша, слобода близъ Хальча—94.

Толочинскій деканатъ—109.

Труновскій застѣнокъ, Орш. пов.—79.

У.

Уконое, озеро—94.

Усвятское староство—10.

Ф.

Фузки, им., Рѣжнц. пов.—144.

Х.

Хальчъ, мѣстечко, Мог. г.—66, 71, 93, 94, 95.

Хальчъ Вышній, Мог. у., церковь сначала „съ давнихъ вѣковъ“ православная, потомъ униатская—93, 94, 95.

Халащница, им., Орш. п.—115, 124.

Хацковичи, им., Орш. пов., на р. Вѣлицѣ,—описание—337, 343.

Хвилаты, дер.—159.

Хлевно—7.

Ходосово, им. Орш. пов.—133.

Хоничи, дер., Рогач. пов.—101.

Хомицкая волость, Рогачев. пов.—98, 101, 102.

Хоте(а)товская церковь (Горбовская тожъ)—10, 11, 12, 13.

Ц.

Черкасы, им., Орш. пов.—344.

Чаусы—3, 5.

Чаусовскій трактъ—338.

Чемени, см. Грязь.

Черкассково, фольв., Орш. пов., при им. Воскресенскомъ—354, 356.

Черневщина, застѣнокъ—120.

Чечерское староство—18.

Чорика, островъ, Рогач. вол.—8, 9.

Ш.

Шкловъ, мѣст., Мог. г.—14, 15, 41, 42, | Павла—41, 42; Ш., Доминиканскій мо-
55, 56, 137; Ш., церковь Петра и | настырь—41, 42, 55, 56.

Ю.

Юрьевщина, Лукомская юрисдикция—325.

Я.

Язвинская-Головщина, уроч. близъ Про- | Якимовичи Слобода, Рѣч. пов.—146.
пойска—60. | Ясонецъ, им.—53.

II. Личныя имена и фамилии.

А.

Августъ III, польск. кор.,—7.

Агриппа Вацлавъ, писарь кор. польск. Стефана Баторія—6.

Аляхянъ, Иванъ, мѣщ. Вит.—37.

Андрюшевичъ, Станиславъ, депутатъ Мозырскій—54.

Аносовка-Пасіоръ, Гришка, мѣщ. Вит.—38.

Асмакъ, Иванъ, мѣщ. Вит.—38.

Б.

Бадай Феодоръ, кс. деканъ Минскій, генеральный визитаторъ—95.

Бака, Геронимъ, парохъ Савинской церкви—95, 97.

Балышка, Окула, священникъ св. Духовской церкви г. Витебска—38.

Барберинъ, кардиналъ римскій—58.

Басковъ, Левка, 96.

Баторій, Стефанъ, польскій король 4, 6.

Батура, Каризъ—159.

Бейнардъ, Альбрехтъ Казимиръ, каноникъ и секретарь Виленской епархіи—106, 108.

Вибка, Гришка, мѣщ. Вит.,—37.

Вибокъ, Григорій, пресв. ун. Денисковскій—105.

Богдановичъ, Афанасій—76.

Богдановичъ, Елизавета—132.

Богдановичъ-Дворжецкій, Бонифацій, будовничій Оршанскаго повѣта; его супруга Анна урожд. Бурдзиловская—115, 118, 119, 121, 122, 124.

Богушевскій, Михалъ, совѣтникъ—358.

Боничъ, Василій, бургомистъ Витебскій—19, 91.

Боничъ, Григорій, писарь гродскій Витебскій—20, 31, 40.

Варатинскій, Антоній—106.

Воратинскій, Станиславъ Казимиръ, полсудокъ, Орш.—45.

Восикъ, Богданъ Степановичъ, лавникъ Витеб.—32.

Бржостовскій Каетанъ, наѣстникъ Теолинскій—157.

Буеничъ, Христофоръ, возный Витебскій—19.

Бучинскій, Францискъ, тиунъ Орш. пов.—125, 127, 130, 135.

Викъ, Гаврила, мѣщ. Вит., 38.

Бытинскій, Григорій, членъ капитулы архіепископіи Полоцкой и Витебской—19.

Бычковскій, Викентій, пресвиторъ Поболовской ц.—105.

Вѣлецкій—149.

Вѣльскій, Александръ, 149.
Вѣльскій, Стефанъ—150.

Вѣльскій, Якубъ—149.

В.

Вавржецкая, см. Пржисѣцкая.
Ванькевичъ, войскій Минскій—65, 68.
Варановскій Доминикъ, пріоръ Остроладовскій, викарій Рѣчицкій—153, 154.
Василевичъ Азарко, мѣщ. Вит.—20, 33, 40.
Василевичъ Ганей, лавникъ Вит.—20, 32.
Василевскій Іосифъ, коморникъ Оршанскій—76, 91, 92.
Василевскій Николай, городничій Витебскій—25, 28.
Василевскій, Янъ—Баянъ, мечный Оршанскій и его супруга Варвара, урожд. Лесневская—325, 330,
Василевскій Ѡадей, войскій Оршанскаго повѣта и его супруга Викторія, урожд. Скоробогатая—333, 334.
Веблянинъ Рутскій, Іосифъ, истр. Кіевскій—21.
Велимовъ Михалка—38.
Вислоухъ, Людвикъ Карловичъ, писарь Орш.—45, 51.
Вишинскій Казимиръ, ротмистръ Рогачевскій—98, 100.
Владиславъ IV, король польскій и вел. кн лит.—60, 61, 62.
Воблий Артемъ, кр.—97.
Война, Константинъ—53.
Война-Ясенецкій, Францискъ, судья Мстиславскій—83.
Волкъ Наумъ, бурмистръ и лянтовойтъ витебскій—28, 31, 36, 37.
Волкъ Офанасъ, лавн. Вит.—20.
Волкъ-Левоничъ Янъ, нагѣстникъ грод. Рѣчицкій—73, 152.
Волкъ-Левоничъ Флоріанъ, помѣщ. Рогачевск. пов.,—98, 100.

Воловичъ Евстафій, р.-кат. еписк. виленскій—17, 41, 43, 56.
Воловичъ Иванъ, маршалокъ государскій, писарь и ревизоръ пограничныхъ замковъ—8.
Воловичъ. Климентій Петръ, референдарь вел. кн. лит., староста Хваланскій—82.
Воловичъ, Крыштофъ Казимиръ, подкоморій воеводства Мстиславскаго, староста Контовскій—82.
Воловичъ Мартіанъ, писарь—66, 70.
Воловичъ Романъ, староста Рогачевскій, Коневскій и Дубицкій—8.
Воловичъ, Ярошъ, подскарбій надворный и писарь королевскій—9, 13.
Володковичъ, Мартинъ, судья земскій Минскій—53.
Володковичъ, Петръ, депутатъ воєв. Минскаго—54.
Володковичъ, Стефанъ, депутатъ воеводства Мстиславскаго—54.
Володковичъ, Фелиціанъ-Филиппъ, ун. митроп. всея Руси—104, 105.
Вонляръ-Ларскій, Янъ, судья земскій Орш. и его жена Марьяна, ур. Швейковская—11, 76, 86, 91.
Вороникъ, Павелъ, кр.—158.
Воропай, Леонъ Викентій, коморій Орш. пов.—330.
Воропай, Петръ Антоній, регентъ земскій Орш. пов.—44, 73, 95, 106, 121, 157.
Воскъ, Филиппъ, мѣщ. Вит.—20, 33.
Вошкинъ, Осипъ, кр.—97.
Вырвичъ—152.
Высоцкій Данилка, мѣщ. Вит.—38.
Вязевичъ, Николай, писарь земскій Минскій—53.

Г.

Гайдукъ, Дальчукъ, мѣщ. Вит.—38.
 Гайлукъ, Романъ, мѣщ. Вит.—37.
 Галузинъ, Петръ, мѣщ. Вит.—38.
 Гарабурда, Станиславъ—149, 152.
 Гарасимовичъ, Максимъ, см. Смотрицкій Мелетій.
 Гаттовскій-Колышна, Янъ, городничій Его Кор. М.—337, 342, 343.
 Гибутъ, Георгій, депутатъ Стародубскій—53.
 Глыбовскій Василій, пресвитеръ Солонскій, Рогачевскій деканъ—105.
 Глыбовскій, Іосифъ, пресвитеръ Жлобинской у. ц.—83
 Глыбовскій, Янъ, пресвитеръ ун. Жлобинской ц.—105.
 Глыбичскій-Юзефовичъ, Антоній, председатель Оршанск. зем. суда и войтъ орш. пов.—115, 118, 119, 121, 122, 128.
 Голынский Іосифъ, Антоній, Михаил.—343.
 Гонимпровскій, Матвѣй—344.
 Горбунъ Михаилко, райца Вит.—20, 32.
 Гордзялковскій, Викентій, судья Орш. повѣт. суда—14, 41, 55.

Горонимъ, Андрей, райца Могилевскій—287.
 Го(н)сѣвскій-Корвинъ, Александръ, референдаръ и писарь вел. кн. лит.—18, 20, 40.
 Градовскій—150.
 Грачвшка Ахремъ, кр.—97.
 Гребницкій, Флоріанъ, нитр. ун. цц.—28.
 Грембицкій Янъ, писарь Мстислав. канцеліаріи—6.
 Гржижайло, Доминикъ—76.
 Громацкій Александръ, судья гродск. Рѣчицкій, депутатъ Витебскаго воеводства—66, 71.
 Громъ, Филонъ, райца Витебскій—32, 35.
 Грушовскій, копінетъ—62.
 Гузичевъ, Иванъ, мѣщ. Вит.—37.
 Гурко, Левъ, земскій Витебскій писарь—25, 28.
 Гутовскій, Стефанъ, судья земскій Оршанскій—91, 92.
 Гуторъ, Иванъ, райца Вит.—20, 40.
 Гуца, Никола, мѣщ. Вит.—35.
 Гуца, Янъ, мѣщ. Вит.—35.

Д.

Давидъ Старый, свящ. Благовѣщенской ц. въ г. Витебскѣ—38
 Дамесъ, Георгій, таможенный писарь, Рѣчицкой коморы—153, 154, 155, 157.
 Даниловичъ, Романъ, мѣщ. Вит.—37.
 Даровскій, Флоріанъ—16, 43.
 Дворжецкій-Богдановичъ, Іосифъ, Янъ, крайчичъ Орш. пов.—124, 337.
 Дегоцкій—150.
 Демешко, мѣщ. Вит.—38.

Денисовъ, Тараско, мѣщ. Вит.—38.
 Дерашкевичъ, Геннадій, игумень Кутеевскаго монастыря—44.
 Дерзалловичъ, Іосифъ Леонъ, писарь Рогачевскій, 98, 100, 104.
 Держинскій, Казимиръ Викентій, ротантъ грод. Орш. пов. и его жена Клара, ур. Остроухъ—346, 349, 350.
 Держинскій, Іосифъ—349.
 Дивгалишинъ Давидъ, кр.—102.

Длускій, Антоній Максимиліанъ, полковникъ
Орш. пов., староста Бушелевскій—134,
137.

Долгій, Моисей, 38.

Дорогичинскій-Бисель, Янъ—25.

Дорошеѣ, архидіаконъ—19.

Драгиль Моисей, мѣщ. Вит.—38.

Драгиль Нѣша, мѣщ. Вит.—38.

Дрентель, Янъ, премьеръ-майоръ росс. войскъ
и его жена Ядвига, урожд. Орликовская—
346, 349.

Дроздовскій—151.

Друцкій-Соколинскій, Христофоръ, каште-
лянъ Мстиславскій, суррогаторъ Полоц-
каго воеводства—18.

Друцкій-Соколинскій, Янъ, князь, писарь
вел. кн. лит.—31.

Друшковскій, Самуиль, депутатъ Новгород-
скій—54.

Дубоносъ, Яковъ, мѣщ. Вит.—38.

Дусяцкій-Рудомина, см. Рудомина-Дусяцкій.

Дыбковскій Станиславъ, кс., ректоръ Витеб.
іезуит. коллегіума—91, 92.

Е.

Езерковскій—150.

Езерскій, Василій, священникъ Николаевской
Пропойской церкви—60, 61.

Езерскій, Петръ, свящ. св. Николаевской
Пропойской церкви—60, 61.

Екатерина II, Императрица Всероссийская—
125, 127, 130.

Енонскій (герба Вэрна), Станиславъ, Кази-
миръ Петровичъ, войскій Мстиславскій и
его супруга Варвара, урожд. Унеховская—
76, 77, 80, 82.

Ереміевичъ, Васька, мѣщ. Вит.—38.

Ереміевичъ, Матысь, мѣщ. Вит.—38.

Ж.

Жыгантъ, Іоаннъ, генер. королевск. авд-
торъ—16, 17, 43.

Жизневскій, Янъ Бялыня, возный Рѣчид.
пов.—144, 145.

Жлукта, Андрей, мѣщ. Вит.—38.

Жлукта, Гаврила, мѣщ. Витеб.—38.

Жлукта, Иванъ, мѣщ. Вит.—38.

З.

Заблоцкій-Захарчинъ, Никита, мѣщ. Вит.—
38.

Заблоцкій, Янъ—144.

Заборовскій, Ипполитъ, плебанъ Дерновец-
кій, деканъ Себежскій и Полоцкій—119,
123.

Забѣла, Самуиль, хоругви Смоленской депу-
татъ—141, 144.

Завацкій, Николай—156.

Завацкій, Янъ—156.

Завяша, Николай, воеводичъ, суррогаторъ и
войтъ Витебскій—18, 24, 40.

Закржевскій, Янъ—92.

Заливскій, Гаспаръ, Познанскій каноникъ—
16.

Замбрияцкій, Іосифъ Кастанъ, судья Орш.
—63, 67.

Замбрияцкій, Іосифъ-Кастанъ, Оршанскій
земскій судья—3.

Замбрияцкій, Францискъ, стольникъ Орш.,
и его жена Марьяна, урожд. Порембская
—343, 346.

Занковичъ, Антоній—11.

Зубака, Ермолай, игуменъ Бутеевскаго Ор-
шанскаго монастыря—54.

Зубовскій-Звъровъ, Валеріанъ, обозный и
судья земск. Орш. пов.—134, 138.

И.

Ивановичъ, Петръ, бургомистръ Витебскій—
19, 35, 40.

Игнатовъ, Матвѣй, мѣщ. Вит.—38.

Иголка, Осипъ, мѣщ. Вит.—38.

Илницъ, Хариссимъ Карлъ, іезуитъ Мстисл
мон. двюр.. брат. Еноинскихъ—78.

Илья Давидовичъ, священникъ Воскресен-
ской церкви въ г. Витебскъ—30, 38.

І.

Іодко, Михаиль—134.

Іотковской, Янъ, судья градскій Орш. пов. 66, 70.

К.

Кавецкій, Янъ, возный Орш. пов.—129,
147.

Кавригинъ, Данило, кр.—96.

Казановичъ, Петръ, бургомистръ—267.

Казачокъ Исаковичъ, Яська, мѣщ. Вит.—
38.

Калбасенокъ, Данила, кр.—97.

Калуровскій, Георгій, депутатъ Троцкаго
воеводства—54.

Каменецъ, Иванъ, попь Воскресенской ц.
въ г. Витебскъ—28, 38.

Каминская, Параксія, намѣстница Бутеев-
скаго женск. базил. монастыря—90.

Кантакузенъ, Еммануиль, грекъ—19, 26.

Карскій, Матвѣй, кс. іезуитскій провинціалъ
Литовск. провинціи—79, 80.

Кашицъ, Іосифъ, комиссаръ Могилевской
экономіи—6.

Кашуба, Андрей, подстароста Рогачевскій—
71.

Кгозлинскій, Михаиль—17.

Кека, Васька, мѣщ. Вит.—40.

Кельчевскій, Павелъ Іеронимовичъ, градскій
Рѣчицкій писарь—62.

Клевчикъ, Андрей, мѣщ. Вит.—38.

Коваль, Богданъ, мѣщ.—37.

Козель, Иванъ, мѣщ. Вит.—33.

Козель, Семенъ, лавникъ Витебскій—20,
32.

Кокъ, Апанасъ, мѣщ. Вит.—38.

Колонтай, Иванъ—108.

Колуцай, Прокопъ, мѣщ. Витебскій—92.

Комаръ, Іеронимъ, Орш. судья—45.

Кондержавскій, Николай, депутатъ Слонин-
скій—66, 70.

Конинскій-Дунинъ, Андрей—21.

Волышка, Жданъ, мѣщ. Вит.—88.
 Ворвинъ Гусевскій, см. Голубевскій-Ворвинъ.
 Кордзюкъ, Василій—98.
 Корейша—146.
 Керженовскій-Мужейко, Владиславъ, чеп-
 никъ и ротмистръ Орш. пов.—76.
 Коробанъ Василій, райца Витеб.—20, 32.
 Корсакъ, Адамъ—54.
 Корсакъ, Петръ, депутатъ Полоцкій—54.
 Корсакъ, Янъ, писарь скарбовый вел. князь
 Литов., и земли Оршанской, ревизоръ
 Могил. стар.—11, 12, 66, 70.
 Косинскій—148.
 Косновскій—151.
 Косовъ, Адамъ, писарь гродскій Витебскій—
 28.
 Косова, Магдалина, игуменья-настоятельница
 Кутеевскаго Оршанскаго монастыря 86, 88,
 89, 90.
 Коссаковский, Стефанъ Александръ, депу-
 татъ Минскаго воеводства—70.
 Костеновскій, Станиславъ, мѣщ. Вит.—27.
 Котельникъ, Никлай, мѣщ. Вит.—88.
 Котовичъ, Янъ, мѣщ. Вит.—25.
 Коховскій, Михаилъ, генераль-лейтенантъ
 войскъ российскихъ—132.
 Кошакъ, Федоръ, мѣщ. Вит.—37.

Краевскій, Павелъ, мѣщ. Вит.—19, 26.
 Красновскій, бурмистръ—273.
 Красинскій, Василій, хорунжій Смоленскій,
 староста Пропойскій и его супруга Анна,
 урожд. Клечковская—141, 144.
 Круковский, Петръ, мѣщ. Вит.—19, 26.
 Кривоблоцкій, Янъ Антоній—343.
 Кублицкій, Иозафатъ, подчашій Полоцкій—
 86, 87, 88.
 Кублицкій, Бароль—87.
 Кублицкій Оома, кс. Францискавскаго По-
 лоцкаго монастыря—86, 87, 88.
 Кузавичъ, конюше Оршанскію—129, 136,
 137.
 Кунцкій, Григорій, подчашій, депутатъ
 Стародубовскій—66, 71.
 Кунцевичъ, Иосифъ, полоцкій униатскій ар-
 хіеп. владыка Витебскій и Мстиславскій
 —17, 18, 19, 20, 21, 23, 27, 28, 29,
 35.
 Курковский Іоаннъ, Виленскій каноникъ—
 16.
 Курчъ, Идзіѣнъ Назимиръ, судья земскій Орш.
 пов.—63, 67, 115, 118, 119, 121, 122,
 123, 349.
 Курчъ, Михаилъ—14, 41, 55.

Л.

Лавровская, Анна, брата Кутеевскаго мо-
 настыря—90.
 Лапека, Назимиръ, пресвит. Руднянской ц.—
 105.
 Лапицкій, вѣтъ Мог.—289.
 Лапо-Старжинскій, Владиславъ, ротмистръ
 Вилькомирскаго пов. и его жена Елена, ур.
 Понявильская—350, 358, 359, 360.
 Лавоновичъ, Илья, свѣщ. Хотатовской ц.—
 11, 12, 13.
 Лавоновичъ, Федоръ, священникъ Хотатов-
 ской ц.—11, 12, 13.
 Лавоновичъ, свѣщ. Хотатовской церкви—11,
 12, 13.

Лейковичъ, Дорофей, архидіаконъ Іос. Кур-
 цевича—26.
 Ленковский Вернардъ, ассесоръ земскій Орш.
 пов.—125, 126, 130, 132, 135.
 Ленковский, Иосифъ, архіеп. ун. Смоленскій
 и Оверскій, оцать Онуфриевск. мон.—
 125, 126, 127, 128, 129, 130, 133,
 135, 136, 137.
 Ленковский, Михаилъ, ротм. Орш. пов.—
 125, 127, 128, 129, 130, 131, 132,
 135, 136, 137, 138.
 Ленковский, Янъ Михайловичъ, 128, 129,
 130, 131, 135, 136, 137, 138.
 Лесунъ, Иванъ, мѣщ. Вит.—38.

Лешкевичъ Антоній, свящ. Лучинской ц.—
8, 9.

Лисовскій, Антоній—132.

Лисовская, Антонина—132.

Лисовскій, Викентій—132.

Лисовскій, Игнатій—132.

Лисовскій, Ираклій, суперіоръ Орш. базил.
мон., нареченный суффраганъ Полоцкій—
132, 133.

Лисовскій, Оадей—132.

Лисовскій, Янъ, коморникъ Полоцкій, двоу-
родный братъ Лепковскихъ—132.

Лисовскій, Янъ, мѣщ. Вит.—19, 26.

Лукашъ, Кондратъ, мѣщ. Вит.—38.

Лукомскій, князь, Иванъ Ивановичъ Бори-
совъ—46.

Лукомскій, князь, Павелъ Богдановичъ—108.

Лукомскій, князь, Романъ Валтасаровичъ—
107, 108.

Лукомскій, князь, Фридрихъ, подкоморій
Оршанскій, староста Кричевскій и Олу-
чицкій—107, 108.

Лукомскій, князь, Юрій Сергѣевичъ—108.

Лукомскій, Самуэль—106.

Лытка, Богданъ, мѣщ. Вит.—38.

Любчинъ, Яско, мѣщ. Вит.—37.

Лютинъ, Станиславъ, подчашій Жмудскій—
136.

М.

Малиновскій, Янъ Оадей, староста Голо-
вацкій—83.

Манушомъ, Федоръ, мѣщ. Вит.—38.

Мяццикевичъ, Софронія, базильянка Куте-
енскаго монастыря—90.

Матвѣвичъ, Захарій, райца Витебскій—32.

Матвѣвичъ, Тимофей, лавникъ Вит.—32.

Мацкевичъ, Степанъ, кр.—101.

Мизгиръ, подстолій Оршанскій—116.

Миялашевичъ, Иосифъ, метрикантъ.—10.

Могучій Владиславъ, ротмистръ, Орш. пов.
—332.

Монтыгайло, Янъ Владиславъ, депутатъ
Троцкаго воеводства—66, 70.

Морочковскій, Симоъ, свящ. Озеранской ц
—102.

Москаль, Алексій, мѣщ. Вит.—38.

Москаль, Иванъ, мѣщ. Вит.—38.

Москаль, Максимъ, мѣщ. Вит.—38.

Москаль, Проконъ, мѣщ. Вит.—38.

Москаль, Сѣмашка, мѣщ. Вит.—38.

Мушына, Курила, мѣщ. Вит.—38.

Мясковскій, Александръ—16.

Н.

Навротневъ Макарь, кр.—97.

Наркевичъ, Антоній, диспозиторъ Мазалов-
скій—104.

Нашковскіе, Янъ и Николай, мѣщ. Вит.—
25, 38.

Невѣровичъ, Янъ, чешникъ Смоленскій—
334.

Нечай, Янъ, пресвѣтеръ Вышаго Хальча—
93, 94.

Нивяфоровичъ, Филонъ, лавникъ Вит.—
20, 32.

Новацкій, Людовикъ, ротмистръ Орш. пов.
—346.

Новацкій Михаилъ, староста Загорянскій—
—346.

Новикъ, Проконій, дьякъ Лѣсянскои цер-
кви—114.

Нѣша, Семенъ, бурмистръ Витебскій—28,
31, 36, 37.

О.

Овсѣевичъ, Григорій, райца Вит.—19, 32.
 Овсяннѣ, Адамъ, подсудокъ и депутатъ
 Лидскій—53.
 Однець, Францискъ, Илзіи—330.
 Околовъ Николай, мѣщ. Вит.—19, 26.
 Окуличъ Янъ, пресвитеръ ун. Дучинской ц.
 —7, 106.

Олейникъ, Николай, мѣщ. Вит.—38.
 Ольшаникъ, Иванъ, мѣщ. Вит.—38.
 Осиповскій, Филиппъ, судья Вит.—19.
 Остановичъ, Богданъ, райца Вит.—19, 31.
 Остроухъ, Гаврилъ, подсудокъ Орш.—11,
 76, 86, 89, 91.

П.

Павелковичъ, Андрей, королев. нотарій—
 16, 43.
 Павловичъ, Офанасъ, мѣщ. Вит.—38.
 Павтарать Евфросинія, баз. Кутеонскаго
 монастыря—90.
 Пальчонокъ, Захарія—304.
 Пальчонокъ, Масей, кр.—96, 97.
 Паронка, Василь, кр.—97.
 Пасюръ, Стефанъ, главный зачинщикъ
 убіенія Кунцевича, мѣщ. Вит.—38.
 Пекунтъ, Васька мѣщ. Вит.—38.
 Песлякъ, Григорій, кс. деканъ Мадельскій
 —95.
 Петровичъ, Иларіонъ, пресвитеръ Пропой-
 ской Николаевской церкви—62.
 Петровичъ, Карпъ, священникъ св. Нико-
 лаевской Пропойской церкви—60.
 Петръ Алексѣевичъ, свящ. Воскресенской
 церкви г. Витебска—38.
 Пилеевскій Хрисанфъ, Гонельскій прото-
 повъ—94.
 Поволовскій Михаилъ, настоятель Шкловск.
 домн. пов.—14, 41, 55.
 Подберезскій Кастанъ, подстароста судовнй
 рѣчицкаго повѣта—92, 98, 100, 103.
 Подвинскій-Нарковичъ, Петръ, лоцкій рус-
 ской земли и его супруга Констанція,

урожд. Дембинская ихъ дочь Анна въ
 замуж. Судовская—325, 336, 337.
 Подгайскій, Павелъ—144.
 Полочаннѣ, Василій, сынъ Петра, мѣщ.
 Полоц.—37.
 Полочаннѣ, Петръ Васильевичъ, мѣщ.
 Пол.—37.
 Полубинскій, Иларій, воеводичъ Парнавскій,
 державца Рудобѣльскій—70.
 Поплавскій, Михаилъ, подстолій Кременоц-
 кій—76.
 Потокъ, на Золотомъ потокѣ, Полагія, ста-
 ростина Щорженская—324.
 Поцѣй Леонардъ, староста Рогачевскій,
 судья земск. Рогачев. пов.—71.
 Пржисѣцкій, Георгій, чешинъ Смоленскій
 и его супруга Теофіля, урожд. Варжон-
 ка—325, 329.
 Прибытекъ, коинста—54.
 Протасевичъ, Павелъ, настоятель Водводнц-
 каго монастыря—6.
 Прорука, Васька, мѣщ. Вит.—38.
 Пугачевскій, Георгій—145, 149, 152.
 Пушкарь Гавружъ, мѣщ. Вит.—37,
 Пѣхидевичъ, Станиславъ, Ренинній, пре-
 бошь Старобыховскій—98, 99, 100,
 103.

Р.

Радзивиллъ, Альбрехтъ, князь, судов. стар.
 Рогач. пов.—7, 59, 66, 70, 83, 93, 98,
 100, 103.

Раецкій Адамъ, хорунжій Познанскій, де-
 путатъ Ковенскаго повѣта—54, 66,
 71.

Равна Олиговъ, скарбникъ Витебскій—122,
123.
Раскошнѣй, Ома, кр.—97.
Ровинскій, копистъ—66, 71.
Розановичъ Сильвестръ, земляннъ—89.
Рудомина-Дусацкѣй, Криштофъ, староста
Радунскій и его жена Франциска, ур.

Халецкая—83, 84, 85.
Русьцкѣй—147.
Рутскій, Іосифъ Вельминнъ, интровольтъ
кіевскій всего духовенства религіи старо-
житой греческой—19.
Рѣзникъ, Маркъ, мѣщ. Вит.—38.

С.

Савицкѣй, Александръ, возный Рѣчицк. пов.
—145, 156, 157.
Самгушко, Самуилъ, Ковенскій и Витебскій
каштелянъ—20.
Сапѣга, Александръ Дадзибогъ, староста
Оршанскій, Чечерскій, Пропопскій и пр.
—18, 20, 40.
Сапѣга, Казимиръ Янъ, графъ на Виховѣ,
Заславѣ и Дубровнѣ, воевода Витеб-
скій, гетманъ вол. кн. лит.—73, 74.
Сапѣга, Левъ, Виленскій воевода, Могил-
евскій староста—17, 20, 40.
Сапѣга, Павелъ, воевода Витебскій, маршалокъ
трибунальскій—66, 70.
Сапѣга, Θεодора, урожд. Солтанъ, воево-
дина Мстиславская—95, 97, 157, 158.
Свадо, Казимиръ, скарбникъ Троицкѣй—4.
Селява, Ома, мѣщ. Вит.—19, 26.
Сивицкѣй-Дирмонть, Янъ, подсудокъ Ви-
тебскѣй—19.
Сигизмундъ III, кн. Лит. и король польск
—7, 8, 9, 11, 13, 78.
Силковичъ Θεодоръ, мѣщ. Вит.—19.
Силковичъ, Богданъ, райца Вит.—19, 32.
Сильвестръ, Чернецъ, посланный Еписко-
помъ Мелетіемъ Смотрицкимъ въ Ви-
тебскъ—28.
Смирнунтъ, Иванъ, возный Полоцкѣй—19,
24.
Скоробогатѣй Антонъ, обозный Рѣчицк.
пов.—333, 334.
Скоробогатѣй, Викентій, хорунжіи корон-
ныхъ войскъ—333, 334.

Скорубъ, Грышка, мѣщ. Вит.—37.
Скорына, Стефанъ Антонъ, чешникъ Чер-
ниговскѣй, подстароста Рѣчицкѣй—153,
155.
Слесаръ, Грышко, мѣщ. Вит.—38.
Слибинъ, Семеновъ, кр.—97.
Слижикъ, Дементій, мѣщ. Вит.—38.
Слушка, Александръ, каштелянъ Жмудскѣй
—53.
Слушка, Іосифъ Богуславъ, гетманъ польск.
В. К. Л., староста Рѣчицкѣй—153, 155.
Смотрицкѣй Мелетій, иначе Максимъ Гера-
симовичъ) полоцк. владыка—22, 23, 28,
29, 35.
Смогоржевскѣй-Юноша, Ясовъ, архіеп. По-
лоцкѣй—110, 116, 133.
Смогоржевскѣй, Янъ, гродскій судья и депу-
татъ Волковнсскаго повѣта—66, 70.
Соколинскѣй, Криштофъ, Мстиславскѣй каш-
телянъ—20, 40.
Соломорецкая княжна Елена Богдановна,
старостанка Кричевская, жена Богдана
Стеткевича—47.
Солтанъ, Францискъ, подстароста судов. Рѣ-
чицк. пов.—158, 159.
Сочивка, Ома, мѣщ. Вит.—38.
Спица, Стефанъ, мѣщ. Вит.—20, 33.
Спица, Θεодоръ, бурм. Витеб.—19.
Станкевичъ, Адамъ, тиунъ Троицкѣй, судья
гродскѣй Жмудскѣй—66, 70.
Станкевичъ, Георгій, староста Свирядов-
скѣй—113, 114.
Старець, Василій, возный Оршанскѣй—123.

- Старинскій, Семенъ, съ дѣтьми, мѣщ. Вит.—38.
- Старосельскій, Самуилъ, судья земскій Витебскій—19.
- Стасевичъ, Викентій, священникъ Пропойской Никольской церкви—59, 62, 63.
- Стебновскій Цезарій, архіеп. Смоленскій, докторъ богословія, настоятель Онуфриевского мон., официалъ Оршанскій и Мстиславскій—62, 63, 99, 103.
- Стебля, Иванъ, кр.—97.
- Степчанскій, Михайлъ, секретарь ун. митр. Володковича—105.
- Стеткевичъ, Вильгельмъ, подкоморій Браславскій—44.
- Стеткевичъ, Анна Богдановна, урож. Огюпская, жена Вильгельма С., подкоморія Браславскаго—44, 46, 47, 53, 54.
- Стеткевичъ, Богданъ Вильгельмовичъ, подкоморій Браславскій, его супруга Елена ур. кн. Соломерецкая—46, 47, 51, 53.
- Стеткевичъ Завѣрскій, Янъ Вильгельмовичъ, хорунжій Оршанскій—44, 45, 46, 47, 53, 54.
- Стеткевичъ, Крыштофъ, подкоморій Браславскій—53.
- Стеткевичъ, Михайлъ—99.
- Стефанъ, пасторъ Вит.—31.
- Стефановичъ, Богданъ, лавникъ Вит.—20.
- Страхъ, Никита—158.
- Страховскій, Стефанъ, мѣщ. Вит.—19, 26.
- Сузорукъ, Феодоръ, бургом. Витеб.—19.
- Сущевскій, Игнатій, подчашій Смоленскаго воев. и его супруга Анна, урожд. Подвинская—335, 337.
- Сѣдневъ, Савка, кр.—97.

Т.

- Талишевскій, Янъ Казимиръ—145, 151, 152.
- Тамбуриновъ, Михайлъ Андреевъ, генералъ іезуит. орд.—79.
- Тетерка Федоръ, мѣщ. Вит.—37.
- Требувъ, Алексѣй, кр.—159.
- Тривна, Мартіанъ, референдаръ и писарь вел. кн. лит.—62.
- Трубинскій, Георгій, регентъ—252, 253.
- Трушанскій, Антоній, коморникъ повѣта Рѣчицкаго—83.
- Трухововъ, Стефанъ, мѣщ. Вит.—37.
- Труцевичъ Іоиль, игумень Кутеевскаго и Бѣльковскаго монастыря—46, 48, 53.
- Туковичъ, Феодоръ, мѣщ. Вит.—26.
- Тульчяцкій—151.
- Ташинскій, Іосифъ Фелиціанъ, регентъ экономіи Могилевской—343.

У.

- Уженецкій, Янъ, подроевода Витебскій,—18, 19, 24.
- Ушацкій, Григорій, мѣщ. Вит.—26.
- Ушацкій, Янъ Григорій—21.
- Ушацкій, Ома—19.
- Униховскій, Михайлъ, хорунжій Витеб.—19.
- Униховская, сн. Еноинская Варвара.
- Улунковскій, Каспаръ Антоновичъ, подстолій и подстароста Рѣчицкаго повѣта—59, 83.
- Уманьскій, Дмитрій Андреевичъ пресвитеръ замковой Рогачевской цер.—71, 72, 73.
- Урбанъ IV, папа Римскій—55.

Ф.

Фальковский—149.
Фанька, Федоръ, мѣщ. Вит.—38.
Фашъ, Іосифъ Доминикъ, судья Рогачев-
скій—83, 98, 100.

Федоровичъ, Ома, пом.—144.
Феофанъ, патр. Іерусалимскій—22.
Фіалковский, Мартинъ, парохъ Рушонскій—
58.

Х.

Халецкій, Анторъ, подкоморій Рѣвцакаго
ловѣта—93, 95.
Халецкій, Владиславъ Георгій, депутатъ
Рѣвцкій—66, 71.
Халецкая, Франциска, см. Рудомина.
Халецкій, Якушъ, стольникъ Рѣвцкій—
153.
Хамецъ, Николай—43.
Хащковский, Янъ, сынъ судья Рѣвцк. пов.
его супруга Констанція, урожд. Савин-
ская—337.
Хлевинскій, Игнатій, подстароста Рѣвцк.
грод. суда—7.
Хлевинская, Евфросинія, настоятельница
Кутенскаго монастыря—87, 88.
Хлюдивскій, Казимиръ, регентъ гродск. Орш.
—330, 332.
Хлюдивскій, Янъ—14, 41, 55.
Хлуста, Семеновъ, мѣщ. Вит.—39.
Хмѣлевскій, Андрей—156.
Ходкевичъ, см. Хоткевичъ.

Хомидскій, Людовикъ—332.
Хорошко, Карпъ, райца Вит.—19, 32, 40.
Хоткевичъ, Александръ, князь на Шеловѣ,
и Мыши—14, 16, 42, 56.
Хотольскій-Чапка, Василій, писарь гродскій
Витебскій—19.
Хрептовичъ-Литтаворъ, Юрій (Георгій), вое-
вода Новгородскій—63, 64, 65, 66,
68, 70.
Хрептовичъ-Литтаворъ, Адамъ, сынъ Георгі-
я, воевода Новгородскаго, 65, 67, 68,
69, 70; его дѣдъ и прадѣдъ погребены
въ Новгородской Борисо-Глѣбской цер-
кви—69.
Хрептовичъ-Литтаворъ, Евстафій, подкомо-
рій Новгородскій—66, 70.
Хрептовичъ-Литтаворъ, Янъ, сынъ Георгія
—65.
Хурса, Василій, мѣщ. Вит.—37.

Ц.

Царь, Сицка, мѣщ. Вит.—37.
Цябульскій, Бенедиктъ, ловчій Опмянскій—64, 67.
Цуръ, Федоръ Невгодл, мѣщ. Вит.—38.

Ч.

Чарновскій, Захарій, райца Вит.—19.
Чарторійскій, Михаилъ, князь на Клевани и
Жуковѣ, канцлеръ вел. кн. Лит., старор-

ста Гомельскій, Юрборгскій, Усаятскій
Подусватскій и пр.—9, 10.
Черевѣшовачъ, Оедоръ, мѣщ. Вит.—38.

Чернявскій, Стефанъ—144.

Черскій, Геронимъ, кс. ректоръ Мстиславской іезуитской коллегіи—80.

Чочерскій, Тимофей, нѣщ. Вит.—19, 26.

Чижъ, Янъ, секретарь королевскій, ревизоръ Могил. стар.—11, 12.

Ш.

Шабельникъ, Матвій съ супругою, витебскіе нѣщане—91, 92.

Шайка, Михалка, войтъ Савинскій—96.

Шаповалъ, Гаврилка, нѣщ. Вит.—38.

Шаповаловъ, сынъ Фурсъ, нѣщ. Вит.—37.

Шарипа, Павелъ, нѣщ. Вит.—38.

Шасниъ, Иванъ, нѣщ. Вит.—38.

Швейковскій, Каспаръ, подкоморій Витебскій—47.

Швейковская, см. Воляръ-Лярская.

Шевецъ, Никита и его сынъ Давидъ—38.

Шелениъ, свящ., Головчинскій деканъ—6.

Шенеть (Шенетокъ), Геронимъ, писарь земскій Оршан. пов.—3, 44, 64, 67, 95, 106, 113, 114, 115, 119, 122, 123, 157.

Шенеть (Шенетокъ) Леонъ, будовничій Орш. пов.—76, 86, 91, 92, 109, 113, 114.

Шенеть, Петръ, земскій писарь Орш. пов.—73.

Шенетко, Фаддей, хоружій Петигорскій—332.

Швикаръ, Якубъ, нѣщ. Вит.—37.

Шврпа, Семенъ, свящ. Благовицкой церкви—3, 4.

Школьдзвцкій, Александръ, членъ капитулы архіепископій Полоцкой и Витебской—19.

Шкультэцкій, Казимиръ, ассесоръ, городничій Орш. пов.—125, 127, 130, 135, 343, 344, 345, 349.

Шкультэцкая, Экстера—350, 358, 359.

Шкутовъ, Никита—97.

Шолуха, Игнатій, конюшій Подоцкаго воеводства—330.

Шульскій, Константинъ, хоружій Брестскаго воеводства—152.

Шульцъ, Казимиръ, мечникъ Улитскаго повѣта—337.

Шульцъ, Кршитофъ, ректоръ Оршанской іезуитской коллегіи—80.

Шубеко, Францискъ, скарбникъ Орш. пов.—124.

Щ.

Щуръ, Жданъ, лавникъ Вит.—20, 35, 40.

Ю.

Юдичъ, Янъ, свящ. униат. Озеранской ц.—98, 99, 100, 101, 102.

Юдицкій, Кршитофъ, депутатъ Рѣчицкій—54.

Юзефовичъ Глѣбцикій, Антоній, председатель земскаго Оршан. суда—3.

Юревичъ, Георгій, староста Новодворскій—76.

Юровичь Регина—132.

Юшковичь, Александръ, Полоцкій земскій писарь—108.

Я.

Якубовичь, Сатка, вѣщ. Внт.—38.

Якутовичь, Маріанна—132.

Якушовъ, Прокопъ, вр.—96.

Яръ Щ, король дельскій—17.

III. Указатель предметный.

А.

Архивъ митрополита уніат. цц. —63.	Архимандритъ Кіево-Печерскаго мон.—50,
Архивъ Мстиславской діоцезіи—6.	Архієпископъ, владыка ун. Полоцкій—40.
Архидіаконъ—19.	51, 52, 115, 116.
Архимандритъ Виленскаго братскаго Св. Духовскаго мон.—50.	Архієпископъ Смоленскій—99.

Б.

Варты—60, 61, 79.	Братія—53, 54.
Вобровне гонн—8, 9.	Братство православное при Дубровенской
Вобыль—328.	Спасской ц., его право избирать старосту
Богослуженія перемѣна—48.	—74.
Богослуженіе старожитное греческаго православія—49, 52.	Братчики Виленскіе—37.
Богослуженіе,—поминновеніе при немъ патр. Константинопольскаго—52.	Броваръ—327.
	Булла—55.
	Бурмистры—19, 21, 23, 27, 33, 34, 35, 36.

В.

Визитаторъ генеральный—95.	Войскій Мстиславскій—76.
Визитація Озеранской церкви 12 янв. 1757 г.—103.	Войтъ (Могилевскій,—см. Могилевъ).
Вице-офиціаль Мстисл. консисторіи—6.	Войтъ Витебскій—29.
Владыка Витебскій—27.	Войтовскія витебскія книги—25.
Владыка Полоцкій—3, 5, 13, 33, 35.	Войтовство—11.
Власьяница—26.	Волость—72, 159.
Воевода Витебскій—33, 35, 36, 39, 66.	Воскъ—72.
Воеводичъ Витебскій—29.	Восковны свѣчи въ церкви—72.
Воеводство Полоцкое—66.	Выгонъ—113.

Г.

Ганчарь—37.

Гербъ Варна, фамиліи Енонскихъ—80.

Гетманъ—73.

Гостинный домъ въ Витебскѣ—36.

Греческій обрядъ—73.

Д.

Декань Рогачевскій—104.

Державца—61.

Дискошь (патена)—72.

Діоцезъ Мстиславскій—6.

Домовство—52.

Дорога въ Чаусы—5.

Друкарня, см. типографія.

Духовный судъ—72.

Дьякъ и слуга церковный—113.

Е.

Ектенія—52.

Епископъ—52.

Ересь—77.

Ж.

Жиды—72, 153.

Жидовская школа—171.

Жиды-арендаторы и державцы Рѣчьцкаго староства—155.

Жупанъ челядничій—142.

З.

Завѣщаніе Смоленскаго ун. архіеп. Іосифа
Лещковскаго—130—131.

Замокъ Витебскій—32, 36.

Замокъ Могилевскій—3, 5, 164, 173, 205,
209, 284.

Замковый урядъ—27.

Застѣнокъ—5, 12, 78, 79.

Звонъ—20, 30.

Звоница на церкви—111, 161.

Звонки малыя въ церкви—112.

Звоны въ церквахъ Витебска—30, 39.

Звонъ городской ратушный—34, 36, 37,
39.

Земяне—324

И.

Игумень, 44, 50, 51, 52, 53.

Игумена соборное избраніе—50, 51.

Игумень Кутеенскаго монастыря—54.

Игуменія—52.

Игуменія Кутеенскаго женск. баз. мон.—
89, 90.

Инвентарь—79, 89, 157, 321, 325.
Инокъ—52.

Иноческій общежительный чинъ или правила
47, 50, 52.
Инцигаторъ—21, 34, 40.

И.

Иезуитскаго ордена генераль—79.
Иезуиты Мстиславскіе—76, 77, 79.

Иезуитскій коллегіумъ въ Витебскѣ и Мсти-
славлѣ—80, 81, 91, 92.

К.

Казначей монастыря женскаго Кутеевскаго
—87.

Календарь новый—65, 68, 69.

Канцлеръ вел. кн. Лит.—66.

Капелланъ, ксендзъ—146.

Капитула—133.

Капитула архіепископіи Полоцкой и Витеб-
ской—19.

Капеланы—77, 191.

Каплица въ им. Воскресенскомъ—352.

Каптуровое суда и судья—17, 18, 82.

Каптуровныя книги—62.

Карча—5, 49, 72, 74.

Католицизмъ—77.

Кашгелянъ Мстиславскій—18.

Касели зеленныя—326.

Келихъ—72.

Клубъ—152.

Книги церковныя—112.

Козаки цизовые—22.

Колодка для запора дверей—154, 157.

Колляторы—101, 118.

Комиссарскій судъ—18.

Комора (таможня) Рѣчицкая—153.

Консисторія Ливонская—58.

Консисторія Мстиславская—6, 98.

Конфискація—23.

Коронки—112.

Костель въ м. Лукомлѣ—107.

Костель іезуитскій Мстиславскій—80, 81.

Костельная утварь—153.

Котельникъ—38.

Колоколь—25.

Крестьянъ крѣпостныхъ, повинность—въ
Орш. пов.—322, 323, 327—329, 330—
332, 333—334, 339—342, 344—345,
347, 355—358.

Крылошане—52.

Кунолы на церкви—111.

Кушверъ—173.

Л.

Лавки—201.

Лавникъ—19, 21, 23, 27, 32, 33, 34,
36, 160.

Лазня—327.

Ликеръ—78.

Литургія—62.

Литургія (мша) пѣтая и л. читаная—117.

Ловчій—64.

М.

Магдебургское право—84, 85, 86.
 Маршалокъ трибунальный—66.
 Медовая дань—60, 61.
 Мельница—5, 94, 222.
 Милостыня—80.
 Митрополитъ—21.
 Митрополитъ всея Руси—72.
 Митрополитъ русскій—51, 52.
 Малобогъ Пресвятой Дѣвъ Маріи—65.
 Монастырь—49, 52.
 Монастырскій соборъ—50.
 Монастыри благочестивые—51.
 Монастырь Безводичскій—6.
 Монастырь Буйницкій—180.
 Монастырь Бѣликоскій—50, 52, 53.
 Монастырь братскій Св. Духа въ Вильгъ—
 50, 51.
 Монастырь доминиканскій въ Лукишкахъ—
 67, 68.
 Монастырь доминиканскій въ Рѣчицѣ—153,
 155, 156.
 Монастырь доминиканскій въ Шкловъ—41,
 42, 55, 56, 57.
 Монастырь Кіево-Печерскій—50, 51.
 Монастырь Кутеевскій муж. и жен.—44,
 45, 47, 48, 51, 53, 86—90.

Монастырь базилианскій женскій Оршанскій
 —125, 129, 125—197.
 Монастырь францисканскій въ Полоцкѣ—86.
 Москали—88.
 Монеты: а) грош. Литовскіе—52; б) злотый
 русскій—331; в) талеръ битый—186;
 г) тинфъ—81, 159.
 Мортиры въ церкви для стрѣлянья при тор-
 жествахъ—112.
 Мушкетъ—142, 144.
 Мшаль—112.
 Мыто—36, 37.
 Мѣры длины: а) волова—5, 11, 12;
 б) моргъ—5, 84; в) морги старые—158;
 г) пруть (pret) —158, 159.
 Мѣрка жита—94.
 Мѣрка „жлобянка“—85.
 Мѣщане Виленскіе—18.
 Мѣщане Витебскіе—18, 19, 20, 21, 23,
 24, 25, 27, 35, 39, 40.
 Мѣщане Могилевскіе—25.
 Мѣщане Оршанскіе—25, 144.
 Мѣщане Полоцкіе—24, 25, 37.
 Мѣщане Пронойскіе—141.
 Мѣщане Рѣчицкіе—105, 155, 156.

Н.

Настоятель (орат) Онуфриевского монасты-
 ря—125.
 Науки вызволения—80, 81.

Нашествіе Московское 18 марта 1708 г.—
 87.
 Неводъ—94.
 Недѣля средопостная—65, 68, 69.

О.

Образа—111, 112.
 Обыватели—52.
 Озеро—83, 84.
 Олейникъ—38.

Опакъ—62.
 Отступникъ (apostat)—28.
 Офиціаль—62.

П.

Панихида—117.
 Парохъ—58, 99, 102, 104, 116, 121.
 Патерица—50, 51.
 Патриархъ Константинопольскій—47, 48, 49, 51, 52, 53.
 Патронатъ (jus collationis)—78.
 Патроны—49.
 Пергамень—14, 41.
 Печати—53, 108.
 Печать великая королевская—13.
 Печать епископа Виленскаго, вислая, на шелковомъ шнурѣ въ жестяной коробкѣ—16.
 Печать земская воеводства Минскаго—53.
 Печать земская—66, 70.
 Печать монастырская—50.
 Печать оловяная—58.
 Печать на оплаткѣ—99.
 Печать привѣсная въ жестяной коробкѣ—43.
 Печать тисненая—62, 63, 65.
 Печь изъ зеленыхъ кафель—339.
 Пирожникъ—38.
 Писарь земскій—64.
 Пистолеты французскіе—141.
 Письмо—61.
 Письмо русское—8, 44, 106.
 Плата въ пользу волости съ церковныхъ земель и угодій—12.
 Плащъ—38.
 Плебанія—84, 111.

Погребокъ Іос. Куцевича—26.
 Поданные шляхецкіе—25.
 Подкоморій Новогродскій—66.
 Подорошина—331.
 Подпись русская—13.
 Подстароста—7.
 Подынное—323.
 Полкъ Петигорскій—145.
 Попъ—8, 12, 23, 24, 29.
 Попадья—198.
 Поповская волока—94.
 Порохъ—143.
 Посольство г. Витебска—20, 21, 25.
 Право короля номинація и раздачи кафедръ архіеп., митроп. и владыкъ въ коронѣ польск. и вел. кн. лит.—22.
 Право Магдебурское въ г. Витебскѣ—21.
 Праздникъ св. Іосифа—356.
 Праздникъ Крещенія, русскій—324.
 Презента—97, 98.
 Пресвитеръ—59, 60, 71, 72, 74, 80, 83, 93, 94, 101, 105, 113, 114.
 Привиллегія—62.
 Привиллегія королевская—6, 8, 9, 11.
 Пригонъ—334, 339.
 Пробошь—98.
 Протопопъ Гомельскій—94.
 Протопопъ Рогачевскій—72.
 Пчелы—60, 61, 102.
 Пѣвецъ при церкви—116.

Р.

Рада г. Витебска—20.
 Райца—19, 21, 23, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 160.
 Ратуша Витеб. —24, 28, 29, 33, 36, 37.
 Ратушный колоколъ—25.
 Ревизія Могилевскаго староства—11.
 Ревизоры Могилевскіе—12.
 Религія старожитная греческая—19, 23, 27.

Роки Мартовскіе—28.
 Роки Михайловскіе—11, 91.
 Роки Св. Троицкіе—3, 64, 67.
 Русскій народъ—47, 49.
 Рѣзнякъ—38.
 Рѣка—111.
 Рѣчь Посполитая—25, 30, 78.

С.

Свѣчи церковныя—72.
Свѣчи въ костелѣ—80.
Священникъ—3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12,
33, 84, 85.
Священство по наслѣдству—9.
Сеймикъ громничный въ Витебскѣ 1622 г.—
23.
Сеймикъ въ Рогачевѣ 1669 года—59.
Скарбъ королевскій—37.
Слесарь—38.
Соборъ Тридентскій—57.
Солома—25.
Сотня—дѣленіе г. Могилева на сотни, см.
выше слово Могилевъ.
Староста Велижскій—18.
Староста Гомельскій—10.

Староста Езерскій—18.
Староста Куписскій—18.
Староста Могилевскій—3, 11.
Староста Оршанскій—18.
Староста Пропойскій—18, 60.
Староста Пуньскій—18.
Староста Рогачевскій—71, 72.
Староста Юрбургскій—10.
Соловое серебро—131.
Стремена Московскія—143.
Студня—267.
Стѣна Петровицкая—12.
Суперіоръ—132, 133.
Суррогаторъ Полоцкаго воеводства—18.
Схизматическая вѣра—84, 85.

Т.

Талья—332.
Таможня (комога) Рѣчицкая—155, 156.
Трактъ—338.
Требосиравленія, плата за нихъ—94.

Типографія (друкарня) въ Кутейнѣ—49.
Трибуналъ главный вел. кн. лит.—44, 45,
64, 68, 76.
Трибуналъ Минскій—45.

У.

Уніатская вѣра—84, 85, 96.
Уніатская церковь—78.
Уніаты—50.
Урядъ городской Витебскій—36.
Урочище—12.

Утренняя—30.
Утренняя оканчив. въ воскресенье до 8 час.
утра—25.
Уходы (=вступы)—9.
Учителя—77.

Ф.

Фискъ—38.
Фундушь—3, 10, 13, 43—46, 47, 49, 52,
54, 58, 61, 63, 66, 69, 74, 76, 77,

79, 80, 81, 83, 85, 93, 94, 95, 96
100, 102, 103, 109, 110, 111, 112
115, 116, 124, 131.

Фундаторъ—65, 101.
 Фундація—49, 50.
 Фундаторъ Орш. баз. мон.—135.

Фундуши церковные—26.
 Фундушова записъ—67.
 Фундушовый листъ—64, 66.

Ц.

Царь Московскій—60.
 Церковная утварь и книги—24, 112.
 Церковный грунтъ—49.
 Церковный плацъ—8.
 Церкви—29, 49.
 Церковь Благовичская Св. Николая 3, 4, 5, 6.
 Церковь Благовѣщенская въ г. Витебскѣ, на вышнемъ замкѣ—24, 32.
 Церковь каменная Ворисо-Глѣбская въ Новогрудкѣ и монастырь при ней—64, 65, 68, 69.
 Церковь Воскресенская Заручевская, въ г. Витебскѣ—30.
 Церковь Пречистѣнская въ г. Витебскѣ—25.
 Церковь Соборная въ Витебскѣ—29.
 Церковь Спаса въ с. Вереевѣ—73; фундушъ при ней—74.
 Церковь униат. въ дер. Городокѣ, Мстисл. пов., ея фундушъ и прав. патроната—78.
 Церковь униат. въ селѣ Грзьянѣ, Оршав. пов.—78.
 Церковь ун. въ Друцкомѣ—115, 116.
 Церковь Спаса въ Дубровнѣ—74.
 Церковь въ Вышнемъ Хальчѣ—93.
 Церковь въ м. Жлобянѣ—83, 84, 85.
 Церковь Успенія Богородицы въ Кіево-Печерск. мон.—50.
 Церковь Рожд. Христ. въ Кутенскомъ монастырѣ—48.

Церковь Пятницкая въ м. Лукомлѣ—107.
 Церковь Лучинская св. Николая—6, 7, 8, 9, 104.
 Церковь Иоанна Крестителя въ с. Лѣснѣ, Орш. пов., и фундушъ ея—109, 110, 111, 114.
 Церковь Мазаловская—104.
 Церкви въ г. Могилевѣ, см. выше Могилевъ.
 Церковь униат. Св. Николая въ с. Озернахъ, Рогач. пов.—98, 99, 100, 101, 102.
 Церковь Оршанская—136.
 Церковь Св. Николая въ г. Пропойскѣ—68, 59, 60, 61, 62, 63.
 Церковь униатская въ с. Реучѣ—115, 116, 117, 119, 124.
 Церковь замковая Рожд. Богородицы въ Рогачевѣ—71.
 Церковь Космы и Даміана въ Рогачевѣ—72.
 Церковь Савинская—95.
 Церковь Хотетовская—10, 11, 12, 13.
 Церковь Петра и Павла въ Шкловѣ—41, 42.
 Церковь восточная—47, 52.
 Церковь униатская—42, 115, 116.
 Церковь Р.-Католическая—43.
 Цехи въ Могилевѣ, см. Могилевъ.
 Циборіумъ—112.
 Цирульникъ—146.

Ч.

Чайный приборъ—128.

Чара серебряная—38.

Часовня (oratorium)—105.

Челобитье—9.

Чернецы—33.

Чиншъ—12.

Чистилице—101.

Ш.

Шабля—142.

Шапка—29, 142, 143.

Шапки сбрасывать въ вучу—24.

Шаповаль—37.

Школа Еллино-Словенская—49.

Школа науки письма и языковъ Еллино-

Словенскаго, латинскаго, польскаго и русскаго—49.

Школы въ Мстиславль—80.

Шкура турецкая—143.

Шляхта—78.

Шопа—29, 31.

Ю.

Юки вхтовны—143.

Я.

Язы—49, 117.

О Г Л А В Л Е Н І Е

ТРИДЦАТАГО ВЫПУСКА

„Историко-Юридическихъ Матеріаловъ“, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ губерній Витебской и Могилевской.

№ по порядку.	ОТДѢЛЪ ПЕРВЫЙ.	Страницы.
1.	Фундушъ Благовичской церкви 1579 г.	3—6
2.	Королевская привиллегія, подтверждающая фундушъ Лучинской церкви— 1592 г.	6—10
3.	Фундушъ Хотѣтовской (Горбовской) церкви 1604 г.	10—13
4.	Фундушъ Шкловскаго Доминиканскаго монастыря 1621 г.	13—17
5.	Декретъ комиссарскаго суда по дѣлу объ убіеніи Полоцк. униат. архіеп. Іосафата Кунцевича, 1624 г.	17—41
6.	Разрѣшеніе Виленскаго р. католическаго епископа на обращеніе Шклов- ской униатской церкви въ р.-католическій костель 1624 г.	41—43
7.	Фундушъ Вѣляковскаго Кутеевскаго въ г. Оршѣ православнаго монастыря	43—54
8.	Булла папы Урбана IV на открытіе въ г. Шкловѣ доминиканскаго мо- настыря съ правомъ совершать монахамъ всѣ приходскія требы для уни- атовъ, 1632 г.	53—58
9.	Королевская привиллегія, подтверждающая фундушъ Николаевской церкви въ г. Пропойскѣ 1634 г.	58—63
10.	Ружная запись Новгородскаго воеводы Георгія Литтавора Хрептовича въ пользу церкви Бориса и Глѣба въ Новгороде, 1648 г.	63—67
11.	Ружная запись того же лица на разныя церкви въ подтвержденіе записи своего отца Адама, 1648 г.	67—71
12.	Протестъ Рогачевскаго старосты Леонарда Потѣя съ изображеніемъ по- ступковъ пресвитера замковой Рогачевской церкви, 1686 г.	71—73
13.	Фундушова запись Виленскаго воеводы Казимира Сапѣги братству право- славной Спасской церкви въ м. Дубровнѣ, 1699 г.	73—75
14.	Фундушова запись супруговъ Цивинскихъ въ пользу Мстиславской іезу- итской коллегіи 1716 г.	75—83
15.	Фундушъ Жлобинской униатской церкви, 1716 г.	83—85
16.	Рѣшеніе дѣла по жалобѣ на настоятеля и пу Оршанскаго Кутеевскаго мо- настыря Магдалину Коссову и монахинь сего монастыря о закладной на им. Славны, 1718 г.	86—90
17.	Передаточная запись на плацъ земли въ г. Витебскѣ въ пользу Витеб- ской іезуитской коллегіи 1720	90—93
18.	Фундушъ бывшій православной а послѣ униатской церкви въ Вышнемѣ 1750 Хальчѣ, г.	93—95

19. Ходатайство крестьянъ Савинскаго войтовства предъ ихъ поиѣщидей о дозволеніи имъ построить униатскую церковь въ дер. Малое Савино, 1750 г. 95—97
20. Презента Іоанну Юдичу на должность священника при Озеранской униатской церкви, 1756 г. 97—99
21. Возобновленіе древняго фундаша Св. Николаевской церкви въ с. Озера-нахъ, 1759 г. 99—108
22. Разрѣшеніе митрополита на освященіе Лучинской церкви, 1763 г. . . 103—105
23. Фундушъ р.-католическаго костела въ м. Лукомль, 1766 г. 106—108
24. Фундушъ Дѣвнянской Іоанно-Крестительской униатской церкви, 1713 г. 109—114
25. Фундушъ Реучанской Петро-Павловской церкви, 1775 г. 114—118
26. Обмежеваніе земельныхъ угодій Реучанской церкви, 1775 г. 119—121
27. Вводъ причта Реучанской церкви о владѣніи надѣленными угодьями, 1775 г. 121—123
28. Запись Іосифа Богдановича Дворжицкаго съ предоставленіемъ причту Реучанской церкви, Орш. пов., бесплатнаго помола хлѣба на мельницѣ, 1775 г. 123—125
29. Дарственная запись Смоленскаго униатскаго архіепископа Іосифа Лепковскаго въ пользу своего брата Михаила, 1778 г. 125—126
30. Опись столовой и чайной посуды Смоленскаго ун. архіеп. Іосифа Лепковскаго, 1778 г. 126—128
31. Донесеніе вознаго о вводѣ Михаила Лепковскаго и сына его Ивана во владѣніе деревнями Адрианово и Пугачово, 1778 г. 128—129
32. Духовное завѣщаніе Смоленскаго униатскаго архіепископа Іосифа Лепковскаго, 1778 г. 130—134
33. Передаточная запись на им. Адрианово и Пугачево отъ Смоленскаго ун. архіепископа Іосифа Лепковскаго родному брату Михаилу, 1779 г. . . 134—138

ОТДѢЛЪ ВТОРОЙ.

34. Перечневая вѣдомость деньгамъ и вещамъ, забранными Пропойскими мѣщанами у королевскихъ сборщиковъ, 1685 г. 141—145
35. Вѣдомость о расходахъ по содержанію Петигорскаго полка, 1685 г. . 145—152
36. Жалоба о нападеніи на домъ въ г. Рѣчицѣ, 1687 г. 153—154
37. Жалоба о разграбленіи имущества при нападеніи на домъ въ г. Рѣчицѣ, 1687 г. 154—157
38. Инвентарь застѣнка Козлова, 1746 г. 157—159
39. Ревизія г. Могилева, 1745 г. 160—321
40. Инвентарь им. Подберезье, 1746 г. 321—324
41. Инвентарь им. Граевщины, 1766 г. 325—330
42. Инвентарь дер. Ключниково, 1769 г. 330—332
43. Инвентарь дер. Бѣлавщина и Отнянка, 1769 г. 333—335
44. Инвентарь фольв. Киселекъ, 1769 г. 335—337
45. Инвентарь им. Хацковичъ, 1771 г. 337—343

46. Инвентарь дор. Черкаты, Горы и Загабе, 1771 г.	348—346
47. Инвентарь части им. Кашевецъ, 1776 г.	346—349
48. Инвентарь им. Воскресенское, 1796 г.	349—360

ОТДЕЛЪ ТРЕТІЙ.

xx	
1—186. Акті Могилевскаго Магистрата съ 21 марта по 5 октября 1577 года	1—164

П р и л о ж е н і е:

Указатели географическихъ названій, личныя ижемя, и предметныя . I—XXXI	
Оглавленіе	XXXII—XXXIV

Замѣченныя опечатки

въ 30 выпускѣ „Ист.-Юрид. Матеріаловъ“.

Страница.	Строка.	Сверху или снизу.	Напечатано.	Слѣдуетъ читать.
III	15	сверху	поостроена	построена
IV	10	—	грунтами	грунтами
—	27	—	въ деревнѣ	въ деревнѣ
—	—	—	отчизнѣ	отчизнѣ
VII	11	снизу	кояни	кояни
—	4	—	должно	должны
VIII	14	сверху	помянутыиъ	помянутыиъ
—	24	—	документахъ	документовъ
10	8	—	Хотеловской	Хотетовской
—	12	—	Хотеловская	Хотетовская
—	12	снизу	Хотеловской	Хотетовской
11	15 и 10	—	Chotetowskoj	Chotetowskoj
—	1	—	laskawie	łaskawie
12	6	сверху	Chotetowskoje	Chotetowskoje
13	3	—	Chotetowskoj	Chotetowskoj
22	4	—	па-	nie-
26	5	—	okzutnie	okrutnie
33	2	снизу	im. W tym	im w tym:
34	6	сверху	miasta	miasta
—	18	снизу	solio	folio
39	13	сверху	sonito	sowito
—	9	снизу	oddany	odlany
44	10	сверху	Смоленскыиъ	Вяленскыиъ
76	16	—	Wonlab	Wonlar
78	3	снизу	więc	wies
94	9	—	niewodgm	niewodem
95	5	сверху	kinnotacya	konnotacya
96	16	снизу	panowonie	panowanie
112	15	—	Oktoichnowy	Oktoich nowy
160	2	сверху	и садовыхъ огородовъ	садовъ и огородовъ
180	17	снизу	wuja	wuja
197	6	сверху	Michałka	Michałka
211	8	снизу	Pucosz	pustosz
251	4	—	miakissowska	Miakiszowska
266	9	сверху	Lsoszkwicz	Leoszkewicz
269	4	снизу	od	do
332	6	—	Włakysław	Władysław

П. Редакция Н. князя Мещерскаго и М. Л. Веревкина:

Выпускъ XVII. Витебскъ, 1888 г.; III+415 [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1710 г.; б) 54 акта изъ книгъ Могилевскаго Магистрата 1766—1787 гг.; в) 83 акта изъ книгъ Кричевской Магдебургии, и г) алфавитные указатели: 1) личныхъ именъ и фамилий и 2) мѣстныхъ названій, упоминаемыхъ въ актахъ].

III. Редакция М. Л. Веревкина:

- XVIII. Витебскъ, 1888 г.; VШ+492+алфавитный указатель XX [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1710 г.; б) 7 актовъ изъ книгъ Кричевской Магдебургии 1761—1771 гг.; в) 35 актовъ изъ книгъ Витебскаго воеводства 1576—1707 гг.; г) 10 актовъ изъ отдѣльныхъ документовъ, хранящихся въ центральномъ архивѣ 1720—1747 г.; и д) 80 актовъ изъ книгъ Витебскаго Магистрата 1743—1760 гг.].
- XIX. Витебскъ, 1889 г.; XXII+496+алфавитные указатели I—XIII [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1711 г.; б) 90 актовъ изъ книгъ Витебскаго Магистрата 1760—1791 гг.; в) „Плоды духовные“, подлинный журналъ, веденный иезуитами Витебской коллегіи съ 1714 по 1813 г., и г) 29 актовъ изъ городскихъ книгъ Витебскаго воеводства 1712 г.].
- XX. Витебскъ, 1890 г.; XVI+512+алфавитные указатели I—XXII [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1711 г.; б) 55 актовъ изъ книгъ Витебскаго городского суда 1584—1712 гг.; в) „Плоды духовные“ (продолженіе); г) инвентарь фундушоваго имѣнія Вядца 1790 г., и д) 34 акта изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1593—1596 гг.].
- XXI. Витебскъ, 1891 г.; X+500+алфав. указ. I—XXII [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1711 г.; б) 81 актъ изъ книгъ Витебскаго городского суда 1713 г.; в) „Плоды духовные“ (продолженіе); г) 34 отдѣльныхъ документа 1565—1804 гг., и д) 19 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1596—1627 гг.].
- XXII. Витебскъ, 1891 г.; X+501+алфав. указ. I—XXII [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1711 г.; б) 79 актовъ изъ книгъ Витебскаго городского суда 1714 г.; в) 15 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1626—1629 гг.; б) 30 актовъ изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1599—1716 гг., и д) инвентарь г. Уллы и имѣнія Николаева].
- XXIII. Витебскъ, 1892 г.; VШ+512+алфав. указ. I—XXI [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1712 г.; б) 81 актъ изъ книгъ Витебскаго городского суда 1716 г.; в) 10 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1630—1634 гг.; г) 24 акта изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1623—1668 гг., и д) 10 актовъ изъ книгъ Оршанскаго земскаго суда 1642 г.].
- XXIV. Витебскъ, 1893 г.; IV+516+алфав. указ. I—XXIX [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1713 г.; б) 29 актовъ изъ книгъ Витебскаго городского суда 1717 г.; в) 9 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1634—1635 гг.; г) 20 актовъ изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1668—1669 гг.; д) 13 актовъ изъ книгъ Оршанскаго земскаго суда 1642—1647 гг., и е) 24 акта изъ книгъ Мстиславскаго городского и земскаго суда 1663—1664 гг.].
- XXV. Витебскъ, 1894 г.; IV+508+алфав. указ. XXVI [а) приходо-расходная книга г. Могилева 1714 г.; б) 22 акта изъ книгъ Витебскаго городского суда 1719 г.; в) 9 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1667 года; г) 11 актовъ изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1670 г.; д) 10 актовъ изъ книгъ Оршанскаго земскаго суда 1649—1654 гг., и е) 8 актовъ изъ книгъ Мстиславскаго городского и земскаго суда 1664 г.].

Выпускъ XXVI. Витебскъ, 1895 г.; IV+516+алфав. указ.—XXVII (а) приходе-расходная книга г. Могилева 1716 г.; б) 22 акта изъ книгъ Витебскаго градскаго суда 1721 г.; в) 8 актовъ изъ книгъ Витебскаго земскаго суда 1641 г.; г) 22 акта изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1667 г.; д) 11 актовъ изъ книгъ Полоцкаго земскаго суда 1671 г., и е) 32 акта изъ книгъ Оршанскаго земскаго суда 1668—1680 гг.].

IV. Редакція Дм. Ив. Довгалло:

XXVII. Витебскъ, 1899 г.; XI+466 съ алфав. указ; (а) приходе-расходная книга г. Могилева за 1716 годы; б) 6 документовъ 1583—1738 гг., относящихся къ исторіи польскихъ Инфлянтъ; в) инвентарь имѣній Витебской іезуитской коллегіи 1693 г.; г) 10 документовъ изъ актовыхъ книгъ Витебскаго градскаго суда 1711—1722 г.; д) 38 актовъ изъ книги Ушачьской магдебургіи 1756—1762 гг.].

XXVIII. Витебскъ, 1900 г.; XVIII+360+167+IX, въ двухъ частяхъ съ алфав. указ. [I часть: а) 3 док. къ ист. Чечерскаго староства; б) 8 док. изъ книгъ Витебск. зем. суда 1645—1650 гг.; в) 19 док. Мстисл. гр. суда 1654—1656 гг.; г) 11 док. Оршанск. гр. суда 1614—1693 гг. д) 36 док. Полоцк. град. суда 1593—1668 гг. II часть: Оршанскій гербовникъ, содерж. 119 фамилій 1773—1776 гг. съ рисунками гербовъ].

XXIX. Витебскъ, 1901 г.; I—IV+I—472+1—68, I—XXXII съ двумя планами г. Велижа и Суража, картой Велижской и Суражской округи и указателями; [часть первая—24 акта 1618—1726 къ исторіи Церкви въ Вѣлоруссіи; часть вторая: 25 актовъ 1506—1772 привилегій и инвентарей; часть третья 1 документъ 1781 г.; инвентарь Задвинской слободы въ м. Вѣшенковичахъ.

Примѣчаніе. Поименованные изданія состоятъ въ распоряженіи Управленія Виленскаго Учебнаго Округа, цѣна—два рубля за каждый выпускъ.